Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 22 ianuarie 2026
(OR. en)

5600/26

Dosar interinstituțional:
2026/0013 (COD)

TELECOM 28
CYBER 28
COMPET 76
MI 57
FIN 101
CODEC 89
IA 14

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	21 ianuarie 2026
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2026) 16 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind rețelele digitale, de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120, a Directivei 2002/58/CE și a Deciziei 676/2002/CE și de abrogare a Regulamentului (UE) 2018/1971, a Directivei (UE) 2018/1972 și a Deciziei 243/2012/UE (Regulamentul privind rețelele digitale)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2026) 16 final.

Anexă: COM(2026) 16 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.1.2026
COM(2026) 16 final

2026/0013 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind rețelele digitale, de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120, a Directivei 2002/58/CE și a Deciziei 676/2002/CE și de abrogare a Regulamentului (UE) 2018/1971, a Directivei (UE) 2018/1972 și a Deciziei 243/2012/UE (Regulamentul privind rețelele digitale)

{SEC(2026) 14 final} - {SWD(2026) 13 final} - {SWD(2026) 14 final}

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

După cum se afirmă în Programul de politică privind deceniul digital european ([1]), conectivitatea este esențială pentru transformarea digitală, vizând o bandă largă universală la nivel de gigabit și 5G în zonele populate până în 2030. Rețelele solide, rapide și sigure permit dezvoltarea competențelor digitale, inovarea în afaceri [inteligența artificială (IA), cloud], serviciile esențiale de e-guvernare/sănătate. Ele permit, de asemenea, eliminarea decalajului digital, asigurând participarea favorabilă incluziunii și competitivitatea în întreaga UE. Conectivitatea nu înseamnă doar acces. Este vorba despre schimbul de date în timp real, esențial pentru ca UE să își poată atinge obiectivele digitale mai ample și pentru a sprijini o societate cu adevărat conectată și prosperă.

Este esențial să existe un cadru juridic modern și simplificat, care să stimuleze tranziția de la rețelele tradiționale la rețelele de fibră optică, la rețelele 5G și 6G de înaltă calitate și la infrastructurile bazate pe cloud, precum și la o scară mai mare prin furnizarea de servicii și exploatarea transfrontalieră. Acest lucru a fost subliniat, de asemenea, în rezultatele consultării exploratorii privind viitorul sectorului comunicațiilor electronice și al infrastructurii sale (2023) ([2]) și, ulterior, în Cartea albă a Comisiei intitulată „Cum se pot gestiona nevoile Europei în materie de infrastructură digitală?” (2024) ([3]), precum și în răspunsul la cererea de contribuții pentru Regulamentul privind rețelele digitale (2025) ([4]).

Analizele strategice ulterioare, inclusiv rapoartele Letta ([5]), Draghi ([6]) și Niinistö ([7]), precum și Comunicarea Comisiei intitulată „O Busolă pentru competitivitatea UE” ([8]) subliniază, de asemenea, că o infrastructură de rețea digitală de ultimă generație este esențială pentru competitivitatea viitoare a economiei, a securității și a bunăstării sociale a UE. Disponibilitatea unei conectivități de înaltă calitate, fiabile și sigure pentru utilizatorii finali și pentru sectoarele economice esențiale este o cerință imperioasă.

În același timp, rapoartele Letta și Draghi au subliniat că piața unică a comunicațiilor electronice rămâne fragmentată, iar operatorii europeni se confruntă în continuare cu obstacole în calea desfășurării de activități transfrontaliere și a extinderii, ceea ce le limitează capacitatea de a investi, de a inova și de a concura cu omologii lor de la nivel mondial. Cadrul juridic actual, care este o directivă, a dus la fragmentare la nivel național și, prin urmare, nu a

---

1 Decizia (UE) 2022/2481 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de instituire a programului de politică pentru 2030 privind deceniul digital (JO L 323, 19.12.2022, p. 4).

2 https://digital-strategy.ec.europa.eu/ro/consultations/future-electronic-communications-sector-and-its-infrastructure.

3 https://digital-strategy.ec.europa.eu/ro/library/white-paper-how-master-europes-digital-infrastructure-needs.

4 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/14709-Actul-legislativ-privind-retelele-digitale_ro.

5 https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf.

6 https://commission.europa.eu/topics/competitiveness/draghi-report_en.

7 https://commission.europa.eu/topics/defence/safer-together-path-towards-fully-prepared-union_en.

8 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „O Busolă pentru competitivitatea UE”, 29.1.2025, COM(2025) 30 final.

reușit să asigure o veritabilă piață unică. Operatorii se confruntă cu condiții de autorizare generală divergente de la un stat membru la altul și cu un mozaic de cerințe naționale care descurajează operațiunile transfrontaliere, cresc costurile de asigurare a conformității și întârzie introducerea de noi tehnologii.

Având în vedere importanța tot mai mare a cerințelor în materie de performanță și de securitate pe care trebuie să le îndeplinească astfel de servicii, rețelele digitale trec printr-o transformare tehnologică în cadrul căreia capacitățile de cloud computing și de calcul la margine (edge computing) devin parte integrantă a infrastructurii de conectivitate. Adoptarea Regulamentului privind rețelele digitale, însoțită de revizuirea și evaluarea Codului european al comunicațiilor electronice (CECE) ([9]) și a actelor juridice conexe, reprezintă o oportunitate de a simplifica și de a armoniza în continuare cadrul juridic. Acest lucru va stimula competitivitatea și reziliența și va contribui la o piață unică mai integrată.

Conectivitatea prin satelit apare ca unul dintre principalii factori favorizanți ai autonomiei strategice a UE. Aceasta este esențială pentru accesul la internet în bandă largă la prețuri accesibile în zonele îndepărtate și pentru furnizarea de servicii legate de securitate, gestionarea crizelor, apărare și alte aplicații critice. În peisajul tehnologic al sateliților care evoluează rapid, UE trebuie să își consolideze autonomia strategică în ceea ce privește comunicațiile prin satelit, inclusiv rețelele și serviciile, pentru a asigura și a îmbunătăți reziliența, contribuind în același timp la piața unică, ceea ce se poate realiza cu condiții armonizate de autorizare a sateliților la nivelul UE.

În paralel, conectivitatea prin satelit trebuie să consolideze reziliența împotriva interferențelor prejudiciabile care afectează sistemele globale de navigație prin satelit (GNSS), cum ar fi Galileo. UE ar trebui să fie în măsură să răspundă într-un mod concret, realizabil și operațional amenințărilor la adresa securității reprezentate de drone.

Pentru a sprijini realizarea obiectivelor de politică ale UE privind bunăstarea consumatorilor, competitivitatea industrială, securitatea, reziliența și durabilitatea, DNA urmărește să stimuleze toți actorii de pe piață să inoveze și să investească în conectivitatea avansată și să promoveze un ecosistem de conectivitate și infrastructuri de calcul care să permită realizarea continentului IA și să promoveze piața unică.

- **Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat**

DNA înlocuiește anumite instrumente legislative existente ale UE care reglementează ecosistemul conectivității: CECE, Regulamentul Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (OAREC) ([10]), Programul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (RSPP) ([11]), părți ale Regulamentului privind internetul deschis (OIR) ([12]) și Directiva 2002/58/CE (Directiva asupra

[9] Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

[10] Regulamentul (UE) 2018/1971 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (OAREC) și a Agenției de sprijin pentru OAREC (Oficiul OAREC) și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1211/2009 (JO L 321, 17.12.2018, p. 1).

[11] Decizia 243/2012/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2012 de instituire a unui program multianual pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (JO L 81, 21.3.2012, p. 7).

[12] Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE

confidențialității și comunicațiilor electronice) ([13]). Scopul fuzionării acestor instrumente în DNA sub forma unui regulament este de a simplifica și de a coordona mai bine normele, permițând furnizorilor să opereze și să inoveze pe piața unică. Furnizorii au nevoie de norme de autorizare simplificate și coerente (CECE), de acces la rețele fixe și la resurse de spectru (CECE, RSPP) și de un set simplificat și armonizat de norme pentru rețele și servicii (CECE, OIR). În fine, mecanismele de guvernanță trebuie să sprijine și să permită condițiile pieței unice (CECE, Regulamentul OAREC, RSPP). Propunerea completează, de asemenea, Regulamentul privind infrastructura gigabit ([14]), care stabilește un cadru pentru a sprijini instalarea mai rapidă și mai eficientă din punctul de vedere al costurilor a rețelelor de foarte mare capacitate (VHCN). DNA este, de asemenea, în concordanță cu Regulamentul privind roamingul ([15]), care reglementează tarifele de roaming în UE. De asemenea, propunerea completează și este în conformitate cu normele UE în materie de concurență, care sunt aplicate de la caz la caz (adesea *ex post*).

În domeniul protecției consumatorilor, DNA continuă să completeze cadrul orizontal al UE de protecție a consumatorilor. Menținând în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, propunerea privind DNA simplifică și armonizează și mai mult normele sectoriale pentru protecția utilizatorilor finali în domeniul comunicațiilor electronice. Propunerea este pe deplin conformă cu programul de politică privind deceniul digital, care prezintă o viziune pentru transformarea digitală a Europei până în 2030, prin conceperea cadrului de reglementare astfel încât să se realizeze infrastructuri digitale sigure și durabile.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este concepută pentru a asigura complementaritatea deplină cu propunerile existente și viitoare ale UE în domeniul tehnologiei de tip cloud, al IA, al datelor, al securității cibernetice și al pregătirii și al spațiului. Asigurarea coerenței între aceste domenii de politică interconectate este esențială pentru capacitatea UE de a construi capacitățile tehnologice necesare de-a lungul întregului lanț valoric digital. În același timp, și prin consolidarea bazelor pentru o piață unică digitală mai integrată și pentru un ecosistem de infrastructură digitală inovator și favorabil investițiilor, Regulamentul privind rețelele digitale este una dintre principalele inițiative emblematice din cadrul strategiei orizontale de relansare a economiei Europei, Busola UE pentru competitivitate.

Deși DNA nu urmărește să reglementeze serviciile de cloud, convergența tot mai mare dintre rețelele de comunicații electronice și cloud computing/edge computing necesită alinierea la Regulamentul privind dezvoltarea tehnologiei de tip cloud și a IA (CADA) ([16]), care vizează

---

privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO L 310, 26.11.2015, p. 1).

13 Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice (Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

14 Regulamentul (UE) 2024/1309 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2024 privind măsurile de reducere a costului instalării rețelelor gigabit de comunicații electronice, de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120 și de abrogare a Directivei 2014/61/UE (Regulamentul privind infrastructura gigabit), JO L, 2024/1309, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1309/oj http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1309/OJ).

15 Regulamentul (UE) 2022/612 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 aprilie 2022 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii, JO L 115, 13.4.2022, p. 1.

16 În conformitate cu Programul de lucru al Comisiei pentru 2026, Comisia va adopta o propunere de act legislativ privind dezvoltarea tehnologiei de tip cloud și a IA în T1 2026

consolidarea capacităților UE în materie de cloud computing și edge computing prin îmbunătățirea condițiilor de investiții și simplificarea procedurilor de autorizare. Acțiunile conexe ale UE din cadrul Planului de acțiune privind continentul IA ([17]) privind accesul la datele și infrastructura IA și sprijinul pentru aplicațiile de IA sectoriale reflectă tranziția mai amplă către infrastructuri de rețea bazate pe cloud și pe IA. Inițiativa este, de asemenea, în concordanță cu Strategia privind o uniune a datelor ([18]), care îmbunătățește accesul la date de înaltă calitate și dezvoltă în continuare infrastructura legată de date. Prin îmbunătățirea conectivității sigure și fiabile, DNA va sprijini realizarea acestor obiective mai ample.

În pofida activității desfășurate prin intermediul setului de instrumente pentru securitatea cibernetică a rețelelor 5G ([19]), persistă riscuri în materie de reziliență în sectorul comunicațiilor electronice. Dependențele afectează în continuare rețelele fixe și 4G/5G, cablurile submarine, serviciile de cloud și sectoarele critice. Revizuirea Regulamentului privind securitatea cibernetică ([20]) oferă ocazia de a aborda într-un mod mai sistematic riscurile legate de lanțul de aprovizionare TIC. Aceste acțiuni sunt strâns legate de accentul pus de prezenta propunere pe consolidarea securității și rezilienței rețelelor și se consolidează reciproc cu acesta. Deși obligațiile în materie de securitate cibernetică și reziliență sunt prevăzute de Directiva NIS 2 ([21]) și de Directiva privind reziliența entităților critice (REC) ([22]), este în continuare necesară o mai bună coordonare la nivelul UE. Absența unui organism operațional sectorial și a unei imagini de ansamblu centralizate la nivelul UE asupra gradului de pregătire, a mecanismelor de gestionare a crizelor de alertă timpurie și a cartografierii rezilienței în comunicațiile electronice subliniază, de asemenea, această necesitate.

Propunerea este aliniată la obiectivele Strategiei UE pentru securitate economică și ale Strategiei UE privind o Uniune a pregătirii prin consolidarea rezilienței, a redundanței și a capacităților rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, pentru a asigura transmiterea fiabilă a comunicațiilor în timpul perturbărilor, crizelor sau cazurilor de forță majoră naturale sau provocate de om. În special, acesta va sprijini îmbunătățirea considerabilă a capacităților de rețea și de serviciu, inclusiv măsuri de asigurare a continuității și a disponibilității neîntrerupte a comunicațiilor de urgență și a funcționării eficace a serviciilor de avertizare publică.

(https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/strategy-documents/commission-work-programme/commission-work-programme-2026_en).

17 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Planul de acțiune privind continentul IA”, 9.4.2025, COM(2025) 165 final.

18 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, „Strategia privind o uniune europeană a datelor – Deblocarea potențialului datelor în slujba IA”, 19.11.2025, COM(2025) 835 final.

19 https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/eu-toolbox-5g-security.

20 Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind ENISA (Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică) și privind certificarea securității cibernetice pentru tehnologia informației și comunicațiilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 526/2013 (Regulamentul privind securitatea cibernetică) (JO L 151, 7.6.2019, p. 15).

21 Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 și a Directivei (UE) 2018/1972 și de abrogare a Directivei (UE) 2016/1148 (Directiva NIS 2) (JO L 333, 27.12.2022, p. 80).

22 Directiva (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența entităților critice și de abrogare a Directivei 2008/114/CE a Consiliului (JO L 333, 27.12.2022, p. 164).

DNA completează măsurile propuse în temeiul Actului legislativ al UE privind spațiul ([23]). Viziunea strategică a UE pentru economia spațială recunoaște că investițiile legate de spațiu sunt strâns legate de eliminarea barierelor de reglementare. Prin urmare, DNA este considerat un element esențial al pieței unice a UE pentru spațiu. Prin eliminarea barierelor de reglementare, prezentul regulament va îmbunătăți accesul paneuropean la spectrul satelitar și va consolida piața unică a serviciilor de comunicații prin satelit, permițând o mai mare scalabilitate și inovare. Investițiile în infrastructura de sateliți și în lanțul valoric mai larg sunt abordate de alte instrumente ale UE, inclusiv sprijinul financiar pentru infrastructura multiorbitală pentru reziliență, interconectivitate și securitate prin satelit, cum ar fi constelația IRIS² (sistemul UE de conectivitate securizată prin satelit) și programele UE, cum ar fi inițiativa CASSINI a UE privind antreprenoriatul spațial și InvestEU, care oferă mecanisme de finanțare pentru operațiunile spațiale.

Acesta completează sprijinul UE pentru constelația de sateliți IRIS², care urmărește să consolideze suveranitatea UE în ceea ce privește conectivitatea prin satelit și să faciliteze integrarea rețelelor terestre și non-terestre.

În 2026, Comisia va adopta o propunere de instituire a sistemului de comunicații critice al Uniunii Europene (EUCCS), care urmează să fie operațional până în 2030 și care va furniza servicii de comunicații securizate în bandă largă pentru autoritățile publice din întreaga UE și din spațiul Schengen. Propunerea privind DNA completează aceste eforturi, contribuind la capacitatea generală a UE de a răspunde amenințărilor și crizelor în materie de securitate.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Propunerea se întemeiază pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), întrucât urmărește să consolideze piața unică a comunicațiilor electronice și să asigure funcționarea acesteia, precum și funcționarea pieței unice în alte domenii de politică ale UE care implică utilizarea spectrului.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

DNA va avea o valoare adăugată semnificativă în comparație cu acțiunile întreprinse la nivelul statelor membre. Consolidarea competitivității europene necesită accesul la o infrastructură digitală rapidă, sigură și rezilientă în întreaga UE. Într-un context în care peisajul conectivității digitale se schimbă rapid, ca urmare a integrării tehnologiilor de telecomunicații, satelit, cloud și edge computing, determinată de virtualizare și de IA, UE va fi în măsură să atingă aceste obiective numai prin crearea unui cadru juridic mai armonizat în întreaga UE, care să evite fragmentarea cauzată de practicile administrative naționale inconsecvente sau condițiile de punere în aplicare care limitează oportunitățile pe care le oferă piața unică.

La fel ca alte resurse, cum ar fi cifrele și, într-o anumită măsură, terenurile, spectrul de frecvențe radio este o resursă limitată, a cărei gestionare și alocare trebuie să țină seama de particularitățile și nevoile naționale, dar și de interesele UE. Prin urmare, este necesară o reglementare mai convergentă și mai coerentă la nivelul UE a intrării pe piață pentru a elimina obstacolele care apar din cauza condițiilor divergente pentru alocarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului, a numerelor sau a terenurilor. Pentru ca UE să fie lider mondial în

[23] https://defence-industry-space.ec.europa.eu/eu-space-act_en.

ceea ce privește serviciile noi și îmbunătățite, cum ar fi 5G, producătorii de echipamente și furnizorii de servicii de comunicații au nevoie de o scară suficientă. Aceasta înseamnă nu numai armonizare tehnică, ci și, cel mai important, o piață unică care se dezvoltă într-un mod aliniat în linii mari, astfel încât serviciile și dispozitivele să beneficieze de norme stabile și armonizate.

În ceea ce privește conectivitatea prin satelit, natura inerent globală a serviciilor prin satelit, care depășesc frontierele naționale, face din conectivitatea prin satelit un domeniu de politică în care acțiunea UE este mai eficace decât măsurile luate doar la nivel național. Disponibilitatea și adoptarea în timp util a conectivității prin satelit, care se bazează exclusiv pe accesul la spectrul satelitar în întreaga UE, reprezintă factori de producție esențiali pentru autonomia industrială europeană și joacă un rol central în creșterea competitivității UE. Prin urmare, există argumente puternice pentru ca UE să adopte o abordare ambițioasă, coordonată, la nivelul UE, în ceea ce privește autorizarea sateliților, susținută de instrumente de reglementare adecvate și de măsuri complementare menite să faciliteze și să accelereze realizarea acestui obiectiv.

Obiectivul de a asigura o tranziție în timp util și ordonată de la rețelele de cupru tradiționale la rețelele prin fibră optică nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre acționând individual, deoarece abordările naționale divergente ar risca să fragmenteze piața unică, să creeze insecuritate juridică pentru operatorii activi în mai multe state membre și condiții inegale pentru investiții și protecția utilizatorilor finali. Prin urmare, acțiunea UE este justificată pentru a stabili un cadru comun, garanții și principii minime care să reglementeze tranziția. În același timp, în conformitate cu principiul subsidiarității, conceperea, etapizarea și punerea în aplicare a tranziției sunt încredințate statelor membre și autorităților naționale de reglementare, care sunt cele mai în măsură să țină seama de condițiile pieței locale, de topologiile de rețea, de nevoile consumatorilor și de particularitățile geografice. Prin urmare, regulamentul combină o abordare armonizată la nivelul UE cu procese gestionate la nivel național, asigurând eficacitatea și respectând totodată pe deplin responsabilitățile statelor membre.

Este necesară o acțiune la nivelul UE pentru a reduce fragmentarea normelor de protecție a consumatorilor și a utilizatorilor finali, care generează costuri administrative pentru furnizorii de servicii transfrontaliere și împiedică dezvoltarea de servicii inovatoare și are ca rezultat un nivel inegal și suboptim de protecție a consumatorilor în întreaga UE.

În general, amploarea problemelor din ecosistemul digital necesită o inițiativă legislativă a UE, deoarece acestea au din ce în ce mai mult o dimensiune europeană și pot fi soluționate mai eficient la nivelul UE, ceea ce conduce la beneficii mai mari în general, la o punere în aplicare mai accelerată și mai armonizată și la costuri mai mici decât dacă statele membre ar acționa separat.

- **Proporționalitatea**

Proporționalitatea este asigurată, deoarece măsurile propuse se axează pe eliminarea blocajelor de pe piața unică, pentru a crea condițiile pentru noi rețele și servicii de comunicații electronice mai virtualizate și bazate pe software în Uniune, în special prin simplificarea și armonizarea regimului de autorizare generală. Astfel, acesta sprijină realizarea obiectivului pieței unice privind libertatea de a furniza servicii de comunicații electronice. De asemenea, se evită perturbarea operațiunilor furnizorilor care ar opta pentru menținerea unei amprente naționale (sau regionale).

Bazându-se pe părțile care au avut succes ale cadrului de reglementare existent, propunerea menține regimul puterii semnificative pe piață (PSP) care funcționează bine și testul celor trei criterii, reorientând totuși intervenția asupra disfuncționalităților pieței, permițând autorităților naționale de reglementare (ANR) să utilizeze mai ușor măsuri simetrice, după caz, și punând accentul pe utilizarea unor instrumente de reglementare mai puțin intruzive, acolo unde este posibil. Armonizarea produselor de acces, împreună cu o reglementare bine orientată și proporțională, inclusiv accesul la cablajul interior și, eventual, mai mult, ar trebui să sprijine adoptarea pe scară mai largă a benzii largi la nivel de gigabit și a unor viteze mai mari în bandă largă. Regulamentul propus ar permite atât o tranziție lină de la rețelele de cupru la cele de fibră optică, cât și o reglementare proporțională într-un mediu care folosește integral fibra optică.

În comparație cu cadrul actual, propunerea accelerează tranziția către rețelele de fibră optică. Proporționalitatea este asigurată prin garanții adecvate pentru utilizatorii finali și prin faptul că procesul este revizuit și gestionat la nivel național. Autoritățile competente au responsabilitatea de a se asigura că sunt disponibile servicii adecvate în bandă largă, utilizând garanții adecvate (asigurarea unei calități comparabile și a unor prețuri comparabile ale serviciilor cu amănuntul pe bază de fibră optică, acoperirea cu tehnologii alternative etc.). Acest proces va face obiectul controlului Comisiei.

Măsurile propuse vor implica, de asemenea, modificări proporționale ale guvernanței, creând un sistem de guvernanță atât pentru reglementarea pieței, cât și pentru gestionarea spectrului, care să fie adecvat pentru noile sarcini la nivelul UE cu o dimensiune a pieței unice și care să permită luarea de decizii la cel mai eficient nivel. Grupul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (RSPG) va deveni un organism pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (RSPB), similar OAREC. Având în vedere lipsa personalității juridice, OAREC și RSPB nu vor exercita competențe decizionale obligatorii. Aceste competențe vor reveni în continuare Comisiei și autorităților naționale de reglementare sau autorităților naționale responsabile de spectrul de frecvențe. OAREC și RSPB vor oferi în continuare consiliere, avize, orientări și alte forme de sprijin pentru elaborarea politicilor.

Pentru a promova o mai mare convergență în gestionarea spectrului, alocările semnificative de spectru vor face obiectul unui mecanism obligatoriu al pieței unice a spectrului la nivelul UE, care va permite Comisiei, OAREC și RSPB să prezinte observații cu privire la proiectele de măsuri. Comisia ar putea interveni atunci când este necesar în situații care ar putea avea implicații asupra pieței unice. Având în vedere caracterul transfrontalier al serviciilor prin satelit, Comisia, sprijinită de structurile consultative, ar gestiona autorizația UE pentru sateliți, inclusiv prin selectarea titularilor de licențe pentru sateliți, în cazul în care resursele spectrului sunt limitate.

Normele de protecție a utilizatorilor finali sunt simplificate și consolidează armonizarea deplină cu excepții specifice (de exemplu, în ceea ce privește durata maximă a contractului), dar armonizarea este limitată la domeniile vizate de propunere. În ceea ce privește obligațiile de serviciu universal, se introduce o abordare mai armonizată pentru definirea unui serviciu adecvat de acces la internet. Domeniul de aplicare al obligațiilor de serviciu universal menține disponibilitatea, asigurând faptul că consumatorii (și, prin extensie, microîntreprinderile, întreprinderile mici și organizațiile non-profit) dispun de servicii adecvate de acces la internet și de comunicații de voce la un punct fix. Se menține, de asemenea, conceptul de accesibilitate a serviciilor adecvate de acces la internet și de comunicații de voce, cu posibile măsuri pentru consumatorii cu venituri mici sau pentru consumatorii cu nevoi sociale speciale, cu o abordare mai armonizată în ceea ce privește stabilirea accesibilității.

Dispozițiile privind obligațiile de serviciu universal completează procesul de dezactivare a rețelelor de cupru și tranziția către fibră optică și, prin urmare, vor face obiectul unei revizuiri.

Soluțiile vor permite părților interesate relevante să valorifice sinergiile unei piețe unice mari și să reducă ineficiențele în ceea ce privește operațiunile și investițiile lor, în modul cel mai rapid și mai eficace. În același timp, propunerea asigură operatorilor care optează pentru furnizarea de servicii într-un singur stat membru continuitatea normelor actuale, beneficiind în același timp de norme mai bune și mai clare privind drepturile utilizatorilor finali, precum și de un mediu mai predictibil pentru accesul la resursele spectrului și la rețelele și serviciile de comunicații electronice.

- **Alegerea instrumentului**

Comisia propune un regulament, deoarece acesta asigură eliminarea obstacolelor din calea pieței unice prin armonizarea cadrului de reglementare existent pentru comunicațiile electronice. Acesta include drepturi și obligații specifice și direct aplicabile pentru furnizori, autoritățile competente și utilizatorii finali. Acesta include, de asemenea, mecanisme de coordonare pentru anumite contribuții la nivel european pentru a facilita furnizarea transfrontalieră de rețele și servicii de comunicații electronice și un regim de autorizare generală adaptat pentru furnizorii care își desfășoară activitatea într-un stat membru, în mai multe state membre sau în toate statele membre. Un regulament este, de asemenea, un instrument valoros de reziliență. Într-un mediu de conectivitate transfrontalieră, vulnerabilitățile dintr-un stat membru pot submina securitatea în întreaga UE, iar amenințările la adresa rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, indiferent dacă sunt atacuri cibernetice, perturbări fizice sau disfuncționalități sistemice, sunt în mod inerent transfrontaliere. Instabilitatea geopolitică necesită un răspuns rapid, coordonat și la nivelul UE, care nu poate fi asigurat dacă statele membre pun în aplicare măsuri cu viteze diferite sau cu niveluri diferite de ambiție.

În cele din urmă, astfel cum se prevede în documentul de lucru al serviciilor Comisiei, anexa 11 la evaluarea impactului: Evaluare – Revizuirea funcționării Codului european al comunicațiilor electronice (CECE), a Regulamentului Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (OAREC), a Regulamentului privind internetul deschis și a anumitor aspecte ale Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice, experiența dobândită cu CECE arată că statele membre nu au fost în măsură să abordeze provocările sectoriale în timp util, din cauza timpului îndelungat necesar pentru transpunerea CECE în legislația națională. Acest lucru a fost valabil în special în cazul autorizațiilor pentru spectrul de frecvențe radio, deoarece multe dintre licitațiile 5G au avut loc la mulți ani de la data transpunerii CECE pe baza unei legislații depășite. De asemenea, transpunerea a fost adesea însoțită de niveluri suplimentare de norme, ceea ce a dus la suprareglementare, îngreunând dezvoltarea transfrontalieră și extinderea întreprinderilor. Normele naționale fragmentate în temeiul directivei actuale nu au reușit să asigure o adevărată piață unică. Condițiile de autorizare divergente, normele privind utilizatorii finali și cerințele naționale suplimentare creează un mozaic care generează costuri de asigurare a conformității și blochează extinderea serviciilor transfrontaliere inovatoare, în pofida potențialului lor semnificativ de piață. Pe măsură ce conectivitatea converge cu tehnologia de tip cloud, edge computing și IA, ar putea prospera noi modele de afaceri, dar complexitatea actuală descurajează operatorii să centralizeze operațiunile, să valorifice economiile de scară și să implementeze servicii paneuropene.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Analiza a arătat că CECE, prin obiectivele sale de promovare a conectivității și a accesului la rețelele de foarte mare capacitate, precum și a adoptării acestora, a contribuit la realizarea și menținerea unei concurențe efective și la protejarea utilizatorilor finali. Cu toate acestea, fiind o directivă, CECE a condus la fragmentare la nivel național și, prin urmare, nu a realizat finalizarea pieței unice. Analiza a identificat, de asemenea, necesitatea unei anumite reechilibrări a obiectivelor (investiții, cerere), precum și necesitatea de a lua în considerare adăugarea unor noi obiective de creștere a competitivității, a securității, a rezilienței și a durabilității.

Mai mulți piloni ai CECE sunt în continuare adecvați scopului.

Regimul PSP rămâne instrumentul-cheie pentru reglementarea *ex ante*, asigurând buna funcționare a piețelor. Cu toate acestea, ANR-urile au definit din ce în ce mai mult piețele regionale sau locale, iar utilizarea generală a reglementării *ex ante* a scăzut.

Spectrul de frecvențe radio are cea mai mare importanță strategică și geopolitică. Acesta este esențial pentru a permite comunicarea, pentru a stimula creșterea economică și prosperitatea socială și pentru a sprijini serviciile critice în diferite sectoare.

Obligațiile de serviciu universal în cadrul CECE reprezintă o plasă de siguranță pentru a se asigura că toți consumatorii din UE au acces la servicii adecvate de internet și de comunicații de voce la prețuri accesibile.

Dispozițiile privind drepturile utilizatorilor finali sunt, în cea mai mare parte, încă adecvate scopului, dar unele aspecte ale acestora ar putea fi simplificate.

Reglementarea accesului se bazează pe principiile dreptului concurenței și pe mecanisme transparente de consultare cu Comisia în calitate de gardian al tratatelor, asigurându-se că regulamentele propuse nu vor crea o barieră în calea pieței unice și sunt compatibile cu legislația UE. Un astfel de sistem promovează predictibilitatea în materie de reglementare prin asigurarea unei abordări coerente în materie de reglementare.

Cadrul actual este, în principiu, bine adaptat pentru a aborda cazurile de putere semnificativă pe piață, inclusiv monopolurile locale. Acest lucru este relevant într-un mediu care folosește integral fibra optică într-o lume post-cupru. Numărul de cazuri privind piețele de oligopol, notificate în temeiul articolului 32 din CECE, a fost foarte limitat. Eventualele probleme de pe piețele de oligopol au fost abordate în cadrul regimului de autorizare a spectrului sau în temeiul dreptului concurenței.

Există, de asemenea, posibilitatea de a simplifica unele dispoziții esențiale ale CECE care nu au fost aplicate de autoritățile de reglementare (articolul 76 privind coinvestițiile, articolul 77 privind impunerea separării funcționale) sau care au fost aplicate de unele autorități de reglementare, dar care ar trebui simplificate în continuare pentru a permite o aplicare mai largă [articolul 61 alineatul (3) privind reglementarea simetrică, articolul 79 privind angajamentele în materie de reglementare, articolul 80 privind rețelele exclusiv angro].

În ceea ce privește **dezactivarea rețelelor de cupru, articolul** 81 din CECE a avut o relevanță limitată în practică, în principal din cauză că operatorii tradiționali nu au anunțat planuri în acest sens și acest lucru nu a contribuit în mod semnificativ la accelerarea tranziției de la rețelele de cupru la cele de fibră optică. În schimb, scopul său principal a fost de a oferi ANR-urilor un cadru pentru gestionarea procesului de eliminare în mod transparent și

competitiv, asigurându-se că migrările nu dăunează concurenței sau drepturilor utilizatorilor finali și că sunt disponibile produse de acces alternative de o calitate comparabilă.

În ceea ce privește **conectivitatea fără fir**, deși cadrul de politică al UE în domeniul spectrului de frecvențe radio a pus bazele implementării coordonate a tehnologiei 5G printr-o armonizare timpurie și prin termene obligatorii pentru alocarea spectrului de frecvențe radio și a asigurat prețuri competitive pentru utilizatorii finali, deși cu niveluri diferite și cu unele excepții, UE a rămas în urmă în ceea ce privește implementarea tehnologiei 5G de înaltă calitate în comparație cu economiile de vârf la nivel mondial. Acest lucru are implicații negative nu numai pentru consumatori, ci și pentru competitivitatea industrială și inovarea UE. Există multe motive care conduc la această situație. Condițiile de alocare a spectrului rămân excesiv de fragmentate și nu au asigurat rezultate coerente ale investițiilor. Licitațiile concepute deficitar, durata insuficient de lungă a licențelor, lipsa de flexibilitate și de stimulente pentru a partaja spectrul și a-l utiliza mai eficient au crescut costul spectrului, care, combinat cu veniturile limitate ale serviciilor mobile și cu lipsa cererii, a afectat în mod negativ implementarea.

Instrumentele procedurale ale CECE menite să contribuie la instituirea pieței unice a spectrului și, în special, evaluarea *inter pares* voluntară a procedurilor de alocare a spectrului sau procedura de autorizare comună voluntară care permite mai multor state membre să coopereze pentru a acorda drepturi de utilizare a spectrului prin condiții și proceduri comune au fost rareori utilizate sau au fost ineficace în promovarea predictibilității în materie de reglementare și a investițiilor. În ceea ce privește interferențele transfrontaliere prejudiciabile dintre statele membre, implicarea de bune oficii a RSPG a adus o valoare adăugată semnificativă, potrivit participanților, dar nu a fost pe deplin eficientă în abordarea problemelor de coordonare transfrontalieră cu țările terțe sau în benzile nearmonizate.

În general, lipsa de predictibilitate în materie de reglementare și utilizarea ineficientă a spectrului au afectat atractivitatea financiară a proiectelor de investiții în rețele 5G.

Pentru **serviciile prin satelit** cu un caracter transfrontalier clar, incapacitatea de a institui o piață unică este și mai evidentă. Nu există condiții comune minime de autorizare sau cerințe comune privind spectrul satelitar sau proceduri comune de selecție [cu excepția benzii de 2 GHz pentru serviciul mobil prin satelit (MSS)] și există diferențe mari în ceea ce privește termenele de eliberare a unei licențe, abordări diferite ale coordonării naționale cu serviciile existente, taxe diferite și condiții diferite aferente licențelor. Această fragmentare nu este favorabilă valorificării forței pieței unice pentru a asigura condiții de concurență echitabile în spațiu, nu este favorabilă extinderii furnizării de servicii prin satelit la nivelul UE și face posibilă căutarea instanței celei mai favorabile în materie de reglementare. Aceste bariere afectează gradul de pregătire al UE pentru provocarea reprezentată de conectarea directă de la satelit la dispozitive într-un context în care UE riscă să fie dependentă strategic de actori străini pentru servicii care sunt esențiale pentru securitatea și apărarea sa.

Constatările evaluării privind **dispozițiile de autorizare generală** au identificat necesitatea de a armoniza, actualiza și simplifica în continuare regimul de autorizare generală și de a deschide calea pentru facilitarea implementării în UE a unor rețele, rețele și servicii de comunicații electronice bazate pe software și cloud mai virtualizate și gestionate la nivel central.

Dispozițiile privind drepturile utilizatorilor finali sunt, în cea mai mare parte, încă adecvate scopului și trebuie să se pună în continuare accentul pe asigurarea respectării și punerea lor în aplicare. În același timp, unele actualizări și simplificări ar putea aduce beneficii atât consumatorilor, cât și furnizorilor de servicii, de exemplu raționalizarea informațiilor contractuale (articolul 102 din CECE) și armonizarea la nivelul UE a anumitor

aspecte, cum ar fi parametrii pentru calitatea serviciilor (articolul 104 din CECE). Unele dispoziții ale Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice privind facilitatea tehnică pentru identificarea apelantului și drepturile conexe la confidențialitate sunt actualizate având în vedere evoluția rețelelor de comunicații electronice și tranziția către cele bazate pe IP și, prin urmare, acoperă și identificarea inițiatorului. Există, de asemenea, actualizări legate de redirecționarea automată a apelurilor, de sistemele de apelare automată și de facturarea nedetaliată. Alte dispoziții caduce privind listele publice de abonați se elimină.

În ceea ce privește guvernanța, evaluarea OAREC și a Oficiului OAREC și contribuția acestora la punerea în aplicare armonizată a CECE au fost, în general, pozitive, în special în ceea ce privește calitatea orientărilor și a rapoartelor OAREC, și au ajutat ANR-urile să ajungă la abordări comune. Cu toate acestea, orientările OAREC și schimburile de bune practici nu au reușit încă să asigure realizarea pieței unice. Pe măsură ce piețele, tehnologia și ecosistemul digital în sens larg evoluează rapid, mandatul OAREC ar trebui, de asemenea, să evolueze pentru a include noi sarcini în domenii precum reziliența, spectrul și sateliții. Oficiul OAREC ar trebui, de asemenea, să aibă o capacitate sporită, astfel încât să poată sprijini OAREC, inclusiv în ceea ce privește fondul, pentru a asigura o mai bună aliniere la politicile UE.

Evaluarea contribuției RSPG la politica în domeniul spectrului de frecvențe radio este, de asemenea, pozitivă. Rezultatele sale legate de spectrul de frecvențe radio pentru viitoarea conectivitate fără fir, inclusiv 6G, partajarea spectrului de frecvențe radio, utilizarea viitoare a benzii de frecvențe ultra înalte, conferințele mondiale pentru radiocomunicații și rezultatele acestora, conectivitatea prin satelit și schimbările climatice au adus o contribuție valoroasă la viitoarele considerații ale Comisiei. Cu toate acestea, întrucât RSPG adoptă rezultatele în general prin consens, cel puțin cu privire la anumite aspecte sensibile, acesta trebuie să găsească un echilibru între diferitele interese naționale și interesele UE, uneori în detrimentul UE. Avizele RSPG tind uneori să fie prea tehnice și nu la fel de politice/strategice precum ar impune rolul său de grup consultativ la nivel înalt pentru Comisie. De asemenea, mai multe limitări i-au redus în mod semnificativ impactul, cum ar fi caracterul voluntar al evaluării *inter pares* sau limitările juridice privind utilizarea mecanismului său de bune oficii pentru a aborda ingerințele din partea țărilor terțe. Sinergiile dintre activitatea RSPG și activitatea OAREC în domeniile de politică tehnică, economică și generală nu au fost valorificate.

- **Consultarea cu părțile interesate**

În 2023, Comisia a lansat o amplă consultare exploratorie privind viitorul sectorului comunicațiilor electronice și al infrastructurii acestuia. În februarie 2024, Comisia a lansat o consultare cu privire la cartea sa albă intitulată „Cum se pot gestiona nevoile Europei în materie de infrastructură digitală?”. Cartea albă a fost publicată pe site-ul „Exprimați-vă părerea” al Comisiei pentru feedback pe o perioadă de 18 săptămâni și a primit 357 de răspunsuri. De asemenea, în iunie 2025 a fost lansată o cerere de contribuții cu privire la obiectivele și opțiunile de politică pentru o propunere privind DNA. S-a primit un feedback semnificativ cu privire la cererea de contribuții.

Pe lângă cererea de contribuții, cele trei studii comandate de Comisie au efectuat două runde de consultări care au vizat 134 de părți interesate selectate. Părțile interesate vizate din industrie au reprezentat diferiți furnizori de rețele de comunicații electronice (RCE) și de servicii de comunicații electronice (SCE), precum și alți furnizori de servicii. Majoritatea au fost operatori de rețele fixe, dar a fost inclus, de asemenea, un număr considerabil de furnizori de conținut și de aplicații și de radiodifuzori.

Cartea albă a analizat provocările cu care se confruntă în prezent Europa în ceea ce privește implementarea viitoarelor rețele de conectivitate. Aceasta a prezentat scenarii posibile pentru

acțiuni de politică publică viitoare, inclusiv posibile DNA viitoare, împărțite în trei componente. Părțile interesate au convenit asupra importanței unor infrastructuri digitale moderne, sigure și reziliente pentru competitivitatea UE.

Operatorii tradiționali din sectorul telecomunicațiilor au avut o atitudine pozitivă față de ideea unor condiții de concurență echitabile în materie de reglementare, dar au ridicat semne de întrebare cu privire la soluția de reglementare. Furnizorii de servicii cloud și-au exprimat îngrijorarea cu privire la includerea lor în domeniul de aplicare al reglementărilor specifice telecomunicațiilor. Majoritatea părților interesate au sprijinit, în linii mari, reducerea obligațiilor de raportare și eliminarea sarcinilor de reglementare inutile. Feedbackul cu privire la Cartea albă a fost esențial pentru a concluziona că este necesar un nou cadru de reglementare pentru finalizarea pieței unice digitale în Europa.

În cererea de contribuții, majoritatea părților interesate au sprijinit, în linii mari, reducerea obligațiilor de raportare și eliminarea sarcinilor de reglementare inutile.

Statele membre și ANR-urile nu au considerat că există posibilitatea unui regim de sine stătător al țării de origine pentru serviciile de comunicații electronice, deoarece ar rămâne un set semnificativ de norme naționale. În ceea ce privește protecția utilizatorilor finali, statele membre, ANR-urile și organizațiile de consumatori au subliniat că trebuie menținută o protecție solidă a consumatorilor. Majoritatea operatorilor de telecomunicații și a furnizorilor de servicii au solicitat simplificarea și eliminarea normelor sectoriale.

Operatorii tradiționali de telecomunicații au solicitat o recalibrare a cadrului de reglementare care îi dezavantajează în prezent în comparație cu furnizorii de conținut și de aplicații. Comunitatea internetului și grupurile de consumatori s-au opus modificărilor aduse normelor privind internetul deschis care, în opinia lor, ar risca să conducă la un internet cu două viteze.

În ceea ce privește politica de acces, se poate observa diferența tradițională dintre operatorii tradiționali și solicitanții de acces, cei dintâi solicitând dereglementarea, iar cei din urmă menținând regimul actual de acces neschimbat. Unii furnizori mai mici de rețele de comunicații electronice (AltNets) au pledat pentru stabilirea unei date-țintă specifice la nivelul UE pentru a încuraja adoptarea fibrei optice și beneficiile pentru mediu. Au fost exprimate preocupări cu privire la potențiala excluziune digitală și la denaturările pieței în cazul în care eliminarea este prematură.

În ceea ce privește spectrul, statele membre și OAREC consideră că actualul model de guvernanță a spectrului este adecvat și sunt, în general, reticente în a introduce modificări. Acestea se opun, de asemenea, centralizării autorizării spectrului de frecvențe radio. Deși sprijină utilizarea armonizată a spectrului pentru beneficiile sale economice, acestea subliniază importanța menținerii flexibilității pentru a reflecta diferențele de pe piețele naționale. O abordare europeană comună a accesului la piața sateliților este considerată esențială pentru deblocarea întregului potențial al conectivității prin satelit în întreaga UE.

Comunitatea comunicațiilor electronice sprijină o politică în domeniul spectrului mai favorabilă investițiilor, care sporește certitudinea și flexibilitatea. Aceasta favorizează durate mai lungi sau nedeterminate ale licențelor, reînnoiri tacite, costuri mai mici ale spectrului și norme de utilizare flexibile. Sectorul sprijină, de asemenea, reducerea fragmentării pieței, consolidarea evaluării *inter pares* și introducerea unor proceduri comune de autorizare, alături de o foaie de parcurs clară a UE pentru disponibilitatea spectrului. Acesta subliniază că ar trebui evitate măsurile de modelare a pieței care subminează investițiile și diferențierea rețelelor. Comunitatea comunicațiilor electronice sprijină, de asemenea, colaborarea condusă de UE cu privire la tehnologiile emergente, cum ar fi serviciile de conectare directă de la satelit la dispozitiv (D2D).

Părțile interesate din domeniul telecomunicațiilor alternative sprijină o mai bună coordonare și armonizare a alocării spectrului de frecvențe radio între statele membre. O foaie de parcurs a UE în continuă evoluție pentru disponibilitatea spectrului este, de asemenea, considerată benefică. Acestea sprijină condiții clare și definite din timp pentru reînnoirea licențelor, precum și politici de promovare a comercializării spectrului și a obligațiilor de utilizare sau partajare sub sancțiunea pierderii, pentru a asigura o utilizare mai eficientă a spectrului. Cu toate acestea, ele exprimă îndoieli serioase cu privire la impunerea unor termene legale pentru atribuirea spectrului.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Propunerea ia în considerare următoarele contribuții principale:

contribuțiile primite la **consultarea exploratorie** privind viitorul sectorului comunicațiilor electronice și al infrastructurii acestuia, lansată în februarie 2023;

feedbackul părților interesate cu privire la **Cartea albă intitulată „Cum se pot gestiona nevoile Europei în materie de infrastructură digitală?”** din februarie 2024;

feedbackul primit de la părțile interesate pentru **cererea de contribuții privind DNA**, publicată în 2025.

Au fost efectuate trei studii de revizuire pentru a fundamenta prezenta propunere:

Studiul 2024-025 privind „Finalizarea pieței unice digitale: Factori de reglementare pentru rețelele transfrontaliere” – Contractul-cadru nr. FW-00141705;

Studiul 2024-026 privind „Revizuirea Regulamentului privind accesul în temeiul Codului european al comunicațiilor electronice și analiza viitoarei politici privind accesul într-un mediu care folosește integral fibra optică” – Contractul-cadru nr. FW-00141705;

Studiul 2024-028 privind „Condițiile financiare, cererea și nevoile de investiții și implicațiile acestora în materie de reglementare și de politică, inclusiv asupra serviciului universal” – Contractul-cadru nr. FW-00141705.

În paralel, în perioada martie-septembrie 2025, Comisia a organizat **ateliere strategice cu OAREC și RSPG**, pentru a colecta opiniile reprezentanților la nivel înalt ai autorităților competente din toate statele membre. În plus, în iulie 2025 a fost organizat un **atelier cu BEUC și cu organizațiile naționale de consumatori corespondente** pentru a discuta preocupările și provocările cu care se confruntă consumatorii și utilizatorii finali ai comunicațiilor electronice. În plus, au avut loc un număr mare de reuniuni cu părțile interesate din industrie active de-a lungul întregului lanț valoric digital și cu asociațiile lor de întreprinderi.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului a identificat următoarele opțiuni drept cele mai bune modalități de abordare a problemelor.

Regulamentul privind dezactivarea rețelei de cupru și accesul

Opțiunea preferată de a accelera implementarea și adoptarea rețelei FTTH (*fibre-to-the home*) se va baza pe planurile naționale care urmează să fie notificate Comisiei. Planurile vor explica (i) zonele în care va fi dezactivată rețeaua de cupru și data până la care va fi dezactivată și (ii) măsurile de sprijinire a tranziției către fibră optică. Până la 31 decembrie 2035, dezactivarea rețelei de cupru se declanșează atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții: (i) cel puțin 95 % acoperire cu fibră optică și (ii) disponibilitatea unor servicii de conectivitate cu amănuntul la prețuri accesibile. După această dată, condițiile

nu vor mai juca un rol, iar statele membre vor trebui să impună dezactivarea în toate celelalte zone de dezactivare a rețelelor de cupru, cu unele excepții. În ceea ce privește reglementarea accesului, această opțiune se bazează pe cadrul de reglementare existent, inclusiv pe măsurile simetrice și asimetrice (bazate pe PSP). Se va pune accentul pe pieţele regionale și locale.

În ceea ce privește impactul economic și de mediu, acesta ar avea un impact pozitiv în ceea ce privește (i) creșterea PIB-ului acumulat cu 157-327 de miliarde EUR peste scenariul de referință; (ii) reducerea totală a emisiilor de CO_2 sub nivelul scenariului de referință (0,7 milioane de tone) și (iii) vitezele medii de descărcare (314 Mbps în 2030 și 743 Mbps în 2035). În ceea ce privește impactul social, impactul opțiunilor nu poate fi cuantificat. Cu toate acestea, este foarte probabil ca opțiunea să aibă cel mai mare impact social pozitiv, deoarece are rezultate bune în ceea ce privește acoperirea FTTH și rata de adoptare a FTTH. În ceea ce privește impactul asupra drepturilor fundamentale, opțiunea este de nivel mediu.

Spectrul de frecvențe radio

Opțiunea preferată implică în principal o durată implicită nelimitată a licenței, cu posibilitatea de a introduce clauze de revizuire și de revocare a drepturilor de utilizare, reînnoiri cvasiautomate și aplicarea unor modele de licitație favorabile investițiilor. Aceasta prevede posibilitatea de a armoniza condițiile de autorizare a spectrului de frecvențe radio și include o procedură obligatorie privind piața unică a spectrului de frecvențe radio la nivelul UE. Aceasta asigură o mai mare transparență și predictibilitate a calendarului de disponibilitate a spectrului prin intermediul strategiei și al foilor de parcurs. Această opțiune este cea mai eficientă, având în vedere că beneficiile globale depășesc cu mult costurile sale. Aceasta ar asigura implementarea în timp util a rețelelor 5G de înaltă calitate și a viitoarelor rețele 6G. Aceasta ar avea un impact pozitiv asupra PIB-ului, ar avea efecte de propagare asupra sectoarelor verticale, ar fi coerentă cu procesul de dezactivare a rețelelor de cupru.

Autorizația generală și autorizația pentru serviciile prin satelit

Opțiunea preferată include un „pașaport unic” pentru alte rețele și servicii decât cele prin satelit și o autorizație UE pentru spectrul satelitar, inclusiv selectarea titularilor de licențe în caz de deficit și asigurarea respectării condițiilor de autorizare. Această opțiune ar reduce costurile administrative și de asigurare a conformității, precum și costurile de raportare. Combinată cu condiții de autorizare armonizate și cu alte norme aplicabile (inclusiv norme privind utilizatorii finali) și cu măsuri fără caracter obligatoriu pentru a facilita cooperarea ecosistemică, opțiunea preferată ar permite furnizorilor să virtualizeze mai ușor operațiunile în rețea și să furnizeze servicii transfrontaliere mai coerente. Prin urmare, opțiunea preferată ar permite cooperarea în condiții de concurență echitabile cu actorii din ecosistemul extins al conectivității. Autorizația UE pentru sateliți ar permite operatorilor accesul garantat la spectrul de frecvențe radio în toate statele membre în aceleași condiții de autorizare, oferindu-le mijloacele necesare pentru a se extinde și a furniza servicii în întreaga UE, abordând în același timp aspectele legate de suveranitate.

Guvernanță

Opțiunea preferată se bazează pe structura existentă a OAREC și a Oficiului OAREC și actualizează RSPG de la un grup de experți al Comisiei la un organism al cărui secretariat este asigurat de Oficiul OAREC. Oficiul al cărui nume va fi modificat în „Oficiul pentru Rețele Digitale” (ODN) va avea o nouă sarcină de coordonare care va spori eficacitatea gestionării spectrului. Prin furnizarea de servicii administrative și de sprijin atât OAREC, cât și Organismului pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (RSPB), ODN va

consolida legătura existentă dintre cele două organisme, permițând o mai bună coordonare și rezultate mai coerente.

Costuri administrative

Costurile administrative pentru întreprinderi se referă la obligațiile și beneficiile dezactivării rețelelor de cupru și ale accesului, precum și la domeniile de simplificare. Obligațiile administrative suplimentare legate de dezactivarea condiționată a rețelelor de cupru conduc la o creștere a costurilor administrative recurente directe cu 7 % (în ENI pe an) și la un cost unic de 73 de milioane EUR, în comparație cu situația actuală. Atât armonizarea condițiilor de autorizare, cât și autorizarea UE prin satelit vor genera unele costuri unice pentru adaptarea la condițiile comune. Cu toate acestea, în general, costurile recurente pentru autorizare și punere în aplicare vor scădea.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

În ceea ce privește reglementarea accesului, opțiunea preferată ar elimina o serie de dispoziții referitoare la reglementarea PSP, cum ar fi cele privind coinvestițiile (articolul 76 din CECE) și separarea funcțională (articolele 77 și 78 din CECE). În același timp, a permite ANR-urilor să impună accesul la cablajul intern și dincolo de primul punct de concentrare din proprie inițiativă (și nu la cerere, așa cum se întâmplă în prezent) ar simplifica modul în care este pusă în aplicare reglementarea accesului. Acest lucru ar avea ca efect simplificarea normelor existente și eliminarea deficiențelor percepute, a complexităților inutile și a potențialei lipse de coerență asociate dispozițiilor care au condus la utilizarea limitată a acestora. În plus, este probabil ca impactul eliminării lor asupra acoperirii cu fibră optică, a adoptării acesteia și a concurenței să fie limitat. Acest lucru este valabil în special pentru articolul 76 din CECE, care a fost înlocuit de o analiză mai amplă efectuată de ANR-uri cu privire la implicațiile acordurilor comerciale, inclusiv ale coinvestițiilor, în contextul procedurii de analiză a pieței. Părțile interesate au recunoscut, de asemenea, potențialul REFIT al acestor dispoziții.

În plus, opțiunea propusă va simplifica, va consolida și va spori supravegherea, ceea ce va conduce la o aplicare mai consecventă a măsurilor corective, ceea ce va aduce beneficii și pieței unice a UE. Armonizarea specificațiilor pentru principalele produse angro, precum și atenția acordată garanțiilor de calitate a serviciilor pentru întreprinderi ar trebui să simplifice utilizarea produselor de acces și, de asemenea, să contribuie la dezvoltarea concurenței în domeniul serviciilor pentru întreprinderile cu mai multe sedii și pentru întreprinderile multinaționale.

În ceea ce privește spectrul, consolidarea dispozițiilor relevante ale RSPP și CECE prezintă beneficii majore pentru REFIT, deoarece va asigura coerența, prin eliminarea dispozițiilor redundante și depășite care împiedică competitivitatea UE în ceea ce privește implementarea serviciilor inovatoare.

Autorizația UE pentru furnizarea de rețele și servicii prin satelit și pentru utilizarea spectrului satelitar prezintă un potențial de creștere majoră a eficienței, deoarece ar reduce costul autorizării sateliților pentru operatorii de satelit și autoritățile naționale. Un operator de satelit care dorește să furnizeze servicii în întreaga UE nu ar trebui să urmeze 27 de procese de autorizare, să respecte 27 de seturi de condiții de autorizare, care includ obligații de raportare diverse și costisitoare și măsuri ineficace de asigurare a respectării legislației, și să obțină drepturi de spectru în toate statele membre.

Mai degrabă, Comisia, cu sprijinul ODN, ar primi cererile și ar emite autorizațiile pentru furnizarea de servicii prin satelit, precum și autorizațiile de utilizare a spectrului, inclusiv drepturile individuale de utilizare a spectrului, fie în unele state membre în care furnizorul dorește să furnizeze servicii, fie pentru UE în ansamblu. Condițiile de autorizare, inclusiv elementele de raportare, ar fi comune în întreaga UE și ar fi elaborate cu sprijinul ODN și al RSPB. Comisia ar asigura, de asemenea, selecția la nivelul UE în cazul în care spectrul de frecvențe radio este insuficient. În plus, ar exista un cadru obligatoriu de conformitate și punere în aplicare la nivelul UE pentru a se asigura că accesul constelațiilor de sateliți la piața UE respectă condițiile comune în conformitate cu dreptul internațional.

Asigurarea respectării legislației la nivelul UE (inclusiv retragerea autorizației pentru întreaga piață unică a UE) ar urma să abordeze în mod eficace problemele legate de interferențe, stimulând în același timp respectarea cerințelor de autorizare.

Autorizațiile pentru rețelele și serviciile terestre reprezintă un alt domeniu-cheie în care se va obține un potențial de eficiență îmbunătățit. Flexibilitatea în materie de reglementare a CECE reprezintă un factor determinant major pentru problemele legate de regimul de autorizare generală (AG) în sectorul comunicațiilor electronice din UE. Această flexibilitate a condus la fragmentare și la aplicarea inconsecventă a condițiilor AG. CECE a stabilit condiții armonizate pentru AG, dar a rămas o listă maximă și, prin urmare, a fost menținută o marjă de apreciere la nivel național în ceea ce privește anexarea condițiilor. În consecință, statele membre nu au adoptat o abordare comună a regimului AG în ceea ce privește tipurile de furnizori de rețele și servicii și au introdus acte legislative secundare și/sau decizii administrative (de reglementare) divergente pentru a detalia în continuare condițiile. Această situație a unei liste de maximum 39 de condiții în 26 de state membre (cu excepția Danemarcei, care nu dispune de un sistem de autorizare generală) poate duce la stabilirea a până la 1 014 condiții la nivel național pe care, de exemplu, un operator transfrontalier (prezent în 27 de state membre sau cu o amprentă de reglementare în 27 de state membre) ar putea fi obligat să le respecte.

Propunerea reduce această fragmentare și limitează obligațiile de raportare și de conformitate, impunând furnizorilor doar condiții și obligații armonizate suplimentare raționalizate care sunt stabilite în regulament, inclusiv ținând cont de alte acte legislative și inițiative de politică ale UE, cum ar fi strategia de securitate economică a UE, pentru consolidarea furnizării fiabile și sigure de rețele și servicii. În plus, pentru întreprinderile care doresc să furnizeze rețele și servicii pe piața unică, propunerea, sub forma unui pașaport unic, menține un sistem simplificat bazat pe notificare, dar permite furnizorilor să își desfășoare activitatea într-unul, mai multe state membre sau în toate statele membre pe baza unei confirmări din partea unei singure autorități naționale de reglementare. În acest scop, aceasta stabilește condițiile generale de autorizare, procedura pașaportului unic și mecanismele de coordonare, asistență reciprocă și aplicare coerentă între autoritățile naționale de reglementare, cu sprijinul OAREC și al ODN.

În ceea ce privește impactul asupra IMM-urilor, se preconizează că procedurile simplificate, inclusiv un model comun de notificare și un mecanism unic de notificare, vor reduce costurile administrative și de asigurare a conformității pentru furnizori, în special pentru IMM-uri. Aceste economii vor permite IMM-urilor să redirecționeze resursele către inovare și creștere economică, mai degrabă decât către procese de reglementare. O mai mare securitate juridică și predictibilitate în materie de reglementare consolidează și mai mult competitivitatea IMM-urilor și facilitează intrarea pe piață. IMM-urile beneficiază, de asemenea, în mod indirect, de regimuri comune de acces mai flexibile, inclusiv de un acces simplificat la spectru și de

utilizarea în comun a spectrului, care reduc barierele la intrare și sprijină dezvoltarea și extinderea serviciilor inovatoare. Acest lucru este valabil în special pentru sectoare precum industria prelucrătoare, sănătatea, agricultura și transporturile. Nu se preconizează niciun impact negativ disproporționat asupra IMM-urilor. Dimpotrivă, se preconizează că măsurile vor genera beneficii nete, inclusiv economii de costuri și oportunități îmbunătățite de inovare.

- **Drepturile fundamentale**

A fost analizat impactul propunerii asupra drepturilor fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare și de informare, nediscriminarea, protecția consumatorilor, inclusiv protecția consumatorilor cu handicap, protecția datelor cu caracter personal și dreptul la viață privată. În special, regulamentul va stabili un nivel mai ridicat de armonizare a drepturilor utilizatorilor finali, menținând în același timp un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

Propunerea ține seama pe deplin de drepturile și principiile fundamentale recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, măsurile propuse vizează atingerea unor niveluri mai ridicate de conectivitate cu un set modernizat de norme de protecție a consumatorilor. Acest lucru va asigura, la rândul său, accesul nediscriminatoriu la conținuturi și servicii, inclusiv la serviciile publice, va contribui la promovarea libertății de exprimare și a libertății de a desfășura o activitate comercială și va permite statelor membre să respecte carta.

Introducerea unei dezactivări obligatorii, dar condiționate, a rețelelor de cupru constituie o limitare a libertății de a desfășura o activitate comercială în temeiul articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale a UE. Cu toate acestea, o astfel de limitare poate fi justificată atunci când urmărește obiectivul de interes general și respectă principiile necesității și proporționalității. Evoluțiile pieței arată deja că operatorii dezactivează treptat rețelele de cupru pe baza unor considerente comerciale, ceea ce sugerează că o dezactivare structurată nu contravine în mod inerent intereselor lor. Având în vedere beneficiile sociale, economice și de mediu preconizate, măsura pare să fie în concordanță cu cerința necesității. În plus, condițiile de sustenabilitate propuse, opțiunea de a menține rețelele de cupru pentru o perioadă mai lungă în cazul în care condițiile nu sunt îndeplinite și posibila excepție de la dezactivarea rețelelor de cupru atunci când instalarea fibrei optice sau a altei soluții de conectivitate adecvate nu este posibilă asigură respectarea proporționalității.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Implicațiile bugetare ale propunerii sunt descrise în detaliu în fișa financiară legislativă și digitală care însoțește propunerea. În total, 47 de posturi în echivalent normă întreagă (ENI) sunt necesare pentru a lucra la inițiativă, constând în 32 de posturi din schema de personal și 15 posturi de membri ai personalului extern (AC și END) pentru a asigura punerea în aplicare deplină și eficace a inițiativei. Necesarul va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului sau al altor servicii ale Comisiei. Pe lângă aceste resurse existente, inițiativa necesită 5 ENI de personal suplimentar excepțional, care sunt solicitate în plus față de nivelurile actuale de personal pentru a asigura punerea în aplicare deplină și eficace a inițiativei. Actuala linie bugetară de cheltuieli a Oficiului OAREC va continua să finanțeze partea neschimbată a ODN, în timp ce cheltuielile suplimentare care rezultă din noile sarcini dedicate ODN, descrise în propunere, vor fi finanțate din taxele de autorizare a spectrului satelitar și, dacă sunt disponibile, din taxele de autorizare a numerotației UE, precum și din contribuțiile voluntare și în natură din partea statelor membre.

Propunerea include, de asemenea, sarcini care necesită personal suplimentar pentru Oficiul OAREC (care urmează să fie schimbat în Oficiul pentru Rețele Digitale – ODN), ceea ce duce la o creștere totală a personalului cu 25 ENI, toate finanțate din taxe.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia ar trebui să monitorizeze aplicarea prezentului regulament și să evalueze eficacitatea acestuia în timp. La 5 ani de la intrarea în vigoare și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia ar trebui să revizuiască funcționarea prezentului regulament și să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului. Aceste revizuiri ar trebui să evalueze, în special, implicațiile asupra pieței ale articolului 69 și ale articolului 83 și dacă competențele de intervenție *ex ante* și de altă natură în temeiul prezentului regulament sunt suficiente pentru a permite autorităților naționale de reglementare să se asigure că concurența pe piețele comunicațiilor electronice continuă să prospere în beneficiul utilizatorilor finali.

Autoritățile naționale de reglementare ar trebui, de asemenea, să notifice Comisiei denumirile întreprinderilor desemnate ca având putere semnificativă pe piață în sensul prezentului regulament și obligațiile impuse acestor întreprinderi în temeiul regulamentului. Orice modificare care afectează obligațiile impuse întreprinderilor sau întreprinderilor în cauză ar trebui notificată fără întârziere Comisiei.

În termen de trei ani de la data aplicării prezentului regulament, Comisia ar trebui să revizuiască funcționarea cooperării ecosistemice, ținând seama în cea mai mare măsură de raportul OAREC privind efectele aplicării orientărilor asupra cooperării ecosistemice eficace, precum și asupra funcționării mecanismului de conciliere voluntară.

În plus, până la 30 iunie 2034, Comisia ar trebui să revizuiască domeniul de aplicare al serviciului universal la prețuri accesibile și disponibilitatea serviciului universal în lumina evoluțiilor sociale, economice și tehnologice, inclusiv a tranziției către rețelele de fibră optică. Revizuirea ar trebui să țină seama de tehnologiile predominante utilizate de majoritatea consumatorilor. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind rezultatele revizuirii.

În termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, ODN ar trebui să elaboreze un raport privind piața unică a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice. Acest raport ar trebui să ofere o imagine de ansamblu a evoluțiilor pieței și să examineze modul în care măsurile introduse în temeiul prezentului regulament afectează funcționarea pieței unice, precum și impactul fuziunilor asupra pieței. Proiectul de raport ar trebui transmis OAREC și RSPB spre aprobare înainte de a fi publicat. Ulterior, ar trebui publicate anual rapoarte actualizate pentru a urmări progresele înregistrate și tendințele emergente.

- **Documentele explicative (în cazul directivelor)**

Nu se aplică.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Partea I: Domeniu de aplicare, obiective și definiții

Partea I din prezentul regulament stabilește cadrul orizontal care reglementează organizarea sectorului comunicațiilor electronice în cadrul UE. Acesta definește obiectul, domeniul de aplicare și conceptele-cheie ale acestuia, stabilind definițiile comune care se aplică cadrului juridic pentru a asigura securitatea juridică și aplicarea consecventă în toate statele membre. Acesta stabilește, de asemenea, obiectivele generale și principiile de reglementare pentru a orienta activitatea statelor membre, a autorităților naționale de reglementare și a altor autorități competente, a OAREC, a RSPB și a ODN, precum și a Comisiei.

Partea II: Reziliență

Partea II introduce un cadru specific pentru reziliența și pregătirea rețelelor și a serviciilor, recunoscând că rețelele și serviciile de comunicații electronice și alte infrastructuri digitale sunt esențiale pentru funcționarea societății și a economiei. În acest scop, stabilește obligații și mecanisme de cooperare pentru a asigura disponibilitatea și capacitățile rețelelor și serviciilor în situații de criză majoră. Aceasta include continuitatea comunicațiilor de urgență și a avertizărilor publice. De asemenea, prevede adoptarea de către OAREC a unui raport intitulat „Planul de pregătire al Uniunii pentru infrastructurile digitale”. Raportul va include o evaluare, recomandări operaționale comune și practici de gestionare a crizelor. Aceasta va clarifica, de asemenea, rolurile organismelor UE și, respectiv, ale autorităților naționale competente în ceea ce privește monitorizarea, coordonarea și răspunsul, consolidând, la rândul lor, o abordare coerentă și eficace la nivelul UE în ceea ce privește reziliența și pregătirea în sectorul comunicațiilor electronice.

Partea III: Autorizația de introducere pe piața unică și procedura pașaportului unic

Partea III stabilește cadrul unic privind procedura pașaportului unic pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice în cadrul unui regim de autorizare generală. Aceasta afirmă libertatea de a furniza astfel de rețele și servicii în întreaga UE, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile și obligațiile comune suplimentare prevăzute în prezentul regulament. Aceasta menține, de asemenea, un sistem simplificat bazat pe notificare, care permite furnizorilor să își desfășoare activitatea în unul sau mai multe state membre sau în toate statele membre pe baza unei singure confirmări din partea unei singure autorități naționale de reglementare. Propunerea este coerentă cu alte inițiative privind consolidarea cerințelor de securitate a lanțului de aprovizionare TIC. În acest scop, aceasta stabilește condițiile generale de autorizare, procedura pașaportului unic și mecanismele de coordonare, asistență reciprocă și aplicare coerentă între autoritățile naționale, cu sprijinul OAREC și al ODN. Orientările OAREC, în cooperare cu alte autorități competente și cu Comisia, vor stabili aspectele procedurale privind interacțiunile dintre furnizori, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, precum și apropierea condițiilor și a normelor aplicabile în statele membre.

Partea IV: Resurse, spectru și numerotație

Partea IV stabilește un cadru cuprinzător și orientat spre viitor pentru gestionarea, alocarea și utilizarea principalelor resurse de comunicații electronice. Aceasta include spectrul de frecvențe radio și resursele de numerotație, recunoscând rolul acestora ca bunuri publice strategice esențiale pentru conectivitate, inovare, securitate și funcționarea pieței unice. În ceea ce privește spectrul de frecvențe radio, aceasta stabilește principii și obiective comune pentru planificarea și gestionarea strategică coordonată la nivelul UE, în conformitate cu obligațiile internaționale, și consolidează mecanismele de coordonare transfrontalieră și de soluționare a interferențelor prejudiciabile. Aceasta introduce neutralitatea tehnologică și a

serviciilor, promovează utilizarea partajată și eficientă a spectrului și prevede o strategie și foi de parcurs ale UE în domeniul spectrului pentru a asigura predictibilitatea, disponibilitatea în timp util și alinierea la obiectivele de politică mai ample ale UE.

Prezentul regulament armonizează, de asemenea, regimurile de autorizare, condițiile de alocare, durata, reînnoirea, transferul și utilizarea în comun a drepturilor de utilizare a spectrului, consolidează procedurile de atribuire favorabile investițiilor și concurenței. În plus, aceasta stabilește instrumente la nivelul UE, cum ar fi procedura privind piața unică a spectrului, condițiile comune de autorizare, procedurile ghișeului unic și autorizațiile UE, inclusiv un cadru specific pentru rețelele și serviciile prin satelit în UE. În special, aceasta stabilește autorizații la nivelul UE pentru spectrul satelitar, precum și monitorizarea și asigurarea respectării acestuia. În plus, definește o procedură de acordare a unor astfel de autorizații și stabilește mecanisme mai bune de coordonare pentru depunerea cererilor de către UIT, precum și asigurarea coexistenței alocărilor de spectru prin satelit și de spectru terestru în cadrul UE.

În paralel, partea IV oferă cadrul pentru resursele paneuropene de numerotație și stabilește normele care reglementează resursele de numerotație, asigurând gestionarea, disponibilitatea și utilizarea extrateritorială eficientă a acestora în întreaga UE, sprijinind serviciile la nivelul UE și garantând protecția consumatorilor și accesul echitabil la acestea. Luate împreună, aceste dispoziții urmăresc să asigure utilizarea eficientă, coordonată și adaptată exigențelor viitorului a resurselor limitate, stimulând în același timp securitatea juridică, reducând fragmentarea și permițând dezvoltarea unor rețele și servicii de comunicații electronice transfrontaliere inovatoare în întreaga UE.

Partea V: Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea piețelor și concurența

Partea V stabilește normele care asigură buna funcționare a piețelor comunicațiilor electronice și eficacitatea concurenței în întreaga UE.

În primul rând, introduce un cadru specific pentru tranziția ordonată de la rețelele de cupru tradiționale la rețelele FTTH. Cadrul se va aplica în cazul în care rețelele de cupru rămân în funcțiune după o dată definită. Procesul de tranziție la rețele de fibră optică se va baza pe planuri naționale care urmează să fie notificate Comisiei. Aceste planuri naționale vor explica (i) zonele în care rețelele de cupru vor fi dezactivate și data până la care se va realiza acest lucru și (ii) măsurile de sprijinire a tranziției către rețelele de fibră optică.

În faza inițială, statele membre vor trebui să mandateze dezactivarea rețelelor de cupru în zonele în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții: (i) cel puțin 95 % acoperire cu fibră optică și (ii) disponibilitatea unor servicii de conectivitate cu amănuntul la prețuri accesibile. În faza ulterioară, condițiile nu vor mai juca un rol, iar statele membre vor trebui să impună dezactivarea în toate celelalte zone de dezactivare a rețelelor de cupru, cu excepția zonelor în care instalarea fibrei optice nu este viabilă din punct de vedere economic și nu este disponibilă nicio soluție de conectivitate adecvată capabilă să înlocuiască serviciile pe bază de cupru. Garanțiile se aplică pe parcursul întregului proces pentru a menține continuitatea și a proteja consumatorii.

Partea V acoperă, de asemenea, cadrul pentru accesul la terenuri și drepturile de trecere, interconectare și acces, precum și aplicarea unor măsuri corective de reglementare simetrice și bazate pe PSP. Aceasta clarifică drepturile și obligațiile întreprinderilor în ceea ce privește negocierea accesului și a interconectării, împuternicește autoritățile naționale de reglementare

să impună măsuri proporționale pentru a asigura conectivitatea și interoperabilitatea de la un capăt la altul atunci când acest lucru este justificat.

Această parte menține principalele componente ale sistemului actual de reglementare simetrică și a accesului PSP. În ceea ce privește PSP, normele acordă prioritate reglementării accesului „favorabil investițiilor” la rețelele pasive (conducte și stâlpi în care operatorii instalează rețele proprii de fibră optică) și promovează armonizarea produselor de acces. În ceea ce privește accesul simetric, normele vizează stimularea utilizării fibrei optice prin menținerea accesului la cablajul interior atunci când se solicită acest lucru. În plus, ANR-urile pot utiliza măsuri simetrice pentru a elimina blocajele locale prin impunerea accesului la rețelele locale de fibră optică. În plus, normele simetrice ar trebui să permită conectarea utilizatorilor finali ale căror incinte nu sunt conectate prin obligația operatorilor de fibră optică care instalează o rețea în apropiere de a conecta utilizatorii respectivi.

Partea V consolidează procedurile privind piața unică pentru proiectele de măsuri naționale care afectează comerțul dintre statele membre, asigurând aplicarea consecventă în întreaga UE prin mecanisme coordonate de notificare, de evaluare și de intervenție.

Partea VI: Servicii

Partea VI stabilește obligații legate de servicii menite să asigure faptul că utilizatorii finali din UE pot beneficia de conectivitate esențială și de un nivel comun de protecție. Aceasta modernizează obligațiile de serviciu universal prin actualizarea, în conformitate cu principiul 20 al Pilonului european al drepturilor sociale, a dreptului tuturor consumatorilor, în special al celor cu venituri mici, de a avea acces la un serviciu adecvat de acces la internet și la servicii de comunicații de voce la un punct fix, la prețuri accesibile. Aceasta stabilește proceduri comune privind modul în care statele membre definesc conectivitatea „adecvată”, având în vedere lărgimea de bandă minimă de care se bucură majoritatea consumatorilor. Aceste proceduri comune sunt sprijinite de orientările OAREC și asigură lărgimea de bandă necesară pentru participarea socială și economică în societate. Aceasta oferă, de asemenea, o abordare structurată a accesibilității prețurilor, inclusiv monitorizarea evoluției prețurilor cu amănuntul, măsuri pentru consumatorii cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale, precum și sprijin specific pentru a asigura un acces echivalent pentru utilizatorii finali cu handicap, permițând în același timp Comisiei să adopte acte de punere în aplicare privind un serviciu adecvat de acces la internet, având în vedere condițiile, criteriile și metodologia naționale care trebuie luate în considerare pentru evaluarea accesibilității prețurilor. Se propune o abordare nouă și mai flexibilă a finanțării, fără o desemnare specifică sectorului sau fără mecanismul de finanțare aferent.

Partea VI garantează și mai mult drepturile utilizatorilor finali în mediul digital. Aceasta menține accesul la internetul deschis prin codificarea drepturilor utilizatorilor finali de a accesa și a distribui conținut și de a utiliza aplicațiile și echipamentele terminale pe care le aleg. Acest lucru este însoțit de obligații stricte de neutralitate a rețelei, sub rezerva unor excepții strict definite și proporționale și a unei supravegheri solide din partea autorităților naționale de reglementare, completate de rapoarte și orientări ale OAREC. Aceasta consolidează și actualizează normele de protecție a utilizatorilor finali, care sunt prezentate în trei capitole.

Capitolul „Drepturile consumatorilor” se referă la consumatori și se extinde la microîntreprinderi și organizații non-profit (unele dispoziții se aplică și întreprinderilor mici și mijlocii) și include norme sectoriale specifice privind transparența și informațiile contractuale

(inclusiv un model de fișă de sinteză a contractului), durata și rezilierea contractului și ofertele grupate.

Capitolul „Drepturile utilizatorilor finali” include schimbarea furnizorului și portabilitatea numerelor și asigură nediscriminarea.

Capitolul „Facilități și funcționalități pentru utilizatorii finali” include măsuri împotriva activităților frauduloase și asigură servicii critice, cum ar fi liniile telefonice de urgență pentru copiii dispăruți, comunicațiile de urgență și sistemele de avertizare publică, precum și utilizarea portofelului european pentru identitatea digitală. Reflectând evoluția tehnologiei și noile provocări în ceea ce privește protecția utilizatorilor finali în această privință, capitolul include, de asemenea, norme actualizate privind identificarea apelantului, identificarea inițiatorului, redirecționarea automată a apelurilor și sistemele de apelare automată. Acesta conține dispoziții privind accesul echivalent și posibilitatea de alegere echivalentă pentru utilizatorii finali cu handicap.

Partea VI menține, de asemenea, dispoziții specifice privind interoperabilitatea și obligația de difuzare și împuternicește Comisia să modifice anexele tehnice prin acte delegate pentru a le actualiza astfel încât să reflecte evoluțiile tehnologice și societale.

Partea VII: Guvernanță

Partea VII stabilește cadrul de guvernanță pentru a asigura funcționarea coerentă, independentă și eficace a pieței unice a comunicațiilor electronice. Aceasta definește rolurile, competențele și garanțiile aplicabile autorităților naționale de reglementare și altor autorități competente, le încredințează acestora sarcini clar identificate, le menține independența juridică și funcțională față de actorii de pe piață și le oferă resurse adecvate și autonomie bugetară. Aceasta stabilește, de asemenea, principii comune privind numirea, revocarea, responsabilitatea și transparența, precum și obligații de cooperare și coordonare la nivel național și transfrontalier, stimulând, la rândul lor, coerența în materie de reglementare și încrederea reciprocă în întreaga UE.

Partea VII consolidează și mai mult guvernanța la nivelul UE prin integrarea și consolidarea rolurilor OAREC, RSPB și ODN. Aceasta clarifică obiectivele, sarcinile și organizarea internă a OAREC, sporind capacitatea acestuia de a promova punerea în aplicare coerentă a cadrului de reglementare prin avize, orientări, rapoarte și bune practici, sprijinite de colectarea structurată a datelor și de monitorizarea pieței. Și, având în vedere contextul geopolitic, consolidează competențele OAREC legate de reziliență și pregătire, de exemplu prin adoptarea Planului de pregătire al UE pentru infrastructurile digitale. În paralel, acesta stabilește un cadru mai solid pentru guvernanța strategică a spectrului de frecvențe radio prin intermediul RSPB, definindu-și rolul consultativ și de coordonare în politica UE în domeniul spectrului de frecvențe radio, în coordonarea transfrontalieră și în implicarea internațională, asigurând în același timp o cooperare strânsă cu OAREC în cazul în care aspectele legate de reglementare și de spectru se intersectează.

Partea VII oferă un cadru organizațional, financiar și de răspundere cuprinzător pentru ODN în calitate de organism al UE care sprijină atât OAREC, cât și RSPB. Aceasta stabilește sarcinile, structura de guvernanță, programarea, normele bugetare și de personal ale ODN și asigură transparența, buna gestiune financiară și supravegherea eficace, inclusiv mecanisme antifraudă, de audit și de evaluare.

Partea VIII: Dispoziții generale și finale

Partea VIII stabilește dispozițiile generale, procedurale și finale care asigură aplicarea eficace, transparentă și comună a prezentului regulament în întreaga UE. Aceasta stabilește un cadru cuprinzător pentru furnizarea, schimbul și publicarea armonizate de informații, împuternicind autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, OAREC și RSPB să solicite întreprinderilor informații proporționale, justificate și în timp util, inclusiv cu privire la durabilitate, garantând în același timp confidențialitatea, protecția datelor și secretele comerciale. Aceasta prevede, de asemenea, anchete geografice periodice privind implementările și previziunile rețelei, permițând acțiuni de reglementare bazate pe dovezi, contribuind eventual la decizii de finanțare publică în cunoștință de cauză și la planificarea coordonată, inclusiv în timpul tranziției de la rețelele tradiționale la rețelele de fibră optică.

Partea VIII consolidează, de asemenea, deschiderea, participarea și coerența în materie de reglementare prin mecanisme structurate de consultare și transparență. Aceasta impune o consultare publică cu privire la proiectele de măsuri cu impact semnificativ asupra pieței, proceduri de consultare accesibile și implicarea sistematică a utilizatorilor finali, inclusiv a consumatorilor și a utilizatorilor finali cu handicap, precum și a altor părți interesate. La nivelul UE, aceasta introduce proceduri de armonizare și de standardizare care permit Comisiei, cu sprijinul OAREC sau al RSPB, să abordeze divergențele care riscă să fragmenteze piața unică, promovând în același timp standarde tehnice interoperabile și adaptate exigențelor viitorului într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic.

Partea VIII prevede norme clare privind soluționarea litigiilor, conformitatea, asigurarea respectării normelor și securitatea juridică. Aceasta instituie mecanisme extrajudiciare și de reglementare de soluționare a litigiilor la nivel național și transfrontalier, completate de orientări și de o conciliere voluntară pentru a încuraja practicile ecosistemice cooperative, inovatoare și durabile. Aceasta stabilește competențe proporționale de asigurare a respectării legislației, sancțiuni și garanții, inclusiv dreptul la o cale de atac, și definește utilizarea competențelor delegate și de executare, procedurile comitetului, monitorizarea, revizuirea și dispozițiile tranzitorii.

2026/0013 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind rețelele digitale, de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120, a Directivei 2002/58/CE și a Deciziei 676/2002/CE și de abrogare a Regulamentului (UE) 2018/1971, a Directivei (UE) 2018/1972 și a Deciziei 243/2012/UE (Regulamentul privind rețelele digitale)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[24],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor[25],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Tehnologiile evoluează rapid, traficul de date crește semnificativ, iar cererea de conectivitate la nivel de gigabit este în creștere. Infrastructurile digitale moderne și durabile pentru conectivitate și calcul sunt factori esențiali pentru digitalizare și, prin urmare, atât pentru competitivitatea industrială, cât și pentru ca societatea să beneficieze pe deplin de serviciile digitale. Din acest motiv, este necesară o conectivitate de înaltă calitate, sigură și rezilientă pentru toți și pretutindeni în Uniune, inclusiv accesul la prețuri abordabile pentru persoanele cu venituri mici și în toate teritoriile, inclusiv în zonele rurale și îndepărtate, pe insule și în regiunile montane, slab populate sau ultraperiferice.

(2) Piața internă în domeniul comunicațiilor electronice rămâne fragmentată în 27 de piețe naționale, iar operatorii europeni se confruntă în continuare cu obstacole în calea desfășurării de activități transfrontaliere și a extinderii, ceea ce le limitează capacitatea de a investi, de a inova și de a concura în ecosistemul de conectivitate extinsă în condiții de concurență echitabile. Alți actori care intră în ecosistemul de conectivitate mai larg, cum ar fi furnizorii de conținut și de aplicații („CAP”), beneficiază în mare măsură de un regim al țării de stabilire și, prin urmare, își desfășoară activitatea în Uniune pe o piață unică. Aceste condiții de concurență inechitabile între diferiții actori din ecosistem au fost recunoscute în Cartea albă a Comisiei intitulată „Cum se pot

[24] JO C , , p. .
[25] JO C , , p. .

gestiona nevoile Europei în materie de infrastructură digitală?”[26], precum și în raportul Letta[27]. În acest context, Consiliul European a subliniat în concluziile sale din octombrie 2025 că sunt necesare eforturi deosebite pentru „aprofundarea pieței unice a comunicațiilor electronice”.

(3) Decizia (UE) 2022/2481 a Parlamentului European și a Consiliului[28] a stabilit obiectivele digitale pentru 2030 ale programului de politică privind deceniul digital. Programul respectiv reflectă obiectivele de conectivitate preconizate în cazul în care toți utilizatorii finali de la un punct fix sunt acoperiți de o rețea gigabit până la punctul terminal al rețelei și toate zonele populate sunt acoperite de rețele fără fir de mare viteză de ultimă generație cu o performanță cel puțin echivalentă cu 5G. Pentru a atinge aceste obiective, politicile ar trebui să simplifice, să accelereze și să reducă costurile instalării rețelelor fixe și fără fir la nivel de gigabit în întreaga Uniune, inclusiv prin reducerea sarcinii administrative atât pentru operatori, cât și pentru administrațiile naționale.

(4) Directiva (UE) 2018/1972 a instituit Codul european al comunicațiilor electronice („CECE”). Prin obiectivele sale de promovare a conectivității, a accesului la rețele avansate și a adoptării acestora, CECE a contribuit la realizarea sau menținerea unei concurențe efective pe piețele rețelelor și serviciilor de comunicații electronice. Statele membre aveau obligația de a adopta și de a publica, până la 21 decembrie 2020, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru punerea în aplicare a CECE în dreptul lor intern. Transpunerea integrală în toate cele 27 de state membre a fost finalizată abia în 2024. Astfel de întârzieri mari de la adoptarea directivei până la transpunerea acesteia în sistemele juridice ale statelor membre nu mai sunt adecvate pentru transformările rapide ale tehnologiei în contextul geopolitic și economic actual, care necesită norme care pot avea un impact rapid asupra pieței. În plus, anumite dispoziții naționale care sunt legate de dispozițiile CECE depășesc ceea ce ar fi strict necesar pentru exhaustivitatea și conformitatea transpunerii. Prin urmare, fiind o directivă, CECE a condus la fragmentare la nivel național și, prin urmare, nu a creat o veritabilă piață unică. Prin urmare, este necesar să se transforme CECE într-un regulament și să se fuzioneze dispozițiile CECE cu dispoziții care sunt legate de obiective, dar care sunt prevăzute în alte directive, în regulamente sau în decizii, inclusiv în Regulamentul (UE) 2018/1971 al Parlamentului European și al Consiliului[29]. Prin urmare, Directiva 2018/1972, Regulamentul (UE) 2018/1971, Decizia 243/2012/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului[30], părți din

---

26 Cartea albă a Comisiei din 21 februarie 2024 intitulată „Cum se pot gestiona nevoile Europei în materie de infrastructură digitală?”, COM(2024) 81 final.

27 https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf.

28 Decizia (UE) 2022/2481 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de instituire a programului de politică pentru 2030 privind deceniul digital (JO L 323, 19.12.2022, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/2481/oj).

29 Regulamentul (UE) 2018/1971 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (OAREC) și a Agenției de sprijin pentru OAREC (Oficiul OAREC) și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1211/2009 (JO L 321, 17.12.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1971/oj).

30 Decizia nr. 243/2012/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2012 de instituire a unui program multianual pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (JO L 081, 21.3.2012, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/243(2)/oj), astfel cum a fost modificată prin

Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului[31] și din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului[32] ar trebui să fuzioneze într-un singur regulament, Regulamentul privind rețelele digitale.

(5) În Cartea sa albă din 2024 intitulată „Cum se pot gestiona nevoile Europei în materie de infrastructură digitală?”[33], Comisia a observat că sectorul conectivității trece prin schimbări tehnologice semnificative, în care infrastructurile digitale încep să se bazeze pe cloud și pe IA, iar ecosistemul conectivității se extinde pentru a furniza noi servicii inovatoare. Prin urmare, este necesar să se țină seama de evoluția de la rețelele de comunicații electronice la „rețelele digitale”.

(6) Prezentul regulament nu reglementează conținutul furnizat prin rețele de comunicații electronice folosind servicii de comunicații electronice, ca de exemplu conținutul emisiilor radio-TV, serviciile financiare și anumite servicii ale societății informaționale, și nu aduce atingere măsurilor privind aceste servicii luate la nivelul Uniunii sau la nivel național, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul național, cu scopul de a promova diversitatea culturală și lingvistică și de a asigura protecția pluralismului în mass-media. Conținutul programelor de televiziune este reglementat de Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului[34]. Reglementarea politicii în domeniul audiovizualului și reglementarea conținutului vizează realizarea unor obiective de interes general, cum ar fi libertatea de exprimare, pluralismul în mass-media, imparțialitatea, diversitatea culturală și lingvistică, incluziunea socială, protecția consumatorilor și protecția minorilor. Separarea dintre reglementarea comunicațiilor electronice și reglementarea conținutului nu împiedică luarea în considerare a legăturilor care există între acestea, în special pentru a garanta pluralismul în mass-media, diversitatea culturală și protecția consumatorilor. În limitele propriilor competențe, autoritățile competente ar trebui să contribuie la asigurarea punerii în aplicare a unor politici care urmăresc să promoveze obiectivele respective.

(7) Prezentul regulament nu afectează aplicarea Directivei 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului[35] în cazul echipamentelor radio, însă reglementează echipamentele radio auto și echipamentele radio pentru consumatori și echipamentele de televiziune digitală pentru consumatori. Pentru a oferi garanții pentru

---

Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

31 Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și tarifele cu amănuntul pentru comunicațiile în interiorul UE reglementate și de modificare a Directivei 2002/22/CE și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 (JO L 310, 26.11.2015, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2120/oj).

32 Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice (Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

33 COM(2024) 81 final.

34 Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/oj).

35 Directiva 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio și de abrogare a Directivei 1999/5/CE (JO L 153, 22.5.2014, p. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/53/oj).

interoperabilitatea de la un capăt la altul, este necesar să se reglementeze anumite aspecte ale echipamentelor radio, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/53/UE, și ale echipamentelor destinate consumatorilor utilizate pentru televiziunea digitală, pentru a facilita accesul utilizatorilor finali cu handicap. Este important ca autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente să încurajeze operatorii de rețele și producătorii de echipamente să coopereze pentru a facilita accesul utilizatorilor finali cu handicap la serviciile de comunicații electronice. Pentru a asigura o abordare coordonată în ceea ce privește regimul de autorizare a echipamentelor terminale radio, ar trebui reglementată și utilizarea neexclusivă a spectrului de frecvențe radio pentru utilizarea în scopuri proprii a unor astfel de echipamente terminale radio.

(8) Cerințele privind capacitățile rețelelor de comunicații electronice sunt tot mai mari. Dacă în trecut s-a pus accentul în special pe creșterea lărgimii de bandă disponibile pretutindeni și pentru fiecare utilizator, acum devin tot mai importanți alți parametri, cum ar fi ratele datelor de downlink și de uplink, latența, disponibilitatea și fiabilitatea. Răspunsul actual pentru satisfacerea acestei cereri este aducerea fibrelor optice tot mai aproape de utilizatorul final și viitoarele „rețele gigabit” necesită parametri de performanță echivalenți cu cei pe care îi poate oferi o rețea bazată pe elemente din fibre optice, cel puțin până la punctul terminal al rețelei. În cazul unei conexiuni pe suport radio, aceasta corespunde unei performanțe a rețelei similară cu cea care se poate obține pe baza unei instalații de fibră optică până la stația de bază, considerată a fi punctul terminal al rețelei. Astfel de rețele gigabit, atât fixe, cât și mobile, sunt capabile să furnizeze rate de date de ordinul a cel puțin un gigabit pe secundă în legătură ascendentă și descendentă, precum și alți parametri de performanță avansați, cum ar fi latența redusă și stabilitatea ridicată. Termenul „rețea gigabit” înlocuiește termenul „rețea de foarte mare capacitate” cu caracteristici de performanță actualizate care corespund evoluției tehnologice și a pieței. Prin urmare, în temeiul prezentului regulament, orice trimitere la „rețeaua de foarte mare capacitate”, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva (UE) 2018/1972, se interpretează ca „rețea gigabit”, astfel cum este definită în prezentul regulament.

(9) Unele servicii de comunicații electronice care fac obiectul prezentului regulament ar putea, de asemenea, să se încadreze în definiția noțiunii de „serviciu al societății informaționale” prevăzută la articolul 1 din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului[36]. Dispozițiile din directiva menționată care reglementează serviciile societății informaționale se aplică respectivelor servicii de comunicații electronice în măsura în care în prezentul regulament sau în alte acte juridice ale Uniunii nu sunt prevăzute dispoziții speciale aplicabile serviciilor de comunicații electronice. Cu toate acestea, serviciile de comunicații electronice, cum ar fi serviciile de telefonie vocală, serviciile de mesagerie și serviciile de poștă electronică sunt reglementate de prezentul regulament. Aceeași întreprindere, de exemplu, un furnizor de servicii de internet, poate oferi atât servicii de comunicații electronice, precum accesul la internet, cât și servicii care nu intră sub incidența prezentului regulament, precum furnizarea de conținut din rețea și de conținut care nu are legătură cu comunicațiile.

[36] Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/1535/oj).

(10) Aceeași întreprindere, de exemplu, un operator de cablu, poate furniza atât servicii de comunicații electronice, precum transmisia de semnale de televiziune, cât și servicii care nu sunt reglementate de prezentul regulament, precum comercializarea unei oferte de servicii de conținut radio sau TV, și, prin urmare, unei astfel de întreprinderi îi pot fi impuse obligații suplimentare în ceea ce privește activitatea sa în calitate de furnizor sau distribuitor de conținut, în conformitate cu alte dispoziții decât cele ale prezentului regulament, fără a aduce atingere condițiilor stabilite în anexa la prezentul regulament.

(11) Pentru a intra sub incidența definiției referitoare la serviciul de comunicații electronice, un serviciu trebuie să fie prestat în mod normal în schimbul unei remunerații. Recunoscând pe deplin că protecția datelor cu caracter personal este un drept fundamental și că, prin urmare, datele cu caracter personal nu pot fi considerate o marfă, accesul, utilizarea sau prelucrarea în alt mod a datelor cu caracter personal în contextul furnizării de servicii de comunicații electronice ar trebui să fie tratate în același mod ca o remunerație, în cazul în care furnizorul unui serviciu solicită și utilizatorul final furnizează cu bună știință date cu caracter personal furnizorului, în mod direct sau indirect, în sensul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului[37]. Această noțiune include și situațiile în care utilizatorul final permite accesul la informații fără să le ofere în mod activ, cum ar fi datele cu caracter personal, inclusiv adresa IP, sau alte informații generate automat, cum ar fi informațiile colectate și transmise de un cookie sau de tehnologii similare. Prelucrarea datelor cu caracter personal ar trebui, în orice caz, să respecte legislația Uniunii în materie de protecție a datelor. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Curtea de Justiție) privind articolul 57 din TFUE[38], există o remunerație în sensul tratatului și în cazul în care furnizorul serviciului este plătit de un terț și nu de către destinatarul serviciului. Noțiunea de remunerație ar trebui, prin urmare, să includă și situațiile în care utilizatorul final este expus anunțurilor publicitare.

(12) Serviciile de comunicații interpersonale sunt servicii care permit schimbul de informații într-un mod interpersonal și interactiv, inclusiv servicii cum ar fi apelurile de voce tradiționale dintre două persoane, dar și toate tipurile de e-mail, servicii de mesagerie sau discuții de grup. Serviciile de comunicații interpersonale acoperă numai comunicațiile dintre un număr finit, altfel spus un număr care nu este potențial nelimitat, de persoane fizice care este determinat de către expeditorul comunicării. Comunicațiile care implică persoane juridice ar trebui să se încadreze în domeniul de aplicare al definiției în cazul în care persoanele fizice acționează în numele respectivelor persoane juridice sau sunt implicate cel puțin într-o parte a comunicării. Comunicarea interactivă implică faptul că serviciul permite destinatarului informației să răspundă. Serviciile care nu îndeplinesc aceste cerințe, cum ar fi radiodifuziunea liniară, serviciile video la cerere, site-urile internet, rețelele sociale, blogurile sau schimburile de informații între mașini, nu ar trebui să fie considerate servicii de comunicații interpersonale. În circumstanțe excepționale, un serviciu nu ar trebui să fie considerat ca fiind un serviciu de comunicații interpersonale dacă funcționalitatea de comunicare interpersonală și interactivă este o caracteristică minoră și pur auxiliară

---

37 Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

38 Hotărârea Curții de Justiție din 26 aprilie 1988, Bond van Adverteerders și alții /statul neerlandez, C-352/85, ECLI: EU:C:1988:196.

unui alt serviciu și, din motive tehnice obiective, nu poate fi utilizată fără respectivul serviciu principal și integrarea sa nu este un mijloc de a eluda aplicabilitatea normelor care reglementează serviciile de comunicații electronice. Ca elemente ale unei derogări de la definiție, noțiunile de „minoră” și „pur auxiliară” ar trebui să fie interpretate în mod restrictiv și din punctul de vedere al unui utilizator final obiectiv. O caracteristică a comunicațiilor interpersonale ar putea fi considerată minoră dacă utilitatea sa obiectivă pentru un utilizator final este foarte limitată și dacă în realitate este utilizată foarte puțin de utilizatorii finali. Un exemplu de element care trebuie interpretat ca nefiind sub incidența definiției referitoare la serviciul de comunicații interpersonale ar putea fi, în principiu, un canal de comunicare în cadrul jocurilor online, în funcție de caracteristicile funcționalității de comunicare a serviciului în cauză.

(13) Serviciile de comunicații interpersonale care utilizează numere din planurile naționale și internaționale de numerotație utilizează resurse publice de numerotație atribuite. Aceste servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere includ atât serviciile în care numerele utilizatorilor finali se atribuie în scopul asigurării conectivității de la un capăt la altul (*end-to-end*), cât și serviciile care le permit utilizatorilor finali să intre în contact cu persoanele cărora li s-au atribuit numerele respective. Simpla utilizare a unui număr ca element de identificare nu ar trebui să fie considerată ca fiind echivalentă cu utilizarea unui număr pentru conectare cu numere atribuite public și nu ar trebui, prin urmare, să fie considerată în sine suficientă pentru a încadra un serviciu în categoria „serviciu de comunicații interpersonale bazat pe numere”. Serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere ar trebui să fie supuse unor obligații numai în cazul în care interese publice impun ca anumite obligații de reglementare specifice să se aplice tuturor tipurilor de servicii de comunicații interpersonale, indiferent dacă acestea utilizează sau nu numere pentru furnizarea serviciilor lor. Este justificat să se trateze într-un mod diferit serviciile de comunicații interpersonale bazate pe numere deoarece acestea participă la un ecosistem interoperabil asigurat la nivel public și, prin urmare, beneficiază, de asemenea, de ecosistemul respectiv.

(14) Punctul terminal al rețelei reprezintă limita, în scopuri de reglementare, dintre cadrul de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice și reglementarea aplicabilă echipamentului terminal de telecomunicații. Definirea locului în care se află punctul terminal al rețelei este responsabilitatea autorității naționale de reglementare.

(15) Noțiunea de interconectare ar trebui înțeleasă ca referindu-se în primul rând la interconectarea tehnică dintre rețele, indiferent dacă aceste rețele sunt rețele publice de comunicații electronice sau rețele private, inclusiv cele deținute sau exploatate de furnizorii de conținut și de aplicații, inclusiv infrastructurile de distribuție de conținut. Evoluțiile tehnologice și comerciale au condus la o utilizare sporită a memoriei cache, a nodurilor de distribuție de conținut și a altor tehnici care îmbunătățesc schimbul de trafic și optimizează performanța de la un capăt la altul, ceea ce duce la o cooperare tehnică mai strânsă și la o interconectare mai frecventă între rețelele publice și cele private.

(16) Obiectivele noului cadru de reglementare ar trebui, de asemenea, actualizate pentru a aborda provocările cu care se confruntă sectorul și pentru a se asigura că acesta se poate adapta la evoluțiile viitoare. Odată cu transformarea tehnologică a rețelelor de comunicații electronice în rețele digitale care integrează soluții bazate pe cloud și pe inteligența artificială („IA”), ecosistemul conectivității se extinde. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să sprijine competitivitatea sectorului și capacitatea de a

stăpâni această transformare. Acesta ar trebui să încurajeze inovarea și cooperarea eficace între gama largă de actori din ecosistemul extins al conectivității.

(17) În vederea creșterii competitivității și a rezilienței sectorului, prezentul regulament ar trebui să faciliteze dezvoltarea unei piețe unice a comunicațiilor electronice prin introducerea unor măsuri simplificate și armonizate în continuare, prin facilitarea extinderii în Uniune, prin sprijinirea și stimularea inovării și a investițiilor în rețele și servicii moderne, reziliente și durabile. Aceasta ar trebui să includă facilitarea furnizării transfrontaliere de rețele și servicii de comunicații electronice, inclusiv servicii paneuropene de comunicații prin satelit, precum și dezvoltarea de rețele digitale transeuropene.

(18) Consolidarea rezilienței infrastructurii și a serviciilor digitale ale Uniunii are o importanță vitală în vederea creșterii gradului de pregătire împotriva dezastrelor naturale, a amenințărilor și a crizelor provocate de om, precum și a interferențelor în rețele și în semnalele radio. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să consolideze autonomia strategică a Uniunii, asigurând o infrastructură și servicii digitale reziliente și asigurând pregătirea pentru situații neprevăzute, cum ar fi atacurile fizice, cibernetice și hibride și dezastrele naturale, punând la dispoziție măsuri de atenuare, îmbunătățind reziliența, în special redundanța segmentelor critice de rețea pe baza integrării coerente a rețelelor terestre și non-terestre, și asigurând capacitățile de rețea necesare pentru ca societatea să răspundă la crize.

(19) Întrucât blocajele și barierele la intrare rămân la nivelul infrastructurii, inclusiv ca urmare a tranziției către fibră optică, este necesar să se asigure o concurență durabilă prin punerea în aplicare a unui cadru de reglementare simplificat pentru acces, care să abordeze disfuncționalitățile pieței, astfel încât utilizatorii finali să beneficieze în continuare de o gamă mai largă de servicii avansate de înaltă calitate la prețuri accesibile.

(20) Este necesar să se reducă în viitor normele sectoriale *ex ante* pe măsură ce se dezvoltă concurența pe piețe și, în cele din urmă, să se asigure că numai dreptul concurenței reglementează comunicațiile electronice. Acesta a fost obiectivul de la adoptarea, în 2009, a primului cadru de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice. Cu toate acestea, cadrul actual a condus la fragmentare la nivel național și nu a dus la finalizarea pieței unice și, prin urmare, este necesară o mai mare coerență în ceea ce privește obligațiile de reglementare *ex ante*. Ținând seama de faptul că piețele comunicațiilor electronice au demonstrat o dinamică puternică în materie de concurență în ultimii ani, este esențial ca obligațiile de reglementare *ex ante* să fie impuse numai atunci când există o disfuncționalitate a pieței pe piețele în cauză, fără a aduce atingere dreptului concurenței.

(21) De asemenea, este necesar să se ofere stimulente adecvate pentru investiții în rețele gigabit (inclusiv rețele avansate 5G, 6G, fibră optică, cabluri de comunicații submarine, rețele magistrale) care să sprijine inovarea în domeniul serviciilor de internet bogate în conținut și să consolideze competitivitatea generală a Uniunii. Prin urmare, este esențial să se promoveze investiții eficiente în dezvoltarea acestor rețele și soluții și să se sprijine disponibilitatea și adoptarea pe scară largă a rețelelor gigabit și a serviciilor de comunicații electronice, inclusiv prin tranziția în timp util către un mediu care folosește integral fibra optică în întreaga Uniune.

(22) În ceea ce privește statele membre, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente și părțile interesate, obiectivul în materie de conectivitate se traduce, pe de o parte, în eforturi care să vizeze implementarea, într-o zonă dată, de

rețele și servicii de cea mai mare capacitate, care să fie sustenabile din punct de vedere economic și, pe de altă parte, în eforturi care să vizeze coeziunea teritorială, în sensul convergenței capacităților disponibile în zone diferite.

(23) Pentru a alinia îndeaproape cadrul comunicațiilor electronice la obiectivele Uniunii în ceea ce privește tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, este necesar să se promoveze rețele și servicii durabile prin sprijinirea unor condiții atractive de investiții pentru rețele și soluții eficiente din punct de vedere energetic și cu emisii scăzute de dioxid de carbon. În special, acest obiectiv ar trebui să fie aliniat la promovarea conectivității care să permită eficiența energetică și neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon în alte sectoare industriale și la investițiile în infrastructura de conectivitate eficientă din punct de vedere energetic, în conformitate cu cadrul taxonomic actualizat și cu Codul de conduită aferent al Uniunii pentru durabilitatea rețelelor de telecomunicații. De asemenea, este necesar să se încurajeze cooperarea dintre actorii implicați în furnizarea de servicii de la un capăt la altul în ceea ce privește gestionarea eficientă a traficului de date.

(24) Pentru a atinge obiectivele, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente ar trebui, dacă este necesar, să își coordoneze acțiunile cu autoritățile altor state membre și cu Organismul Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice („OAREC”), cu Organismul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio („RSPB”) și cu Oficiul pentru Rețele Digitale („ODN”).

(25) Ca urmare a Apelului de la Nevers din 9 martie 2022, statele membre au efectuat o evaluare a riscurilor privind infrastructurile și rețelele de comunicații din Europa. Pentru a atenua riscurile identificate, evaluarea respectivă a prezentat o serie de recomandări strategice și tehnice pentru statele membre, Comisie și Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică („ENISA”), care urmează să fie puse în aplicare cu sprijinul OAREC. Printre alte recomandări strategice, evaluarea riscurilor propune (i) evaluarea rezilienței interconexiunilor internaționale, (ii) evaluarea caracterului critic, a rezilienței și a redundanței infrastructurii de bază a internetului, cum ar fi cablurile submarine de comunicații, și (iii) consolidarea capacităților Uniunii și acțiuni coordonate de consolidare a rezilienței infrastructurilor de comunicații. Pentru a asigura o pregătire eficace și a spori reziliența, ar trebui consolidată cooperarea dintre autoritățile naționale competente și organismele de la nivelul Uniunii, inclusiv prin orientări comune și schimb de informații în timp util.

(26) Rețelele și serviciile de comunicații electronice constituie o coloană vertebrală esențială a societății și economiei Uniunii. Deși Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului[39] abordează securitatea cibernetică și reziliența entităților esențiale și importante, precum și a entităților critice, este necesar să se consolideze în continuare reziliența, pregătirea și continuitatea generală a comunicațiilor electronice la nivelul Uniunii, inclusiv în situații care implică perturbări, crize sau situații de forță majoră transfrontaliere sau la scară largă, naturale sau provocate de om, care pot afecta negativ populația. ODN ar trebui să joace un rol central de coordonare în ceea ce privește reziliența în sectorul comunicațiilor electronice, bazându-se pe expertiza sa, pe supravegherea pieței și pe perspectiva la

[39] Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 și a Directivei (UE) 2018/1972 și de abrogare a Directivei (UE) 2016/1148 (Directiva NIS 2) (JO L 333, 27.12.2022, p. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2555/oj).

nivelul Uniunii. Ca atare, ODN ar trebui să facă schimb de informații și să se coordoneze cu autoritățile naționale de reglementare, cu Comisia și cu alte organisme și agenții relevante ale Uniunii, inclusiv cu ENISA, precum și, după caz, cu organizații internaționale, cum ar fi NATO, cu privire la aspecte legate de evaluarea, monitorizarea, analiza și pregătirea la nivelul Uniunii a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice și de capacitatea acestora de a contribui la reziliența generală a societății și a economiei Uniunii, respectând totodată pe deplin rolurile ENISA, ale Grupului de cooperare privind rețelele și sistemele informatice („Grupul de cooperare NIS”) și ale Rețelei europene a organizațiilor de legătură în materie de crize cibernetice („EU-CyCLONe”) în temeiul cadrelor Uniunii în materie de securitate cibernetică și protecție civilă.

(27) În acest context, ODN ar trebui să aibă sarcina de a asigura o abordare coerentă și transfrontalieră pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice. Rolul ODN ar trebui să completeze Directiva (UE) 2022/2555 și să nu aducă atingere acesteia, axându-se pe pregătirea la nivelul întregului sistem, pe infrastructurile interschimbabile, pe continuitatea rețelei și a serviciilor transeuropene și pe răspunsul coordonat în situații de criză.

(28) În Uniune, atunci când apar perturbări, crize sau situații de forță majoră naturale sau provocate de om care pot afecta populația, disponibilitatea și capacitățile specifice ale rețelelor și serviciilor de comunicații electronice sunt esențiale, deoarece permit populației să primească informații în timp util, să mențină interacțiunile sociale și economice și să aibă acces la servicii publice și de urgență și permit autorităților naționale să comunice cu populația și să organizeze eforturi de salvare și de ajutor. Fără a aduce atingere Directivei (UE) 2022/2555, toți furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, de servicii de comunicații electronice accesibile publicului și alți furnizori în temeiul regimului de autorizare generală ar trebui, prin urmare, să adopte măsuri pentru a contribui la asigurarea disponibilității serviciilor de comunicații interpersonale și a serviciilor de acces la internet atunci când apar astfel de evenimente. Furnizorii de rețele de comunicații electronice utilizate, integral sau în principal, în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice sau de servicii ale societății informaționale accesibile publicului, cum ar fi cablurile de comunicații submarine, ar putea asigura redundanța în astfel de situații critice. În măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic și în măsura în care se deservește interesul public, aceștia ar trebui să coopereze și să contribuie la disponibilitatea serviciilor de comunicații interpersonale și a serviciilor de acces la internet, în cazul în care rețelele și serviciile de comunicații electronice accesibile publicului sunt perturbate în mod critic de evenimentele la scară largă menționate anterior.

(29) Utilizatorii finali ar trebui să poată solicita ajutor sau asistență din partea autorităților competente prin intermediul comunicațiilor de urgență și să primească informații de la autoritățile competente într-un mod pe care să îl poată percepe și înțelege prin avertismente publice în cazul unor evenimente de mare amploare care au potențialul de a afecta populația, cum ar fi defecțiunile catastrofale ale rețelei sau în caz de forță majoră. În mod similar, ar trebui să fie pe deplin disponibile comunicațiile critice, care permit serviciilor de urgență și autorităților publice responsabile cu securitatea și siguranța să își îndeplinească misiunea. În consecință, furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice ar trebui să adopte măsuri specifice pentru a asigura continuitatea comunicațiilor electronice, inclusiv a traficului de internet, în măsura necesară pentru a transmite în mod eficace comunicații de urgență și avertismente publice de la și către toți utilizatorii finali sau populația afectată. Comunicațiile critice

care sunt furnizate în mod normal în cadrul unei rețele dedicate a autorităților naționale pot fi implementate ca serviciu specializat sprijinit de noi tehnologii, cum ar fi segmentarea rețelei, care ar trebui să beneficieze de o capacitate suficientă a rețelei pentru a asigura calitatea serviciului în situații de criză. Dacă este necesar pentru a asigura calitatea unor astfel de servicii, ar trebui să se acorde prioritate traficului aferent și ar trebui să se asigure redundanța pentru disponibilitatea continuă a comunicațiilor critice. Sistemele naționale de centre de preluare a apelurilor de urgență și sistemele de avertizare publică ar trebui să fie concepute astfel încât să fie redundante și reziliente în cazul evenimentelor de mare amploare care au potențialul de a afecta negativ populația.

(30) Înainte de punerea în aplicare a unor modificări semnificative ale rețelelor utilizate pentru a oferi acces la serviciile de urgență, furnizorii de servicii de comunicații interpersonale și de centre de preluare a apelurilor de urgență („PSAP”) ar trebui să ia toate măsurile necesare, inclusiv testarea și validarea soluțiilor, pentru a asigura disponibilitatea și accesibilitatea continuă a comunicațiilor de urgență și a informațiilor de localizare a apelantului pentru utilizatorii finali și pentru a asigura posibilitatea continuă de a trimite avertismente publice utilizatorilor finali. Rețelele de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice ar trebui să prezinte autorităților competente ale statului membru o foaie de parcurs care să indice procesul de migrare și să conțină suficiente informații pentru a evalua riscul pe care îl prezintă pentru disponibilitatea serviciilor de comunicații de urgență și pentru utilizatorii finali potențial afectați. O astfel de foaie de parcurs ar trebui furnizată pentru a informa în timp util utilizatorii serviciilor de comunicații electronice care se bazează pe tehnologia actuală și pentru a le permite să se pregătească pentru noile tehnologii sau să se adapteze la acestea și pentru a evita întreruperea serviciilor de comunicații electronice pe dispozitivele pe care le utilizează.

(31) Ca parte a măsurilor de consolidare a rezilienței pe termen lung, dezvoltarea conectivității integrate reziliente ar trebui, printre altele, să abordeze pregătirea pentru adoptarea tehnologiei de ultimă generație, cum ar fi tehnologiile emergente de comunicații cuantice, pentru a asigura următoarea generație de comunicații securizate, în special în segmentele critice de rețea. În acest sens, este necesară tranziția către criptografia post-cuantică. În plus, ar putea juca un rol important comunicațiile cuantice sprijinite de rețelele de comunicații prin fibră optică. Infrastructura europeană de comunicații cuantice („EuroQCI”), concepută pentru a deveni parte integrantă a noului sistem de comunicații securizate bazate pe spațiu al Uniunii (Infrastructura pentru reziliență, interconectare și securitate prin satelit – „IRIS^2”), ar putea fi un motor pentru următoarea generație de comunicații securizate în beneficiul guvernelor și al întreprinderilor din întreaga Uniune. Astfel, securitatea datelor sensibile și a infrastructurii critice ar trebui consolidată prin asigurarea unei tranziții în timp util către criptografia post-cuantică, prin integrarea progresivă a sistemelor cuantice în infrastructura de comunicații existentă și prin dezvoltarea unui ecosistem și a unei industrii reziliente de comunicații cuantice în Uniune.

(32) Pentru a asigura pregătirea eficace a rețelelor de comunicații electronice și a infrastructurii digitale, precum și furnizarea neîntreruptă de servicii de comunicații electronice, inclusiv în situații de dezastre naturale sau provocate de om, de crize sau de forță majoră și bazându-se pe interconexiuni naționale și transfrontaliere reziliente, ar trebui consolidat rolul OAREC la nivelul Uniunii în domeniul pregătirii și al gestionării crizelor. În acest sens, OAREC ar trebui să completeze eforturile depuse la nivelul Uniunii pentru a asigura un nivel ridicat de pregătire și reziliență prin

adoptarea unui raport intitulat „Planul de pregătire al Uniunii pentru infrastructurile digitale” (denumit în continuare „planul”), elaborat de ODN. Planul ar trebui să constea într-o evaluare cuprinzătoare, în recomandări operaționale și în practici de gestionare a crizelor. Acestea ar trebui să asigure o abordare coerentă a rezilienței în întreaga Uniune, inclusiv în ceea ce privește mecanismele de finanțare care asigură redundanța și îmbunătățesc pregătirea la nivelul Uniunii pentru situații de criză.

(33) Modelul OAREC pentru colectarea de date privind reziliența rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, care ar trebui să sprijine pregătirea planului, ar trebui să includă informații cu privire la capacitatea, arhitectura, capabilitățile și utilizarea segmentelor de rețea, care sunt considerate esențiale pentru asigurarea rezilienței generale și a continuității serviciilor la nivelul Uniunii. Acesta ar trebui să includă, în special, segmente de rețea specifice, cum ar fi interconexiunile internaționale, rețelele de agregare, rețelele centrale și magistrale, cablurile de comunicații submarine, inclusiv stațiile de debarcare a cablurilor acestora, rețelele de satelit integrate cu rețele terestre care sunt capabile să furnizeze servicii de rezervă în cazul indisponibilității oricăreia dintre aceste rețele, rețelele de distribuție de conținut sau rețelele care conectează instalațiile centrelor mari de date. În cazul în care se face schimb de informații care sunt clasificate în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul național ori astfel de informații sunt raportate sau partajate în alt mod în temeiul prezentului regulament, ar trebui să se aplice normele privind tratarea informațiilor clasificate. După caz, rezumatele neclasificate care permit coordonarea operațională ar trebui să poată fi partajate în paralel.

(34) În plus, ODN ar trebui să contribuie, la nivelul Uniunii, la monitorizarea, analiza și sinteza informațiilor privind arhitectura, capacitatea, capacitățile tehnice și reziliența rețelelor de comunicații electronice și să sprijine eforturile de coordonare menite să asigure disponibilitatea și capacitățile sporite ale rețelelor și serviciilor de comunicații electronice în timpul perturbărilor, crizelor sau forței majore naturale sau provocate de om, respectând totodată pe deplin cadrele naționale de coordonare a răspunsului în situații de criză. Aceasta ar putea include, de exemplu, identificarea domeniilor în care este necesară redundanța, fundamentarea deciziilor strategice de politică și de investiții pentru a sprijini redundanța, în special pentru rețelele digitale transeuropene și pentru viitoarele programe de finanțare conexe, cum ar fi cele propuse ca parte a componentei digitale a Fondului european pentru competitivitate în cadrul financiar multianual. Evaluarea cuprinzătoare a OAREC pregătită de ODN ar trebui, de asemenea, să ofere o imagine de ansamblu a capacităților de rezervă ale rețelei, precum și o imagine de ansamblu a mecanismelor existente și emergente de stabilire a priorităților în materie de trafic, inclusiv segmentarea rețelei și alte soluții de gestionare și optimizare a rețelei care protejează și securizează comunicațiile. Aceste mecanisme joacă un rol important în asigurarea continuității rețelelor și serviciilor de comunicații esențiale în situații de creștere a cererii, de congestionare a rețelei sau de alte perturbări ale comunicațiilor, care pot apărea în timpul crizelor.

(35) În special, serviciile specializate facilitate de capacități de rețea avansate, cum ar fi segmentarea rețelei, joacă un rol din ce în ce mai important în sprijinirea cazurilor de utilizare cu cerințe sporite în materie de securitate, fiabilitate și latență redusă. Printre acestea se numără aplicații precum operarea sistemelor de aeronave fără pilot la bord, inclusiv a dronelor, care necesită niveluri asigurate de performanță, reziliență și izolare față de alte tipuri de trafic pentru a asigura funcționarea în condiții de siguranță și securitate. Disponibilitatea unor astfel de servicii specializate poate permite autorităților publice și operatorilor privați să implementeze mai eficace aplicații legate

de securitate și critice pentru siguranță, promovând în același timp inovarea și utilizarea eficientă a resurselor de rețea, în conformitate cu obiectivele Uniunii privind securitatea, poziția de lider tehnologic și dezvoltarea serviciilor digitale avansate. Rețelele de comunicații electronice ar trebui valorificate pentru a îmbunătăți detectarea dronelor și a altor active de zbor, indiferent dacă sunt sau nu conectate la rețea. În special, detecția celulară ar trebui dezvoltată și implementată treptat pe scară largă ca sistem de detectare suprapus și complementar pentru aplicațiile civile și militare, inclusiv detectarea, localizarea și urmărirea amenințărilor aeropurtate, precum și detectarea interferențelor.

(36) Reziliența Uniunii depinde din ce în ce mai mult de o conectivitate adaptată exigențelor viitorului și de reducerea dependențelor strategice. Acest lucru necesită o abordare orientată spre viitor, care să consolideze capacitatea rețelelor terestre și non-terestre (prin satelit) de a se interconecta și de a funcționa fără probleme, inclusiv în situații de criză. Reziliența poate fi îmbunătățită prin arhitecturi de rețea integrate, stratificate, care combină rețelele terestre cu rețelele non-terestre („NTN”), sprijinite de virtualizare, redundanță și gestionarea automatizată a rețelei. O astfel de integrare poate menține comunicațiile esențiale în cazul în care infrastructura terestră este deteriorată sau congestionată și poate consolida continuitatea generală a serviciului. În acest context, ODN ar trebui să participe la monitorizarea pieței și la evoluțiile tehnologice, să identifice blocajele în calea interoperabilității și a implementării (inclusiv între sistemele terestre și NTN și pentru tehnologiile emergente) și să ofere recomandări pentru a sprijini o abordare coerentă la nivelul Uniunii în ceea ce privește conectivitatea rezilientă.

(37) ODN ar trebui să fie în măsură, după caz și în cooperare cu organismele relevante și cu autoritățile competente, să analizeze peisajul amenințărilor la care sunt expuse din ce în ce mai mult rețelele și serviciile de comunicații electronice ale Uniunii. Aceasta include, printre altele, incidentele de interferențe prejudiciabile cu spectrul de frecvențe radio. Astfel de incidente au crescut în ultimii ani în contextul tensiunilor geopolitice sporite și pot afecta disponibilitatea și calitatea serviciilor, adesea cu implicații transfrontaliere. În acest context, ODN ar trebui să analizeze aceste tendințe și să sprijine autoritățile competente prin emiterea de recomandări operaționale. Acest rol ar trebui să completeze responsabilitățile naționale și să contribuie la un răspuns coordonat la nivelul Uniunii.

(38) Pentru a completa răspunsul coerent și coordonat în materie de reglementare la nivelul Uniunii în vederea îmbunătățirii gradului de pregătire pentru situații de criză, OAREC ar trebui să adopte practici de gestionare a crizelor care să stabilească proceduri și mecanisme de coordonare comune pentru autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, inclusiv în ceea ce privește gestionarea crizelor și protecția civilă în cazul unor perturbări naturale sau provocate de om, al unor crize sau al unui caz de forță majoră. Practicile respective ar trebui să fie aliniate la cadrele existente la nivelul Uniunii și la nivel național pentru gestionarea crizelor și să sprijine acțiuni coerente, inclusiv prin schimbul de informații cu sistemele relevante de răspuns în situații de criză și de coordonare a protecției civile la nivelul Uniunii și prin mecanisme de răspuns cibernetic, în cazul în care sunt implicate incidente de securitate cibernetică. Planul ar trebui să acopere, de asemenea, aspecte legate de conștientizarea situației în ceea ce privește perturbările semnificative care afectează comunicațiile de urgență, comunicațiile critice și transmiterea de avertismente publice, în conformitate cu obligațiile care decurg din dreptul relevant al Uniunii.

(39) În temeiul Directivei (UE) 2018/1972, statele membre pot supune dreptul furnizorilor de rețele și servicii publice de comunicații electronice doar unui regim de autorizare generală destul de flexibil. Obiectivul este de a stimula dezvoltarea de noi rețele și servicii, permițând în același timp furnizorilor de servicii și consumatorilor să beneficieze de economiile de scară ale pieței interne. Prezentul regulament sprijină acest obiectiv și menține libertatea de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice în temeiul unei autorizații generale în Uniune.

(40) Sistemul de autorizare generală în vigoare în prezent se bazează pe o listă armonizată, dar maximă, de condiții care a păstrat flexibilitatea statelor membre de a decide ce condiții de autorizare generală să atașeze autorizației generale pe teritoriul lor, cum să le detalieze la nivel național și posibilitatea de a solicita furnizorilor să prezinte autorității naționale de reglementare sau altor autorități competente o notificare în care să indice intenția lor de a începe prestarea serviciilor. Notificarea trebuia să aibă un caracter declarativ și nu era necesară o decizie explicită sau un act administrativ din partea autorității naționale de reglementare.

(41) Cu toate acestea, evaluarea Directivei (UE) 2018/1972 a arătat că lipsa unei autorizații generale unice și coordonate, dezvoltată și pusă în aplicare în mare măsură la nivel național, și absența unei abordări uniforme și coerente a condițiilor aplicabile, precum și a procedurilor de notificare, în pofida modelului armonizat și neobligatoriu al OAREC, au condus la fragmentarea în materie de reglementare și la creșterea barierelor pentru operatori în ceea ce privește extinderea și desfășurarea de activități transfrontaliere.

(42) Pentru a depăși provocările generate de Directiva (UE) 2018/1972 și pentru a permite furnizorilor să beneficieze pe deplin de piața internă a comunicațiilor electronice, este necesar să se introducă un regim modern de autorizare generală aplicabil tuturor tipurilor de rețele de comunicații electronice implicate în furnizarea de servicii digitale accesibile publicului și, cu unele excepții, serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului.

(43) În ceea ce privește furnizorii de rețele de comunicații electronice, sistemul de autorizare generală nu ar trebui să se aplice anumitor tipuri de rețele care nu au scopul principal de a sprijini furnizarea de comunicații electronice sau de servicii digitale accesibile publicului. Printre exemple se numără rețelele utilizate în principal pentru comunicațiile private, interne sau închise, prestabilite, ale grupurilor de utilizatori, inclusiv rețelele utilizate numai pentru legături interne între infrastructurile de comunicații care nu sunt destinate în principal serviciilor digitale accesibile publicului. În ceea ce privește furnizarea de servicii de comunicații electronice, serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere ar trebui să rămână excluse din domeniul de aplicare al autorizației generale. Spre deosebire de alte categorii de rețele și servicii de comunicații electronice, serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere nu beneficiază de utilizarea resurselor de numerotație publice și nu participă la un ecosistem interoperabil asigurat la nivel public. Prin urmare, nu este adecvat ca aceste tipuri de servicii să facă obiectul unui regim de autorizare generală. Cu toate acestea, furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere pot face obiectul anumitor obligații în temeiul prezentului regulament.

(44) Regimul de autorizare generală ar trebui să fie condiționat de respectarea unei liste mai scurte și actualizate de condiții pe deplin armonizate aplicabile în toate statele membre, precum și a altor condiții care decurg din alte acte legislative ale Uniunii sau

naționale, dar care nu sunt încă pe deplin armonizate, cum ar fi normele privind accesul la date al autorităților de aplicare a legii și al autorităților judiciare, inclusiv privind interceptarea legală și păstrarea datelor și cerințele de securitate a lanțului de aprovizionare TIC în conformitate cu normele de securitate cibernetică, inclusiv Regulamentul privind securitatea cibernetică, care urmează să înlocuiască Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului[40].

(45) În plus, furnizorii care fac obiectul unei autorizații generale ar trebui să transmită o notificare autorității naționale de reglementare din statul membru în care intenționează să înceapă furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice sau în cazul în care astfel de rețele sau servicii sunt deja furnizate. De asemenea, acestora ar trebui să li se permită să transmită o singură notificare unui singur stat membru în cazul în care intenționează să furnizeze rețele sau servicii în unul sau mai multe state membre în cadrul regimului pașapoartelor unice. Sistemele prin satelit nu ar trebui să facă obiectul pașaportului unic, ci al unei proceduri specifice la nivelul Uniunii.

(46) Notificarea ar trebui să utilizeze un model obligatoriu pus la dispoziție de OAREC. Aceasta ar trebui să constea într-o declarație adresată de o persoană fizică sau juridică autorității naționale de reglementare cu privire la intenția de a începe furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice și în transmiterea de informații limitate specificate mai detaliat în modelul OAREC aferent, inclusiv identitatea, datele de contact și datele comerciale, informații cu privire la rețelele sau serviciile care se preconizează că vor fi furnizate și zona geografică de disponibilitate a acestora, precum și data estimată de începere a activității.

(47) Autoritățile naționale de reglementare nu ar trebui să impună cerințe de notificare suplimentare sau separate. În acest sens, autoritățile naționale de reglementare nu ar trebui să solicite ca parte a autorizației generale documente suplimentare care nu sunt incluse în modelul de notificare al OAREC. Cerințele de notificare și actualizările acestor cerințe ar trebui menținute la un nivel minim.

(48) Pentru a încuraja furnizarea de rețele și servicii transfrontaliere, furnizorilor ar trebui să li se permită să transmită notificarea în orice limbă oficială a Uniunii sau cel puțin în limba engleză.

(49) Pentru a contribui la obiectivele de digitalizare ale Uniunii, toate autoritățile naționale de reglementare ar trebui să accepte notificări online, de exemplu prin intermediul unui punct de intrare pe site-ul autorității relevante și, în cazul în care sunt mandatate, prin soluții digitale armonizate, cum ar fi portofelele comerciale, și nu ar trebui să solicite furnizorilor să utilizeze certificate digitale limitate la teritoriul național care nu sunt recunoscute reciproc în alte state membre și care nu sunt în conformitate cu cerințele minime stabilite în Decizia 2011/130/UE a Comisiei[41] pentru tratamentul transfrontalier al documentelor semnate electronic de autoritățile competente. Din același motiv, furnizorii nu ar trebui să aibă obligația de a avea reprezentanți naționali

---

[40] Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind ENISA (Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică) și privind certificarea securității cibernetice pentru tehnologia informației și comunicațiilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 526/2013 (Regulamentul privind securitatea cibernetică) (JO L 151, 7.6.2019, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

[41] Decizia 2011/130/UE a Comisiei din 25 februarie 2011 de stabilire a unor cerințe minime pentru tratamentul transfrontalier al documentelor semnate electronic de autoritățile competente în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 80, 19.3.2014, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/130(1)/oj).

pentru a interacționa cu autoritățile naționale. În cadrul schimbului lor de informații sau de documente prin mijloace electronice, autoritățile publice ar trebui să îndeplinească cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/903 al Parlamentului European și al Consiliului[42].

(50) Autoritățile competente nu ar trebui să împiedice în niciun fel furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice, inclusiv din motive legate de caracterul incomplet al unei notificări. Notificarea privind începerea activității nu ar trebui să implice costuri administrative pentru furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice.

(51) Pentru a sprijini coordonarea transfrontalieră eficace, ODN ar trebui să mențină o bază de date centrală a tuturor notificărilor. Autoritățile competente ar trebui să transmită ODN numai notificări complete.

(52) În urma notificării, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să confirme furnizorului, prin mijloace electronice, începerea furnizării de rețele sau servicii, descriind condițiile, drepturile și obligațiile aplicabile în statul membru sau în statele membre în care furnizorul intenționează să furnizeze rețelele sau serviciile. Atunci când furnizorul și-a notificat intenția de a furniza rețele sau servicii numai pe teritoriul unui stat membru, acesta ar trebui să respecte condițiile de autorizare generală armonizată și, în ceea ce privește orice particularități, condițiile aplicabile în jurisdicția statului membru respectiv.

(53) Confirmarea faptului că furnizorii își pot începe activitatea ar trebui să includă informații cu privire la drepturile și obligațiile întreprinderilor în temeiul autorizației generale. Furnizorii ar putea avea nevoie de o astfel de confirmare, de exemplu pentru a solicita drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a resurselor de numerotație, pentru a obține acces sau interconectare și drepturi de instalare a infrastructurii, inclusiv drepturi de trecere, în special pentru a facilita negocierile cu alte niveluri ale administrației, regionale sau locale, sau cu furnizorii de servicii din alte state membre. În cazul în care un furnizor solicită acest lucru, ar trebui să fie posibil, de asemenea, să se furnizeze confirmarea sub forma unei declarații. Aceste declarații nu ar trebui să reprezinte drepturi în sine, iar drepturile prevăzute în cadrul autorizației generale, drepturile de utilizare sau exercitarea acestor drepturi nu ar trebui să depindă de o declarație. O declarație ar trebui să servească drept confirmare sau dovadă pentru alte autorități naționale sau regionale că furnizorul este autorizat în temeiul prezentului regulament.

(54) Atunci când acordă drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio, a resurselor de numerotație sau drepturi de instalare de infrastructuri, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să informeze întreprinderile cărora le acordă astfel de drepturi cu privire la condițiile relevante de utilizare a spectrului de frecvențe radio în cadrul drepturilor individuale de utilizare sau în confirmarea operațiunilor în temeiul unei autorizații generale.

(55) Obligațiile specifice impuse întreprinderilor care furnizează rețele de comunicații electronice și servicii de comunicații electronice în conformitate cu dreptul Uniunii, având în vedere desemnarea acestora ca având o putere semnificativă pe piață, ar

[42] Regulamentul (UE) 2024/903 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2024 de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune (Regulamentul privind Europa interoperabilă), (JO L, 2024/903, 22.3.2024, ELI:.http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

trebui să fie impuse separat de drepturile și obligațiile generale în temeiul autorizației generale.

(56) În cazul rețelelor de comunicații electronice care nu sunt furnizate publicului, se recomandă impunerea unor obligații mai puțin numeroase și mai puțin stricte decât cele care sunt justificate în cazul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice furnizate publicului, sau neimpunerea de obligații. Cu toate acestea, ele au în continuare obligații legate, printre altele, de interesul public, cum ar fi în ceea ce privește reziliența rețelei, pregătirea, securitatea cibernetică, interceptarea legală și păstrarea datelor în conformitate cu prezentul regulament sau cu alte acte legislative aplicabile ale Uniunii sau naționale care respectă dreptul Uniunii. Deși nu fac obiectul autorizării generale în temeiul prezentului regulament, astfel de obligații pot fi impuse furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere.

(57) Procedura pașaportului unic ar trebui să faciliteze furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice în toate statele membre. Procedura ar trebui să se încheie printr-o confirmare adresată furnizorului de a începe furnizarea de rețele sau servicii. Ar trebui să fie posibil să se emită declarații suplimentare, dar numai la cererea unui furnizor și în conformitate cu orientările OAREC privind autorizarea generală. De exemplu, dacă este necesar, în cadrul confirmării pașaportului unic, furnizorul poate solicita, prin intermediul ODN, o declarație în care să descrie circumstanțele în care furnizorul de rețele sau servicii de comunicații electronice în temeiul autorizației generale are dreptul de a solicita drepturi de instalare a infrastructurii, de a negocia interconectarea și de a obține acces la interconectare, pentru a facilita exercitarea acestor drepturi, de exemplu, la alte autorități publice sau în raport cu alte întreprinderi. Astfel de declarații ar putea descrie criteriile și procedura privind obligațiile specifice ale întreprinderilor individuale și ar trebui să fie furnizate prin intermediul ODN de către autoritatea națională de reglementare a statului membru în care vor fi furnizate rețelele sau serviciile și la cererea furnizorului. Orientările OAREC ar trebui să precizeze detaliile cu privire la posibilitatea de a solicita o astfel de declarație.

(58) Este important să se asigure eficacitatea regimului pașapoartelor unice. Prin urmare, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente ale statelor membre ar trebui să aibă obligația de a coopera între ele pentru a sprijini OAREC și ODN în elaborarea și actualizarea orientărilor și a resurselor de informații privind aplicarea armonizată a condițiilor de autorizare generală în statele membre. În acest scop, statele membre ar trebui să desemneze puncte unice de contact naționale.

(59) Beneficiul deplin al regimului pașapoartelor unice poate fi obținut numai dacă particularitățile naționale legate de condițiile de autorizare generală sunt reduse la minimum. Acest lucru este valabil și pentru normele care nu fac parte din DNA, cum ar fi cele din domeniul securității cibernetice sau al asigurării respectării legii. Prin urmare, orientările OAREC ar trebui să identifice domeniile în care este necesară o aliniere suplimentară între normele naționale sau punerea lor în aplicare. Aceste elemente ar trebui să servească drept bază pentru acțiunile subsecvente întreprinse de Comisie, de organismele competente ale Uniunii sau de alte grupuri de experți pentru abordarea acestor norme. Pentru a sprijini aceste activități, punctele unice de contact naționale desemnate ar trebui să coopereze îndeaproape cu ODN și între ele în ceea ce privește condițiile de autorizare generală legate de legislația și procedurile naționale, în conformitate cu dreptul Uniunii, aplicabile furnizării de rețele și servicii de comunicații electronice, în special în ceea ce privește securitatea cibernetică sau asigurarea respectării legii.

(60) În special, punctele unice de contact naționale desemnate ar trebui să comunice ODN orice particularități în ceea ce privește punerea în aplicare la nivel național a condițiilor armonizate de autorizare generală în statele lor membre respective, precum și orice proceduri naționale instituite pentru a asigura eficacitatea condițiilor de autorizare generală. În cazul în care într-un stat membru există autorități diferite responsabile cu asigurarea respectării condițiilor de autorizare generală, autoritățile naționale respective ar trebui să colaboreze îndeaproape cu punctele unice de contact desemnate.

(61) Punctele unice de contact naționale desemnate ar trebui, de asemenea, să ofere asistență reciprocă în ceea ce privește asigurarea respectării condițiilor de autorizare generală în conformitate cu orientările OAREC.

(62) Autoritatea națională de reglementare a statului membru de notificare ar trebui să aibă competența de a impune sancțiuni pentru încălcarea condițiilor de autorizare generală, cu condiția ca autoritatea națională de reglementare, în cazul în care sunt furnizate rețele sau servicii, să nu fi impus deja sancțiuni pentru încălcarea acelorași condiții. Sancțiunile ar trebui impuse în conformitate cu dreptul intern și ar putea include, în cazul unei încălcări grave și, dacă este necesar, după consultarea autorităților de reglementare din statele membre afectate, retragerea dreptului de a furniza rețele și servicii în toate statele membre vizate de pașaportul unic. O încălcare gravă ar putea fi constatată, de exemplu, în cazul în care nerespectarea uneia sau mai multor condiții de autorizare generală persistă în pofida măsurilor de remediere întreprinse de autoritatea națională de reglementare sau de o altă autoritate competentă. Numai în cazuri excepționale, atunci când o autoritate națională de reglementare din statul membru în care sunt furnizate rețelele sau serviciile a ajuns la concluzia că încălcarea condițiilor de autorizare poate avea un impact negativ pe teritoriul său din motive de securitate națională sau de interes public, aceasta ar trebui să aibă dreptul de a impune sancțiuni în cadrul jurisdicției sale. O astfel de măsură excepțională de executare ar trebui luată în coordonare cu autoritățile competente relevante ale statului membru de notificare.

(63) În mod excepțional, în cazul serviciilor mașină-mașină cu utilizare extrateritorială a resurselor de numerotație, ar trebui să se aplice normele relevante ale statului membru de notificare.

(64) Cerințele privind pașaportul unic nu ar trebui să aducă atingere competențelor statelor membre de a bloca, de la caz la caz, accesul la numere sau servicii în cazul în care acest lucru este justificat din motive de fraudă sau de abuz.

(65) Întreprinderilor care furnizează servicii de comunicații electronice ar trebui să le poată fi impuse taxe administrative în vederea finanțării activităților autorității naționale de reglementare sau ale altor autorități competente în domeniul gestionării sistemului de autorizare generală și al acordării drepturilor de utilizare. Aceste taxe ar trebui să fie limitate la acoperirea costurilor administrative efective aferente activităților respective și nu ar trebui să fie impuse micilor furnizori. În acest scop, ar trebui să se asigure transparența în ceea ce privește veniturile și cheltuielile autorităților naționale de reglementare și ale altor autorități competente prin intermediul unui raport anual privind valoarea totală a taxelor colectate și a costurilor administrative suportate, astfel încât să permită întreprinderilor să verifice dacă sunt adecvate.

(66) Regimul taxelor administrative nu ar trebui să denatureze concurența sau să creeze obstacole în calea intrării pe piață. Un sistem de autorizare generală face imposibilă impunerea unor costuri și taxe administrative în sarcina întreprinderilor individuale, cu excepția acordării drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație, a spectrului de

frecvențe radio și a drepturilor de instalare a infrastructurii. Un exemplu de alternativă corectă, simplă și transparentă pentru aceste criterii de alocare a taxelor ar putea fi o schemă de distribuție bazată pe cifra de afaceri. În cazul în care taxele administrative sunt foarte scăzute, cheltuielile forfetare sau taxele care combină o bază forfetară cu elemente legate de cifra de afaceri ar putea, de asemenea, să fie adecvate. În măsura în care sistemul de autorizare generală se extinde la întreprinderile cu cote de piață foarte mici, cum ar fi furnizorii de rețele comunitare, sau la furnizorii de servicii al căror model de afaceri generează venituri foarte limitate chiar și în cazul unei pătrunderi semnificative pe piață din perspectiva volumului, statele membre ar trebui să instituie un prag *de minimis* adecvat pentru impunerea de taxe administrative.

(67) Modificările ar trebui considerate modificări minore, ceea ce prevede că modificările minore ale drepturilor sunt astfel de restricții, retrageri sau modificări ar trebui să necesite consultarea prealabilă a dreptului pe care îl adoptă. Cadrul de reglementare actual privind spectrul de frecvențe radio, în special Codul european al comunicațiilor electronice, Decizia privind spectrul de frecvențe radio (Decizia nr. 676/2002/CE) și Programul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (Decizia nr. 243/2012/UE), a fost elaborat într-un context geopolitic diferit. În acest cadru, dimensiunea strategică a spectrului de frecvențe radio nu a fost abordată suficient. Spectrul de frecvențe radio sprijină servicii vitale precum comunicațiile critice, comunicațiile de urgență, controlul traficului aerian, navigația maritimă, securitatea publică și rețelele de siguranță. La fel ca toate produsele de bază, spectrul de frecvențe radio și accesul la acesta ar putea deveni o vulnerabilitate. În plus, acesta ar putea fi utilizat ca armă în contextul conflictelor armate și economice, de exemplu pentru bruierea și falsificarea semnalelor și perturbarea principalelor activități militare și civile, de la transport la sectorul bancar.

(68) Spectrul de frecvențe radio are cea mai mare importanță strategică și geopolitică pentru Uniune și statele sale membre. Acesta este esențial pentru a permite comunicarea, a stimula creșterea economică și prosperitatea socială și a sprijini securitatea și furnizarea de servicii critice pentru misiuni în diferite sectoare. Spectrul de frecvențe radio a devenit esențial pentru autonomia strategică și securitatea Uniunii, iar gestionarea sa în mod coordonat este indispensabilă pentru a asigura securitatea, reziliența și suveranitatea digitală a Uniunii. În același timp, o serie de politici ale Uniunii se bazează pe un acces adecvat la spectru și pe o gestionare adecvată a acestuia, cum ar fi politicile privind spațiul, conectivitatea sau transporturile. În plus, o gestionare eficientă și coordonată a spectrului de frecvențe radio este esențială pentru instalarea unor rețele fără fir de înaltă calitate, care reprezintă o condiție pentru dezvoltarea economică și competitivitatea Uniunii și pentru finalizarea unei piețe unice a comunicațiilor electronice. Datorită progreselor tehnologice, în special posibilității ca sateliții să comunice cu dispozitivele mobile nemodificate ale utilizatorilor, precum și convergenței dintre rețelele terestre și cele non-terestre și dintre rețelele de telecomunicații, edge computing și cloud computing, gestionarea spectrului de frecvențe radio ca resursă europeană comună are potențialul de a maximiza valoarea acestuia pentru statele membre și pentru Uniune. Prin urmare, este necesar să se gestioneze în mod eficace și să se utilizeze în mod eficient spectrul de frecvențe radio într-un mod strategic, ca resursă comună.

(69) Ca urmare a dezvoltării de noi tehnologii și aplicații fără fir, cererea de spectru de frecvențe radio este în creștere, nu numai în domeniul comunicațiilor electronice, cum ar fi pentru a oferi cetățenilor și întreprinderilor conectivitate universală la nivel de gigabit în mișcare, ci și în alte sectoare care se bazează pe spectrul de frecvențe radio,

cum ar fi transporturile, industria prelucrătoare, sectorul spațial și energetic. Pentru a răspunde cererii în creștere, o abordare transsectorială adecvată a gestionării spectrului de frecvențe radio este esențială pentru a asigura utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio.

(70) Spectrul de frecvențe radio ar trebui gestionat într-un mod care să asigure evitarea interferențelor prejudiciabile. Prin urmare, noțiunea de interferențe prejudiciabile ar trebui definită în mod corespunzător pentru a asigura faptul că intervenția de reglementare se limitează la nivelul necesar prevenirii acestor interferențe. Ar trebui aplicate metode avansate de protecție împotriva interferențelor prejudiciabile și alte metode de gestionare a spectrului de frecvențe radio pentru a evita, în măsura posibilului, aplicarea principiului „fără interferențe și fără protecție”, și anume obligația prevăzută în Reglementările UIT privind radiocomunicațiile pentru stațiile care funcționează în mod secundar de a nu cauza interferențe prejudiciabile serviciilor primare, precum și principiul conform căruia acestea nu pot pretinde protecție împotriva interferențelor cauzate de serviciile primare autorizate.

(71) Frontierele naționale devin tot mai irelevante în determinarea utilizării optime a spectrului de frecvențe radio. Fragmentarea nejustificată a politicilor naționale duce la costuri sporite și la pierderea oportunităților de pe piață pentru utilizatorii spectrului de frecvențe radio și poate încetini inovarea, în detrimentul bunei funcționări a pieței interne, precum și al consumatorilor și al economiei în ansamblu. Planificarea strategică, coordonarea și, după caz, armonizarea la nivelul Uniunii pot contribui la asigurarea faptului că utilizatorii spectrului de frecvențe radio profită pe deplin de avantajele oferite de piața internă, precum și a faptului că interesele Uniunii pot fi apărate în mod eficient la nivel mondial.

(72) Activitățile privind politica în domeniul spectrului de frecvențe radio din Uniune ar trebui să nu aducă atingere măsurilor luate la nivelul Uniunii sau la nivel național, în conformitate cu dreptul Uniunii, în scopul îndeplinirii unor obiective de interes general, în special în ceea ce privește rețelele publice guvernamentale și de apărare, reglementarea conținutului și politica audiovizuală și de media și dreptul statelor membre de a-și organiza și utiliza spectrul de frecvențe radio în vederea asigurării ordinii publice, a siguranței publice și a apărării.

(73) Normele privind gestionarea spectrului de frecvențe radio ar trebui să fie în concordanță cu activitățile organizațiilor internaționale și regionale implicate în domeniul gestionării spectrului de frecvențe radio, precum Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor („UIT”) și Conferința europeană a administrațiilor de poștă și telecomunicații („CEPT”), pentru a se asigura gestionarea eficientă și armonizarea utilizării spectrului de frecvențe radio în întreaga Uniune și între statele membre și alți membri ai UIT.

(74) Necesitatea de a garanta că cetățenii nu sunt expuși la câmpuri electromagnetice la un nivel nociv pentru sănătatea publică este imperativă. Autoritățile naționale competente ar trebui urmărească coerența la nivelul întregii Uniuni pentru abordarea acestei chestiuni, ținând seama în mod special de abordarea precaută prevăzută în Recomandarea 1999/519/CE a Consiliului[43], pentru a realiza progrese în ceea ce privește garantarea unor condiții de instalare mai uniforme. Autoritățile naționale

[43] 1999/519/CE: Recomandarea 1999/519/CE a Consiliului din 12 iulie 1999 privind limitarea expunerii publicului larg la câmpuri electromagnetice (0 Hz-300 GHz) (JO L 199, 30.7.1999, p. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/1999/519/oj).59, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/1999/519/oj).

competente ar trebui să aplice procedura prevăzută în Directiva (UE) 2015/1535, dacă este cazul, și în vederea asigurării transparenței pentru părțile interesate și pentru a permite celorlalte state membre și Comisiei să reacționeze.

(75) Spectrul de frecvențe radio este o resursă publică limitată cu o valoare publică și de piață importantă. Este un element esențial pentru toate tipurile de rețele și servicii fără fir, inclusiv pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice radio. Prin urmare, acesta ar trebui să fie alocat și asignat în mod eficient de către autoritățile naționale de reglementare sau de alte autorități competente conform unor obiective și principii armonizate care să le reglementeze acțiunile, precum și conform unor criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, ținând seama de interesele democratice, sociale, lingvistice și culturale legate de utilizarea spectrului de frecvențe radio. Decizia 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului[44] stabilește un cadru pentru armonizarea spectrului de frecvențe radio.

(76) Dacă nu este rezolvată prin negocieri bilaterale ale statelor membre, lipsa de coordonare între statele membre și autoritățile lor competente atunci când organizează utilizarea spectrului de frecvențe radio pe teritoriul lor poate cauza interferențe la scară largă care să afecteze grav dezvoltarea pieței interne digitale. Statele membre și autoritățile lor competente ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a evita interferențele transfrontaliere și prejudiciabile între ele. Grupul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio („RSPG”), care a fost instituit prin Decizia 2002/622/CE a Comisiei[45] a sprijinit coordonarea transfrontalieră necesară și a fost forul desemnat pentru soluționarea problemelor transfrontaliere dintre statele membre. Cu toate acestea, asistența RSPG a fost insuficientă în ceea ce privește aspectele legate de coordonarea transfrontalieră cu țările terțe în general sau între statele membre care implică spectrul de frecvențe radio nearmonizat (de exemplu, frecvențele FM), deoarece pur și simplu nu au existat un temei juridic suficient și instrumentele necesare pentru ca RSPG să acționeze. Procesul de coordonare transfrontalieră ar trebui să continue, dar ar trebui extins la spectrul de frecvențe radio nearmonizat, de exemplu frecvențele FM utilizate pentru radiodifuziunea radio, deoarece un astfel de spectru radio ar putea avea, de asemenea, o valoare economică, culturală și socială ridicată pentru cetățenii Uniunii. În plus, oricărui titular al unui drept de utilizare a spectrului de frecvențe radio ar trebui să i se ofere posibilitatea de a iniția procesul de asistență pentru soluționarea interferenței, atunci când aceasta este direct afectată de interferențele prejudiciabile în utilizarea legală a spectrului său de frecvențe radio.

(77) Cazurile dificile de interferențe prejudiciabile între statele membre care nu pot fi soluționate prin negocieri directe, în pofida sprijinului RSPB, ar putea necesita impunerea unor soluții obligatorii adoptate de Comisie, pe baza soluției propuse de RSPB, pentru a soluționa cazul definitiv sau pentru a pune în aplicare o soluție coordonată în temeiul dreptului Uniunii. Un astfel de mecanism ar trebui să se aplice

---

44 Decizia nr. 676/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadrul de reglementare pentru politica de gestionare a spectrului de frecvențe radio în Comunitatea Europeană (Decizia privind spectrul de frecvențe radio) (JO L 108, 24.4.2002, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/1999/519/oj).

45 Decizia Comisiei din 11 iunie 2019 de instituire a Grupului pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio și de abrogare a Deciziei 2002/622/CE (JO C 196, 12.6.2019, p. 16; Decizia 2002/622/CE a Comisiei din 26 iulie 2002 de instituire a unui Grup pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (JO L 198, 27.7.2002, p. 49, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/622/oj).

în termene specifice, asigurându-se că nu există întârzieri nejustificate, și să propună soluții adecvate, inclusiv retragerea oricărui drept care se află la originea situației de interferență prejudiciabilă și a dreptului la despăgubiri.

(78) Ingerințele transfrontaliere din partea țărilor terțe au devenit o problemă din ce în ce mai alarmantă la frontierele Uniunii și o amenințare nu numai pentru rețelele în sine, ci și pentru securitatea Uniunii. De exemplu, interferența cu sistemul global de navigație prin satelit („GNSS”) în apropierea zonelor de conflict armat, cum ar fi la frontierele estice ale Uniunii, are consecințe grave asupra sectoarelor transporturilor, infrastructurilor critice, comunicațiilor electronice și finanțelor, deoarece infrastructura modernă depinde în mare măsură de acest sistem pentru date precise de poziționare, navigație și sincronizare („PNT”). În astfel de cazuri, nu este suficient să ne bazăm pe eforturile depuse în cadrul UIT. Este necesar să se prevadă în dreptul Uniunii un mecanism de solidaritate pentru a sprijini într-un mod mai eficace statele membre afectate. În cadrul acestui mecanism de solidaritate, tuturor statelor membre ar trebui să li se solicite să acționeze împreună și în conformitate cu acțiunile specifice definite de Uniune împreună cu RSPB și să intervină alături de Comisie în sprijinirea statelor membre afectate. În cazurile persistente și grave de interferențe prejudiciabile care încalcă dreptul internațional, Consiliul poate lua în considerare adoptarea unor măsuri restrictive în temeiul articolului 29 din TFUE, în conformitate cu obiectivele politicii externe și de securitate comune.

(79) Evoluțiile tehnologice, în special tehnologiile radio de generație următoare (de exemplu, 6G), precum și IA, îmbunătățesc viabilitatea și fiabilitatea partajării spectrului de frecvențe radio într-o gamă largă de benzi de frecvență, oferind astfel acces la o resursă limitată mai multor utilizatori, prevenind în același timp interferențele prejudiciabile și asigurând o protecție adecvată a serviciilor existente. O utilizare eficientă, eficace și bazată pe inovare a spectrului de frecvențe radio este esențială pentru atingerea obiectivelor Uniunii în materie de conectivitate și pentru sprijinirea competitivității Uniunii. Atingerea acestor obiective necesită o abordare în materie de reglementare care să considere în mod sistematic utilizarea în comun a spectrului radio ca fiind norma pentru autorizarea spectrului de frecvențe radio, pe baza principiului „utilizării sau partajării”, în timp ce drepturile exclusive de utilizare a spectrului de frecvențe radio se aplică numai atunci când acest lucru este necesar și justificat. În același timp, o astfel de politică ar trebui să garanteze că utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio încurajează concurența, mai degrabă decât să o restricționeze.

(80) Autoritățile naționale competente ar trebui să considere că spectrul de frecvențe radio care nu este utilizat pe un teritoriu sau pentru o perioadă de timp poate fi partajat, cu excepția cazului în care titularul dreptului de utilizare demonstrează că partajarea nu este fezabilă din punct de vedere tehnic, că partajarea ar interfera cu utilizarea spectrului de frecvențe radio de către titularul inițial, ar deteriora-o ori ar limita în alt mod utilizarea spectrului de frecvențe radio de către acesta sau că titularul intenționează să utilizeze spectrul de frecvențe radio într-un mod care nu permite partajarea. Pentru a stabili dacă spectrul de frecvențe radio este utilizat, autoritățile naționale competente ar trebui să ia în considerare mai multe elemente, inclusiv planurile de instalare ale titularului dreptului într-un viitor predictibil, precum și obligațiile legale în temeiul dreptului Uniunii. Condițiile de partajare în temeiul principiului „utilizării sau partajării”, inclusiv remunerația, modul de stabilire a duratei obligației de partajare și condițiile tehnice ar trebui stabilite în prealabil atunci când se acordă dreptul de utilizare.

(81) Autoritățile naționale competente ar trebui să promoveze utilizarea în comun a spectrului radio, în conformitate cu dreptul concurenței, prin stabilirea celor mai adecvate regimuri de autorizare pentru fiecare scenariu și prin stabilirea unor norme și condiții adecvate și transparente în acest sens. Utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio se poate baza pe autorizații generale sau pe o utilizare scutită de licență care să permită, în condiții specifice de utilizare în comun, ca mai mulți utilizatori să aibă acces la același spectru de frecvențe radio și să îl utilizeze în zone geografice diferite sau la momente diferite. Utilizarea în comun se poate baza, de asemenea, pe drepturi individuale de utilizare în cadrul unor acorduri, cum ar fi accesul comun cu licență, în baza cărora toți utilizatorii (utilizatorii existenți și noii utilizatori) convin cu privire la condițiile privind accesul comun, sub supravegherea autorităților competente, astfel încât să se asigure o calitate minimă garantată a transmisiei radio și respectarea dreptului concurenței. Atunci când permit utilizarea în comun a spectrului radio în cadrul unor regimuri de autorizare diferite, autoritățile competente nu ar trebui să stabilească durate foarte divergente pentru utilizarea în comun, pentru a se asigura că spectrul poate fi reafectat sau redeschis pentru o alocare competitivă.

(82) Deși utilizarea în comun a spectrului promovează utilizarea sa eficientă, este posibil ca aceasta să nu fie adecvată în toate circumstanțele. Autoritățile naționale competente ar trebui să poată restricționa sau să se abțină de la a propune utilizarea în comun a spectrului din motive legate de concurență și de accesul nediscriminatoriu la piață, de fezabilitatea tehnică sau economică, de necesitatea utilizării exclusive a spectrului pentru a garanta siguranța publică, securitatea națională, apărarea sau protecția serviciilor esențiale, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului[46]. Aceasta include, după caz, implementarea unor sisteme de comunicații esențiale, sigure și critice pentru Europa, care pot necesita un acces predictibil la spectru, o reziliență sporită și performanțe asigurate care nu pot fi garantate în cadrul utilizării în comun. Orice decizie de limitare sau de excludere a utilizării partajate ar trebui să fie justificată în mod corespunzător, proporțională și bazată pe criterii obiective.

(83) Flexibilitatea în ceea ce privește gestionarea spectrului de frecvențe radio și accesul la spectrul de frecvențe radio este asigurată în prezent prin autorizații neutre din punctul de vedere al tehnologiei și al serviciului, pentru a permite utilizatorilor benzilor de frecvență radio să aleagă cele mai bune tehnologii care să fie aplicate și servicii care să fie furnizate în benzi de frecvență declarate disponibile pentru serviciile de comunicații electronice în planurile naționale relevante de alocare a frecvențelor în conformitate cu dreptul Uniunii („principiul neutralității tehnologice și principiul neutralității serviciului”). Orice determinare administrativă a tehnologiilor și serviciilor care urmează să fie utilizate într-o anumită bandă ar trebui să se bazeze pe criterii proporționale și nediscriminatorii și ar trebui să fie justificată în mod clar, în cazul serviciilor, de obiective de interes general și să facă obiectul unei revizuiri periodice. Întrucât o astfel de determinare ar introduce o excepție de la regula neutralității tehnologice și a serviciilor și ar reduce libertatea de alegere a serviciului furnizat sau a tehnologiei utilizate, orice propunere pentru o astfel de determinare ar trebui să fie transparentă și să facă obiectul unei consultări publice.

[46] Directiva (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența entităților critice și de abrogare a Directivei 2008/114/CE a Consiliului (JO L 333, 27.12.2022, p. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2557/oj).

(84) Restricțiile principiului neutralității tehnologice ar trebui să fie corespunzătoare și justificate de necesitatea de a se evita interferențele prejudiciabile, de exemplu prin impunerea măștilor de emisie și a nivelurilor de putere, de a se asigura protecția sănătății publice prin limitarea expunerii publicului la câmpurile electromagnetice, de a se asigura funcționarea corespunzătoare a serviciilor prin furnizarea unui nivel adecvat al calității tehnice a serviciului, fără a se exclude în mod obligatoriu posibilitatea furnizării mai multor servicii în aceeași bandă de frecvență radio, de a se garanta o utilizare în comun adecvată a spectrului de frecvențe radio, în special în cazul în care utilizarea acestuia face obiectul numai al unor autorizații generale, de a se garanta utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio sau de a se îndeplini un obiectiv de interes general în conformitate cu dreptul Uniunii.

(85) Autorităților naționale competente ar trebui să li se permită să impună furnizarea unui serviciu specific într-o anumită bandă de frecvențe radio pentru a îndeplini obiective clar definite, cum ar fi siguranța vieții, siguranța și securitatea publică, necesitatea de a promova coeziunea socială, regională și teritorială sau evitarea utilizării ineficiente a spectrului de frecvențe radio. De asemenea, aceste obiective ar trebui să cuprindă promovarea diversității culturale și lingvistice și a pluralismului în mass-media, astfel cum sunt definite de statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii. Cu excepția cazurilor în care sunt necesare pentru protecția siguranței vieții, a siguranței și securității publice, excepțiile nu ar trebui să genereze o utilizare exclusivă în cazul anumitor servicii, ci mai curând să le acorde prioritate astfel încât alte servicii sau tehnologii să poată coexista în aceeași bandă de frecvență radio, în măsura în care acest lucru este posibil. Definirea domeniului de aplicare și a naturii oricărei excepții privind promovarea diversității culturale și lingvistice și a pluralismului mediatic este de competența statelor membre.

(86) Atunci când autoritățile naționale competente decid, în mod excepțional, să limiteze libertatea de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice din motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică, acestea ar trebui să explice motivele unei astfel de limitări.

(87) Diferite domenii de politică ale Uniunii se bazează pe spectrul de frecvențe radio, cum ar fi comunicațiile electronice, cercetarea, dezvoltarea tehnologică și spațiul, transporturile, energia, securitatea și apărarea comune, audiovizualul și politicile culturale. Ar trebui să fie posibil să se stabilească orientări și obiective de politică pentru disponibilitatea și utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio în cazul în care acest lucru este necesar pentru finalizarea pieței interne în respectivele domenii de politică ale Uniunii. În special, autoritățile naționale competente și Comisia ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că este disponibil un spectru de frecvențe radio suficient pentru furnizarea unei conectivități universale și de înaltă calitate tuturor cetățenilor și întreprinderilor din Uniune, inclusiv atunci când călătoresc sau se află în zone rurale, îndepărtate sau offshore. Acestea ar trebui să asigure disponibilitatea spectrului radio și să protejeze spectrul radio pentru punerea în aplicare a programelor Uniunii legate de spațiu, în special pentru observarea Pământului și a spațiului, navigația și poziționarea prin satelit și comunicațiile securizate și reziliente prin satelit pentru utilizatorii guvernamentali, precum și pentru transporturi și sistemele de gestionare a transporturilor și pentru activitățile din cadrul politicii de securitate și apărare comune. Având în vedere importanța acestor politici pentru economia și societatea UE, ele ar trebui, de asemenea, să vizeze asigurarea unui spectru radio suficient pentru serviciile audiovizuale și de producție de conținut, precum și pentru activitățile științifice și de cercetare.

(88) Deși astfel de orientări și obiective de politică stabilite de programul multianual pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio, instituit prin Decizia 243/2012/UE[47], sunt încă valabile, acțiunile sale au fost în mare parte finalizate sau au devenit depășite. Pentru a evita suprapunerile și a asigura coerența, obiectivele programului multianual pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio („RSPP") ar trebui să se reflecte în prezentul regulament, iar Decizia 243/2012/UE ar trebui abrogată.

(89) În vederea punerii în aplicare a politicilor specifice actuale și viitoare ale Uniunii care se bazează pe spectrul de frecvențe radio, este esențială identificarea în timp util a nevoilor acestora în materie de spectru de frecvențe radio. Având în vedere că, pentru a spori predictibilitatea în materie de reglementare, nevoile precise și calendarul disponibilității spectrului de frecvențe radio ar trebui să fie cunoscute în momentul elaborării sau adoptării unor astfel de politici, detaliile armonizate ale benzilor specifice implicate și normele coordonate privind disponibilitatea și utilizarea acestora ar trebui să fie specificate pentru fiecare caz de către Comisie într-un document strategic adoptat după consultarea RSPB. După fiecare Conferință mondială pentru radiocomunicații („WRC") a UIT, ar trebui adoptată o strategie a Uniunii privind spectrul de frecvențe radio pentru a asigura, printre altele, transparența cu privire la modul în care diferitele decizii ale WRC vor fi încorporate în ordinea juridică a Uniunii. Scopul strategiei privind spectrul de frecvențe radio este de a spori transparența activității legate de spectrul de frecvențe radio la nivelul Uniunii și de a spori predictibilitatea pentru diferitele autorități competente și diferiții actori de pe piață.

(90) Strategia Uniunii privind spectrul de frecvențe radio ar putea include foi de parcurs operaționale privind spectrul de frecvențe radio care să definească obiective intermediare și termene specifice pentru disponibilitatea și autorizarea spectrului de frecvențe radio și care urmează să fie stabilite prin acte de punere în aplicare ale Comisiei atunci când se cunosc circumstanțele și nevoile specifice în materie de spectru de frecvențe radio. Atunci când adoptă strategia și foile de parcurs ale Uniunii privind spectrul de frecvențe radio, Comisia ar trebui să țină seama de obiectivele de politică ale Uniunii, cum ar fi necesitatea de a proteja autonomia strategică a Uniunii, inclusiv nevoile comune în materie de securitate și apărare, obiectivele de conectivitate ale deceniului digital, în special pentru rețelele 5G și rețelele fără fir avansate, finalizarea pieței unice și necesitatea de a îndeplini cerințe tehnologice sau de calitate specifice pentru serviciile transfrontaliere. În special, această strategie a Uniunii privind spectrul de frecvențe radio ar trebui să identifice spectrul (părți ale spectrului/benzilor) pe care statele membre ar trebui să îl pună la dispoziție în conformitate cu proceduri și condiții armonizate în scopul deservirii politicii de securitate și apărare comune a Uniunii. De asemenea, Comisia ar trebui să țină seama de faptul că spectrul de frecvențe radio este un bun public cu o importantă valoare socială, culturală și economică, care ar trebui utilizat în mod eficace și eficient. Strategia și foile de parcurs ale Uniunii privind spectrul de frecvențe radio ar trebui să respecte acordurile internaționale relevante aplicabile spectrului de frecvențe radio, inclusiv evitarea interferențelor prejudiciabile, și ar trebui să promoveze principiul neutralității tehnologiei și a serviciilor și principiul utilizării în comun a spectrului de

[47] Decizia nr. 243/2012/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2012 de instituire a unui program multianual pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (JO L 81, 21.3.2012, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/243(2)/oj).

frecvențe radio, în conformitate cu legislația concurenței. Pentru ca strategia și foile de parcurs ale Uniunii privind spectrul de frecvențe radio să aducă o schimbare, ar trebui instituit un proces în cadrul RSPB care să permită autorităților naționale competente, împreună cu Comisia, să monitorizeze progresele înregistrate în punerea în aplicare în statele membre și să facă schimb de experiență, de bune practici și de informații. În plus, ar trebui explorate sinergii cu mecanismul de monitorizare a deceniului digital și a semestrului european.

(91) Având în vedere importanța pentru competitivitatea UE a introducerii în timp util a comunicațiilor pe suport radio de bandă largă de generație următoare (6G), inclusiv a elementelor sale non-terestre, aceasta ar trebui să se afle în centrul primei strategii și foi de parcurs a Uniunii privind spectrul de frecvențe radio. Cu toate acestea, strategia ar trebui să includă, de asemenea, nevoile în materie de spectru de frecvențe radio ale altor politici ale Uniunii, pe măsură ce apar, și ar trebui să aibă o abordare holistică nu numai pentru utilizarea cu licență, ci și pentru utilizarea fără licență, cum ar fi, de exemplu, pentru rețelele locale cu acces pe suport radio („RLAN”).

(92) Pentru a beneficia pe deplin de armonizarea în temeiul Deciziei 676/2002/CE, utilizarea benzilor de frecvențe radio armonizate ar trebui să fie permisă în timp util și în mod sincronizat în întreaga Uniune. Autorizarea utilizării unei benzi de frecvență radio implică asignarea spectrului de frecvențe radio în temeiul unui regim de autorizare generală sau al drepturilor individuale de utilizare pentru a permite utilizarea spectrului de frecvențe radio de îndată ce se finalizează procesul de asignare. Pentru a aloca benzile de frecvențe radio, ar putea fi necesar să se elibereze o bandă ocupată de alți utilizatori și să se compenseze respectivii utilizatori pentru costurile directe de migrare sau de realocare a spectrului în conformitate cu legislația națională. Cu toate acestea, punerea în aplicare a unui termen comun ar putea fi afectată într-un anumit stat membru de probleme legate de coordonarea transfrontalieră nesoluționată, de migrarea tehnică complexă a utilizatorilor existenți ai unei benzi, de un obiectiv de interes general, de protejarea securității și apărării naționale sau de forța majoră. În orice caz, autoritățile competente ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a reduce la minimum întârzierile în ceea ce privește acoperirea geografică, calendarul și porțiunea de spectru de frecvențe radio. Autoritățile naționale competente ar trebui, în funcție de circumstanțele relevante, să solicite Uniunii să ofere sprijin juridic, politic și tehnic pentru soluționarea problemelor de coordonare a spectrului de frecvențe radio cu țările învecinate, inclusiv cu țările candidate și în curs de aderare.

(93) Odată cu dezvoltarea rapidă a noilor tehnologii și servicii fără fir, inclusiv prin utilizarea capacităților moderne, cum ar fi IA, gestionarea spectrului de frecvențe radio la nivelul Uniunii ar trebui să fie mai flexibilă și mai proactivă. În acest sens, este important să se ofere inovatorilor și altor utilizatori potențiali posibilitatea de a iniția procesul de armonizare la nivelul Uniunii, dacă se demonstrează necesitatea, printre altele, de a introduce noi tehnologii sau de a elimina vechile tehnologii care fac ca utilizarea spectrului de frecvențe radio să fie ineficientă sau să aducă prejudicii consumatorilor. Prin urmare, ar trebui creat un proces deschis, transparent și nediscriminatoriu pentru depunerea și revizuirea oficială a cererilor de armonizare a spectrului de către Comisie. Procesul ar trebui să includă o consultare publică care să ajute Comisia să decidă dacă să inițieze un nou proces și, în caz afirmativ, cu ce domeniu de aplicare. În consecință, Comisia ar trebui să poată decide dacă să înceapă actualizarea sau dezvoltarea unei politici legate de spectrul de frecvențe radio cu sprijinul RSPB sau să inițieze elaborarea unor condiții tehnice și operaționale armonizate pentru utilizarea unei anumite benzi de frecvențe radio împreună cu

Comitetul pentru spectrul de frecvențe radio, în temeiul Deciziei 676/2002/CE. Forma, conținutul și nivelul de detaliere care trebuie furnizate în cereri, detaliile procesului de tratare a cererilor și, după caz, eventualele termene ar trebui furnizate în orientări.

(94) Autorizațiile generale pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio pot facilita utilizarea cea mai eficace a spectrului de frecvențe radio și, în unele cazuri, pot stimula inovarea și sunt favorabile concurenței, în timp ce în alte cazuri, drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio pot constitui cel mai adecvat regim de autorizare în anumite circumstanțe specifice. Drepturile individuale de utilizare ar trebui avute în vedere, de exemplu, atunci când caracteristicile favorabile de propagare ale spectrului de frecvențe radio sau nivelul preconizat de putere a transmisiei presupun că autorizațiile generale nu pot aborda preocupările referitoare la interferență din perspectiva nivelul necesar de calitate a serviciului. Măsuri tehnice precum soluții de îmbunătățire a rezilienței receptorilor ar putea permite utilizarea autorizațiilor generale sau utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio și, eventual, evitarea recurgerii sistematice la principiul „fără protecție și fără interferențe”. Autorizațiile generale pot fi combinate cu drepturi individuale de utilizare. Acest lucru ar putea fi deosebit de util pentru benzile care nu au caracteristici bune de propagare, cum ar fi benzile de unde milimetrice. De exemplu, o bandă poate fi atribuită în temeiul drepturilor individuale de utilizare în zonele urbane, în timp ce în zonele rurale aceasta este pusă la dispoziție în temeiul unei autorizații generale. Pentru a promova o abordare coerentă în Uniune, Comisia poate adopta o recomandare prin care să desemneze cel mai adecvat regim de autorizare pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio într-o anumită bandă armonizată de frecvențe radio sau în părți ale acesteia.

(95) În general, este de competența autorităților competente să decidă cu privire la cel mai adecvat regim de autorizare care urmează să fie aplicat într-o anumită bandă de spectru radio sau în anumite părți ale acesteia. În cazul în care există riscul unor soluții divergente care ar putea fragmenta piața internă, în special în cazul în care sunt stabilite condiții armonizate pentru o bandă de spectru radio în temeiul Deciziei 676/2002/CE, întârziind astfel implementarea sistemelor fără fir, Comisia ar trebui să fie împuternicită să decidă, ținând seama de avizul RSPB, cu privire la soluțiile comune, recunoscând măsurile de armonizare tehnică în vigoare. Scopul acestei decizii este de a oferi autorităților competente un set comun de instrumente pe care ar trebui să-l aibă în vedere la stabilirea unor regimuri uniforme adecvate de autorizare care să se aplice în cazul unei benzi, sau al unei părți a unei benzi, în funcție de factori precum densitatea populației, caracteristicile de propagare ale benzilor, diferența dintre utilizarea urbană și cea rurală, eventuala nevoie de a proteja serviciile existente ori implicațiile rezultate pentru economiile de scară în sectoarele de producție.

(96) Pentru a facilita dezvoltarea serviciilor avansate la scară mai largă, pentru a permite o utilizare mai eficientă a spectrului de frecvențe radio și pentru a reduce costul instalării rețelelor fără fir, potențialilor utilizatori ai spectrului de frecvențe radio pentru rețelele publice sau private ar trebui să li se permită să solicite ca, în măsura posibilului, să se aplice aceleași condiții de autorizare în statele membre în care utilizează spectrul de frecvențe radio pentru rețelele lor. Comisia și autoritățile competente ar trebui să coopereze între ele și cu RSPB pentru a elabora condiții comune de autorizare. Comisia ar trebui, de asemenea, să aibă competența de a face obligatorie utilizarea unor astfel de condiții. Armonizarea condițiilor de autorizare urmărește să faciliteze prestarea transfrontalieră de servicii și economiile de scară.

(97) Pentru a promova furnizarea de rețele și servicii paneuropene de înaltă calitate sau pentru a exploata economiile de scară, Comisia ar trebui să fie împuternicită să autorizeze o parte a spectrului radio la nivelul Uniunii. Instalarea fiecărei noi generații de rețele mobile este mai costisitoare decât cea anterioară. Prin urmare, nu este fezabil din punct de vedere economic ca toți operatorii de rețele de telefonie mobilă activi în prezent pe piața Uniunii să își modernizeze rețelele la tehnologia 6G. Prin urmare, la cererea Comisiei, RSPB ar trebui să evalueze, în avizul său privind condițiile comune de autorizare, oportunitatea atribuirii unui spectru de frecvențe radio la nivelul Uniunii și să sugereze o procedură de autorizare și condiții de atribuire adecvate, cum ar fi, de exemplu, exploatarea la nivel angro. Aceeași necesitate ar putea apărea și în ceea ce privește creșterea numărului de frecvențe radio utilizate pentru serviciile mobile prin satelit, prin reafectarea spectrului radio terestru. Pentru a asigura furnizarea de servicii paneuropene, acest spectru radio reconfigurat ar trebui, de asemenea, să fie atribuit și autorizat la nivelul Uniunii. Stabilirea acelorași condiții de autorizare la nivelul Uniunii și, dacă se solicită, a unor condiții de autorizare și de atribuire armonizate la nivelul Uniunii ar putea facilita implementarea și dezvoltarea unor rețele și servicii de înaltă calitate, cum ar fi serviciile de comunicații prin satelit furnizate utilizând spectrul de frecvențe radio alocat pentru serviciile terestre sau rețelele 6G.

(98) Pentru a reduce birocrația și a accelera accesul la spectrul de frecvențe radio pentru care condițiile de autorizare au fost armonizate în mai multe state membre, ar trebui să fie posibil să se stabilească o procedură de facilitare a acordării drepturilor individuale de utilizare de către mai multe autorități naționale de reglementare, în mod coordonat și într-un singur loc, sub forma unei „proceduri de ghișeu unic”. Comisia ar trebui să poată recomanda autorităților competente modalități de a trata astfel de cereri prin intermediul unui ghișeu unic.

(99) În cazul în care asignarea armonizată a spectrului de frecvențe radio anumitor întreprinderi a fost convenită la nivelul Uniunii, statele membre ar trebui să pună în aplicare în mod strict aceste acorduri atunci când acordă drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio pe baza planului național de alocare a frecvențelor radio.

(100) O durată suficient de lungă a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio va spori predictibilitatea în materie de investiții, va contribui la accelerarea implementării rețelei și la îmbunătățirea serviciilor și va spori stabilitatea pentru a sprijini comercializarea și cedarea prin leasing a spectrului de frecvențe radio. Durata minimă a drepturilor de utilizare pentru suportul radio de bandă largă stabilită prin Directiva (UE) 2018/1972 nu s-a dovedit suficientă pentru a atrage investiții suficiente, pentru a permite continuitatea activității și amortizarea întreprinderilor mobile în comparație cu alte tehnologii de comunicații și pentru a încuraja instalarea mai ambițioasă a rețelelor și a serviciilor avansate și transfrontaliere.

(101) Prin urmare, predictibilitatea investițiilor poate fi realizată mai bine prin acordarea de drepturi pe durată nedeterminată, pe care autoritățile naționale competente ar trebui să aibă posibilitatea de a le supune unor revizuiri periodice, cu opțiuni credibile de revocare administrate de autoritățile competente, inclusiv de autoritățile naționale din domeniul concurenței. În același timp, durata nedeterminată facilitează dezvoltarea unei piețe secundare funcționale pentru comercializarea și cedarea prin leasing a spectrului de frecvențe radio. Riscul ca durata nedeterminată a drepturilor de utilizare să împiedice intrarea pe piață și să reducă concurența, disponibilitatea, calitatea serviciilor și stimulentele pentru investiții ar trebui, cu toate acestea, să fie abordat prin garanții de reglementare solide și credibile care să protejeze concurența și să împiedice tezaurizarea spectrului de frecvențe radio, cum ar fi obligațiile de a furniza acces angro

sau de a permite partajarea spectrului de frecvențe radio, sub rezerva respectării dreptului concurenței. Prin alegerea condițiilor de autorizare adecvate – cum ar fi condițiile „utilizare sau partajare” sau „utilizare sau pierdere” și obligațiile de implementare – și prin asigurarea respectării acestora, autoritățile naționale competente sunt în măsură să se asigure că spectrul de frecvențe radio nu este lăsat neutilizat sau blocat și că este pus la dispoziția concurenților mai eficienți sau mai inovatori. Având în vedere importanța inovării tehnice, autoritățile naționale competente ar trebui să fie în măsură să prevadă drepturi de utilizare a spectrului radio în scopuri experimentale, inclusiv în proiecte de cercetare științifică și în experimente desfășurate pe parcursul ciclului de viață al proiectelor finanțate în cadrul programelor UE, sub rezerva unor restricții și condiții specifice, inclusiv a duratei, justificate în mod strict de natura experimentală a unor astfel de drepturi.

(102) Întrucât planificarea investițiilor pe termen lung depinde de garanțiile pentru reînnoirea drepturilor de utilizare la fel ca și de durata drepturilor de utilizare, reînnoirea ar trebui să fie, în principiu, automată, cu excepția cazului în care există motive imperioase împotriva acesteia. Autoritățile naționale competente ar trebui să aibă competența de a nu reînnoi drepturile de utilizare sau de a le reînnoi pentru o perioadă mai scurtă sau în condiții modificate. Acest lucru ar trebui să fie valabil în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții de refuz sau de modificare pe baza unor criterii care ar trebui interpretate în mod restrictiv pentru a oferi garanții și predictibilitate suficiente. Refuzul reînnoirii s-ar putea baza pe obiectivele de politică publică în temeiul dreptului Uniunii, precum și pe obiectivele generale ale prezentului regulament, inclusiv pe nevoile în materie de apărare și securitate. Orice decizie de a nu reînnoi spectrul de frecvențe radio ar trebui să facă obiectul unei proceduri deschise, nediscriminatorii și transparente și să fie notificată în cadrul procedurii privind piața unică a spectrului de frecvențe radio. Pentru a asigura securitatea juridică și respectarea așteptărilor legitime ale titularilor drepturilor, posibilitatea refuzului de reînnoire ar trebui luată în considerare într-un interval de timp adecvat înainte de expirarea drepturilor în cauză, de cel puțin cinci ani.

(103) Reînnoirile ar trebui să fie însoțite de o revizuire a taxelor anuale și unice pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio, pentru a se asigura că taxele respective continuă să promoveze utilizarea optimă, ținând seama, printre altele, de evoluțiile pieței și de evoluțiile tehnologice. O astfel de revizuire ar trebui să se bazeze pe valoarea drepturilor de utilizare, astfel cum rezultă din cea mai recentă procedură de atribuire competitivă sau comparativă, ajustată pentru a reflecta costul clauzelor și condițiilor suplimentare aferente acestora, cum ar fi cerințele privind acoperirea sau calitatea serviciilor. Veniturile pentru fiecare conexiune, precum și sarcina globală pe care o au titularii de drepturi din toate deținerile lor de spectru radio ar trebui, de asemenea, să fie luate în considerare, pentru a se evita ca prețurile foarte ridicate plătite în cadrul licitațiilor anterioare să continue să împovăreze excesiv titularii de drepturi și să îi împiedice să investească în rețele. Din motive de securitate juridică, orice ajustare a taxelor existente ar trebui să se bazeze pe aceleași principii ca cele aplicabile taxelor stabilite în contextul acordării de noi drepturi de utilizare.

(104) Transferul drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio poate fi un mijloc eficace de sporire a utilizării eficiente a spectrului de frecvențe radio. În vederea asigurării flexibilității și a eficienței și pentru a permite ca valoarea spectrului de frecvențe radio să fie stabilită de piață, autoritățile naționale competente ar trebui să permită în mod implicit utilizatorilor spectrului de frecvențe radio să transfere sau să cedeze prin leasing terților drepturile lor de utilizare a spectrului de frecvențe, în urma

unei proceduri simple și sub rezerva condițiilor aferente drepturilor respective și a normelor în materie de concurență, sub supravegherea autorităților naționale de reglementare responsabile. Condițiile în care un drept individual poate fi transferat sau cedat prin leasing de către titularul dreptului ar trebui specificate în momentul acordării dreptului respectiv. Pentru a facilita astfel de transferuri sau de leasinguri, cu condiția respectării măsurilor tehnice de punere în aplicare adoptate în temeiul Deciziei nr. 676/2002/CE, statele membre ar trebui, de asemenea, să aibă în vedere reanalizarea cererilor de împărțire sau divizare a drepturilor în materie de spectru de frecvențe radio și a condițiilor de utilizare. În același timp, ar trebui să fie posibil ca autoritatea națională competentă să respingă transferul sau leasingul spectrului de frecvențe radio din motive de securitate sau suveranitate sau pentru alte obiective publice/de politică, inclusiv promovarea sau menținerea unei concurențe efective, sau în absența unor garanții suficiente că spectrul radio va fi utilizat în conformitate cu condițiile de autorizare sau pentru utilizarea preconizată.

(105) Noile concepte de partajare a spectrului de frecvențe radio necesită date exacte, în timp real, privind ocuparea frecvențelor, pentru a asigura utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio și evitarea interferențelor. O bază de date dinamică axată pe benzi de frecvență specifice ar trebui să contribuie la identificarea spectrului de frecvențe radio insuficient utilizat și să sprijine practici mai eficiente de utilizare și partajare a spectrului de frecvențe radio, în conformitate cu dreptul concurenței. Un astfel de inventar dinamic ar putea contribui, de asemenea, la elaborarea și punerea în aplicare a oricărei foi de parcurs operaționale privind spectrul de frecvențe radio.

(106) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, autoritățile naționale competente nu ar trebui să impună alte tarife sau taxe în legătură cu furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice decât cele prevăzute în prezentul regulament. În cazul în care furnizarea de comunicații electronice se bazează pe resurse publice a căror utilizare face obiectul unei autorizații specifice, autoritățile naționale competente ar trebui să poată impune taxe pentru a asigura utilizarea optimă a resurselor respective. Taxele ar trebui să reflecte valoarea drepturilor de utilizare ținând seama, printre altele, de situația economică și tehnică a pieței în cauză și să fie stabilite într-un mod care să asigure alocarea și utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio. De exemplu, taxele respective ar trebui să poată fi folosite pentru finanțarea activităților autorităților naționale de reglementare și ale altor autorități naționale competente care nu pot fi acoperite din taxe administrative. Atunci când, în cadrul procedurilor de selecție concurențiale sau comparative, taxele pentru dreptul de utilizare a spectrului de frecvențe radio sunt alcătuite în întregime sau parțial dintr-o sumă unică, modalitățile de plată ar trebui să garanteze că aceste taxe nu duc, în practică, la selecția pe baza unor criterii care nu au legătură cu obiectivul unei utilizări optime a spectrului de frecvențe radio.

(107) Metodologia de calculare a nivelului taxelor pentru spectrul de frecvențe radio în Uniune diferă considerabil de la un stat membru la altul. Această discrepanță ar putea îngreuna furnizarea de rețele bazate pe spectrul de frecvențe radio în mai multe state membre. Prin urmare, Comisia ar trebui să publice periodic studii de referință și, după caz, să elaboreze alte orientări cu privire la metodologia de calculare a taxelor anuale pentru spectrul de frecvențe radio care urmează să fie impuse de autoritățile naționale competente pentru spectrul de frecvențe radio terestru. O astfel de metodologie ar trebui să se bazeze pe principiile utilizării eficace și eficiente a spectrului de frecvențe radio, transparenței, nediscriminării și proporționalității în raport cu scopul preconizat și să permită autorităților naționale competente să calculeze taxa exactă care urmează

să fie aplicată, care ar putea cuprinde o parte anuală fixă (per KHz per categorie de bandă) și un procent din cifra de afaceri anuală generată prin utilizarea frecvențelor. Atunci când Comisia stabilește metodologia, experiența OAREC și a autorităților naționale de reglementare în ceea ce privește elaborarea unor modele de costuri adecvate va fi de neprețuit și ar trebui luată în considerare. Autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că valoarea taxelor acoperă, în orice caz, costul gestionării spectrului de frecvențe radio.

(108) Orice sarcină impusă întreprinderilor pentru drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio pot influența deciziile de a solicita sau nu și de a utiliza sau nu resursele spectrului de frecvențe radio. Prin urmare, autoritățile naționale competente ar trebui să stabilească prețuri de rezervă într-un mod care să conducă la atribuirea eficientă a drepturilor respective, indiferent de tipul de procedură de selecție utilizată. Comisia poate emite o recomandare privind o metodologie comună de definire a prețurilor de rezervă, luând în considerare criterii precum costul de oportunitate al spectrului de frecvențe radio, caracteristicile benzii și costurile asociate îndeplinirii condițiilor de autorizare impuse pentru realizarea obiectivelor de politică viitoare. În acest sens, ar trebui luată în considerare și situația concurențială de pe piața în cauză, inclusiv posibilele utilizări alternative ale resurselor. În principiu, autoritățile naționale competente nu ar trebui să stabilească prețuri de rezervă în cazul în care impun obligații de acoperire sau de calitate a serviciilor, cu excepția cazului în care există un risc de coluziune și/sau de participare care nu este gravă, ceea ce prelungește în mod nejustificat procedura etc. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare, în cazul în care recomandarea nu reușește să asigure rezultate coerente în Uniune și acest lucru pune în pericol instalarea universală a rețelelor fără fir de înaltă calitate în Uniune.

(109) Având în vedere nivelul ridicat al costului spectrului de frecvențe radio generat de recurgerea la selectarea licitațiilor pe baza plății comparative a taxelor, ar trebui să se acorde prioritate angajamentelor față de taxe. Prin urmare, ar trebui să fie posibil să se înlocuiască taxele cu angajamente oferite de solicitanți pentru a pune în aplicare măsuri care ar aduce beneficii directe instalării rețelelor și calității comunicațiilor fără fir. În practică, acest lucru ar putea lua forma unor plăți în avans care ar fi rambursate sau a unor garanții bancare care ar fi ridicate atunci când angajamentele respective sunt îndeplinite.

(110) Cerința privind respectarea principiilor neutralității tehnologice și a serviciului în cadrul procesului de acordare a drepturilor de utilizare, împreună cu posibilitatea de transferare a drepturilor între întreprinderi stau la baza libertății și a mijloacelor de a furniza publicului servicii de comunicații electronice, facilitând astfel, de asemenea, îndeplinirea obiectivelor de interes general. Prezentul regulament nu aduce atingere cazurilor în care spectrul de frecvențe radio este asignat direct furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice sau entităților care utilizează aceste rețele sau servicii. Aceste entități pot fi furnizori de programe de televiziune sau radio. Responsabilitatea respectării condițiilor aferente dreptului de a utiliza spectrul de frecvențe radio și a condițiilor relevante aferente autorizării generale ar trebui, în orice caz, să revină întreprinderii căreia i-a fost acordat dreptul de a utiliza spectrul de frecvențe radio. Anumite obligații impuse radiodifuzorilor pentru furnizarea de servicii media audiovizuale pot necesita utilizarea unor criterii și proceduri specifice de acordare a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio în vederea îndeplinirii unui obiectiv de interes general specific stabilit de autoritățile naționale competente în conformitate cu dreptul Uniunii. Cu toate acestea, procedura de acordare a unui astfel

de drept ar trebui, în orice caz, să fie obiectivă, transparentă, nediscriminatorie și proporțională.

(111) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, orice restricție națională a drepturilor garantate prin articolul 56 din TFUE este justificată în mod obiectiv, proporțională și nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor sale. De asemenea, drepturile de utilizare a frecvențelor radio acordate fără o procedură deschisă ar trebui să nu fie folosite în alte scopuri decât obiectivul de interes general pentru care au fost acordate. Într-un astfel de caz, părților interesate ar trebui să li se dea posibilitatea de a prezenta observații într-un termen rezonabil.

(112) În cadrul procedurii de solicitare a acordării drepturilor, autoritățile naționale competente ar trebui să verifice dacă solicitantul poate respecta condițiile care vor fi aferente unor astfel de drepturi. Aceste condiții ar trebui să se reflecte în criterii de eligibilitate stabilite în termeni obiectivi, transparenți, proporționali și nediscriminatorii înainte de a lansa orice procedură de selecție concurențială. În scopul aplicării unor astfel de criterii, ar trebui să fie posibil să se solicite solicitanților să prezinte informațiile necesare pentru a-și dovedi capacitatea de a respecta condițiile respective. În cazul în care aceste informații nu sunt furnizate, autoritatea națională competentă ar trebui să fie în măsură să respingă cererea de acordare a dreptului de a utiliza spectrul de frecvențe radio.

(113) Înainte de acordarea dreptului, autoritățile naționale competente ar trebui să verifice numai elementele care pot fi demonstrate în mod rezonabil de către un solicitant care acționează cu o diligență obișnuită, ținând seama în mod corespunzător de valoarea publică și de piață importantă a spectrului de frecvențe radio, care constituie o resursă publică limitată. Acest lucru nu ar trebui să împiedice autoritatea națională competentă să efectueze o verificare ulterioară a îndeplinirii criteriilor de eligibilitate, de exemplu prin obiective intermediare, în cazul în care criteriile nu au putut fi îndeplinite inițial în mod rezonabil. Pentru a se menține o utilizare eficace și eficientă a spectrului de frecvențe radio, autoritățile naționale competente nu ar trebui să acorde drepturi în cazul în care analizele pe care le-au efectuat evidențiază incapacitatea solicitanților de a se conforma condițiilor, fără a aduce atingere posibilității de a facilita utilizarea experimentală pe o perioadă limitată.

(114) În cazul în care cererea de frecvență radio într-o bandă este mai mare decât oferta și, ca urmare a acestui fapt, o autoritate națională competentă concluzionează că numărul drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio trebuie să fie limitat, ar trebui să se aplice proceduri adecvate și transparente în ceea ce privește acordarea acestor drepturi pentru a se evita orice discriminare și a se optimiza folosirea resurselor limitate. O astfel de limitare ar trebui să fie justificată, proporțională și bazată pe o evaluare aprofundată a condițiilor de piață, acordând importanța cuvenită beneficiilor globale pentru utilizatori și obiectivelor naționale și ale pieței interne. Obiectivele care reglementează orice procedură de limitare ar trebui să fie clar stabilite în prealabil și, dacă este posibil, cuantificate, acordând importanța cuvenită necesității de a îndeplini obiectivele naționale și ale pieței interne. Atunci când analizează cea mai adecvată procedură de selecție, autoritățile naționale competente ar trebui, în conformitate cu măsurile de coordonare luate la nivelul Uniunii, în timp util și în mod transparent, să consulte toate părțile interesate cu privire la justificarea, obiectivele și condițiile procedurii, precizând, printre altele, rezultatul oricărei evaluări conexe a situației concurențiale, tehnice și economice a pieței. Autoritățile naționale competente ar trebui să poată utiliza, printre altele, proceduri de selecție competitive sau comparative pentru alocarea spectrului de frecvențe radio, ținând seama, printre altele, de situația

concurențială, tehnică și economică a pieței. În administrarea unor astfel de sisteme, autoritățile naționale competente ar trebui să țină seama de obiectivele prezentului regulament. Dacă un stat membru constată că drepturi suplimentare pot fi puse la dispoziție într-o bandă, acesta ar trebui să înceapă procesul aferent.

(115) Deși sprijină asignarea transparentă și nediscriminatorie și utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio, licitațiile – ca tip de procedură de selecție care se bazează pe oferte cu prețuri competitive – ar putea duce la crearea unei sarcini financiare importante pentru operatori dacă nu sunt concepute în mod corespunzător sau dacă condițiile de atribuire nu reflectă situația de pe piață. Prin urmare, ar trebui să se acorde prioritate licitațiilor orientate spre investiții, axate mai degrabă pe îndeplinirea anumitor angajamente în materie de calitate și acoperire decât pe plata taxelor.

(116) Forumul voluntar de evaluare *inter pares* instituit prin Directiva (UE) 2018/1972 ca instrument de învățare reciprocă nu a reușit să asigure o utilizare și o definire mai convergentă a elementelor procedurilor de selecție și a condițiilor aferente drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, întrucât doar aproximativ o treime din măsurile naționale au fost revizuite *inter pares*. Întrucât aceste elemente și condiții au un impact semnificativ asupra condițiilor de piață și a situației concurențiale, inclusiv asupra condițiilor de intrare și de extindere, ar trebui instituit un nou mecanism de coordonare *ex ante* – o procedură privind piața unică a spectrului de frecvențe radio. Procedura respectivă ar trebui să se aplice fiecărei măsuri propuse de autoritățile naționale competente în vederea desfășurării unei proceduri de selecție sau a modificării ori reînnoirii drepturilor de utilizare în ceea ce privește spectrul de frecvențe radio armonizat pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă. Un astfel de mecanism *ex ante* este mai eficient decât intervenția *ex post*, deoarece poate detecta în avans măsuri care sunt nejustificate sau disproporționate. Autoritatea de notificare ar trebui să explice în special modul în care orice măsură propusă de formare a pieței este necesară pentru a menține sau a realiza o concurență efectivă și să evidențieze efectele probabile ale acesteia asupra investițiilor existente și viitoare ale participanților la piață, pe baza unei analize de piață. În cazul în care autoritatea de notificare intenționează să impună o durată determinată a unui drept de utilizare, aceasta ar trebui să prezinte argumente cu privire la modul în care consideră că durata propusă este suficientă având în vedere investițiile necesare pentru atingerea obiectivelor procedurii de atribuire și ale prezentului regulament. Comisia ar trebui să fie în măsură să notifice orice rezerve pe care le-ar putea avea cu privire la proiectele de măsuri de formare a pieței, și anume măsuri care au un impact asupra structurii sau nivelului concurenței de pe piață, cum ar fi plafoanele pentru spectrul de frecvențe radio, rezervările sau obligațiile privind accesul angro, și ar trebui, în acest caz, să precizeze motivele rezervei. Comisia ar putea considera că măsura ar crea un obstacol în calea pieței interne sau ar avea îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea sa cu dreptul Uniunii, în special cu obiectivele prezentului regulament. Comisia ar putea, de asemenea, să notifice orice rezerve care pot apărea în cazul unei durate limitate, în cazul în care consideră că o astfel de durată este insuficientă. În evaluarea sa, Comisia va trebui să ia în considerare orice posibil impact pe care durata drepturilor de utilizare l-ar avea asupra concurenței. Pentru a asigura eficacitatea acestuia, procesul ar trebui să ofere Comisiei posibilitatea unui drept de veto cu privire la durata drepturilor de utilizare și la măsurile de formare a pieței, dacă se consideră necesar. Această nouă procedură privind piața unică a spectrului de frecvențe radio ar trebui să înlocuiască forumul de evaluare *inter pares*.

(117) În cazul în care sunt susținute de dovezi economice solide și sunt bine concepute, măsurile de formare a pieței și duratele limitate ale licențelor pot juca un rol important în protejarea concurenței efective pe piețele comunicațiilor electronice. Măsurile luate în mod specific pentru a promova concurența atunci când se acordă sau se reînnoiesc drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio ar trebui să fie decise de către autoritățile naționale de reglementare și de către alte autorități naționale competente, care au cunoștințele economice, tehnice și despre piață necesare. Condițiile de asignare a spectrului de frecvențe radio pot influența situația concurențială pe piețele comunicațiilor electronice și condițiile de intrare pe piață. Accesul limitat la spectrul de frecvențe radio, în special atunci când resursele în materie de spectru de frecvențe radio sunt limitate, poate să creeze un obstacol la intrarea pe piață sau să împiedice investițiile, implementarea rețelelor, furnizarea de noi servicii sau aplicații, inovarea și concurența. Noile drepturi de utilizare, inclusiv cele dobândite prin transfer sau leasing, și introducerea unor noi criterii flexibile pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio pot influența, de asemenea, concurența existentă. Atunci când sunt aplicate în mod nejustificat, anumite condiții utilizate pentru promovarea concurenței pot avea alte efecte. De exemplu, plafoanele și rezervările spectrului de frecvențe radio pot crea o penurie artificială, obligațiile în materie de acces la nivel angro pot restrânge în mod nejustificat modele de afaceri în absența puterii de piață și limitele privind transferurile pot împiedica dezvoltarea piețelor secundare. Prin urmare, pentru impunerea unor astfel de condiții este necesar un test în materie de concurență uniform și obiectiv și acest test ar trebui aplicat în mod coordonat. Utilizarea unor astfel de măsuri ar trebui, prin urmare, să se bazeze pe o evaluare aprofundată și obiectivă, de către autoritățile naționale de reglementare, a pieței și a condițiilor concurențiale de pe piață pe baza unei analize a pieței. Autoritățile naționale competente ar trebui, cu toate acestea, să asigure întotdeauna utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvențe radio și să evite denaturarea concurenței prin tezaurizare anticoncurențială.

(118) Măsurile care intervin în structura pieței, cum ar fi plafoanele sau rezervările spectrului de frecvențe radio, pot fi impuse numai în cazul în care măsurile mai puțin intruzive, cum ar fi obligațiile privind accesul la nivel angro, nu sunt suficiente pentru a garanta o concurență efectivă la nivelul pieței cu amănuntul. Înainte de a impune obligații privind accesul la nivel angro, autoritățile naționale competente ar trebui să evalueze dacă piețele cu amănuntul ar fi efectiv concurențiale în absența intervenției la nivel angro. Evaluarea ar trebui să fie holistică și să țină seama de o serie de parametri, cum ar fi, dar fără a se limita la acestea, prețurile cotate pentru produsele de larg consum și comerciale de pe piața de masă, rabaturile, inclusiv rabaturile specifice, precum și investițiile și calitatea serviciilor. Atunci când stabilește drepturile de utilizare care fac obiectul unor astfel de obligații, autoritatea națională competentă ar trebui să ia în considerare capacitatea disponibilă pentru a sprijini ofertele angro.

(119) Creșterea masivă a cererii de spectru de frecvențe radio și a cererii utilizatorilor finali de capacitate pe suport radio de bandă largă impune găsirea unor răspunsuri care să permită soluții de acces alternative, complementare și eficiente din punctul de vedere al spectrului de frecvențe, inclusiv sisteme de acces pe suport radio de mică putere cu arie de acoperire restrânsă, cum ar fi RLAN-urile și rețelele de puncte de acces celulare de mică putere și de mici dimensiuni. Astfel de sisteme de acces pe suport radio complementare, în special punctele de acces RLAN disponibile publicului, sporesc accesul utilizatorilor finali la internet și descongestionează traficul mobil pentru operatorii de comunicații mobile. RLAN-urile utilizează spectrul de frecvențe radio armonizat fără a avea nevoie de o autorizație individuală sau de un drept de utilizare a spectrului de frecvențe radio. Majoritatea punctelor de acces RLAN sunt

folosite până în prezent de utilizatori privați ca o prelungire locală a conexiunii lor fixe pe suport radio de bandă largă. Utilizatorii finali, în limitele propriului abonament la internet, nu ar trebui împiedicați să partajeze accesul la RLAN-ul lor cu alți utilizatori, pentru a spori numărul de puncte de acces disponibile, mai ales în zonele cu o densitate mare a populației, pentru a maximiza capacitatea de transmisie de date pe suport radio prin reutilizarea spectrului de frecvențe radio și pentru a crea o infrastructură pe suport radio de bandă largă complementară eficientă din punctul de vedere al costurilor accesibilă altor utilizatori finali. Prin urmare, ar trebui să se elimine restricțiile inutile care împiedică instalarea și interconectarea punctelor de acces RLAN.

(120) Autoritățile publice sau furnizorii de servicii publice care utilizează RLAN-uri în sediile lor pentru personalul, vizitatorii sau clienții lor, de exemplu pentru a facilita accesul la serviciile de e-guvernare sau pentru a pune la dispoziție informații privind transportul public sau gestionarea traficului rutier, ar trebui, de asemenea, să acorde acces la astfel de puncte de acces în vederea unei utilizări generale de către cetățeni ca serviciu auxiliar celor pe care le oferă publicului în sediile respective, în măsura permisă de normele în materie de concurență și achiziții publice. În plus, furnizorul unui astfel de acces local la rețelele de comunicații electronice în interiorul sau în jurul unei proprietăți private ori zone publice limitate în condiții necomerciale sau ca serviciu auxiliar unei alte activități care nu depinde de respectivul acces, cum ar fi hotspoturile RLAN puse la dispoziția clienților altor activități comerciale sau publicului larg în zona respectivă, poate fi supus obligației de a se conforma autorizațiilor generale pentru drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio, dar nu ar trebui să facă obiectul niciunor condiții sau cerințe aferente autorizațiilor generale aplicabile furnizorilor de rețele sau servicii publice de comunicații electronice ori obligațiilor privind utilizatorii finali sau interconectarea. Cu toate acestea, un astfel de furnizor ar trebui să aibă în continuare obligația de a respecta normele privind răspunderea prevăzute de Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului[48]. Apar noi tehnologii, cum ar fi comunicații prin lumina vizibilă, care vor completa capacitățile actuale în materie de spectru de frecvențe radio pe care le oferă RLAN-urile și punctele de acces pe suport radio pentru a include punctele de acces optic bazate pe utilizarea luminii vizibile și a ajunge la rețele locale hibride care permit comunicațiile optice pe suport radio.

(121) Deoarece punctele de acces pe suport radio de mică putere cu arie de acoperire restrânsă, precum femtocelulele, picocelulele, metrocelulele și microcelulele, pot avea dimensiuni foarte mici și utilizează echipamente discrete similare celor ale routerelor RLAN, care nu necesită alte licențe pe lângă cele necesare pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio și având în vedere efectul pozitiv al unor astfel de puncte de acces asupra utilizării spectrului de frecvențe radio și asupra dezvoltării comunicațiilor pe suport radio, ar trebui să se limiteze pe cât posibil orice restricție la instalarea acestora. Prin urmare, pentru a facilita instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă și fără a aduce atingere niciunei cerințe aplicabile referitoare la gestionarea spectrului de frecvențe, în principiu, autoritățile naționale competente nu ar trebui să supună niciunor permise individuale instalarea unor astfel de dispozitive în clădiri care nu sunt protejate oficial ca făcând parte dintr-un sit protejat sau datorită

[48] Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

valorii lor arhitecturale sau istorice deosebite. În acest scop, caracteristicile acestora – precum dimensiunea maximă, greutatea maximă și caracteristicile legate de emisie – ar trebui determinate la nivelul Uniunii într-un mod care să fie proporțional pentru instalarea locală și pentru a asigura un nivel înalt de protecție a sănătății publice. Pentru operarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă, ar trebui să se aplice articolul 7 din Directiva 2014/53/UE. Aceasta nu aduce atingere drepturilor de proprietate privată prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern. Procedura de examinare a cererilor de permise ar trebui să fie simplificată și să nu aducă atingere niciunui acord comercial, iar eventualele taxe administrative aferente ar trebui să fie limitate la costurile administrative legate de prelucrarea cererii. Procesul de evaluare a unei cereri de permis ar trebui să fie cât mai rapid cu putință și în principiu nu ar trebui să dureze mai mult de patru luni.

(122) Clădirile publice și alte infrastructuri publice sunt vizitate și utilizate zilnic de un număr semnificativ de utilizatori finali, care au nevoie de conectivitate pentru a consuma servicii publice digitale, de transport digital, precum și alte servicii. Alte infrastructuri publice (de exemplu, lămpile de iluminat stradal, semafoarele) reprezintă locuri foarte valoroase pentru instalarea de microcelule, de pildă, datorită densității lor. Fără a aduce atingere posibilității ca autoritățile naționale competente să condiționeze instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă de obținerea în prealabil a unor permise individuale, operatorii ar trebui să aibă dreptul de acces la aceste locuri publice pentru a răspunde în mod adecvat cererii. Prin urmare, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că astfel de clădiri publice și alte infrastructuri publice sunt puse la dispoziție în condiții rezonabile pentru instalarea de microcelule, în vederea completării Regulamentului (UE) 2024/1309 al Parlamentului European și al Consiliului[49] și fără a aduce atingere principiilor stabilite în regulamentul respectiv. Regulamentul (UE) 2024/1309 urmează o abordare funcțională și impune obligații referitoare la accesul la infrastructura fizică numai atunci când aceasta face parte dintr-o rețea și doar în cazul în care este deținută sau utilizată de către un operator de rețea, lăsând astfel multe clădiri deținute sau utilizate de către autoritățile publice în afara domeniului său de aplicare. În schimb, nu este necesară o obligație specifică pentru infrastructurile fizice, cum ar fi conductele sau stâlpii, utilizate pentru sistemele de transport inteligente, care sunt deținute de operatorii de rețea (furnizori de servicii de transport sau furnizori de rețele publice de comunicații electronice) și care găzduiesc părți ale unei rețele, intrând astfel în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2024/1309.

(123) Articolul 4 din Decizia 676/2002/CE referitor la funcția Comitetului pentru spectrul de frecvențe radio ar trebui modificat. Pentru a asigura securitatea și suveranitatea tehnologică a Uniunii și a statelor sale membre, ar trebui instituit un mecanism care să permită Comisiei și statelor membre să discute aspecte și să decidă cu privire la poziția comună fără implicarea țărilor terțe și a părților interesate. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să solicite statelor membre să stabilească, în cadrul Comitetului pentru spectrul de frecvențe radio, poziții comune referitoare la elaborarea anumitor măsuri tehnice de punere în aplicare care ar putea afecta securitatea sau

[49] Regulamentul (UE) 2024/1309 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2024 privind măsurile de reducere a costului instalării rețelelor gigabit de comunicații electronice, de modificare a Regulamentului (UE) 2015/2120 și de abrogare a Directivei 2014/61/UE (Regulamentul privind infrastructura gigabit), JO L, 2024/1309, 8.5.2014, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1309/oj).

suveranitatea tehnologică a Uniunii sau a statelor sale membre, înainte de discuțiile din cadrul CEPT.

(124) Comunicațiile prin satelit joacă un rol vital în asigurarea securității, rezilienței și autonomiei strategice a Uniunii. Progresele tehnologice recente, dinamica în continuă evoluție a pieței, provocările geopolitice și preocupările în materie de concurență legate de rețelele de sateliți necesită o acțiune consolidată la nivelul Uniunii. Operatorii de sateliți caută din ce în ce mai mult acces la piața paneuropeană, iar autoritățile de reglementare sunt supuse unei presiuni tot mai mari de a institui cadre de reglementare adecvate care să se alinieze la politicile și obiectivele Uniunii. Este necesar să se simplifice și să se consolideze normele privind furnizarea de rețele și servicii de comunicații prin satelit și utilizarea spectrului satelitar, să se faciliteze crearea de servicii și rețele transfrontaliere și să se prevină lacunele în materie de reglementare în ceea ce privește condițiile de acces la piețele sateliților din Uniune.

(125) În avizul său din 16 iunie 2021 privind programul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio, RSPG a subliniat că politica în domeniul spectrului de frecvențe radio ar trebui să sprijine dezvoltarea unor sisteme prin satelit inovatoare care să asigure conectivitatea controlată de UE și furnizarea de servicii guvernamentale prin satelit fiabile, reziliente și eficiente din punctul de vedere al costurilor. Prin urmare, este necesar un cadru consolidat al Uniunii pentru a poziționa Uniunea ca actor proeminent în industria spațială mondială, pentru a oferi o bază solidă pentru dezvoltarea și exploatarea infrastructurilor paneuropene de sateliți și pentru a asigura aplicarea eficace a garanțiilor în materie de securitate și concurență. În plus, acest cadru ar trebui să fie esențial pentru punerea în aplicare a Strategiei europene privind o Uniune a pregătirii pentru situații de criză, adoptată la 26 martie 2025, care subliniază, printre altele, necesitatea de a elabora criterii minime de pregătire pentru serviciile esențiale, cum ar fi serviciile de comunicații electronice, pentru a asigura reziliența funcțiilor societale vitale și pentru a promova dubla utilizare începând cu momentul conceperii, în dezvoltarea comunicațiilor securizate și a conectivității în întreaga Uniune.

(126) În conformitate cu articolul 216 alineatul (1) din TFUE, Uniunea are competență externă și poate încheia acorduri cu organizații internaționale în cazul în care tratatele prevăd acest lucru sau în cazul în care acest lucru este necesar pentru realizarea obiectivelor politicilor Uniunii. Gestionarea spectrului de frecvențe radio și utilizarea frecvențelor radio, inclusiv pentru comunicațiile prin satelit, sunt domenii reglementate în mare măsură de legislația Uniunii adoptată în temeiul articolului 114 din TFUE, în special de Directiva (UE) 2019/1872 și de Decizia nr. 676/2002/CE. Utilizarea spectrului de frecvențe radio de către sateliți are un caracter internațional inerent, deoarece este reglementată de mecanisme de coordonare globală în cadrul UIT și permite furnizarea de servicii transfrontaliere în mai multe țări. În același timp, spectrul satelitar de frecvențe radio constituie un activ esențial pentru piețele mondiale ale comunicațiilor, influențând competitivitatea, investițiile și disponibilitatea pentru a furniza servicii inovatoare în întreaga Uniune. Având în vedere aceste două dimensiuni, cea internațională și cea a pieței, este necesară o abordare coerentă și orientată spre viitor la nivelul Uniunii pentru a asigura utilizarea eficientă a spectrului satelitar de frecvențe radio, coordonarea eficace și buna funcționare a pieței unice interne.

(127) Unul dintre procesele de bază pentru a asigura o funcționare fără interferențe este coordonarea rețelelor prin satelit înainte de lansarea acestora. În conformitate cu Reglementările UIT privind radiocomunicațiile, administrația care solicită un nou

sistem prin satelit ar trebui să se coordoneze cu toate sistemele deja lansate sau solicitate pe care noul sistem prin satelit le-ar putea afecta și să ajusteze parametrii, astfel încât să nu provoace interferențe prejudiciabile cu astfel de sisteme. Pentru a spori transparența în cadrul Uniunii în ceea ce privește înregistrările și registrele UIT, autoritățile naționale competente ar trebui să informeze Comisia și alte autorități naționale competente din cadrul RSPB cu privire la astfel de activități. În plus, ar trebui instituit un mecanism care să asigure faptul că o administrație poate solicita sprijin din partea altor autorități naționale competente și din partea Uniunii pentru a realiza coordonarea UIT, în special în cazul în care există riscul ca interesele și politicile Uniunii să fie afectate.

(128) Armonizarea și gestionarea spectrului de frecvențe radio pentru utilizarea prin satelit la nivel internațional prin intermediul UIT nu au ca efect armonizarea procedurilor naționale de autorizare pentru furnizarea de servicii de comunicații prin satelit și pentru utilizarea spectrului aferent. Normele și condițiile aplicabile care reglementează rețelele de sateliți și serviciile de comunicații prin satelit rămân fragmentate între statele membre, împiedicând operatorii de sateliți din Uniune să atingă scara necesară pentru a furniza servicii de conectivitate transfrontalieră sau paneuropeană. Astfel de servicii sunt din ce în ce mai importante pentru conectarea zonelor insuficient deservite și îndepărtate, pentru consolidarea rezilienței și pentru sprijinirea implementării de noi tehnologii. Pentru a depăși aceste provocări, furnizarea de rețele și servicii prin satelit ar trebui să facă obiectul unei autorizații generale la nivelul Uniunii, în condiții elaborate de Comisie împreună cu statele membre. Având în vedere diversitatea rețelelor și a serviciilor prin satelit, aceste condiții de autorizare ar trebui să fie mai bine dezvoltate prin acte de punere în aplicare și în strânsă cooperare cu RSPB, având în vedere experiența vastă a autorităților naționale din domeniul spectrului de frecvențe radio în ceea ce privește autorizarea sateliților. O notificare adresată Comisiei în temeiul unei astfel de autorizații generale ar conferi unei întreprinderi aceleași drepturi în întreaga Uniune, fără a fi necesară notificarea separată în fiecare stat membru.

(129) Ar trebui instituit un cadru armonizat și centralizat la nivelul Uniunii pentru autorizarea utilizării spectrului satelitar, a cărui punere în aplicare să fie sprijinită de autoritățile naționale competente din statele membre. Un astfel de cadru, care să acorde drepturi de utilizare la nivelul Uniunii în condiții comune, ar spori securitatea juridică, ar reduce fragmentarea și ar consolida autonomia strategică, securitatea și suveranitatea Uniunii în domeniul comunicațiilor prin satelit, completând în același timp obiectivele actului legislativ privind spațiul al Uniunii și ale Viziunii pentru economia spațială a Uniunii. Autorizarea sateliților la nivelul Uniunii, printr-o procedură care implică Comisia și RSPB, sprijinită de ODN, în toate etapele, de la alocare, acordare de licențe până la asigurarea respectării legii, ar reduce sarcina administrativă, ar spori transparența accesului pe piață și ar asigura gestionarea coerentă a deficitului de spectru de frecvențe radio și a interferențelor. Aceasta ar proteja integritatea pieței interne, ar promova servicii sigure și competitive și ar alinia politicile în domeniul spectrului de frecvențe radio la obiectivele strategice ale Uniunii, sprijinind astfel comunicațiile prin satelit securizate, scalabile și autonome din punct de vedere strategic.

(130) Spectrul de frecvențe utilizat pentru rețelele și serviciile prin satelit ar trebui să facă obiectul unei autorizații a Uniunii acordate de Comisie cu sprijinul RSPB. Ar trebui adoptat un tabel european de alocare a frecvențelor satelitare pentru a oferi transparență operatorilor de sateliți cu privire la spectrul care poate fi accesat pentru

servicii prin satelit specifice. În timp ce, pentru anumite benzi ale spectrului satelitar, Comisia poate decide că accesul acestora este posibil în temeiul unei autorizații generale, cum ar fi pentru internetul obiectelor, pentru altele ar trebui preferate drepturile individuale de utilizare, având în vedere necesitatea de a evita interferențele prejudiciabile, de a asigura calitatea serviciului, reziliența rețelei și securitatea comunicațiilor.

(131) În plus, pentru a permite furnizarea de rețele și servicii paneuropene prin satelit, condițiile de autorizare pentru utilizarea spectrului satelitar ar trebui să fie aceleași în întreaga Uniune. Aceste condiții de autorizare ar trebui să garanteze, în special, respectarea normelor aplicabile ale Reglementărilor UIT privind radiocomunicațiile privind coordonarea sateliților și evitarea interferențelor prejudiciabile, precum și coordonarea cu alte sisteme prin satelit, prezente și viitoare, care prezintă o importanță deosebită pentru sistemele prin satelit existente și planificate în cadrul programelor Uniunii. Condițiile de autorizare pentru furnizarea de rețele sau servicii prin satelit ar trebui, de asemenea, să urmărească coerența cu Regulamentul privind securitatea cibernetică, care urmează să înlocuiască Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului.

(132) Întrucât cea mai mare parte a spectrului satelitar ar putea fi partajată în mod eficient între diferiți furnizori, majoritatea autorizațiilor Uniunii ar urma să fie acordate pe baza principiului „primul venit, primul servit”. Până în prezent, numai titularii dreptului de utilizare a benzii de 2 GHz pentru furnizarea paneuropeană a serviciului mobil prin satelit (*Mobile Satellite Service* – „MSS”) au fost selectați în urma procedurii de selecție a Uniunii în temeiul Deciziei 626/2008/CE. Întrucât alte frecvențe satelitare ar putea deveni limitate în viitor, în regulament ar trebui stabilită o procedură de selecție adecvată pentru a selecta titularii drepturilor de utilizare în benzi în astfel de circumstanțe. O astfel de procedură ar trebui să se inspire din procedura prevăzută în Decizia 626/2008/CE, care stabilește o procedură de selecție comparativă. Procedurile de selecție comparative ar trebui să se axeze pe implementarea comunicațiilor inovatoare prin satelit, precum și pe promovarea integrării tehnologiilor europene în noul ecosistem spațial. Acest lucru este esențial pentru consolidarea capacităților industriale și științifice ale Uniunii și pentru consolidarea autonomiei strategice și a lanțurilor de aprovizionare ale Europei în sectorul spațial. În anumite cazuri, procedurile competitive, cum ar fi licitațiile, pot fi mai adecvate pentru a se asigura că spectrul este alocat întreprinderilor care ar putea să îl utilizeze în mod optim. În astfel de cazuri, ar trebui să se acorde atenție asigurării faptului că alte obiective de politică sunt luate în considerare în mod corespunzător, cum ar fi necesitatea de a asigura o acoperire largă a teritoriului Uniunii.

(133) În avizul său din 17 iunie 2025 referitor la abordarea politică la nivelul UE privind conectivitatea directă a dispozitivelor prin satelit și aspectele conexe legate de piața unică, RSPG a identificat necesitatea unui mecanism de salvgardare care să permită statelor membre să reacționeze în mod colectiv, în beneficiul intereselor UE, în cazurile de neconformitate cu cerințele comune ale serviciilor de comunicații prin satelit. Într-adevăr, deși există un proces bine stabilit, în cadrul UIT, pentru soluționarea bilaterală a cazurilor de interferență transfrontalieră între administrații, un astfel de proces este lung și nu este însoțit de garanții suficiente pentru o soluționare eficace și în timp util a interferențelor. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să stabilească instrumentele necesare pentru a asigura respectarea condițiilor de autorizare stabilite în regulament, în special a obligațiilor de coordonare și de prevenire a interferențelor prejudiciabile pe teritoriul Uniunii. În plus, deși autorizarea

rețelelor și serviciilor prin satelit și utilizarea spectrului aferent ar trebui să se facă la nivelul Uniunii, monitorizarea respectării condițiilor de autorizare ar trebui să beneficieze de cooperarea dintre Comisie și autoritățile naționale competente, care au competența, capacitatea și expertiza de a verifica conformitatea și de a detecta problemele legate de interferențele prejudiciabile.

(134) În vederea asigurării unei monitorizări și aplicări coordonate a autorizațiilor Uniunii, Comisia ar trebui să adopte, ținând seama de avizul RSPB, măsuri detaliate care să stabilească modalitățile de aplicare. De asemenea, Comisia poate impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu pentru încălcarea condițiilor de autorizare sau a altor dispoziții ale titlului privind utilizarea spectrului satelitar de frecvențe radio. Aceste amenzi ar trebui să țină seama de gravitatea și durata încălcării și, în cazul în care încălcarea constă în încălcarea normelor naționale, de orice sancțiuni aplicate deja de autoritățile naționale. Autoritățile naționale competente ar trebui să poată alerta Comisia cu privire la orice încălcare a condițiilor de autorizare sau a dispozițiilor titlului privind utilizarea spectrului satelitar de frecvențe radio. Pentru a asigura conformitatea, statele membre ar trebui să pună în aplicare pe deplin, pe teritoriul lor, decizia de impunere a unor măsuri corective sau sancțiuni, inclusiv, în cele din urmă, să împiedice o întreprindere să furnizeze rețele sau servicii prin satelit în Uniune. Cu toate acestea, în astfel de cazuri, ar trebui să fie posibil ca un stat membru a cărui conectivitate ar fi grav perturbată de orice suspendare sau încetare a activității unui operator de satelit să solicite Comisiei să amâne aplicarea unei astfel de măsuri coordonate pe teritoriul său național pentru o perioadă de până la șase luni, care poate fi reînnoită.

(135) Evoluțiile tehnologice conduc la integrarea progresivă a rețelelor terestre și non-terestre într-o arhitectură unificată de comunicații, combinând infrastructura terestră cu componente non-terestre, în special constelațiile de sateliți pe orbita terestră joasă („LEO”), asigurând astfel o conectivitate universală, rezilientă și de înaltă performanță la scară mondială. Concurența la nivel mondial pentru standardizare și pentru accesul la spectrul satelitar pentru tehnologiile mobile de nouă generație demonstrează importanța strategică a spectrului de frecvențe radio ca resursă critică. Sunt necesare dispoziții juridice specifice în acest domeniu pentru a aborda în mod eficace aceste evoluții, prin consolidarea normelor care reglementează gestionarea spectrului satelitar, pentru a permite Uniunii să își asigure autonomia strategică în ceea ce privește implementarea unor rețele terestre și non-terestre 5G și 6G sigure și reziliente. În același timp, având în vedere că spectrul satelitar mobil este insuficient, există o nevoie tot mai mare de a partaja spectrul între utilizatorii tereștri și cei non-tereștri. O astfel de partajare ar trebui efectuată într-un mod care să nu pună în pericol furnizarea serviciilor terestre. Pentru a garanta continuitatea fără constrângeri a utilizărilor și aplicațiilor actuale, prezentul regulament ar trebui să garanteze că utilizarea în comun a spectrului radio între sistemele terestre și cele satelitare poate avea loc numai atunci când titularul principal al dreptului de utilizare terestră a fost de acord și sub responsabilitatea acestuia. În contextul serviciilor integrate de comunicații prin satelit și mobile facilitate de tehnologiile 6G, granițele tradiționale dintre rețelele terestre și cele prin satelit se estompează. Prin urmare, este necesar un cadru de reglementare coordonat și orientat spre viitor pentru a preveni fragmentarea pieței și interferența spectrului de frecvențe radio, în special în benzile de frecvență care vor fi utilizate în comun atât de operatorii de comunicații mobile terestre, cât și de operatorii de comunicații prin satelit.

(136) În vederea punerii în aplicare a politicilor specifice actuale și viitoare ale Uniunii care se bazează pe resursele de numerotație, identificarea în timp util a nevoilor atât pentru serviciile actuale, cât și pentru cele inovatoare este esențială. Dezvoltarea pieței interne a Uniunii are ca rezultat intensificarea implementării serviciilor transfrontaliere care se bazează adesea pe resursele de numerotație. Pentru ca aceste servicii să prospere și să aducă beneficiile societale și creșterea economică preconizate, ar trebui să se asigure coerența și predictibilitatea în materie de reglementare în ceea ce privește planificarea, alocarea și gestionarea resurselor de numerotație în Uniune. Comisia ar trebui să prezinte o strategie de numerotație orientată spre viitor, bazată pe contribuțiile tuturor părților interesate și ținând seama în mod corespunzător de avizul OAREC, care ar constitui baza planului de numerotație al Uniunii.

(137) Disponibilitatea resurselor paneuropene de numerotație ar permite coerența și simplificarea utilizării resurselor de numerotație de către furnizorii de servicii transfrontaliere sau paneuropene. Pe baza sprijinului statelor membre, Comisia ar trebui să poată lua măsuri, inclusiv prin intermediul adoptării unor acte de punere în aplicare, pentru a adopta planul de numerotație al Uniunii, pentru a permite aplicarea seriilor de numere la UIT și pentru a stabili condițiile care pot însoți dreptul de utilizare a resurselor de numerotație din planul de numerotație al Uniunii, inclusiv taxele pentru drepturile de utilizare a acestor resurse și posibilitatea de a transfera aceste taxe către ODN. Deși autoritățile naționale de reglementare ar trebui să fie cele care alocă resursele paneuropene de numerotație, deoarece sunt cele mai în măsură să asigure respectarea condițiilor aferente drepturilor individuale de utilizare, ODN, în cooperare cu autoritățile naționale de reglementare și sub supravegherea OAREC, ar trebui să mențină o bază de date actualizată a resurselor paneuropene de numerotație pentru a avea o imagine de ansamblu centralizată asupra disponibilității acestora.

(138) Dezvoltarea serviciilor paneuropene, în special a serviciilor mașină-mașină, ar fi facilitată și mai mult de disponibilitatea unor numere armonizate în întreaga Uniune, în timp ce gestionarea acestor resurse de numerotație de către autoritățile naționale de reglementare în cooperare cu ODN ar asigura un set unic de condiții pe care ar trebui să le respecte acești furnizori de servicii. În acest scop, statele membre ar trebui să sprijine Comisia să obțină serii de resurse de numerotație de la UIT, inclusiv prin solicitarea unor astfel de serii de numerotație specifice în numele lor. În cazul în care este necesară armonizarea resurselor de numerotație din Uniune pentru a sprijini dezvoltarea serviciilor paneuropene sau transfrontaliere, în special a noilor servicii mașină-mașină, cum ar fi automobilele conectate, și în cazul în care gestionarea acestor resurse în mod centralizat de către autoritățile naționale de reglementare în cooperare cu ODN ar permite proceduri de alocare mai simple și mai transparente pentru furnizorii de servicii, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare.

(139) Pentru a sprijini în mod eficace libera circulație a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor în interiorul Uniunii, ar trebui să fie posibil să se utilizeze anumite resurse naționale de numerotație, în special anumite numere fără caracter geografic, într-o manieră extrateritorială, și anume în afara teritoriului statului membru care alocă numărul. Având în vedere riscul important de fraudă în ceea ce privește comunicațiile interpersonale, o astfel de utilizare extrateritorială ar trebui să fie permisă numai pentru furnizarea altor servicii de comunicații electronice decât cele de comunicații interpersonale. Asigurarea respectării dreptului intern relevant, în special a normelor privind protecția consumatorilor și a altor norme referitoare la utilizarea resurselor de numerotație, ar trebui garantată de statele membre indiferent de locul în care au fost

acordate drepturile de utilizare și în care sunt utilizate resursele de numerotație în cadrul Uniunii.

(140) Autoritățile naționale de reglementare din statele membre în care sunt utilizate resurse de numerotație dintr-un alt stat membru nu dețin controlul asupra acestor resurse. Prin urmare, este esențial ca autoritatea națională de reglementare din statul membru care acordă drepturile de utilizare extrateritorială să asigure, de asemenea, o protecție eficace a utilizatorilor finali din statele membre în care sunt utilizate numerele respective. În vederea realizării unei protecții eficace, autoritățile naționale de reglementare care acordă drepturi de utilizare extrateritorială ar trebui să impună condiții în ceea ce privește respectarea de către furnizor a normelor de protecție a consumatorilor și a altor norme referitoare la utilizarea resurselor de numerotație în acele state membre în care vor fi utilizate resursele de numerotație.

(141) Autoritățile naționale de reglementare din statele membre în care sunt utilizate resursele de numerotație ar trebui să poată solicita sprijinul autorităților naționale de reglementare care au acordat drepturile de utilizare a resurselor de numerotație respective pentru a primi asistență în vederea asigurării respectării normelor lor naționale. Măsurile de asigurare a respectării normelor luate de autoritățile naționale de reglementare care au acordat drepturile de utilizare ar trebui să includă sancțiuni cu efect de descurajare, iar în special în cazul unei încălcări grave, retragerea dreptului de utilizare extrateritorială a resurselor de numerotație alocate întreprinderii în cauză. Cerințele privind utilizarea extrateritorială nu ar trebui să aducă atingere competențelor autorităților naționale de reglementare de a bloca accesul la numere sau servicii în cazul în care acest lucru este justificat din motive de fraudă sau de abuz. Utilizarea extrateritorială a resurselor de numerotație nu ar trebui să aducă atingere normelor Uniunii privind furnizarea de servicii de roaming, inclusiv celor privind prevenirea utilizării anormale sau abuzive a serviciilor de roaming care fac obiectul reglementării în materie de prețuri cu amănuntul și care beneficiază de tarife de roaming la nivel angro reglementate. Statele membre ar trebui să fie în măsură să încheie cu țări terțe acorduri specifice privind utilizarea extrateritorială a resurselor de numerotație.

(142) Accesul la resursele de numerotație pe baza unor criterii transparente, obiective și nediscriminatorii este esențial pentru ca întreprinderile să se afle în concurență în sectorul comunicațiilor electronice. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să fie în măsură să acorde drepturi de utilizare a resurselor de numerotație altor întreprinderi decât cele care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice, ținând cont de importanța crescândă a numerelor pentru diverse servicii de internet al obiectelor. Toate elementele planurilor naționale de numerotație ar trebui să fie gestionate de autoritățile naționale de reglementare, inclusiv codurile de puncte utilizate la adresarea în rețea.

(143) Pentru a oferi părților interesate posibilitatea de a se informa, deciziile privind acordarea drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație ar trebui publicate. Ar trebui să fie posibilă îndeplinirea cerinței de publicare prin punerea deciziilor respective la dispoziția publicului prin intermediul unui site.

(144) Partea de origine ar trebui să poată accesa toate numerele incluse în planurile naționale de numerotație ale altor state membre și să poată avea acces la servicii utilizând numere fără caracter geografic, inclusiv numere gratuite și numere cu tarif special, precum și resurse paneuropene de numerotație în cadrul Uniunii, cu excepția cazului în care partea destinatară a ales, din motive comerciale, să limiteze accesul din anumite

zone geografice. Partea de origine ar trebui, de asemenea, să poată avea acces la numerele universale internaționale cu acces gratuit pentru apelant.

(145) Accesul transfrontalier la resursele de numerotație și la serviciile asociate nu ar trebui obstrucționat, cu excepția cazurilor justificate în mod obiectiv, de exemplu pentru combaterea fraudei sau a abuzurilor (de exemplu, în legătură cu anumite servicii premium), atunci când numărul este definit ca având doar acoperire națională (de exemplu, un cod național scurt) sau atunci când accesul nu este fezabil din punct de vedere economic. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să aibă competența de a bloca, inclusiv în mod preventiv, pe baza unei analize de la caz la caz a riscurilor pe care le implică un anumit model de utilizare, accesul la numere sau servicii, în cazul în care acest lucru este justificat de motive de fraudă sau de abuz. Tarifele aplicate părților care apelează din afara statului membru în cauză nu trebuie să fie aceleași cu cele aplicate părților care apelează din interiorul acelui stat membru. Utilizatorii ar trebui să fie pe deplin informați anticipat și într-un mod clar cu privire la orice tarife aplicabile numerelor cu acces gratuit pentru apelant, precum tarifele apelurilor internaționale pentru numerele accesibile prin codurile standard internaționale de acces la serviciile de telefonie. În cazul în care furnizorii de servicii de comunicații electronice rețin venituri provenite din interconectare sau din alte servicii, din motive de fraudă sau de abuz, statele membre ar trebui să se asigure că veniturile reținute provenite din servicii sunt rambursate, acolo unde este posibil, utilizatorilor finali afectați de frauda sau de abuzul în cauză.

(146) Conectivitatea de mare viteză și de înaltă calitate este esențială pentru coeziunea societății Uniunii și pentru competitivitatea economiei Uniunii. Rețelele de fibră până acasă („FTTH”) constituie mijlocul cel mai adaptat exigențelor viitorului de a asigura o conectivitate fixă sigură, fiabilă și eficientă din punct de vedere energetic, capabilă să îndeplinească obiectivele Uniunii în materie de transformare digitală și climă, reducând în același timp costurile de întreținere și operaționale pentru operatori.

(147) Pentru a accelera tranziția la fibră optică, în special instalarea rețelelor FTTH și pentru a spori adoptarea serviciilor furnizate prin intermediul acestor rețele, este necesar să se planifice și să se pună în aplicare dezactivarea rețelelor de cupru tradiționale în mod ordonat și în timp util. În acest scop, ar trebui instituit un cadru structurat pentru tranziția progresivă și proporțională de la rețelele de cupru la cele de fibră optică. Utilizarea rețelelor de cupru în interes general ar trebui reglementată, fără a aduce atingere dreptului de proprietate asupra activelor rețelei, care ar trebui să rămână reglementat de dreptul intern.

(148) Dezactivarea rețelelor de cupru ar trebui să respecte principiile predictibilității, transparenței și proporționalității. Prin urmare, este necesar să se stabilească condiții obiective, etape procedurale și garanții care să reglementeze dezactivarea rețelelor de cupru, prevăzând în același timp excepții proporționale. Împreună cu o perioadă de tranziție suficient de lungă, aceste măsuri protejează interesele utilizatorilor finali, sporesc securitatea juridică pentru întreprinderi și evită denaturarea concurenței. Această perioadă de tranziție este suficientă pentru a permite operatorilor de rețele de cupru să organizeze dezactivarea rețelelor de cupru, să se pregătească pentru aceasta și să o finalizeze. De asemenea, această perioadă ar trebui să permită operatorilor de rețele de cupru, în cazul în care consideră că acest lucru este justificat din punct de vedere economic și comercial, să își modernizeze rețelele existente pentru a ajunge la FTTH sau să instaleze rețele FTTH. În plus, termenul de un an de la actul juridic obligatoriu care impune dezactivarea rețelelor de cupru lasă operatorilor de rețele de

cupru suficient timp pentru a planifica începerea dezactivării rețelelor de cupru și pentru a pune în aplicare toate măsurile necesare înainte de această demarare.

(149) Pentru a sprijini o pregătire coerentă și eficientă a dezactivării rețelelor de cupru, este necesară o acțiune coordonată la nivelul Uniunii și la nivel național în statele membre în care serviciile pe bază de cupru sunt încă în funcțiune după 30 iunie 2029. Aceste state membre joacă un rol esențial în realizarea unei tranziții rapide și ordonate către fibră optică în beneficiul utilizatorilor finali. Fiecare astfel de stat membru ar trebui să elaboreze un plan național de tranziție la rețelele de fibră optică, care să stabilească strategia sa pentru tranziția la rețelele de fibră optică. Planul respectiv ar trebui să descrie acoperirea rețelei pentru tehnologiile relevante, să identifice inițiativele de implementare și să specifice măsurile de sprijinire a unei migrări ordonate și în timp util de la rețelele de cupru la cele de fibră optică.

(150) Tranziția către planurile privind fibra optică ar trebui să sprijine realizarea obiectivelor deceniului digital în materie de conectivitate, în special în ceea ce privește conectivitatea la nivel de gigabit. Pentru a se asigura că nevoile de investiții pentru tranziția către rețelele de fibră optică pot fi identificate cu suficientă granularitate într-un stadiu incipient, statele membre ar trebui să țină seama de recomandările care le sunt adresate în rapoartele lor privind deceniul digital pentru a pregăti planurile de parteneriat național și regional (PPNR) în următorul cadru financiar multianual și pentru a-și adapta foile de parcurs strategice naționale privind deceniul digital în consecință. Statele membre ar trebui, de asemenea, să țină seama de nevoile lor în continuă evoluție, în special având în vedere progresele înregistrate în ceea ce privește tranziția la fibră optică și dezactivarea rețelelor de cupru, în cadrul revizuirii planurilor lor de parteneriat național și regional, ca parte a evaluării la jumătatea perioadei[50].

(151) Pentru a planifica și a gestiona dezactivarea rețelelor de cupru într-un mod structurat și transparent, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să identifice zone geografice specifice de dezactivare a rețelelor de cupru („zone CSO”), utilizând criterii armonizate bazate pe orientările adoptate de Comisie. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să revizuiască aceste domenii în lumina implementării rețelelor și a evoluțiilor pieței.

(152) Condiția de sustenabilitate legată de acoperirea cu fibră optică poate fi îndeplinită indiferent dacă astfel de rețele sunt instalate de operatorii tradiționali sau alternativi. Pentru a evalua dacă utilizatorii finali care se bazează pe servicii pe bază de cupru au la dispoziție servicii de conectivitate cu amănuntul la prețuri accesibile de o calitate comparabilă, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să aplice criterii obiective și transparente, ținând seama de circumstanțele naționale, de condițiile locale de implementare și de datele de piață relevante.

(153) Statele membre ar trebui să urmărească să înceapă dezactivarea rețelelor de cupru într-o proporție semnificativă a zonelor CSO cu mult timp înainte de 31 decembrie 2035. În acest scop, statele membre ar trebui să ia măsuri adecvate, în conformitate cu planul lor național de tranziție către fibră optică, pentru a maximiza numărul de zone CSO în care condițiile de durabilitate sunt îndeplinite într-un stadiu incipient.

---

[50] În conformitate cu articolul 25 din Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului european pentru coeziune economică, socială și teritorială, agricultură și zone rurale, pescuit și afaceri maritime, prosperitate și securitate pentru perioada 2028-2034 și de modificare a Regulamentului (UE) 2023/955 și a Regulamentului (UE, Euratom) 2024/2509 (COM/2025/565 final).

(154) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile de sustenabilitate, statele membre ar trebui să impună dezactivarea rețelelor de cupru în termene definite, în urma publicării evaluărilor relevante de către autoritățile naționale de reglementare. Această abordare progresivă facilitează migrația ordonată, reduce incertitudinea și acordă operatorilor și utilizatorilor finali suficient timp pentru a se adapta.

(155) În cazul în care condițiile de sustenabilitate nu sunt îndeplinite într-o zonă CSO, statele membre nu sunt obligate să impună dezactivarea rețelelor de cupru în zonele respective înainte de 31 decembrie 2035, iar rețeaua de cupru poate fi în continuare în funcțiune. Cu toate acestea, până la 31 decembrie 2035, dezactivarea rețelelor de cupru ar trebui, de regulă, să fie obligatorie în toate zonele CSO. Acest obiectiv pe termen lung oferă un semnal clar în materie de investiții, permițând în același timp suficientă flexibilitate pentru a ține seama de diferențele dintre statele membre și regiuni în ceea ce privește progresele înregistrate în materie de implementare.

(156) În situații excepționale, în care instalarea fibrei optice nu este viabilă din punct de vedere economic și nu este disponibilă nicio soluție de conectivitate adecvată capabilă să înlocuiască serviciile pe bază de cupru, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să nu impună dezactivarea rețelelor de cupru. Aceste excepții sunt necesare pentru a evita impactul disproporționat asupra utilizatorilor finali și pentru a asigura continuitatea serviciilor esențiale. În acest context, soluțiile de conectivitate adecvate se referă la soluții capabile să asigure continuitatea serviciilor de comunicații electronice de o calitate comparabilă cu cea furnizată de rețeaua de cupru în aceeași zonă. Disponibilitatea unor astfel de soluții de conectivitate adecvate ar trebui să fie stabilită de autoritățile naționale de reglementare pe baza unor criterii obiective, inclusiv calitatea și accesibilitatea, ținând seama de condițiile de piață.

(157) Pentru a asigura o tranziție lină și a proteja utilizatorii finali, statele membre ar trebui să prevadă garanții adecvate înainte de dezactivarea rețelelor de cupru. Aceste garanții ar trebui să includă informații clare și în timp util, precum și măsuri de asigurare a continuității sau a migrării serviciilor critice către alternative echivalente din punct de vedere funcțional.

(158) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să supravegheze punerea în aplicare a dezactivării rețelelor de cupru și să se asigure că operatorii respectă planurile de dezactivare, calendarele și obligațiile de comunicare aprobate. În caz de neconformitate, ar trebui impuse sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.

(159) Este necesară oferirea de stimulente adecvate pentru investiții în rețele gigabit, care să susțină inovațiile cu privire la serviciile de internet bogate în conținut și să consolideze competitivitatea generală a Uniunii. Prin urmare, este esențial să se promoveze investițiile eficiente în dezvoltarea acestor rețele, garantând totodată concurența, având în vedere că există în continuare blocaje și bariere la nivelul infrastructurii, și oferind consumatorului mai multe posibilități de a alege, prin intermediul unor reglementări predictibile și consecvente.

(160) Concurența poate fi încurajată cel mai bine prin investiții la un nivel eficient din punct de vedere economic în infrastructuri noi și existente, completate de reglementări, dacă este necesar, în vederea asigurării posibilității consumatorilor și întreprinderilor de a alege serviciile. Un nivel eficient de concurență la nivelul infrastructurii reprezintă gradul în care se poate construi o infrastructură de același tip astfel încât investitorii să se poată aștepta în mod rezonabil să obțină o rentabilitate echitabilă.

(161) Pentru atribuirea drepturilor de a instala infrastructuri ar trebui să se asigure existența unor proceduri rapide, nediscriminatorii și transparente, pentru a garanta condițiile de concurență loială și efectivă. Licențele eliberate furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice care le permit să aibă acces la proprietatea publică sau privată sunt factori esențiali pentru crearea rețelelor de comunicații electronice sau a noilor elemente de rețea. Complexitatea inutilă și întârzierile în procedurile de acordare a drepturilor de trecere pot reprezenta, prin urmare, obstacole importante în calea dezvoltării concurenței. În consecință, ar trebui simplificat modul de achiziționare a drepturilor de trecere de către întreprinderile autorizate. Autoritățile competente ar trebui să coordoneze achiziționarea drepturilor de trecere, punând la dispoziție informații relevante pe paginile lor de internet.

(162) Este necesară consolidarea competențelor statelor membre cu privire la titularii de drepturi de trecere, pentru a garanta intrarea sau implementarea unei noi rețele într-un mod echitabil, eficient, responsabil din punctul de vedere al mediului și independent de orice obligație impusă unei întreprinderi desemnate ca având o putere semnificativă pe piață de a acorda acces la rețeaua sa de comunicații electronice. Îmbunătățirea modului de utilizare în comun a infrastructurilor poate reduce costurile de mediu pentru instalarea infrastructurii de comunicații electronice, poate contribui la sănătatea publică și la securitatea publică și poate viza îndeplinirea obiectivelor în materie de planificare în mediul urban și rural. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să fie împuternicite să solicite întreprinderilor care au beneficiat de drepturi de instalare a infrastructurii pe, peste sau sub o proprietate publică sau privată să permită utilizarea în comun a infrastructurii sau a proprietății în cauză, inclusiv prin colocare fizică, după o perioadă corespunzătoare de consultare publică, în care toate părțile interesate ar trebui să aibă posibilitatea de a-și exprima opiniile, în domeniile specifice în care astfel de motive de interes general impun respectiva utilizare în comun. Aceasta poate fi situația, de exemplu, în cazul în care subsolul este foarte congestionat sau în care trebuie să se treacă de o barieră naturală. Autoritățile competente ar trebui, în special, să poată impune utilizarea în comun a elementelor de rețea și a facilităților asociate, precum conducte, tuburi, piloni, nișe, cabinete, antene, turnuri și alte construcții de susținere, clădiri sau intrări în clădiri, și o mai bună coordonare a lucrărilor civile din motive de sustenabilitate de mediu a rețelelor de comunicații electronice sau din alte motive de politică publică. În schimb, ar trebui ca autoritățile naționale de reglementare să fie cele care stabilesc normele de repartizare a costurilor de utilizare în comun a infrastructurii sau a proprietății astfel încât întreprinderilor în cauză să li se asigure o recompensă corespunzătoare pentru riscul asumat. De exemplu, într-un context simetric, orice orientări emise de Comisie sau de OAREC în temeiul articolului 3, al articolului 5 alineatul (6) și al articolului 11 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2024/1309 ar trebui luate în considerare, după caz. Având în vedere obligațiile instituite prin Regulamentul (UE) 2024/1309, autoritățile competente, în special cele locale, ar trebui să stabilească și proceduri de coordonare adecvate, în cooperare cu autoritățile naționale de reglementare, cu privire la lucrările publice și la alte infrastructuri sau proprietăți publice corespunzătoare, inclusiv proceduri de asigurare a faptului că părțile interesate dispun de informații privind infrastructurile sau proprietățile publice adecvate, precum și privind lucrările publice în curs de derulare și cele planificate, că sunt informate prompt cu privire la aceste lucrări și că utilizarea în comun este astfel facilitată la maximum.

(163) Atunci când operatorii de comunicații mobile sunt obligați să utilizeze în comun turnuri sau piloni, din motive de protecție a mediului, o astfel de utilizare în comun obligatorie ar putea conduce la reducerea nivelurilor maxime ale puterii de transmisie

permise pentru fiecare operator din motive de sănătate publică și, prin urmare, ar putea obliga operatorii să instaleze mai multe puncte de transmisie pentru a asigura acoperirea națională. Autoritățile competente ar trebui să încerce să reconcilieze aspectele în cauză legate de mediu și de sănătatea publică, ținând seama în mod corespunzător de abordarea precaută.

(164) Obligațiile privind accesul și interconectarea ar trebui să se aplice numai rețelelor publice de comunicații electronice. Furnizorii de rețele de comunicații electronice, altele decât cele publice, nu ar trebui să facă obiectul acestor obligații. Cu toate acestea, ei pot beneficia de acces la rețelele publice în condițiile stabilite de statele membre. Cu toate acestea, ca mijloc de furnizare a traficului de la un capăt la altul, furnizorii de rețele de comunicații electronice, altele decât cele publice, transferă din ce în ce mai mult traficul către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sub formă de *peering* sau tranzit. În anumite cazuri, un astfel de trafic poate genera nevoi de investiții disproporționate sau nesustenabile pentru furnizorii de rețele publice de comunicații electronice destinatari. Astfel de situații ar trebui abordate în conformitate cu orientările pentru facilitarea cooperării ecosistemice adoptate de OAREC și, după caz, prin intermediul mecanismului prevăzut pentru concilierea voluntară.

(165) Pe o piață deschisă și concurențială nu ar trebui să existe nicio restricție care să împiedice întreprinderile să negocieze acorduri de acces și de interconectare între ele, în special acorduri transfrontaliere, cu condiția respectării normelor în materie de concurență prevăzute în TFUE. În contextul realizării unei veritabile piețe paneuropene mai eficiente, cu o concurență efectivă, care să ofere mai multe alternative și servicii mai competitive pentru utilizatorii finali, întreprinderile care primesc o cerere de acces sau de interconectare din partea altor întreprinderi care sunt supuse autorizării generale pentru a furniza publicului rețele sau servicii de comunicații electronice ar trebui, în principiu, să încheie astfel de acorduri în condiții comerciale și să le negocieze cu bună-credință.

(166) Pe piețele pe care încă mai există diferențe mari în ceea ce privește puterea de negociere între întreprinderi și pe care unele întreprinderi se bazează pe infrastructura oferită de alții pentru a-și furniza serviciile, este oportun să se stabilească un cadru de reglementare care să asigure funcționarea eficientă a pieței. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să aibă competența de a asigura, în caz de eșec al negocierilor comerciale, acces și interconectare adecvate, precum și interoperabilitate a serviciilor în interesul utilizatorilor finali. În special, acestea ar trebui să asigure conectivitatea de la un capăt la altul prin impunerea unor obligații proporționale întreprinderilor care fac obiectul autorizării generale și care controlează accesul la utilizatorii finali. Controlul mijloacelor de acces poate implica proprietatea sau controlul asupra legăturii fizice cu utilizatorul final (fie fixă, fie mobilă) sau capacitatea de a modifica sau a retrage numărul sau numerele naționale necesare pentru a accesa punctul terminal al rețelei utilizatorului final. Acest lucru s-ar putea întâmpla, de exemplu, dacă operatorii de rețele ar limita în mod nejustificat alternativele oferite utilizatorilor finali în ceea ce privește accesul la portalurile și serviciile de internet.

(167) În lumina principiului nediscriminării, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să se asigure că toate întreprinderile, indiferent de dimensiunea lor și de modelul lor de afaceri, fie că sunt integrate pe verticală, fie că sunt separate, se pot interconecta conform unor condiții rezonabile pentru a furniza conectivitate de la un capăt la altul și acces la internet.

(168) Măsurile juridice sau administrative naționale care leagă condițiile de acces sau interconectare de activitățile părții care dorește interconectarea, și anume de nivelul investiției sale în infrastructura rețelei, și nu de serviciile de interconectare sau de acces furnizate pot genera denaturări ale pieței și pot, prin urmare, să nu fie compatibile cu normele în materie de concurență.

(169) Operatorii de rețele care controlează accesul la propriii lor clienți fac acest lucru utilizând un număr sau o adresă unică dintr-o serie de numere sau de adrese publicate. Este necesar ca și alți operatori de rețele să poată furniza trafic acestor clienți și, prin urmare, să fie capabili să se interconecteze reciproc direct sau indirect. Prin urmare, este oportun să se stabilească drepturile și obligațiile în materie de negociere a interconectărilor.

(170) Interoperabilitatea este benefică pentru utilizatorii finali și constituie un obiectiv important al cadrului respectiv de reglementare. Încurajarea interoperabilității este unul dintre obiectivele autorităților naționale de reglementare și ale altor autorități competente, conform cadrului respectiv. Cadrul respectiv ar trebui să prevadă, de asemenea, obligația Comisiei de a publica o listă de standarde sau specificații referitoare la furnizarea de servicii, interfețe tehnice sau funcții de rețea, ca bază pentru încurajarea armonizării în materie de comunicații electronice. Statele membre ar trebui să încurajeze utilizarea standardelor sau a specificațiilor publicate, în măsura strict necesară pentru a se asigura interoperabilitatea serviciilor și îmbunătățirea libertății de a alege a utilizatorilor.

(171) În prezent, atât conectivitatea de la un capăt la altul, cât și accesul la servicii de urgență depind de utilizarea de către utilizatorii finali a serviciilor de comunicații interpersonale bazate pe numere. O utilizare sporită exclusivă a serviciilor de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere de un număr tot mai mare de utilizatori finali ar conduce la o interoperabilitate insuficientă între serviciile de comunicații. Drept consecință, ar putea să apară obstacole semnificative la intrarea pe piață și obstacole în calea inovării ulterioare suplimentare, care să amenințe în mod apreciabil conectivitatea eficace de la un capăt la altul între utilizatorii finali.

(172) În cazul în care apar astfel de probleme de interoperabilitate, Comisia ar trebui să poată solicita OAREC să prezinte un raport care să conțină o evaluare factuală a situației pieței la nivelul Uniunii și la cel al statelor membre. Ținând seama de raportul OAREC și de alte date disponibile și ținând seama de efectele asupra pieței interne, Comisia ar trebui să decidă dacă este necesară o intervenție în materie de reglementare, inclusiv din partea autorităților naționale de reglementare sau a altor autorități competente. În cazul în care consideră că o astfel de intervenție în materie de reglementare este necesară la nivelul Uniunii sau ar trebui să fie avută în vedere de către o autoritate națională de reglementare sau o altă autoritate competentă, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să precizeze natura și domeniul de aplicare al eventualelor intervenții în materie de reglementare, inclusiv din partea autorităților naționale de reglementare sau a altor autorități competente, inclusiv în special obligații de publicare și de autorizare a utilizării, a modificării și a redistribuirii informațiilor relevante de către autorități și furnizori și măsuri menite să impună tuturor furnizorilor sau anumitor furnizori utilizarea obligatorie a standardelor sau a specificațiilor.

(173) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să evalueze, în funcție de circumstanțele naționale specifice, dacă este necesară și justificată o intervenție pentru a se asigura conectivitatea de la un capăt la altul și, în caz afirmativ, să impună

obligații proporționale în conformitate cu actele de punere în aplicare ale Comisiei furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere cu un nivel semnificativ de acoperire și de adoptare de către utilizatori. Furnizorii cu un număr limitat de utilizatori finali sau cu o acoperire geografică limitată care ar contribui doar în mod limitat la îndeplinirea obiectivului respectiv nu ar trebui, în mod normal, să facă obiectul unor astfel de obligații de interoperabilitate.

(174) În situațiile în care întreprinderile nu au acces la alternative viabile la cablaje, cabluri și facilități asociate care nu pot fi multiplicate în interiorul clădirilor sau până la primul punct de concentrare sau de distribuție și pentru a promova rezultate în materie de concurență în interesul utilizatorilor finali, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să fie în măsură să impună obligații în materie de acces tuturor întreprinderilor, indiferent dacă au fost desemnate ca având o putere semnificativă pe o piață sau nu. În acest sens, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să țină seama de toate obstacolele tehnice și economice din calea viitoarelor multiplicări ale rețelelor. Cu toate acestea, în anumite cazuri, dat fiind faptul că astfel de obligații pot să fie intruzive, pot să submineze stimulentele pentru investiții și pot să aibă efectul de a întări poziția actorilor cu o putere de piață semnificativă, acestea ar trebui să fie impuse doar atunci când acest lucru este justificat și proporțional pentru a realiza o concurență durabilă pe piețele relevante. Simplul fapt că există deja mai mult de o astfel de infrastructură nu ar trebui în mod necesar să fie interpretat ca indicând faptul că activele sale pot fi multiplicate. Dacă este necesar în combinație cu astfel de obligații în materie de acces, întreprinderile ar trebui să se poată baza, de asemenea, pe obligațiile de furnizare a accesului la infrastructura fizică în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1309. Orice obligație impusă de către autoritatea națională de reglementare ar trebui să fie consecventă cu deciziile luate de alte autorități competente în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1309 pentru a asigura accesul la infrastructura fizică interioară sau la infrastructura fizică până la primul punct de acces.

(175) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată impune întreprinderilor, în măsura în care este necesar, obligații de furnizare a accesului la anumite infrastructuri, și anume interfețe de programare a aplicației („API”) și grile electronice de programe („EPG”), pentru a asigura utilizatorilor finali accesibilitatea nu numai la servicii de emisie digitală de radio și televiziune, dar și la servicii complementare asociate, inclusiv la serviciile legate de programe care sunt special concepute pentru a îmbunătăți accesibilitatea pentru utilizatorii finali cu handicap, precum și la serviciile de televiziune conectată legate de programe.

(176) Este important ca, atunci când evaluează punctul de concentrare sau de distribuție până la care intenționează să impună accesul, autoritățile naționale de reglementare să aleagă un punct în conformitate cu orientările OAREC. Selectarea, dacă este posibil, a unui punct mai apropiat de utilizatorii finali va fi mai benefică pentru concurența la nivel de infrastructură și pentru implementarea rețelelor gigabit. De asemenea, ar putea fi justificat să se impună obligații în materie de acces la cablaje și cabluri dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuție, atunci când se demonstrează că există obstacole fizice sau economice însemnate și netranzitorii în calea multiplicării, care conduc la probleme în materie de concurență sau disfuncționalități ale pieței la nivelul cu amănuntul, în detrimentul utilizatorilor finali. Evaluarea capacității de multiplicare a elementelor de rețea necesită o analiză de piață, dar autoritatea națională de reglementare nu ar trebui să fie obligată să impună aceste obligații. Pe de altă parte, o astfel de analiză a pieței impune o evaluare economică suficientă a condițiilor pieței, pentru a stabili dacă sunt îndeplinite criteriile necesare pentru impunerea obligațiilor

dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuție. Este mai probabil ca aceste obligații în materie de acces să fie necesare în zone geografice în care justificarea comercială pentru o implementare alternativă a infrastructurii nu este viabilă sau este mai riscantă, de exemplu din cauza densității scăzute a populației. Pe de altă parte, în mod normal, o concentrație ridicată de gospodării ar putea indica faptul că impunerea acestor obligații nu este necesară.

(177) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să evalueze dacă astfel de obligații simetrice sunt de natură să consolideze poziția întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piață. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată impune accesul la elemente de rețea active sau virtuale utilizate pentru furnizarea de servicii la astfel de infrastructuri dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuție dacă accesul la elemente pasive ar fi ineficient din punct de vedere economic sau imposibil de realizat din punct de vedere fizic și dacă autoritatea națională de reglementare consideră că, în absența unei asemenea intervenții, ar fi eludat scopul obligației în materie de acces. Pentru consolidarea unor practici uniforme în materie de reglementare în întreaga Uniune, Comisia ar trebui să fie împuternicită să solicite autorității naționale de reglementare să își retragă proiectele de măsuri care extind obligațiile în materie de acces dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuție.

(178) Pentru a se respecta principiul proporționalității, poate fi oportun ca autoritățile naționale de reglementare să exonereze anumite categorii de întreprinderi de obligații care merg dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuție, care ar trebui determinat de autoritățile naționale de reglementare, pe motiv că o obligație în materie de acces care nu se bazează pe desemnarea unei întreprinderi ca având o putere semnificativă pe piață ar risca să afecteze justificarea comercială a planului lor de afaceri pentru elementele de rețea recent instalate, în special prin mici proiecte locale. Întreprinderilor care își desfășoară activitatea exclusiv la nivel angro nu ar trebui să le revină astfel de obligații de acces dacă oferă un acces alternativ eficace în condiții comerciale la o rețea gigabit, pe baza unor condiții echitabile, nediscriminatorii și rezonabile, inclusiv în ceea ce privește prețul. Exonerarea ar trebui să se poată extinde și la alți furnizori, în aceleași condiții. Exonerarea respectivă ar trebui să nu se aplice furnizorilor care beneficiază de finanțare publică.

(179) Utilizarea în comun a infrastructurii pasive folosite în furnizarea de servicii de comunicații electronice pe suport radio, în conformitate cu principiile dreptului concurenței, poate fi deosebit de utilă pentru a maximiza conectivitatea gigabit în întreaga Uniune, în special în zonele cu o densitate mai mică a populației unde multiplicarea nu este posibilă și utilizatorii finali riscă să fie lipsiți de o astfel de conectivitate. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui, în mod excepțional, să fie în măsură să impună o astfel de utilizare în comun sau un astfel de acces localizat la roaming, în conformitate cu dreptul Uniunii, dacă posibilitatea respectivă a fost stabilită în mod clar în condițiile originale de acordare a dreptului de utilizare și dacă demonstrează beneficiile aferente unei astfel de utilizări în comun în ceea ce privește depășirea unor obstacole economice sau fizice insurmontabile din cauza cărora accesul la rețele sau servicii este foarte deficitar sau inexistent, precum și ținând seama de mai multe elemente, inclusiv, în special, necesitatea de acoperire de-a lungul rutelor de transport principale, posibilitatea de alegere a utilizatorilor finali și o mai mare calitate a serviciului furnizat acestora, precum și necesitatea de a menține stimulente pentru implementarea infrastructurii. În circumstanțele în care utilizatorii finali nu au acces, iar utilizarea în comun doar a infrastructurii pasive nu este suficientă pentru

soluționarea situației, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să fie în măsură să impună obligații privind utilizarea în comun a infrastructurii active. Când acționează astfel, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente ar trebui să își mențină flexibilitatea de a alege obligația cea mai adecvată de utilizare în comun sau de acces, care ar trebui să fie proporțională și justificată în funcție de natura problemei identificate.

(180) Deși este oportun ca, în unele circumstanțe, o autoritate națională de reglementare sau o altă autoritate competentă să impună obligații întreprinderilor indiferent dacă acestea au fost desemnate ca având o putere semnificativă pe piață în scopul îndeplinirii unor obiective precum conectivitatea de la un capăt la altul sau interoperabilitatea serviciilor, este necesară garantarea faptului că aceste obligații se impun în conformitate cu cadrul de reglementare și, în special, cu procedurile de notificare aplicabile. Astfel de obligații ar trebui să fie impuse numai atunci când sunt justificate pentru a garanta respectarea obiectivelor și atunci când sunt justificate în mod obiectiv, sunt transparente, proporționale și nediscriminatorii în conformitate cu procedurile de notificare relevante.

(181) În contextul tranziției la fibră optică, este esențial să se asigure că utilizatorii finali sunt conectați la rețelele de fibră optică disponibile care trec prin incintele lor într-un interval de timp rezonabil.

(182) Pentru a asigura conectarea utilizatorilor finali, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să oblige orice furnizor de rețele de comunicații electronice să instaleze, cu o construcție suplimentară rezonabilă, o conexiune de legătură între domiciliul utilizatorului final solicitant și cel mai apropiat punct de distribuție sau de conectare destinat să deservească sediul său.

(183) În principiu, prețurile percepute pentru această conexiune nu ar trebui să depășească taxele obișnuite de conectare din statul membru în cauză. Cu toate acestea, autoritățile naționale de reglementare pot permite o taxă suplimentară, având în vedere condițiile geografice și orice alte condiții relevante, cu condiția ca costurile plătite de utilizatorii finali să fie echitabile și rezonabile și pot interveni pentru a stabili prețuri maxime, dacă este necesar. Autorităților naționale de reglementare ar trebui să li se permită să utilizeze contractele existente și clauzele și condițiile comerciale convenite între furnizorii de servicii cu amănuntul și utilizatorii finali ca punct de referință pentru a stabili dacă prețurile, precum și clauzele și condițiile sunt echitabile și rezonabile.

(184) Tranziția către fibră optică, necesitatea de a se asigura că utilizatorii finali sunt conectați la fibră optică în locuințele lor și dificultățile raportate cu care se confruntă operatorii în ceea ce privește instalarea fibrei optice în clădirile de locuințe colective pentru a răspunde cererii utilizatorilor finali justifică o excepție de la articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2024/1309. În astfel de circumstanțe, în cazul în care conectarea utilizatorului final solicitant necesită instalarea de cablaje interioare și de facilități asociate în cadrul unei unități locative colective, proprietarilor sau administratorilor unității nu ar trebui să li se permită să refuze această instalare. Cu toate acestea, pentru a evita intruziunile excesive în proprietățile private și dublarea inutilă a infrastructurii din clădirea lor, acestea ar trebui să aibă dreptul de a refuza instalarea unui al doilea cablaj interior și a facilităților asociate. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui apoi să se asigure că accesul la rețea este furnizat în mod simetric.

(185) În vederea depășirii unor obstacole economice sau fizice insurmontabile în calea furnizării către utilizatorii finali a unor servicii sau rețele care se bazează pe utilizarea

spectrului de frecvențe radio și atunci când persistă deficiențe în ceea ce privește acoperirea mobilă, acest lucru poate necesita accesul și utilizarea în comun a infrastructurii pasive sau, în cazul în care acest lucru nu este suficient, utilizarea în comun a infrastructurii active sau acorduri de acces localizat la roaming. Fără a aduce atingere obligațiilor de utilizare în comun asociate drepturilor de utilizare în temeiul dispozițiilor privind autorizarea și alocarea drepturilor de utilizare, în special măsurilor destinate să încurajeze concurența, atunci când autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente intenționează să ia măsuri pentru a impune utilizarea în comun a infrastructurii pasive sau, atunci când accesul la infrastructuri pasive și utilizarea în comun a acestora nu sunt suficiente, utilizarea în comun a infrastructurii active sau acorduri de acces localizat la roaming, acestora li se poate solicita să examineze riscurile posibile pentru participanții pe piață în zone insuficient deservite.

(186) Este posibil ca exclusiv normele în materie de concurență să nu fie întotdeauna suficiente pentru a asigura diversitatea culturală și pluralismul în mass-media în domeniul televiziunii digitale. Evoluțiile tehnologice și ale pieței impun revizuirea periodică de către statele membre, pentru piețele lor naționale, a obligațiilor de a furniza acces condiționat în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, în special pentru a determina dacă se justifică extinderea obligațiilor la grilele electronice de programe (EPG) și interfețele de programe a aplicației (API), în măsura în care este necesar pentru a asigura accesul utilizatorilor finali la serviciile de radiodifuziune digitale determinate. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată specifica serviciile de radiodifuziune digitale la care trebuie să se asigure accesul utilizatorilor finali prin orice mijloace legislative, de reglementare sau administrative pe care le consideră necesare.

(187) De asemenea, statele membre ar trebui să poată permite autorității naționale de reglementare să revizuiască obligațiile referitoare la accesul condiționat la serviciile de radiodifuziune digitale pentru a evalua printr-o analiză a pieței dacă este necesar să retragă sau să modifice condițiile aplicabile întreprinderilor care nu au putere semnificativă pe piața relevantă. O astfel de retragere sau modificare nu ar trebui să afecteze în mod negativ accesul utilizatorilor finali la serviciile respective sau perspectiva unei concurențe efective.

(188) În anumite împrejurări este necesară impunerea unor obligații *ex ante* pentru a asigura dezvoltarea unei piețe concurențiale, ale cărei condiții favorizează instalarea și adoptarea unor rețele și servicii gigabit și maximizarea beneficiilor pentru utilizatorii finali. Atunci când evaluează necesitatea unei intervenții de reglementare *ex ante*, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să ia în considerare dacă accesul angro este disponibil pentru orice întreprindere interesată fie pe baza reglementărilor deja existente [în special pe baza Regulamentului (UE) 2024/1309], fie pe baza condițiilor comerciale care permit obținerea unor rezultate concurențiale durabile pentru utilizatorii finali pe piața cu amănuntul. În cazul în care aceste posibilități de acces nu sunt suficient de semnificative, autoritatea națională de reglementare ar trebui să evalueze fără întârziere dacă este necesar să se impună obligații întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piață. Este esențial ca obligațiile de reglementare *ex ante* să fie impuse numai pe o piață angro în care există una sau mai multe întreprinderi cu o putere semnificativă pe piață, în vederea asigurării concurenței durabile, și în care dreptul Uniunii și cel intern în domeniul concurenței nu sunt suficiente pentru rezolvarea problemei. Conceptul de putere semnificativă pe piață ar trebui să fie în conformitate cu conceptul de poziție dominantă, astfel cum este definit în jurisprudența Curții de Justiție.

(189) Comisia trebuie să elaboreze orientări la nivelul Uniunii în conformitate cu principiile dreptului concurenței, care să fie urmate de autoritățile naționale de reglementare în evaluarea eficienței concurenței de pe o piață dată și a puterii semnificative pe piață. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să analizeze dacă pe piața unui anumit produs sau serviciu concurența este efectivă într-o zonă geografică care poate fi reprezentată de întreg teritoriul sau de o parte din teritoriul unui stat membru în cauză, sau de părți învecinate din teritoriile anumitor state membre considerate în ansamblu. Analiza caracterului efectiv al concurenței ar trebui să includă și stabilirea faptului dacă piața prezintă perspective de concurență și, prin urmare, dacă orice lipsă a concurenței este de durată. Comisia ar trebui să revizuiască periodic orientările, în special cu ocazia unei revizuiri a normelor de drept existente, ținând seama de jurisprudența Curții de Justiție, de literatura economică și de experiența reală de pe piață și pentru a se asigura faptul că sunt întotdeauna adaptate la o piață care evoluează rapid. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să coopereze în cazul în care se constată că piața relevantă este transnațională.

(190) În evaluarea sa periodică a tendințelor pieței din Uniune, Comisia ar trebui să țină seama de feedbackul părților interesate. Rezultatele consultării părților interesate ar trebui să fie puse la dispoziția publicului într-un raport. Atunci când evaluează dacă este necesară adoptarea unei recomandări a Comisiei privind pieţele relevante de produse și servicii („recomandarea privind pieţele”), Comisia va evalua dacă orice piață relevantă de produse și servicii îndeplinește testul celor trei criterii. Comisia poate adopta recomandarea privind pieţele, după o consultare publică, inclusiv cu autoritățile naționale de reglementare, și ținând seama de avizul OAREC.

(191) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să definească pieţele geografice relevante de pe teritoriul lor ținând seama de recomandarea privind pieţele atunci când o astfel de recomandare este adoptată în temeiul prezentului regulament și ținând seama de circumstanțele naționale și locale. Prin urmare, autoritățile naționale de reglementare ar trebui, cel puțin, să analizeze pieţele care sunt incluse în recomandarea privind pieţele, inclusiv pieţele care sunt enumerate, dar care nu mai sunt reglementate în contextul național sau local specific. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui, de asemenea, să analizeze, pe baza unor analize de piață anterioare, pieţele care nu sunt cuprinse în recomandarea privind pieţele, dar care sunt reglementate pe teritoriul aflat sub jurisdicția lor, sau alte pieţe, dacă au motive suficiente pentru a considera că sunt îndeplinite cele trei criterii. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui, de asemenea, să decidă dacă este necesar să efectueze o analiză de piață pe baza rezultatelor informațiilor colectate în contextul exercițiului de anchetă geografică.

(192) În unele circumstanțe, pieţele geografice sunt definite ca naționale sau subnaționale, de exemplu datorită naturii naționale sau locale a implementării rețelei care determină limitele puterii de piață potențiale a întreprinderilor în ceea ce privește oferta angro, dar există încă o cerere transnațională semnificativă din partea uneia sau mai multor categorii de utilizatori finali. Acest lucru poate fi valabil, în special, în cazul cererii din partea utilizatori finali care sunt întreprinderi cu activități în mai multe unități situate în diferite state membre. În cazul în care cererea transnațională nu este suficient satisfăcută de către furnizori, de exemplu dacă aceștia sunt fragmentați de-a lungul frontierelor naționale sau la nivel local, apare un potențial obstacol pe piața internă. În consecință, OAREC ar trebui să furnizeze autorităților naționale de reglementare orientări privind abordări comune în materie de reglementare în vederea asigurării faptului că cererea transnațională poate fi satisfăcută în mod mulțumitor, asigurând o bază pentru interoperabilitatea produselor de acces angro în întreaga Uniune și

permițând creșteri ale eficienței și economii de scară în pofida fragmentării ofertei. Orientările OAREC ar trebui să se reflecte în opțiunile autorităților naționale de reglementare în urmărirea obiectivului pieței interne atunci când impun obligații în materie de reglementare întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piață la nivel național, oferind totodată orientări pentru armonizarea specificațiilor tehnice ale produselor de acces angro capabile să îndeplinească o astfel de cerere transnațională identificată, în interesul pieței interne.

(193) Pentru a stabili dacă o întreprindere deține putere semnificativă pe o anumită piață, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să acționeze în conformitate cu dreptul Uniunii și să țină seama de orientările Comisiei privind analiza de piață și evaluarea puterii semnificative pe piață.

(194) Pentru autoritățile naționale de reglementare, punctul de plecare în vederea identificării piețelor angro care pot face obiectul reglementării *ex ante* ar trebui să fie analiza piețelor cu amănuntul corespunzătoare. Analiza unei concurențe efective la nivelul cu amănuntul și la nivel angro ar trebui să fie efectuată dintr-o perspectivă orientată spre viitor pentru un orizont de timp dat și să fie ghidată de dreptul concurenței, inclusiv de jurisprudența relevantă a Curții de Justiție, după caz. În cazul în care se ajunge la concluzia că o piață cu amănuntul ar fi efectiv concurențială în absența reglementării *ex ante* la nivel angro pe piețele relevante corespunzătoare, acest fapt ar trebui să determine autoritatea națională de reglementare să concluzioneze că reglementarea nu mai este necesară la nivelul angro relevant.

(195) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să se asigure că piețele sunt analizate în mod coerent și, dacă este posibil, în același timp. În plus, notificarea ar trebui să fie cuprinzătoare, incluzând definiția pieței, desemnarea PSP și măsurile corective corelate, pentru a se asigura că măsurile corective impuse sunt proporționale și reflectă situația reală a pieței și pentru a asigura transparența pentru participanții la piață în cea mai mare măsură posibilă.

(196) Reglementarea la nivel angro ar trebui să rezolve problemele la nivelul cu amănuntul. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să efectueze evaluare acesteia pentru fiecare piață angro avută în vedere pentru a face obiectul reglementării, începând cu măsuri corective pentru accesul la infrastructura civilă, deoarece astfel de măsuri corective sunt, de obicei, favorabile unei concurențe mai durabile, inclusiv concurenței la nivelul infrastructurii, iar apoi să analizeze orice piețe angro considerate ca putând face obiectul reglementării *ex ante*, dat fiind probabilul lor caracter adecvat pentru soluționarea problemelor în materie de concurență identificate la nivelul cu amănuntul. Atunci când decid cu privire la măsura corectivă specifică care urmează să fie impusă, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să ia în considerare consecințele impunerii oricărei măsuri corective specifice care, dacă este fezabilă numai în cazul anumitor topologii de rețea, ar putea constitui un factor de descurajare pentru instalarea rețelelor gigabit în interesul utilizatorilor finali.

(197) Fără a se aduce atingere principiului neutralității tehnologice, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să ofere stimulente prin intermediul măsurilor corective impuse și, atunci când este posibil, înainte de implementarea infrastructurii, pentru dezvoltarea unei arhitecturi de rețea flexibile și deschise, care ar reduce în cele din urmă sarcina și complexitatea măsurilor corective impuse într-o etapă ulterioară. În fiecare etapă a evaluării, înainte ca autoritatea națională de reglementare să stabilească dacă ar trebui impuse orice alte măsuri corective mai împovărătoare, aceasta ar trebui să încerce să determine dacă piața cu amănuntul în cauză ar fi efectiv concurențială, ținând seama

de asemenea de toate eventualele acorduri comerciale relevante sau de alte circumstanțe de pe piața angro, inclusiv alte tipuri de reglementări care sunt deja în vigoare, și de toate reglementările considerate deja ca fiind adecvate de către autoritatea națională de reglementare pentru o întreprindere desemnată ca având o putere semnificativă pe piață. O asemenea evaluare, care vizează asigurarea faptului că sunt impuse doar măsurile corective cele mai adecvate necesare pentru abordarea eficace a oricărei probleme identificate în analiza pieței, nu împiedică o autoritate națională de reglementare să constate că o combinație de astfel de măsuri corective luate împreună, chiar dacă diferă ca intensitate, în concordanță cu principiul proporționalității, oferă metoda cel mai puțin intruzivă de abordare a problemei. Chiar dacă astfel de diferențe nu duc la definirea unor piețe geografice distincte, acestea ar trebui să poată justifica diferențierea în ceea ce privește măsurile corective adecvate impuse în funcție de intensitatea diferită a constrângerilor concurențiale.

(198) Atunci când o autoritate națională de reglementare retrage reglementarea de la nivelul angro, aceasta ar trebui să stabilească o perioadă de notificare prealabilă adecvată pentru a se asigura o tranziție sustenabilă către o piață dereglementată. În definirea unei astfel de perioade, autoritatea națională de reglementare ar trebui să țină seama de acordurile existente între furnizorii de acces și solicitanții de acces care au fost încheiate pe baza obligațiilor impuse în materie de reglementare. În special, acordurile respective pot oferi solicitanților de acces o protecție juridică de ordin contractual pentru o perioadă determinată. Autoritatea națională de reglementare trebuie, de asemenea, să țină seama de posibilitatea efectivă ca participanții pe piață să accepte orice acces la nivel angro comercial sau orice ofertă de coinvestiții care poate exista pe piață și de necesitatea de a se evita o perioadă îndelungată de eventual arbitraj de reglementare. Regimurile tranzitorii instituite de autoritatea națională de reglementare ar trebui să țină seama de amploarea și calendarul supravegherii reglementare prevăzute în acordurile preexistente, din momentul în care începe să curgă perioada de notificare prealabilă.

(199) Pentru a oferi actorilor de pe piață siguranță în ceea ce privește condițiile de reglementare, este necesară stabilirea unui termen pentru analizele de piață. Este important să se efectueze periodic analize de piață la intervale rezonabile și adecvate. Există riscul ca în cazul în care o autoritate națională de reglementare nu efectuează analiza de piață în termenul determinat, acest lucru să pună în pericol piața internă.

(200) Datorită nivelului ridicat de inovare tehnologică și a piețelor deosebit de dinamice din sectorul comunicațiilor electronice, este necesară adaptarea rapidă a reglementărilor în mod coordonat și armonizat la nivelul Uniunii, deoarece experiența a arătat faptul că divergențele dintre autoritățile naționale de reglementare cu privire la punerea în aplicare a cadrului de reglementare pot constitui un obstacol pe piața internă.

(201) În interesul unui grad sporit de stabilitate și predictibilitate a măsurilor de reglementare, perioada maximă permisă între analizele de piață ar trebui să rămână cinci ani, cu condiția ca schimbările survenite între tip pe piață să nu necesite o nouă analiză și fără a aduce atingere posibilității de a impune măsuri provizorii. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să își respecte obligația de a analiza piețele și de a notifica proiectul de măsură corespunzător cel puțin o dată la cinci ani, pentru a se asigura că reglementarea aplicabilă reflectă condițiile concurențiale de pe piață. Acesta este motivul pentru care ar trebui să se considere că numai o notificare care include o nouă evaluare a definiției pieței și a puterii semnificative pe piață inițiază un nou ciclu de piață de cinci ani.

(202) Impunerea unei obligații specifice în cazul unei întreprinderi desemnate ca având o putere semnificativă pe piață nu necesită o analiză a pieței suplimentară, ci mai degrabă o justificare privind faptul că obligația în cauză este adecvată și proporțională în ceea ce privește natura problemei identificate pe piața în cauză și pe piața cu amănuntul conexă.

(203) Atunci când evaluează proporționalitatea obligațiilor și a condițiilor care urmează să fie impuse, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să ia în considerare condițiile concurențiale diferite existente în diferitele zone din cadrul statelor lor membre, ținând seama, în special, de rezultatele anchetei geografice efectuate.

(204) Revizuirea obligațiilor impuse întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piață pe durata unei analize de piață ar trebui să permită autorităților naționale de reglementare să ia în considerare impactul noilor evoluții ale pieței asupra condițiilor concurențiale. Transparența, nediscriminarea, separarea contabilă, controlul prețurilor și contabilitatea analitică ar putea fi avute în vedere ca o completare a impunerii produselor de acces armonizate la nivelul Uniunii. În cazul în care întreprinderilor le revin obligații care le impun să dea curs unor cereri rezonabile privind accesul și utilizarea unor elemente ale rețelei și a facilităților asociate, astfel de cereri ar trebui să fie refuzate numai pe baza unor criterii obiective, precum fezabilitatea tehnică sau necesitatea de a păstra integritatea rețelei. În cazul în care accesul este refuzat, partea lezată ar trebui să poată solicita aplicarea procedurilor de soluționare a litigiilor prevăzute de prezentul regulament. O întreprindere căreia i se impun obligații de acces nu poate fi obligată să furnizeze tipurile de acces pe care nu este în măsură să le furnizeze. Impunerea de către autoritățile naționale de reglementare a accesului obligatoriu care duce la creșterea concurenței pe termen scurt nu ar trebui să diminueze stimulentele pentru concurenți în ceea ce privește investițiile în infrastructuri alternative care să asigure o concurență mai durabilă sau o performanță sporită și beneficii mai mari pentru utilizatorii finali pe termen lung. La alegerea metodei cel mai puțin intruzive de intervenție normativă și în concordanță cu principiul proporționalității, autoritățile naționale de reglementare ar putea, de exemplu, decide să revizuiască obligațiile impuse întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe o piață și să modifice orice decizie precedentă, inclusiv prin retragerea obligațiilor, impunerea sau neimpunerea unor noi obligații de acces dacă acest lucru este în interesul utilizatorilor și al unei concurențe durabile la nivelul serviciilor. Întrucât detaliile tehnice ale obligației de acces pot juca un rol esențial în capacitatea de a reproduce în mod eficace serviciile furnizorilor de acces și de a concura la nivelul pieței cu amănuntul, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată impune condiții tehnice și operaționale furnizorului sau beneficiarilor accesului obligatoriu în conformitate cu dreptul Uniunii. În special, impunerea standardelor tehnice ar trebui să respecte Directiva (UE) 2015/1535. Atunci când impun obligații privind accesul la infrastructurile noi și modernizate, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să garanteze că respectivele condiții de acces reflectă circumstanțele care stau la baza deciziei de investiție, luând în considerare, printre altele, costurile de dare în folosință, rata estimată de acceptare a noilor produse și servicii și nivelurile prețurilor cu amănuntul estimate. În plus, pentru a oferi investitorilor siguranță în ceea ce privește planificarea, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată stabili condiții, dacă este cazul, cu condiția ca acestea să nu aibă un efect discriminatoriu. Orice condiții de acces impuse ar trebui să respecte necesitatea de a menține concurența efectivă în domeniul serviciilor pentru consumatori și întreprinderi.

(205) Obligativitatea acordării accesului la infrastructura rețelei poate fi justificată ca mijloc de creștere a concurenței, dar autoritățile naționale de reglementare trebuie să stabilească un echilibru între dreptul unui proprietar de infrastructură de a-și exploata infrastructura în propriul beneficiu și dreptul altor furnizori de servicii de a avea acces la infrastructuri esențiale pentru furnizarea unor servicii. Obligativitatea acordării accesului la infrastructura rețelei poate fi justificată ca mijloc de creștere a concurenței, dar autoritățile naționale de reglementare trebuie să stabilească un echilibru între dreptul unui proprietar de infrastructură de a-și exploata infrastructura în propriul beneficiu și dreptul altor furnizori de servicii de a avea acces la infrastructuri esențiale pentru furnizarea unor servicii concurente. Un control al prețurilor poate fi necesar în cazul în care analiza de piață efectuată pentru o anumită piață indică prezența unei concurențe ineficiente. În special, întreprinderile desemnate ca având o putere semnificativă pe piață ar trebui să evite comprimarea prețurilor care ar duce la o situație în care diferența dintre prețurile lor cu amănuntul și prețurile pentru interconectare sau acces percepute concurenților care furnizează servicii cu amănuntul similare nu ar fi adecvată pentru a permite asigurarea unei concurențe durabile. În cazul în care o autoritate națională de reglementare calculează costurile aferente instituirii unui serviciu impus în temeiul prezentului regulament, este oportun să se permită o rentabilitate rezonabilă a capitalului angajat de operatorii care au o putere de piață semnificativă, incluzând costurile aferente forței de muncă și construcției, valoarea capitalului fiind ajustată, după caz, pentru a reflecta evaluarea actualizată a activelor și eficacitatea operațiunilor. Metoda de recuperare a costurilor ar trebui să fie adecvată circumstanțelor, ținând seama de necesitatea de a promova eficiența, concurența durabilă și implementarea rețelelor gigabit, și ar trebui să țină seama de conectivitatea la nivel de gigabit. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată decide să mențină sau să nu impună prețuri de acces angro reglementate în cazul rețelelor de generație următoare dacă există suficiente garanții concurențiale. Mai precis, pentru a preveni prețurile excesive pe piețele în care există întreprinderi desemnate ca având o putere semnificativă pe piață, flexibilitatea prețurilor ar trebui să fie însoțită de garanții suplimentare pentru a proteja concurența și interesele utilizatorilor finali, cum ar fi obligații stricte în materie de nediscriminare, măsuri menite să asigure capacitatea de multiplicare tehnică și economică a produselor din aval și o presiune demonstrabilă la nivelul prețurilor cu amănuntul care rezultă din concurența la nivelul infrastructurii sau un preț de referință care decurge din alte produse de acces reglementate, ori ambele. Respectivele garanții concurențiale nu afectează identificarea de către autoritățile naționale de reglementare a altor circumstanțe în care ar fi oportun să nu impună prețuri de acces reglementate pentru anumite inputuri angro, de exemplu în cazul în care elasticitatea mare în funcție de preț a cererii utilizatorilor finali face neprofitabil pentru întreprinderea desemnată ca având o putere semnificativă pe piață să perceapă prețuri care să depășească în mod apreciabil nivelul concurențial sau în cazul în care densitatea mai mică a populației reduce stimulentele pentru dezvoltarea unor rețele gigabit și autoritatea națională de reglementare stabilește că accesul efectiv și nediscriminatoriu este asigurat prin intermediul unor obligații impuse.

(206) Activele de inginerie civilă care pot găzdui o rețea de comunicații electronice sunt esențiale pentru implementarea cu succes a unor noi rețele având în vedere costurile ridicate de multiplicare a acestora și se pot face economii semnificative atunci când activele respective pot fi reutilizate. Prin urmare, pe lângă normele privind infrastructura fizică prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1309, este necesară o măsură corectivă specifică în situațiile în care activele de inginerie civilă sunt deținute

de o întreprindere desemnată ca având o putere semnificativă pe piață. În cazul în care există active de inginerie civilă și acestea pot fi reutilizate, efectul pozitiv al realizării accesului efectiv la activele respective în implementarea unei infrastructuri concurente este foarte ridicat și, în consecință, este necesar să se asigure faptul că accesul la activele respective poate fi folosit ca o măsură corectivă autonomă pentru îmbunătățirea dinamicii concurențiale și în materie de instalare pe orice piață din aval, care trebuie luată în considerare înainte de evaluarea necesității de a impune orice alte eventuale măsuri corective, și nu doar ca o măsură corectivă auxiliară aplicată pentru alte produse sau servicii angro ori ca o măsură corectivă limitată la întreprinderile care beneficiază de respectivele alte produse sau servicii angro. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să evalueze activele de inginerie civilă tradiționale reutilizabile pe baza valorii contabile reglementare din care se scade amortizarea cumulată la data calculării, indexată cu un indice de preț corespunzător, cum ar fi indicele prețului cu amănuntul, și excluzând activele care sunt complet amortizate, pe o perioadă de cel puțin 40 de ani, dar care sunt utilizate în continuare. Atunci când se bazează și pe informațiile colectate cu privire la instalarea infrastructurilor gigabit, rezultă că accesul la infrastructura fizică este o condiție prealabilă esențială pentru rețelele instalate și, prin urmare, pentru piața din aval, identificarea unei piețe separate a infrastructurii fizice poate fi luată în considerare, de asemenea, pentru a oferi predictibilitate în materie de reglementare pe termen lung.

(207) Pentru a promova realizarea unei piețe interne în domeniul rețelelor și serviciilor digitale, este esențial să se armonizeze în continuare produsele de acces, ori de câte ori este posibil. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă cerințele conform cărora un produs de acces angro ar putea fi considerat un produs de acces angro armonizat la nivel european, care ar putea fi impuse de autoritățile naționale de reglementare din toate statele membre. Produsele de acces armonizate pot include degruparea FTTH, accesul local degrupat virtual ca produse impuse în mod obișnuit pe piețele angro care deservesc clienți de masă. În plus, astfel de produse armonizate ar putea include linii ethernet închiriate și parametri de calitate a serviciului pe piețele care deservesc clienții comerciali atunci când este necesar.

(208) În consecință, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să evalueze dacă înlocuirea obligațiilor impuse anterior întreprinderilor cu putere semnificativă pe piață de a furniza acces angro la rețelele gigabit cu obligația de a furniza un produs de acces armonizat la nivel european ar fi adecvată și proporțională.

(209) Având în vedere evoluția constantă a pieței și evoluțiile tehnologice, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a defini cerințele tehnice ale produselor de acces europene în funcție de necesități.

(210) În cazul în care o autoritate națională de reglementare a concluzionat că un produs de acces armonizat la nivel european ar fi adecvat și proporțional, aceasta ar trebui să îl impună întreprinderii cu putere semnificativă în cauză. Impunerea produselor de acces armonizate la nivel european ar trebui să aibă prioritate față de impunerea oricăror alte măsuri corective. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să impună obligații privind accesul la anumite elemente de rețea și la facilitățile asociate și utilizarea acestora numai în cazul în care un produs de acces armonizat la nivel european nu ar fi suficient pentru a aborda problemele concurențiale de pe o anumită piață.

(211) Tarifarea accesului la infrastructura de inginerie civilă nou construită a întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piață pentru instalarea rețelelor gigabit de către operatorii alternativi ar putea avea un impact asupra stimulentelor operatorului

cu putere semnificativă pe piață de a construi o nouă infrastructură de inginerie civilă cu o capacitate suficientă pentru a găzdui rețele alternative. Prețul de acces la infrastructura de inginerie civilă nou construită ar trebui să reflecte condițiile actuale de piață și ar trebui să se bazeze pe costurile reale totale suportate de operatorul cu putere semnificativă pe piață, atât timp cât se asigură nediscriminarea strictă în condițiile de acces la o astfel de infrastructură. O astfel de abordare ar oferi stimulentele adecvate pentru investițiile în noi infrastructuri de inginerie civilă. În plus, în funcție de circumstanțele pieței, construirea de noi infrastructuri de inginerie civilă semnificative poate reprezenta pentru operatorul cu putere semnificativă pe piață un profil de investiții de risc mai ridicat decât profilul de risc asociat reutilizării infrastructurii de inginerie civilă tradiționale. Acest profil de risc ar implica riscuri în ceea ce privește costurile suportate și veniturile preconizate, care ar trebui evaluate de ANR-uri. Cu toate acestea, în cazul în care echivalența obligației de acces (echivalența factorilor de intrare sau a performanței) este pusă în aplicare în mod eficace și există o constrângere dovedită la nivelul prețurilor de pe piața cu amănuntul, completată de capacitatea de multiplicare economică a produselor din aval, autoritățile naționale de reglementare ar trebui, în principiu, să se abțină de la impunerea unor prețuri reglementate. Astfel de obligații ar trebui să constea, de exemplu, în teste de multiplicare tehnică și economică, combinate cu mecanisme de monitorizare. Constrângerea prețurilor de pe piața cu amănuntul ar putea rezulta din concurența în materie de infrastructură, din angajamentele clare asumate de furnizorii alternativi de a instala rețele gigabit în zone insuficient deservite, astfel cum rezultă din anchetele geografice, și din produsele de referință reglementate care fac obiectul orientării în funcție de costuri. Atunci când o autoritate națională de reglementare impune obligații privind instituirea unui sistem de contabilitate analitică pentru a susține controlul prețurilor, aceasta ar trebui să poată efectua un audit anual pentru a garanta respectarea sistemului de contabilitate analitică, cu condiția să dețină personalul calificat necesar, sau să solicite efectuarea unui astfel de audit de către alt organism calificat, care este independent față de întreprinderea în cauză. Sistemul de tarifare din Uniune pentru terminarea apelurilor de voce la nivel angro se bazează pe principiul conform căruia trebuie să plătească rețeaua apelantului (*Calling Party Network Pays*). O analiză a substituibilității din perspectiva cererii și a ofertei arată că în prezent, sau în viitorul predictibil, nu există substitute la nivel angro care ar putea constrânge stabilirea tarifelor pentru terminarea apelurilor într-o rețea dată. Ținând seama de faptul că piețele de terminare a apelurilor se caracterizează printr-un acces bidirecțional, printre eventualele probleme în materie de concurență se numără subvenționarea încrucișată între operatori. Aceste eventuale probleme în materie de concurență sunt comune atât piețelor fixe de terminare a apelurilor de voce, cât și celor mobile. În consecință, având în vedere capacitatea operatorilor care efectuează terminarea apelurilor de a majora în mod substanțial prețurile peste costuri și factorii care îi stimulează să facă acest lucru, tarifarea în funcție de costuri este considerată ca fiind cea mai potrivită intervenție pentru a răspunde acestei preocupări pe termen mediu. Evoluțiile viitoare ale pieței pot modifica dinamica acestor piețe într-o asemenea măsură încât reglementarea nu ar mai fi necesară.

(212) Pentru a reduce obligațiile în materie de reglementare la soluționarea în mod uniform în întreaga Uniune a problemelor de concurență legate de terminarea apelurilor de voce la nivel angro, Comisia ar trebui să stabilească în continuare, prin intermediul unui act delegat, un tarif unic maxim de terminare a apelurilor de voce pentru serviciile mobile și un tarif unic maxim de terminare a apelurilor de voce pentru serviciile fixe care să se aplice în întreaga Uniune. Ar trebui stabilite criterii detaliate

și parametri pe baza cărora să se stabilească cuantumurile tarifelor de terminare a apelurilor de voce. Tarifele de terminare a apelurilor în întreaga Uniune au înregistrat o scădere constantă și se estimează că vor continua să scadă.

(213) Pentru a ține seama de evoluțiile pieței, precum și de cele sociale și tehnologice, inclusiv de evoluția standardelor tehnice, pentru a gestiona riscurile la adresa securității rețelelor și serviciilor și pentru a asigura accesul efectiv la serviciile de urgență prin intermediul comunicațiilor de urgență, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea unui tarif unic maxim la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce pe piețele de comunicații fixe și mobile; măsuri de prevenire a fraudelor; măsuri legate de adoptarea măsurilor referitoare la comunicațiile de urgență în Uniune și modificarea anexelor la prezentul regulament pentru a ține seama de evoluțiile tehnologice și sociale sau de evoluția cererii de pe piață. Este deosebit de important ca, în cursul activității sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare[51]. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(214) Pe anumite piețe este deja posibil în prezent ca, în cadrul analizei pieței, întreprinderile desemnate ca având o putere semnificativă pe piață să ofere angajamente care vizează abordarea problemelor de concurență identificate de autoritatea națională de reglementare și pe care autoritatea națională de reglementare le ia apoi în calcul atunci când decide cu privire la obligațiile adecvate în materie de reglementare. Astfel de măsuri corective pot consta, de asemenea, în transferul activelor rețelei locale de acces sau al unei părți substanțiale a acestora către o entitate juridică separată deținută de altcineva sau în înființarea unei entități comerciale separate. Orice evoluție nouă pe piață ar trebui să fie luată în calcul atunci când se decide cu privire la măsurile corective cele mai adecvate care pot asigura eficacitatea pe termen lung. Cu toate acestea, fără a aduce atingere dispozițiilor privind regimul de reglementare a întreprinderilor care își desfășoară activitatea exclusiv la nivel angro, natura angajamentelor oferite ca atare nu limitează marja de apreciere acordată autorității naționale de reglementare de a impune măsuri corective întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piață. Pentru a crește transparența și a asigura securitatea juridică în întreaga Uniune, procedura pentru întreprinderi de a oferi angajamente și pentru autoritățile naționale de reglementare de a le evalua, ținând seama de opiniile participanților pe piață prin intermediul unui test de piață și, dacă este cazul, de a le impune ca obligatorii pentru întreprinderea care își asumă angajamente și executorii de către autoritatea națională de reglementare, ar trebui să fie stabilită prin prezentul regulament. Cu excepția cazului în care autoritatea de reglementare a impus obligativitatea angajamentelor și a decis să nu impună obligații, această procedură nu aduce atingere aplicării procedurii de analiză a pieței și nici obligației de a impune măsuri corective adecvate și proporționale pentru abordarea disfuncționalităților identificate ale pieței.

[51] JO L 123, 12.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(215) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să fie în măsură să impună obligativitatea angajamentelor, în întregime sau în parte, pentru o anumită perioadă care nu ar trebui să depășească perioada pentru care sunt oferite, după realizarea unui test de piață prin intermediul unei consultări publice a părților interesate. În cazul în care angajamentele sunt impuse ca obligatorii, autoritatea națională de reglementare ar trebui să analizeze consecințele acestei decizii în analiza sa a pieței și să le ia în calcul atunci când alege cele mai adecvate măsuri de reglementare. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să evalueze angajamentele asumate dintr-o perspectivă prospectivă a durabilității, în special atunci când aleg perioada pentru care devin obligatorii, și ar trebui să țină seama de necesitatea de a asigura condiții de piață stabile și predictibile. Angajamentele obligatorii legate de separarea voluntară a unei întreprinderi integrate vertical care a fost desemnată ca având putere semnificativă pe piață pe una sau mai multe piețe relevante pot spori predictibilitatea și transparența prin stabilirea procesului de punere în aplicare a separării planificate a unei întreprinderi desemnate ca având putere semnificativă pe piață. Pentru a ajuta autoritățile naționale de reglementare să supravegheze respectarea angajamentelor de către părți, angajamentele pot include numirea unui mandatar însărcinat cu monitorizarea, a cărui identitate și al cărui mandat ar trebui să fie aprobate de către autoritatea națională de reglementare, precum și obligația ca întreprinderea care le oferă să prezinte periodic rapoarte privind punerea în aplicare.

(216) Proprietarii de rețele al căror model de afaceri se limitează la furnizarea de servicii angro către alții, pot favoriza crearea unei piețe angro active, cu efecte pozitive în aval asupra concurenței de pe piața cu amănuntul. În plus, deși mai puțin atractiv pentru investitorii pe termen scurt, modelul lor de afaceri poate fi atractiv pentru potențialii investitori financiari în active de infrastructură mai puțin volatile și cu perspective pe termen mai lung privind implementarea rețelelor gigabit. Cu toate acestea, prezența unei întreprinderi care își desfășoară activitatea exclusiv la nivel angro nu conduce în mod necesar la piețe cu amănuntul efectiv concurențiale, iar întreprinderile care își desfășoară activitatea exclusiv la nivel angro pot fi desemnate ca având o putere semnificativă pe anumite piețe de produse și piețe geografice. Anumite riscuri în materie de concurență generate de comportamentul întreprinderilor care urmează modele de afaceri exclusiv angro ar putea fi mai mici decât cele generate de întreprinderile integrate pe verticală, cu condiția ca modelul exclusiv angro să fie autentic și să nu existe factori de încurajare a discriminării între furnizorii din aval. Răspunsul în materie de reglementare ar trebui, prin urmare, să fie în mod proporțional mai puțin intruziv, dar ar trebui să mențină în special posibilitatea de a introduce obligații referitoare la prețuri echitabile și rezonabile. Pe de altă parte, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată interveni dacă apar probleme de concurență în detrimentul utilizatorilor finali. Acest lucru ar fi deosebit de important în acele domenii în care, după finalizarea procesului de dezactivare a rețelelor de cupru, o întreprindere care își desfășoară activitatea exclusiv la nivel angro poate rămâne singurul furnizor al unei rețele gigabit. O întreprindere care își desfășoară activitatea pe o piață angro care furnizează servicii cu amănuntul numai pentru utilizatorii care sunt întreprinderi mai mari decât întreprinderile mici și mijlocii ar trebui să fie considerată ca fiind o întreprindere exclusiv angro.

(217) Mecanismul Uniunii care permite Comisiei să solicite autorităților naționale de reglementare să retragă măsurile planificate privind definirea pieței și desemnarea întreprinderilor având o putere semnificativă pe piață a contribuit considerabil la o abordare uniformă în identificarea circumstanțelor în care poate fi aplicată reglementarea *ex ante* și în care întreprinderile fac obiectul acestei reglementări.

Experiența dobândită odată cu procedurile în temeiul articolelor 32 și 33 din Directiva (UE) 2018/1972 a arătat că neconcordanțele în ceea ce privește aplicarea de către autoritățile naționale de reglementare a măsurilor corective, în condiții de piață similare, subminează piața internă de comunicații electronice. Prin urmare, este în continuare necesar să se confere Comisiei și OAREC, în limitele responsabilităților lor respective, competența de a asigura un nivel mai ridicat de coerență în aplicarea măsurilor corective privind proiectele de măsuri propuse de autoritățile naționale de reglementare. În ceea ce privește proiectele de măsuri referitoare la extinderea aplicării unor obligații, dincolo de primul punct de concentrare ori de distribuție atunci când este necesară abordarea unor obstacole, economice sau materiale semnificative și care nu au un caracter temporar, din calea multiplicării, în privința unor întreprinderi, indiferent dacă au fost desemnate ca având o putere semnificativă pe piață, sau la regimul de reglementare al unor elemente de rețea gigabit noi, este în continuare necesar să se acorde Comisiei posibilitatea de a solicita unei autorități naționale de reglementare să retragă un proiect de măsură. Pentru a beneficia de expertiza autorităților naționale de reglementare cu privire la analiza de piață, Comisia ar trebui să consulte OAREC înainte de a adopta decizii sau recomandări.

(218) La evaluarea proiectelor de măsuri, Comisia ar trebui să respecte în continuare un termen clar, pentru a asigura o evaluare aprofundată, dar rapidă. Cu toate acestea, nu mai este justificat să se prevadă termene diferite pentru evaluarea analizelor de piață, pe de o parte, și a măsurilor corective, pe de altă parte. Un termen unic pentru ambele evaluări ar îmbunătăți coerența și ar contribui la crearea unui cadru de reglementare simplificat și mai eficient.

(219) Transparența în aplicarea mecanismului Uniunii pentru consolidarea pieței interne a comunicațiilor electronice ar trebui să fie consolidată, în interesul cetățenilor și al părților interesate și pentru a permite părților interesate să își facă cunoscute punctele de vedere, inclusiv prin solicitarea publicării de către autoritățile naționale de reglementare a oricărui proiect de măsură simultan cu comunicarea acestuia Comisiei, OAREC și autorităților naționale de reglementare din alte state membre. Orice astfel de proiect de măsură ar trebui să fie motivat și ar trebui să conțină o analiză detaliată a pieței.

(220) În vederea consolidării pieței interne pentru comunicații electronice și în cadrul procedurii pentru aplicarea uniformă a măsurilor corective, consultarea națională cu părțile interesate ar trebui să se realizeze înainte de consultarea la nivelul Uniunii, pentru a permite reflectarea opiniilor părților interesate în consultarea la nivelul Uniunii. Acest lucru ar permite, de asemenea, evitarea unei a doua consultări la nivelul Uniunii în cazul unor modificări aduse unei măsuri planificate ca urmare a consultării naționale.

(221) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui invitate să coopereze reciproc, cu OAREC și cu Comisia, într-un mod transparent, pentru a asigura punerea în aplicare uniformă a prezentului regulament în toate statele membre.

(222) Puterea de apreciere a autorităților naționale de reglementare trebuie reconciliată cu dezvoltarea unor practici de reglementare uniforme și cu aplicarea uniformă a cadrului de reglementare, pentru a contribui efectiv la dezvoltarea și finalizarea pieței interne. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui așadar să sprijine activitățile relevante ale Comisiei și ale OAREC privind piața internă.

(223) Măsurile care ar putea afecta relațiile comerciale dintre statele membre sunt acele măsuri care ar putea avea o influență, directă sau indirectă, reală sau potențială, asupra

configurației schimburilor dintre statele membre, într-un mod care ar putea crea obstacole pe piața internă. Acestea includ măsurile care au un impact semnificativ asupra întreprinderilor sau utilizatorilor din alte state membre, cum ar fi: măsuri care afectează prețurile pentru utilizatorii din alte state membre; măsuri care afectează abilitatea unei întreprinderi stabilite într-un alt stat membru să furnizeze servicii de comunicare electronică, în special măsurile care afectează abilitatea de a oferi servicii transnaționale; măsuri care afectează structura pieței sau accesul pe piață, având repercusiuni asupra întreprinderilor din alte state membre. Abordarea acestor măsuri este extrem de importantă, deoarece prezentul regulament se străduiește să realizeze treptat o piață internă a comunicațiilor electronice și a rețelelor digitale.

(224) Atunci când Comisia ia o decizie prin care solicită unei autorități naționale de reglementare să retragă o măsură planificată, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să își retragă proiectul de măsură planificată sau să înainteze Comisiei o variantă revizuită a respectivei măsuri. Ar trebui stabilit un termen pentru autoritatea națională de reglementare pentru notificarea măsurii revizuite către Comisie, pentru a informa actorii de pe piață cu privire la durata analizei pieței și să se sporească gradul de securitate juridică.

(225) Deși este esențial ca autorităților naționale de reglementare să li se acorde suficient timp pentru a efectua analize/revizuiri aprofundate ale pieței, acestea ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a aborda prompt situațiile care necesită măsuri urgente.

(226) Prin urmare, ar trebui stabilită o excepție de la calendarul general prevăzut pentru analizele de piață, pentru a permite autorităților naționale de reglementare să adopte măsuri provizorii. Astfel de măsuri provizorii ar trebui să se aplice pentru o perioadă limitată de timp și nu ar trebui să fie utilizate de mai multe ori pentru a aborda aceeași problemă.

(227) Având în vedere termenele scurte din cadrul instrumentului de consultare la nivelul Uniunii, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în vederea adoptării de recomandări sau orientări pentru simplificarea procedurilor de schimb de informații între Comisie și autoritățile naționale de reglementare – de exemplu, în cazul unor piețe stabile sau care implică doar modificări minore ale măsurilor notificate anterior. De asemenea, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în vederea introducerii unei excepții de la obligația de notificare, în vederea simplificării procedurilor în anumite cazuri. În fine, Comisia ar trebui să poată adopta, dacă este necesar, după ce a ținut seama de avizul OAREC, recomandări referitoare la identificarea piețelor relevante de produse și servicii, notificările în temeiul procedurii pentru consolidarea pieței interne și aplicarea armonizată a dispozițiilor cadrului de reglementare.

(228) Creșterea concurenței și a posibilităților de alegere pentru serviciile de comunicații a condus treptat la reducerea domeniului de aplicare al serviciului universal. Elemente precum listele de abonați sau furnizarea de telefoane publice cu plată au fost eliminate treptat din domeniul de aplicare al serviciului universal. Prin urmare, conceptul de serviciu universal ar trebui să evolueze în continuare odată cu progresele tehnologice și cu evoluția pieței și a cererii utilizatorilor.

(229) Serviciul universal ar trebui să rămână o plasă de siguranță menită să garanteze faptul că cel puțin un set de servicii minime este disponibil pentru toți consumatorii și la un preț accesibil pentru aceștia, în cazul în care un risc de excluziune socială generat de

lipsa unui astfel de acces îi împiedică pe cetățeni să participe pe deplin la societate din punct de vedere social și economic.

(230) O cerință fundamentală a serviciului universal este asigurarea faptului că toți consumatorii au acces la un preț accesibil la serviciile adecvate de acces la internet și de comunicații de voce la punct fix. În cazul în care există limitări ale accesului, statele membre pot lua în considerare, de asemenea, asigurarea accesibilității ca preț a serviciilor adecvate de acces la internet și de comunicații de voce, altele decât cele la punct fix, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar pentru a asigura participarea socială și economică deplină a consumatorilor în societate. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită asigurării unui acces echivalent la punct fix pentru consumatorii cu handicap. Nu ar trebui să existe limitări în ceea ce privește mijloacele tehnice prin care se furnizează servicii adecvate de acces la internet și de comunicații de voce la punct fix, putând fi folosite tehnologii cu sau fără fir într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic, și nici limitări cu privire la întreprinderile care îndeplinesc parțial sau integral obligațiile de serviciu universal.

(231) Viteza accesului la internet a unui utilizator dat depinde de mai mulți factori, inclusiv de furnizorii conexiunii la internet sau de aplicația pentru care se folosește conexiunea. Ține de competența statelor membre, luând în considerare orientările OAREC, să definească accesul adecvat la internet în funcție de lărgimea de bandă minimă de care se bucură majoritatea consumatorilor de pe teritoriul unui stat membru pentru a permite un nivel adecvat de incluziune socială și de participare la economia digitală și la societatea digitală pe teritoriul lor. Serviciul adecvat de acces la internet ar trebui să aibă o lărgime de bandă suficientă pentru a sprijini accesul la cel puțin servicii de bază care reflectă serviciile folosite de majoritatea consumatorilor și pentru a sprijini folosirea acestora. În acest scop, pentru a contribui la o aplicare consecventă în statele membre, orientările OAREC ar trebui să țină seama de evoluția utilizării internetului pentru a identifica serviciile online utilizate de majoritatea consumatorilor din întreaga Uniune și necesare pentru participarea socială și economică în societate. OAREC ar trebui să țină seama de datele colectate anual de autoritățile naționale de reglementare cu privire la evoluția și nivelul prețurilor cu amănuntul ale serviciilor adecvate de acces la internet și ale serviciilor de comunicații de voce la o calitate specificată pe teritoriile naționale respective. Înainte de a emite orientările, OAREC ar trebui să consulte părțile interesate, inclusiv organizațiile societății civile care reprezintă consumatorii vulnerabili. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili serviciul adecvat de acces la internet și lărgimea de bandă necesare pentru participarea socială și economică în societate. Drepturile utilizatorilor finali aplicabile serviciilor de comunicații electronice ar trebui să se aplice, de asemenea, oricăror servicii adecvate de acces la internet și de comunicații de voce.

(232) Autoritățile naționale de reglementare, în coordonare cu alte autorități competente, ar trebui să monitorizeze evoluția și detaliile prețurilor cu amănuntul pentru serviciile adecvate de acces la internet și de comunicații de voce utilizate de consumatori pentru a evalua necesitatea unor măsuri privind accesibilitatea prețurilor. Monitorizarea ar trebui să se facă cel mult anual pentru a se asigura că nu ar reprezenta o sarcină administrativă excesivă nici pentru autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, nici pentru furnizorii unor astfel de servicii. Monitorizarea ar putea include detalii privind ofertele de opțiuni sau pachete tarifare pentru consumatorii cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale, inclusiv pentru

consumatorii cu handicap, și ar trebui să constituie baza pentru stabilirea unor măsuri privind accesibilitatea prețurilor.

(233) Necesitatea unor măsuri privind accesibilitatea prețurilor variază de la un stat membru la altul, iar o abordare armonizată a criteriilor și a metodologiei care trebuie luate în considerare pentru evaluarea accesibilității prețurilor serviciilor adecvate de acces la internet și de comunicații de voce ar trebui să asigure coerența abordărilor, ținând seama, în același timp, de situațiile distincte din statele membre. Pentru armonizarea criteriilor și a metodologiei care trebuie luate în considerare pentru evaluarea accesibilității prețurilor, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare. Criteriile ar trebui să includă, printre alți factori, prețul cel mai accesibil disponibil pe piață și procentul acestuia din veniturile consumatorilor, ținând seama de consumatorii cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale. În plus, aspectele economice și sociale care trebuie luate în considerare ar trebui să includă, de asemenea, puterea de cumpărare și schemele naționale de sprijin, în special pentru consumatorii vulnerabili.

(234) Un preț accesibil înseamnă un preț definit de statele membre la nivel național, având în vedere criteriile și metodologia comune stabilite în actul de punere în aplicare al Comisiei. În cazul în care stabilesc că prețurile cu amănuntul pentru servicii adecvate de acces la internet și de comunicații de voce nu sunt accesibile pentru consumatorii cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale, inclusiv persoane în vârstă, consumatori cu handicap și consumatori care locuiesc în zone rurale sau izolate din punct de vedere geografic, statele membre ar trebui să ia măsuri corespunzătoare. În acest scop, statele membre ar putea să acorde consumatorilor respectivi sprijin direct pentru comunicare, care ar putea face parte din prestațiile sociale, sau cupoane valorice sau plăți directe pentru acești consumatori. Alternativ sau în plus, statele membre ar putea solicita tuturor furnizorilor de astfel de servicii să ofere opțiuni sau pachete tarifare de bază, inclusiv abonamente lunare reduse.

(235) Astfel de opțiuni sau pachete tarifare speciale pentru a răspunde nevoilor consumatorilor cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale ar trebui să ofere servicii adecvate de acces la internet și de comunicații de voce, fără pachete de servicii suplimentare, pentru a reduce impactul asupra funcționării pieței.

(236) În cazul în care un stat membru impune furnizorilor să ofere consumatorilor cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale opțiuni sau pachete tarifare diferite de cele furnizate în condiții comerciale normale, respectivele opțiuni sau pachete tarifare ar trebui să fie furnizate de toți furnizorii de servicii de acces la internet și de comunicații de voce. Obligația impusă tuturor furnizorilor de servicii de acces la internet și de comunicații de voce de a oferi opțiuni sau pachete tarifare nu ar trebui să genereze obligații administrative sau financiare excesive pentru furnizorii respectivi sau pentru statele membre.

(237) Având în vedere domeniul de aplicare redus al obligațiilor de serviciu universal, există o nevoie limitată de a utiliza desemnări sectoriale specifice. Sprijinul financiar public se poate dovedi necesar pentru a acoperi parțial sau integral costurile nete specifice suportate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu universal, inclusiv un profit rezonabil, evitând în același timp supracompensarea. În acest caz, având în vedere existența unor norme privind ajutoarele de stat pentru finanțarea publică, în special

pentru serviciile de interes economic general („pachetul SIEG”)[52], normele sectoriale specifice privind desemnarea întreprinderilor și calcularea unei posibile compensații pentru furnizarea serviciului universal de comunicații electronice ar trebui abrogate. În cazul în care se acordă o compensație publică pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu universal, aceasta trebuie să respecte normele aplicabile privind ajutoarele de stat, în special articolul 106 alineatul (2), articolele 107 și 108 din TFUE și pachetul SIEG. Simplificarea în ceea ce privește eliminarea desemnării sectoriale a obligației de serviciu universal și a metodei aferente de calcul al costurilor nete ar putea spori flexibilitatea statelor membre în alegerea metodei de finanțare a obligațiilor de serviciu universal, reducând eventual sarcina administrativă pentru furnizori, asigurând în același timp compatibilitatea cu piața internă.

(238) Accesibilitatea prețurilor nu ar trebui să reprezinte un obstacol în calea accesului consumatorilor la setul minim de servicii de conectivitate. Dreptul de a încheia un contract cu un furnizor ar trebui să însemne că consumatorii cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale care au dreptul la opțiuni sau pachete tarifare sociale ar trebui să aibă posibilitatea de a încheia un contract pentru furnizarea de servicii adecvate de acces la internet și de comunicații de voce la prețuri accesibile cel puțin la un punct fix. Pentru a reduce la minimum riscurile financiare, cum ar fi neplata facturilor, furnizorii ar trebui să aibă libertatea de a oferi contractul în condiții de plată în avans, pe baza unor unități preplătite individuale la prețuri accesibile.

(239) Accesibilitatea prețurilor pentru consumatorii individuali ar trebui să se bazeze pe dreptul lor de a încheia un contract cu un furnizor. Alte drepturi, de exemplu facturarea detaliată, disponibilitatea unui număr pentru o perioadă adecvată și capacitatea de a monitoriza și controla cheltuielile sunt drepturi ale utilizatorilor finali prevăzute în prezentul regulament pentru toți consumatorii și ar trebui să se aplice, de asemenea, consumatorilor care beneficiază de măsuri de accesibilitate a serviciului universal.

(240) Consumatorii nu ar trebui să fie obligați să acceseze servicii pe care nu le doresc și ar trebui, prin urmare, să fie posibil pentru consumatorii eligibili să restrângă, la cerere, serviciul universal la prețuri accesibile la servicii de comunicații de voce.

(241) Statele membre ar trebui să introducă măsuri de promovare a creării unei piețe pentru produse și servicii accesibile ca preț care să aibă încorporate facilități pentru consumatorii cu handicap, inclusiv echipamente cu tehnologii de asistență. Acest lucru poate fi realizat, printre altele, prin trimiterea la standardele europene sau prin sprijinirea punerii în aplicare a cerințelor în temeiul Directivei (UE) 2019/882 a

---

[52] Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general (JO C 8, 11.1.2012, p. 4); Decizia 2025/2630/UE a Comisiei din 16 decembrie 2025 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (JO L, 2025/2630, 19.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2630/oj); Comunicarea Comisiei – Cadrul Uniunii Europene pentru ajutoarele de stat sub forma compensațiilor pentru obligația de serviciu public (2011) (JO C 8, 11.1.2012, p. 15) și Regulamentul (UE) 2023/2832 al Comisiei din 13 decembrie 2023 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor *de minimis* acordate întreprinderilor care prestează servicii de interes economic general (JO L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj).

Parlamentului European și a Consiliului[53]. Statele membre ar trebui să introducă măsurile corespunzătoare și să ia măsuri specifice, de exemplu dacă piața nu oferă în condiții economice obișnuite produse și servicii la prețuri accesibile care includ facilități pentru consumatorii cu handicap. Măsurile respective ar putea include sprijin financiar direct către consumatori. Costul pentru consumatorii cu handicap ai serviciilor de redare ar trebui să fie echivalent cu costul mediu al serviciilor de comunicații de voce.

(242) Serviciile de redare reprezintă serviciile care permit comunicarea bidirecțională între utilizatori finali la distanță care folosesc diferite moduri de comunicare (de exemplu, comunicare scrisă, prin semne, orală), prin intermediul conversiei între respectivele moduri de comunicare, realizată în mod normal de un operator uman. Textul în timp real este definit în conformitate cu Directiva (UE) 2019/882. În cazul în care un stat membru decide să compenseze întreprinderile care furnizează opțiuni sau pachete tarifare de bază, de exemplu atunci când furnizarea generează o sarcină financiară inechitabilă, acesta ar trebui să asigure compatibilitatea unei astfel de măsuri cu piața internă, inclusiv cu normele în materie de concurență.

(243) În ceea ce privește comunicațiile de date la rate de transfer care sunt suficiente pentru a permite un acces adecvat la internet, conexiunile fixe sunt aproape universal disponibile și utilizate de majoritatea cetățenilor Uniunii, iar serviciile bazate pe tehnologii fără fir au o acoperire și mai mare. Cu toate acestea, există diferențe între statele membre în ceea ce privește disponibilitatea și accesibilitatea serviciilor adecvate de acces la internet la un punct fix în zonele urbane și rurale.

(244) Piața deține un rol major în asigurarea disponibilității accesului la internet cu o capacitate în continuă creștere. În zonele în care piața nu ar produce rezultate, alte instrumente de politică publică pentru a sprijini disponibilitatea unor conexiuni adecvate de acces la internet par, în principiu, mai eficiente din punctul de vedere al costurilor și mai puțin susceptibile să genereze denaturări ale pieței decât obligațiile de serviciu universal, de exemplu recurgerea la instrumente financiare precum cele disponibile în cadrul programului InvestEU și al Fondului pentru bandă largă din cadrul Mecanismului pentru interconectarea Europei, utilizarea finanțării publice din partea Uniunii gestionate de statele membre, finanțarea națională și atașarea obligațiilor de acoperire la drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio pentru a sprijini instalarea rețelelor în bandă largă în zonele mai puțin populate. Unul dintre obiectivele măsurilor de politică publică poate fi, de asemenea, de a permite utilizatorilor finali să achiziționeze servicii adecvate de acces la internet pe care altfel nu le-ar cumpăra, de exemplu, după caz, prin sprijin direct sau vouchere pentru conectivitate pentru finanțarea taxelor lunare, a costurilor standard de instalare a conexiunii, a echipamentelor terminale necesare sau a cablajelor interne limitate, de exemplu atunci când acest lucru este necesar și auxiliar furnizării serviciului. Atunci când un stat membru intenționează să acorde sprijin financiar în acest scop, acesta ar trebui să asigure compatibilitatea unei astfel de măsuri cu piața internă, inclusiv cu normele în materie de concurență.

(245) În cazul în care, după efectuarea unei evaluări corespunzătoare, ținând seama de rezultatele anchetei geografice privind instalarea rețelelor efectuate de autoritatea

[53] Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).

competentă, se demonstrează că nici piața, nici mecanismele de intervenție publică nu pot să ofere consumatorilor, microîntreprinderilor, întreprinderilor mici sau organizațiilor non-profit din anumite zone o conexiune capabilă să furnizeze un serviciu adecvat de acces la internet, astfel cum este definit de statele membre, și servicii de comunicații de voce la un punct fix, statul membru ar trebui să poată desemna în mod excepțional diferiți furnizori sau seturi de furnizori ai acestor servicii în diferitele părți relevante ale teritoriului național. În plus față de ancheta geografică, statele membre ar trebui să poată utiliza, în cazul în care este necesar, orice dovezi suplimentare pentru a stabili în ce măsură sunt disponibile servicii adecvate de acces la internet și de comunicații de voce, la punct fix. Aceste dovezi suplimentare ar putea include date aflate la dispoziția autorităților naționale de reglementare prin procedura de analiză a pieței, precum și date colectate de la utilizatori. Statele membre ar trebui să poată limita obligațiile de serviciu universal în sprijinul disponibilității unor servicii adecvate de acces la internet obligativitatea serviciului universal la locația sau reședința primară a utilizatorului final.

(246) În cazul în care, pentru a asigura disponibilitatea unui acces adecvat la internet și a unor servicii de comunicații de voce atunci când un astfel de serviciu nu poate fi asigurat în condiții comerciale normale sau prin alte instrumente de politică publică, un stat membru decide să încredințeze uneia sau mai multor întreprinderi sarcina de a garanta această disponibilitate pe întreg teritoriul național sau în părți ale acestuia și de a acorda sprijin financiar în acest scop, acesta ar trebui să asigure compatibilitatea unei astfel de măsuri cu piața internă, inclusiv cu normele în materie de concurență.

(247) Este probabil ca cerințele de asigurare a unei acoperiri teritoriale la nivel național impuse în cadrul procedurii de încredințare să excludă sau să descurajeze anumite întreprinderi să își depună candidatura pentru a fi furnizori de serviciu universal. Încredințarea obligațiilor de serviciu universal furnizorilor pentru o perioadă excesiv de îndelungată sau nedeterminată ar putea conduce, de asemenea, la o excludere a anumitor furnizori. În cazul în care un stat membru decide să încredințeze tuturor furnizorilor furnizarea de opțiuni sau pachete tarifare în scopuri de accesibilitate, acesta ar putea încredința doar unuia sau unora dintre aceștia furnizarea elementului de disponibilitate al serviciului universal.

(248) În urma reducerii treptate a domeniului de aplicare al serviciului universal, furnizarea de telefoane publice cu plată, de liste ale abonaților telefonici și de servicii de informații telefonice în cadrul regimului serviciului universal a continuat să fie eliminată treptat. Având în vedere acest lucru, dispozițiile Directivei (UE) 2018/1972 privind statutul serviciilor universale existente, care depășesc domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2018/1972 devin caduce.

(249) Accesibilitatea prețurilor serviciilor adecvate de acces la internet și de comunicații de voce este legată atât de informațiile pe care utilizatorii le primesc cu privire la cheltuielile de utilizare, precum și la costul relativ al utilizării comparativ cu alte servicii, cât și, de asemenea, de capacitatea acestora de a-și controla cheltuielile. Aceste facilități oferite consumatorilor eligibili de către furnizorii de servicii universale la prețuri accesibile includ, printre altele, posibilitatea consumatorilor de a bloca selectiv anumite apeluri, cum ar fi apelurile la prețuri ridicate către servicii premium, de a controla cheltuielile prin mijloace de plată în avans și de a compensa taxele de conectare în avans.

(250) Cu excepția cazurilor de întârziere a plăților sau de neplată a facturilor în mod sistematic, consumatorul care are dreptul la tarife accesibile ar trebui să fie protejat,

până la soluționarea litigiului, de riscurile unei deconectări imediate de la rețea din cauza neplății unei facturi și, mai ales în cazul litigiilor legate de facturi cu sume mari de plată pentru servicii premium, ar trebui să aibă în continuare acces la servicii esențiale de comunicații de voce și la un nivel minim de servicii de acces la internet.

(251) Pentru a asigura stabilitatea și a sprijini o tranziție treptată de la normele sectoriale pentru organizarea și finanțarea serviciului universal la cadrul juridic aplicabil SIEG, desemnările existente ale întreprinderilor pentru furnizarea serviciului universal în statele membre în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 nu ar trebui să fie afectate, cu condiția ca acestea să fi fost în vigoare la șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Acestea ar trebui să își mențină statutul până la expirarea acestor desemnări, cu condiția ca serviciile sau serviciile comparabile să nu fie disponibile în condiții comerciale normale.

(252) Viitoarele evoluții sociale, economice și tehnologice, inclusiv tranziția către fibră optică, ar putea schimba nevoia de disponibilitate sau accesibilitate a serviciului universal. Prin urmare, OAREC ar trebui să monitorizeze disponibilitatea și accesibilitatea prețurilor în ceea ce privește accesul adecvat la internet și comunicațiile de voce în statele membre și să publice un aviz care să includă o evaluare a impactului unor astfel de evoluții asupra aplicării în practică a dispozițiilor prezentului regulament. Avizul OAREC ar putea lua în considerare posibilele garanții adoptate de statele membre pentru consumatorii cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale în contextul dezactivării rețelei de cupru. Ținând seama de avizul OAREC, Comisia ar trebui să prezinte un raport, în special pentru a propune modificarea sau redefinirea domeniului de aplicare al normelor privind disponibilitatea sau accesibilitatea serviciului universal.

(253) Regulamentul (UE) 2015/2120 a stabilit norme comune pentru a garanta tratamentul egal și nediscriminatoriu al traficului în furnizarea de servicii de acces la internet și drepturile conexe ale utilizatorilor finali și a urmărit să protejeze utilizatorii finali și, în același timp, să garanteze funcționarea continuă a ecosistemului de internet ca motor al inovării.

(254) Prezenta reformare a cadrului de reglementare european pentru rețele și servicii electronice din prezentul regulament oferă ocazia de a fuziona dispozițiile privind măsurile referitoare la internetul deschis cuprinse în Regulamentul (UE) 2015/2120 în prezentul regulament, fără a aduce atingere principiilor fundamentale ale tratamentului egal și nediscriminatoriu al traficului în furnizarea de servicii de acces la internet, precum și dreptului utilizatorilor finali de a accesa și distribui informații și conținut, de a utiliza și furniza aplicații și servicii și de a utiliza echipamentele terminale pe care le aleg.

(255) Al doilea raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/2120 a confirmat faptul că principiile care reglementează accesul la internetul deschis continuă să fie adecvate scopului și să asigure un echilibru adecvat între protecția utilizatorilor finali și facilitarea progresului tehnologic. Cu toate acestea, având în vedere evoluția semnificativă a tehnologiilor de colaborare în rețea începând din 2015, este necesar să se definească condițiile în care ar trebui oferite servicii specializate pentru întreprinderi. Aceste servicii specializate pentru întreprinderi devin parte integrantă a ofertei de rețea pentru interconectarea centrelor de date, pentru furnizarea de edge computing și pentru serviciile de IA. Furnizarea de latență redusă și calitatea garantată a serviciilor sunt caracteristici esențiale ale serviciilor specializate pentru întreprinderi. Serviciile guvernamentale

critice ar trebui, de asemenea, să fie considerate servicii prioritare pentru a se asigura că rețelele de comunicații electronice răspund cererii tot mai mari de nevoi în materie de securitate și apărare, cum ar fi detectarea, răspunsul și mobilitatea. Deși OAREC este împuternicit să emită orientări pentru a sprijini punerea în aplicare coerentă de către autoritățile naționale de reglementare, pot fi necesare orientări suplimentare la nivelul Uniunii pentru a asigura o abordare armonizată a serviciilor și tehnologiilor emergente, inclusiv segmentarea rețelelor, serviciile experimentale și cazurile diferențiate de utilizare industrială. Împuternicirea Comisiei să adopte acte de punere în aplicare privind punerea în aplicare a serviciilor specializate ar trebui, prin urmare, să contribuie la securitatea juridică și la coerența în materie de reglementare în întreaga Uniune, prin furnizarea unor criterii clare de conformitate, inclusiv, printre altele, parametri de calitate a serviciului sau niveluri minime care trebuie asigurate pentru serviciile generale de acces la internet. Un astfel de act de punere în aplicare ar trebui să completeze orientările OAREC, să sprijine aplicarea uniformă a cadrului și să încurajeze investițiile și inovarea în serviciile avansate de conectivitate și, în special, în segmentul *business-to-business*, consolidând astfel competitivitatea economiei digitale a Uniunii și asigurând prioritizarea serviciilor guvernamentale critice.

(256) Pentru a facilita comparabilitatea în întreaga Uniune și pentru a reduce costurile de asigurare a conformității, OAREC ar trebui să adopte orientări privind parametrii relevanți de calitate a serviciului pentru serviciile de acces la internet pe care autoritățile naționale de reglementare, în coordonare cu alte autorități competente, ar trebui să îi ia în considerare în cea mai mare măsură posibilă atunci când asigură respectarea obligațiilor privind calitatea serviciului relevante pentru drepturile utilizatorilor finali. În orientările sale pentru serviciile de acces la internet, OAREC ar trebui să specifice parametrii de calitate a serviciului care trebuie măsurați în scopul cerințelor de informare pentru contracte și pentru informațiile care trebuie publicate în scopul transparenței, luând în considerare standardele și specificațiile tehnice emise de organismele de standardizare europene și internaționale. Parametrii ar trebui să includă cel puțin parametrii pentru mecanismul de monitorizare a serviciilor de acces la internet, parametrii relevanți pentru utilizatorii finali cu handicap, vitezele de descărcare și de încărcare în conformitate cu informațiile necesare privind vitezele pentru informațiile referitoare la contractele cu servicii de acces la internet și pentru informațiile care trebuie publicate, latența, variația întârzierii de transfer a pachetelor de date și pierderea pachetelor de date. Parametrii relevanți pentru utilizatorii finali cu handicap ar trebui să includă, de asemenea, parametri pentru serviciile de comunicații interpersonale.

(257) Punerea în aplicare divergentă a normelor privind protecția utilizatorilor finali a generat obstacole semnificative pe piața internă care îi afectează atât pe furnizorii de servicii de comunicații electronice, cât și pe utilizatorii finali. Respectivele obstacole ar trebui să fie reduse de aplicabilitatea acelorași norme care asigură un nivel comun ridicat de protecție în întreaga Uniune. O armonizare deplină calibrată a drepturilor utilizatorilor finali care intră sub incidența prezentului regulament ar trebui să sporească în mod considerabil securitatea juridică atât pentru utilizatorii finali, cât și pentru furnizorii de servicii de comunicații electronice și ar trebui să reducă în mod semnificativ obstacolele la intrare și sarcina inutilă în materie de asigurare a conformității generată de fragmentarea normelor. Armonizarea deplină contribuie la depășirea obstacolelor de pe piața internă care rezultă din astfel de dispoziții interne privind utilizatorii finali care, în același timp, protejează furnizorii naționali împotriva concurenței din alte state membre. Armonizarea completă a drepturilor utilizatorilor finali sporește încrederea lor în piața internă, întrucât aceștia beneficiază de un nivel la

fel de ridicat de protecție atunci când utilizează servicii de comunicații electronice, nu numai în statul lor membru, ci și atunci când locuiesc, lucrează sau călătoresc în alte state membre.

(258) Contractul este un instrument important pentru utilizatorii finali pentru asigurarea transparenței informațiilor și a securității juridice. Majoritatea furnizorilor de servicii dintr-un mediu concurențial vor încheia contracte cu clienții lor din motive de oportunitate comercială. Obligațiile privind cerințele de informare pentru contracte vizează serviciile de acces la internet și serviciile de comunicații interpersonale. Serviciile care constau în întregime sau în principal în transmiterea de semnale, cum ar fi serviciile de transmisie utilizate pentru serviciile mașină-mașină, nu fac obiectul cerințelor suplimentare de informare pentru contracte. Cerințele de informare, care ar putea fi impuse și în temeiul Directivei 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului[54], nu ar trebui să ducă la dublarea informațiilor în documentele precontractuale și contractuale. Informațiile relevante furnizate în temeiul acestei directive, inclusiv orice cerințe de informare mai prescriptive și mai detaliate, ar trebui să fie considerate ca îndeplinind cerințele corespunzătoare din Directiva 2011/83/UE. În plus, tranzacțiilor efectuate de consumatori care au legătură cu rețele și servicii de comunicații electronice li se aplică și cerințele referitoare la contracte din dreptul în vigoare al Uniunii în materie de protecție a consumatorilor, în special Directiva 93/13/CEE a Consiliului[55] și Directiva 2011/83/UE. Regulamentul (UE) 2016/679 privind protecția datelor se aplică prelucrării datelor cu caracter personal.

(259) Unele dintre aceste dispoziții privind protecția utilizatorilor finali care se aplică numai consumatorilor, și anume cele privind informațiile contractuale, durata maximă a contractului și pachetele, ar trebui să fie nu numai în beneficiul consumatorilor, ci și al microîntreprinderilor, precum și al organizațiilor non-profit, astfel cum sunt definite în dreptul Uniunii și în dreptul intern. Poziția de negociere a acestor categorii de întreprinderi și organizații este comparabilă cu cea a consumatorilor și, prin urmare, acestea ar trebui să beneficieze de același nivel de protecție, cu excepția cazului în care renunță la drepturile respective. Obligațiile privind informațiile contractuale din prezentul regulament, inclusiv cele din Directiva 2011/83/UE care sunt menționate în prezentul regulament, ar trebui să se aplice indiferent dacă se efectuează vreo plată și indiferent de valoarea plății care urmează să fie efectuată de client. Obligațiile privind informațiile contractuale, inclusiv cele prevăzute în Directiva 2011/83/UE, ar trebui să se aplice în mod automat microîntreprinderilor și organizațiilor non-profit, cu excepția cazului în care acestea preferă să negocieze clauze contractuale individualizate cu furnizorii serviciilor de comunicații electronice. Spre deosebire de microîntreprinderi și organizațiile non-profit, întreprinderile mai mari au, în mod obișnuit, o putere de negociere mai mare și, prin urmare, nu depind de aceleași cerințe privind informațiile contractuale ca și consumatorii. Dispozițiile privind schimbarea furnizorului și portabilitatea numerelor, care sunt importante și pentru întreprinderile mai mari, ar trebui să se aplice în continuare tuturor utilizatorilor finali. Organizațiile non-profit

---

[54] Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

[55] Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1993/13/oj).

sunt entități juridice care nu obțin profit pentru proprietarii sau membrii lor. De obicei, organizațiile non-profit sunt organizații de caritate sau alte tipuri de organizații de interes public. Astfel, având în vedere situația lor comparabilă, este legitim ca aceste organizații să beneficieze de același tratament ca microîntreprinderile în temeiul prezentului regulament, în măsura în care sunt vizate drepturile utilizatorilor finali. În plus, consumatorii care au dreptul la tarife accesibile bazate pe serviciul universal au dreptul la același nivel de protecție ca toți ceilalți consumatori.

(260) Particularitățile sectorului comunicațiilor electronice necesită, dincolo de normele contractuale orizontale, un număr limitat de dispoziții suplimentare în materie de protecție a utilizatorilor finali. Aceștia ar trebui să fie informați, printre altele, cu privire la nivelurile de calitate a serviciului oferit, condițiile aferente promoțiilor și încetării contractelor, planurile tarifare aplicabile și tarifele pentru serviciile care fac obiectul unor condiții tarifare speciale. Informațiile respective sunt relevante pentru furnizorii de servicii de acces la internet și de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului. Un furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului nu ar trebui să fie supus obligațiilor privind cerințele de informare în cazul contractelor în care furnizorul respectiv și societățile sau persoanele afiliate nu primesc nicio remunerație legată direct sau indirect de furnizarea de servicii de comunicații electronice, cum ar fi, de exemplu, cazul unei universități care acordă vizitatorilor acces gratuit la rețeaua sa Wi-Fi în campus fără a primi nicio remunerație, nici prin plăți de la utilizatori și nici prin venituri din publicitate. Acest lucru nu ar trebui să afecteze cerințele de informare în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor.

(261) Este esențial ca informațiile relevante necesare să fie furnizate înainte de încheierea contractului, într-un limbaj clar și ușor de înțeles și pe un suport durabil sau, dacă acest lucru nu este fezabil, fără a aduce atingere definiției sau cerințelor privind suportul durabil prevăzută (prevăzute) în Directiva 2011/83/UE, într-un document, pus la dispoziție de către furnizor și notificat utilizatorului, ușor de descărcat, de deschis și de consultat pe dispozitive utilizate în mod obișnuit de către consumatori. Furnizorii ar trebui să prezinte o fișă de sinteză a clauzelor contractuale esențiale. Informațiile precontractuale furnizate, precum și fișa de sinteză ar trebui să facă parte integrantă din contractul final. Fișa de sinteză a contractului ar trebui să fie concisă și ușor de citit și, în mod ideal, să nu depășească echivalentul unei pagini A4 sau, în cazul în care diferite servicii sunt grupate într-un singur contract, echivalentul a maximum trei pagini A4. Pentru a răspunde evoluțiilor tehnologice, sociale și ale pieței și pentru a reduce costurile de asigurare a conformității, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru aceste fișe de sinteză ale contractelor care să fie utilizate de furnizori în conformitate cu principalele elemente ale cerințelor de informare prevăzute în prezentul regulament.

(262) Fără a aduce atingere obligației fundamentale în materie de securitate care revine furnizorului, contractul ar trebui să precizeze tipul de acțiune pe care furnizorul ar putea să o întreprindă în cazul unor incidente, amenințări sau vulnerabilități privind securitatea. În plus, contractul ar trebui să precizeze de asemenea eventualele mecanisme de despăgubire și de rambursare disponibile în cazul în care un furnizor răspunde inadecvat la un incident de securitate, inclusiv dacă un incident de securitate notificat furnizorului are loc din cauza unor vulnerabilități cunoscute ale hardware-ului sau software-ului, pentru care producătorul sau dezvoltatorul a oferit corecții, iar furnizorul de servicii nu a aplicat aceste corecții și nu a luat nicio altă măsură adecvată de rezolvare a problemei.

(263) Dispozițiile privind garantarea accesului la internetul deschis ar trebui să fie completate de dispoziții eficace pentru utilizatorii finali care să abordeze aspectele referitoare, în special, la serviciile de acces la internet și să le permită consumatorilor să aleagă în cunoștință de cauză. Furnizorii de servicii de acces la internet ar trebui să informeze în mod clar consumatorii cu privire la posibilul impact al practicilor de gestionare a traficului aplicate asupra calității serviciilor de acces la internet, a vieții private a consumatorilor și a protecției datelor cu caracter personal, precum și cu privire la posibilul impact al altor servicii decât serviciile de acces la internet la care sunt abonați, asupra calității și a disponibilității serviciilor respective de acces la internet. Pentru a le oferi opțiuni consumatorilor în astfel de situații, furnizorii de servicii de acces la internet ar trebui, așadar, să informeze consumatorii prin contract cu privire la viteza pe care o pot oferi în mod realist. Viteza disponibilă în mod normal este interpretată ca fiind viteza de care un utilizator final s-ar putea aștepta să beneficieze în cea mai mare parte a perioadei în care accesează serviciul în cauză. Furnizorii de servicii de acces la internet ar trebui, de asemenea, să informeze consumatorii cu privire la căile de atac disponibile în conformitate cu legislația națională în cazul nerespectării cerințelor de performanță. Orice diferență semnificativă și permanentă sau care se repetă la intervale regulate, dacă este înregistrată de un mecanism de monitorizare certificat de către autoritatea națională de reglementare, între performanța reală a serviciului și performanța indicată în contract, ar trebui considerată ca fiind o neconformitate de performanță în scopul determinării căilor de atac de care dispune consumatorul în conformitate cu legislația națională. Metodologia ar trebui stabilită în orientările OAREC.

(264) Deseori, utilizatorii finali nu sunt conștienți de costurile comportamentului lor în materie de consum sau au dificultăți în a estima cât timp au folosit serviciile de comunicații electronice sau ce volum de date au consumat în cadrul acestora. Pentru a spori transparența și pentru a le permite utilizatorilor finali să își controleze mai bine bugetul în materie de comunicații, este important să se pună la dispoziția acestora facilități care să le permită să își monitorizeze consumul în timp util. În plus, pentru a proteja împotriva „șocurilor facturii”, furnizorii ar trebui să furnizeze alerte gratuite în cazul unor modele de consum atipice sau excesive, inclusiv în ceea ce privește serviciile cu tarif special și alte servicii care fac obiectul unor condiții tarifare speciale. Facturile detaliate pentru utilizarea accesului la internet ar trebui să indice numai ora, durata și consumul corespunzând unei sesiuni de utilizare, fără a indica site-urile internet sau punctele finale de pe internet la care s-a făcut conectarea în timpul unei astfel de sesiuni de utilizare. În temeiul Directivei (UE) 2018/1972, statele membre au fost în măsură să se asigure că autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, sunt în măsură să impună furnizorilor de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului bazate pe numere să pună la dispoziție toate sau o parte din facilitățile suplimentare incluse în Directiva (UE) 2018/1972. De asemenea, statele membre au fost în măsură să depășească limitele facilităților pentru a asigura un nivel mai ridicat de protecție a consumatorilor. Aceste facilități suplimentare ar trebui puse la dispoziția consumatorilor de servicii universale care beneficiază de măsuri de accesibilitate. În plus, facturarea detaliată, după caz, și anumite măsuri de control al costurilor sunt facilități obligatorii care trebuie furnizate gratuit tuturor consumatorilor. Statele membre nu ar trebui să introducă în legislația lor națională alte cerințe divergente pentru instalațiile suplimentare. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată menține dispozițiile privind facilitățile respective care au fost prevăzute în Directiva (UE) 2018/1972, inclusiv facilitățile care impun furnizorilor să furnizeze informații

suplimentare privind nivelul de consum și să împiedice temporar utilizarea în continuare a serviciului relevant care depășește o limită financiară sau de volum.

(265) Disponibilitatea unor informații transparente, actualizate și comparabile privind ofertele și serviciile este un element-cheie pentru consumatorii de pe piețele concurențiale unde mai mulți furnizori oferă servicii. Consumatorii ar trebui să poată compara cu ușurință prețurile diverselor servicii oferite pe piață pe baza informațiilor publicate într-o formă ușor accesibilă. Pentru a le permite să compare cu ușurință prețurile și serviciile, furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului ar trebui să publice, pentru o mai mare transparență, informații, inclusiv privind tarifele, calitatea serviciului, condițiile privind echipamentele terminale furnizate și alte informații relevante. Întreprinderile se bazează, de regulă, pe clauze contractuale negociate și nu depind de aceleași cerințe de publicare a ofertelor precum consumatorii.

(266) Este posibil ca furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care au obligația de a oferi acces la serviciile de urgență prin intermediul comunicațiilor de urgență, în circumstanțe excepționale, și anume din cauza lipsei fezabilității tehnice, să nu fie în măsură să ofere acces la serviciile de urgență sau la localizarea apelantului sau la ambele. În astfel de cazuri, aceștia ar trebui să își informeze în mod corespunzător clienții în contract. Acești furnizori ar trebui să comunice clienților lor informații clare și transparente în contractul inițial și să le actualizeze în cazul oricărei modificări a dispoziției privind accesul la serviciile de urgență, de exemplu în facturi. Aceste informații ar trebui să includă orice limitări privind aria de acoperire teritorială, pe baza parametrilor tehnici de operare planificați ai serviciului de comunicații și a infrastructurii disponibile. În cazul în care serviciul nu este furnizat printr-o conexiune care este gestionată pentru a oferi o calitate specificată a serviciului, informațiile ar trebui să includă, de asemenea, nivelul de fiabilitate al accesului și al informației de localizare a apelantului prin comparație cu un serviciu care este furnizat printr-o astfel de conexiune, ținând seama de standardele actuale în materie de tehnologie și calitate, precum și de orice parametri de calitate a serviciului specificați în prezentul regulament.

(267) Ca urmare a posibilităților sporite ale utilizatorilor finali de a căuta și de a compara o gamă largă de oferte utilizând instrumente de căutare digitală avansată, private sau publice, furnizarea obligatorie de instrumente de comparare de către autoritățile competente relevante a devenit mai puțin relevantă. Instrumentele de comparare, cum ar fi site-urile, reprezintă un mijloc eficace pentru utilizatorii finali de a evalua avantajele diferiților furnizori de servicii de acces la internet și de comunicații interpersonale, în cazul în care acestea sunt furnizate pe baza plăților monetare directe recurente sau bazate pe consum, precum și de a obține informații imparțiale, în special prin compararea într-un singur loc a prețurilor, a tarifelor și a parametrilor de calitate. Autoritățile competente ar putea certifica astfel de instrumente, la cererea furnizorului instrumentului, pentru a se asigura că acestea sunt independente din punct de vedere operațional de furnizorii de servicii și că niciun furnizor de servicii nu beneficiază de un tratament favorabil în rezultatele căutării.

(268) Pentru a profita pe deplin de mediul concurențial, consumatorii ar trebui să poată face alegeri în cunoștință de cauză și să își schimbe furnizorii atunci când acest lucru este în interesul lor. Este esențial să se asigure că aceștia sunt în măsură să acționeze astfel, fără a fi stânjeniți de obstacole juridice, tehnice sau practice, inclusiv de condiții, proceduri și tarife contractuale. Faptul respectiv nu împiedică furnizorii să stabilească perioade contractuale minime rezonabile, de până la 24 de luni, în contractele

încheiate cu consumatorii. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menține dispoziții pentru o durată maximă mai scurtă și de a permite consumatorilor să își schimbe planurile tarifare sau să rezilieze contractul în cadrul perioadei contractuale fără a suporta costuri suplimentare, în funcție de condițiile naționale, cum ar fi nivelurile de concurență și stabilitatea investițiilor în rețele. Independent de contractul de servicii de comunicații electronice, consumatorii ar putea prefera și beneficia de o perioadă de rambursare mai lungă pentru conexiunile fizice. Astfel de angajamente asumate de consumatori pot fi un factor important în facilitarea instalării rețelelor gigabit până la sau foarte aproape de incinta utilizatorului final, inclusiv prin intermediul schemelor de agregare a cererii care permit investitorilor în rețea să reducă riscurile adoptării inițiale. Cu toate acestea, dreptul consumatorilor de a trece de la un furnizor de servicii de comunicații electronice la altul nu ar trebui să fie limitat de includerea în contractele privind conexiunile fizice a unor astfel de perioade de rambursare, iar astfel de contracte nu ar trebui să privească echipamentele terminale sau echipamentele de acces la internet, cum ar fi telefoanele mobile, routerele sau modemurile. Ar trebui să se asigure egalitatea de tratament a entităților, inclusiv a operatorilor, care finanțează instalarea unei conexiuni fizice la nivel de gigabit la incinta unui utilizator final, inclusiv în cazul în care o astfel de finanțare se face printr-un contract cu plata în rate. Obligațiile privind durata contractului ar trebui să se aplice microîntreprinderilor și organizațiilor non-profit, cu excepția cazului în care acestea preferă să negocieze clauze contractuale individualizate cu furnizorii serviciilor de comunicații electronice. Spre deosebire de microîntreprinderi, întreprinderile mai mari au, de obicei, o putere de negociere mai mare și, prin urmare, nu depind de aceleași cerințe privind durata contractului precum consumatorii. Obligațiile privind rezilierea contractului ar trebui să se aplice microîntreprinderilor, întreprinderilor mici, întreprinderilor mijlocii și organizațiilor non-profit, cu excepția cazului în care acestea preferă să negocieze clauze contractuale individualizate cu furnizorul de servicii de comunicații electronice.

(269) Este posibilă prelungirea automată a contractelor pentru servicii de comunicații electronice. În aceste cazuri, consumatorii ar trebui să aibă posibilitatea de a rezilia contractul fără a suporta vreun cost după expirarea termenului contractual inițial.

(270) Orice modificări ale condițiilor contractuale propuse de furnizorii de servicii de comunicații electronice accesibile publicului, altele decât serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, care nu sunt în beneficiul consumatorului, de exemplu în ceea ce privește taxele, tarifele, limitările volumului de date, vitezele de transmitere a datelor, acoperirea sau prelucrarea datelor cu caracter personal din motive legale în temeiul legislației Uniunii privind protecția datelor, altele decât consimțământul, ar trebui să dea naștere dreptului consumatorului de a rezilia contractul fără a suporta niciun cost, chiar dacă sunt combinate cu unele modificări benefice. Orice modificare a condițiilor contractuale de către furnizor ar trebui, așadar, să îi dea dreptul consumatorului de a rezilia contractul, cu excepția cazului în care fiecare modificare este în sine în avantajul consumatorului sau modificările sunt de natură pur administrativă, cum ar fi o modificare a adresei furnizorului și nu au un efect negativ asupra consumatorului, ori modificările sunt strict impuse de modificări legislative sau în materie de reglementare, cum ar fi noi cerințe contractuale de informare impuse de dreptul Uniunii sau de dreptul intern. Modificările ar trebui evaluate pe baza unor criterii obiective pentru a se stabili dacă sunt exclusiv în avantajul consumatorului. Dreptul consumatorului de a rezilia contractul ar trebui să fie exclus numai în cazul în care furnizorul poate să demonstreze că toate modificările contractuale sunt exclusiv în beneficiul

consumatorului sau sunt de natură pur administrativă, fără a avea vreun efect negativ asupra consumatorului.

(271) În cazul în care o clauză legală de indexare a prețurilor, specificată în conformitate cu cerințele de informare pentru contractele care necesită descrierea metodei prin care prețul poate varia în mod legal, face parte integrantă din contract, punerea sa în aplicare nu ar constitui o modificare a condițiilor contractuale, ci aplicarea unei dispoziții contractuale existente, în cazul în care clauza este în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.

(272) Consumatorii ar trebui să fie informați cu privire la orice modificare a condițiilor contractuale prin intermediul unui suport durabil. Dispozițiile privind rezilierea contractului ar trebui să nu aducă atingere altor dispoziții din dreptul Uniunii sau din cel intern privind motivele pentru care pot fi reziliate contractele ori pot fi schimbate condițiile contractuale de furnizorul de servicii sau de consumator.

(273) În ceea ce privește echipamentul terminal, contractul cu clientul ar trebui să precizeze orice condiții impuse de către furnizor în privința utilizării echipamentului, de exemplu prin blocarea dispozitivelor mobile pentru a fi utilizate doar cu anumite cartele SIM, dacă aceste condiții nu sunt interzise în temeiul dreptului intern, precum și orice taxe aferente încetării contractului, înainte sau la data expirării convenite, inclusiv orice costuri impuse pentru păstrarea echipamentului. În cazul în care consumatorul decide să păstreze un echipament terminal inclus la momentul încheierii contractului, eventuala despăgubire datorată nu ar trebui să depășească valoarea *pro rata temporis* a acestuia calculată pe baza valorii din momentul încheierii contractului sau pe baza părții restante din taxa pentru servicii până la încetarea contractului, oricare dintre cele două cuantumuri este mai mic. Orice restricție a utilizării echipamentelor terminale în alte rețele ar trebui să fie eliminată, în mod gratuit, de către furnizor cel târziu la achitarea respectivei despăgubiri.

(274) Pachetele cuprinzând cel puțin un serviciu de acces la internet sau un serviciu de comunicații interpersonale bazate pe numere destinate publicului și alte servicii, precum serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere destinate publicului, radiodifuziunea liniară, serviciile mașină-mașină sau echipamentele terminale, au devenit din ce în ce mai răspândite și constituie un element important al concurenței. În sensul prezentului regulament, ar trebui să se considere că există un pachet în situațiile în care elementele pachetului sunt furnizate sau vândute de același furnizor în temeiul aceluiași contract sau în temeiul unui contract strâns legat sau asociat. Deși de foarte multe ori aduc beneficii consumatorilor, pachetele pot face trecerea de la un furnizor la altul mai dificilă sau mai costisitoare și pot genera riscuri de captivitate (*lock-in*) contractuală. Atunci când diferitelor servicii și echipamente terminale care fac parte dintr-un pachet li se aplică norme divergente în materie de încetare a contractului și trecere de la un furnizor la altul, ori în ceea ce privește angajamentele contractuale privind achiziția unor echipamente terminale, consumatorii sunt împiedicați în fapt să își exercite drepturile prevăzute în prezentul regulament de a trece la oferte concurențiale pentru întregul pachet sau pentru părți ale acestuia. Anumite dispoziții esențiale ale prezentului regulament privind informațiile din fișa de sinteză a contractului, transparența, durata și încetarea contractului și trecerea de la un furnizor la altul ar trebui, prin urmare, să se aplice tuturor elementelor unui pachet, inclusiv echipamentelor terminale, altor servicii precum conținutul digital sau serviciile digitale, precum și serviciilor de comunicații electronice care nu intră direct în domeniul de aplicare al acestor dispoziții. Toate obligațiile utilizatorilor finali aplicabile în cazul unui anumit serviciu

de comunicații electronice, atunci când este furnizat sau vândut ca serviciu de sine stătător, ar trebui să fie aplicabile și atunci când serviciul face parte dintr-un pachet cu cel puțin un serviciu de acces la internet sau un serviciu de comunicații interpersonale destinate publicului bazate pe numere. Alte aspecte contractuale, cum ar fi căile de atac aplicabile în caz de nerespectare a contractului, ar trebui să fie reglementate de normele aplicabile respectivelor elemente din pachet, de exemplu de normele contractelor pentru vânzarea de bunuri sau pentru furnizarea de conținut digital. Cu toate acestea, un drept de a rezilia orice element al unui pachet constând cel puțin într-un serviciu de acces la internet sau un serviciu de comunicații interpersonale destinate publicului bazate pe numere, înainte de expirarea convenită a termenului contractual, din cauza unei lipse de conformitate sau a nefurnizării serviciului, ar trebui să îi dea dreptul consumatorului să rezilieze toate elementele din pachet. De asemenea, pentru a menține capacitatea de a trece ușor de la un furnizor la altul, consumatorii nu ar trebui nici să fie ținuți captivi (*locked in*) de un furnizor printr-o prelungire contractuală *de facto* a perioadei contractuale inițiale.

(275) Posibilitatea de a trece de la un furnizor la altul este esențială pentru o concurență efectivă într-un mediu concurențial. Disponibilitatea unor informații transparente, fiabile și furnizate în timp util cu privire la schimbarea furnizorului ar trebui să sporească încrederea utilizatorilor finali în trecerea de la un furnizor la altul și disponibilitatea lor de a se implica activ în procesul concurențial. Furnizorii de servicii ar trebui să asigure continuitatea serviciului astfel încât utilizatorii finali să poată trece de la un furnizor la altul fără a fi stânjeniți de riscul pierderii unui serviciu și, dacă este posibil din punct de vedere tehnic, să permită trecerea la un alt furnizor la data solicitată de către utilizatorii finali. În circumstanțe excepționale, schimbarea furnizorului ar putea să nu fie posibilă din motive tehnice obiective, cum ar fi situațiile în care funcționarea în condiții de siguranță a echipamentelor terminale sau integritatea acestora ar fi altfel puse în pericol. Acesta ar putea fi cazul cartelelor SIM sau eSIM care sunt integrate în echipamentele terminale și care sunt utilizate atât pentru transmiterea serviciilor mașină-mașină, cât și pentru accesul la internet. Un exemplu în acest sens ar putea fi un automobil în care același eSIM este utilizat pentru actualizarea software-ului automobilului, precum și pentru accesul la internet pentru sistemul de infotainment.

(276) Portabilitatea numărului este un element-cheie care facilitează opțiunile consumatorilor și concurența efectivă pe piețele comunicațiilor electronice concurențiale. Utilizatorii finali care solicită acest lucru ar trebui să își poată păstra numerele, indiferent de furnizorul serviciului, pe perioada limitată a trecerii de la un furnizor de servicii la altul. Furnizarea acestei facilități între conexiunile la rețeaua de telefonie publică de la punctele fixe și mobile nu este prevăzută de dispozițiile privind schimbarea furnizorului și portabilitatea numerelor.

(277) Impactul portabilității numerelor este consolidat considerabil prin transparența informațiilor tarifare, atât pentru utilizatorii finali care își portează numărul, cât și pentru utilizatorii finali care îi apelează pe cei care și-au portat numărul. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui, în cazurile în care acest lucru este fezabil, să faciliteze o transparență adecvată privind tarifarea, ca parte a punerii în aplicare a portabilității numerelor.

(278) În vederea asigurării faptului că prețurile de interconectare aferente furnizării portabilității numerelor sunt stabilite în funcție de costuri, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată lua, de asemenea, în considerare prețurile practicate pe piețe comparabile.

(279) Portabilitatea numerelor ar trebui pusă în aplicare în cel mai scurt timp posibil, astfel încât numărul să fie activat efectiv în termen de o zi lucrătoare, iar utilizatorul final să nu fie privat de serviciu mai mult de o zi lucrătoare de la data convenită. Dreptul de a porta numărul ar trebui să îi fie atribuit utilizatorului final care deține contractul relevant (preplătit sau cu plata cu abonament) cu furnizorul. Pentru a facilita recurgerea la un ghișeu unic care să permită utilizatorilor finali să treacă fără sincope de la un furnizor la altul, acest proces ar trebui să fie în sarcina furnizorului de comunicații electronice destinate publicului către care se realizează trecerea. Pentru a contribui la o aplicare consecventă a normelor privind schimbarea furnizorului și portabilitatea numerelor în statele membre, OAREC ar trebui să emită orientări privind procesul global de schimbare a furnizorului și portabilitatea numerelor, ținând seama de evoluțiile tehnologice. Acest lucru ar trebui să includă, dacă este disponibilă, o cerință ca portarea să fie finalizată prin furnizare pe suport radio, cu excepția cazului în care un utilizator final solicită altfel, precum și detalii privind procesul de compensare în cazul întârzierilor în procesele de portare și de schimbare a furnizorului sau al utilizării abuzive a acestora, al întreruperii serviciilor și a programărilor de instalare sau al nerespectării de către furnizor a obligațiilor legate de schimbarea furnizorului și de portabilitatea numerelor.

(280) Statele membre ar trebui să stabilească regimul sancțiunilor aplicabile în cazul neîndeplinirii de către un furnizor a obligațiilor privind schimbarea furnizorului și portarea numerelor prevăzute în prezentul regulament, inclusiv în cazul întârzierilor survenite în portarea numărului sau în cazul portării abuzive de către furnizor sau în numele acestuia. Experiența din unele state membre a arătat că există riscul de transferare a utilizatorilor finali către un alt furnizor fără consimțământul acestora. Deși de acest aspect ar trebui să se ocupe în primul rând autoritățile de aplicare a legii, statele membre ar trebui să fie în măsură să impună sancțiuni corespunzătoare, care sunt necesare pentru a reduce la minimum astfel de riscuri și pentru a se garanta protecția utilizatorului final pe parcursul întregului proces de trecere de la un furnizor la altul, fără a diminua atractivitatea acestuia pentru utilizatorii finali. Dreptul de a porta numere nu ar trebui limitat prin condițiile contractuale.

(281) Pentru a se garanta că trecerea de la un furnizor la altul și portarea au loc în termenele prevăzute de prezentul regulament, statele membre ar trebui să fie în măsură să oblige furnizorii să acorde, ușor și în timp util, compensații utilizatorilor finali, atunci când un acord între un furnizor și un utilizator final nu este respectat. Astfel de măsuri ar trebui să fie proporționale cu durata întârzierii manifestate în respectarea acordului. Măsurile respective ar putea include compensare pentru întârzierile care depășesc o zi lucrătoare în activarea serviciului, portarea unui număr sau pierderea serviciului și în cazul nerespectării de către furnizori a programărilor stabilite pentru servicii sau pentru instalare. Compensațiile suplimentare ar putea fi și sub formă de reducere automată a remunerației atunci când furnizorul dinspre care se realizează trecerea trebuie să continue să își furnizeze serviciile până când sunt activate serviciile furnizorului către care se realizează trecerea.

(282) În conformitate cu principiul proporționalității, o serie de dispoziții referitoare la drepturile utilizatorilor finali din prezentul regulament nu ar trebui să se aplice microîntreprinderilor care furnizează numai servicii de comunicații interpersonale care nu sunt bazate pe numere. Conform jurisprudenței Curții de Justiție[56], definiția unei

[56] Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 27 februarie 2014, HaTeFo/Finanzamt Haldensleben, C-110/013 (ECLI: EU:C:2014:114).

întreprinderi mici și mijlocii, care include microîntreprinderile, este de strictă interpretare. Pentru a include doar întreprinderile care sunt efectiv microîntreprinderi independente, este necesar să se examineze structura microîntreprinderilor care formează un grup economic, a cărui putere depășește puterea unei microîntreprinderi, și să se asigure faptul că definiția microîntreprinderii nu este eludată din motive pur formale.

(283) Realizarea pieței interne a comunicațiilor electronice impune eliminarea obstacolelor care împiedică accesul transfrontalier al utilizatorilor finali la serviciile de comunicații electronice în întreaga Uniune. Furnizorii de comunicații electronice pentru public nu ar trebui să interzică sau să restricționeze accesul utilizatorilor finali ori să îi discrimineze. Cu toate acestea, diferențierea ar trebui să fie posibilă pe baza dreptului Uniunii și în limitele stabilite de acesta, de exemplu măsurile prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/612 pentru a preveni utilizarea abuzivă sau anormală a serviciilor de roaming cu amănuntul reglementate.

(284) Utilizatorii finali sunt din ce în ce mai vulnerabili la activitățile frauduloase desfășurate prin intermediul serviciilor de comunicații interpersonale. Mai multe state membre au introdus măsuri naționale pentru a combate evoluția schemelor de fraudă, cum ar fi spoofing CLI, phishing, smishing și vishing. Cu toate acestea, măsurile respective rămân necoordonate și reflectă în primul rând perspectivele naționale, permițând autorilor fraudelor să își transfere activitățile către jurisdicții în care astfel de practici nu sunt abordate în mod eficace. ODN ar trebui să permită colectarea de informații relevante și de bune practici pentru a permite OAREC să emită orientări tehnice și juridice cu privire la măsurile care ar putea proteja în mod eficace utilizatorii finali împotriva activităților frauduloase din Uniune. Orientările OAREC ar trebui să permită statelor membre să adopte măsuri coordonate care să fie puse în aplicare de serviciile de comunicații interpersonale, cu respectarea deplină a legislației Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a completa eficacitatea măsurilor pe care serviciile de comunicații interpersonale le instituie pentru a proteja utilizatorii finali împotriva activităților frauduloase.

(285) Având în vedere aspectele particulare aferente semnalării cazurilor de copii dispăruți, statele membre ar trebui să își mențină angajamentul de a se asigura că pe teritoriul lor este efectiv disponibil un serviciu care să funcționeze bine de semnalare a cazurilor de copii dispăruți la numărul „116000”. Statele membre ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că se obține un nivel suficient de calitate a serviciului în operarea numărului „116000”.

(286) În paralel cu linia telefonică de urgență pentru copiii dispăruți „116000”, multe state membre asigură, de asemenea, accesul copiilor la un serviciu de operare a liniei telefonice de asistență cu numărul „116111”, care este adaptat copiilor și îi ajută pe cei care au nevoie de îngrijire și protecție. Aceste state membre și Comisia ar trebui să se asigure că cetățenii și în special copiii și sistemele naționale de protecție a copilului au luat cunoștință de existența liniei telefonice de asistență „116111”.

(287) Pentru a răspunde chestiunilor de interes public cu privire la utilizarea serviciilor de acces la internet și a serviciilor de comunicații interpersonale bazate pe numere destinate publicului și pentru a încuraja protejarea drepturilor și a libertăților celorlalți, statele membre ar trebui să fie în măsură să pună la dispoziție și să disemineze sau să solicite diseminarea, cu ajutorul furnizorilor serviciilor respective, a informațiilor de interes public referitoare la utilizarea unor astfel de servicii. Ar trebui să fie posibil să

se includă informații de interes public referitoare la încălcările cele mai frecvente și consecințele lor juridice, de exemplu privind încălcarea drepturilor de autor, alte utilizări ilegale și diseminarea conținuturilor prejudiciabile, precum și consiliere și mijloace de protecție împotriva riscurilor la adresa siguranței personale, de exemplu, cele care apar în urma dezvăluirii de informații cu caracter personal în anumite circumstanțe, cât și împotriva riscurilor la adresa vieții private și a datelor cu caracter personal, precum și disponibilitatea unor programe informatice sau opțiuni de programare configurabile și ușor de utilizat, care să permită protecția copiilor sau a persoanelor vulnerabile. În plus, utilizatorii finali ar trebui să fie informați cu privire la riscurile la adresa securității personale, a vieții private și a datelor cu caracter personal atunci când utilizează servicii de acces la internet și servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului, inclusiv protecția împotriva activităților frauduloase comise prin intermediul acestor servicii, și ar trebui să fie informați cu privire la modalitățile în care se pot proteja împotriva acestor riscuri. Informațiile ar putea fi coordonate printr-o procedură de cooperare. Astfel de informații de interes public ar trebui să fie actualizate atunci când este necesar și ar trebui să fie prezentate în formate ușor de înțeles, stabilite de fiecare stat membru, și pe site-urile autorităților publice naționale. Statele membre ar trebui să poată impune furnizorilor de servicii de acces la internet și de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere destinate publicului obligația de a disemina aceste informații standardizate în rândul tuturor clienților lor în maniera considerată potrivită de către autoritățile publice naționale. Diseminarea unor astfel de informații de interes public nu ar trebui, totuși, să constituie o sarcină excesivă pentru furnizori. Dacă se întâmplă acest lucru, statele membre ar trebui să solicite o astfel de diseminare prin mijloacele utilizate de furnizori pentru comunicarea cu utilizatorii finali în cadrul activităților lor obișnuite.

(288) În absența unor norme relevante ale dreptului Uniunii, conținutul, aplicațiile și serviciile sunt considerate legale sau prejudiciabile în conformitate cu dreptul material și procedural intern. Furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice ar trebui să acționeze în conformitate cu cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2065, indiferent dacă conținutul, aplicațiile sau serviciile sunt legale sau prejudiciabile. Prezentul regulament și Directiva 2002/58/CE nu aduc atingere Regulamentului (UE) 2022/2065, care, printre altele, conține o regulă de „simplă transmitere” pentru furnizorii de servicii intermediari, astfel cum sunt definiți în acesta.

(289) Utilizatorii finali ar trebui să poată avea acces la serviciile de urgență prin intermediul comunicațiilor de urgență în mod gratuit și fără a fi nevoiți să recurgă la vreun mijloc de plată, de la orice dispozitiv care permite folosirea serviciilor de comunicații interpersonale bazate pe numere, inclusiv atunci când călătoresc în cadrul Uniunii. Comunicațiile de urgență constituie un mijloc de comunicare ce include servicii de comunicații de voce, mesageria, comunicațiile video sau alte tipuri de comunicații, de exemplu textul în timp real și serviciile de conversație totală și de redare de text. Statele membre, ținând seama de capacitățile și de echipamentele tehnice ale PSAP-urilor, ar trebui să poată stabili care servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere sunt potrivite pentru serviciile de urgență, inclusiv posibilitatea de a limita aceste opțiuni la serviciile de comunicații de voce și la echivalentul acestora pentru utilizatorii finali cu handicap sau de a adăuga alte opțiuni, de comun acord cu PSAP-urile naționale. Comunicarea de urgență poate fi declanșată în numele unei persoane printr-un sistem de la bordul vehiculului sau un eCall, astfel cum este definit în Regulamentul (UE) 2015/758. Portofelul european pentru identitatea digitală instituit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al

Consiliului[57] le permite utilizatorilor finali să acceseze un centru digital pentru servicii esențiale. Prin urmare, statele membre trebuie să se asigure că utilizatorii finali vor putea, de asemenea, să inițieze o comunicare de urgență prin utilizarea portofelului lor digital.

(290) Comunicațiile de urgență și informațiile de localizare a apelantului trebuie să fie rutate către cel mai adecvat PSAP fără întârziere pentru a permite răspunsul și gestionarea corespunzătoare a comunicațiilor de urgență. Rutarea eficace a comunicațiilor de urgență ar trebui asigurată, de asemenea, în contextul migrării tehnologice de la tehnologiile cu comutare de circuite la cele cu comutare de pachete. Cel mai adecvat PSAP este stabilit, în mod normal, de către statul membru pe baza unei competențe teritoriale de gestionare a comunicațiilor de urgență sau a competenței de gestionare a unui anumit tip de comunicații, de exemplu un PSAP echipat pentru gestionarea comunicațiilor de tip text în timp real sau în limbajul prin semne. Serviciile de comunicații interpersonale furnizate prin intermediul tehnologiilor cu comutare de pachete pe bază de voce, text – inclusiv text în timp real – și video pot fi rutate în domeniul rețelei publice sau în domeniul PSAP. În funcție de organizarea la nivel național a PSAP, deși comunicațiile de urgență ajung la sistemul PSAP prin intermediul rețelelor publice, ar putea fi necesară o rutare suplimentară în cadrul rețelei IP PSAP pentru a ajunge la cel mai adecvat PSAP. Pentru a garanta disponibilitatea unor comunicații de urgență eficace în beneficiul tuturor utilizatorilor finali, statele membre ar trebui să asigure rutarea promptă către cel mai adecvat PSAP a tuturor tipurilor de comunicații de urgență și a informațiilor de localizare a apelantului autorizate pe teritoriul lor. Statele membre ar trebui să poată impune accesul la serviciile de urgență prin intermediul comunicațiilor de urgență de la serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, atât timp cât sistemul PSAP național permite primirea acestor comunicații prin rutarea către cel mai adecvat PSAP și primirea informațiilor de localizare a apelantului. Aceasta poate include desemnarea de către un stat membru a unui portal IP unic pentru primirea comunicațiilor de urgență. Cu toate acestea, astfel de furnizori ar trebui să îi informeze pe utilizatorii finali când nu este prevăzut accesul la numărul european unic de urgență „112” sau la informația de localizare a apelantului.

(291) Statele membre ar trebui să aibă în vedere capacitatea PSAP-urilor de a gestiona comunicațiile de urgență în mai multe limbi.

(292) Statele membre ar trebui să ia măsuri specifice pentru a se asigura că serviciile de urgență, inclusiv numărul european unic de urgență „112”, sunt accesibile și utilizatorilor finali cu handicap, în special utilizatorilor finali surzi, cu deficiențe de auz, cu deficiențe de vorbire și cu surdocecitate, în conformitate cu Directiva (UE) 2019/882. Principiul echivalenței implică faptul că utilizatorii finali cu handicap ar trebui să poată accesa serviciile de urgență prin intermediul comunicațiilor de urgență într-un mod echivalent din punct de vedere funcțional cu cel în care alți utilizatori finali accesează serviciile de urgență, în special prin apelarea numărului „112” prin intermediul serviciilor bazate pe voce.

---

[57] Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj).

(293) Informația de localizare a apelantului, care se aplică tuturor comunicațiilor de urgență, îmbunătățește nivelul de protecție și securitatea utilizatorilor finali și ajută serviciile de urgență în îndeplinirea atribuțiilor lor, cu condiția ca transferul comunicației de urgență și a datelor conexe către serviciile de urgență în cauză să fie garantat de sistemul național al PSAP-uri. Primirea și utilizarea informațiilor de localizare a apelantului, care includ atât informațiile de localizare pe baza rețelei, în cazul în care rețeaua care asigură conectivitatea furnizează aceste informații furnizorului de servicii sau PSAP, cât și informațiile îmbunătățite de localizare a apelantului pe baza telefonului mobil, în cazul în care echipamentul radio le pune la dispoziție pentru transmitere, ar trebui să respecte toate celelalte cerințe ale dreptului Uniunii privind prelucrarea datelor cu caracter personal. Întreprinderile care furnizează localizarea pe baza rețelei ar trebui să pună informația de localizare a apelantului la dispoziția serviciilor de urgență imediat după conectarea apelului la respectivul serviciu, independent de tehnologia utilizată. Cu toate acestea, tehnologiile de localizare bazate pe telefoanele mobile s-au dovedit a fi în mod semnificativ mai fiabile și mai eficiente din punctul de vedere al costurilor datorită disponibilității datelor furnizate de Serviciul european geostaționar mixt de navigare și de sistemul de navigație prin satelit Galileo, precum și de alte sisteme globale de navigație prin satelit și date wi-fi. Prin urmare, informația de localizare a apelantului obținută pe baza telefonului mobil ar trebui să vină în completarea informației de localizare pe baza rețelei, chiar dacă locația obținută pe baza telefonului mobil devine disponibilă numai după instalarea comunicării de urgență. Statele membre ar trebui să se asigure că, după caz, informația de localizare a apelantului obținută pe baza telefonului mobil este pusă la dispoziția celui mai adecvat PSAP. Acest lucru ar putea să nu fie întotdeauna posibil, de exemplu atunci când localizarea nu este disponibilă pe telefonul mobil sau prin intermediul serviciului de comunicații interpersonale utilizat sau când nu este fezabil din punct de vedere tehnic să se obțină respectiva informație. În plus, statele membre ar trebui să se asigure că PSAP-urile sunt în măsură să extragă și să gestioneze informațiile de localizare a apelantului disponibile, dacă este fezabil. Determinarea și transmiterea informației de localizare a apelantului ar trebui să fie gratuite, atât pentru utilizatorul final, cât și pentru autoritatea care tratează comunicarea de urgență, indiferent de mijloacele de determinare, cum ar fi prin intermediul telefonului mobil sau al rețelei ori al mijloacelor de transmisie, de exemplu prin canal de voce, SMS sau tehnologia de IP.

(294) Este important să se sporească gradul de conștientizare cu privire la numărul european unic de urgență „112”, în vederea îmbunătățirii nivelului de protecție și securitate al cetățenilor care călătoresc în Uniune. În acest scop, cetățenii ar trebui să fie pe deplin informați atunci când călătoresc în orice stat membru, în special prin intermediul informațiilor oferite în autogările, în gările, în porturile sau aeroporturile internaționale și în listele abonaților telefonici, în documentele pentru utilizatorii finali și în facturi, cu privire la faptul că numărul european unic de urgență „112” poate fi folosit ca număr de urgență unic în întreaga Uniune. Această informare este în primul rând responsabilitatea statelor membre, însă Comisia ar trebui să continue atât să sprijine, cât și să completeze inițiativele statelor membre în vederea sporirii gradului de conștientizare a cetățenilor cu privire la numărul european unic de urgență „112” și să evalueze periodic măsura în care numărul european unic de urgență „112” este cunoscut de către public și evoluția utilizării acestuia.

(295) Pentru a răspunde evoluțiilor tehnologice în ceea ce privește accesul la serviciile de urgență prin utilizarea portofelului digital, a informațiilor exacte de localizare a apelantului, a accesului echivalent pentru utilizatorii finali cu handicap și a rutării

apelurilor către cel mai adecvat PSAP, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte, prin intermediul unui act delegat, măsurile necesare pentru a asigura eficacitatea comunicațiilor de urgență în Uniune. Aceste măsuri nu ar trebui să aducă atingere organizării serviciilor de urgență a statelor membre.

(296) Un cetățean dintr-un stat membru care are nevoie să contacteze serviciile de urgență din alt stat membru nu poate face acest lucru deoarece este posibil ca PSAP din țara de origine să nu dețină informațiile de contact ale sistemului PSAP din alte state membre. Prin urmare, ar trebui menținută o bază de date sigură la nivelul Uniunii cu numere care să ajungă la sistemele PSAP din fiecare stat membru. În acest scop, ODN ar trebui să mențină o bază de date securizată cu numerele E.164 pentru a contacta sistemele PSAP ale statelor membre, pentru a se asigura că PSAP-urile dintr-un stat membru pot fi contactate de PSAP din alt stat membru.

(297) Furnizorii de servicii mobile de comunicații interpersonale bazate pe numere au un rol important în strategiile naționale de pregătire și, prin urmare, furnizorii respectivi ar trebui să transmită avertismente publice tuturor utilizatorilor finali vizați. Utilizatorii finali vizați ar trebui să fie considerați acei utilizatori finali care sunt situați în zonele geografice care pot fi afectate de situații de urgență și dezastre majore iminente sau în curs de agravare în timpul perioadei de avertizare, după cum se stabilește de către autoritățile competente.

(298) În cazul în care accesul efectiv al tuturor utilizatorilor finali în cauză, indiferent de locul sau statul membru de reședință al acestora, este asigurat și îndeplinește cel mai înalt nivel de securitate a datelor, statele membre ar trebui să poată prevedea transmiterea de avertismente publice prin utilizarea portofelelor europene pentru identitatea digitală emise în temeiul Regulamentului (UE) nr. 910/2014, asigurându-se, în același timp, că cetățenii Uniunii sunt protejați în mod eficace atunci când călătoresc în alt stat membru.

(299) Identificarea inițiatorului înseamnă informații de identificare a inițiatorului comunicării sau a punctului final al unui serviciu de comunicații electronice, cum ar fi tehnologia Voice over Internet Protocol („VoIP”) în rețele cu comutare de pachete care pot fi transmise terminalului părții destinatare sau utilizatorului final în momentul stabilirii comunicării. În rețelele cu comutare de circuite, prezentarea numărului apelantului către apelat înainte de stabilirea apelului este cunoscută sub denumirea de identificarea apelantului.

(300) Identificarea inițiatorului poate utiliza identificatori ca protocoale de semnalizare, altele decât numerele E.164 sau planurile naționale de numerotație, pentru a transmite identificarea inițiatorului sau a punctului final către echipamentul terminal al părții apelate sau destinatare atunci când se lansează apelul sau comunicarea. Furnizorii de servicii de interconectare, inclusiv furnizorii de servicii de tranzit, ar trebui să asigure transferul informațiilor autentice de identificare a inițiatorului sau de identificare a apelantului în acordurile naționale și internaționale de interconectare, în conformitate cu reglementările sau normele naționale sau internaționale ale țărilor implicate.

(301) Este necesară protejarea dreptului apelantului de a refuza prezentarea identificării liniei/identificării punctului de inițiere de pe care efectuează apelul („CLIR”) și dreptul părții apelate de a respinge apelurile primite de pe linii neidentificate. Anumiți utilizatori finali, mai ales liniile pentru apeluri de urgență și organizațiile similare, au interesul de a păstra anonimatul apelanților lor.

(302) Un centru de preluare a apelurilor de urgență care afișează o identificare generică a liniei atunci când răspunde la o comunicare de urgență nu ar trebui considerat o linie neidentificată.

(303) În ceea ce privește identificarea liniei de conectare, este necesară protejarea dreptului și a interesului legitim al apelatului de a refuza prezentarea identificării liniei la care este efectiv conectat apelantul („COLR”).

(304) Utilizarea unui cod sau a unui prefix specific nu ar trebui să scutească persoanele fizice sau juridice care trimit un apel în scopuri de marketing direct de obligația de a prezenta identificarea apelantului sau identificarea inițiatorului.

(305) Este justificat să nu se țină seama de eliminarea prezentării identificării apelantului sau a identificării inițiatorului în anumite cazuri. Drepturile utilizatorilor finali la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal în ceea ce privește identificarea apelantului/a inițiatorului ar trebui restricționate în cazul în care acest lucru este necesar pentru a urmări apelurile răuvoitoare și nedorite care fac obiectul unei plângeri împotriva unei astfel de utilizări adresate autorităților competente sau în cazul inițierii unei comunicații de urgență și în ceea ce privește identificarea apelantului sau a inițiatorului și datele de identificare și localizare, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a permite serviciilor de urgență și PSAP-urilor să răspundă și să gestioneze în mod eficace comunicațiile de urgență.

(306) Există tehnologii care le permit furnizorilor de servicii de comunicații electronice să limiteze primirea de apeluri răuvoitoare, nedorite sau de alte apeluri frauduloase de către utilizatorii finali în diferite moduri, inclusiv prin blocarea apelurilor silențioase, și să sprijine autoritățile competente în urmărirea acestor apeluri. Aceste apeluri ar putea include apeluri care provin de la numere nevalide, și anume numere care nu există în planul de numerotație, sau numere valide care nu sunt alocate unui furnizor de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere sau care nu sunt atribuite unui utilizator final. Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului ar trebui să protejeze utilizatorii finali oferindu-le, în mod gratuit, posibilitatea de a solicita blocarea unor astfel de apeluri, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, sau oprirea redirecționării automate a apelurilor de către o parte terță către echipamentul terminal al utilizatorului final. În acest scop, furnizorii ar trebui să implementeze tehnologii de ultimă generație, cum ar fi soluțiile de autentificare. Furnizorii ar trebui să informeze utilizatorii finali cu privire la existența unor astfel de funcționalități prin intermediul informațiilor care însoțesc contractul și prin alte mijloace, de exemplu prin publicarea pe pagina lor web, după caz. Posibilitatea de a bloca apelurile nedorite ar trebui considerată fezabilă din punct de vedere tehnic, cu excepția cazului în care furnizorul demonstrează existența unor obstacole tehnice obiective, care pot exista, de exemplu, în rețelele PSTN. Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere ar trebui să poată lua măsuri de autentificare pentru a verifica utilizatorii în conformitate cu Directiva (UE) 2022/2555.

(307) Listele de abonați accesibile publicului constau în orice listă sau serviciu care conține informații privind utilizatorii finali, cum ar fi numere de telefon (inclusiv numerele de telefon mobil) și datele de contact prin e-mail, acestea incluzând, de asemenea, servicii de informații. Principala funcție a serviciilor de informații telefonice este de a permite identificarea acestor persoane. Disponibilitatea și utilizarea tot mai mare a alternativelor digitale, cum ar fi motoarele de căutare online, platformele de comunicare socială și listele de abonați online care oferă o modalitate actualizată de a

găsi informații de contact, nu justifică menținerea obligației pentru furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere. În plus, multe servicii de informații telefonice sunt acum disponibile sub formă de aplicații sau online, permițând utilizatorilor să caute informații în format digital. În plus, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a dreptului la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, este oportun ca utilizatorilor finali care sunt persoane fizice să li se solicite consimțământul înainte ca datele lor cu caracter personal să fie incluse într-o listă de abonați telefonici. Spre deosebire de persoanele fizice, interesele legitime ale entităților juridice legate de includerea datelor lor într-o listă de abonați ar trebui, de asemenea, protejate. Aplicarea Directivei 2002/58/CE a arătat practici divergente de la un stat membru la altul în ceea ce privește exercitarea opțiunii utilizatorilor finali care sunt persoane fizice pentru includerea datelor lor cu caracter personal într-o listă a abonaților telefonici. Uneori, statele membre prevăd că utilizatorii finali au dreptul de a se opune includerii datelor lor cu caracter personal în legislația lor națională sau că retragerea consimțământului unei persoane fizice nu este partajată cu părți terțe care prelucrează date cu caracter personal din listele de abonați, ceea ce poate nu numai să reducă nivelul de protecție în întreaga Uniune, ci și să expună utilizatorii finali la practici frauduloase ale unor actori răuvoitori. Solicitarea consimțământului, inclusiv pentru schimbul de date de contact în format electronic sau pe suport de hârtie, indiferent de furnizor, ar trebui să fie în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679.

(308) În conformitate cu obiectivele cartei și cu obligațiile consacrate în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, cadrul de reglementare ar trebui să asigure faptul că toți utilizatorii finali, inclusiv utilizatorii finali cu handicap, persoanele în vârstă și utilizatorii cu nevoi sociale speciale, au acces cu ușurință și în condiții echivalente la servicii de calitate ridicată la prețuri accesibile, indiferent de locul lor de reședință în Uniune. Declarația 22 anexată la Tratatul de la Amsterdam[58] prevede faptul că instituțiile Uniunii trebuie să ia în considerare nevoile persoanelor cu handicap în elaborarea măsurilor în temeiul articolului 114 din TFUE.

(309) Pentru a se asigura faptul că utilizatorii finali cu handicap beneficiază de concurență și de alegerea furnizorilor de servicii, avantaje de care se bucură majoritatea utilizatorilor finali, autoritățile competente ar trebui să stabilească, atunci când este cazul, ținând seama de condițiile naționale și după consultarea utilizatorilor finali cu handicap, cerințele în materie de protecție a consumatorilor privind utilizatorii finali cu handicap pe care furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația să le respecte. Printre cerințele respective se poate număra, în special, asigurarea de către furnizori a faptului că utilizatorii finali cu handicap pot beneficia de serviciile lor conform unor condiții echivalente, inclusiv în materie de prețuri, tarife și calitate, celor pe care le oferă altor utilizatori finali, indiferent de costurile adiționale pe care le suportă furnizorii în cauză. Atunci când adoptă măsuri privind accesul echivalent și posibilitatea de alegere echivalentă, autoritățile competente ar trebui să încurajeze respectarea standardelor și a specificațiilor relevante stabilite în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament privind standardizarea. Cerințele de protecție a consumatorilor pentru utilizatorii finali cu handicap pot fi aplicate, de asemenea, acordurilor angro dintre furnizori. Pentru a evita impunerea unei sarcini excesive furnizorilor de servicii, autoritățile competente ar trebui să verifice dacă

[58] JO C 340, 10.11.1997, p. 115, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/ams/fna_1/dcl_22/sign.

obiectivele privind accesul echivalent și posibilitatea de alegere pot fi realizate fără astfel de măsuri.

(310) Utilizatorii finali ar trebui să poată beneficia de o garanție de interoperabilitate în privința tuturor echipamentelor comercializate în Uniune pentru recepționarea programelor radio în vehiculele noi de categorie M și a programelor de televiziune digitală. Statele membre ar trebui să poată cere adoptarea unor standarde minime armonizate în ceea ce privește aceste echipamente. Aceste standarde ar putea fi adaptate din când în când, ținând seama de evoluția tehnologică și de evoluția pieței.

(311) În cazul în care statele membre decid să adopte măsuri în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 pentru interoperabilitatea echipamentelor radio pentru consumatori, impactul asupra pieței receptoarelor radio de mică valoare ar trebui să fie limitat, iar receptoarele ar trebui să aibă capacitatea să recepționeze și să reproducă servicii radio furnizate prin intermediul serviciilor de radiodifuziune digitală terestră sau al rețelelor IP, pentru a garanta menținerea interoperabilității. Astfel s-ar consolida, de asemenea, siguranța publică, utilizatorii având posibilitatea să se bazeze pe o gamă mai largă de tehnologii pentru a accesa și a recepționa informații privind situații de urgență în statele membre.

(312) Dispozițiile privind interoperabilitatea echipamentelor radio și de televiziune pentru consumatori nu împiedică ca echipamentele radio auto în vehiculele noi de categorie M să aibă capacitatea de a recepționa și a reproduce servicii radio furnizate prin intermediul serviciilor de radiodifuziune analogică terestră și nu împiedică nici statele membre să impună obligații pentru a asigura faptul că echipamentele radio digitale sunt capabile să recepționeze și să reproducă programe de radiodifuziune analogică terestră.

(313) Fără a aduce atingere dreptului Uniunii, prezentul regulament nu împiedică statele membre să adopte reglementări tehnice privind echipamentele de televiziune digitală terestră, pentru a pregăti migrarea consumatorilor către noi standarde de radiodifuziune terestră și pentru a evita furnizarea de echipamente care nu ar fi conforme cu standardele care urmează să fie implementate.

(314) Statele membre ar trebui să poată impune în continuare întreprinderilor din jurisdicția lor, din considerente legitime de politică publică și numai dacă este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general definite în mod clar de statele membre, în conformitate cu dreptul Uniunii, obligații de difuzare („must carry”) care ar trebui să fie proporționale și transparente. Ar trebui ca obligațiile de difuzare să poată fi aplicate anumitor canale de difuzare a programelor radio și de televiziune și serviciilor complementare prestate de un anumit furnizor de servicii media. Obligațiile impuse de statele membre ar trebui să fie proporționale și transparente, ținându-se seama de obiectivele de interes general definite în mod clar. Statele membre ar trebui să ofere o justificare obiectivă pentru obligațiile de difuzare pe care le impun în dreptul lor intern, în vederea asigurării faptului că respectivele obligații sunt transparente, proporționale și clar definite. Obligațiile ar trebui concepute într-un mod care să ofere suficiente stimulente pentru investițiile eficiente în infrastructură.

(315) Rețelele și serviciile de comunicații electronice utilizate pentru difuzarea publică a emisiunilor de radio sau de televiziune cuprind rețelele de difuzare prin cablu, prin internet (IPTV), prin satelit și pe cale terestră. Pot, de asemenea, să includă și alte rețele, în măsura în care un număr semnificativ de utilizatori finali folosesc aceste rețele ca principale mijloace de recepție a emisiunilor de radio și televiziune. Obligațiile de difuzare (must carry) referitoare la transmisiile de programe de

televiziune analogică ar trebui avute în vedere numai în cazul în care absența unei astfel de obligații ar cauza o perturbare gravă pentru un număr important de utilizatori finali sau în cazurile în care nu există alte mijloace de transmisie pentru canalele de televiziune menționate. Obligațiile de difuzare pot include transmiterea de servicii concepute special pentru a permite accesul echivalent al utilizatorilor finali cu handicap. În consecință, serviciile complementare includ serviciile concepute în vederea îmbunătățirii accesibilității pentru utilizatorii finali cu handicap, cum ar fi videotextul, subtitrarea pentru utilizatorii finali surzi sau cu deficiențe de auz, descrierea audio, subtitrarea vorbită și interpretarea în limbajul semnelor, și ar putea include accesul la datele primare conexe, după caz. Având în vedere furnizarea și recepționarea pe scară tot mai largă a serviciilor de televiziune conectată și ținând seama de faptul că grilele electronice de programe sunt în continuare importante pentru alegerile făcute de utilizatorii finali, transmiterea de date referitoare la programe, necesare pentru a susține funcționalitățile televiziunii conectate și ale grilelor electronice de programe, poate fi inclusă în obligațiile de difuzare. Astfel de date referitoare la programe ar trebui să poată include informații cu privire la conținutul programului și cum se poate accesa, dar nu și conținutul programului în sine.

(316) Obligațiile de difuzare ar trebui să facă obiectul unei revizuiri din partea statelor membre ținând seama de evoluția tehnologică și de cea a pieței și în vederea asigurării faptului că acestea continuă să fie proporționale cu obiectivele urmărite. Obligațiile respective ar putea, dacă este cazul, să fie însoțite de o dispoziție privind o remunerație proporțională, care ar trebui să fie prevăzută de dreptul intern. În acest caz, dreptul intern ar trebui să stabilească și metodologia aplicabilă pentru calcularea remunerației adecvate. Respectiva metodologie ar trebui să evite lipsa de consecvență cu măsurile corective privind accesul care ar putea fi impuse de autoritățile naționale de reglementare furnizorilor de servicii de transmisie utilizate pentru radiodifuziune care au fost desemnați ca având o putere semnificativă pe piață. Cu toate acestea, atunci când un contract cu durată determinată prevede o metodologie diferită, respectiva metodologie ar trebui să se poată aplica în continuare pe durata contractului. În absența unei dispoziții de drept intern privind remunerația, furnizorii de canale de televiziune sau posturi de radio și furnizorii de rețele de comunicații electronice utilizate pentru transmisia acestor canale de televiziune și posturi de radio ar trebui să poată conveni prin contract cu privire la o remunerație proporțională.

(317) Cadrul de reglementare și structurile sale de guvernanță, inclusiv Comisia, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, OAREC și Oficiul OAREC, au avut rezultate bune în ceea ce privește armonizarea pieței interne. Cu toate acestea, piețele naționale sunt încă fragmentate și nu s-a realizat o piață internă pentru rețelele și serviciile electronice. Acest lucru afectează furnizorii de comunicații electronice implicați în activități transfrontaliere sau care își desfășoară activitatea într-un număr semnificativ de state membre, inclusiv în cazul în care există orientări ale OAREC. Evaluarea a identificat în special trei aspecte problematice, în primul rând, influența națională puternică asupra OAREC care poate afecta impactul realizărilor sale asupra pieței interne, în al doilea rând, extinderea asimetrică a competențelor autorităților naționale de reglementare care dă naștere la inconsecvențe în ceea ce privește contribuțiile autorităților naționale de reglementare la activitatea OAREC și, în al treilea rând, constrângerile în materie de resurse și deficiențele structurale care afectează capacitatea OAREC de a-și îndeplini sarcinile care i-au fost atribuite. Prin urmare, cadrul de guvernanță trebuie să evolueze pentru a sprijini finalizarea pieței interne a comunicațiilor electronice în întreaga Uniune, prin asigurarea unor abordări

coerente în ceea ce privește aplicarea normelor și a unei mai bune coordonări între autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente la nivel național, între organele și oficiile Uniunii la nivelul Uniunii și între nivelul național și cel al Uniunii.

(318) Anumite sarcini ar trebui să fie îndeplinite numai de autoritățile naționale de reglementare, și anume de organismele care sunt independente atât de sector, cât și de orice intervenție externă sau presiune politică. Pentru a se asigura că autoritățile naționale de reglementare sunt toate competente să îndeplinească sarcinile necesare și că rezultatele OAREC reprezintă în mod corespunzător poziția statelor membre, aceste sarcini ar trebui extinse, de exemplu, la sarcinile legate de gestionarea notificărilor și de procedura pașaportului unic în cadrul regimului de autorizare generală, la sarcinile legate de punerea în aplicare a măsurilor de tranziție către fibră optică sau la sarcinile legate de sprijinul pentru pregătire și reziliență. În special, având în vedere expertiza lor în materie de reglementare a pieței și de concurență, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să aibă competența de a decide cu privire la aspectele legate de modelarea pieței și de concurență ale procedurilor de alocare a spectrului. În absența unor dispoziții contrare, statele membre ar trebui să poată atribui alte sarcini în materie de reglementare prevăzute în prezentul regulament fie autorităților naționale de reglementare, fie altor autorități competente. Statele membre ar trebui să promoveze stabilitatea competențelor autorităților naționale de reglementare în ceea ce privește atribuirea sarcinilor care au rezultat în urma transpunerii cadrului de reglementare al Uniunii pentru comunicațiile electronice, în special sarcinile referitoare concurența pe piață sau intrarea pe piață. Atunci când li se atribuie sarcini altor autorități competente, acestea ar trebui să încerce să consulte autoritățile naționale de reglementare înainte de luarea unei decizii. În conformitate cu principiul bunei cooperări, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente ar trebui să facă schimb de informații pentru exercitarea sarcinilor proprii.

(319) Statele membre ar trebui să notifice Comisiei denumirea autorității de reglementare naționale și a altor autorități competente. În ceea ce privește autoritățile competente pentru acordarea drepturilor de trecere, cerința de notificare ar trebui să poată fi îndeplinită prin menționarea punctului de informare unic instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1309.

(320) În conformitate cu principiul separării funcțiilor de reglementare de cele operaționale, statele membre ar trebui să garanteze independența autorității naționale de reglementare și a altor autorități competente în vederea asigurării imparțialității deciziilor lor. Această cerință de independență nu aduce atingere autonomiei instituționale, nici obligațiilor constituționale ale statelor membre sau principiului neutralității în raport cu regimul proprietății din statele membre, prevăzut la articolul 345 din TFUE.

(321) Pentru a asigura o aplicare eficace a cadrului de reglementare și pentru a spori autoritatea acestora, precum și predictibilitatea deciziilor sale, o autoritate națională de reglementare ar trebui să fie protejată împotriva intervențiilor externe sau a presiunilor politice care ar putea pune în pericol evaluarea sa independentă a chestiunilor cu care este sesizată. O astfel de influență din exterior face ca un organism național legislativ să fie nepotrivit pentru a acționa în calitate de autoritate națională de reglementare în temeiul cadrului de reglementare. În acest scop, statele membre ar trebui să stabilească în prealabil norme privind motivele revocării din funcție a conducătorului autorității naționale de reglementare pentru a înlătura orice îndoială rezonabilă legată de neutralitatea respectivei autorități și de inflexibilitatea acesteia față de factorii externi.

Pentru a evita revocările din funcție arbitrare, membrii revocați din funcție ar trebui să aibă dreptul de a solicita ca instanțele competente să verifice existența unui motiv întemeiat de revocare din funcție, din rândul celor prevăzute în prezentul regulament. Astfel de revocări din funcție ar trebui să se refere numai la calificările personale sau profesionale ale conducătorului ori ale membrului în cauză. Este important ca autoritățile naționale de reglementare să aibă propriul lor buget pentru a putea, în special, să recruteze personal calificat în număr suficient. Pentru garantarea transparenței, acest buget ar trebui publicat anual. În limitele bugetului lor, acestea ar trebui să beneficieze de autonomie în ceea ce privește gestionarea resurselor lor, umane și financiare. În vederea garantării imparțialității, statele membre care își mențin proprietatea sau controlul asupra întreprinderilor care contribuie la bugetul autorității naționale de reglementare sau al altor autorități competente prin intermediul taxelor administrative ar trebui să se asigure că există o separare structurală efectivă între activitățile legate de exercitarea dreptului de proprietate sau de control și exercitarea controlului asupra bugetului.

(322) Este necesar să se întărească și mai mult independența autorităților naționale de reglementare pentru a se asigura faptul că conducătorii și membrii acestora nu sunt influențați de presiuni externe, prin impunerea unor calificări minime pentru numire și o durată minimă a mandatului lor. În plus, pentru a aborda riscul de deturnare a dispozițiilor legale, pentru a asigura continuitatea și pentru a consolida independența, statele membre ar trebui să aibă în vedere limitarea posibilității de reînnoire a mandatelor conducătorului sau ale membrilor consiliului și să instituie un sistem de rotație corespunzător pentru consiliu și personalul de conducere de nivel superior. Acest lucru ar putea fi realizat, de exemplu, prin numirea primilor membri ai organismului colectiv pentru perioade diferite, pentru ca mandatele lor, precum și cele ale succesorilor lor, să nu expire în același moment.

(323) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să fie răspunzătoare pentru modul în care își îndeplinesc sarcinile și să aibă obligația de a raporta cu privire la acesta. Obligația respectivă ar trebui să ia, în mod normal, forma unei obligații de raportare anuală, mai degrabă decât a unor cerințe de raportare ad-hoc, care, în cazul în care sunt disproporționate, le-ar putea limita independența sau le-ar putea împiedica în îndeplinirea sarcinilor care le revin.

(324) Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să dispună de resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite. Pentru a consolida OAREC, pentru a spori reprezentativitatea acestuia și pentru a-i garanta cunoștințele de specialitate, experiența și cunoștințele privind situația specifică de pe toate piețele naționale, fiecare stat membru ar trebui să se asigure că autoritatea sa națională de reglementare dispune de resursele financiare și umane adecvate pentru a participa pe deplin la activitatea OAREC.

(325) OAREC a fost instituit pentru prima dată de Comisie în 2002[59] drept grup de lucru la nivel de experți al Comisiei, Grupul autorităților europene de reglementare în domeniul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice („ERG”), pentru a consilia și a asista Comisia în consolidarea pieței interne a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice prin asigurarea dezvoltării unei practici de reglementare

[59] Decizia 2002/627/CE a Comisiei din 29 iulie 2002 de instituire a Grupului entităților europene de reglementare în domeniul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (JO L 200, 30.7.2002, p. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/627/oj).

coerente și a aplicării coerente a cadrului de reglementare al Uniunii pentru comunicațiile electronice. Regulamentul (CE) nr. 1211/2009 al Parlamentului European și al Consiliului[60] a instituit OAREC ca organism al Uniunii, compus din autoritățile naționale de reglementare, care înlocuiește ERG, și este asistat de Oficiu, un organism comunitar cu personalitate juridică instituit pentru a îndeplini sarcinile menționate în regulamentul respectiv, în special furnizarea de servicii de sprijin profesional și administrativ către OAREC. Pentru a sprijini OAREC în mod eficient, Oficiul a beneficiat de autonomie juridică, administrativă și financiară. Regulamentul (UE) 2018/1971 a instituit Agenția de Sprijin pentru OAREC („Oficiul OAREC") ca agenție a Uniunii pentru sprijinirea OAREC. În general, evaluarea OAREC și a Oficiului OAREC a arătat că ambele au fost eficace în îndeplinirea sarcinilor și a obiectivelor lor și, prin urmare, structura a funcționat bine și poate fi menținută.

(326) Pentru a-și îndeplini sarcinile, OAREC ar trebui să pună în comun expertiza autorităților naționale de reglementare și a personalului ODN. OAREC ar trebui să urmărească să garanteze participarea tuturor autorităților naționale de reglementare la îndeplinirea atribuțiilor sale de reglementare și la funcționarea sa.

(327) OAREC joacă rolul unui forum de cooperare între autoritățile naționale de reglementare, precum și între autoritățile naționale de reglementare și Comisie în exercitarea tuturor responsabilităților respective care revin acestora în temeiul cadrului de reglementare al Uniunii. OAREC reprezintă, de asemenea, un organism de reflecție, de dezbatere și de consultanță pentru Parlamentul European, Consiliu și Comisie în domeniul comunicațiilor electronice.

(328) Instituțiile Uniunii și autoritățile naționale de reglementare ar trebui să beneficieze de asistență și consiliere din partea OAREC, inclusiv în ceea ce privește impactul relevant pe care îl are, din punct de vedere al reglementării, orice chestiune referitoare la dinamica generală a pieței digitale sau în ceea ce privește relațiile, discuțiile și schimburile lor cu terți sau diseminarea de bune practici de reglementare către acestea. Pe lângă contribuțiile sale la consultările publice ale Comisiei, OAREC ar trebui, la cerere, să ofere consultanță Comisiei la pregătirea propunerilor legislative. OAREC ar trebui totodată să fie autorizat să furnizeze consiliere Parlamentului European și Consiliului, la cererea acestora sau din proprie inițiativă.

(329) Din perspectiva convergenței tot mai accentuate între sectoarele care furnizează servicii de comunicații electronice și dimensiunea orizontală a aspectelor de reglementare referitoare la dezvoltarea acestora, OAREC și ODN ar trebui să coopereze, fără a aduce atingere rolului acestora, cu autoritățile naționale de reglementare, cu alte organe, oficii, agenții și grupuri consultative ale Uniunii, în special cu RSPB, cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului[61], cu Comitetul european pentru protecția datelor, instituit prin

---

60 Regulamentul (CE) nr. 1211/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 de instituire a Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) și a Oficiului (JO L 337, 18.12.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1211/oj).

61 Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

Regulamentul (UE) 2016/679, cu Grupul autorităților europene de reglementare în domeniul serviciilor mass-media audiovizuale, instituit prin Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului, cu Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 526/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[62], cu Agenția GNSS European, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 912/2010 al Parlamentului European și al Consiliului[63], cu Rețeaua de cooperare pentru protecția consumatorilor, instituită în temeiul Regulamentului (CE) 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului[64], cu Rețeaua europeană în domeniul concurenței și organizațiile de standardizare europene, precum și cu comitetele existente (precum Comitetul pentru comunicații și Comitetul pentru spectrul de frecvențe radio). După caz, OAREC și ODN ar trebui să coopereze și cu autoritățile competente relevante din statele membre responsabile în materie de concurență, de protecția consumatorului, de securitate cibernetică și de protecție a datelor și cu autoritățile competente din țările terțe, în special cu autoritățile de reglementare competente în domeniul comunicațiilor electronice sau cu grupuri formate din astfel de autorități, precum și cu organizații internaționale, atunci când acest lucru este necesar pentru a-și îndeplini atribuțiile. OAREC ar trebui, de asemenea, să poată consulta părțile interesate prin consultare publică.

(330) În calitate de organism tehnic cu cunoștințe de specialitate în domeniul comunicațiilor electronice și alcătuit din reprezentanți ai autorităților naționale de reglementare și ai Comisiei, OAREC este cel mai bine poziționat pentru a i se încredința atribuții cum sunt cele de a contribui la proceduri eficiente legate de piața internă pentru proiectele de măsuri naționale de reglementare a pieței, de a transmite către autoritățile naționale de reglementare și către alte autorități competente orientările necesare pentru asigurarea unor criterii comune și a unei abordări coerente în materie de reglementare. ODN ar trebui să fie echipat pentru a sprijini OAREC în toate sarcinile sale de reglementare. Acest lucru nu aduce atingere atribuțiilor care revin autorităților naționale de reglementare, acestea fiind cele mai apropiate de piețele comunicațiilor electronice, precum și de condițiile locale.

(331) Pentru a contribui la obiectivele prezentului regulament, pe lângă sarcinile sale actuale, OAREC ar trebui să promoveze o cooperare eficace între furnizorii de rețele de comunicații electronice și întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectoare strâns legate între ele, prin emiterea de orientări privind facilitarea cooperării ecosistemice în chestiuni tehnice și comerciale legate de furnizarea de servicii de comunicații electronice sau de servicii ale societății informaționale și de produse și servicii inovatoare în beneficiul, în special, al utilizatorilor finali, în conformitate cu

---

62 Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind ENISA (Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică) și privind certificarea securității cibernetice pentru tehnologia informației și comunicațiilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 526/2013 (Regulamentul privind securitatea cibernetică) (JO L 151, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

63 Regulamentul (UE) 2021/696 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a Programului spațial al Uniunii și a Agenției Uniunii Europene pentru Programul spațial și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 912/2010, (UE) nr. 1285/2013 și (UE) nr. 377/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE (JO L 170, p. 69, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/696/oj).

64 Regulamentul (UE) 2017/2394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) 2006/2004 (JO L 345, 27.12.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj).

normele dreptului concurenței. OAREC ar trebui, de asemenea, să primească noi sarcini privind reziliența și pregătirea, inclusiv adoptarea unui plan de pregătire al Uniunii pentru infrastructurile digitale elaborat de ODN. OAREC ar trebui, de asemenea, să adopte orientări privind măsurile tehnice și juridice care ar putea proteja în mod eficace utilizatorii finali împotriva activităților frauduloase din Uniune.

(332) Membrii Consiliului autorităților de reglementare al OAREC ar trebui să fie numiți de autoritățile naționale de reglementare, în mod normal din rândul șefilor autorității naționale de reglementare sau al membrilor organismului colectiv al acesteia. Președinția prin rotație a Consiliului autorităților de reglementare al OAREC ar trebui să asigure continuitatea activității OAREC. Se promovează, de asemenea, o rotație a vicepreședinților.

(333) OAREC ar trebui să poată acționa în interesul Uniunii, independent de orice intervenție externă, inclusiv de presiuni politice sau ingerințe comerciale. Este, prin urmare, important să se asigure că persoanele numite în cadrul Consiliului autorităților de reglementare beneficiază de cele mai înalte garanții de independență personală și funcțională. Șeful unei autorități naționale de reglementare, un membru al organismului său colectiv ori înlocuitorul oricăruia dintre aceștia beneficiază de un astfel de nivel de independență personală și funcțională. Mai concret, aceștia ar trebui să acționeze independent și obiectiv și nu ar trebui să solicite sau să accepte instrucțiuni în exercitarea funcțiilor lor și ar trebui să fie protejați împotriva concedierii arbitrare. Funcția de supleant în cadrul Consiliului autorităților de reglementare poate fi îndeplinită, de asemenea, de șeful autorității naționale de reglementare, de un membru al organismului său colectiv, de înlocuitorul oricăruia dintre aceștia sau de un alt membru al personalului autorității naționale de reglementare, care acționează în numele și în cadrul mandatului membrului din cadrul Consiliului autorităților de reglementare pe care îl înlocuiește.

(334) OAREC ar trebui să furnizeze expertiză și să câștige încrederea prin independența sa, prin calitatea serviciilor sale de consiliere și informare, prin transparența procedurilor și a metodelor sale de funcționare și prin eforturile depuse în îndeplinirea atribuțiilor sale cu sprijinul ODN. Independența OAREC nu ar trebui să împiedice Consiliul autorităților de reglementare să delibereze pe baza unor proiecte elaborate de grupurile de lucru sub îndrumarea sa.

(335) RSPG a fost instituit pentru prima dată prin Decizia 2002/622/CE pentru a contribui la dezvoltarea pieței interne și pentru a sprijini dezvoltarea unei politici în domeniul spectrului de frecvențe radio la nivelul Uniunii. Decizia 2002/622/CE a fost înlocuită ulterior prin Decizia Comisiei din 11 iunie 2019. RSPG oferă asistență Comisiei și o consiliază cu privire la aspectele legate de politica în domeniul spectrului de frecvențe radio. Printre aceste chestiuni se numără disponibilitatea spectrului, armonizarea și alocarea frecvențelor, furnizarea informațiilor privind alocarea, disponibilitatea și utilizarea spectrului de frecvențe radio, metodele care trebuie utilizate în vederea acordării drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, reconfigurarea, migrarea utilizatorilor spre alte frecvențe, valorificarea și utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio și protecția sănătății oamenilor. RSPG oferă consultanță Parlamentului European și Consiliului, la cererea acestora, cu privire la aspecte legate de spectrul de frecvențe radio. RSPG a devenit forumul pentru coordonarea punerii în aplicare de către statele membre a obligațiilor care le revin în legătură cu spectrul de frecvențe radio în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 și joacă un rol central în domenii esențiale pentru piața internă, cum ar fi coordonarea și standardizarea transfrontaliere ale spectrului de frecvențe radio.

(336) În general, rezultatele RSPG au furnizat informații valoroase pentru considerații suplimentare ale Comisiei, au contribuit la dezvoltarea pieței interne și la sprijinirea dezvoltării unei politici în domeniul spectrului de frecvențe radio la nivelul Uniunii și au fost salutate de părțile interesate. Cu toate acestea, în avizele sale, RSPG nu și-a exploatat pe deplin mandatul de a consilia instituțiile Uniunii cu privire la aspecte mai ample ale politicii în domeniul spectrului de frecvențe radio în general (de exemplu, aspecte economice, politice, culturale, strategice, de securitate, de sănătate și sociale), parțial din cauza lipsei unei structuri de sprijin adecvate. Cooperarea strânsă dintre OAREC și RSPG, în cadrul căreia aspectele legate de spectrul de frecvențe radio au implicații în materie de reglementare prevăzute de Directiva (UE) 2018/1972, s-a limitat, în practică, la câteva avize sau rapoarte comune. Atât OAREC, cât și RSPG s-au bazat pe resursele membrilor lor pentru activitatea pe fond, ceea ce înseamnă că orice constrângeri pe care le au autoritățile naționale, fie că este vorba de constrângeri de natură bugetară, de personal sau de volumul de muncă, se reflectă în capacitatea lor de a contribui în mod eficace la activitatea OAREC și a RSPG.

(337) Noile sarcini în temeiul prezentului regulament, cum ar fi în domeniul utilizării spectrului de frecvențe radio de către sateliți și în cadrul procedurii privind piața unică a spectrului de frecvențe radio, necesită consolidarea RSPG. Acesta ar trebui să evolueze de la grupul consultativ al Comisiei pentru a deveni similar cu OAREC, beneficiind de sprijin administrativ și profesional adecvat din partea ODN. Prin urmare, prezentul regulament instituie RSPB care înlocuiește RSPG. RSPB ar trebui să aibă în continuare un rol consultativ în dezvoltarea unei politici în domeniul spectrului de frecvențe radio în Uniune. Comisia, Parlamentul European sau Consiliul pot solicita în orice moment RSPB să adopte un aviz sau un raport cu privire la orice aspect legat de politica în domeniul spectrului de frecvențe radio. În avizele sale, RSPB ar trebui să țină seama, printre altele, de aspectele tehnice, economice, politice, culturale, strategice, de sănătate și sociale, precum și de diferitele nevoi potențial conflictuale ale utilizatorilor spectrului de frecvențe radio, în vederea asigurării unui echilibru echitabil, nediscriminatoriu și proporțional. În plus, RSPB ar trebui să își asume noi sarcini în temeiul prezentului regulament.

(338) Întrucât sarcinile legate de politica în domeniul spectrului de frecvențe radio necesită expertiză din partea diferitelor autorități naționale competente responsabile cu aspectele legate de spectru, inclusiv din partea organismelor care iau decizii politice, sarcinile RSPB nu pot fi conferite OAREC, care este alcătuit din autorități naționale de reglementare care nu au neapărat competențe în chestiuni legate de politica în domeniul spectrului de frecvențe radio.

(339) RSPB ar trebui să fie alcătuit din Consiliul RSPB și grupurile de lucru ale RSPB. Grupurile de lucru ar trebui să desfășoare activități pregătitoare pentru deliberările Consiliului RSPB în același mod în care subgrupurile au făcut acest lucru pentru RSPG.

(340) Consiliul RSPB ar trebui să includă experți la nivel înalt din statele membre responsabili cu politica strategică în domeniul spectrului de frecvențe radio. Acești experți ar putea proveni de la autoritățile naționale de reglementare sau de la alte autorități competente. În cadrul reuniunilor RSPB, delegațiile naționale ar trebui să prezinte o viziune consolidată și coordonată la nivel național, indiferent dacă responsabilitatea pentru spectrul de frecvențe radio este partajată între diferite organisme naționale, nu numai în ceea ce privește piața internă, ci și politicile de ordine publică, securitate publică, protecție civilă și apărare, deoarece astfel de politici pot influența organizarea spectrului de frecvențe radio în ansamblu.

(341) Regimul actual al RSPG, conform căruia un președinte are un mandat de doi ani și, la sfârșitul acestuia, este înlocuit de un vicepreședinte, s-a dovedit a fi benefic pentru asigurarea continuității activității RSPG. Prin urmare, un mecanism similar ar trebui să continue pentru un președinte și un vicepreședinte al Consiliului RSPB.

(342) CEPT ar trebui să fie invitată ca observator la lucrările RSPB, având în vedere faptul că activitățile acestuia au un impact semnificativ asupra spectrului de frecvențe radio la nivel paneuropean și că CEPT și organismele sale asociate dispun de vaste cunoștințe tehnice în domeniul gestionării spectrului de frecvențe radio. Utilizarea cunoștințelor de specialitate ale CEPT este, de asemenea, oportună pe baza mandatelor acordate acesteia în temeiul Deciziei nr. 676/2002/CE în vederea elaborării măsurilor tehnice de punere în aplicare în domeniul alocării spectrului de frecvențe radio și al disponibilității informațiilor. Având în vedere importanța standardizării europene pentru dezvoltarea echipamentelor care utilizează spectrul de frecvențe radio, asocierea Institutului European de Standardizare în Telecomunicații (ETSI) în calitate de observator este în egală măsură importantă.

(343) În plus, atunci când este necesar și de la caz la caz, Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, Consiliul RSPB și Consiliul de administrație al ODN ar trebui să poată invita orice persoană a cărei opinie poate fi relevantă, de exemplu având în vedere rolul și expertiza acesteia, să participe la reuniunile lor în calitate de observator. Acest statut de observator nu ar trebui să fie permanent și, în consecință, ar trebui să se emită o invitație de participare la reuniunile Consiliului autorităților de reglementare, ale Consiliului RSPB sau ale Consiliului de administrație pentru o anumită reuniune. Având în vedere caracterul sensibil și confidențial al anumitor discuții pe care membrii OAREC și ai RSPB ar putea fi obligați să le desfășoare, cum ar fi, de exemplu, cele legate de reziliență sau cu o puternică dimensiune europeană, este necesar să se confere Comisiei competența de a solicita restricționarea participării la reuniunile OAREC și RSPB. Aceeași posibilitate de a solicita limitarea participării ar trebui acordată președinților OAREC și RSPB, care pot face o astfel de cerere de comun acord cu directorul ODN.

(344) Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, Consiliul RSPB și Consiliul de administrație al ODN ar trebui să organizeze cel puțin două reuniuni ordinare pe an. Având în vedere experiența anterioară și rolul sporit al OAREC și al RSPB, Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, Consiliul RSPB și Consiliul de administrație al ODN ar putea fi nevoite să organizeze reuniuni suplimentare. Pentru a consolida și mai mult cooperarea dintre OAREC și RSPB, pot fi convocate reuniuni comune ale Consiliului autorităților de reglementare și ale Consiliului RSPB pentru a discuta chestiuni relevante atât pentru OAREC, cât și pentru RSPB.

(345) Pentru a spori și mai mult dimensiunea pieței unice a OAREC și a orientărilor, avizelor, rapoartelor și altor documente ale RSPB, majoritatea unică ar trebui să devină regula de vot.

(346) Experiența a arătat că majoritatea sarcinilor OAREC și ale RSPB sunt îndeplinite mai bine prin intermediul grupurilor de lucru. Grupurile de lucru ale OAREC ar trebui să asigure întotdeauna luarea în considerare în mod egal a tuturor opiniilor și contribuțiilor autorităților naționale de reglementare, în timp ce grupurile de lucru ale RSPB ar trebui să asigure luarea în considerare în mod egal a tuturor opiniilor și contribuțiilor membrilor RSPB. Autoritățile naționale de reglementare și, după caz, autoritățile competente responsabile cu spectrul de frecvențe radio ar trebui să răspundă prompt la solicitările de nominalizare pentru a asigura constituirea rapidă a

grupurilor de lucru, în special a celor legate de proceduri care au termene. Grupurile de lucru ar trebui să fie deschise participării unor experți din partea Comisiei. Pentru a spori și mai mult impactul rezultatelor OAREC și RSPB asupra pieței interne, personalul profesionist al ODN ar trebui, de asemenea, să sprijine și să contribuie în mod sistematic la activitățile grupurilor de lucru. Prin urmare, Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și Consiliul RSPB ar trebui să înființeze grupuri de lucru, prin intermediul ODN, și să își numească președinții, reprezentând, acolo unde este posibil, diferite autorități naționale de reglementare și, după caz, autorități competente responsabile cu spectrul de frecvențe radio, precum și ODN, având în vedere expertiza și disponibilitatea personalului ODN.

(347) În cadrul procedurii privind piața internă, în cazul în care grupul de lucru al OAREC evaluează un proiect de măsură națională propus de o autoritate națională de reglementare și elaborează un proiect de aviz, dacă este cazul, acesta nu ar trebui să fie influențat de opiniile autorității naționale de reglementare care a propus măsura în sine sau ale Comisiei. De asemenea, grupurile de lucru RSPB și OAREC care se ocupă de proiectele de măsuri naționale notificate în cadrul procedurii privind piața unică a spectrului de frecvențe radio nu ar trebui să fie influențate nici de opiniile unei autorități competente care propune măsura, nici de cele ale Comisiei. Prin urmare, în mod excepțional, experții Comisiei și ai autorității naționale de reglementare relevante sau ai autorității competente responsabile cu spectrul de frecvențe radio nu ar trebui să participe la reuniunile grupului de lucru relevant al OAREC sau al RSPB.

(348) RSPG a jucat un rol important în pregătirea de către Uniune a Conferințelor mondiale pentru radiocomunicații prin identificarea, împreună cu Comisia, a punctelor de pe agendele Conferințelor mondiale pentru radiocomunicații care ar putea afecta dreptul, politicile sau programele Uniunii și prin recomandarea poziției pe care Uniunea ar trebui să o adopte în cadrul Conferințelor mondiale pentru radiocomunicații. Întrucât aceste recomandări nu ar trebui să fie influențate de nicio administrație din afara UE, membrii subgrupului RSPG relevant sunt doar experți din statele membre și din cadrul Comisiei. Un astfel de mecanism ar trebui să continue după preluarea sarcinilor RSPG de către RSPB.

(349) După caz și în funcție de alocarea sarcinilor către autoritățile din fiecare stat membru, ar trebui invitate să participe și alte autorități competente, iar opiniile acestora ar trebui luate în considerare în cadrul grupului de lucru relevant al OAREC, în cazul în care expertiza lor este necesară. În cazul în care experții altor autorități competente nu pot participa la astfel de reuniuni, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să demonstreze că opiniile lor au fost luate în considerare. În orice caz, ar trebui menținută independența OAREC. Ca regulă generală, OAREC și grupurile de lucru ale RSPB ar trebui să aibă mandate specifice și ar trebui dizolvate de îndată ce își finalizează mandatul. Astfel, activitatea OAREC și a RSPB ar fi mai flexibilă, iar experții ar fi angajați acolo unde este necesar și pe perioada necesară. Pe de altă parte, ar trebui să fie posibilă crearea unor grupuri de lucru permanente ale OAREC sau ale RSPB în cazul în care activitățile acestora sunt recurente.

(350) Practica actuală a RSPG de a lucra pe baza unui program de lucru bienal s-a dovedit a fi pozitivă, deoarece a prevăzut o continuitate de doi ani a activităților, fără a crea sarcini administrative inutile. Aceasta a permis o implicare mai rațională a experților naționali prin organizarea activității RSPG în funcție de urgența și sensibilitatea activității, permițând astfel finalizarea tuturor activităților cel puțin în perioada de doi ani. Această bună practică ar trebui să continue cu RSPB și ar trebui să fie adoptată și de OAREC. Comisia ar trebui să poată solicita OAREC sau RSPB un aviz în orice

moment în cadrul unui ciclu bienal, chiar dacă o activitate bazată pe cerere ar continua în următorul ciclu bienal.

(351) Pentru a reduce sarcina administrativă, OAREC și RSPB ar trebui să adopte fiecare câte un raport privind activitățile lor o dată la doi ani, în conformitate cu programele lor de lucru respective.

(352) Pentru a asigura o aplicare coerentă și consecventă a cadrului de reglementare al Uniunii pentru politica în domeniul comunicațiilor electronice și al spectrului de frecvențe radio, este necesar să se consolideze cooperarea dintre OAREC și RSPB. Având în vedere interdependența tot mai mare dintre reglementarea comunicațiilor electronice și gestionarea spectrului de frecvențe radio, cooperarea structurată, periodică și sistematică, inclusiv prin reuniuni comune și grupuri de lucru comune, este esențială pentru a evita fragmentarea în materie de reglementare, pentru a spori coerența politicilor și pentru a sprijini funcționarea eficace a pieței interne.

(353) Pentru a consolida cooperarea dintre OAREC și RSPB, președintele Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și președintele Consiliului RSPB ar trebui să se reunească cel puțin de două ori pe an. Pentru a aborda aspectele identificate ca necesitând o cooperare strânsă între OAREC și RSPB, președinții ar trebui să facă propuneri consiliilor lor respective pentru activități comune, inclusiv pentru înființarea de grupuri operative comune. Aspectele identificate ca făcând obiectul unei cooperări strânse ar trebui, de asemenea, să fie descrise în programele de lucru ale OAREC și RSPB. Domeniile în care este recomandabilă o cooperare mai strânsă ar putea include aspecte de reglementare de interes reciproc, în special reglementarea pieței și concurența legată de spectrul de frecvențe radio, precum și comunicațiile prin satelit, rețelele verticale, 5G și 6G și viitoarele comunicații mobile.

(354) Rolul Oficiului OAREC, care oferă în prezent în principal sprijin administrativ OAREC, ar trebui consolidat pentru a oferi OAREC și RSPB sprijin în chestiuni administrative și expertiză cu privire la fondul sarcinilor care le sunt atribuite. În acest scop, structura Oficiului OAREC ar trebui adaptată, iar resursele sale bugetare ar trebui majorate. Noua denumire oficială a Oficiului OAREC ar trebui să fie „Oficiul pentru Rețele Digitale”. Denumirea „ODN” ar trebui să fie utilizată ca denumire prescurtată a agenției.

(355) Având în vedere complexitatea tot mai mare și importanța strategică a rețelelor de comunicații electronice și a infrastructurilor rețelelor digitale, precum și interdependența tot mai mare a acestora cu politica în domeniul spectrului de frecvențe radio, este necesar să se instituie o structură de sprijin consolidată la nivelul Uniunii. ODN ar trebui să joace un rol central în furnizarea de expertiză, capacitate analitică și coordonare în sprijinul OAREC și al RSPB, respectând totodată pe deplin mandatele și independența acestora. Un sprijin consolidat și structurat la nivelul Uniunii este esențial pentru a asigura aplicarea consecventă a dreptului Uniunii, pentru a spori coerența în materie de reglementare și de politici, pentru a evita fragmentarea pieței interne și pentru a sprijini punerea în aplicare eficace a obiectivelor digitale ale Uniunii.

(356) ODN ar trebui să ofere tot sprijinul profesional și administrativ necesar pentru activitatea OAREC și a RSPB, inclusiv sprijin financiar, organizațional și logistic, și ar trebui să contribuie la activitatea OAREC și a RSPB.

(357) Pentru a se asigura că OAREC primește suficient sprijin pentru sarcinile sale și pentru a consolida impactul rezultatelor sale asupra pieței interne, prezentul regulament ar

trebui să atribuie ODN un rol și sarcini clare și definite, cum ar fi participarea activă și contribuția la toate activitățile grupurilor de lucru ale OAREC, elaborarea planului de consolidare a rezilienței și a gradului de pregătire a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice și a altor infrastructuri digitale la nivelul Uniunii în cazul unor perturbări naturale sau provocate de om, al unor crize sau al unui caz de forță majoră care ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra populației sau asupra funcționării pieței interne, precum și sprijinirea coordonării între autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente pentru a facilita eliberarea autorizațiilor unice de funcționare în cadrul Uniunii. Având în vedere că, pentru a-și îndeplini sarcinile care îi sunt atribuite în sprijinul OAREC, al RSPB sau al Comisiei, ODN trebuie să colecteze date și să le analizeze, este oportun să i se încredințeze ODN sarcina de a emite rapoarte anuale informative cu privire la progresele înregistrate în direcția realizării pieței unice a comunicațiilor electronice. Aceste rapoarte ar trebui să descrie situația pieței, structura pieței și impactul măsurilor puse în aplicare în temeiul prezentului regulament asupra pieței interne, inclusiv efectele *ex post* ale concentrărilor economice asupra pieței. Comisia le poate lua în considerare atunci când elaborează rapoartele privind deceniul digital.

(358) ODN ar trebui, de asemenea, să primească sarcini în sprijinul RSPB, de exemplu pentru a oferi sprijin analitic, administrativ și logistic Consiliului de administrație al RSPB și grupurilor sale de lucru în îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite prin prezentul regulament. ODN ar trebui, de asemenea, să asiste Comisia și RSPB în procesul de acordare a autorizației Uniunii pentru furnizarea de rețele și servicii prin satelit și pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio pentru satelit și, la cererea Comisiei, ar trebui să o asiste în desfășurarea unei proceduri de selecție la nivelul Uniunii. ODN ar trebui, de asemenea, să acționeze ca un loc în care Comisia creează o procedură de ghișeu unic pentru a facilita acordarea spectrului de frecvențe radio în condiții comune de autorizare.

(359) Având în vedere că înlocuiește Oficiul OAREC, ODN ar trebui să fie un organism al Uniunii cu personalitate juridică și să se bucure de autonomie juridică, administrativă și financiară. În calitate de agenție descentralizată a Uniunii, ODN ar trebui să funcționeze în limitele mandatului său și ale cadrului instituțional existent. Acesta nu ar trebui să fie perceput ca reprezentând poziția Uniunii în exterior sau ca angajând Uniunea prin obligații juridice. Sediul său ar trebui să rămână la Riga, conform deciziei reprezentanților guvernelor statelor membre[65]. Primul acord privind sediul, încheiat între Guvernul Republicii Letonia și Oficiu, a intrat în vigoare la 5 august 2011. Ulterior, acesta a fost înlocuit de un nou acord privind sediul, semnat la 21 decembrie 2020, în conformitate cu dispozițiile articolului 47 din Regulamentul (UE) 2018/1971.

(360) ODN ar trebui să fie alcătuit dintr-un consiliu de administrație și un director.

(361) Consiliul de administrație al ODN ar trebui să decidă cu privire la chestiuni administrative, cum ar fi bugetul, personalul și auditurile, iar Consiliul autorităților de reglementare al OAREC ar trebui să se concentreze asupra aspectelor de reglementare legate de sarcinile OAREC. Consiliul de administrație ar trebui să fie format din reprezentanți ai autorităților naționale de reglementare, ai Comisiei și ai RSPB. În

[65] Decizie adoptată de comun acord între reprezentanții guvernelor statelor membre din 31 mai 2010 privind stabilirea sediului Oficiului Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) (2010/349/UE), JO L 156, 23.6.2010, p. 12.

principiu, reprezentanții autorităților naționale de reglementare în Consiliul de administrație ar trebui să fie aceleași persoane cu cele numite în Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, dar autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată numi alți reprezentanți care îndeplinesc aceleași cerințe. Având în vedere că ODN are sarcina de a sprijini și RSPB, președintele RSPB ar trebui să fie membru al consiliului de administrație, pentru a se asigura că nevoile RSPB sunt abordate în mod adecvat.

(362) Prezentul regulament prevede delegarea de către consiliul de administrație a competențelor relevante de autoritate împuternicită să facă numiri către director, care este autorizat să subdelege aceste competențe. Acest lucru este menit să contribuie la gestionarea eficientă a punctului unic de contact al personalului pentru depunerea cererilor și a notificărilor privind ODN.

(363) Directorul ar trebui să rămână reprezentantul ODN în ceea ce privește chestiunile juridice și administrative. Consiliul de administrație ar trebui să numească directorul, sub rezerva avizului favorabil al reprezentantului RSPB și în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente, pentru a garanta o evaluare riguroasă a candidaților și un nivel ridicat de independență.

(364) ODN ar trebui să dispună de un nivel corespunzător de personal pentru a-și îndeplini atribuțiile. Toate atribuțiile care revin ODN, inclusiv serviciile profesionale și administrative care sprijină OAREC și RSPB în îndeplinirea sarcinilor lor, alături de respectarea regulamentului financiar, a statutului personalului și a altor reglementări aplicabile, precum și ponderea sporită a sarcinilor operaționale solicitate ODN în raport cu cele administrative ar trebui evaluate în mod corespunzător și ar trebui să se reflecte în programarea resurselor.

(365) Având în vedere natura sa juridică de organism al Uniunii, Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei[66] ar trebui să se aplice ODN.

(366) Pentru a garanta autonomia și independența ODN și pentru a sprijini activitatea OAREC și a RSPB, ODN ar trebui să dispună de un buget propriu. Bugetul ar trebui să fie adecvat și să reflecte atribuțiile suplimentare încredințate și rolul consolidat al OAREC, RSPB și al ODN. ODN ar trebui să fie finanțat în principal de la bugetul general al Uniunii. Cu toate acestea, pentru a se asigura că dispune de un buget adecvat pentru îndeplinirea sarcinilor sale, ODN ar trebui să poată percepe taxe de la întreprinderi pentru obținerea și întreținerea autorizațiilor Uniunii pentru sateliți și a resurselor paneuropene de numerotație. Nivelul acestor taxe și modalitățile de plată ar trebui stabilite de Comisie prin acte de punere în aplicare. Finanțarea ODN ar trebui să facă obiectul unui acord din partea autorității bugetare, astfel cum se prevede la punctul 27 din Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană[67]. Pentru a extinde în

---

66 Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei din 18 decembrie 2018 privind regulamentul financiar cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom și menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 122, 10.5.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj).

67 Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii (JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj).

continuare punerea în aplicare uniformă a dispozițiilor cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice, Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, Consiliul RSPB, grupurile de lucru, după caz, și Consiliul de administrație ar trebui să fie deschise participării autorităților competente în domeniul comunicațiilor electronice sau al politicii în domeniul spectrului radio din țările terțe, atunci când acestea au încheiat acorduri cu Uniunea în acest sens, cum ar fi statele SEE-AELS și țările candidate.

(367) OAREC și RSPB ar trebui să aibă dreptul să stabilească acorduri de lucru cu organele, oficiile, agențiile și grupurile consultative ale Uniunii competente, cu autoritățile competente din țări terțe și cu organizații internaționale, care să nu creeze obligații juridice. Scopul unor astfel de acorduri de lucru ar putea să îl constituie, de exemplu, dezvoltarea unor relații de cooperare și schimbul de opinii în materie de reglementare. Comisia ar trebui să se asigure că acordurile de lucru necesare sunt în concordanță cu politica și prioritățile Uniunii și că OAREC și RSPB își desfășoară activitatea în limitele mandatului lor și ale cadrului instituțional existent și nu sunt privite ca reprezentând poziția Uniunii în exterior sau ca angajând Uniunea în obligații internaționale. Participarea la activitatea OAREC, a RSPB și a ODN fără drept de vot a autorităților țărilor terțe cu responsabilitate principală în domeniul comunicațiilor electronice sau al spectrului de frecvențe radio ar trebui să fie posibilă numai atunci când există acorduri de lucru relevante.

(368) Pentru a extinde în continuare punerea în aplicare uniformă a dispozițiilor cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice, Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, Consiliul RSPB, grupurile de lucru și Consiliul de administrație ar trebui să fie deschise participării autorităților competente în domeniul comunicațiilor electronice sau al politicii în domeniul spectrului radio din țările terțe, atunci când acestea au încheiat acorduri cu Uniunea în acest sens, cum ar fi statele SEE-AELS și țările candidate.

(369) Pentru a asigura un grad ridicat de confidențialitate și pentru a evita conflictele de interese, normele în această materie care li se aplică membrilor organelor structurale ale OAREC, ale RSPB și ale ODN ar trebui să se aplice și supleanților acestora.

(370) ANR-urile ar trebui să coopereze cu OAREC și cu ODN și să le furnizeze informații corecte în timp util pentru a se asigura că OAREC și ODN sunt în măsură să își îndeplinească atribuțiile. La rândul lor, OAREC și ODN ar trebui să comunice toate informațiile necesare Comisiei, ANR-urilor și altor autorități competente, pe baza principiului cooperării loiale. În cazurile relevante, confidențialitatea informațiilor ar trebui să fie asigurată. Atunci când evaluează pertinența motivării unei cereri, OAREC ar trebui să ia în considerare dacă informațiile solicitate se referă la îndeplinirea unor atribuții exclusive ale autorităților relevante. Același lucru ar fi valabil și pentru RSPB și autoritățile competente responsabile cu spectrul de frecvențe radio, mutatis mutandis.

(371) ODN ar trebui să instituie un sistem comun de informații și comunicații pentru a evita suprapunerea cererilor de informații și pentru a facilita comunicarea între toate autoritățile implicate.

(372) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare periodică a funcționării OAREC, a RSPB și a ODN, precum și a eficacității structurii lor instituționale într-un mediu digital în schimbare. În cazul în care, ca rezultat al evaluării respective, Comisia constată că structura instituțională instituită prin prezentul regulament este ineficace pentru îndeplinirea obiectivelor sale, în special pentru a asigura punerea în aplicare coerentă a

cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice, aceasta ar trebui să propună modificările necesare.

(373) Oficiului OAREC, care a fost înființat ca agenție descentralizată cu personalitate juridică prin Regulamentul (UE) 2018/1971, îi succedă ODN instituit prin prezentul regulament în ceea ce privește toate aspectele legate de proprietate, acorduri, inclusiv stabilirea sediului, obligații juridice, contracte de muncă, angajamente financiare și răspunderi. Pentru a asigura continuitatea activității OAREC, RSPG și ODN, membrii actuali ai Consiliului autorităților de reglementare al OAREC, ai RSPG și directorul și membrii Consiliului de administrație al Oficiului OAREC ar trebui să își continue mandatul până la sfârșitul acestuia.

(374) Autoritățile naționale de reglementare, alte autorități competente și OAREC trebuie să colecteze informații de la actorii de pe piață pentru a-și îndeplini sarcinile în mod eficient, inclusiv în ce privește evaluarea conformității condițiilor generale cu prezentul regulament, fără a suspenda aplicarea respectivelor condiții pe durata evaluării. În mod excepțional, ar putea fi de asemenea necesar să se colecteze informații de la alte întreprinderi active în sectoare care au o legătură strânsă cu sectorul serviciilor de comunicații electronice, cum ar fi furnizorii de conținut, care dețin informații ce le-ar putea fi necesare pentru a-și exercita sarcinile în temeiul dreptului Uniunii. Poate fi, de asemenea, necesar ca respectivele informații să fie colectate în numele Comisiei, pentru ca aceasta să își poată îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii. Cererile de informații ar trebui să fie proporționale și să nu impună întreprinderilor obligații nejustificate. Informațiile colectate de autoritățile naționale de reglementare și de alte autorități competente ar trebui să fie accesibile publicului, cu excepția cazului în care acestea sunt confidențiale în conformitate cu normele interne privind accesul publicului la informații și sub rezerva normelor de drept al Uniunii și de drept intern privind secretul comercial.

(375) În scopul asigurării îndeplinirii efective a atribuțiilor de reglementare ale autorităților naționale de reglementare, datele pe care acestea le colectează ar trebui să cuprindă date contabile privind piețele cu amănuntul care sunt conexe piețelor angro în care o întreprindere desemnată ca având o putere semnificativă pe piață și ca atare sunt reglementate de autoritatea națională de reglementare. Datele ar trebui să cuprindă și informații care să permită autorității naționale de reglementare să evalueze conformitatea cu condițiile aferente drepturilor de utilizare, impactul posibil al modernizărilor sau al modificărilor planificate aduse topologiei rețelei asupra dezvoltării concurenței sau asupra produselor angro puse la dispoziția altor părți. Informațiile privind respectarea obligațiilor în materie de acoperire aferente drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio sunt esențiale pentru a asigura caracterul complet al anchetelor geografice cu privire la instalările de rețele. În acest sens, autoritatea competentă ar trebui să fie în măsură să solicite ca informațiile să fie furnizate la nivel local dezagregat cu o granularitate adecvată pentru efectuarea unei anchete geografice privind rețelele. Ar trebui elaborate modele și abordări comune pentru raportarea de către furnizorii de servicii a datelor financiare, statistice, a rețelelor și a categoriilor de servicii, precum și a altor informații privind piața. Modificările aduse cerințelor de raportare, odată stabilite, ar trebui reduse la minimum ori de câte ori este posibil.

(376) Pentru a sprijini obiectivele de durabilitate ale Uniunii, este esențial ca Uniunea să atragă investiții în activități durabile în domeniul rețelelor și serviciilor de comunicații

electronice. Astfel de regulamente, cum ar fi Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului[68] și Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului[69], dar fără a se limita la acestea, permit întreprinderilor financiare și nefinanciare să împărtășească o definiție comună a activităților economice care pot fi considerate durabile. Rețelele de comunicații electronice sunt reglementate în special de Codul de conduită al Uniunii pentru durabilitatea rețelelor de telecomunicații, astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei din 18 octombrie 2022 intitulată „Digitalizarea sistemului energetic – Planul de acțiune al UE”. În conformitate cu principiul înregistrării unice, este necesar ca autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente să evalueze dacă informațiile privind durabilitatea deja furnizate de întreprinderi în temeiul dreptului Uniunii sunt suficiente pentru ca acestea și OAREC să își îndeplinească sarcinile de reglementare în temeiul dreptului Uniunii. În acest sens, OAREC ar trebui, ca parte a orientărilor sale orizontale privind informarea și raportarea, să cartografieze obligațiile de raportare legate de durabilitate. OAREC ar trebui să coopereze cu alte autorități competente pentru a asigura colectarea și prelucrarea eficientă a datelor din alte rapoarte legate de durabilitate prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern în aplicarea dreptului Uniunii, în vederea reducerii la minimum a sarcinii administrative și a reutilizării datelor relevante existente.

(377) Ar trebui să fie posibil schimbul de informații considerate confidențiale de către o autoritate competentă, în conformitate cu normele de drept al Uniunii și cele de drept intern privind confidențialitatea și secretul comercial și protecția datelor cu caracter personal, cu Comisia, cu OAREC și cu oricare alte autorități naționale de reglementare, în cazul în care acest schimb este necesar. Schimbul de informații ar trebui limitat la ceea ce este relevant și proporțional pentru scopul unui astfel de schimb.

(378) Nu ar trebui să fie afectate obligațiile statelor membre de a furniza informații în vederea apărării intereselor Uniunii în temeiul acordurilor internaționale, și nici obligațiile de raportare prevăzute de legislația care nu este specifică sectorului comunicațiilor electronice, precum dreptul concurenței.

(379) Pentru a reduce sarcina aferentă cererilor de informații din partea furnizorilor de rețele și servicii și a autorității competente în cauză, OAREC ar trebui să adopte orientări privind domeniul de aplicare al cererilor de informații și de raportare, modelele, formatele, calendarul și frecvența. Orientările OAREC ar trebui să armonizeze raportarea periodică și sistematică legată de autorizația generală, de drepturile individuale de utilizare a resurselor limitate și de obligațiile specifice și nu ar trebui să fie solicitate mai mult de o dată pe an și ar trebui, de asemenea, să facă obiectul modelelor OAREC. Orice cerere de informații și orice obligație de raportare ar trebui să fie proporționale, justificate în mod obiectiv și limitate la ceea ce este strict necesar. În special, ar trebui să se evite duplicarea cererilor de informații din partea autorității competente și a OAREC și prezentarea, în mod sistematic și periodic, de dovezi

---

68 Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

69 Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

privind respectarea tuturor condițiilor din cadrul unei autorizații generale sau a unui drept de utilizare. Întreprinderile ar trebui să ia cunoștință de utilizarea preconizată a informațiilor solicitate. Accesul pe piață nu ar trebui să fie condiționat de furnizarea de informații. În scopuri statistice și pentru a menține informații exacte în baza de date a notificărilor, poate fi solicitată o notificare din partea furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice atunci când aceștia își încetează activitatea.

(380) Intervenția în materie de reglementare trebuie să se bazeze pe informații detaliate cu privire la implementarea rețelelor pentru a fi eficace și pentru a viza zonele în care este necesară. Aceste informații sunt esențiale în scopul de a promova investițiile, de a crește gradul de conectivitate în întreaga Uniune și de a furniza informații tuturor autorităților relevante și cetățenilor. Ele ar trebui să includă sondaje privind atât instalarea rețelelor gigabit, cât și modernizările sau extinderile semnificative ale rețelelor care ar putea să nu corespundă caracteristicilor în materie de performanță ale rețelelor gigabit în toate privințele, cum ar fi instalarea de cabluri de fibră optică până la cutiile de distribuție, cuplată cu tehnologii active, cum ar fi vectorizarea. Colectarea de informații ar trebui, de asemenea, să sprijine procesul de dezactivare a rețelelor de cupru cu toate informațiile relevante. Previziunile pertinente ar trebui să se refere la perioade de până la trei ani. Nivelul de detaliere și granularitatea teritorială a informațiilor pe care autoritățile competente ar trebui să le colecteze ar trebui să țină seama de obiectivul specific în materie de reglementare și ar trebui să fie adecvate scopurilor în materie de reglementare pe care le servesc. Prin urmare, dimensiunea unității teritoriale va varia, de asemenea, de la un stat membru la altul, în funcție de nevoile în materie de reglementare aferente circumstanțelor naționale specifice și în funcție de disponibilitatea datelor locale. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente ar trebui să țină seama de orientările OAREC privind cele mai bune practici pentru a îndeplini o astfel de sarcină și orientările respective se vor putea baza pe experiența dobândită de autoritățile naționale de reglementare sau de alte autorități competente în efectuarea anchetelor geografice referitoare la implementarea rețelelor. Fără a aduce atingere respectării informațiilor confidențiale și a secretelor comerciale, autoritățile competente ar trebui ca, în cazul în care informațiile nu sunt deja disponibile pe piață, să dea acces direct la date într-un format deschis în conformitate cu Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului[70] și fără restricții privind reutilizarea informațiilor colectate în astfel de sondaje și ar trebui să pună la dispoziția utilizatorilor finali instrumente în materie de calitate a serviciului pentru a contribui la îmbunătățirea gradului de informare a acestora cu privire la serviciile de conectivitate disponibile. În procesul de colectare a informațiilor respective, toate autoritățile vizate ar trebui să respecte principiul confidențialității și ar trebui să evite să cauzeze oricărei întreprinderi un dezavantaj concurențial.

(381) În cazul în care anchetele geografice, eventual în combinație cu alte date relevante, indică probleme de concurență, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată efectua o analiză a pieței atunci când acest lucru este justificat.

(382) Informațiile fiabile privind dezvoltarea rețelelor în bandă largă sunt esențiale pentru direcționarea precisă a ajutorului de stat, pentru verificarea obligațiilor de serviciu universal și pentru promovarea eficientă a concurenței. Este posibil ca anchetele

[70] Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 172, 26.6.2019, p. 56, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj).

periodice să nu surprindă natura dinamică a implementării rețelelor de fibră optică. Prin urmare, cele mai bune practici sugerează evoluția cartografierii implementărilor de rețele de la o anchetă statică la o anchetă continuă, în mod ideal pe baza modelului de preluare a datelor bazat pe API-uri, creând un „geamăn digital în timp real” al conectivității Uniunii care include atât conectivitatea terestră, cât și pe cea non-terestră (prin satelit).

(383) Pentru a respecta normele privind ajutoarele de stat, rețeaua subvenționată trebuie să asigure, printre altele, o schimbare radicală adecvată în comparație cu rețelele existente și planificate care există deja sau care se preconizează că vor fi instalate. Acest lucru poate necesita cartografierea pragurilor de viteză concrete.

(384) Calcularea exactă a disponibilității (incintele deservite), a gradului de pregătire (incintele conectate) și a gradului de adoptare (incintele activate) a acoperirii geografice a conectivității rețelelor gigabit, a ratelor de adoptare, precum și a cotelor de piață necesită un numitor precis. Pentru a asigura soliditatea acestor calcule, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente ar trebui să aibă acces la numărul oficial de gospodării și spații fizice pentru fiecare punct de adresă, astfel cum sunt deținute de institutele naționale de statistică sau de autoritățile cadastrale. Accesul la aceste date fiabile este esențial pentru a calcula cu precizie acoperirea conectivității și ratele de penetrare pentru monitorizarea țintelor deceniului digital și pentru a asigura o analiză de piață solidă și coerentă în întreaga Uniune.

(385) Accesul la rețelele gigabit este o condiție prealabilă pentru incluziunea socială și dezvoltarea economică, însă factorii legați de cerere influențează în mod semnificativ contestabilitatea pieței și viabilitatea investițiilor. Pentru a efectua în mod eficace analize de piață, a defini piețele relevante și a viza intervențiile publice, autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată face distincția între „lacunele în materie de infrastructură” (în cazul în care rețelele lipsesc) și „lacunele în materie de adoptare” (în cazul în care rețelele există, dar rămân neutilizate). Prin urmare, ar putea fi util să se compare datele de rețea geospațială și microdatele socioeconomice pentru a evalua posibilele constrângeri care afectează acoperirea, cererea și incluziunea digitală.

(386) Datele privind componența gospodăriei, structura de vârstă și venitul disponibil ar putea fi relevante pentru evaluarea elasticității cererii și a potențialelor obstacole în calea adoptării serviciilor în bandă largă. În plus, în cazul în care sunt disponibili, indicatorii de venit și de sărăcie pot fi utilizați pentru verificarea automată a eligibilității pentru voucherele sociale. Prelucrarea acestor indicatori ar permite statelor membre să direcționeze subvențiile publice pentru a sprijini cetățenii cei mai vulnerabili, limitând în același timp orice posibilă denaturare a concurenței.

(387) Experiența a arătat că barierele tehnice persistă adesea în cadrul conexiunii finale cu utilizatorul, diferite de instalarea rețelei apropiate. Prin urmare, sunt relevante datele statistice privind caracteristicile fizice ale clădirii, inclusiv anul construcției, tipul de locuință (unități locative colective/unități locative individuale) și statutul locativ. Accesul la aceste date ar putea permite autorităților de reglementare să identifice „blocajele verticale”, cum ar fi costurile de cablare internă, care pot acționa ca bariere în calea investițiilor, și să adapteze în consecință modelele de cost pentru stabilirea prețurilor de acces angro.

(388) Pentru a îndeplini în mod eficace sarcinile de reglementare, inclusiv definirea piețelor geografice subnaționale și direcționarea ajutoarelor de stat, autoritățile naționale de reglementare pot solicita prelucrarea datelor de rețea geospațială în combinație cu microdate socioeconomice și fizice detaliate la nivelul punctelor de adresă individuale.

În cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal este necesară pentru îndeplinirea sarcinilor respective, această prelucrare se efectuează în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (e) și al articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/679. Pentru a asigura respectarea deplină a principiilor de confidențialitate statistică prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 223/2009[71], prezentul regulament ar trebui să promoveze utilizarea unui mediu de prelucrare securizat (SPE) sau a unor interfețe tehnice securizate echivalente. Acest mediu garantează că, în timp ce se efectuează o analiză a microdatelor pentru acuratețe, nu sunt divulgate autorității de reglementare date confidențiale și orice raportare publică derivată din această analiză trebuie agregată la un nivel care să împiedice reidentificarea unităților statistice specifice, asigurând, de regulă, un prag minim de cel puțin trei unități.

(389) Pentru a asigura coerența în cadrul pieței interne, OAREC ar trebui să fie în măsură să își actualizeze orientările pentru a specifica standardele tehnice pentru mediul de prelucrare securizat și definițiile datelor pentru indicatorii socioeconomici, asigurându-se că sarcina asupra institutelor naționale de statistică este redusă la minimum prin intermediul unor API standardizate.

(390) Deși participanții la piață își pot modifica planurile de a instala rețele din motive imprevizibile, obiective și justificabile, autoritățile competente ar trebui să intervină, inclusiv dacă finanțarea publică este afectată, și să impună, după caz, sancțiuni dacă au primit informații înșelătoare, eronate sau incomplete, în mod conștient sau dintr-o neglijență gravă, din partea unei întreprinderi sau a unei autorități publice. În ceea ce privește sancțiunile, neglijența gravă ar trebui să se refere la o situație în care o întreprindere sau o autoritate publică furnizează informații înșelătoare, eronate sau incomplete ca urmare a comportamentului său sau a organizării sale interne care încalcă cu mult cerințele de diligență referitoare la informațiile furnizate. Neglijența gravă nu ar trebui să presupună ca întreprinderea sau autoritatea publică să aibă cunoștință că informațiile furnizate sunt înșelătoare, eronate sau incomplete, ci ca aceasta să fi avut cunoștință de aceste aspecte, dacă ar fi acționat sau ar fi fost organizată cu respectarea obligațiilor de diligență. Este important ca sancțiunile să aibă un efect suficient de descurajant având în vedere efectul negativ asupra concurenței și asupra proiectelor finanțate public. Dispozițiile privind sancțiunile ar trebui să nu aducă atingere eventualelor drepturi de a cere repararea prejudiciilor în conformitate cu dreptul intern.

(391) Reducerea decalajului digital din Uniune este esențială pentru a permite tuturor cetățenilor Uniunii să aibă acces la internet și la servicii digitale. În acest scop, în cazul unor zone specifice și bine definite, autoritățile relevante ar trebui să aibă posibilitatea să invite întreprinderile și autoritățile publice să își declare intenția de a instala rețele gigabit în respectivele zone, acordându-le suficient timp pentru a furniza un răspuns foarte bine fundamentat. Informațiile incluse în previziuni ar trebui să reflecte perspectivele economice ale sectorului rețelelor de comunicații electronice și intențiile de investiții ale întreprinderilor la data colectării datelor, pentru a permite identificarea

[71] Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1101/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind transmiterea de date statistice confidențiale Biroului Statistic al Comunităților Europene, a Regulamentului (CE) nr. 322/97 al Consiliului privind statisticile comunitare și a Deciziei 89/382/CEE, Euratom a Consiliului de constituire a Comitetului pentru programele statistice ale Comunităților Europene (JO L 87, 31.3.2009, p. 164, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/223/oj).

conectivității disponibile în diferite zone. În cazul în care o întreprindere sau o autoritate publică își declară intenția de a instala rețele într-o zonă, autoritatea națională de reglementare sau altă autoritate competentă ar trebui să poată solicita altor întreprinderi și autorități publice să declare dacă intenționează sau nu să instaleze rețele gigabit. Această procedură, care se bazează pe faptul că participanții la piață răspund în mod veridic și cu bună-credință, ar trebui să creeze transparență pentru întreprinderile și autoritățile publice care și-au exprimat interesul de a instala rețele în zona respectivă, astfel încât, atunci când își elaborează planurile de afaceri, acestea să poată evalua concurența probabilă cu care se vor confrunta din partea altor rețele. În vederea asigurării unor condiții predictibile în materie de investiții, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să facă schimb de informații cu întreprinderile și autoritățile publice care își exprimă interesul în ceea ce privește instalarea de rețele gigabit referitor la eventuala efectuare, în curs sau planificată, în zona respectivă, a unor modernizări ale altor tipuri de rețele.

(392) Este important ca autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente să consulte toate părțile interesate cu privire la deciziile propuse, să le acorde suficient timp, în funcție de complexitatea chestiunii, pentru a prezenta observații și să țină seama de observațiile acestora înainte de adoptarea unei decizii finale. Pentru a se asigura faptul că deciziile luate la nivel național nu au efecte nefavorabile asupra funcționării pieței interne sau asupra altor obiective din TFUE, autoritățile naționale de reglementare ar trebui, de asemenea, să notifice Comisiei și altor autorități naționale de reglementare anumite proiecte de decizii specifice privind, în special, funcționarea pieței și concurența, pentru a le oferi ocazia de a prezenta observații. Este oportun ca autoritățile competente să consulte, în cazurile prevăzute de prezentul regulament, părțile interesate cu privire la toate proiectele de măsuri care au un efect asupra relațiilor comerciale dintre statele membre.

(393) În contextul unui mediu concurențial, ar trebui luate în considerare opiniile părților interesate, inclusiv ale utilizatorilor și consumatorilor. Pentru a promova în mod corespunzător interesele cetățenilor, statele membre ar trebui să pună bazele unui mecanism de consultare corespunzător. Un astfel de mecanism ar putea lua forma unui organism care, independent de autoritățile naționale de reglementare și de furnizorii de servicii, ar efectua cercetări cu privire la aspecte legate de consumatori, precum comportamentul consumatorului și mecanismele de schimbare a furnizorilor, și care și-ar desfășura activitatea într-o manieră transparentă și ar contribui la mecanismele actuale de consultare a părților interesate. În plus, ar putea fi instituit un mecanism care să permită cooperarea corespunzătoare cu privire la chestiunile legate de promovarea conținutului legal. Eventualele proceduri de cooperare convenite în temeiul unui astfel de mecanism nu ar trebui, cu toate acestea, să permită supravegherea sistematică a utilizării internetului.

(394) Standardizarea ar trebui să rămână, în principal, un proces bazat pe piață. Cu toate acestea, pot continua să existe situații în care este oportun să se impună respectarea standardelor determinate la nivelul Uniunii, în vederea îmbunătățirii interoperabilității, a libertății de alegere pentru utilizatori și a încurajării interconectivității pe piața internă. La nivel național, statele membre trebuie să respecte Directiva (UE) 2015/1535. Procedurile de standardizare în temeiul prezentului

regulament nu ar trebui să aducă atingere Directivelor 2014/30/UE[72] și 2014/35/UE[73] ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directivei 2014/53/UE.

(395) Armonizarea și coordonarea spectrului de frecvențe radio și reglementarea echipamentelor susținute de standardizare pe baza Directivei 2014/53/UE[74] sunt complementare și trebuie să fie coordonate îndeaproape pentru a-și îndeplini în mod eficace obiectivele comune, cu sprijinul RSPB. Coordonarea dintre conținutul și calendarul mandatelor acordate CEPT în temeiul Deciziei nr. 676/2002/CE și cererile de standardizare adresate organismelor de standardizare, cum ar fi Institutul European de Standardizare în Telecomunicații, inclusiv în ceea ce privește parametrii echipamentelor de radiorecepție, ar trebui să faciliteze introducerea unor sisteme viitoare, să sprijine oportunitățile de utilizare în comun a spectrului de frecvențe radio și să asigure gestionarea eficientă a spectrului de frecvențe radio.

(396) Cererile de standardizare adresate organismelor de standardizare, cum ar fi Institutul European de Standardizare în Telecomunicații, inclusiv în ceea ce privește parametrii echipamentelor de radiorecepție, ar trebui să faciliteze introducerea unor sisteme viitoare, să sprijine oportunitățile de utilizare în comun a spectrului de frecvențe radio și să asigure gestionarea eficientă a spectrului de frecvențe radio.

(397) Uniunea și statele membre și-au luat, în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, o serie de angajamente în ceea ce privește standardele și cadrul de reglementare pentru servicii și rețele de telecomunicații.

(398) Pentru utilizatorii finali, în special pentru consumatori și pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici, astfel cum sunt definite în anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei[75], procedurile de soluționare extrajudiciară a litigiilor pot reprezenta o metodă rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor de asigurare a respectării drepturilor lor. Statele membre ar trebui să permită autorității naționale de reglementare sau altei autorități competente responsabile în ceea ce privește gestionarea drepturilor utilizatorilor finali, sau cel puțin unui organism independent cu expertiză dovedită în materie, să acționeze în calitate de entitate de soluționare alternativă a litigiilor. În ceea ce privește astfel de mecanisme de soluționare a litigiilor, autoritățile sau alte organisme notificate ca entități de soluționare alternativă a litigiilor ar trebui să îndeplinească pe deplin cerințele de calitate prevăzute în Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului[76], în special, nu ar trebui să facă obiectul niciunei instrucțiuni. Dat fiind faptul că multe state membre au

---

72 Directiva 2014/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică (JO L 96, 29.3.2014, p. 79, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/30/oj).

73 Directiva 2014/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune (JO L 96, 29.3.2014, p. 357, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/35/oj).

74 Directiva 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio și de abrogare a Directivei 1999/5/CE (JO L 153, 22.5.2014, p. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/53/oj).

75 Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

76 Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

instituit proceduri de soluționare a litigiilor și pentru alți utilizatori finali decât consumatorii, cărora nu li se aplică Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului, este rezonabil să se mențină procedura de soluționare a litigiilor specifică sectorului, atât pentru consumatori, cât și, în cazul în care statele membre extind această procedură, pentru alți utilizatori finali, în special microîntreprinderi și întreprinderi mici. În ceea ce privește soluționarea extrajudiciară a litigiilor, statele membre ar trebui să poată menține sau introduce norme care le depășesc pe cele prevăzute de Directiva 2013/11/UE pentru a asigura un nivel mai ridicat de protecție a consumatorilor.

(399) În cazul unui litigiu între întreprinderi din același stat membru într-un domeniu reglementat de prezentul regulament, de exemplu cu privire la obligațiile de acces și interconectare sau la mijloacele de transfer al listelor de utilizatori finali, ar trebui ca o parte lezată care a negociat cu bună credință, dar nu a reușit să ajungă la un acord, să se poată adresa autorității naționale de reglementare pentru soluționarea litigiului. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să poată impune o soluție părților. Intervenția unei autorități naționale de reglementare în soluționarea unui litigiu între furnizori de rețele de comunicații electronice către public sau de servicii sau facilități asociate într-un stat membru ar trebui să vizeze asigurarea conformității cu obligațiile care decurg din prezentul regulament.

(400) Pe lângă dreptul la o cale de atac acordat în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, trebuie să existe o procedură simplă care să fie inițiată la cererea oricărei părți pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere dintre întreprinderi care furnizează sau care sunt autorizate să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice în mai multe state membre.

(401) O sarcină importantă atribuită OAREC este să adopte, când este necesar, avize privind litigiile transfrontaliere. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui, prin urmare, să reflecte pe deplin orice aviz prezentat de OAREC în măsurile lor de impunere a oricărei obligații asupra unei întreprinderi sau care soluționează în alt mod litigiul în astfel de cazuri.

(402) Evoluțiile tehnologice și ale pieței în domeniul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice și al rețelelor și serviciilor bazate pe cloud și pe IA conduc la intensificarea interacțiunii, a cooperării și a acordurilor comerciale între o gamă largă de întreprinderi, inclusiv furnizorii de servicii de comunicații electronice, CAP-urile, dezvoltatorii de software și de IA, precum și producătorii de echipamente și dispozitive de rețea. Având în vedere aceste evoluții, OAREC ar trebui să sprijine întreprinderile prin orientări care să acopere, printre altele, cele mai bune practici pentru facilitarea cooperării dintre actorii de pe piață în ecosistemul mai larg al conectivității, în conformitate cu normele dreptului concurenței. Orientările ar trebui să fie orientate spre viitor și să permită inovarea revoluționară viitoare și dezvoltarea de cazuri de utilizare care să contribuie la obiectivele Uniunii din cadrul Busolei pentru competitivitate. OAREC, cu sprijinul ODN, poate colabora îndeaproape cu reprezentanții industriei și cu alte părți interesate relevante. În acest scop, OAREC poate institui un grup specific de cooperare cu părțile interesate pentru a facilita dialogul structurat, schimbul de bune practici și de expertiză tehnică și pentru a sprijini punerea în aplicare coerentă și eficace a orientărilor.

(403) Aspectele legate de cooperare în temeiul acestor orientări ale OAREC ar trebui să includă acorduri privind nivelul serviciilor între furnizorii de rețea, aspecte legate de utilizarea echitabilă, rezonabilă și proporțională a resurselor celeilalte părți, în special

în cazuri precum predarea traficului IP prin interconectare, *peering* și tranzit în scopul furnizării de servicii ale societății informaționale sau de servicii de comunicații electronice într-un mod eficient, sustenabil din punct de vedere economic și fiabil, în special în beneficiul utilizatorului final. În special, acordurile dintre actorii respectivi privind predarea traficului nu ar trebui să conducă la nevoi de investiții disproporționate sau nesustenabile din punct de vedere economic pentru furnizorii de rețele, iar beneficiile care decurg din creșterea traficului ar trebui împărțite într-un mod care să conducă la continuarea investițiilor, la inovare și la reziliența rețelei. În consecință, orientările ar trebui să acopere practicile care permit o colaborare tehnică benefică în întregul ecosistem mai larg de conectivitate și servicii digitale.

(404) Orientările OAREC ar trebui să cuprindă, de asemenea, schimbul de informații privind modelele de trafic preconizate, inclusiv vârfurile, și, în general, previziunile de trafic, pentru a sprijini planificarea optimizată a rețelei și gestionarea congestiilor. În plus, orientările ar trebui să abordeze aspecte suplimentare ale furnizării eficiente din punct de vedere energetic, sustenabile din punct de vedere economic și fiabile a traficului dintr-o perspectivă de la un capăt la altul, inclusiv promovarea unei utilizări mai armonizate a tehnicilor de compresie a datelor, cum ar fi codecurile, pentru a reduce consumul de energie și a îmbunătăți eficiența utilizării rețelei. În același timp și cu obiectivul de a stimula furnizarea de servicii inovatoare, orientările OAREC pot oferi, de asemenea, orientări privind cadrele de coinovare, între rețelele de comunicații electronice și alte întreprinderi care își desfășoară activitatea în domeniul comunicațiilor electronice sau în sectoare strâns legate de acestea. În plus, orientările pot oferi bune practici pentru implementarea neutră a serviciilor de găzduire și multicloud în rețelele de comunicații electronice, reducând barierele din calea inovării de către dezvoltatorii de IA și furnizorii de conținut, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2023/2854 al Parlamentului European și al Consiliului, și pot promova standarde de interoperabilitate și alte măsuri relevante pentru a stimula implementarea de produse și servicii inovatoare care necesită cooperarea dintre furnizorii de rețele de comunicații electronice sau între acești furnizori și alte întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul comunicațiilor electronice sau în sectoare strâns legate de acesta. Astfel de produse și servicii inovatoare pot include, printre altele, implementarea în comun a serviciilor de edge computing pentru a aduce resursele de cloud necesare pentru furnizarea de servicii cu latență redusă mai aproape de abonații mobili, furnizarea de platforme pentru internetul obiectelor la nivel de întreprindere/industrie care necesită colaborarea dintre furnizorii de servicii de cloud și de comunicații electronice sau furnizorii de rețele de comunicații electronice și furnizorii de conținuturi și aplicații care coimplementează memorii cache în interiorul rețelelor pentru a optimiza streamingul. Aspectele abordate în orientările respective, inclusiv aspectele legate de interconectarea dintre rețelele de comunicații electronice accesibile publicului și rețelele deținute de alte întreprinderi decât rețelele de comunicații electronice accesibile publicului, nu ar trebui să facă obiectul unui mecanism de soluționare a litigiilor, care ar trebui să se limiteze la asigurarea respectării obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și care nu ar trebui să se extindă la acorduri de natură cooperativă sau voluntară.

(405) Pentru a promova o cooperare eficace între furnizorii de rețele de comunicații electronice și alte întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul comunicațiilor electronice sau în sectoare strâns legate de acesta, este oportun să se stabilească o procedură de conciliere voluntară pentru a facilita dialogul privind acordurile tehnice și comerciale. O astfel de procedură oferă un forum structurat și neutru, sprijinit de autoritățile naționale de reglementare în cooperare cu OAREC, pentru a încuraja

soluțiile amiabile, pentru a reduce probabilitatea unor litigii prelungite și pentru a spori coerența în materie de reglementare. Pentru a asigura o aplicare coerentă și armonizată a acestei proceduri de conciliere voluntară în întreaga Uniune, ar trebui să se asigure o cooperare strânsă cu OAREC pe tot parcursul procedurii, inclusiv în cadrul reuniunii de conciliere și al raportului acesteia. În special, OAREC ar trebui să emită un aviz cu privire la cazurile individuale prezentate de părți în contextul procedurilor de conciliere conduse de autoritățile naționale de reglementare. În plus, orientările privind cooperarea ecosistemică ar trebui să ofere orientări autorităților naționale de reglementare cu privire la evaluarea aspectelor comerciale și tehnice relevante, precum și cu privire la opțiunile pentru o cooperare eficace între părți. Prin încurajarea cooperării și a înțelegerii reciproce, această procedură poate contribui la o livrare mai eficientă, mai sustenabilă din punct de vedere economic și mai fiabilă a traficului IP, poate sprijini interoperabilitatea și calitatea serviciilor și poate facilita implementarea unor servicii inovatoare bazate pe colaborare, menținând în același timp libertatea contractuală.

(406) Statele membre ar putea fi nevoite să modifice drepturile, condițiile, procedurile, taxele și redevențele legate de autorizațiile generale și de drepturile de utilizare, în cazul în care acest lucru se justifică în mod obiectiv. Aceste propuneri de modificare ar trebui să fie notificate în mod corespunzător în timp util tuturor părților interesate, acordându-le posibilitatea adecvată de a-și exprima opinia. Procedurile inutile ar trebui evitate în cazul unor modificări minore ale drepturilor existente de a instala infrastructuri sau ale drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a resurselor de numerotație, atunci când astfel de modificări nu afectează interesele părților terțe. Modificările minore aduse drepturilor și obligațiilor sunt acele modificări care sunt în principal administrative, care nu aduc modificări de substanță autorizațiilor generale și drepturilor individuale de utilizare și care, prin urmare, nu pot genera avantaje de natură concurențială celorlalte întreprinderi.

(407) Având în vedere importanța asigurării securității juridice și pentru a promova predictibilitatea în materie de reglementare pentru a oferi un mediu sigur pentru investiții, în special pentru noile comunicații pe suport radio de bandă largă, orice limitare sau retragere a oricăror drepturi existente de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a resurselor de numerotație sau a dreptului de a instala infrastructuri ar trebui să facă obiectul unor justificări și proceduri predictibile și transparente. Prin urmare, ar putea fi impuse cerințe mai stricte sau un mecanism de notificare în special în cazul în care drepturile de utilizare au fost asignate în temeiul unor proceduri concurențiale sau comparative și în cazul benzilor de frecvență radio armonizate care trebuie utilizate pentru serviciile de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă („servicii pe suport radio de bandă largă”). Justificările care se referă la utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvențe radio și la evoluțiile tehnologice s-ar putea baza pe măsuri tehnice de punere în aplicare adoptate în temeiul Deciziei nr. 676/2002/CE. În plus, cu excepția cazurilor în care modificările propuse sunt minore, atunci când autorizațiile generale și drepturile individuale de a utiliza spectrul de frecvențe radio trebuie limitate, retrase sau modificate fără consimțământul titularului dreptului, acest lucru se poate realiza după consultarea părților interesate. Deoarece limitările sau retragerile autorizațiilor generale sau ale drepturilor pot avea consecințe semnificative pentru titularii acestora, autoritățile competente ar trebui să aibă deosebită grijă și să evalueze în prealabil potențialele prejudicii pe care le pot cauza astfel de măsuri, înainte de adoptarea unor astfel de măsuri.

(408) Autoritățile competente ar trebui să monitorizeze și să asigure respectarea condițiilor aferente autorizației generale a spectrului de frecvențe radio și drepturilor de utilizare și în special să asigure utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvențe radio și conformitatea cu obligațiile în materie de acoperire și calitate a serviciului, prin intermediul unor sancțiuni administrative, inclusiv sancțiuni financiare, ordine în încetare și retragerea drepturilor de utilizare, în cazul în care respectivele condiții sunt încălcate. Întreprinderile ar trebui să furnizeze informațiile cele mai exacte și mai complete posibil autorităților competente pentru ca acestea să își poată îndeplini sarcinile de supraveghere.

(409) Orice parte care face obiectul unei decizii a unei autorități competente, inclusiv al unei decizii de a nu trata cererile de acordare a drepturilor de instalare a infrastructurii, ar trebui să aibă dreptul de a introduce o cale de atac în fața unui organism independent de părțile implicate și de orice intervenție externă sau presiune politică. Respectiva procedură a căii de atac ar trebui să nu aducă atingere repartizării competențelor în cadrul sistemelor judiciare naționale și nici drepturilor persoanelor juridice sau fizice prevăzute de dreptul intern. În orice caz, statele membre ar trebui să prevadă un control jurisdicțional efectiv împotriva unor astfel de decizii.

(410) În vederea asigurării securității juridice pentru actorii de pe piață, organismele de soluționare a căilor de atac ar trebui să-și îndeplinească funcțiile în mod eficace. În special, procedurile aferente căilor de atac nu ar trebui să aibă o durată nejustificat de mare. Măsuri provizorii de suspendare a efectelor deciziei unei autorități competente ar trebui acordate doar în cazuri urgente, pentru a împiedica un prejudiciu grav și ireparabil care ar putea fi adus părții care solicită măsurile și numai dacă sunt necesare pentru echilibrul intereselor.

(411) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a adopta decizii de soluționare a interferențelor prejudiciabile transfrontaliere dintre statele membre; de identificare a unei abordări armonizate sau coordonate pentru a aborda punerea în aplicare inconsecventă a abordărilor generale în materie de reglementare de către autoritățile naționale de reglementare în ceea ce privește reglementarea piețelor comunicațiilor electronice, precum și numerotația, inclusiv seriile de numere, portabilitatea numerelor și a identificatorilor, sistemele de conversie a numerelor și a adreselor și accesul la serviciile de urgență prin intermediul numărului european unic de urgență „112”; de a face obligatorie punerea în aplicare a standardelor sau a specificațiilor sau de a elimina standardele sau specificațiile din partea obligatorie a listei de standarde; de a adopta măsuri tehnice și organizatorice pentru a gestiona în mod corespunzător riscurile la adresa securității rețelelor și serviciilor, precum și circumstanțele, formatul și procedurile aplicabile notificării incidentelor de securitate; de a specifica detaliile relevante referitoare la drepturile individuale comercializabile puse la dispoziția publicului într-un format electronic standardizat atunci când sunt create drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio, pentru a specifica caracteristicile fizice și tehnice ale punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă; de a autoriza sau de a împiedica o autoritate națională de reglementare să impună întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piață anumite obligații privind accesul sau interconectarea; de a armoniza anumite numere sau serii de numere pentru a răspunde cererii nesatisfăcute de resurse de numerotație la nivel transfrontalier sau paneuropean și de a specifica modelul fișei de sinteză a contractului care trebuie pus la dispoziția consumatorilor. Respectivele

competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[77].

(412) Publicarea informațiilor de către statele membre ar trebui să asigure faptul că actorii de pe piață și potențialii noi operatori care intră pe piață înțeleg care le sunt drepturile și obligațiile și știu unde pot găsi informații detaliate relevante. Publicarea în jurnalul oficial național permite părților interesate din alte state membre să găsească informațiile pertinente.

(413) Pentru a stabili dacă dreptul Uniunii se aplică în mod corect, Comisia trebuie să știe ce întreprinderi au fost desemnate ca având o putere semnificativă pe piață și ce obligații au fost impuse actorilor de pe piață de către autoritățile naționale de reglementare. Prin urmare, este necesar ca, în afară de publicarea acestor informații la nivel național, statele membre să le transmită Comisiei. În cazul în care statele membre au obligația să transmită Comisiei informații, ar trebui să existe posibilitatea transmiterii acestora prin mijloace electronice, cu condiția să fi fost agreată o procedură de autentificare adecvată.

(414) Comisia ar trebui să revizuiască periodic funcționarea prezentului regulament, în special pentru a stabili dacă sunt necesare modificări în funcție de evoluția condițiilor tehnologice sau de piață. Atunci când analizează funcționarea prezentului regulament, Comisia ar trebui să evalueze dacă, din perspectiva evoluției pieței și ținând seama atât de concurență, cât și de protecția consumatorilor, este necesar în continuare să se mențină dispozițiile privind reglementarea sectorială *ex ante* sau dacă dispozițiile respective ar trebui modificate sau abrogate.

(415) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la [zz luna 2026].

(416) Este necesar să se prevadă o perioadă de tranziție pentru instituirea de către Comisie a regimului Uniunii de autorizare a sateliților, care ar trebui să le înlocuiască pe cele naționale. În această perioadă, Comisia ar trebui să definească condițiile aplicabile furnizării de rețele prin satelit și de servicii de comunicații prin satelit și utilizării spectrului de frecvențe radio și să stabilească procedura, inclusiv termenele și aspectele practice, astfel încât întreprinderile să își prezinte cererile de autorizare la nivelul Uniunii. În plus, ar trebui să existe suficient timp pentru ca titularii drepturilor de utilizare sau utilizatorii spectrului de frecvențe radio în temeiul legislației naționale să solicite o autorizație a Uniunii și pentru prelucrarea acestor cereri de către Comisie.

[77] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

1. PARTEA I – DOMENIU DE APLICARE, OBIECTIVE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

1. Prezentul regulament stabilește norme pentru furnizarea rețelelor de comunicații electronice, a serviciilor de comunicații electronice, a facilităților asociate și a serviciilor asociate, pentru planificarea strategică și gestionarea spectrului de frecvențe radio și pentru anumite aspecte legate de echipamentele terminale.
2. De asemenea, prezentul regulament stabilește un cadru de guvernanță pentru sectorul comunicațiilor electronice, compus din autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, Organismul Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice („OAREC”), Organismul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (*Radio Spectrum Policy Body – „RSPB”*) și Oficiul pentru Rețele Digitale (*Office for Digital Networks – „ODN”*), stabilind sarcinile OAREC, RSPB și ODN, precum și pe cele ale autorităților naționale de reglementare și, după caz, ale altor autorități competente, și stabilește un set de proceduri pentru aplicarea cadrului juridic relevant în întreaga Uniune.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(1) „rețea de comunicații electronice” înseamnă sisteme de transmisie, indiferent dacă sunt bazate sau nu pe o infrastructură permanentă sau pe o capacitate de administrare centralizată, și, după caz, echipamente de comutare sau de rutare și alte resurse, inclusiv elemente de rețea care nu sunt active, care permit transmiterea semnalelor prin cablu, unde radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice, inclusiv rețele de comunicații prin satelit, rețele fixe și mobile, rețele electrice, în măsura în care sunt utilizate pentru transmiterea de semnale, rețele utilizate pentru difuzarea programelor de radio și de televiziune și rețele de televiziune prin cablu, indiferent de tipul de informație transmisă;

(2) „rețea gigabit” înseamnă fie o rețea de comunicații electronice care este compusă în întregime din elemente din fibre optice până la punctul terminal al rețelei, fie o rețea de comunicații electronice capabilă să ofere, în condiții obișnuite de ore de vârf, performanțe similare de rețea în ceea ce privește lărgimea de bandă disponibilă pentru transferul datelor atât pentru încărcare cât și pentru descărcare, reziliența, parametrii referitori la rata de eroare, precum și latența și variația acesteia;

Această definiție înlocuiește definiția „rețelei de foarte mare capacitate” de la articolul 2 punctul 2 din Directiva (UE) 2018/1972;

(3) „serviciu de comunicații electronice” înseamnă un serviciu furnizat de regulă contra cost prin intermediul rețelelor de comunicații electronice și care include, cu excepția serviciilor care constau în furnizarea de conținuturi prin intermediul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice sau în exercitarea unui control editorial asupra conținuturilor respective, următoarele tipuri de servicii:

(a) serviciul de acces la internet;

(b) serviciul de comunicații interpersonale;

(c) servicii care constau, în totalitate sau în principal, în transmiterea de semnale, cum ar fi serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii mașină-mașină și pentru radiodifuziune;

(4) „incinte deservite” înseamnă incinte ale utilizatorilor finali pentru care un operator și-a instalat rețeaua de acces până la punctul de deservire (și anume primul punct de concentrare sau de distribuție destinat să deservească incinta respectivă), astfel încât, de la primirea cererii, operatorul să poată pune la dispoziție serviciul de acces în termen de patru săptămâni, cu o construcție suplimentară rezonabilă (și anume prin efectuarea doar a conexiunii finale și a activării specifice incintelor standard, fără a extinde rețeaua de acces dincolo de punctul de deservire;

(5) „incinte conectate” înseamnă incinta unui utilizator final în care infrastructura rețelei de acces a fost extinsă fizic de la punctul de deservire și terminată în interiorul incintei utilizatorului final;

(6) „serviciu esențial pe bază de cupru” înseamnă un serviciu de comunicații electronice furnizat prin infrastructura tradițională de acces pe bază de cupru în măsura în care sprijină funcții critice sau esențiale pentru misiuni, cum ar fi comunicațiile de urgență, sistemele de teleîngrijire, alarmele și sistemele de control al monitorizării, utilizate de industria apei, a energiei și a transporturilor;

(7) „serviciu de acces la internet” înseamnă un serviciu public care asigură accesul la internet și, astfel, conectivitatea dintre, teoretic, toate punctele terminale conectate la internet, indiferent de tehnologia de rețea și de echipamentele terminale utilizate;

(8) „serviciu de comunicații interpersonale” înseamnă un serviciu furnizat de regulă contra cost care permite schimbul direct de informații într-un mod interpersonal și interactiv prin intermediul rețelelor de comunicații electronice între un număr finit de persoane, în cadrul căruia persoanele care inițiază sau participă la comunicare își stabilesc destinatarul (destinatarii) și care nu include serviciile care permit comunicarea interpersonală și interactivă doar ca un simplu element auxiliar minor care este legat în mod intrinsec de un alt serviciu;

(9) „serviciu de comunicații interpersonale bazat pe numere” înseamnă un serviciu de comunicații interpersonale care utilizează resurse publice de numerotație asignate, și anume un număr sau mai multe numere din planurile naționale sau internaționale de numerotație, sau care permite comunicarea cu un număr sau mai multe numere din planurile naționale sau internaționale de numerotație;

(10) „serviciu de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere” înseamnă un serviciu de comunicații interpersonale care nu utilizează resurse publice de numerotație asignate, și anume un număr sau mai multe numere din planurile naționale sau internaționale de numerotație, sau nu permite comunicarea cu un număr sau mai multe numere din planurile naționale sau internaționale de numerotație;

(11) „rețea publică de comunicații electronice” înseamnă o rețea de comunicații electronice utilizată în întregime sau în principal pentru furnizarea unor servicii de comunicații electronice destinate publicului, care permite transferul de informații între punctele terminale ale rețelei;

(12) „punct terminal al rețelei” înseamnă punctul fizic la care unui utilizator final i se furnizează accesul la o rețea publică de comunicații electronice identificat, în cazul

rețelelor care utilizează comutarea sau rutarea, printr-o adresă specifică de rețea care poate fi asociată numărului sau numelui unui utilizator final;

(13) „facilități asociate” înseamnă serviciile asociate, infrastructurile fizice și alte facilități sau elemente asociate unei rețele de comunicații electronice sau unui serviciu de comunicații electronice care permit sau susțin furnizarea de servicii prin intermediul respectivei rețele sau al respectivului serviciu ori care au un astfel de potențial și includ clădirile sau intrările în clădiri, cablajul clădirilor, antenele, turnurile și alte construcții de susținere, conductele, țevile, stâlpii, gurile de vizitare și cabinetele;

(14) „servicii asociate” înseamnă serviciile asociate unei rețele de comunicații electronice sau unui serviciu de comunicații electronice care permit sau susțin furnizarea, autofurnizarea sau furnizarea automată de servicii prin intermediul respectivei rețele sau al respectivului serviciu ori care au un astfel de potențial și includ conversia numerelor sau sistemele cu o funcționalitate echivalentă, sistemele de acces condiționat și grilele electronice de programe (EPG), precum și alte servicii, precum serviciile de identificare, localizare și prezență;

(15) „sistem de acces condiționat” înseamnă orice măsură, sistem de autentificare sau dispozitiv tehnic prin care accesul într-o formă inteligibilă la un serviciu protejat de difuzare a programelor de radio sau televiziune se face prin abonament sau prin altă formă de autorizare individuală prealabilă;

(16) „utilizator” înseamnă o persoană fizică sau juridică ce utilizează sau solicită utilizarea unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului;

(17) „utilizator final” înseamnă un utilizator care nu furnizează rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului;

(18) „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce utilizează sau solicită un serviciu de comunicații electronice destinat publicului în scopuri care nu se încadrează în activitatea sa comercială, industrială, artizanală sau liberală;

(19) „furnizarea de rețele de comunicații electronice” înseamnă instalarea, operarea, supravegherea sau punerea la dispoziție a unor astfel de rețele;

(20) „interfață de programare a aplicațiilor” sau „API” înseamnă interfața software dintre aplicații, pusă la dispoziție de radiodifuzori sau de furnizorii de servicii, și resursele din decodoarele („*set-top box*”) destinate conectării la televizoare sau din televizoarele digitale integrate ori din aparatele de radio digitale integrate;

(21) „alocarea spectrului de frecvențe radio” înseamnă desemnarea unei anumite benzi de frecvență radio în scopul utilizării de către unul sau mai multe tipuri de servicii de radiocomunicații, după caz, în condiții determinate;

(22) „interferențe prejudiciabile” înseamnă interferențele care pun în pericol funcționarea unui serviciu de radionavigație sau a altor servicii de siguranță ori care, în alt mod, afectează grav, blochează sau întrerup în mod repetat un serviciu de radiocomunicații care funcționează în conformitate cu reglementările internaționale, cu cele ale Uniunii sau cu cele naționale aplicabile;

(23) „autorizație generală” înseamnă un cadru juridic care asigură drepturi și stabilește obligații pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice pe piața internă, în conformitate cu prezentul regulament;

(24) „punct de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă” înseamnă echipamentul de acces pe suport radio de mică putere la rețea și de dimensiuni mici

care funcționează pe o rază restrânsă de acțiune care utilizează frecvențe radio cu licență, fără licență sau o combinație a acestora, care poate fi utilizat în cadrul unei rețele publice de comunicații electronice, care poate avea una sau mai multe antene cu un impact vizual redus și care permite utilizatorilor accesul pe suport radio la rețele de comunicații electronice, indiferent de topologia rețelei subiacente, fie aceasta mobilă sau fixă;

(25) „rețea radio locală” sau „RLAN” înseamnă un sistem de acces pe suport radio de mică putere care funcționează într-o zonă restrânsă, cu un risc scăzut de interferență cu alte astfel de sisteme instalate în imediata apropiere de către alți utilizatori și care folosesc în mod neexclusiv spectru de frecvențe radio armonizat;

(26) „spectru de frecvențe radio armonizat” înseamnă spectrul de frecvențe radio pentru care au fost stabilite, prin măsuri de aplicare în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 676/2002/CE, condiții tehnice armonizate de disponibilitate și utilizare eficientă;

(27) „utilizare în comun a spectrului de frecvențe radio” înseamnă accesul, în ordine egală sau ierarhică de protecție, prin intermediul a două sau mai multe tehnologii sau al doi sau mai mulți utilizatori, la aceleași benzi sau canale de spectru de frecvențe radio, pentru a asigura utilizarea eficientă a acestora, care se poate baza pe un acord definit de utilizare în comun între utilizatori, autorizat pe baza unei autorizații generale, pe drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau pe o combinație a acestora; aceasta include abordări în materie de reglementare, cum ar fi accesul partajat cu licență, care garantează tuturor utilizatorilor condiții de partajare predictibile și fiabile;

(28) „acces” înseamnă punerea la dispoziția altei întreprinderi a facilităților sau a serviciilor, în conformitate cu condițiile definite, în mod exclusiv sau neexclusiv, în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, de servicii ale societății informaționale sau de servicii de difuzare de conținut; acesta cuprinde, printre altele: accesul la rețele de comunicații electronice și la elementele rețelei și la facilitățile asociate, ceea ce poate presupune conectarea echipamentului, prin mijloace fixe sau nu (aici sunt incluse, în special, accesul la bucla locală și la facilitățile și serviciile necesare furnizării de servicii prin bucla locală); accesul la infrastructura fizică, inclusiv clădiri, canale și piloni; accesul la sistemele de software relevante, inclusiv la sistemele de asistență operațională; accesul la sisteme de informații sau baze de date pentru precomenzi, aprovizionare, comenzi, cereri de întreținere și reparații și facturare; accesul la conversia numerelor sau la sisteme care oferă funcționalități echivalente; accesul la rețele fixe și mobile, în special pentru roaming; accesul la sistemele de acces condiționat pentru serviciile de televiziune digitală și accesul la serviciile de rețele virtuale;

(29) „interconectare” înseamnă un tip specific de acces realizat între furnizorii de rețele de comunicații electronice prin intermediul legăturii fizice și logice realizate între rețelele de comunicații electronice utilizate de aceeași întreprindere sau de o altă întreprindere pentru a permite utilizatorilor unei întreprinderi să comunice cu utilizatorii aceleiași întreprinderi sau cu cei ai altei întreprinderi ori pentru a avea acces la serviciile furnizate de altă întreprindere, astfel de servicii fiind furnizate de către părțile implicate sau de către alte părți care au acces la rețea;

(30) „operator” înseamnă o întreprindere care furnizează sau este autorizată să furnizeze o rețea publică de comunicații electronice sau facilități asociate;

(31) „buclă locală” înseamnă circuitul fizic utilizat pentru transmiterea semnalelor de comunicații electronice care leagă punctul terminal al rețelei de repartitorul principal sau de un element echivalent dintr-o rețea publică fixă de comunicații electronice;

(32) „apel” înseamnă o conexiune stabilită prin intermediul unui serviciu de comunicații interpersonale destinat publicului care permite comunicarea vocală bidirecțională;

(33) „serviciu de comunicații de voce” înseamnă un serviciu de comunicații electronice destinat publicului în scopul inițierii și primirii, în mod direct sau indirect, de apeluri naționale sau de apeluri naționale și internaționale prin utilizarea unui număr sau a mai multor numere din planul național sau internațional de numerotație;

(34) „număr geografic” înseamnă un număr dintr-un plan național de numerotație din care o parte a structurii numerice are o semnificație geografică utilizată pentru rutarea apelurilor către locația fizică a punctului terminal al rețelei;

(35) „număr nongeografic” înseamnă un număr dintr-un plan național de numerotație care nu este un număr geografic, cum ar fi numerele alocate serviciilor de comunicații mobile, numerele gratuite și numerele cu tarif premium;

(36) „servicii de conversație totală” înseamnă servicii de conversație multimedia în timp real care permit transferul simetric bidirecțional în timp real de conținut video, de text în timp real și de voce între utilizatori aflați în două sau mai multe locații;

(37) „centru de preluare a apelurilor de urgență” sau „PSAP” înseamnă locul fizic în care se primește o comunicare de urgență, aflat sub responsabilitatea unei autorități publice sau a unei organizații private recunoscute de statul membru;

(38) „cel mai adecvat PSAP” înseamnă un PSAP instituit de autoritățile responsabile către care este direcționată comunicarea de urgență și care are competența de a transmite informații contextuale serviciilor de urgență din zona de intervenție relevantă;

(39) „comunicare de urgență” înseamnă o comunicare efectuată prin intermediul serviciilor de comunicații interpersonale între un utilizator final și PSAP cu scopul de a solicita și a primi ajutor de urgență din partea serviciilor de urgență;

(40) „comunicare de urgență eficace” înseamnă o comunicare de urgență care asigură comunicarea în timp util între utilizatorul final și cel mai adecvat PSAP și care pune la dispoziție în timp util informații contextuale, inclusiv informații privind localizarea apelantului;

(41) „informații contextuale” înseamnă informațiile transmise printr-o comunicare de urgență de către utilizatorul final sau obținute și transmise automat pe baza echipamentului terminal al utilizatorului final sau al rețelei relevante pentru a permite identificarea promptă a resurselor de intervenție și sosirea rapidă a serviciilor de urgență la locul intervenției;

(42) „serviciu de urgență” înseamnă un serviciu, recunoscut ca atare de statul membru, care acordă asistență imediată și rapidă în situații în care există, în special, un risc direct pentru viața sau integritatea fizică a persoanelor ori pentru sănătatea sau siguranța individuală ori publică, pentru proprietatea privată sau publică ori pentru mediu, în conformitate cu dreptul intern;

(43) „informații de localizare a apelantului” înseamnă, în cadrul unei rețele mobile publice, datele prelucrate atât din infrastructura de rețea sau pe baza telefonului mobil, care indică poziția geografică a echipamentului terminal mobil al unui

utilizator final și, într-o rețea fixă publică, datele cu privire la adresa fizică a punctului terminal al rețelei;

(44) „echipament terminal” înseamnă echipament terminal, astfel cum este definit la articolul 1 punctul 1 din Directiva 2008/63/CE a Comisiei[78];

(45) „servicii de comunicații prin satelit” înseamnă servicii a căror furnizare utilizează, integral sau parțial, stabilirea de radiocomunicații de la stațiile terestre de comunicații prin satelit sau de la componentele terestre și aeriene complementare ale acestora la o stație spațială („legături ascendente”) și/sau stabilirea de radiocomunicații de la o stație spațială la stațiile terestre de comunicații prin satelit sau la componentele terestre și aeriene complementare ale acestora („legături descendente”);

(46) „furnizarea de rețele prin satelit” înseamnă crearea și exploatarea sistemelor prin satelit, a stațiilor terestre de comunicații prin satelit și, după caz, a componentelor terestre și aeriene complementare ale acestora;

(47) „stație terestră de comunicații prin satelit” înseamnă un echipament de pe Pământ care poate fi utilizat fie numai pentru transmisie, fie pentru transmisie și recepție („transmisie-recepție”), fie numai pentru recepție („recepție exclusivă”) a semnalelor de radiocomunicații prin intermediul sateliților sau al altor sisteme spațiale. Aceasta include, dar nu se limitează la stațiile terestre, terminalele și echipamentele terestre necesare pentru a comunica cu sateliții sau cu alte stații spațiale;

(48) „componente terestre și aeriene complementare” înseamnă stații terestre sau aeriene ale rețelelor prin satelit utilizate în locuri fixe sau care se modifică, pentru a îmbunătăți disponibilitatea serviciilor de comunicații prin satelit în zonele geografice din raza de acțiune a satelitului (sateliților) sistemului, în cazul în care comunicațiile cu una sau mai multe stații spațiale nu pot fi asigurate la calitatea necesară;

(49) „date cu caracter personal” înseamnă date cu caracter personal, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2016/679;

(50) „consimțământ” înseamnă consimțământ, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2016/679.

Articolul 3

Obiective și principii generale

1. În contextul prezentului regulament, statele membre, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, precum și OAREC, RSPB, ODN și Comisia urmăresc, în conformitate cu competențele lor respective, următoarele obiective generale, fără ca ordinea în care sunt enumerate să fie una de prioritate:

   (a) consolidarea competitivității sectorului conectivității și a industriei în general prin facilitarea investițiilor în infrastructuri digitale avansate, inclusiv în soluții bazate pe cloud și pe IA, prin facilitarea serviciilor inovatoare, inclusiv a serviciilor de calitate și fiabile, și prin facilitarea cooperării dintre actorii din ecosistemul digital mai larg;

[78] Directiva 2008/63/CE a Comisiei din 20 iunie 2008 privind concurența pe piețele echipamentelor terminale pentru telecomunicații (JO L 162, 21.6.2008, p. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/63/oj).

(b) dezvoltarea unei piețe unice a comunicațiilor electronice care să faciliteze exploatarea rețelelor și furnizarea de servicii la nivel transfrontalier în cadrul Uniunii, dezvoltarea de rețele digitale transeuropene și furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice inovatoare, inclusiv servicii paneuropene de comunicații prin satelit;

(c) consolidarea rezilienței și a gradului de pregătire al rețelelor și serviciilor de comunicații electronice la nivelul Uniunii, prin încurajarea cooperării dintre autoritățile publice și furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice în ceea ce privește consolidarea capacităților de reziliență necesare și asigurarea intereselor de securitate și de apărare ale Uniunii și ale statelor sale membre;

(d) promovarea investițiilor în conectivitate și în disponibilitatea, accesul și adoptarea pe scară largă a rețelelor gigabit, inclusiv a rețelelor fixe, mobile și fără fir, în beneficiul tuturor cetățenilor și al întreprinderilor din Uniune, în ceea ce privește prețul, calitatea și posibilitățile de alegere;

(e) asigurarea furnizării de servicii de comunicații electronice de înaltă calitate, accesibile ca preț și accesibile publicului pentru toți utilizatorii finali printr-o concurență efectivă în ceea ce privește rețelele de comunicații electronice și facilitățile asociate, inclusiv o concurență eficientă bazată pe infrastructură, precum și în ceea ce privește serviciile de comunicații electronice și serviciile asociate în întreaga Uniune;

(f) promovarea intereselor cetățenilor Uniunii și garantarea protecției drepturilor utilizatorilor finali, inclusiv tratamentul egal și nediscriminatoriu al traficului în furnizarea serviciilor de acces la internet, astfel încât toți utilizatorii finali să beneficieze în continuare de o gamă largă de servicii avansate la prețuri accesibile și de înaltă calitate și garantarea unui nivel ridicat și comun de protecție, în special pentru consumatorii vulnerabili, inclusiv prețuri abordabile, opțiuni și acces echivalent;

(g) promovarea durabilității prin facilitarea investițiilor în rețele și soluții digitale eficiente din punct de vedere energetic și cu emisii scăzute de dioxid de carbon și stimularea eficienței traficului de la un capăt la altul;

(h) sprijinirea obiectivelor altor politici ale Uniunii care se bazează pe spectrul de frecvențe radio, inclusiv politica în domeniul spațiului și politica de securitate și apărare comună.

2. Atunci când își exercită competențele sau își îndeplinesc sarcinile în urmărirea obiectivelor generale, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, OAREC, RSPB, ODN și Comisia acționează imparțial, obiectiv, transparent și în mod nediscriminatoriu și proporțional. În special, acestea aplică următoarele principii:

(a) promovează predictibilitatea în materie de reglementare pentru a garanta abordări coerente în materie de reglementare, prin cooperare reciprocă;

(b) se asigură că, în circumstanțe similare, măsurile sunt aplicate în mod consecvent și că nu există nicio discriminare în tratamentul furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice;

(c) țin seama în mod corespunzător de sarcina administrativă și de reglementare potențială impusă de deciziile de reglementare și depun eforturi pentru a le limita cât mai mult posibil;

(d) aplică dreptul Uniunii într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic, în măsura în care acest lucru este în concordanță cu realizarea obiectivelor generale menționate la prezentul articol;

(e) iau în considerare gama variată de condiții privind infrastructura, concurența, circumstanțele care se aplică utilizatorilor finali și, în special, consumatorilor în diversele zone geografice ale unui stat membru.

2. PARTEA A II-A – REZILIENȚA

Articolul 4

Rolul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice în asigurarea rezilienței

Ținând seama de rolul esențial al rețelelor și serviciilor de comunicații electronice pentru reziliența generală a societății și a economiei Uniunii, furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice menționați la articolul 5 alineatul (1) din prezentul regulament, OAREC, ODN, autoritățile naționale de reglementare și autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2022/2555, autoritățile naționale de gestionare a crizelor și de protecție civilă, inclusiv autoritățile de gestionare a crizelor cibernetice desemnate în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva (UE) 2022/2555, contribuie, în limitele competențelor lor respective, la anticiparea, prevenirea și răspunsul la perturbările, crizele sau cazurile de forță majoră naturale sau provocate de om care pot afecta negativ populația, prin punerea în aplicare coerentă a obligațiilor legate de pregătire în temeiul prezentului regulament și în conformitate cu mecanismele relevante de protecție civilă, de gestionare a crizelor și de răspuns la nivel național și la nivelul Uniunii.

Articolul 5

Disponibilitatea și capacitățile rețelelor și serviciilor de comunicații electronice

1. Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, de servicii de comunicații electronice accesibile publicului și alți furnizori menționați la articolul 9 alineatul (2), autoritățile naționale de reglementare, autoritățile naționale competente desemnate în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2022/2555[79] și alte autorități competente, inclusiv, după caz, autoritățile naționale de gestionare a crizelor și de protecție civilă, inclusiv autoritățile de gestionare a crizelor cibernetice desemnate în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva (UE) 2022/2555, cooperează pentru a asigura disponibilitatea continuă a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, precum și capacitățile necesare ale acestora de a anticipa, a preveni perturbările, crizele sau cazurile de forță majoră naturale sau provocate de om care pot afecta negativ populația, de a se pregăti pentru acestea și de a răspunde la acestea.

[79] Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 și a Directivei (UE) 2018/1972 și de abrogare a Directivei (UE) 2016/1148 (Directiva NIS 2) (JO L 333, 27.12.2022, p. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3445/oj).

În acest sens, autoritățile și furnizorii menționați la primul paragraf țin seama în cea mai mare măsură de Planul de pregătire al Uniunii pentru infrastructurile digitale al OAREC menționat la articolul 6.

2. Fără a aduce atingere Directivei (UE) 2022/2555, furnizorii menționați la alineatul (1) de la prezentul articol și PSAP-urile iau toate măsurile necesare, ținând seama de Planul de pregătire al Uniunii pentru infrastructurile digitale al OAREC menționat la articolul 6 din prezentul regulament, pentru a asigura disponibilitatea neîntreruptă a comunicațiilor critice și a comunicațiilor de urgență, precum și transmiterea neîntreruptă a avertizărilor publice, în cazul unor perturbări naturale sau provocate de om, al unor crize sau al unui caz de forță majoră care ar putea afecta negativ populația.

3. Atunci când implementează noi tehnologii în rețelele sau serviciile lor de comunicații electronice, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de servicii de comunicații electronice accesibile publicului și PSAP-urile iau toate măsurile pregătitoare necesare, inclusiv testarea și validarea soluțiilor, pentru a asigura disponibilitatea comunicațiilor de urgență și a serviciilor de avertizare publică în cadrul Uniunii.

4. În cazul în care migrarea către alte tehnologii de rețea poate duce la întreruperea serviciilor pe dispozitivele utilizatorilor finali utilizate în prezent, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de servicii de comunicații electronice accesibile publicului informează autoritățile naționale competente și utilizatorii finali cu cel puțin doi ani înainte, furnizând o foaie de parcurs care să reflecte procesul de migrare.

Articolul 6

Planul de pregătire al Uniunii pentru infrastructurile digitale

1. Până la **[***12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament***]**, OAREC adoptă un raport intitulat „Planul de pregătire al Uniunii pentru infrastructurile digitale” (denumit în continuare „planul”), în vederea consolidării rezilienței și a gradului de pregătire a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice și a altor infrastructuri digitale la nivelul Uniunii în cazul unor perturbări naturale sau provocate de om, al unor crize sau al unui caz de forță majoră care ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra populației sau asupra funcționării pieței interne.

2. Acest plan trebuie să includă:

   (a) o evaluare cuprinzătoare a arhitecturii, a capacităților, a capacităților și a utilizării rețelelor de comunicații electronice ale furnizorilor menționați la articolul 5 alineatul (1), elaborată pe baza informațiilor colectate în temeiul articolului 7 alineatul (2) din prezentul regulament și transmise către ODN în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din prezentul regulament**;**

   (b) un set de recomandări operaționale privind măsurile de reziliență a rețelei bazate, printre altele, pe evaluarea prevăzută la litera (a);

   (c) practicile de gestionare a crizelor.

Evaluarea menționată la primul paragraf litera (a) oferă, printre altele, o imagine de ansamblu a topologiei rețelei la nivelul Uniunii, identifică diversificarea rutelor, potențialele blocaje sau puncte de defecțiune și zonele în care sunt necesare măsuri legate de reziliență, cum ar fi investiții strategice pentru a sprijini redundanța, în special pentru rețelele digitale transeuropene. Evaluarea este gestionată în conformitate cu normele Uniunii și cu normele naționale aplicabile privind protecția informațiilor clasificate.

Informațiile pe care le conține sunt prezentate în formă agregată, pentru a preveni geolocalizarea exactă a activelor sensibile.

Recomandările operaționale menționate la primul paragraf litera (b) includ recomandări care să asigure capacitatea tehnică a rețelelor de comunicații electronice de a se integra cu diferite tipuri de rețele terestre și non-terestre, cum ar fi rețelele de sateliți, capacitățile de a asigura continuitatea rețelelor și serviciilor esențiale de comunicații în situații de creștere a cererii, de congestionare a rețelei sau de perturbări naturale sau provocate de om, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, amenințările de întrerupere a sistemului, cum ar fi interferențele prejudiciabile intenționate, sau alte măsuri considerate esențiale pentru asigurarea disponibilității serviciilor și a capacităților de rețea necesare.

Practicile de gestionare a crizelor menționate la primul paragraf litera (c) se adresează autorităților naționale de reglementare și altor autorități competente și vizează proceduri armonizate, mecanisme de coordonare și protocoale operaționale care trebuie aplicate în caz de perturbări naturale sau provocate de om, crize sau forță majoră. Practicile de gestionare a crizelor sunt coerente și complementare cu mecanismele relevante de protecție civilă, de gestionare a crizelor și de răspuns la crize de la nivelul Uniunii și de la nivel național.

Articolul 7

Cooperarea și colectarea de date în sprijinul elaborării planului

1. Pentru a sprijini OAREC, ODN elaborează proiectul de plan în strânsă cooperare cu Comisia și, în cazul în care acesta se referă la pregătirea și reziliența rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, cu Grupul de cooperare instituit prin articolul 14 din Directiva (UE) 2022/2555 și în consultare cu ENISA și cu autoritățile europene relevante de coordonare a răspunsului în situații de criză și a protecției civile, după caz. Planul este revizuit și actualizat periodic pe baza, printre altele, a informațiilor colectate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol.
2. Pentru a sprijini elaborarea planului, autoritățile naționale de reglementare colectează, o dată la doi ani, informații privind arhitectura, capacitatea, capacitățile și utilizarea rețelelor publice de comunicații electronice, a serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului și, după caz, a rețelelor utilizate, integral sau în principal, în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice sau de servicii ale societății informaționale accesibile publicului, în măsura în care aceste informații nu au fost deja puse la dispoziția lor sau a altor autorități naționale competente în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern.
3. Cererile de informații în temeiul alineatului (2) trebuie să fie motivate, proporționale și limitate la ceea ce este strict necesar pentru îndeplinirea sarcinilor legate de reziliență și pregătire. Informațiile se transmit către ODN o dată la doi ani.
4. Până la [6 *luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], OAREC, în strânsă cooperare cu Comisia și ENISA, publică un model comun care să fie utilizat de autoritățile naționale de reglementare pentru colectarea informațiilor menționate la alineatul (2).

Articolul 8

Cooperarea cu Comisia, cu alte organisme ale Uniunii sau cu grupuri de experți

1. În cazul în care o perturbare naturală sau provocată de om, o criză sau un caz de forță majoră implică sau coincide cu un incident de securitate cibernetică de mare amploare în sensul articolului 6 punctul 7 din Directiva (UE) 2022/2555, OAREC furnizează Rețelei europene a organizațiilor de legătură în materie de crize cibernetice (EU-CyCLONe) și Comisiei informațiile relevante pentru a asigura conștientizarea comună a situației și coerența răspunsului în situații de criză.
2. La cerere, ODN transmite Comisiei detalii privind analiza utilizată pentru elaborarea planului în conformitate cu articolul 6. Comisia ține seama de aceste informații la elaborarea și punerea în aplicare a instrumentelor de finanțare, inclusiv a investițiilor strategice în rețelele digitale transeuropene sau atunci când adoptă politici sau măsuri de sporire a rezilienței și a gradului de pregătire al rețelelor de comunicații electronice, după caz.
3. Sarcinile și acțiunile prevăzute în prezenta parte nu afectează sarcinile ENISA, ale rețelei echipelor de intervenție în caz de incidente de securitate informatică (CSIRT), ale EU-CyCLONe, ale grupului de cooperare instituit prin Directiva (UE) 2022/2555 sau ale altor grupuri de experți sau sisteme de coordonare în temeiul dreptului Uniunii în materie de protecție civilă.

3. PARTEA III – AUTORIZAȚIA DE INTRODUCERE PE PIAȚA UNICĂ ȘI PROCEDURA PAȘAPORTULUI UNIC

Articolul 9

Autorizația generală

1. Libertatea de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice face obiectul condițiilor și obligațiilor prevăzute în prezentul regulament. Statele membre pot limita libertatea de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice numai pentru motivele prevăzute la articolul 52 alineatul (1) din TFUE, din motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică. Orice astfel de limitare se motivează în mod corespunzător și se notifică Comisiei.
2. Regimul de autorizare generală se aplică furnizorilor de servicii publice de comunicații electronice și furnizorilor de rețele de comunicații electronice utilizate integral sau în principal în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice sau de servicii ale societății informaționale accesibile publicului.
3. Regimul de autorizare generală nu se aplică serviciilor de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere.
4. În cadrul regimului de autorizare generală, dreptul de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice este supus numai următoarelor condiții:
    (a) respectarea, astfel cum se aplică furnizorului, a cerințelor privind reziliența și pregătirea rețelelor în timpul perturbărilor naturale sau provocate de om, al crizelor sau al forței majore în sensul prezentului regulament și a condițiilor de utilizare pentru comunicările din partea autorităților publice către publicul larg pentru avertizarea publicului cu privire la amenințările iminente și pentru atenuarea consecințelor catastrofelor majore;

(b) respectarea, astfel cum se aplică furnizorului, a condițiilor de utilizare a serviciilor de comunicații critice în timpul dezastrelor majore sau al situațiilor de urgență la nivel național pentru a asigura comunicațiile dintre serviciile de urgență și autorități;

(c) respectarea, astfel cum se aplică furnizorului, a standardelor sau a specificațiilor menționate la articolul 187;

(d) respectarea, astfel cum se aplică furnizorului, a normelor de securitate cibernetică, inclusiv a cerințelor de securitate a lanțului de aprovizionare TIC impuse în conformitate cu Regulamentul privind securitatea cibernetică, care urmează să înlocuiască Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului[80];

(e) permiterea accesului la date al autorităților de aplicare a legii și al autorităților judiciare, inclusiv pentru interceptarea legală și păstrarea datelor în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională aplicabilă, în statele membre în care este furnizat serviciul, în conformitate cu dreptul Uniunii, astfel cum este aplicabil furnizorului;

(f) menținerea integrității rețelelor publice de comunicații electronice, inclusiv prin impunerea unor condiții de prevenire a interferențelor electromagnetice între rețelele sau serviciile de comunicații electronice în conformitate cu Directiva 2014/30/UE[81], astfel cum se aplică furnizorului;

(g) respectarea, astfel cum se aplică furnizorului, a cerințelor sau a măsurilor privind interconectarea în conformitate cu articolul 66;

(h) pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, respectarea, astfel cum se aplică furnizorului, a acordurilor internaționale relevante referitoare la utilizarea resurselor limitate care nu fac obiectul acordării drepturilor individuale de utilizare;

(i) interoperabilitatea serviciilor în conformitate cu prezentul regulament, astfel cum se aplică furnizorului;

(j) după caz, taxe administrative în conformitate cu articolul 12.

Se aplică condiții suplimentare de utilizare a spectrului de frecvențe radio în conformitate cu articolele 20 și 21, astfel cum sunt aplicabile furnizorului.

---

80 Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind ENISA (Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică) și privind certificarea securității cibernetice pentru tehnologia informației și comunicațiilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 526/2013 (Regulamentul privind securitatea cibernetică) (JO L 151, 7.6.2019, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/881/oj).

81 Directiva 2014/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică (JO L 153, 22.5.2014, p. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/53/oj), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) 2018/1139 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2018 (JO L 30, 11.9.2018, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/30/2018-09-11) și prin Directiva (UE) 2022/2380 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 noiembrie 2022 de modificare a Directivei 2014/53/UE privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio (JO L 315, 7.12.2022, p. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2380/oj).

Condițiile suplimentare de utilizare a resurselor de numerotație care sunt alocate din planurile naționale de numerotație și, după caz, din planul de numerotație al Uniunii se aplică în conformitate cu articolele 46 și 50, astfel cum sunt aplicabile furnizorului.

Articolul 10

Procedura pașaportului unic

1. În cadrul regimului de autorizare generală, în cazul în care un furnizor intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice în unul sau mai multe state membre, acesta transmite o notificare autorității naționale de reglementare din unul dintre statele membre respective în cadrul procedurii pașaportului unic.
2. Furnizorii nu sunt obligați să obțină, înainte de a-și exercita drepturile care decurg din autorizația generală, o decizie sau orice alt act administrativ din partea unei autorități de reglementare din statul membru de notificare în care furnizorul intenționează să își desfășoare activitatea.
3. Notificarea menționată la alineatul (1) se efectuează prin intermediul unui model de notificare în conformitate cu orientările OAREC emise în temeiul articolului 125, în termen de cel mult șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. OAREC actualizează orientările relevante atunci când este necesar.
4. Autoritatea de reglementare notificată transmite notificarea primită către ODN fără întârzieri nejustificate. În cazul în care notificarea se referă la începerea furnizării de rețele și servicii în mai multe state membre, ODN o transmite spre informare autorităților competente din celelalte state membre în care furnizorul intenționează să își desfășoare activitatea, fără întârzieri nejustificate.
5. În cazul în care notificarea se referă la intenția unui furnizor care își desfășoară deja activitatea într-unul sau mai multe state membre de a-și extinde operațiunile la alte state membre, ODN transmite această notificare spre informare autorităților competente din toate statele membre în cauză, inclusiv din statele membre în care furnizorul furnizează deja rețele sau servicii de comunicații electronice.
6. În cadrul procedurii pașaportului unic, autoritatea notificată confirmă furnizorului autorizația de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice în termen de o săptămână de la transmiterea notificării menționate la alineatul (1). Confirmarea trebuie să includă informații privind toate condițiile de autorizare generală aplicabile în statul membru sau în statele membre în care se intenționează furnizarea de rețele sau servicii, precum și obligațiile și drepturile conexe care decurg din autorizație. În cazul în care notificarea se referă la intenția unui furnizor care își desfășoară deja activitatea într-unul sau mai multe state membre de a-și extinde operațiunile la alte state membre, confirmarea trebuie să includă informații privind condițiile de autorizare generală aplicabile în statele membre suplimentare.
7. Odată ce notificarea este confirmată, furnizorul poate exercita drepturile care decurg din autorizația generală și poate începe activitatea, dacă este necesar sub rezerva dispozițiilor privind drepturile de utilizare din prezentul regulament.
8. ODN menține o bază de date a Uniunii accesibilă publicului cu notificările transmise autorităților naționale de reglementare. Autoritățile notificate actualizează informațiile cu privire la toate notificările primite în baza de date cel puțin o dată la două luni.
9. Pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice notificate înainte de [*6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], nu este necesară o nouă notificare.

Furnizorii pot transmite o notificare autorității naționale de reglementare notificată pentru a obține o nouă autorizație generală pentru rețelele sau serviciile existente în cadrul procedurii pașaportului unic. Atunci când instalează rețele sau servicii de comunicații electronice noi, furnizorii fac obiectul procedurii pașaportului unic în ceea ce privește aceste noi rețele sau servicii.

Articolul 11

Orientări și asistență reciprocă

1. Până la *[6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], OAREC, în strânsă cooperare cu Comisia și cu alte autorități competente, inclusiv cu punctele de contact desemnate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, publică orientări pentru a se asigura că toate condițiile enumerate la articolul 9 alineatul (4) sunt aplicate în mod coerent, nediscriminatoriu și proporțional și sunt accesibile furnizorilor prin intermediul paginii web ODN.
2. Fiecare stat membru desemnează un punct unic de contact național însărcinat cu comunicarea cu ODN și cu menținerea la zi a informațiilor cu privire la legislația și procedurile naționale aplicabile furnizării de rețele și servicii de comunicații electronice, în special a celor legate de condițiile de autorizare generală, inclusiv de condițiile privind securitatea cibernetică, accesul la date și protecția datelor și obligațiile prevăzute în prezentul regulament.
3. Procedurile privind notificarea, confirmarea începerii activităților și asistența reciprocă pentru asigurarea respectării legislației, precum și modalitățile de schimb de informații între autoritățile naționale competente și ODN în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/903 pot fi specificate mai în detaliu de către Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).
4. Fără a aduce atingere competențelor de executare ale statelor membre în ceea ce privește legislația aplicabilă în jurisdicția lor, autoritatea națională de reglementare a statului membru de notificare are, în temeiul regimului pașaportului unic, competența de a impune sancțiuni pentru încălcarea condițiilor de autorizare. În cazul unei încălcări grave, măsurile posibile, dacă este necesar după consultarea autorităților de reglementare din statele membre afectate, includ retragerea dreptului de a-și desfășura activitatea în statul membru sau statele membre care fac obiectul pașaportului unic.
5. În cazul în care autoritatea națională de reglementare a statului membru în care sunt furnizate rețelele sau serviciile de comunicații electronice ajunge la concluzia că încălcarea condițiilor de autorizare poate avea un impact negativ grav pe teritoriul său din motive de securitate națională sau de interes public, aceasta are dreptul de a impune sancțiuni în jurisdicția sa și, după caz, după consultarea autorităților relevante ale statului membru de notificare.

Articolul 12

Taxe administrative

1. În cazul în care statele membre impun taxe administrative întreprinderilor care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice în temeiul autorizației generale sau cărora li s-a acordat un drept de utilizare, taxele respective:

(a) acoperă, în totalitate, numai costurile administrative generate de gestionarea, controlul și asigurarea respectării sistemului de autorizare generală și ale drepturilor de utilizare și ale obligațiilor specifice menționate la articolul 67, la articolul 68 alineatul (1) și la articolele 69 și 77, care pot include costurile cu cooperarea, armonizarea și standardizarea internațională, analizele de piață, monitorizarea conformității și alte controale de piață, precum și, după caz, lucrările ce implică elaborarea și asigurarea respectării deciziilor administrative, cum ar fi deciziile privind accesul și interconectarea;

(b) sunt impuse fiecărei întreprinderi în mod obiectiv, transparent și proporțional.

2. Întreprinderile a căror cifră de afaceri se situează sub un anumit prag sau ale căror activități nu ating o cotă de piață minimă sau au un domeniu de aplicare teritorial foarte limitat nu fac obiectul taxelor administrative.

3. În cazul în care se impun taxe administrative, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente publică o prezentare anuală a costurilor lor administrative și a valorii totale a taxelor colectate. Atunci când se înregistrează o diferență între valoarea totală a taxelor și costurile administrative, se efectuează ajustările corespunzătoare.

4. PARTEA IV – RESURSE (SPECTRU RADIO ȘI NUMEROTAȚIE)

4.1. TITLUL I: SPECTRUL DE FRECVENȚE RADIO

4.1.1. CAPITOLUL I: Principii și obiective

SECȚIUNEA 1: NORME INTERNAȚIONALE PENTRU UTILIZAREA ȘI GESTIONAREA SPECTRULUI DE FRECVENȚE RADIO

Articolul 13

Planificarea strategică și gestionarea spectrului de frecvențe radio

1. Statele membre și Comisia gestionează spectrul de frecvențe radio pe piața internă în mod coordonat, ținând seama de valoarea sa ca resursă europeană comună, în cadrul competențelor partajate, în vederea stimulării creșterii economice, a protejării valorilor și securității Uniunii, urmărind obiectivele prevăzute la articolul 3, în special piața unică a comunicațiilor electronice, precum și în vederea asigurării securității și a suveranității digitale.

2. Comisia, asistată de RSPB, și autoritățile naționale competente cooperează în ceea ce privește planificarea strategică a spectrului de frecvențe radio și coordonarea abordărilor politicii în domeniul spectrului de frecvențe radio.

3. Autoritățile naționale competente gestionează spectrul de frecvențe radio în mod eficace și eficient, în conformitate cu prezentul regulament și cu Reglementările privind radiocomunicațiile ale Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor („UIT”), precum și cu alte acorduri adoptate în cadrul UIT aplicabile spectrului de frecvențe radio. Acestea depun toate eforturile pentru a elimina orice sursă potențială sau reală de interferențe prejudiciabile transfrontaliere sau naționale și iau măsuri legate de spectrul de frecvențe radio pentru a reduce la minimum riscurile de securitate în furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice.

4. În cazurile în care prezentul regulament împuternicește Comisia să gestioneze spectrul de frecvențe radio, aceasta este supusă acelorași principii și respectă aceleași obligații ca autoritățile competente, cu excepția cazului în care prezentul regulament sau alte acte legislative ale Uniunii prevăd altfel.

Articolul 14

Interferențe prejudiciabile

1. Titularii drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio au dreptul de a-și utiliza frecvențele fără interferențe prejudiciabile, sub rezerva planurilor naționale de alocare a frecvențelor și a acordurilor internaționale.
2. Autoritățile naționale competente cooperează între ele și, după caz, prin intermediul RSPB, în ceea ce privește coordonarea transfrontalieră a utilizării spectrului de frecvențe radio. Acestea depun toate eforturile pentru a soluționa orice problemă sau litigiu legat de coordonarea transfrontalieră sau de interferențele prejudiciabile transfrontaliere care împiedică utilizarea spectrului de frecvențe radio pe teritoriul Uniunii.
3. În cazul unei coordonări transfrontaliere nerezolvate sau al unor interferențe prejudiciabile transfrontaliere între statele membre, orice autoritate națională competentă sau orice titular al unui drept de utilizare a spectrului de frecvențe radio poate solicita RSPB să își utilizeze bunele oficii pentru a soluționa problema. RSPB poate emite un aviz prin care propune o soluție coordonată. La cererea unei autorități competente, RSPB emite un astfel de aviz.
4. În cazul în care problema transfrontalieră dintre statele membre nu este soluționată în termen de 12 luni de la solicitarea menționată la alineatul (3), Comisia, la cererea unei autorități naționale competente din orice stat membru afectat sau a unui titular al unui drept de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau din proprie inițiativă, ia o decizie prin intermediul unui act de punere în aplicare pentru a soluționa problema transfrontalieră, ținând seama de orice aviz emis de RSPB în temeiul alineatului (3).
5. În cazul în care o problemă transfrontalieră implică o țară terță, inclusiv o țară candidată și în curs de aderare, Comisia și autoritățile naționale competente din cadrul RSPG cooperează, la cererea oricărei autorități naționale competente dintr-un stat membru afectat, pentru a oferi asistență juridică, politică și tehnică în vederea soluționării unei astfel de probleme, astfel încât statele membre în cauză să își poată respecta obligațiile și să își poată exercita drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio în temeiul dreptului Uniunii.
6. În cazul în care problema transfrontalieră care implică o țară terță nu este soluționată în termen de 12 luni de la solicitarea menționată la alineatul (5), Comisia poate, la cererea unei autorități naționale competente din statul membru afectat și după consultarea RSPB, să adopte o decizie prin intermediul unui act de punere în aplicare pentru a defini asistența sau contribuția pe care statele membre trebuie să o furnizeze, cu sprijinul Comisiei, pentru a soluționa problema respectivă, indiferent dacă sunt sau nu afectate de interferența prejudiciabilă.
7. În cazul în care problema transfrontalieră cu o țară terță nu poate fi soluționată cu asistența sau contribuția menționată la alineatul (6) de la prezentul articol, Consiliul poate lua în considerare adoptarea de măsuri restrictive în temeiul articolului 29 din TUE, în conformitate cu obiectivele politicii externe și de securitate comune.

8. Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (4) și (6) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4), cu sprijinul comitetului menționat la articolul 199 alineatul (2) („Comitetul pentru spectrul de frecvențe radio”).

SECȚIUNEA 2: PRINCIPII

Articolul 15

Principiul utilizării în comun a spectrului de frecvențe radio

1. Fără a aduce atingere excepției prevăzute la al doilea paragraf, spectrul de frecvențe radio care face obiectul autorizației generale și drepturile individuale de utilizare sunt partajate de furnizorii aceluiași serviciu (partajare în cadrul serviciului) sau ai unor servicii diferite (partajare între servicii), sub rezerva respectării dreptului concurenței.

   Autoritățile naționale competente pot restricționa utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio atunci când acest lucru este necesar din motive legate de:

   (a) garantarea concurenței și a accesului nediscriminatoriu pe piață;

   (b) fezabilitatea tehnică și economică;

   (c) necesitate a unor drepturi exclusive de utilizare a spectrului de frecvențe radio pentru a garanta siguranța publică, securitatea națională, apărarea sau protecția serviciilor esențiale;

   (d) evitarea interferențelor prejudiciabile;

   (e) coordonarea transfrontalieră.

2. Autoritățile naționale competente se asigură că spectrul de frecvențe radio alocat este utilizat în mod eficient. În acest scop, acestea pot solicita titularului drepturilor asupra spectrului de frecvențe radio, inclusiv al celor pentru apărare și securitate, să partajeze orice porțiune a spectrului de frecvențe radio care nu este utilizată într-o anumită zonă geografică sau perioadă de timp, cu condiția ca utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio să nu interfereze cu utilizarea spectrului de frecvențe radio de către titularul inițial, să nu o degradeze sau să nu o limiteze în alt mod și ca utilizarea în comun să respecte dreptul concurenței.

Articolul 16

Principiile neutralității tehnologice și a serviciilor

1. Orice tip de tehnologie poate fi utilizată pentru a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice în cadrul spectrului de frecvențe radio declarat disponibil pentru serviciile de comunicații electronice în planul național de alocare a frecvențelor, în conformitate cu dreptul Uniunii.

   Autoritățile naționale competente pot restricționa acest drept numai atunci când acest lucru este necesar și proporțional din motive legate de:

   (a) evitarea interferențelor prejudiciabile;

   (b) protejarea sănătății publice împotriva câmpurilor electromagnetice care reprezintă un risc, ținând seama de Recomandarea 1999/519/CE;

   (c) asigurarea calității tehnice a serviciului;

(d) asigurarea maximizării utilizării în comun a spectrului de frecvențe radio;

(e) garantarea utilizării eficiente a spectrului de frecvențe radio;

(f) asigurarea îndeplinirii obiectivelor în conformitate cu alineatul (2).

3. Orice tip de serviciu de comunicații electronice poate fi furnizat în spectrul de frecvențe radio declarat disponibil pentru serviciile de comunicații electronice în planul național de alocare a frecvențelor, în conformitate cu dreptul Uniunii.

Autoritățile naționale competente pot restricționa acest drept numai pentru a îndeplini o cerință în temeiul Reglementărilor UIT privind radiocomunicațiile, pe baza unor criterii proporționale și nediscriminatorii. O autoritate națională competentă are dreptul de a solicita ca un anumit serviciu să fie furnizat într-o bandă specifică numai în cazul în care acest lucru este justificat din motive legate de:

(a) protecția siguranței vieții;

(b) promovarea coeziunii sociale, regionale sau teritoriale;

(c) evitarea utilizării ineficiente a spectrului de frecvențe radio;

(d) promovarea diversității culturale și lingvistice și a pluralismului în mass-media, de exemplu furnizarea de servicii de radio și televiziune;

(e) necesitatea de a proteja siguranța publică, securitatea națională, apărarea sau protecția serviciilor esențiale.

Autoritățile naționale competente pot interzice furnizarea oricărui alt serviciu într-o bandă specifică numai în cazul în care acest lucru este justificat de necesitatea de a proteja siguranța vieții.

4.1.2. CAPITOLUL II: Alocare

SECȚIUNEA 1: STRATEGIA PRIVIND SPECTRUL DE FRECVENȚE RADIO ȘI FOILE DE PARCURS PENTRU ALOCARE

Articolul 17

Strategia și foile de parcurs ale Uniunii privind spectrul de frecvențe radio

1. După consultarea părților interesate și a RSPB, Comisia stabilește o strategie prospectivă a Uniunii în domeniul spectrului de frecvențe radio și o actualizează după fiecare Conferință mondială pentru radiocomunicații, dacă este necesar.

2. Strategia Uniunii în domeniul spectrului de frecvențe radio ghidează planificarea pe termen lung a spectrului de frecvențe radio, inovarea și utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio în întreaga Uniune. Aceasta identifică nevoile în materie de spectru de frecvențe radio și asigură disponibilitatea și, după caz, protejează spectrul de frecvențe radio necesar pentru îndeplinirea obiectivelor diferitelor domenii de politică ale Uniunii care implică utilizarea spectrului de frecvențe radio, inclusiv apărarea și securitatea, pentru comunicațiile critice și în alte scopuri, inclusiv detectarea. Disponibilitatea spectrului de frecvențe radio pentru garantarea siguranței publice, a securității naționale, a apărării sau a protecției serviciilor esențiale în condiții armonizate este luată în considerare în strategia Uniunii privind spectrul de frecvențe radio și este reflectată în mod adecvat în planurile naționale de alocare a frecvențelor.

3. Pe baza strategiei Uniunii privind spectrul de frecvențe radio, Comisia poate adopta, după caz, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, foi de parcurs ale Uniunii privind spectrul de frecvențe radio.

   Fiecare foaie de parcurs a Uniunii privind spectrul de frecvențe radio identifică nevoile în materie de spectru de frecvențe radio legate de o anumită tehnologie sau serviciu de spectru de frecvențe radio și stabilește termene pentru armonizarea tehnică a utilizării spectrului de frecvențe radio în temeiul Deciziei 676/2002/CE și, după caz, termene pentru autorizarea utilizării spectrului de frecvențe radio respectiv în temeiul prezentului regulament, care pot deroga de la termenul stabilit la articolul 18 alineatul (1). Acest lucru nu aduce atingere posibilității de a deroga de la termenul prevăzut la articolul 18 alineatul (1) în temeiul articolului 18 alineatele (2) și (3).

   Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4), cu asistența comitetului menționat la articolul 199 alineatul (2). RSPB monitorizează evoluțiile tehnice, economice și societale legate de utilizarea spectrului de frecvențe radio și, dacă este necesar, recomandă actualizarea oricărei foi de parcurs a Uniunii privind spectrul de frecvențe radio.

4. În termen de nouă luni de la adoptarea foilor de parcurs ale Uniunii privind spectrul de frecvențe radio, autoritățile naționale competente prezintă Comisiei și RSPB foile lor de parcurs naționale privind spectrul de frecvențe radio, indicând, după caz, măsurile naționale necesare pentru punerea în aplicare a unei foi de parcurs a Uniunii privind spectrul de frecvențe radio și calendarele aferente. Autoritățile naționale competente publică foile de parcurs naționale privind spectrul de frecvențe radio și le actualizează periodic.

5. Autoritățile naționale competente raportează periodic Comisiei și RSPB cu privire la punerea în aplicare a foilor lor de parcurs naționale privind spectrul de frecvențe radio. Comisia și autoritățile naționale competente din cadrul RSPB cooperează pentru a identifica și a remedia orice deficiențe în domeniile în care progresele înregistrate în direcția atingerii unuia sau mai multor obiective ale foii de parcurs a Uniunii privind spectrul de frecvențe radio sunt considerate insuficiente de către Comisie sau RSPB.

Articolul 18

Calendarul coordonat al asignărilor

1. În cazul în care utilizarea spectrului de frecvențe radio a fost armonizată în conformitate cu Decizia 676/2002/CE pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă, autoritățile naționale competente autorizează acest lucru în termen de 24 de luni de la adoptarea măsurii respective sau cât mai curând posibil după ridicarea oricărei decizii de a permite utilizarea alternativă în mod excepțional în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol.

2. Termenul stabilit la alineatul (1) poate fi prelungit pentru o anumită bandă, în măsura în care acest lucru este necesar în una dintre următoarele situații:

   (a) o restricție privind utilizarea benzii respective bazată pe obiectivul de interes general prevăzut la articolul 16 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) sau (d);

   (b) probleme nerezolvate de coordonare transfrontalieră care au drept rezultat interferențe prejudiciabile cu țări terțe, cu condiția ca statul membru

afectat să fi solicitat asistența Uniunii, după caz, în temeiul articolului 14 alineatul (5);

(c) necesitatea de a garanta securitatea și apărarea națională;

(d) în caz de forță majoră.

Autoritatea națională competentă în cauză revizuiește prelungirea menționată la primul paragraf cel puțin o dată la doi ani și la cererea unui potențial utilizator al spectrului de frecvențe radio sau a Comisiei.

3. Termenul stabilit la alineatul (1) poate fi prelungit pentru o anumită bandă în măsura în care este necesar și până la 24 de luni în cazul:

(a) unor probleme nerezolvate de coordonare transfrontalieră care au drept rezultat interferențe prejudiciabile între statele membre, cu condiția ca statul membru afectat să ia, în timp util, toate măsurile necesare în temeiul articolului 14 alineatele (3) și (4);

(b) în cazul în care este necesar, dar în același timp complex, să se asigure migrarea tehnică a utilizatorilor existenți ai benzii respective.

4. În cazul unei prelungiri în temeiul alineatului (2) sau (3), autoritatea națională competentă în cauză informează celelalte autorități naționale competente și Comisia în timp util, precizând motivele.

5. Fără a aduce atingere alineatului (1), autoritățile naționale competente pot permite o utilizare alternativă integrală sau parțială a benzii de frecvențe radio armonizate, în cazul în care:

(a) o consultare publică desfășurată în conformitate cu articolul 184 și o evaluare prospectivă a cererii de pe piață, în conformitate cu articolul 32, demonstrează lipsa unei cereri semnificative de utilizare armonizată a benzii de frecvențe radio în viitorul apropiat;

(b) o astfel de utilizare alternativă nu împiedică sau obstrucționează disponibilitatea ori utilizarea benzii respective în alte state membre.

Autoritatea națională competentă informează Comisia și celelalte autorități naționale competente, prin intermediul ODN, cu privire la decizia sa, împreună cu motivele acesteia, și o revizuiește periodic.

6. Comisia poate stabili, prin intermediul unui act de punere în aplicare, date comune pentru autorizarea utilizării spectrului de frecvențe radio armonizat specific în conformitate cu alineatul (1) și prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3).

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

SECȚIUNEA 2: PETIȚIE PENTRU ALOCARE/ARMONIZARE

Articolul 19

Cerere de armonizare a spectrului de frecvențe radio

1. Orice parte interesată poate prezenta Comisiei o cerere motivată de a lua în considerare armonizarea condițiilor de disponibilitate și/sau utilizare eficientă a unei anumite benzi de frecvențe în temeiul articolului 4 din Decizia 676/2002/CE.

2. În urma unei astfel de cereri, Comisia organizează o consultare publică și transmite cererea respectivă fie RSPB pentru un raport sau un aviz, fie Comitetului pentru spectrul de frecvențe radio, fie ambelor. Atunci când este sesizat, Comitetul pentru spectrul de frecvențe radio adoptă un aviz în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Decizia 676/2002/CE.

   Un răspuns motivat la o astfel de cerere se furnizează într-un termen rezonabil.

3. Comisia publică cererea și răspunsul.

4.1.3. CAPITOLUL III: Cesiunea

SECȚIUNEA 1: PRINCIPII

Articolul 20

Autorizația generală de utilizare a spectrului de frecvențe radio

1. Spectrul de frecvențe radio este utilizat în temeiul unei autorizații generale, sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, cu excepția cazului în care este necesar un drept individual de utilizare în conformitate cu articolul 21.

2. Întreprinderile autorizate să utilizeze spectrul de frecvențe radio pe baza unei autorizații generale se supun numai următoarelor condiții:

   (a) să furnizeze un serviciu sau să utilizeze un tip de tehnologie în cazul în care se impune o restricție în temeiul articolului 16 alineatul (1) al doilea paragraf sau al articolului 16 alineatul (2) al doilea paragraf, inclusiv, după caz, cerințe privind acoperirea și calitatea serviciului;

   (b) să utilizeze spectrul de frecvențe radio în mod eficace și eficient în conformitate cu prezentul regulament;

   (c) să aplice condițiile tehnice și operaționale necesare pentru a evita interferențele prejudiciabile și pentru a proteja sănătatea publică împotriva câmpurilor electromagnetice, ținând seama de Recomandarea nr. 1999/519/CE, în cazul în care aceste condiții sunt diferite de cele care însoțesc utilizarea spectrului de frecvențe radio în temeiul autorizației generale;

   (d) să respecte normele de securitate cibernetică, inclusiv cerințele privind lanțul de aprovizionare TIC în temeiul Regulamentului privind securitatea cibernetică, care urmează să înlocuiască Regulamentul (UE) 2019/881.

Articolul 21

Drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio

1. Autoritățile naționale competente pot condiționa utilizarea spectrului de frecvențe radio de drepturi individuale numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru a maximiza utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio având în vedere cererea și ținând seama de următoarele:

   (a) caracteristicile specifice ale spectrului de frecvențe radio în cauză;

   (b) necesitatea de a evita interferențele prejudiciabile;

(c) elaborarea unor condiții fiabile pentru utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio, după caz;

(d) necesitatea de a asigura calitatea tehnică a comunicațiilor sau a serviciului;

(e) obiective de interes general stabilite de statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii;

(f) necesitatea de a garanta utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio.

2. Întreprinderile care dețin un drept individual de utilizare a spectrului de frecvențe radio pot fi supuse, în plus față de condițiile prevăzute la articolul 20 alineatul (2), numai condițiilor stabilite de autoritatea națională competentă înainte de atribuirea sau reînnoirea unui astfel de drept, legate de:

(a) intervalul de timp și durata maximă, în conformitate cu articolul 24, sub rezerva modificărilor aduse planului național de alocare a frecvențelor;

(b) transferul sau cedarea prin leasing a drepturilor în conformitate cu articolul 26;

(c) plata taxelor aferente drepturilor de utilizare, în conformitate cu articolul 29;

(d) îndeplinirea oricărui angajament asumat în cadrul procesului de autorizare sau de reînnoire a unei autorizații înainte de acordarea autorizației sau, după caz, înainte de a primi invitația de a-și depune cererea de drepturi de utilizare;

(e) punerea în comun sau permiterea accesului altor utilizatori la spectrul de frecvențe radio în anumite regiuni sau la nivel național sau partajarea spectrului de frecvențe radio în conformitate cu articolul 27;

(f) utilizarea benzilor de frecvențe radio în conformitate cu acordurile internaționale relevante;

(g) condițiile specifice utilizării experimentale a benzilor de frecvențe radio;

(h) utilizarea în comun a infrastructurii pasive sau active care are la bază spectrul de frecvențe radio;

(i) acordurile comerciale de acces la roaming;

(j) implementarea în comun a infrastructurilor pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice care se bazează pe utilizarea spectrului de frecvențe radio.

Autoritățile competente nu impun condiții în temeiul primului paragraf litera (e), (h), (i) sau (j) de la prezentul alineat, cu excepția cazului în care acest lucru este justificat în temeiul procedurii menționate la articolul 32.

3. Autoritățile competente consultă și informează părțile interesate, în timp util și în mod transparent, cu privire la condițiile care urmează să fie impuse pentru drepturile individuale de utilizare înainte ca acestea să fie impuse. Acestea stabilesc în prealabil criteriile de evaluare a respectării condițiilor respective și le transmit părților interesate în mod transparent.

4. Autoritatea competentă poate combina drepturile individuale cu autorizația generală de utilizare a spectrului de frecvențe radio, luând în considerare orice efecte probabile asupra concurenței, inovării și intrării pe piață.

5. RSPB colectează bune practici privind opțiunea între autorizațiile generale și drepturile individuale.

SECȚIUNEA 2: ARMONIZAREA

Articolul 22

Condiții comune de autorizare a utilizării spectrului de frecvențe radio

1. Potențialii utilizatori ai spectrului de frecvențe radio în două sau mai multe state membre, pentru rețelele de comunicații electronice publice și non-publice, pot solicita autorităților naționale competente din statele membre în cauză să stabilească în comun, cu sprijinul RSPB, condiții comune de autorizare pentru a reduce costul instalării sau impactul asupra mediului. Autoritățile naționale competente informează Comisia cu privire la astfel de solicitări.

2. Fără a aduce atingere articolului 39 din prezentul regulament, în cazul în care Comisia sau cel puțin două autorități naționale competente în cauză prezintă o cerere motivată, indiferent dacă cererea este depusă sau nu de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, RSPB, după consultarea părților interesate, elaborează o propunere de condiții comune de autorizare, inclusiv în ceea ce privește cea mai bună modalitate de partajare a spectrului radio între rețelele publice și private, în conformitate cu dreptul concurenței. Comisia poate adopta, printr-un act de punere în aplicare, ținând seama de propunerea RSPB și, după caz, de cerințele prevăzute la articolul 39 alineatul (4), condiții comune de autorizare care sunt obligatorii în toate statele membre și prin care se stabilește un format comun care să fie utilizat.

3. La cererea a două sau mai multe autorități naționale competente sau a Comisiei, RSPB abordează oportunitatea și modalitățile de autorizare a unei părți a spectrului de frecvențe radio la nivelul Uniunii și sugerează procedura de autorizare și condițiile de atribuire adecvate pentru a asigura existența în întreaga Uniune a unor servicii de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă de înaltă calitate („servicii pe suport radio de bandă largă”), inclusiv a unor servicii de comunicații prin satelit directe către dispozitiv. După consultarea RSPB, Comisia poate completa prezentul regulament, prin intermediul unui act delegat adoptat în conformitate cu articolul 198, definind procesele și condițiile de atribuire pentru autorizarea utilizării spectrului de frecvențe radio într-o anumită bandă armonizată de frecvențe radio sau în părți ale acesteia la nivelul Uniunii.

4. Atunci când desfășoară procesul de autorizare, Comisia poate solicita asistență din partea RSPB, a ODN, a Comitetului pentru comunicații sau a experților externi.

5. În cazul în care condițiile comune de autorizare au fost stabilite în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, Comisia poate stabili, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, detaliile unei proceduri de tip ghișeu unic care să permită unei întreprinderi să depună la ODN cereri de drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio în mai multe state membre și poate specifica modalitățile procedurale aferente, inclusiv termenele administrative.

6. Autoritățile naționale competente acordă drepturile și autorizațiile în termenele stabilite la articolul 30 alineatul (8).

7. Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (2) și (4) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

Articolul 23

Asignarea armonizată a spectrului de frecvențe radio

Autoritățile naționale competente nu impun alte condiții, criterii sau proceduri suplimentare în cazul în care titularii drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio armonizat au fost selectați în cadrul unei proceduri comune de selecție la nivelul Uniunii sau în cazul în care se aplică condițiile de autorizare armonizate la nivelul Uniunii.

SECȚIUNEA 3: NORME ARMONIZATE APLICABILE CONDIȚIILOR DE AUTORIZARE

Articolul 24

Durata drepturilor

1. Drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio se acordă, în principiu, pentru o durată nelimitată. Drepturile individuale de utilizare acordate pentru o perioadă nelimitată de timp pentru spectrul de frecvențe radio utilizat pentru rețelele și serviciile pe suport radio de bandă largă fac obiectul unor revizuiri periodice de către autoritățile naționale competente, inclusiv în ceea ce privește privind acoperirea și calitatea serviciului. Astfel de revizuiri nu se efectuează mai devreme de o dată la 20 de ani de la acordarea unui astfel de drept individual de utilizare a spectrului de frecvențe radio. Revizuirile periodice se notifică în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 31.

2. Drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio care sunt acordate pentru o perioadă nelimitată de timp pot fi revocate în orice moment pentru oricare dintre motivele prevăzute la articolul 25 alineatul (2) și cu o notificare prealabilă de cinci ani în toate celelalte cazuri. În mod excepțional, în cazul în care drepturile individuale de utilizare a spectrului armonizat de frecvențe radio pentru serviciile pe suport radio de bandă largă care au fost acordate pentru o durată nelimitată sunt revocate în primii 40 de ani de la emiterea lor, se aplică articolul 195.

3. Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio pot fi acordate pentru o perioadă limitată care este considerată adecvată având în vedere obiectivele urmărite în conformitate cu articolul 30 alineatul (4) în cazul în care este necesar să se promoveze concurența sau să se evite orice denaturare a concurenței, în conformitate cu articolul 32.

   În cazul în care drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio sunt acordate pentru o perioadă limitată, autoritatea competentă stabilește în prealabil durata maximă, fără a aduce atingere niciunei modificări ulterioare a planului național de alocare a frecvențelor, și o specifică în deciziile privind acordarea drepturilor individuale.

4. În cazul în care autoritățile competente supun unei durate limitate drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio armonizat pentru a permite utilizarea acestuia pentru servicii pe suport radio de bandă largă, titularii acestor drepturi de utilizare au dreptul de a utiliza spectrul de frecvențe radio pentru o perioadă de cel puțin 40 de ani.

   În cazul în care sunt acordate pentru o perioadă limitată, drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio fac obiectul reînnoirii în conformitate cu articolul 25.

5. În cazuri justificate în mod corespunzător, autoritățile naționale competente pot impune o durată mai mică de 40 de ani, pentru spectrul armonizat sau nearmonizat, în oricare dintre următoarele cazuri:

   (a) în zone geografice limitate, unde accesul la rețelele de mare viteză este extrem de deficitar sau lipsește;

   (b) pentru proiecte specifice pe termen scurt;

   (c) pentru utilizare experimentală prin impunerea unor obligații specifice;

   (d) pentru utilizări ale spectrului de frecvențe radio care, în conformitate cu articolul 16 alineatele (1) și (2), pot coexista cu servicii pe suport radio de bandă largă;

   (e) pentru utilizarea alternativă a spectrului de frecvențe radio în conformitate cu articolul 18 alineatul (5).

6. Autoritățile naționale competente pot ajusta durata drepturilor de utilizare prevăzută la prezentul articol pentru a asigura expirarea simultană a duratei drepturilor în una sau mai multe benzi sau pentru a evalua necesitatea unei reînnoiri în conformitate cu articolul 25, în acest din urmă caz numai pentru o perioadă de doi ani, care poate fi la rândul său reînnoită o singură dată.

Articolul 25

Reînnoirea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio armonizat

1. Orice drept de utilizare a spectrului de frecvențe radio armonizat care face obiectul unei durate limitate se reînnoiește automat pentru o durată similară și în condiții similare, la cererea titularului său.

2. Prin derogare de la alineatul (1), după ce a acordat tuturor părților interesate posibilitatea de a-și exprima opiniile prin intermediul unei consultări publice în conformitate cu articolul 184, autoritatea competentă poate decide, cu cel puțin cinci ani înainte de expirarea dreptului, să nu reînnoiască automat dreptul de utilizare și fie să lase dreptul să expire și să organizeze o procedură de autorizare deschisă, transparentă și nediscriminatorie pentru a acorda noi drepturi, fie să reînnoiască drepturile existente sub rezerva unei durate diferite sau a unor condiții diferite pentru unul sau mai multe dintre următoarele motive:

   (a) îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 3 și la articolul 30 alineatul (4), precum și a obiectivelor de politică publică în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, ținând seama, de asemenea, de importanța investițiilor existente;

   (b) punerea în aplicare a unei noi măsuri tehnice de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 676/2002/CE;

   (c) neaplicarea gravă de către titularul său a condițiilor aferente dreptului de utilizare în cauză;

   (d) necesitatea de a promova concurența sau de a evita orice denaturare a acesteia, în conformitate cu articolul 32;

   (e) necesitatea de a spori gradul de eficiență a utilizării spectrului de frecvențe radio, având în vedere evoluția tehnologică sau evoluția pieței;

   (f) în cazul în care spectrul de frecvențe radio a fost acordat gratuit.

Atunci când autoritatea națională competentă are în vedere să nu reînnoiască dreptul de utilizare a spectrului de frecvențe radio armonizat din motivele prevăzute la primul paragraf litera (d), aceasta inițiază o nouă procedură de selecție numai în cazul în care există dovezi ale unei cereri credibile pe piață din partea altor întreprinderi decât cele care dețin drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio în banda în cauză și în cazul în care a stabilit că numărul de infrastructuri care pot fi susținute din punct de vedere economic pe piață este mai mare decât numărul de operatori tradiționali.

3. Cu excepția cazului în care decizia menționată la alineatul (2) este luată cu cel puțin cinci ani înainte de expirarea drepturilor în cauză, drepturile existente se reînnoiesc automat în temeiul alineatului (1).

4. Decizia de reînnoire este însoțită de o revizuire a taxelor anuale și unice legate de utilizarea spectrului de frecvențe radio, care se efectuează în temeiul articolului 29. Atunci când definesc nivelul taxelor, autoritățile competente iau în considerare, printre altele, prețurile istorice, valorile de referință internaționale, evoluția venitului mediu pe MHz per conexiune, luând în considerare întregul spectru de frecvențe radio utilizat pentru serviciul respectiv, precum și costul de oportunitate al spectrului de frecvențe radio.

5. Prezentul articol se aplică, de asemenea, drepturilor de utilizare a spectrului radio armonizat care au fost acordate înainte de *[data intrării în vigoare a prezentului regulament*] și care expiră într-o perioadă de cel puțin șapte ani de la data respectivă.

Articolul 26

Transferul sau cedarea prin leasing a drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio

1. Titularii drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, altul decât spectrul de frecvențe radio alocat pentru radiodifuziune cu un obiectiv de interes general sau cultural atașat și altul decât spectrul care a fost acordat gratuit, au dreptul de a-și transfera sau de a-și ceda prin leasing drepturile de utilizare în conformitate cu prezentul articol și sub rezerva respectării dreptului concurenței.

2. Titularul drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio notifică intenția sa de a transfera sau de a ceda prin leasing drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio, precum și data efectivă a transferului acestora, autorității naționale competente, care face publice aceste informații.

   De la data transferului sau a leasingului, cesionarul sau locatarul este obligat să respecte condițiile inițiale aferente drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, inclusiv, de exemplu, condiții stricte împotriva tezaurizării spectrului și condiții care să asigure utilizarea eficace și eficientă a spectrului, cu excepția cazului în care autoritatea națională competentă decide altfel în conformitate cu alineatul (3). În cazul leasingului, cesionarul inițial trebuie să respecte condițiile inițiale împreună cu locatorul. În cazul spectrul de frecvențe radio armonizat, orice astfel de transfer se conformează respectivei utilizări armonizate.

3. Transferul sau cedarea prin leasing a acestor drepturi de utilizare nu se refuză decât în cazul în care există un risc clar de denaturare a concurenței ca urmare a acumulării drepturilor de utilizare, în special în conformitate cu articolul 32, sau în cazul în care există îndoieli serioase cu privire la capacitatea noului utilizator de a îndeplini condițiile inițiale ale dreptului de utilizare.

Ținând seama de contextul și circumstanțele transferului dreptului de utilizare a spectrului de frecvențe radio, în special dacă cesionarul este controlat direct sau indirect, de exemplu prin intermediul unei finanțări semnificative, inclusiv subvenții, de către guvernul unei țări terțe sau desfășoară proiecte sau programe externe conduse de stat, autoritățile naționale competente au competența de a bloca transferul drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio, dacă acest lucru este necesar și proporțional, pentru oricare dintre următoarele:

(a) reziliență;

(b) securitate, inclusiv continuitatea furnizării serviciilor de comunicații electronice;

(c) apărare;

(d) menținerea ordinii publice, a cărei perturbare sau abuzare ar putea avea un impact semnificativ într-un stat membru sau în Uniune.

Orice taxă administrativă impusă întreprinderilor pentru prelucrarea unei cereri de transfer, de partajare sau de cedare prin leasing a drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio trebuie să respecte articolul 12.

4. Autoritățile naționale competente evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile pentru ca drepturile actuale de utilizare să fie transferabile și închiriabile în conformitate cu prezentul articol și modifică, dacă este necesar, în conformitate cu articolul 194, condițiile aferente drepturilor de utilizare existente în timp util după *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]* și se asigură că drepturile de utilizare a spectrului radio sau a spectrului radio relevant pot fi împărțite sau dezagregate în cea mai mare măsură posibilă.

Articolul 27

Utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio

1. În conformitate cu articolul 15 și fără a aduce atingere acoperirii sau altor obligații impuse titularilor de drepturi individuale de utilizare a frecvențelor radio, precum și obligațiilor asumate în contextul unei proceduri competitive sau comparative, titularii de drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio iau măsuri pentru a organiza, a permite și a oferi utilizarea în comun a drepturilor lor de utilizare, în cazul în care o astfel de utilizare în comun este fezabilă din punct de vedere tehnic și sub rezerva respectării dreptului concurenței.

2. Orice parte terță interesată să utilizeze o parte a spectrului de frecvențe radio într-un anumit teritoriu sau într-o anumită perioadă de timp își poate exprima interesul în fața autorității naționale competente.

Titularii drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio au dreptul de a refuza utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio în cazul în care demonstrează că utilizează spectrul de frecvențe radio sau că au elaborat planuri de utilizare a acestuia în viitorul apropiat într-un mod care face ca utilizarea în comun să nu fie fezabilă din punct de vedere tehnic. Titularii drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio se angajează să respecte aceste planuri. În cazul în care titularul dreptului de utilizare nu acționează în conformitate cu planul său, se aplică articolul 196.

Atunci când evaluează fezabilitatea utilizării în comun a spectrului de frecvențe radio, autoritățile naționale competente iau în considerare planurile de instalare ale titularilor de

drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio pe întreaga durată a drepturilor lor. Autoritățile naționale competente aplică procedura prevăzută la articolul 188 mutatis mutandis. Acestea pot permite utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio pentru o perioadă limitată de timp sau pot prevedea o revizuire periodică. Autoritățile naționale competente au competența de a bloca utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio din motivele prevăzute la articolul 26 alineatul (3).

3. Condițiile de utilizare în comun a spectrului de frecvențe radio se stabilesc în dreptul de utilizare a spectrului de frecvențe radio în conformitate cu articolul 21.

   Aceste condiții determină următoarele:

   (a) prioritatea de utilizare, regulile de coexistență și tipul de protecție împotriva interferențelor prejudiciabile dintre titularul primar și cel secundar;

   (b) tipul de utilizare permisă noului utilizator în comparație cu utilizarea inițială autorizată;

   (c) dacă utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio poate fi impusă în cazul încălcării unei obligații aferente dreptului de utilizare, cum ar fi obligația de acoperire.

4. Orice obligație care însoțește dreptul de utilizare a spectrului de frecvențe radio poate fi îndeplinită fie de utilizatorul inițial, fie de noul utilizator, fie de ambii. Ambii utilizatori au obligația de a respecta obligațiile stabilite în dreptul de utilizare care reglementează utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio.

5. Până la *[12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], RSPB, în strânsă cooperare cu Comisia și OAREC, adoptă orientări pentru a contribui la punerea în aplicare coerentă a prezentului articol și a articolului 15.

Articolul 28

Baza de date

1. ODN creează o bază de date dinamică pentru geolocalizare și monitorizarea oportunităților de utilizare a spectrului de frecvențe radio pentru a promova și a permite utilizarea în comun a anumitor benzi de frecvențe radio, astfel încât să se îmbunătățească eficiența utilizării spectrului de frecvențe radio, cu scopul de a sprijini politicile Uniunii.

   Baza de date include informații actualizate colectate și furnizate de statele membre și de titularii drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio cu privire la geolocalizarea utilizărilor existente ale spectrului de frecvențe radio pentru a permite potențialilor utilizatori ai spectrului de frecvențe radio să acceseze acest spectru de frecvențe radio.

   Baza de date este direct accesibilă oricărui potențial utilizator al spectrului de frecvențe radio.

2. În scopul asigurării punerii în aplicare uniforme a alineatului (1), Comisia, după consultarea RSPB, poate, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, să definească benzile de frecvențe radio acoperite de baza de date și să elaboreze modalități practice și formate uniforme pentru colectarea și furnizarea de date Comisiei de către autoritățile naționale competente.

   Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

3. Crearea și utilizarea bazei de date asigură protecția vieții private, precum și normele privind secretul comercial, în special în temeiul articolului 8 din Decizia 676/2002/CE, și dreptul statelor membre de a nu divulga informații relevante pentru securitatea națională. Aceasta reduce la minimum, în cea mai mare măsură posibilă, sarcina administrativă și obligațiile existente ale statelor membre în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, în special obligațiile de a furniza informații specifice.

4. ODN administrează baza de date.

Articolul 29

Contribuții pentru drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio

1. Autoritățile naționale competente pot impune plata pentru drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio sub forma unei taxe unice sau anuale sau a unei combinații a acestora, stabilită în conformitate cu prezentul articol.

2. Taxele anuale și taxele unice care nu sunt legate de o procedură de selecție comparativă sau competitivă trebuie să fie justificate în mod obiectiv, să fie transparente, nediscriminatorii și proporționale în ceea ce privește scopul preconizat, să asigure utilizarea optimă a spectrului de frecvențe radio și să țină seama de obiectivele generale ale prezentului regulament. Taxele se stabilesc la un nivel care să acopere cel puțin, în total, costurile administrative suportate de autoritățile naționale competente pentru gestionarea, controlul și asigurarea respectării normelor privind spectrul de frecvențe radio în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (a).

   Până la [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], Comisia, ținând seama de avizele OAREC și RSPB, adoptă o recomandare privind o metodologie comună pentru definirea taxelor anuale, astfel cum se menționează la primul paragraf, care pot ține seama de diferitele caracteristici ale spectrului de frecvențe radio, cum ar fi capacitatea unei benzi de frecvențe radio și caracterul limitat al acesteia, precum și serviciul avut în vedere pentru furnizare.

3. Taxele unice în cadrul unei proceduri de selecție comparative, dacă există, sau prețurile de rezervă în cadrul unei proceduri de selecție concurențiale se stabilesc la un nivel care să asigure alocarea și utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio, precum și investițiile și implementarea rețelelor și a serviciilor.

   Orice preț de rezervă se stabilește ca plată minimă pentru obținerea dreptului de utilizare a spectrului de frecvențe radio.

   Înainte de a impune un preț de rezervă sau de a defini nivelul acestuia, autoritatea națională competentă ia în considerare costurile generate de condițiile aferente drepturilor respective.

   Până la [*12 luni de la aplicarea prezentului regulament*], Comisia, după consultarea OAREC și a RSPB, adoptă o recomandare privind o metodologie comună pentru definirea unui preț de rezervă, ținând seama, printre altele, de costul de oportunitate al spectrului de frecvențe radio și de caracteristicile benzii.

4. Autoritățile naționale competente țin seama de recomandările menționate la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol. În cazul în care nu se dă curs niciuneia dintre recomandări, iar abaterile persistă fără justificări obiective, Comisia poate adopta o decizie prin intermediul unui act de punere în aplicare pentru a asigura aplicarea armonizată.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

5. Orice plată a oricăror taxe se aplică numai în cazul în care spectrul de frecvențe radio este efectiv disponibil pentru utilizare și se oferă posibilitatea ca taxele respective să fie plătite în tranșe anuale.

6. Taxele anuale sau unice se rambursează, la cerere, în schimbul îndeplinirii unor angajamente prestabilite de către titularul unui drept de utilizare a spectrului de frecvențe radio. Posibilitatea și rata unei astfel de rambursări trebuie să fie transparente, echitabile și nediscriminatorii și să fie anunțate înainte de orice procedură de selecție sau atribuire sau de orice proces de reînnoire sau revizuire.

SECȚIUNEA 4: PROCEDURI DE ACORDARE ȘI DE SELECȚIE

Articolul 30

Acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio și procedura de selecție

1. Autoritățile naționale competente acordă drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio în temeiul articolului 21, la cerere și în urma unor proceduri deschise, transparente, nediscriminatorii și proporționale, stabilite în prealabil, oricărei întreprinderi, cu condiția ca aceasta să fie în măsură să respecte condițiile aferente unui astfel de drept. Solicitanții furnizează toate informațiile necesare pentru a-și demonstra capacitatea de a respecta condițiile aferente dreptului de utilizare a spectrului de frecvențe radio.

2. Autoritățile naționale competente evaluează cererile de acordare a drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio în temeiul unor criterii de eligibilitate obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii, stabilite în prealabil, și care reflectă condițiile aferente drepturilor respective. Acestea nu discriminează operatorii de facilități asociate și operatorii de rețele angro atunci când solicită drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice și specifică modul în care acești operatori pot îndeplini obligațiile de acoperire, de calitate sau alte obligații.

3. În pofida alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, se pot aplica criterii și proceduri specifice, inclusiv o excepție de la cerința procedurilor deschise atunci când acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio furnizorilor de servicii de difuzare de programe radio sau de televiziune este necesară în vederea îndeplinirii unui obiectiv de interes general stabilit în dreptul Uniunii sau în dreptul intern în conformitate cu dreptul Uniunii.

4. În cazuri justificate, autoritatea națională competentă poate limita numărul de drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio. În acest caz, aceasta definește și motivează procedura de selecție aleasă și obiectivele urmărite prin aceasta, precizând rezultatul oricărei evaluări conexe a situației concurențiale, tehnice și economice a pieței.

5. Autoritățile naționale competente oferă tuturor părților interesate, inclusiv utilizatorilor și consumatorilor, posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la orice aspect al procedurii menționate la alineatul (4) de la prezentul articol, în special cu privire la orice limitări, proceduri de selecție și criterii de selecție, într-un termen rezonabil de cel puțin 30 de zile și ține seama de opiniile părților interesate.

6. În cazul în care autoritatea națională competentă intenționează să limiteze numărul de drepturi individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio armonizat pentru rețelele și serviciile pe suport radio de bandă largă, aceasta notifică un proiect de măsură finală în conformitate cu articolul 31 și nu efectuează selecția înainte de finalizarea procedurii Uniunii privind piața unică a spectrului de frecvențe radio.

7. Autoritățile naționale competente publică orice decizie privind procedura de selecție și normele aferente, inclusiv criteriile de selecție și condițiile care trebuie să însoțească drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio, precizând în mod clar motivele care stau la baza acesteia și invitând la depunerea de cereri de acordare a drepturilor de utilizare.

8. Autoritățile naționale competente iau, comunică și fac publice deciziile privind acordarea drepturilor individuale de utilizare a spectrului radio cât mai curând posibil după primirea cererii complete și în termen de șase săptămâni în cazul spectrului de frecvențe radio declarat disponibil pentru serviciile de comunicații electronice în planurile naționale de alocare a frecvențelor, care poate fi prelungit până la opt luni în cazul unei proceduri de selecție, sub rezerva oricărui calendar specific stabilit în temeiul articolului 17.

   Acest termen nu aduce atingere niciunui acord internațional aplicabil referitor la utilizarea spectrului de frecvențe radio sau a pozițiilor orbitale.

9. Autoritatea națională competentă revizuiește, după caz, orice limitare la intervale regulate sau la cererea rezonabilă a întreprinderilor afectate. În cazul în care o autoritate competentă ajunge la concluzia că se pot acorda drepturi suplimentare de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau o combinație a autorizației generale și a drepturilor individuale de utilizare, acesta publică respectiva concluzie și începe procesul de acordare a drepturilor respective.

10. RSPB colectează bune practici privind procesele de autorizare și condițiile de atribuire aferente, cum ar fi proiectarea licitațiilor favorabile investițiilor și obligațiile de acoperire. Comisia poate recomanda cele mai adecvate aspecte ale proceselor de autorizare favorabile investițiilor și condiții de selecție pentru autorizarea utilizării spectrului de frecvențe radio armonizat în una sau mai multe benzi în vederea atingerii obiectivelor programului de politică privind deceniul digital, inclusiv orice modificare a acestuia.

11. Autoritățile naționale competente țin seama de recomandările menționate la alineatul (10) și justifică Comisiei orice abatere de la acestea. În cazul în care o astfel de abatere duce la punerea în aplicare inconsecventă a proceselor de autorizare sau a condițiilor de selecție favorabile investițiilor, care persistă timp de cel puțin doi ani de la adoptarea unei recomandări și riscă să creeze bariere în calea pieței interne din cauza nivelurilor inconsecvente de instalare a rețelelor fără fir de înaltă calitate, Comisia poate adopta o decizie prin intermediul unui act de punere în aplicare pentru a asigura aplicarea armonizată a acestora.

    Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

12. Prezentul articol nu aduce atingere transferului de drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio în conformitate cu articolul 26.

Articolul 31

Procedura Uniunii privind piața unică a spectrului de frecvențe radio

1. În cazul în care autoritatea națională competentă intenționează să desfășoare o procedură de selecție în conformitate cu articolul 30 alineatul (6) sau să modifice ori să reînnoiască în condiții diferite, inclusiv în ceea ce privește durata, drepturile de utilizare a spectrului armonizat de frecvențe radio pentru rețelele și serviciile pe suport radio de bandă largă, aceasta publică proiectul său de măsură finală și îl comunică în același timp Comisiei, RSPB, OAREC și autorităților competente ale altor state membre, precizând motivele măsurii și explicând modul în care măsura:

   (a) promovează dezvoltarea pieței interne, furnizarea transfrontalieră de servicii, precum și concurența, maximizează beneficiile pentru consumator și realizează în general obiectivele prevăzute la articolele 3 și 13, precum și în Decizia nr. 676/2002/CE;

   (b) asigură utilizarea eficace și eficientă a spectrului de frecvențe radio;

   (c) asigură condiții stabile și predictibile în materie de investiții pentru utilizatorii existenți și potențiali ai spectrului de frecvențe radio atunci când instalează rețele pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice care se bazează pe spectrul de frecvențe radio.

   Dacă este cazul, autoritatea competentă explică, de asemenea, motivele pentru care propune:

   (a) orice măsură de formare a pieței în temeiul articolului 32 alineatul (2) și include rezultatul analizei efectuate;

   (b) o durată limitată a dreptului de utilizare a spectrului de frecvențe radio în conformitate cu articolul 24 alineatul (3).

2. Autoritățile naționale competente, RSPB, OAREC și Comisia pot prezenta observații cu privire la proiectul de măsură în termen de 30 de zile lucrătoare, care nu poate fi prelungit.

3. Proiectul de măsură finală menționat la alineatul (1) de la prezentul articol nu se adoptă pentru o perioadă suplimentară de 60 de zile lucrătoare în cazul în care Comisia a notificat autorității naționale competente relevante că are rezerve cu privire la justificarea amplorii duratei sau a proporționalității proiectelor de măsuri de formare a pieței sau a compatibilității acestora cu dreptul UE și, în special, cu obiectivele menționate la articolul 3. În acest caz, Comisia informează RSPB, OAREC și autoritățile naționale competente cu privire la rezervele sale și, în același timp, le publică.

4. În termen de 30 de zile lucrătoare de la notificarea rezervelor Comisiei, RSPB și OAREC emit avize cu privire la rezervele Comisiei, indicând dacă consideră că proiectul de măsură ar trebui menținut, modificat sau retras și, după caz, prezintă propuneri specifice în acest sens. Avizele respective se motivează și se publică.

5. În cazul în care, în avizul său, RSPG sau OAREC împărtășește parțial sau integral rezerva Comisiei, acestea cooperează îndeaproape cu autoritatea națională competentă în cauză și cu Comisia pentru a identifica măsura cea mai adecvată și mai eficace.

6. În termen de 60 de zile lucrătoare de la notificarea rezervelor sale, Comisia poate lua una dintre următoarele decizii:

(a) o decizie prin care se solicită autorității competente de notificare să modifice sau să retragă proiectul de măsură;

(b) o decizie de retragere a rezervelor sale menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.

Comisia ține seama de avizele RSPB al OAREC și ale altor autorități naționale competente înainte de a lua o decizie în temeiul prezentului alineat.

Decizia Comisiei menționată la primul paragraf litera (a) trebuie să fiei însoțită de o analiză detaliată și obiectivă a motivelor pentru care proiectul de măsură de formare a pieței sau durata limitată nu ar trebui adoptate sau care explică modul în care acestea ar trebui modificate.

7. În cazul în care Comisia a adoptat o decizie prin care solicită autorității de notificare să retragă proiectul de măsură, autoritatea în cauză nu adoptă o astfel de măsură. După efectuarea unei consultări publice, în conformitate cu articolul 184, autoritatea națională competentă notifică un nou proiect de măsură către RSPB, OAREC, alte autorități naționale competente și Comisie, în termen de șase luni de la data deciziei Comisiei.

8. Cu excepția cazurilor care intră sub incidența alineatului (3) de la prezentul articol și în cazul în care Comisia ia o decizie prin care solicită retragerea, autoritatea competentă în cauză ține seama de observațiile altor autorități competente, ale RSPB, ale OAREC și ale Comisiei și poate adopta măsura rezultată. Atunci când autoritatea națională competentă în cauză ia măsura, aceasta o comunică fără întârziere Comisiei. Autoritatea competentă comunică Comisiei RSPB, OAREC și altor autorități naționale competente toate măsurile finale adoptate care intră sub incidența alineatului (1) de la prezentul articol.

9. ODN ține evidența procedurilor privind piața unică a spectrului de frecvențe radio din Uniune în temeiul prezentului articol.

Articolul 32

Concurență

1. Drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice se acordă, se modifică sau se reînnoiesc astfel încât să se promoveze concurența efectivă și să se evite denaturarea concurenței pe piața internă în conformitate cu prezentul regulament.

2. În cazul în care autoritățile naționale competente responsabile cu gestionarea spectrului de frecvențe radio acordă, modifică sau reînnoiesc drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio în legătură cu spectrul de frecvențe radio armonizat pentru rețelele și serviciile pe suport radio de bandă largă, acestea informează autoritatea națională de reglementare cu privire la decizia referitoare la orice măsură care ar putea afecta concurența, cum ar fi:

(a) limitarea benzilor de frecvențe radio pentru care se acordă drepturi de utilizare oricărei întreprinderi sau, în împrejurări justificate, stabilirea de condiții care însoțesc respectivele drepturi de utilizare, cum ar fi furnizarea de acces la nivel angro sau roamingul la nivel național sau regional în anumite benzi sau în anumite grupuri de benzi cu caracteristici similare;

(b) rezervarea, dacă este oportun și justificat având în vedere o situație specifică de pe piața națională, a unei anumite părți a unei benzi de

frecvență radio sau a unui grup de benzi în vederea asignării către întreprinderile nou-intrate pe piață;

(c) refuzarea acordării unor noi drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a autorizării de noi utilizări anumitor benzi de frecvențe radio ori stabilirea de condiții care însoțesc acordarea noilor drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio ori autorizarea noilor utilizări ale spectrului de frecvențe radio, pentru a evita denaturarea concurenței cauzată de orice asignare, transfer sau acumulare a drepturilor de utilizare;

(d) includerea unor condiții pentru interzicerea transferurilor de drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio care nu sunt supuse controlului concentrărilor economice la nivelul Uniunii sau la nivel național sau impunerea de condiții privind astfel de transferuri, în cazul în care este probabil ca acestea să afecteze în mod semnificativ concurența;

(e) modificarea drepturilor existente de utilizare a spectrului de frecvențe radio în conformitate cu prezentul regulament, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a remedia *ex post* o denaturare a concurenței cauzată de orice transfer sau acumulare a drepturilor de utilizare.

Autoritățile naționale de reglementare propun astfel de măsuri numai pe baza unei analize de piață efectuate în conformitate cu articolul 73 alineatul (2) și, în special, a unei evaluări prospective a condițiilor de concurență de pe piață și a unei evaluări a efectelor probabile ale unor astfel de măsuri asupra menținerii sau realizării unei concurențe efective, precum și asupra investițiilor existente și viitoare.

3. La selectarea măsurilor adecvate în temeiul alineatului (2), autoritățile naționale de reglementare respectă proporționalitatea și impun măsura cea mai puțin intruzivă capabilă să asigure concurența la nivelul pieței cu amănuntul:

(a) înainte de a impune măsuri care afectează structura pieței, autoritățile naționale de reglementare evaluează numărul de infrastructuri care pot fi susținute din punct de vedere economic pe piață în raport cu caracteristicile spectrului atribuit și cu cerințele de investiții aferente necesare pentru a obține calitatea serviciului vizat;

(b) înainte de a impune orice obligație privind accesul la nivel angro, autoritățile naționale de reglementare revizuiesc piețele relevante, dintr-o perspectivă orientată spre viitor, și evaluează dacă piețele cu amănuntul ar fi efectiv concurențiale în absența intervenției la nivel angro.

Până la [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], OAREC, în strânsă cooperare cu Comisia, elaborează orientări pentru aplicarea consecventă a prezentului alineat.

4. Măsurile propuse în temeiul alineatului (2) fac parte dintr-un proiect de măsură prezentat de o autoritate competentă în vederea procedurii prevăzute la articolul 31.

5. Atunci când aplică alineatul (2), autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente respectă procedurile prevăzute la articolele 184, 194 și 195.

SECȚIUNEA 7: INSTALAREA ȘI UTILIZAREA ECHIPAMENTULUI DE REȚEA PE SUPORT RADIO

Articolul 33

Accesul la rețelele radio locale

1. Autoritățile competente permit furnizarea accesului la o rețea publică de comunicații electronice prin intermediul RLAN-urilor, precum și utilizarea spectrului de frecvențe radio armonizat pentru furnizarea respectivă, sub rezerva îndeplinirii numai a condițiilor aplicabile din autorizația generală referitoare la utilizarea spectrului de frecvențe radio menționate la articolul 20 alineatul (2).

   În cazul în care respectiva furnizare nu face parte dintr-o activitate economică sau este auxiliară unei activități economice sau unui serviciu public care nu depinde de transmiterea de semnale prin astfel de rețele, orice întreprindere, autoritate publică sau utilizator final care furnizează un astfel de acces nu face obiectul unei autorizații generale pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice în temeiul articolului 9, nici obligațiilor privind drepturile utilizatorilor finali în temeiul părții VI titlul III sau obligațiilor de interconectare a rețelelor lor în temeiul articolului 65 alineatul (1).

2. Articolul 4 din Regulamentul (UE) 2022/2065 se aplică răspunderii furnizorilor unui astfel de acces prin intermediul RLAN.

3. Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice accesibile publicului au dreptul de a permite accesul la rețelele lor altor furnizori de astfel de rețele și servicii sau publicului prin intermediul RLAN, sub rezerva respectării condițiilor aplicabile autorizației generale și a acordului prealabil în cunoștință de cauză al utilizatorului final, în cazul în care RLAN se află în incinta utilizatorului final.

4. În conformitate cu articolul 93, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice accesibile publicului nu restricționează și nu împiedică în mod unilateral utilizatorii finali:

   (a) să acceseze RLAN-urile pe care le aleg, furnizate de terți;

   (b) să permită în mod reciproc sau, la un nivel mai general, să dea acces altor utilizatori finali la rețelele unor astfel de furnizori prin intermediul RLAN-urilor, inclusiv pe baza unor inițiative ale terților care agregă și pun la dispoziția publicului RLAN-uri ale mai multor utilizatori finali.

5. Utilizatorii finali pot permite, în mod reciproc sau în alt mod, accesul altor utilizatori finali la RLAN-urile lor, inclusiv pe baza unor inițiative ale terților care agregă și pun la dispoziția publicului RLAN-uri ale mai multor utilizatori finali.

6. Nu se aplică nicio restricție nejustificată furnizării accesului publicului la RLAN-uri:

   (a) de către organismele din sectorul public sau în spații publice din apropierea incintelor ocupate de aceste organisme din sectorul public, atunci când respectiva furnizare este auxiliară serviciilor publice furnizate în incintele în cauză;

   (b) pe baza unor inițiative ale organizațiilor neguvernamentale sau ale organismelor din sectorul public de a agrega și de a permite în mod reciproc sau la un nivel mai general accesul la RLAN-uri ale mai multor

utilizatori finali, inclusiv, după caz, la RLAN-uri la care accesul public este furnizat în conformitate cu litera (a).

Articolul 34

Instalarea și exploatarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă

1. Instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă nu este restricționată în mod nejustificat și face obiectul unor norme coerente la nivel național. Astfel de norme se publică înainte de a se aplica.

   În special, instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă care întrunesc caracteristicile stabilite în conformitate cu alineatul (4) este scutită de cerința privind existența unor autorizații de urbanism individuale sau a altor autorizații individuale obținute în prealabil.

   Prin derogare de la al doilea paragraf instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă în cazul unor clădiri sau locuri de valoare arhitecturală, istorică sau naturală protejate în temeiul dreptului intern, sau, dacă este cazul, din motive de siguranță publică poate face obiectul unei autorizații. Pentru acordarea acestor autorizații se aplică articolele 7, 8 și 9 din Regulamentul (UE) 2024/1309.

2. Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia precizează caracteristicile fizice și tehnice precum dimensiunea maximă, greutatea maximă și, după caz, puterea de emisie pentru punctele de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă.

   Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

   Respectivele acte de punere în aplicare sunt revizuite în mod constant pentru a se adapta la progresele tehnologice, precum și la nevoile de instalare a rețelelor.

3. Prezentul articol nu aduce atingere cerințelor esențiale prevăzute în Directiva 2014/53/UE și nici regimului de autorizare aplicabil utilizării spectrului de frecvențe radio relevant.

4. Sub rezerva, după caz, a Regulamentului (UE) 2024/1309, operatorii au dreptul de a accesa orice infrastructură fizică controlată de către autorități publice naționale, regionale sau locale, care este adecvată din punct de vedere tehnic pentru găzduirea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă sau care este necesară pentru conectarea acestor puncte de acces la o rețea de bază, care include și mobilierul stradal precum stâlpii de iluminat, semnele de circulație, semafoarele, panourile, stațiile de autobuz, de tramvai și de metrou. Toate cererile rezonabile de acces se acordă în condiții echitabile, rezonabile, transparente și nediscriminatorii, care sunt făcute publice la un punct unic de informare.

5. Fără a aduce atingere oricăror acorduri comerciale, instalarea punctelor de acces pe suport radio cu arie de acoperire restrânsă nu face obiectul niciunei taxe sau redevențe în plus față de taxele administrative în conformitate cu articolul 12.

Articolul 35

Reglementări tehnice privind câmpurile electromagnetice

Procedurile prevăzute în Directiva (UE) 2015/1535 se aplică tuturor proiectelor de măsuri ale autorităților competente care ar impune pentru instalarea punctelor de acces pe suport radio cu

arie de acoperire restrânsă alte cerințe în ceea ce privește câmpurile electromagnetice decât cele prevăzute în Recomandarea 1999/519/CE sau în recomandările succesive care o înlocuiesc.

4.2. TITLUL II: UTILIZAREA SPECTRULUI DE FRECVENȚE RADIO PRIN SATELIT

Articolul 36

Contextul internațional și piața unică

Comisia gestionează utilizarea spectrului de frecvențe radio pentru furnizarea de rețele prin satelit sau de servicii de comunicații prin satelit numai în conformitate cu obligațiile și angajamentele internaționale ale Uniunii, inclusiv cu deciziile adoptate de Consiliu în temeiul articolului 218 din TFUE, într-un mod care să reflecte pe deplin dimensiunea sa internațională și importanța sa strategică pentru Uniune și pentru statele membre și în sprijinul obiectivului de a dezvolta o piață unică pentru serviciile de comunicații prin satelit.

Articolul 37

Depunerea și coordonarea sistemelor prin satelit cu UIT

1. La cererea unui potențial utilizator al spectrului de frecvențe radio, o autoritate competentă în domeniul spectrului de frecvențe radio informează Comisia și alte autorități naționale competente din cadrul RSPB cu privire la orice solicitare de a depune, coordona sau înregistra la UIT un sistem prin satelit destinat să acopere mai mult de un stat membru sau o stație terestră de comunicații prin satelit și, după caz, componentele sale terestre și aeriene complementare. Autoritatea națională competentă în cauză indică dacă are nevoie de sprijin din partea altor autorități naționale competente și din partea Uniunii pentru a realiza coordonarea UIT în vederea apărării și promovării intereselor și politicilor statelor membre și ale Uniunii. Statele membre și Comisia pot prezenta observații cu privire la cerere. Evitând întârzierile inutile în procesul de depunere, statul membru în cauză se asigură că aceste observații sunt luate în considerare în mod corespunzător.
2. La primirea unei cereri de coordonare în conformitate cu normele UIT a frecvențelor sau a unei poziții orbitale pentru un sistem prin satelit sau o stație terestră de comunicații prin satelit și, după caz, pentru componentele sale terestre și aeriene complementare, în conformitate cu normele UIT, autoritatea națională competentă în cauză informează imediat Comisia și celelalte autorități competente în acest sens prin intermediul RSPB.
3. În cazul în care două sau mai multe autorități naționale competente primesc cereri privind aceeași bandă de frecvențe sau aceeași poziție orbitală, RSPB, sprijinit de ODN, coordonează o poziție a Uniunii pentru un răspuns prompt și coerent al Uniunii la UIT.

Articolul 38

Autorizație generală la nivelul Uniunii pentru furnizarea de rețele prin satelit și de servicii de comunicații prin satelit

1. Autorizația Uniunii în temeiul articolului 39 include o autorizație generală pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații prin satelit, astfel cum se prevede la prezentul articol.

2. Prin derogare de la articolul 9, furnizarea de rețele de comunicații prin satelit, inclusiv de stații terestre de comunicații prin satelit și, după caz, de componente terestre și aeriene complementare, precum și de servicii de comunicații prin satelit în Uniune sau în mai multe state membre poate fi supusă numai condițiilor specificate în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol.

   Furnizorii transmit o notificare Comisiei și nu trebuie să obțină nicio decizie sau autorizație explicită și niciun alt act administrativ din partea altor autorități competente. ODN asistă Comisia în tratarea notificărilor.

3. Comisia, ținând seama de orice aviz al RSPB, poate preciza, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, condițiile aferente autorizației generale pentru furnizarea de rețele prin satelit sau de servicii de comunicații prin satelit, în limitele specificate la articolul 9 alineatul (4). Condițiile includ, dar nu se limitează la:

   (a) stabilirea pe teritoriul Uniunii;

   (b) plata taxelor administrative în conformitate cu articolul 12 mutatis mutandis;

   (c) menținerea integrității, a securității și a rezilienței rețelelor prin satelit și a serviciilor de comunicații prin satelit;

   (d) menținerea controlului permanent asupra transmisiei tuturor stațiilor radio, inclusiv a stațiilor terestre de comunicații prin satelit și, după caz, a componentelor lor terestre și aeriene complementare, care utilizează spectrul de frecvențe radio autorizat în temeiul autorizației Uniunii, chiar și în cazul în care acestea sunt deținute, instalate sau exploatate de părți terțe sau nu sunt situate în interiorul Uniunii;

   (e) obligații de păstrare a datelor sau de interceptare legală. Actul de punere în aplicare adoptat în temeiul primului paragraf stabilește criterii obiective pentru desemnarea obligațiilor privind păstrarea datelor și interceptarea legală, care sunt stabilite ca o condiție pentru autorizarea UE pentru sateliți.

   Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 199 alineatul (4).

4. Autorizația generală a Uniunii conferă întreprinderilor drepturile minime care decurg din autorizația generală prevăzută la articolul 9 în toate statele membre.

5. Articolele 12, 194 și 195 se aplică mutatis mutandis taxelor administrative, modificării, restricționării și retragerii drepturilor și obligațiilor care decurg din autorizația generală.

Articolul 39

Autorizația Uniunii pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio prin satelit

1. Utilizarea spectrului de frecvențe radio pentru furnizarea de servicii de comunicații prin satelit în Uniune sau în mai multe state membre face obiectul unei autorizații a Uniunii, acordată de Comisie.

2. Comisia, ținând seama de orice aviz al RSPB, stabilește și actualizează, prin intermediul unui act de punere în aplicare, tabelul european de alocare a frecvențelor satelitare care identifică benzile de frecvențe radio disponibile pentru serviciile de comunicații prin satelit în Uniune. Comisia armonizează spectrul de frecvențe radio disponibil pentru serviciile de comunicații prin satelit în temeiul Deciziei 676/2002/CE și autorizează

utilizarea spectrului de frecvențe radio armonizat pentru serviciile de comunicații prin satelit. Comisia poate decide că accesul la anumite benzi de frecvențe radio prin satelit este posibil în temeiul unei autorizații generale. În acest caz, Comisia stabilește condițiile de autorizare pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio în benzile respective, inclusiv eventualele taxe aplicabile.

3. În cazul în care Comisia ia în considerare, din proprie inițiativă sau la cererea unei autorități competente sau a unui solicitant, să limiteze numărul de autorizații ale Uniunii pentru o anumită bandă de spectru radio din cauza deficitului de spectru de frecvențe radio sau din motive de interes general, aceasta oferă părților interesate posibilitatea de a-și exprima opiniile în cadrul unei consultări publice în conformitate cu articolul 184. Pe baza rezultatelor consultării, Comisia poate lua măsurile necesare pentru a limita numărul de autorizații.

4. Prin acte de punere în aplicare, care urmează să fie adoptate până la [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], ținând seama de caracteristicile benzilor de frecvențe radio în cauză și de orice aviz al RSPB, Comisia precizează condițiile de autorizare și de utilizare pentru diferitele benzi de spectru, asigurându-se că operatorii autorizați se supun următoarelor cerințe:

   (a) să fie stabiliți în Uniune;

   (b) să respecte Reglementările UIT privind radiocomunicațiile, asigurând:

      (i) aplicarea procedurilor relevante de coordonare și notificare în temeiul reglementărilor privind radiocomunicațiile, inclusiv înscrierea în Registrul internațional principal de frecvențe (MIFR) al UIT, care respectă statutul UIT și datele de protecție și care se efectuează cu bună-credință;

      (ii) respectarea acordurilor internaționale de coordonare relevante;

      (iii) că nu se creează interferențe prejudiciabile cu alte rețele sau sisteme prin satelit sau cu stații operate în conformitate cu Reglementările UIT privind radiocomunicațiile;

      (iv) operarea fără interferențe, fără protecție, în cazul în care depunerea nu a fost încă notificată și înregistrată în MIFR sau este efectuată în conformitate cu Regulamentul nr. 4.4 privind radiocomunicațiile al UIT;

   (c) să se coordoneze cu orice sistem prin satelit autorizat în Uniune;

   (d) să utilizeze spectrul de frecvențe radio pentru furnizarea de servicii de comunicații prin satelit în conformitate cu Reglementările UIT privind radiocomunicațiile, inclusiv evitarea interferențelor prejudiciabile și, după caz, în conformitate cu orice act de armonizare tehnică adoptat în temeiul Deciziei 626/2002/CE;

   (e) în cazul depunerii la UIT de către o țară terță, să demonstreze că jurisdicția țării respective prevede soluționarea eficace a interferențelor prejudiciabile și pune în aplicare instrumente pentru tragerea imediată la răspundere în caz de utilizare ilegală;

   (f) plata taxelor pentru spectrul de frecvențe radio urmează să fie stabilită pe baza unei metodologii stabilite de Comisie, printr-un act delegat, în conformitate cu criteriile de la articolul 29 alineatul (2) primul paragraf;

(g) orice condiții obiective, transparente și nediscriminatorii suplimentare necesare pentru protecția politicilor Uniunii care se bazează pe rețele sau servicii de comunicații prin satelit, inclusiv condițiile aplicabile utilizării experimentale a spectrului de frecvențe radio.

5. Până la [*36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], Comisia înlocuiește autorizațiile naționale valabile la [*6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*] pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio cu autorizații ale Uniunii.

6. Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (2) și (4) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

Articolul 40

Procedura de acordare a unei autorizații a Uniunii

1. Orice întreprindere prezintă Comisiei o cerere de autorizație a Uniunii de utilizare a spectrului de frecvențe radio pentru furnizarea de servicii de comunicații prin satelit și de rețele prin satelit. Comisia publică aceste cereri atunci când le primește.

   În aplicarea prezentului articol, Comisia este asistată de ODN și de un grup de lucru permanent al RSPB privind autorizațiile pentru sateliți. Acest grup este alcătuit din reprezentanți ai statelor membre cu expertiză în comunicațiile prin satelit.

2. Cererea trebuie să specifice nevoile în materie de spectru de frecvențe radio și să conțină informațiile necesare pentru identificarea întreprinderii, o scurtă descriere a serviciului de comunicații prin satelit și informațiile necesare pentru verificarea respectării condițiilor prevăzute la articolul 39.

3. Comisia examinează cererea cu sprijinul grupului de lucru al RSPB privind autorizațiile pentru sateliți și ODN. RSPB transmite Comisiei un aviz în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii.

4. Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care acordă autorizația Uniunii în cazul în care solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 39 sau prin care refuză să acorde autorizația Uniunii în toate celelalte cazuri.

   Dacă este necesar, RSPB poate amâna prezentarea avizului său și poate solicita Comisiei să ia măsurile corespunzătoare în vederea armonizării condițiilor tehnice de utilizare a spectrului de frecvențe radio în temeiul Deciziei 626/2002/CE sau a altor condiții prevăzute în autorizațiile Uniunii.

5. În cazul în care, în conformitate cu articolul 39 alineatul (3), Comisia decide să selecteze titularii de drepturi în cadrul unei proceduri de selecție, aceasta desfășoară o astfel de procedură în conformitate cu anexa VI, cu excepția cazului în care dreptul Uniunii prevede o procedură specifică.

6. Comisia adoptă până la [*12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*] un act de punere în aplicare care stabilește detaliile și termenele aplicabile procedurii de acordare a unei autorizații UE.

   Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (4) și (6) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

Articolul 41

Efectul autorizației Uniunii

1. Prin derogare de la articolul 9, autorizația Uniunii conferă titularului său dreptul de a furniza rețele prin satelit sau servicii de comunicații prin satelit și dreptul de utilizare a spectrului de frecvențe radio în întreaga Uniune sau în anumite state membre definite în autorizație. Nu este necesară nicio autorizație națională pentru furnizarea de rețele prin satelit, de servicii de comunicații prin satelit sau pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio pentru furnizarea acestora în niciun stat membru.
2. Autorizația Uniunii conferă în fiecare stat membru aceleași drepturi și obligații ca o autorizație acordată de statul membru respectiv pentru furnizarea de servicii de comunicații prin satelit sau de rețele prin satelit sau pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio.
3. Autorizația Uniunii nu îl scutește pe titularul său de obligațiile de coordonare, inclusiv de obligațiile de utilizare în comun a spectrului de frecvențe radio, în ceea ce privește rețelele prin satelit existente sau viitoare sau serviciile de comunicații prin satelit, care decurg din Reglementările UIT privind radiocomunicațiile.
4. Titularul autorizației Uniunii:
   (a) după caz, onorează orice angajamente asumate în cererea sa sau în timpul procedurii de selecție, indiferent dacă cererea combinată de frecvențe radio solicitate depășește numărul de frecvențe disponibile;
   (b) își utilizează drepturile de utilizare în conformitate cu politicile Uniunii care se bazează pe spectrul de frecvențe radio, în special prin faptul că nu cauzează interferențe prejudiciabile niciunui sistem prin satelit finanțat în cadrul programelor Uniunii și prin faptul că acordă acces la spectrul de frecvențe radio în temeiul drepturilor sale la cererea autorităților competente în perioade de criză;
   (c) furnizează Comisiei un raport anual care detaliază stadiul de dezvoltare a rețelei lor prin satelit și/sau a serviciului de comunicații prin satelit.

Articolul 42

Durata și reînnoirea autorizației Uniunii

1. Durata autorizației Uniunii este stabilită de Comisie. Articolul 24 se aplică mutatis mutandis drepturilor acordate în temeiul autorizației Uniunii.

   Prin derogare de la articolul 24 alineatul (5), în cazuri justificate, Comisia poate reduce durata autorizației Uniunii în următoarele cazuri:
   (a) pentru proiecte specifice pe termen scurt;
   (b) pentru utilizare experimentală pe orbită;
   (c) pentru a respecta obligațiile prevăzute de dreptul internațional aplicabile statelor membre.
2. În cazul unei cereri de reînnoire a dreptului de utilizare, RSPB transmite Comisiei un aviz în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea unei cereri din partea Comisiei. Autorizația Uniunii poate fi reînnoită de Comisie, ținând seama de orice aviz al RSPB. Articolul 25 se aplică mutatis mutandis reînnoirii drepturilor acordate în temeiul autorizației Uniunii.

3. Articolele 194 și 195 privind modificarea, restricționarea și retragerea drepturilor de utilizare se aplică mutatis mutandis drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio.

Articolul 43

Supraveghere și căi de atac

1. Comisia și autoritățile naționale competente care colaborează în cadrul comitetului menționat la articolul 199 alineatul (1) și RSPB monitorizează conformitatea rețelelor prin satelit și a serviciilor de comunicații prin satelit care funcționează în temeiul unei autorizații a Uniunii cu condițiile prevăzute la articolele 38 și 39, precum și cu dreptul Uniunii și cu Reglementările aplicabile ale UIT privind radiocomunicațiile și iau măsurile corespunzătoare pentru a remedia orice neconformitate.

   Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modalități detaliate pentru monitorizarea coordonată și asigurarea respectării autorizațiilor Uniunii, inclusiv condiții pentru suspendarea sau retragerea coordonată a autorizațiilor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (3).

2. Comisia examinează orice presupusă încălcare specifică a unei condiții aferente unei autorizații a Uniunii sau a oricărei dispoziții din prezentul titlu. RSPB, susținut de ODN, asistă Comisia în examinarea acestora.

   În cazul în care o autoritate națională competentă consideră că un titular al unei autorizații a Uniunii nu respectă oricare dintre condițiile de autorizare sau orice dispoziție a prezentului regulament, aceasta aduce chestiunea în atenția Comisiei și a RSPB.

   În cazul în care Comisia constată că titularul unei autorizații a Uniunii nu respectă oricare dintre condițiile prevăzute la articolul 38 sau la articolul 39, aceasta informează operatorul respectiv cu privire la constatările sale.

3. În cazul încălcării oricărei condiții de autorizare sau dispoziții din prezentul titlu, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri corective adecvate și proporționale, constând în:

   (a) interdicția (temporară sau permanentă) de a utiliza anumite benzi de frecvențe radio pentru stațiile terestre de comunicații prin satelit și, după caz, pentru componentele terestre și aeriene complementare ale acestora în Uniune, fără a aduce atingere sancțiunilor civile și penale în temeiul dreptului intern;

   (b) suspendarea sau retragerea autorizației Uniunii.

   Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

   Comisia poate impune titularului unei autorizații a Uniunii amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu pentru încălcarea condițiilor de autorizare sau a dispozițiilor prezentului titlu, care se stabilesc ținând seama de gravitatea și durata încălcării și nu depășesc 5 % din cifra sa de afaceri totală la nivel mondial din exercițiul financiar precedent. Curtea de Justiție are competență deplină în sensul articolului 229 din TFUE în ceea ce privește controlul deciziilor prin care Comisia a aplicat o amendă sau o penalitate cu titlu

cominatoriu; aceasta poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Comisia informează statele membre cu privire la măsurile sale de asigurare a respectării legislației în temeiul prezentului articol.

4. În pofida alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, în cazul în care taxele pentru spectrul de frecvențe radio nu au fost plătite și în cazul nerespectării condițiilor prevăzute la articolul 38 alineatul (3), procedura în conformitate cu articolul 196 se aplică mutatis mutandis.

Articolul 44

Asigurarea respectării legislației

1. Orice măsură decisă de Comisie în temeiul articolului 43 este pusă în aplicare pe deplin de autoritățile naționale competente și în termenul stabilit de Comisie. În mod excepțional, o autoritate națională competentă poate solicita Comisiei să amâne aplicarea măsurii sale pe teritoriul său național pentru o perioadă de până la șase luni, care poate fi reînnoită, în cazul în care măsura respectivă poate să perturbe grav conectivitatea pe teritoriul său. Comisia limitează durata acestei excepții cât mai mult posibil, dacă este cazul, stimulând utilizatorii finali să treacă la rețele prin satelit sau servicii de comunicații prin satelit alternative.
2. Orice măsură a Comisiei rămâne în vigoare până la soluționarea oricărei căi de atac judiciare sau de altă natură împotriva deciziei Comisiei sau împotriva unei măsuri naționale de executare, cu excepția cazului în care se acordă măsuri provizorii adecvate pentru a atenua sau a elimina în mod suficient o astfel de interferență în temeiul alineatului (3).
3. În cazul în care sunt necesare acțiuni urgente pentru a evita interferențele prejudiciabile pe teritoriul său, o autoritate națională competentă poate, din proprie inițiativă sau la cererea Comisiei, să ia măsuri provizorii adecvate, inclusiv suspendarea aplicării autorizației Uniunii pe teritoriul său. Atunci când procedează astfel din proprie inițiativă, autoritatea națională competentă informează Comisia și RSPB cu privire la motivele acțiunii sale în termen de cinci zile lucrătoare. Comisia informează RSPB și celelalte autorități naționale competente. Comisia inițiază imediat procedura prevăzută la articolul 43.

Articolul 45

Coordonarea dintre utilizarea prin satelit și utilizarea terestră a spectrului de frecvențe radio

1. Utilizarea în comun a spectrului de frecvențe radio între sistemele terestre și cele prin satelit este posibilă numai cu acordul și sub responsabilitatea titularului principal al dreptului terestru de utilizare, în cazul în care acesta este prezent, și urmărește să asigure utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio, să prevină interferențele prejudiciabile cu rețelele terestre care furnizează servicii de comunicații electronice pe suport radio de bandă largă și să protejeze în mod adecvat aceste servicii și alte servicii și aplicații tradiționale relevante pe suport radio de bandă largă, prin garantarea continuității fără constrângeri a funcționării actuale și a evoluției și dezvoltării viitoare a tuturor serviciilor și aplicațiilor radio relevante care utilizează în prezent aceste benzi și benzi adiacente.

2. Atunci când i se solicită să coordoneze utilizarea spectrului de frecvențe radio între aplicațiile terestre și spațiale în conformitate cu normele UIT în ceea ce privește spectrul de frecvențe radio armonizat, autoritatea competentă în cauză comunică această solicitare Comisiei în vederea transmiterii imediate către membrii Comitetului pentru spectrul de frecvențe radio.

3. Comitetul adoptă un aviz, sugerând răspunsul care trebuie dat solicitării de coordonare a UIT, ținând seama de orice particularitate a utilizării spectrului de frecvențe radio respectiv în fiecare stat membru. Comisia poate adopta un act de punere în aplicare privind condițiile coordonate de coexistență în Uniune, în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

4. Atunci când este necesar pentru a asigura protecția coordonată a drepturilor acordate de statele membre pentru utilizarea terestră a spectrului de frecvențe radio armonizat sau acordarea coordonată a drepturilor de utilizare a acestui spectru de frecvențe radio pentru furnizarea de servicii de comunicații prin satelit în comun cu serviciile pe suport radio de bandă largă, Comisia poate adopta recomandări pentru aplicarea armonizată a prezentului regulament și pentru utilizarea în comun coordonată a spectrului de frecvențe radio între utilizările terestre și cele prin satelit.

4.3. TITLUL III: RESURSE DE NUMEROTAȚIE

Articolul 46

Planificarea strategică și gestionarea resurselor de numerotație

1. Statele membre și Comisia gestionează resursele de numerotație pe piața internă în mod coordonat, ca resursă comună a Uniunii în cadrul competenței partajate, în vederea stimulării creșterii economice prin facilitarea inovării și a furnizării coerente de servicii de comunicații electronice bazate pe numere în Uniune, protejând valorile și securitatea Uniunii, în urmărirea obiectivelor prevăzute la articolul 3.

2. Comisia, asistată de ODN, și autoritățile naționale de reglementare cooperează în ceea ce privește planificarea strategică a resurselor de numerotație din Uniune și identificarea utilizării potențiale a resurselor de numerotație pentru serviciile transfrontaliere sau paneuropene.

3. Ținând seama de avizul OAREC și după ce a oferit tuturor părților interesate posibilitatea de a-și exprima punctele de vedere, Comisia stabilește o strategie de numerotație a Uniunii orientată spre viitor privind gestionarea coerentă a resurselor de numerotație în statele membre și la nivelul Uniunii.

4. Pe baza strategiei de numerotație a Uniunii menționate la alineatul (3), Comisia, asistată de ODN, stabilește planul de numerotație al Uniunii care prevede resursele de numerotație care urmează să fie utilizate în Uniune de către serviciile transfrontaliere sau paneuropene corespunzătoare.

   Planul de numerotație al Uniunii, modalitățile privind aplicarea seriilor de numere ale UIT pentru planul de numerotație al Uniunii și condițiile care pot însoți dreptul de utilizare a resurselor de numerotație din planul de numerotație al Uniunii, inclusiv taxele pentru drepturile de utilizare a acestor resurse, pot fi adoptate de Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

   Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (3).

Articolul 47

Resurse paneuropene de numerotație

1. Comisia poate lua măsuri de armonizare a anumitor numere sau serii de numere sau poate solicita serii de numere de la UIT pentru a asigura disponibilitatea resurselor de numerotație pentru serviciile transfrontaliere sau paneuropene, în conformitate cu planul de numerotație al Uniunii, prin intermediul unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 46 alineatul (4).
2. Statele membre sprijină armonizarea numerelor sau a seriilor de numere specifice în cadrul Uniunii și aplicarea resurselor paneuropene de numerotație în cadrul UIT atunci când aceasta promovează o piață unică a comunicațiilor electronice sau dezvoltarea de servicii paneuropene.
3. Autoritățile naționale de reglementare gestionează, în cooperare cu ODN, alocarea numerelor sau a seriilor de numere din resursele paneuropene de numerotație și asigură respectarea condițiilor aferente drepturilor individuale de utilizare din resursele paneuropene de numerotație.
4. ODN creează și actualizează o bază de date a resurselor paneuropene de numerotație pe baza informațiilor furnizate în timp util de către autoritățile naționale de reglementare cu privire la alocarea numerelor și la beneficiarii numerelor. În termen de șase luni de la adoptarea planului de numerotație al Uniunii, ODN stabilește procedura și sistemul de furnizare de informații în temeiul prezentului alineat și al articolului 48 alineatul (4) al patrulea paragraf.

Articolul 48

Resurse naționale de numerotație

1. Autoritățile naționale de reglementare controlează acordarea drepturilor de utilizare a tuturor resurselor naționale de numerotație, precum și gestionarea planurilor naționale de numerotație și furnizează pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului resurse de numerotație adecvate. Autoritățile naționale de reglementare stabilesc proceduri obiective, transparente și nediscriminatorii de acordare a drepturilor de utilizare pentru resursele naționale de numerotație.
2. La cerere, autoritățile naționale de reglementare acordă, de asemenea, drepturi de utilizare a resurselor de numerotație din planurile naționale de numerotație pentru furnizarea anumitor servicii altor întreprinderi decât cele care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice, cu condiția să fie puse la dispoziție resurse de numerotație adecvate pentru a satisface cererea curentă și cea din viitorul apropiat. Aceste întreprinderi își demonstrează capacitatea de a gestiona resursele de numerotație și de a îndeplini eventualele cerințe relevante stabilite în temeiul articolului 49. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente pot suspenda acordarea suplimentară a drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație către aceste întreprinderi în cazul în care se demonstrează că există riscul de epuizare a resurselor de numerotație.

   Pentru a contribui la aplicarea consecventă a prezentului alineat, OAREC menține orientări privind criteriile comune de evaluare a capacității de a gestiona resursele de numerotație și a riscului de epuizare a resurselor de numerotație și le actualizează după caz, după consultarea părților interesate și în strânsă cooperare cu Comisia.

3. Autoritățile naționale de reglementare aplică planurile și procedurile naționale de numerotație în așa fel încât să se asigure egalitatea de tratament pentru toți furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului și întreprinderile eligibile în conformitate cu alineatul (2). Întreprinderile cărora și s-a acordat dreptul de utilizare a resurselor de numerotație nu trebuie să discrimineze alți furnizori de servicii de comunicații electronice în ceea ce privește resursele de numerotație utilizate pentru a avea acces la serviciile lor.

4. Autoritățile naționale de reglementare pun la dispoziție o serie de numere nongeografice care pot fi utilizate pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice, altele decât serviciile de comunicații interpersonale, pe întreg teritoriul Uniunii, fără a aduce atingere Regulamentului (UE) 2022/612 și articolului 52 alineatul (2) din prezentul regulament. În cazul în care drepturile de utilizare a resurselor de numerotație au fost acordate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol altor întreprinderi decât cele care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice, prezentul alineat se aplică acelor servicii pentru furnizarea cărora au fost acordate drepturile de utilizare.

   Autoritățile naționale de reglementare se asigură că condițiile prevăzute la articolul 50, care pot însoți drepturile de utilizare a resurselor de numerotație utilizate pentru furnizarea de servicii în alte state membre decât cel al codului de țară, precum și aplicarea lor, sunt la fel de stricte ca și condițiile și măsurile de asigurare a respectării acestora aplicabile serviciilor furnizate în statul membru al codului de țară, în conformitate cu prezentul regulament. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente se asigură, de asemenea, în conformitate cu articolul 49 alineatul (6), că furnizorii care folosesc resurse de numerotație ale codului lor de țară în alte state membre respectă normele privind protecția consumatorilor și alte norme naționale referitoare la utilizarea resurselor de numerotație aplicabile în statele membre în care se folosesc resursele de numerotație. Această obligație nu aduce atingere competențelor de asigurare a respectării legii ale autorităților competente din respectivele state membre.

   ODN acordă asistență autorităților naționale de reglementare, la solicitarea lor, în ceea ce privește coordonarea activităților lor menite să asigure o gestionare eficientă a resurselor de numerotație cu drept de utilizare extrateritorială în interiorul Uniunii.

   Pentru a facilita monitorizarea de către autoritățile naționale de reglementare a îndeplinirii cerințelor de la prezentul alineat, OAREC, asistat de ODN, menține o bază de date privind resursele de numerotație cu drept de utilizare extrateritorială în interiorul Uniunii. În acest scop, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente transmit periodic informațiile relevante către ODN.

5. Autoritățile naționale de reglementare publică planurile naționale de numerotație, precum și toate completările sau modificările ulterioare ale acestora, sub rezerva limitărilor impuse din motive de securitate națională.

6. Prima dată până la [*12 luni de la intrarea în vigoare*] și, ulterior, o dată la doi ani, OAREC emite un raport privind practicile naționale în ceea ce privește acordarea drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație naționale și paneuropene, punând accentul pe practicile divergente din cadrul Uniunii.

Articolul 49

Procedura de acordare a drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație

1. În cazul în care este necesar să se acorde drepturi individuale de utilizare a resurselor de numerotație, autoritățile naționale de reglementare acordă astfel de drepturi, la cerere, oricărei întreprinderi care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice care intră sub incidența autorizației generale menționate la articolul 9 și la articolul 181 alineatul (3) litera (c), sub rezerva oricăror alte norme care asigură utilizarea eficientă a acestor resurse de numerotație în conformitate cu prezentul regulament.

2. Drepturile de utilizare a resurselor de numerotație se acordă prin intermediul unor proceduri deschise, obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.

   Atunci când acordă drepturi de utilizare a resurselor de numerotație, autoritățile naționale de reglementare precizează dacă drepturile în cauză pot fi transferate de către titularul drepturilor și în ce condiții.

   În cazul în care autoritățile naționale de reglementare acordă drepturi de utilizare a resurselor de numerotație pe durată limitată, durata este adecvată pentru serviciul în cauză, având în vedere obiectivul urmărit, luând în considerare în mod corespunzător necesitatea acordării unei perioade adecvate de amortizare a investiției.

3. Autoritățile naționale de reglementare adoptă deciziile privind acordarea drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație cât mai rapid posibil după primirea cererii complete și în termen de trei săptămâni în cazul resurselor de numerotație care au fost alocate în scopuri specifice în cadrul planului național de numerotație. Deciziile respective se publică.

4. Atunci când, după consultarea părților interesate în conformitate cu articolul 186, autoritățile naționale de reglementare au stabilit că drepturile de utilizare a resurselor de numerotație cu valoare economică excepțională se acordă prin proceduri de selecție concurențiale sau comparative, autoritățile naționale de reglementare pot prelungi perioada de trei săptămâni menționată la alineatul (3) de la prezentul articol cu o perioadă de până la trei săptămâni.

5. Autoritățile naționale de reglementare nu limitează numărul drepturilor individuale de utilizare care se acordă, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar pentru a se asigura utilizarea eficientă a resurselor de numerotație.

6. În cazul în care drepturile de utilizare a resurselor de numerotație includ utilizarea extrateritorială a acestora în interiorul Uniunii în conformitate cu articolul 48 alineatul (4), autoritățile naționale de reglementare stabilesc condiții specifice care însoțesc respectivele drepturi de utilizare pentru a asigura respectarea tuturor normelor de drept intern privind protecția consumatorilor și dreptul intern aplicabil la utilizarea resurselor de numerotație în statele membre în care se folosesc resursele de numerotație.

   La solicitarea unei autorități naționale de reglementare a unui stat membru în care se folosesc resursele de numerotație, care demonstrează o încălcare a normelor relevante privind protecția consumatorilor sau a dreptului intern aplicabil la utilizarea resurselor de numerotație din statul membru respectiv, autoritățile naționale de reglementare ale statului membru în care au fost acordate drepturile de utilizare a resurselor de numerotație asigură respectarea condițiilor care le însoțesc în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 199, inclusiv, în cazurile grave, prin retragerea drepturilor de utilizare extrateritorială a resurselor de numerotație acordate întreprinderii în cauză.

ODN facilitează și coordonează schimbul de informații între autoritățile naționale de reglementare ale diferitelor state membre implicate și se asigură că acestea își coordonează în mod corespunzător activitatea.

7. Prezentul articol se aplică, de asemenea, atunci când autoritățile naționale de reglementare acordă drepturi de utilizare a resurselor de numerotație și altor întreprinderi decât furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice în conformitate cu articolul 48 alineatul (2).

Articolul 50

Condiții care pot însoți drepturile de utilizare a resurselor de numerotație

În cazul în care autoritățile naționale de reglementare impun condiții privind dreptul de utilizare a resurselor de numerotație, aceste condiții se limitează la următoarele:

(a) desemnarea serviciului pentru care se folosește numărul, inclusiv orice cerință privind furnizarea serviciului în cauză și, în vederea evitării oricărui dubiu, principiile de tarifare și prețurile maxime care se pot aplica în seria de numere respectivă în vederea asigurării protecției consumatorilor în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (f);

(b) utilizarea eficace și eficientă a resurselor de numerotație, în conformitate cu prezentul regulament;

(c) cerințele privind portabilitatea numărului, în conformitate cu prezentul regulament;

(d) durata maximă, în conformitate cu articolul 49, sub rezerva modificărilor aduse planului național de numerotație;

(e) transferul drepturilor la inițiativa titularului drepturilor și condițiile aplicabile acestui transfer, în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv orice condiție ca dreptul de utilizare a unui număr să fie obligatorie pentru toate întreprinderile către care se transferă drepturile;

(f) taxele aferente drepturilor de utilizare, în conformitate cu articolul 51;

(g) orice angajament pe care întreprinderea care obține dreptul de utilizare și l-a asumat pe parcursul unei proceduri de selecție concurențiale sau comparative;

(h) obligații privind utilizarea numerelor în temeiul acordurilor internaționale pertinente;

(i) obligații privind utilizarea extrateritorială a numerelor în cadrul Uniunii, pentru a asigura conformitatea cu normele privind protecția consumatorilor și cu alte norme privind numerele în alte state membre decât cel al codului de țară;

(j) permiterea accesului utilizatorilor finali la numerele din planul național de numerotație, numerele universale internaționale cu acces gratuit pentru apelant, planurile de numerotație ale altor state membre și numerele din resursele paneuropene de numerotație.

Articolul 51

Taxe aferente drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație

Autoritățile naționale de reglementare pot impune taxe pentru drepturile de utilizare a resurselor de numerotație care să reflecte necesitatea de a asigura utilizarea optimă a acestor resurse. Aceste taxe trebuie să fie justificate în mod obiectiv, transparente, nediscriminatorii și

proporționale în ceea ce privește scopul în care sunt utilizate și țin seama de obiectivele generale prevăzute la articolul 3.

Articolul 52

Accesul la numere și servicii

1. Atunci când este fezabil din punct de vedere economic, cu excepția cazului în care o parte destinatară a ales, din motive comerciale, să limiteze accesul părților inițiatoare situate în anumite zone geografice, furnizorii de servicii de comunicații electronice bazate pe numere iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că părțile inițiatoare pot avea acces la toate elementele următoare:

   (a) numerele nongeografice și serviciile care utilizează astfel de numere în cadrul Uniunii;

   (b) toate numerele furnizate în Uniune, indiferent de tehnologia și dispozitivele utilizate de operator, inclusiv numerele din planurile naționale de numerotație ale statelor membre și numerele universale internaționale cu acces gratuit pentru apelant (UIFN);

   (c) numerele din resursele paneuropene de numerotație.

2. Autoritățile naționale de reglementare au competența de a impune furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice accesibile publicului să adopte măsuri preventive prin blocarea accesului la numere sau servicii atunci când acest lucru este justificat din motive de fraudă sau de abuz și de a solicita ca, în astfel de cazuri, furnizorii de servicii de comunicații electronice să rețină veniturile relevante aferente interconectării sau altor servicii.

5. PARTEA V – TRANZIȚIA CĂTRE REȚELELE DE FIBRĂ OPTICĂ, FUNCȚIONAREA PIEȚELOR ȘI CONCURENȚĂ

5.1. TITLUL I: TRANZIȚIA CĂTRE REȚELELE DE FIBRĂ OPTICĂ

Articolul 53

Domeniul de aplicare al prezentului titlu

Prezentul titlu se aplică în statele membre în care rețelele de cupru rămân în funcțiune după 30 iunie 2029.

Articolul 54

Obligativitatea dezactivării rețelelor de cupru

1. Înainte de 31 decembrie 2035, statele membre impun dezactivarea rețelelor de cupru în zonele de dezactivare a rețelelor de cupru (zone CSO), în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 57 alineatul (1).

2. Până la 31 decembrie 2035, statele membre impun dezactivarea rețelelor de cupru în toate zonele OSC.

3. Prin derogare de la alineatul (2), în zonele CSO în care instalarea fibrei optice nu este viabilă din punct de vedere economic și nu este disponibilă nicio soluție de conectivitate adecvată capabilă să înlocuiască serviciile pe bază de cupru, statele membre pot decide să nu impună dezactivarea rețelelor de cupru.

4. În sensul alineatelor (1) și (2), statele membre impun dezactivarea rețelelor de cupru prin adoptarea unui act juridic cu caracter obligatoriu. Fiecare astfel de act juridic stabilește o dată de începere a dezactivării rețelelor de cupru, care nu trebuie să depășească un an de la adoptarea sa, și impune ca dezactivarea rețelelor de cupru să fie finalizată în termen de trei ani de la data de începere respectivă. Pentru mandatele în temeiul alineatului (1), actul juridic se adoptă în termen de șase luni de la publicarea listei menționate la articolul 58 alineatul (3). Pentru mandatele în temeiul alineatului (2), actul juridic se adoptă până cel târziu la 31 decembrie 2035.

Articolul 55

Zone de dezactivare a rețelelor de cupru

1. Dezactivarea rețelelor de cupru se organizează în zone CSO care acoperă toate zonele geografice în care sunt în funcțiune rețele de cupru.
2. Autoritățile naționale de reglementare delimitează zonele CSO, ținând seama de criteriile stabilite în orientările Comisiei.
3. Până la 31 mai 2028, autoritățile naționale de reglementare publică lista zonelor CSO.
4. Autoritățile naționale de reglementare revizuiesc și, după caz, actualizează lista zonelor CSO pentru a sprijini dezactivarea ordonată și în timp util a rețelelor de cupru. Orice listă actualizată se publică fără întârzieri nejustificate.

Articolul 56

Planul național de tranziție la fibră optică

1. Până la 31 octombrie 2029, fiecare stat membru elaborează un plan de tranziție la fibra optică și îl notifică Comisiei.
2. Planul privind tranziția la fibră optică stabilește strategia statului membru pentru tranziția la nivel național la rețelele de fibră optică, în special pentru migrarea de la rețelele de cupru la rețelele FTTH. Acesta trebuie să cuprindă următoarele informații:
    (a) informații privind acoperirea rețelelor de cupru și fibră optică;
    (b) o descriere a măsurilor instituite sau planificate pentru a promova instalarea fibrei optice și tranziția către rețelele FTTH;
    (c) o listă a zonelor CSO, indicând, pentru fiecare zonă, dacă sunt îndeplinite condițiile de durabilitate prevăzute la articolul 57 alineatul (1), împreună cu jaloanele de migrare corespunzătoare și, după caz, măsurile de facilitare.
3. Până la 30 iunie 2034, statele membre își actualizează planul de tranziție către fibră optică și notifică planul actualizat Comisiei.
4. Planul actualizat de tranziție către fibra optică raportează progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a planului inițial. Acesta trebuie să cuprindă următoarele informații:
    (a) informații privind starea dezactivării rețelelor de cupru în fiecare zonă CSO;
    (b) o listă a zonelor CSO în care instalarea fibrei optice este viabilă din punct de vedere economic, dar va fi finalizată abia după 31 decembrie 2035,

împreună cu informații privind disponibilitatea unor soluții de conectivitate adecvate, capabile să înlocuiască serviciile pe bază de cupru;

(c) o listă a zonelor CSO în care instalarea fibrei optice nu este viabilă din punct de vedere economic.

5. Comisia poate prezenta observații cu privire la planul inițial și la cel actualizat de tranziție la fibra optică în termen de o lună de la primirea acestuia. Statele membre țin seama de aceste observații.

Articolul 57

Condiții de durabilitate

1. În sensul prezentului titlu, condițiile de durabilitate constau în următoarele cerințe:

(a) cel puțin 95 % din incintele din zona CSO sunt deservite de o rețea de fibră optică, în sensul articolului 2 punctul 3;

(b) utilizatorii finali care se bazează pe servicii pe bază de cupru au la dispoziție servicii de conectivitate cu amănuntul la prețuri accesibile și de o calitate comparabilă.

2. Autoritățile naționale de reglementare specifică, în funcție de circumstanțele naționale, parametri și criterii obiective și transparente pentru accesibilitatea prețurilor.

Articolul 58

Evaluarea condițiilor de durabilitate

1. Autoritățile naționale de reglementare evaluează, pentru fiecare zonă CSO, dacă sunt îndeplinite condițiile de durabilitate prevăzute la articolul 57 alineatul (1).

2. Pentru evaluarea menționată la alineatul (1), autoritățile naționale de reglementare iau în considerare datele colectate în temeiul articolului 183.

3. Până la 30 iunie 2029, autoritățile naționale de reglementare publică o listă a zonelor CSO în care sunt îndeplinite condițiile de durabilitate. Ulterior, pentru o perioadă de cinci ani, autoritățile naționale de reglementare publică, cel puțin o dată la 12 luni, o listă a zonelor CSO care îndeplinesc ulterior aceste condiții.

Articolul 59

Garanții

1. Statele membre se asigură că utilizatorii finali afectați de dezactivarea rețelelor de cupru sunt informați în mod clar, în timp util și într-un mod accesibil cu privire la următoarele:

(a) calendarul preconizat al dezactivării rețelelor de cupru;

(b) orice modificări necesare ale serviciului lor de conectivitate sau ale echipamentelor lor terminale;

(c) serviciile alternative de conectivitate pe care le au la dispoziție.

2. Statele membre asigură continuitatea serviciilor de comunicații electronice care sprijină serviciile esențiale pe bază de cupru. Operatorii iau măsurile tehnice și comerciale necesare pentru a asigura funcționarea continuă a acestor servicii sau migrarea lor către alternative echivalente din punct de vedere funcțional.

3. Ținând seama de condițiile naționale, statele membre adoptă garanții în temeiul articolelor 88 și 90 pentru a asigura în continuare servicii adecvate de acces la internet și de comunicații de voce la prețuri accesibile pentru consumatorii menționați la articolul 88 alineatul (2) și pentru utilizatorii finali menționați la articolul 90 alineatul (1) după dezactivarea rețelei de cupru.

4. Autoritățile naționale de reglementare evaluează necesitatea unor garanții pentru a proteja utilizatorii finali care se bazează pe servicii bazate pe cupru, inclusiv a unor măsuri legate de procesele de schimbare și de accesibilitatea ca preț a serviciilor de conectivitate alternative, și consiliază statele membre în consecință.

5. Înainte de adoptarea unui act juridic obligatoriu care să impună dezactivarea rețelelor de cupru în temeiul articolului 54 și, în orice caz, nu mai târziu de 31 decembrie 2035, statele membre adoptă garanții adecvate pentru a proteja utilizatorii finali care se bazează pe servicii pe bază de cupru.

Articolul 60

Planuri de dezactivare a rețelelor de cupru de către operatori

1. Operatorii trebuie să elaboreze unul sau mai multe planuri de dezactivare a rețelelor de cupru pentru zonele CSO în care este obligatorie dezactivarea rețelelor de cupru. Planul trebuie să includă calendare, măsuri tehnice, activități de comunicare și modalități de migrare a solicitanților de acces și a utilizatorilor finali.

2. Operatorii trebuie să prezinte autorității naționale de reglementare planurile lor de dezactivare a rețelelor de cupru în termen de șase luni de la adoptarea actului juridic obligatoriu în temeiul articolului 54 alineatul (4).

3. Autoritatea națională de reglementare evaluează planurile în termen de două luni de la primirea lor și fie le aprobă, fie le aprobă sub rezerva unor modificări.

4. Operatorii pun în aplicare planurile de dezactivare a rețelelor de cupru, astfel cum au fost aprobate de autoritatea națională de reglementare, incluzând orice modificări solicitate. Operatorii raportează autorității naționale de reglementare progresele înregistrate, la intervale stabilite de aceasta.

Articolul 61

Supravegherea și asigurarea respectării

Autoritățile naționale de reglementare supraveghează punerea în aplicare a dezactivării rețelelor de cupru în conformitate cu planurile aprobate de dezactivare a rețelelor de cupru și dețin competențele prevăzute la articolul 196.

5.2. TITLUL II: ACCESUL LA TERENURI

Articolul 62

Taxe pentru drepturile de instalare a infrastructurii

Autoritățile competente pot impune taxe pentru drepturile de instalare a infrastructurii pe, deasupra sau sub proprietăți publice sau private care sunt utilizate pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice și de facilități asociate, cu condiția ca aceste taxe să fie justificate în mod obiectiv, transparente, nediscriminatorii și proporționale în ceea ce privește

scopul în care sunt utilizate și să țină seama de obiectivele generale ale prezentului regulament.

Articolul 63

Drepturi de trecere

1. În cazul în care o autoritate competentă analizează o cerere de acordare a oricăruia dintre următoarele drepturi, aceasta aplică alineatul (2):

   (a) dreptul de a instala infrastructuri pe, deasupra sau sub o proprietate publică sau privată unei întreprinderi autorizate să furnizeze rețele publice de comunicații electronice;

   (b) dreptul de a instala infrastructuri pe, deasupra sau pe sub o proprietate publică unei întreprinderi autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice, altele decât cele destinate publicului.

2. În sensul alineatului (1), autoritatea competentă:

   (a) acționează pe baza unor proceduri simple, eficiente, transparente și accesibile publicului, aplicate fără discriminare și fără întârziere și, în orice caz, ia decizia în termen de șase luni de la data cererii, cu excepția cazurilor de expropriere;

   (b) respectă principiile transparenței și nediscriminării atunci când impune condiții aferente unor astfel de drepturi.

   Procedurile menționate la primul paragraf litera (a) pot fi diferite, în funcție de faptul dacă solicitantul furnizează sau nu rețele publice de comunicații electronice.

3. În cazul în care autoritățile publice sau locale își mențin proprietatea sau controlul asupra unor întreprinderi care furnizează rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului, există o separare structurală efectivă între funcția responsabilă de acordarea drepturilor prevăzute la alineatul (1) și activitățile aferente proprietății sau controlului.

Articolul 64

Colocarea și utilizarea în comun a elementelor de rețea și a facilităților asociate de către furnizorii de rețele de comunicații electronice

1. În cazul în care un operator și-a exercitat dreptul deținut în temeiul dreptului intern de a instala infrastructuri pe, deasupra sau sub o proprietate publică sau privată sau a profitat de o procedură de expropriere sau de utilizare a proprietății, autoritățile competente pot impune colocarea și utilizarea în comun a elementelor de rețea și a facilităților asociate instalate pe această bază, pentru a promova sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului a rețelelor de comunicații electronice, pentru a proteja sănătatea publică și siguranța publică sau pentru a se conforma cadrului OASIS în materie de planificare urbană și națională, pentru a promova sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului a rețelelor de comunicații electronice, pentru a proteja sănătatea publică și siguranța publică sau pentru a îndeplini obiectivele de planificare urbană și națională.

2. Colocarea sau utilizarea în comun a elementelor de rețea și a infrastructurilor instalate și utilizarea în comun a unei proprietăți pot fi impuse numai după o perioadă corespunzătoare de consultare publică, în cursul căreia toate părțile interesate au posibilitatea de a-și exprima punctele de vedere și numai în zone specifice în care o astfel

de utilizare în comun este considerată a fi necesară în vederea urmăririi obiectivelor prevăzute la primul paragraf. Autoritățile competente pot să impună utilizarea în comun a unor astfel de infrastructuri sau proprietăți, inclusiv terenuri, clădiri, intrări în clădiri, cablajul clădirilor, stâlpi, antene, turnuri și alte structuri de susținere, conducte, țevi, guri de acces, cutii de distribuție, sau măsuri de facilitare a coordonării lucrărilor publice. În cazul în care este necesar, un stat membru poate desemna o autoritate națională de reglementare sau o altă autoritate competentă pentru una sau mai multe dintre următoarele sarcini:

(a) funcționarea ca punct unic de informare;

(b) stabilirea unor norme pentru repartizarea costurilor legate de utilizarea în comun a infrastructurii sau a proprietății și de coordonare a lucrărilor civile, ținând seama, printre altele, de orientările relevante emise de OAREC sau de Comisie în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1309.

3. Măsurile luate de o autoritate competentă în conformitate cu prezentul articol sunt obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale. Dacă este cazul, aceste măsuri sunt puse în aplicare în coordonare cu autoritățile naționale de reglementare.

5.3. TITLUL III: INTERCONECTARE

5.3.1. CAPITOLUL I: Dispoziții și principii generale

Articolul 65

Cadrul general pentru acces și interconectare

1. Întreprinderile din același stat membru sau din state membre diferite au dreptul de a negocia între ele acorduri privind modalitățile tehnice și comerciale de acces sau interconectare, în conformitate cu dreptul Uniunii. Nu este necesar ca întreprinderea care solicită accesul sau interconectarea să fie autorizată să își desfășoare activitatea în statul membru în care solicită accesul sau interconectarea în cazul în care nu furnizează servicii și nu operează o rețea în statul membru în cauză.

2. Fără a aduce atingere articolului 115, atunci când acordă accesul sau interconectarea, întreprinderile nu sunt obligate să ofere, unor întreprinderi diferite, condiții diferite pentru acces sau interconectare pentru servicii echivalente sau măsuri care să impună obligații care nu au legătură cu serviciile efective de acces și interconectare furnizate, fără a aduce atingere condițiilor prevăzute la articolul 9.

Articolul 66

Drepturile și obligațiile întreprinderilor

1. Operatorii rețelelor publice de comunicații electronice au dreptul și, la solicitarea altor întreprinderi autorizate în conformitate cu articolul 9, obligația de a negocia interconectarea reciprocă în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în vederea asigurării furnizării și interoperabilității serviciilor pe întreg teritoriul Uniunii. Operatorii oferă acces și interconectare altor întreprinderi conform unor condiții care sunt conforme cu obligațiile impuse de autoritatea națională de reglementare în temeiul articolelor 68, 67 și 77.

2. Fără a aduce atingere articolului 183, întreprinderile care obțin informații de la alte întreprinderi anterior, în cursul sau ulterior procesului de negociere a acordurilor privind

accesul sau interconectarea trebuie să folosească informațiile respective numai în scopul în care au fost furnizate și să respecte în orice moment caracterul confidențial al informațiilor transmise sau păstrate. Întreprinderile respective nu comunică informațiile primite altei părți, inclusiv altor departamente, filiale sau parteneri, pentru care aceste informații ar putea reprezenta un avantaj concurențial.

3. Negocierile se desfășoară prin intermediari neutri atunci când condițiile de concurență impun acest lucru.

Articolul 67

Sistemele de acces condiționat și alte tipuri de infrastructură

1. Statele membre se asigură că, în ceea ce privește accesul condiționat la serviciile de emisie digitală de radio și televiziune furnizate telespectatorilor și ascultătorilor în Uniune, indiferent de mijloacele de transmisie, sunt aplicate condițiile stabilite în partea I a anexei I. În urma unei analize de piață prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol, statele membre pot aplica aceste condiții și altor infrastructuri menționate în partea II a anexei I.

2. Condițiile aplicate în conformitate cu prezentul articol nu trebuie să aducă atingere competenței statelor membre de a impune obligații în ceea ce privește modul de prezentare a EPG-urilor și a facilităților instrumentelor de prezentare și navigare similare.

3. Fără a aduce atingere alineatului (1) de la prezentul articol, autoritățile naționale de reglementare pot reexamina condițiile aplicate în conformitate cu prezentul articol, prin realizarea unei analize de piață în conformitate cu articolul 73 alineatul (1) pentru a stabili dacă să păstreze, să modifice sau să retragă condițiile aplicate.

5.3.2. CAPITOLUL II: Reguli simetrice de acces

Articolul 68

Competențele și responsabilitățile autorităților naționale de reglementare și ale altor autorități competente în ceea ce privește accesul și interconectarea

1. În vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 3, autoritățile naționale de reglementare sau, în cazul alineatului (2) primul paragraf literele (b) și (c) de la prezentul articol, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente încurajează și, după caz, asigură, în conformitate cu prezentul regulament, accesul și interconectarea adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor, exercitându-și responsabilitățile astfel încât să promoveze eficiența, concurența durabilă, implementarea rețelelor gigabit, facilitatorii de servicii inovatoare, investițiile și inovarea eficiente și furnizarea durabilă de servicii de comunicații electronice, de servicii ale societății informaționale și de conținut și să ofere beneficii maxime utilizatorilor finali.

   Acestea furnizează orientări și pun la dispoziția publicului procedurile aplicabile pentru a beneficia de acces și interconectare în vederea asigurării faptului că întreprinderile, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii și furnizorii de rețele de comunicații electronice cu o acoperire geografică limitată pot beneficia ca urmare a obligațiilor impuse.

2. În special, fără a aduce atingere măsurilor care pot fi luate cu privire la întreprinderile desemnate ca având putere semnificativă pe piață în conformitate cu articolul 77, autoritățile naționale de reglementare sau, în cazul de la literele (b) și (c) din prezentul

paragraf, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente sunt în măsură să impună:

(a) în măsura necesară pentru a asigura conectivitatea de la un capăt la altul, obligații pentru întreprinderile care fac obiectul unei autorizații generale și care controlează accesul către utilizatorii finali, inclusiv, în cazurile justificate, obligația de a asigura interconectarea rețelelor lor, dacă aceasta nu s-a realizat încă;

(b) în situații justificate și în măsura în care acest lucru este necesar, obligații pentru întreprinderile care fac obiectul unei autorizații generale și care controlează accesul către utilizatorii finali de a asigura interoperabilitatea serviciilor lor;

(c) în cazuri justificate, în care conectivitatea de la un capăt la altul între utilizatorii finali este pusă în pericol din cauza lipsei interoperabilității între serviciile de comunicații interpersonale, și în măsura necesară pentru a asigura conectivitatea de la un capăt la altul între utilizatorii finali, obligații pentru furnizorii relevanți de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, care ating un nivel semnificativ de acoperire și de preluare de către utilizatori, de a asigura interoperabilitatea serviciilor lor;

(d) în măsura necesară pentru a asigura accesul utilizatorilor finali la serviciile de emisie digitală de radio și televiziune și la serviciile complementare asociate determinate de statele membre, obligații pentru operatori de a furniza acces la celelalte infrastructuri menționate în partea II a anexei I în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.

Obligațiile menționate la primul paragraf litera (c) se impun numai:

(i) în măsura necesară pentru a se asigura interoperabilitatea serviciilor de comunicații interpersonale și pot include obligații proporționale pentru furnizorii serviciilor respective de a publica și a permite utilizarea, modificarea și redistribuirea informațiilor relevante de către autorități și alți furnizori sau de a utiliza și a pune în aplicare standardele sau specificațiile enumerate la articolul 187 alineatul (1) sau oricare alte standarde europene ori internaționale relevante;

(ii) în cazul în care Comisia, după ce a consultat OAREC și ținând seama de avizul acestuia, a identificat o amenințare apreciabilă la adresa conectivității de la un capăt la altul între utilizatorii finali în întreaga Uniune Europeană sau în cel puțin trei state membre și a adoptat măsuri de punere în aplicare ce precizează natura și domeniul de aplicare ale oricăror obligații care pot fi impuse.

Măsurile de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf litera (b) de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 199 alineatul (4).

Articolul 69

Măsuri simetrice

1. Fără a aduce atingere articolului 68 alineatele (1) și (2), autoritățile naționale de reglementare pot să impună obligații, în urma unei cereri rezonabile de acordare a accesului la cablajele și cablurile și la facilitățile asociate din interiorul clădirilor sau

până la primul punct de concentrare ori de distribuție, după cum este determinat de autoritatea națională de reglementare, în cazul în care punctul respectiv este situat în afara clădirii. Astfel de obligații pot fi impuse furnizorilor de rețele de comunicații electronice sau proprietarilor de astfel de cablaje și cabluri și facilități asociate care nu sunt furnizori de rețele de comunicații electronice, în cazul în care acest lucru este justificat pe motiv că multiplicarea unor astfel de elemente de rețea ar fi ineficientă din punct de vedere economic sau imposibil de realizat din punct de vedere fizic. Condițiile de acces impuse pot include norme specifice privind accesul la astfel de elemente de rețea și la facilitățile și serviciile asociate, privind transparența și nediscriminarea, precum și privind condițiile echitabile și rezonabile.

2. În cazul în care o autoritate națională de reglementare ajunge la concluzia că este posibil ca obligațiile impuse în conformitate cu alineatul (1) să nu abordeze în mod suficient barierele economice sau fizice însemnate și netranzitorii în calea reproducerii, care stau la baza unei situații existente sau emergente pe piață, limitând în mod semnificativ rezultatele concurențiale pentru utilizatorii finali, aceasta poate impune obligațiile de acces, dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuție, în condiții echitabile și rezonabile, cu excepția cazului în care circumstanțe specifice și justificate impun o orientare în funcție de costuri. La stabilirea amplorii obligației dincolo de primul punct de concentrare sau de distribuție, autoritatea națională de reglementare ține seama în cea mai mare măsură de orientările relevante ale OAREC.

3. Autoritățile naționale de reglementare nu impun obligații în conformitate cu alineatul (2) furnizorilor de rețele de comunicații electronice în cazul în care stabilesc oricare dintre următoarele:

   (a) furnizorul are caracteristicile enumerate la articolul 84 alineatul (1) și pune la dispoziție un mijloc alternativ viabil și similar de a ajunge la utilizatorii finali prin furnizarea accesului la o rețea gigabit oricărei întreprinderi, în condiții echitabile, nediscriminatorii și rezonabile; autoritățile naționale de reglementare pot extinde această derogare la alți furnizori care oferă, în condiții echitabile, nediscriminatorii și rezonabile, acces la o rețea gigabit;

   (b) impunerea unor obligații ar afecta viabilitatea economică sau financiară a instalării unei rețele noi, în special prin proiecte locale de dimensiuni mai mici.

3. Obligațiile și condițiile impuse în conformitate cu prezentul articol sunt obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii. Acestea sunt puse în aplicare în conformitate cu procedurile menționate la articolele 85 și 184. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente care au impus astfel de obligații sau condiții evaluează efectele acestora în termen de cinci ani de la adoptarea măsurii anterioare referitoare la aceleași întreprinderi și evaluează oportunitatea retragerii sau a modificării lor în funcție de evoluția condițiilor. Autoritățile respective notifică rezultatul evaluării lor în conformitate cu procedurile menționate la articolele 85 și 184.

4. În sensul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, autoritatea națională de reglementare poate interveni din proprie inițiativă, atunci când acest lucru este justificat în vederea asigurării obiectivelor de politică prevăzute la articolul 3, în conformitate cu prezentul regulament.

5. Până la 31 octombrie 2029, OAREC evaluează eficacitatea orientărilor privind abordările comune pentru identificarea punctului terminal al rețelei în diferite topologii de rețea în

ceea ce privește contribuția la o definire coerentă a amplasării punctelor terminale ale rețelei de către autoritățile naționale de reglementare.

Articolul 70

Roaming localizat

1. Fără a aduce atingere articolului 68 alineatele (1) și (2), autoritățile naționale de reglementare au competența de a impune întreprinderilor care furnizează sau sunt autorizate să furnizeze rețele de comunicații electronice obligații privind utilizarea în comun a infrastructurii pasive sau obligații privind încheierea de acorduri de acces localizat la roaming, în ambele cazuri dacă sunt în mod direct necesare pentru furnizarea la nivel local a serviciilor care se bazează pe utilizarea spectrului de frecvențe radio, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu condiția ca niciun mijloc de acces alternativ viabil și similar la utilizatorii finali să nu fie pus la dispoziția niciunei întreprinderi conform unor condiții echitabile și rezonabile. Autoritățile naționale de reglementare pot impune astfel de obligații numai dacă această posibilitate este expres prevăzută la acordarea drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio și se justifică din motiv că, în domeniul în care se aplică astfel de obligații, instalarea determinată de piață a infrastructurilor pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice care se bazează pe utilizarea spectrului de frecvențe radio este împiedicată de obstacole economice sau fizice insurmontabile, și, prin urmare, utilizatorii finali au un acces foarte deficitar sau nu au acces la rețele și servicii. În aceste împrejurări, în care accesul la infrastructura pasivă și utilizarea în comun a acesteia nu sunt suficiente pentru a rezolva situația, autoritățile naționale de reglementare pot să impună obligații privind utilizarea în comun a infrastructurii active.
2. Autoritățile naționale de reglementare țin seama de:
    (a) necesitatea de a maximiza conectivitatea în întreaga Uniune, de-a lungul rutelor de transport principale și în anumite zone teritoriale, și posibilitatea de a lărgi semnificativ gama de opțiuni a utilizatorilor finali și de a crește calitatea serviciilor oferite acestora;
    (b) utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio;
    (c) fezabilitatea tehnică a utilizării în comun și a condițiilor aferente;
    (d) situația concurenței bazate pe infrastructură, precum și a concurenței bazate pe servicii;
    (e) inovarea tehnologică;
    (f) necesitatea imperativă de a sprijini stimularea gazdei să implementeze în primul rând infrastructura.
3. În cazul soluționării litigiilor, autoritățile naționale de reglementare pot, printre altele, să impună beneficiarului obligației de utilizare în comun sau de acces obligația de a pune în comun sau de a partaja spectrul de frecvențe radio cu gazda infrastructurii în zona relevantă sau de a permite accesul altor utilizatori la spectrul de frecvențe radio în anumite regiuni sau la nivel național.

Articolul 71

Măsuri simetrice pentru tranziția către fibră optică

1. Autoritatea națională de reglementare impune unui furnizor care instalează o rețea de fibră până acasă (FTTH) în zona în care dezactivarea rețelelor de cupru a fost impusă obligația de a conecta, la cererea utilizatorului, gospodăriile deservite de rețeaua sa de fibră optică. În cazul în care în zonă sunt prezenți mai mulți furnizori, autoritatea națională de reglementare poate impune astfel de obligații numai unuia dintre furnizori, pe baza unor criterii transparente, proporționale și nediscriminatorii.
2. În analiza de piață efectuată în temeiul articolului 73 alineatul (1) în contextul dezactivării rețelei de cupru, autoritatea națională de reglementare definește condițiile pentru obligațiile în materie de acces, inclusiv calculul recuperării costurilor, după caz.
3. În cazul în care autoritatea națională de reglementare ajunge la concluzia că costurile depășesc o taxă normală de conectare și că o taxă suplimentară de conectare poate fi justificată, aceasta se asigură că, atunci când este suportată de utilizatorii finali, o astfel de taxă suplimentară este echitabilă și rezonabilă. Autoritatea națională de reglementare poate decide să stabilească nivelul maxim al taxelor de conectare care trebuie plătite de utilizatorii finali.
4. În zonele în care s-a impus dezactivarea rețelelor de cupru, în cazul în care conectarea gospodăriilor impune furnizorilor de rețele de comunicații electronice să instaleze cablaje și cabluri noi din fibră optică și facilități asociate în interiorul unei unități locative colective, proprietarul sau administratorul unei astfel de unități locative colective permite această instalare la cererea oricărui rezident al unității locative colective.
5. Obligația de a permite instalarea cablajelor și cablurilor de fibră optică și a facilităților asociate în interiorul unei unități locative colective se consideră îndeplinită odată ce un singur furnizor de rețele de comunicații electronice a instalat rețeaua. Autoritatea națională de reglementare impune măsuri în temeiul articolului 68 alineatul (1) și al articolului 69 atunci când este necesar pentru a asigura accesul efectiv al altor furnizori de rețele de comunicații electronice la noile cablaje și cabluri din fibră optică și la facilitățile asociate.
6. Autoritatea națională de reglementare poate solicita oricărui alt furnizor de rețele de comunicații electronice să procedeze la o astfel de instalare în cazul în care furnizorul de rețele de comunicații electronice care a deservit unitatea locativă colective oferă o justificare argumentată care dovedește imposibilitatea de a respecta această obligație.

5.4. TITLUL IV: PIEȚE ȘI CONCURENȚĂ

5.4.1. CAPITOLUL I Analiza pieței și puterea semnificativă pe piață

Articolul 72

Definiția pieței

1. În cazul în care autoritățile naționale de reglementare intenționează să definească piețe relevante adecvate circumstanțelor naționale, acestea fac acest lucru în conformitate cu principiile dreptului concurenței. Atunci când definesc piețele geografice relevante de pe teritoriul lor, autoritățile naționale de reglementare iau în considerare gradul de concurență la nivelul infrastructurii.

   Comisia analizează periodic tendințele generale din Uniune, pe baza rezultatelor consultării părților interesate, și evaluează, prin trimitere la articolul 73 alineatul (1)

literele (a), (b) și (c), dacă este necesară adoptarea unei recomandări privind pieţele relevante de produse și servicii („recomandarea privind pieţele”). Comisia poate adopta recomandarea privind pieţele, după o consultare publică, inclusiv cu autoritățile naționale de reglementare, și ținând seama de avizul OAREC.

Recomandarea identifică pieţele de produse și servicii din sectorul comunicațiilor electronice ale căror caracteristici pot să justifice impunerea unor obligații de reglementare prevăzute în prezentul regulament, fără a aduce atingere pieţelor care pot fi definite, în anumite situații, în temeiul dreptului concurenței. Aceste pieţe de produse și servicii sunt definite în conformitate cu principiile dreptului concurenței. În cazul în care decide să adopte recomandarea privind pieţele, Comisia o revizuiește periodic.

În cazul în care o piață este inclusă în recomandarea privind pieţele, autoritățile naționale de reglementare revizuiesc piața. Pieţele pe care se impune reglementarea *ex ante* sunt revizuite o dată la cinci ani pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite criteriile menționate la articolul 73 alineatul (1).

2. Autoritățile naționale de reglementare țin seama, după caz, de rezultatele analizei anchetei geografice efectuate în conformitate cu articolul 183 alineatul (12).

Articolul 73

Procedura de analiză a pieței

1. Autoritățile naționale de reglementare determină dacă o piață relevantă definită în conformitate cu articolul 72 prezintă caracteristici care pot justifica impunerea obligațiilor în materie de reglementare prevăzute în prezentul regulament. Autoritățile naționale de reglementare efectuează o analiză, dacă este cazul în colaborare cu autoritățile naționale din domeniul concurenței.

   Înainte de dezactivarea rețelelor de cupru, autoritățile naționale de reglementare efectuează revizuiri ale pieţelor relevante, acoperind cel puțin domeniile afectate de dezactivarea rețelelor de cupru.

   Autoritățile naționale de reglementare urmează procedurile prevăzute la articolele 85 și 184 atunci când efectuează analize de piață și acționează în timp util, încheind procesul în termen de un an.

   Se poate considera că o piață prezintă caracteristici care justifică impunerea obligațiilor în materie de reglementare prevăzute în prezentul regulament dacă următoarele criterii sunt îndeplinite cumulativ:

   (a) există obstacole însemnate și netranzitorii structurale, juridice sau în materie de reglementare în calea intrării;

   (b) există o structură de piață care nu tinde către o concurență efectivă în orizontul de timp relevant, având în vedere situația concurenței bazate pe infrastructură și a altor surse de concurență, dincolo de obstacolele la intrare;

   (c) dreptul concurenței este insuficient pentru a remedia de unul singur în mod corespunzător disfuncționalitatea (disfuncționalitățile) identificată (identificate) a (ale) pieței.

   În cazul în care o autoritate națională de reglementare efectuează o analiză a pieței care este inclusă în recomandare, aceasta consideră că au fost îndeplinite criteriile de la literele (a), (b) și (c), cu excepția cazului în care autoritatea națională de reglementare

stabilește că unul sau mai multe dintre respectivele criterii nu sunt îndeplinite în circumstanțele naționale specifice.

2. În cazul în care o autoritate națională de reglementare efectuează analiza prevăzută la alineatul (1), aceasta ia în considerare, dintr-o perspectivă orientată spre viitor, modul în care s-ar dezvolta piețele în absența reglementării impuse în temeiul prezentului articol. În analiza sa, autoritatea națională de reglementare ia în considerare toate elementele următoare:

   (a) evoluțiile pieței care afectează probabilitatea ca piața relevantă să tindă către o concurență efectivă;

   (b) toate constrângerile concurențiale relevante, la nivelul angro și la nivelul cu amănuntul, indiferent dacă se consideră că respectivele constrângeri sunt determinate de rețelele de comunicații electronice, de serviciile de comunicații electronice sau de alte tipuri de servicii ori aplicații care sunt comparabile din perspectiva utilizatorului final și indiferent dacă respectivele constrângeri fac parte din piața relevantă;

   (c) alte tipuri de reglementări sau măsuri impuse care afectează piața relevantă sau piața (piețele) cu amănuntul conexă (conexe) pe toată durata perioadei relevante, inclusiv, fără a se limita la, obligațiile impuse în conformitate cu articolele 64, 68 și 69;

   (d) reglementarea impusă pe alte piețe relevante în temeiul prezentului articol.

3. În cazul în care o autoritate națională de reglementare concluzionează că o piață relevantă nu justifică impunerea de obligații în materie de reglementare în conformitate cu procedura de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol sau în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol, aceasta nu impune nicio obligație de reglementare specifică în conformitate cu articolul 77 și retrage obligațiile anterioare impuse în conformitate cu articolul 77.

4. Autoritățile naționale de reglementare iau în considerare impunerea unei perioade de notificare prealabilă adecvate pentru măsurile corective care urmează să fie eliminate, ținând seama de necesitatea de a asigura o tranziție durabilă pentru beneficiarii acestor obligații și utilizatorii finali, de posibilitatea de alegere a utilizatorului final și de faptul că reglementarea respectivă nu continuă mai mult decât este necesar. Atunci când stabilesc această perioadă de notificare prealabilă, autoritățile naționale de reglementare pot stabili condiții specifice și perioade de notificare prealabilă în legătură cu acordurile de acces existente.

5. În cazul în care o autoritate națională de reglementare stabilește că pe o piață relevantă se justifică impunerea unor obligații de reglementare în conformitate cu alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, aceasta identifică orice întreprinderi care individual sau împreună dețin o putere semnificativă pe piața relevantă respectivă în conformitate cu articolul 76. Autoritatea națională de reglementare impune acestor întreprinderi obligații de reglementare corespunzătoare specifice în conformitate cu articolul 77 sau menține ori modifică aceste obligații dacă acestea există deja în cazul în care consideră că rezultatul pentru utilizatorii finali nu ar fi efectiv concurențial în absența obligațiilor respective.

6. Măsurile adoptate în conformitate cu dispozițiile alineatelor (3) și (4) de la prezentul articol fac obiectul procedurilor menționate la articolele 85 și 184. Autoritățile naționale de reglementare efectuează o analiză a pieței relevante și notifică proiectul de măsură corespunzător în conformitate cu articolul 85 în termen de cinci ani de la adoptarea unei

măsuri anterioare, în cazul în care autoritatea națională de reglementare a definit piața relevantă și a stabilit întreprinderile care au putere semnificativă pe piață.

Articolul 74

Procedura de identificare a piețelor transnaționale

1. În cazul în care Comisia sau cel puțin două autorități naționale de reglementare vizate depun o cerere motivată care include dovezi în acest sens, OAREC efectuează o analiză a unei piețe transnaționale potențiale. După consultarea părților interesate și ținând seama de analiza efectuată de OAREC, Comisia poate adopta decizii de identificare a piețelor transnaționale în conformitate cu principiile dreptului concurenței.
2. În cazul piețelor transnaționale identificate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, autoritățile naționale de reglementare vizate efectuează împreună analiza de piață, ținând seama de orientările PSP, și decid de comun acord asupra impunerii, menținerii, modificării sau retragerii oricăror obligații de reglementare menționate la articolul 73 alineatul (4). Autoritățile naționale de reglementare vizate notifică în comun Comisiei proiectele lor de măsuri privind analiza de piață și orice obligații în materie de reglementare în temeiul articolului 85.
3. Două sau mai multe autorități naționale de reglementare pot, de asemenea, să notifice împreună proiectele lor de măsuri privind analiza de piață și orice obligații în materie de reglementare în absența piețelor transnaționale, în cazul în care consideră că în jurisdicțiile lor condițiile de piață sunt suficient de omogene.

Articolul 75

Procedura de identificare a cererii transnaționale

OAREC efectuează o analiză a cererii transnaționale a utilizatorilor finali de produse și servicii care sunt furnizate în cadrul Uniunii, dacă primește o cerere motivată care furnizează dovezi în acest sens din partea Comisiei sau a cel puțin două dintre autoritățile naționale de reglementare vizate care arată că există o problemă gravă legată de cerere care trebuie soluționată. OAREC poate, de asemenea, să efectueze o astfel de analiză dacă primește o cerere motivată din partea participanților la piață care furnizează suficiente dovezi în acest sens și consideră că există o problemă gravă legată de cerere care trebuie soluționată. Analiza OAREC nu afectează constatările privind existența unor piețe transnaționale în conformitate cu articolul 74 alineatul (1) și constatările privind existența unor piețe geografice naționale sau subnaționale, constatări făcute de autoritățile naționale de reglementare în conformitate cu articolul 72.

Articolul 76

Întreprinderile cu putere semnificativă pe piață

1. În cazul în care o autoritate națională de reglementare identifică o întreprindere ca având putere semnificativă pe piață în conformitate cu procedura menționată la articolul 73, se aplică alineatul (2) de la prezentul articol.
2. Se consideră că o întreprindere deține putere semnificativă pe piață în cazul în care, fie individual, fie împreună cu alte întreprinderi, se găsește într-o poziție echivalentă cu poziția dominantă, și anume o poziție de putere economică care îi permite să se comporte într-o măsură apreciabilă independent față de concurenți, clienți și, în cele din urmă, față de consumatori.

3. În special, autoritățile naționale de reglementare, atunci când examinează dacă două sau mai multe întreprinderi ocupă împreună o poziție dominantă pe piață, acționează în conformitate cu dreptului Uniunii și țin seama de orientările privind analiza pieței și evaluarea puterii semnificative pe piață publicate de Comisie în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol.

4. Atunci când o întreprindere deține putere semnificativă pe o piață specifică, aceasta poate fi, de asemenea, desemnată ca având o putere semnificativă pe o piață aflată în strânsă legătură, în cazul în care legăturile dintre cele două permit valorificarea puterii de pe piața specifică pe piața cu care se află în strânsă legătură, consolidând astfel puterea pe piață a întreprinderii. Prin urmare, măsurile corective care urmăresc să prevină o asemenea valorificare pot fi aplicate pe piața aflată în strânsă legătură în temeiul articolelor 77-84.

5. După consultarea OAREC, Comisia publică orientări pentru analiza pieței și evaluarea puterii semnificative pe piață („orientările PSP”) care respectă principiile relevante ale dreptului concurenței. Orientările PSP includ orientări pentru autoritățile naționale de reglementare privind aplicarea conceptului de putere semnificativă pe piață în contextul specific al reglementării *ex ante* a piețelor comunicațiilor electronice, ținând seama de cele trei criterii enumerate la articolul 73 alineatul (1).

5.4.2. CAPITOLUL II: Măsuri corective impuse întreprinderilor care dețin o putere semnificativă pe piață

Articolul 77

Impunerea, modificarea sau retragerea obligațiilor impuse întreprinderilor cu putere semnificativă pe piață

1. Atunci când evaluează condițiile concurențiale ale unei anumite piețe și necesitatea unei intervenții de reglementare, autoritățile naționale de reglementare iau în considerare, în conformitate cu articolul 73 alineatul (2), în primul rând influența asupra dinamicii concurențiale a reglementărilor existente, a posibilelor angajamente oferite sau a măsurilor corective impuse în contextul procedurilor în temeiul legislației naționale sau a Uniunii în materie de concurență sau al acordurilor comerciale.

2. În conformitate cu principiul proporționalității, în cazul în care o întreprindere este desemnată ca având putere semnificativă pe o anumită piață în urma unei analize de piață efectuate în conformitate cu articolul 73, o autoritate națională de reglementare alege modalitatea cea mai puțin intruzivă de abordare a posibilelor probleme identificate în analiza de piață. În cadrul acestei evaluări, autoritățile naționale de reglementare iau în considerare angajamentele oferite de operatorii desemnați ca având putere semnificativă pe piață în temeiul articolului 83.

3. Obligațiile impuse în conformitate cu prezentul articol:

   (a) se bazează pe natura problemei identificate de o autoritate națională de reglementare în analiza pieței efectuată de aceasta, ținând seama, după caz, de identificarea cererii transnaționale în temeiul articolului 75;

   (b) trebuie să fie proporționale, ținând seama de costuri și de beneficii;

   (c) trebuie să fie justificate din perspectiva obiectivelor stabilite la articolul 3;

   (d) se impun în urma unei consultări în conformitate cu articolele 85 și 184.

4. În cazul în care o întreprindere este desemnată ca având o putere semnificativă pe piață, autoritățile naționale de reglementare pot, după caz, să impună obligații precum obligațiile de transparență și de nediscriminare în prima etapă a evaluării.

   În cazul în care o autoritate națională de reglementare consideră că obligațiile menționate mai sus nu sunt suficiente sau nu sunt adecvate, aceasta examinează dacă impunerea unor astfel de obligații în combinație cu obligațiile impuse numai în conformitate cu articolul 80 ar fi un mijloc proporțional și suficient pentru atingerea obiectivelor prevăzute la articolul 3.

   Fără a aduce atingere articolului 80, în cazul în care consideră că sunt necesare obligații suplimentare privind accesul, autoritățile naționale de reglementare impun obligațiile de acordare a accesului armonizat prevăzute la articolul 81.

   Numai în cazul în care autoritățile naționale de reglementare furnizează justificări întemeiate care demonstrează că astfel de obligații impuse în conformitate cu articolele 80 și 81 nu abordează problemele de concurență identificate pe piața în cauză, acestea pot impune alte obligații privind accesul la anumite elemente și servicii de rețea active sau virtuale și utilizarea anumitor elemente de rețea și a facilităților asociate, în temeiul articolului 78.

   În plus față de obligațiile menționate la al patrulea paragraf de la prezentul alineat, în cazul în care obligațiile prevăzute la articolele 77-84 nu sunt adecvate, autoritățile naționale de reglementare pot impune obligația de separare contabilă, obligația de control al prețurilor și obligațiile de contabilitate analitică.

   Obligațiile impuse nu au efect retroactiv. Atunci când apar circumstanțe excepționale justificate în mod corespunzător, obligațiile pot fi impuse cu o dată de începere diferită de cea prevăzută în mod obișnuit.

5. Autoritățile naționale de reglementare notifică Comisiei deciziile de impunere, modificare sau retragere a obligațiilor impuse întreprinderilor, în conformitate cu procedura menționată la articolul 85.

6. În cazul evoluțiilor pieței, inclusiv al acordurilor comerciale, sau al angajamentelor care nu necesită modificarea definiției pieței sau a evaluării puterii semnificative pe piață și care nu justifică o nouă analiză de piață în conformitate cu articolul 73, autoritatea națională de reglementare evaluează fără întârziere dacă este necesar să se revizuiască obligațiile impuse întreprinderilor desemnate ca având putere semnificativă pe piață și să se modifice orice decizie anterioară, inclusiv prin retragerea obligațiilor sau impunerea de noi obligații, pentru a se asigura că aceste obligații continuă să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol. Astfel de modificări sunt impuse numai în urma unor consultări în conformitate cu articolele 85 și 184.

7. Autoritățile naționale de reglementare impun obligațiile fără a aduce atingere:

   (a) articolelor 67, 68 și 69;

   (b) articolelor 50, 52, 64 și 100 și dispozițiilor relevante din Directiva 2002/58/CE care conțin obligații pentru întreprinderi, altele decât cele desemnate ca având putere semnificativă pe piață;

   (c) necesității de a respecta angajamentele internaționale.

8. Pentru a contribui la aplicarea consecventă a măsurilor corective, Comisia poate, în strânsă cooperare cu OAREC, să emită orientări pentru a sprijini autoritățile naționale de

reglementare în ceea ce privește punerea în aplicare coerentă a obligațiilor care le revin în temeiul prezentului articol.

Articolul 78

Obligațiile privind accesul la anumite elemente de rețea și la facilitățile asociate, precum și la utilizarea acestora

1. Autoritățile naționale de reglementare pot impune întreprinderilor, în conformitate cu articolul 77, obligații de a da curs cererilor rezonabile de acces la anumite elemente de rețea și la facilitățile asociate, altele decât cele identificate la articolele 80 și 81, și de utilizare a acestora, în situații în care autoritățile naționale de reglementare consideră că refuzul accesului sau condițiile nerezonabile cu efect similar ar împiedica apariția unei piețe cu amănuntul concurențiale și durabile și nu ar fi în interesul utilizatorului final. Autoritățile naționale de reglementare pot obliga întreprinderile, printre alte:

   (a) să acorde terților acces la și să permită utilizarea anumitor elemente fizice de rețea și facilități asociate, după caz, inclusiv acces necondiționat la bucla și la subbucla locală;

   (b) să acorde terților acces la anumite elemente și servicii de rețea active sau virtuale;

   (c) să negocieze cu bună-credință cu întreprinderile care solicită acces;

   (d) să nu retragă accesul deja acordat la infrastructură;

   (e) să furnizeze anumite servicii angro în vederea revânzării acestora de către terți;

   (f) să acorde acces deschis la interfețele tehnice, la protocoale sau la alte tehnologii-cheie care sunt indispensabile pentru interoperabilitatea serviciilor sau a serviciilor de rețele virtuale;

   (g) să furnizeze colocare sau alte forme de utilizare în comun a facilităților asociate;

   (h) să furnizeze anumite servicii necesare asigurării interoperabilității serviciilor de la un capăt la altul pentru utilizatori sau roaming în rețelele mobile;

   (i) să furnizeze acces la sistemele de asistență operațională sau la sistemele de software similare necesare în vederea asigurării unei concurențe loiale în domeniul prestării de servicii;

   (j) să interconecteze rețele sau infrastructuri de rețele;

   (k) să furnizeze acces la serviciile asociate, precum serviciul de identificare, localizare și prezență.

   Autoritățile naționale de reglementare au competența de a supune aceste obligații unor condiții privind caracterul echitabil și rezonabil, precum și privind promptitudinea.

2. Atunci când autoritățile naționale de reglementare analizează oportunitatea de a impune oricare dintre posibilele obligații specifice menționate la alineatul (1), mai ales atunci când evaluează, în conformitate cu principiul proporționalității, dacă și în ce mod se impun aceste obligații, acestea analizează dacă alte forme de acces la inputurile angro, fie pe aceeași piață angro, fie pe o piață angro conexă, ar fi suficiente pentru a soluționa

problema identificată în interesul utilizatorilor finali. Evaluarea respectivă include oferte comerciale în materie de acces, accesul reglementat în temeiul articolelor 68 și 69 ori accesul reglementat, existent sau preconizat, la alte inputuri angro în temeiul prezentului articol. Autoritățile naționale de reglementare iau în considerare, în special, următorii factori:

(a) viabilitatea tehnică și economică a utilizării sau a instalării unor infrastructuri concurente, având în vedere ritmul de dezvoltare a pieței și ținând seama de natura și tipul interconectării sau accesului în cauză, inclusiv de viabilitatea altor produse de acces din amonte, cum ar fi accesul la conducte;

(b) evoluția tehnologică preconizată care afectează conceperea și gestionarea rețelei;

(c) necesitatea de a asigura neutralitatea tehnologică care să le permită părților să își proiecteze și să își gestioneze propriile rețele;

(d) fezabilitatea furnizării accesului oferit, ținând seama de capacitatea disponibilă;

(e) investiția inițială a proprietarului infrastructurii, având în vedere orice investiție publică făcută și riscurile aferente investiției, în special în ceea ce privește investițiile în rețele gigabit și nivelurile de risc aferente acestora;

(f) necesitatea salvgardării concurenței pe termen lung, acordând o atenție deosebită unei concurențe eficiente din punct de vedere economic la nivelul infrastructurii și modelelor de afaceri inovatoare care sprijină concurența durabilă, cum ar fi cele bazate pe coinvestiții în rețele;

(g) după caz, orice drepturi de proprietate intelectuală relevante;

(h) furnizarea de servicii paneuropene.

3. Atunci când impun unei întreprinderi obligații de furnizare a accesului în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, autoritățile naționale de reglementare au competența de a stabili condițiile tehnice sau operaționale care trebuie îndeplinite de către furnizor sau de către beneficiarii accesului în cauză, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura operarea în condiții normale a rețelei. Obligațiile referitoare la respectarea anumitor standarde și specificații tehnice respectă standardele și specificațiile prevăzute în conformitate cu articolul 189.

Articolul 79

Controlul prețurilor și obligațiile în ceea ce privește contabilitatea analitică

1. O autoritate națională de reglementare poate impune, în conformitate cu articolul 77, obligații privind recuperarea costurilor și controlul prețurilor, inclusiv obligații privind bazarea prețurilor pe costuri, precum și obligații privind sistemele de contabilitate analitică, pentru furnizarea anumitor tipuri de interconectare sau acces, în situațiile în care o analiză a pieței indică o lipsă a unei concurențe efective ce reflectă faptul că este posibil ca întreprinderea în cauză să mențină prețurile la un nivel excesiv de ridicat sau să comprime prețurile în detrimentul utilizatorilor finali.

Pentru a determina oportunitatea impunerii unor obligații privind controlul prețurilor, autoritățile naționale de reglementare țin seama de necesitatea de a promova concurența

și interesele pe termen lung ale utilizatorilor finali în ceea ce privește instalarea și adoptarea rețelelor gigabit. În special, pentru a încuraja investițiile întreprinderii, inclusiv în rețelele gigabit, autoritățile naționale de reglementare iau în considerare investițiile realizate de întreprindere, în special în cazul în care au fost efectuate noi investiții. În cazul în care autoritățile naționale de reglementare consideră că obligațiile de control al prețurilor sunt oportune, acestea permit întreprinderii realizarea unei rate rezonabile de rentabilitate a capitalului adecvat investit, ținând seama de orice riscuri specifice unui anumit nou proiect de investiție în rețea.

Autoritățile naționale de reglementare iau în considerare posibilitatea de a nu impune sau de a nu menține obligații în temeiul prezentului articol, în cazul în care stabilesc că există o presiune demonstrabilă la nivelul prețurilor cu amănuntul și că orice obligație impusă în conformitate cu articolul 77, inclusiv, în special, orice test de multiplicare economică, asigură accesul efectiv și nediscriminatoriu.

Atunci când autoritățile naționale de reglementare consideră că este oportun să impună obligații de control al prețurilor pentru accesul la elementele de rețea existente, acestea țin seama, de asemenea, de beneficiile prețurilor angro predictibile și stabile în asigurarea unei intrări eficiente pe piață și a unor stimulente suficiente pentru toate întreprinderile în vederea instalării de rețele noi și modernizate.

2. Autoritățile naționale de reglementare se asigură că toate mecanismele de recuperare a costurilor și metodele de stabilire a prețurilor obligatorii sunt destinate promovării instalării de rețele noi și modernizate, a eficienței, a concurenței durabile, precum și maximizării avantajelor durabile pentru utilizatorii finali. În acest sens, autoritățile naționale de reglementare pot lua în considerare și prețurile disponibile pe piețe concurențiale comparabile.

3. În cazul în care o întreprindere are obligația de a-și baza prețurile pe costuri, sarcina de a dovedi că tarifele pe care le aplică sunt bazate pe costuri, inclusiv o rată rezonabilă a rentabilității investiției, revine întreprinderii respective. În scopul calculării costului furnizării eficiente a serviciilor, autoritățile naționale de reglementare pot folosi metode de contabilitate analitică diferite de cele folosite de întreprinderea în cauză. Autoritățile naționale de reglementare pot cere unei întreprinderi să își justifice integral prețurile și, după caz, pot cere ajustarea prețurilor.

4. Autoritățile naționale de reglementare se asigură că, atunci când punerea în aplicare a unui sistem de contabilitate analitică este obligatorie pentru a sprijini controlul prețurilor, se pune la dispoziția publicului o descriere a sistemului de contabilitate analitică, prezentând cel puțin categoriile principale în cadrul cărora sunt grupate costurile și regulile utilizate pentru alocarea costurilor. Un organism independent calificat verifică respectarea sistemului de contabilitate analitică și publică anual o declarație de conformitate.

Articolul 80

Accesul la rețelele pasive

1. O autoritate națională de reglementare poate, în conformitate cu articolul 77, să impună întreprinderilor obligația de a da curs cererilor rezonabile de acces la fibra neagră și la activele de inginerie civilă și de utilizare a acestora, inclusiv, însă fără a se limita la, clădirile sau intrările în clădiri, cablajul clădirilor, inclusiv cablurile, antenele, turnurile și alte construcții de susținere, pilonii, stâlpii, conductele, țevile, căminele de vizitare, gurile de vizitare și cabinetele, în situațiile în care, în urma luării în considerare a analizei

pieței, autoritatea națională de reglementare concluzionează că refuzul accesului sau accesul conform unor condiții nerezonabile cu un efect similar ar împiedica apariția unei piețe concurențiale durabile și nu ar fi în interesul utilizatorului final.

2. Autoritățile naționale de reglementare pot impune unei întreprinderi obligații de a furniza accesul în conformitate cu prezentul articol, indiferent dacă activele care sunt afectate de obligație fac sau nu parte din piața relevantă în conformitate cu analiza pieței, cu condiția ca obligația să fie necesară și proporțională pentru îndeplinirea obiectivelor de la articolul 3.

Articolul 81

Produse de acces armonizate

1. Fără a aduce atingere articolului 80, o autoritate națională de reglementare evaluează dacă este justificat și proporțional să impună unui operator desemnat ca având o putere semnificativă pe piață pe o anumită piață, în urma unei analize de piață efectuate în conformitate cu articolul 73, obligația de a oferi produse de acces armonizate la nivelul Uniunii înainte de a impune alte produse de acces.

2. Atunci când autoritatea națională de reglementare decide să impună alte produse de acces, aceasta explică de ce acestea sunt mai adecvate decât produsele de acces armonizate pentru soluționarea problemelor identificate.

3. Produsele armonizate la nivelul Uniunii pot include produse de acces local.

4. Comisia poate adopta, în termen de [*6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*], acte de punere în aplicare care stabilesc specificațiile tehnice, elementele de cost standard, metodologiile de cost pentru produsele armonizate și oferta de referință referitoare la produsul (produsele) de acces armonizat(e), ținând seama de avizul OAREC. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

5. Produsele de acces armonizate îndeplinesc următoarele cerințe de fond:

   (a) capacitatea de a fi oferit ca produs de acces oricărui furnizor de rețele și servicii de comunicații electronice care își desfășoară activitatea în Uniune;

   (b) gradul maxim de interoperabilitate a rețelei și a serviciilor și gestionarea nediscriminatorie a rețelei între operatori, în conformitate cu topologia rețelei;

   (c) capacitatea de a deservi utilizatorii finali în condiții concurențiale;

   (d) raportul cost-eficacitate, ținând seama de capacitatea care urmează să fie implementată pe rețelele existente și pe cele nou construite și de coexistența cu alte produse de acces care pot fi furnizate pe aceeași infrastructură de rețea;

   (e) eficacitatea operațională, în special în ceea ce privește limitarea, în măsura posibilului, a obstacolelor în calea punerii în aplicare și a costurilor de instalare pentru furnizorii de acces și solicitanții de acces;

   (f) respectarea normelor privind protecția vieții private, a datelor cu caracter personal, securitatea și integritatea rețelelor și transparența, în conformitate cu dreptul Uniunii.

6. Atunci când o autoritate națională de reglementare stabilește că obligația de a oferi astfel de produse de acces armonizate înlocuiește obligațiile privind accesul la nivel angro impuse anterior, aceasta stabilește o perioadă de tranziție corespunzătoare cu o durată de cel puțin șase luni înainte de abrogarea acestor din urmă măsuri.

Articolul 82

Tarifele de terminare a apelurilor

1. Ținând seama de avizul OAREC, Comisia stabilește, printr-un act delegat de completare a prezentului regulament, un tarif unic maxim la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce în rețelele mobile și un tarif unic maxim la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce în rețelele fixe (denumite împreună „tarife de terminare a apelurilor de voce la nivelul Uniunii"), care se aplică oricărui furnizor de servicii de terminare a apelurilor de voce în rețelele mobile sau în rețelele fixe, în orice stat membru. Comisia revizuiește actul delegat respectiv o dată la cinci ani după [*data intrării în vigoare a prezentului regulament*] și analizează de fiecare dată, prin aplicarea criteriilor menționate la articolul 73 alineatul (1), dacă este în continuare necesară stabilirea unor tarife de terminare a apelurilor de voce la nivelul Uniunii. Atunci când Comisia decide, ca urmare a revizuirii efectuare în conformitate cu prezentul paragraf, să nu impună un tarif maxim de terminare a apelurilor de voce în rețelele mobile sau un tarif maxim de terminare a apelurilor de voce în rețelele fixe, sau să nu impună niciunul dintre aceste două tipuri de tarife, autoritățile naționale de reglementare pot efectua analize ale pieței referitoare la piețele de terminare a apelurilor de voce în conformitate cu articolul 73, pentru a evalua dacă este necesară impunerea de obligații de reglementare. Dacă o autoritate națională de reglementare impune, ca urmare a unor astfel de analize, tarife angro de terminare a apelurilor orientate în funcție de costuri pe o piață relevantă, aceasta urmează principiile, parametrii și criteriile prevăzute în anexa II, iar proiectului său de măsură i se aplică procedurile menționate la articolele 85 și 184.
2. Autoritățile naționale de reglementare monitorizează îndeaproape și asigură conformitatea cu aplicarea tarifelor de terminare a apelurilor de voce la nivelul Uniunii de către furnizorii de servicii de terminare a apelurilor de voce. Autoritățile naționale de reglementare pot solicita în orice moment unui furnizor de servicii de terminare a apelurilor de voce să modifice tariful pe care îl percepe altor întreprinderi, în cazul în care furnizorul nu respectă actul delegat menționat la alineatul (1).

Articolul 83

Procedura angajamentelor

1. Autoritățile naționale de reglementare informează operatorii cu privire la posibilitatea de a oferi angajamente pentru a soluționa problemele în materie de concurență identificate.
2. Întreprinderile desemnate ca având o putere semnificativă pe piață pot să ofere autorității naționale de reglementare angajamente privind condițiile aplicabile pentru accesul la rețelele lor, coinvestiții în rețelelor lor ori pentru ambele, în legătură cu, printre altele:
    (a) acordurile de cooperare relevante pentru evaluarea obligațiilor adecvate și proporționale, în temeiul articolului 77;
    (b) coinvestiții în rețele gigabit;
    (c) accesul efectiv și nediscriminatoriu al terților pe parcursul unei perioade de punere în aplicare a separării voluntare, inclusiv transferul activelor rețelei

de acces local sau al unei părți substanțiale a acestora către o entitate juridică separată deținută în alt mod sau înființarea unei entități comerciale separate de către o întreprindere integrată vertical și după punerea în aplicare a formei propuse de separare.

Oferta de angajamente trebuie să fie suficient de detaliată în ceea ce privește domeniul de aplicare, durata, calendarul și modalitatea de punere în aplicare a acestora, pentru a permite autorității naționale de reglementare să efectueze evaluarea în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol. Aceste angajamente se pot prelungi dincolo de perioadele de efectuare a analizei pieței prevăzute la articolul 73 alineatul (6).

3. Autoritățile naționale de reglementare analizează dacă angajamentele în sine ar fi un mijloc proporțional și suficient de abordare a problemelor de concurență identificate. Pentru a evalua eventuale angajamente oferite de o întreprindere în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, autoritatea națională de reglementare, cu excepția cazului în care astfel de angajamente nu îndeplinesc una sau mai multe condiții sau criterii pertinente, efectuează un test de piață, în special în legătură cu termenii oferiți, prin intermediul unei consultări publice a părților interesate, în special, a terților direct afectați. Potențialii coinvestitori sau solicitanți de acces pot oferi opinii cu privire la angajamentele oferite sub condițiile prevăzute la articolul 77, după caz, și pot propune modificări.

4. În ceea ce privește angajamentele oferite în temeiul prezentului articol, autoritatea națională de reglementare ține seama în mod deosebit, atunci când evaluează obligații în temeiul articolului 77 alineatul (3), de:

   (a) probele privind caracterul echitabil și rezonabil al angajamentelor oferite;

   (b) gradul de deschidere a angajamentelor către toți participanții de pe piață;

   (c) disponibilitatea în timp util a accesului în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, înainte de lansarea unor servicii cu amănuntul asociate;

   (d) capacitatea generală a angajamentelor oferite de a permite o concurență durabilă pe piețele din aval și de a facilita instalarea colaborativă și adoptarea rețelelor gigabit în interesul utilizatorilor finali.

   Ținând seama de toate opiniile exprimate în cadrul consultării și de măsura în care aceste opinii sunt reprezentative pentru diferitele părți interesate, autoritatea națională de reglementare comunică întreprinderii desemnate ca având o putere semnificativă pe piață concluziile sale preliminare privind măsura în care angajamentele oferite îndeplinesc obiectivele, criteriile și procedurile prevăzute la prezentul articol și, după caz, la articolul 77, și privind condițiile în care poate să ia în calcul să impună obligativitatea angajamentelor. Întreprinderea își poate revizui oferta inițială pentru a ține seama de concluziile preliminare ale autorității naționale de reglementare și cu scopul de a îndeplini criteriile stabilite în prezentul articol și, după caz, la articolul 77.

5. Autoritatea națională de reglementare poate emite o decizie care să impună obligativitatea angajamentelor, în întregime sau în parte.

6. Prin derogare de la articolul 73 alineatul (6), autoritatea națională de reglementare poate impune obligativitatea angajamentelor, în întregime sau în parte, pe o perioadă determinată, care poate fi întreaga perioadă în care sunt oferite, iar în cazul angajamentelor de coinvestiții care au devenit obligatorii, impune obligativitatea acestora pentru o perioadă de minimum șapte ani. Atunci când impune obligativitatea angajamentelor în temeiul prezentului articol, autoritatea națională de reglementare

analizează, în temeiul articolului 77, consecințele deciziei respective pentru evoluția pieței și caracterul adecvat al oricărei obligații pe care a impus-o sau pe care, în absența respectivelor angajamente, ar fi intenționat să o impună în temeiul articolelor 77-81. Atunci când notifică proiectul de măsură relevant în temeiul articolului 77, în conformitate cu articolul 85, autoritatea națională de reglementare însoțește proiectul de măsură notificat cu decizia privind angajamentele.

7. Autoritatea națională de reglementare monitorizează, supraveghează și asigură conformitatea cu angajamentele a căror obligativitate a impus-o în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol, în același mod în care monitorizează, supraveghează și asigură conformitatea cu obligațiile impuse în temeiul articolului 77 și analizează prelungirea perioadei de obligativitate a acestora la expirarea perioadei inițiale. În cazul în care autoritatea națională de reglementare ajunge la concluzia că o întreprindere nu a respectat angajamentele a căror obligativitate a fost impusă în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol, aceasta poate impune sancțiuni întreprinderii respective, în conformitate cu articolul 196. Fără a aduce atingere procedurii de asigurare a conformității cu obligațiile specifice în temeiul articolului 196, autoritatea națională de reglementare poate să reevalueze obligațiile impuse în conformitate cu articolul 77.

8. Alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol se aplică întreprinderilor care pot oferi angajamente pentru a evita măsurile de reglementare prevăzute la articolul 69.

Articolul 84

Întreprinderi care își desfășoară activitatea exclusiv la nivel angro

1. O autoritate națională de reglementare care desemnează o întreprindere care este absentă de pe orice piețe cu amănuntul pentru serviciile de comunicații electronice pe piața geografică relevantă ca având o putere semnificativă pe piață pe una sau mai multe piețe angro în conformitate cu articolul 73 analizează dacă respectiva întreprindere prezintă următoarele caracteristici:

   (a) toate societățile și unitățile operaționale din cadrul întreprinderii, toate societățile care sunt controlate, dar nu în mod necesar deținute integral de același proprietar final, precum și orice acționar în măsură să exercite control asupra întreprinderii desfășoară doar activități, actuale și planificate pentru viitor, pe piețele angro pentru serviciile de comunicații electronice și, prin urmare, nu desfășoară activități pe nicio piață cu amănuntul pentru serviciile de comunicații electronice furnizate utilizatorilor finali pe piața geografică relevantă sau pe orice altă piață care ar putea influența comportamentul întreprinderii pe piața angro relevantă;

   (b) întreprinderea nu este obligată să trateze cu o singură întreprindere separată care își desfășoară activitatea în aval pe piața cu amănuntul a serviciilor de comunicații electronice furnizate utilizatorilor finali pe piața geografică relevantă și pe orice altă piață care ar putea influența comportamentul întreprinderii pe piața angro relevantă, din cauza unui acord exclusiv sau a unui acord care, *de facto*, constituie un acord exclusiv.

2. Dacă autoritatea națională de reglementare constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, aceasta poate impune respectivei întreprinderi numai obligațiile care decurg în temeiul articolului 78 și cele de nediscriminare ori cele legate de caracterul echitabil și rezonabil al prețurilor, dacă acest

lucru este justificat pe baza unei analize de piață, inclusiv a unei evaluări prospective a comportamentului probabil al întreprinderii desemnate ca având o putere semnificativă pe piață.

3. Autoritatea națională de reglementare revizuiește obligațiile impuse întreprinderii în conformitate cu prezentul articol în orice moment, atunci când constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, și, după caz, aplică articolul 73 și articolele 77-83. Întreprinderile informează fără întârziere autoritatea națională de reglementare despre orice modificare a circumstanțelor care este relevantă în sensul alineatului (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol.

4. Autoritatea națională de reglementare revizuiește, de asemenea, obligațiile impuse întreprinderii în conformitate cu prezentul articol dacă, pe baza unor dovezi privind condițiile oferite de întreprindere clienților săi din aval, autoritatea constată că au apărut sau că este probabil să apară probleme în materie de concurență în detrimentul utilizatorilor finali, care necesită impunerea uneia sau a mai multor obligații prevăzute la articolele 77-81 ori modificarea obligațiilor impuse în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol. Impunerea de obligații și revizuirea acestora în conformitate cu prezentul articol sunt puse în aplicare în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 85 și 184.

5.4.3. CAPITOLUL III: Procedurile pieței interne pentru reglementarea pieței

Articolul 85

Consolidarea pieței interne în domeniul comunicațiilor electronice

1. La îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, autoritățile naționale de reglementare țin seama în cea mai mare măsură de obiectivele prevăzute la articolul 3.

2. În absența unor prevederi contrare în recomandările sau în orientările adoptate în temeiul articolului 186, după încheierea consultării publice, în cazul în care o autoritate națională de reglementare intenționează să ia o măsură care:

   (a) intră sub incidența articolelor 68 și 69 și a articolelor 71-84;

   (b) ar afecta relațiile comerciale dintre statele membre,

   aceasta publică proiectul de măsură și îl comunică, în același timp, Comisiei, OAREC și autorităților naționale de reglementare ale altor state membre, împreună cu motivele care justifică respectiva măsură, în conformitate cu articolul 184 alineatul (4). Autoritățile naționale de reglementare, OAREC și Comisia pot prezenta observații cu privire la proiectul de măsură în termen de 30 de zile lucrătoare. Termenul de 30 de zile lucrătoare nu se prelungește.

3. Proiectul de măsură menționat la alineatul (3) de la prezentul articol nu se adoptă timp de încă 90 de zile lucrătoare, dacă măsura are ca scop:

   (a) să definească o piață relevantă și să evalueze susceptibilitatea acesteia de a face obiectul unei reglementări *ex ante* în temeiul articolului 72;

   (b) să decidă dacă să desemneze sau nu o întreprindere ca având, individual sau împreună cu alte întreprinderi, o putere semnificativă pe piață, în temeiul articolului 73;

(c) să impună, să modifice sau să retragă o obligație impusă unei întreprinderi în aplicarea articolului 69 alineatul (2) sau a articolului 77, cu excepția obligațiilor impuse în conformitate cu articolele 80 și 81,

iar Comisia a indicat autorității naționale de reglementare că în opinia sa proiectul de măsură ar constitui un obstacol pe piața internă sau că are rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea măsurii cu dreptul Uniunii și în special cu obiectivele prevăzute la articolul 3. Acest termen de 90 de zile lucrătoare nu se prelungește. În acest caz, Comisia informează OAREC și autoritățile naționale de reglementare cu privire la rezervele sale și, în același timp, le publică.

4. În termen de 30 de zile lucrătoare de la începutul perioadei de 90 de zile lucrătoare menționate la alineatul (3), OAREC emite un aviz cu privire la rezervele Comisiei menționate la alineatul respectiv, indicând dacă consideră că proiectul de măsură ar trebui menținut, modificat sau retras și, după caz, prezintă propuneri specifice în acest sens. Avizul se motivează și se publică.

5. În cazul în care, în avizul său, OAREC împărtășește parțial sau integral îndoielile serioase ale Comisiei, acesta cooperează îndeaproape cu autoritatea națională de reglementare în cauză și cu Comisia în scopul identificării măsurii celei mai potrivite și eficace.

6. În termenul de 90 de zile lucrătoare menționat la alineatul (3), Comisia poate:

(a) să ia o decizie prin care să impună autorității naționale de reglementare în cauză să nu adopte proiectul de măsură în cazul în care rezervele Comisiei s-au bazat pe alineatul (3) litera (a), (b) sau (c);

(b) să ia decizia de a renunța la rezervele pe care le-a formulat menționate la alineatul (3);

(c) pentru proiectele de măsuri care intră sub incidența articolului 69 alineatul (2), să ia o decizie prin care să impună autorității naționale de reglementare în cauză să retragă proiectul de măsură.

Comisia ține seama, în cea mai mare măsură, de avizul OAREC înainte de a lua o decizie.

Decizia menționată la primul paragraf literele (a) și (c) trebuie să fie însoțită de o analiză detaliată și obiectivă a motivelor pentru care Comisia consideră că proiectul de măsură nu trebuie adoptat, împreună cu propunerile specifice de modificare a acestuia.

7. În cazul în care Comisia a adoptat o decizie în conformitate cu alineatul (6) litera (c) de la prezentul articol prin care solicită autorității naționale de reglementare să retragă un proiect de măsură, autoritatea națională de reglementare nu adoptă această măsură. După efectuarea unei consultări publice în conformitate cu articolul 186, autoritatea națională de reglementare notifică, în termen de optsprezece luni de la data deciziei Comisiei, un nou proiect de măsură.

8. Cu excepția cazurilor care intră sub incidența alineatului (3) și a alineatului (6) literele (a) și (c), autoritatea națională de reglementare în cauză ține seama în cea mai mare măsură de observațiile formulate de alte autorități naționale de reglementare, de OAREC și de Comisie și poate să adopte proiectul de măsură rezultat în urma acestora și, în acest caz, comunică proiectul Comisiei. Autoritatea națională de reglementare comunică Comisiei și OAREC toate măsurile finale adoptate care intră sub incidența alineatului (2).

Articolul 86

Măsuri provizorii

1. În cazul în care o autoritate națională de reglementare consideră că există o nevoie urgentă de a acționa pentru a proteja concurența sau interesele utilizatorilor, prin derogare de la procedura prevăzută la articolul 85, aceasta poate adopta imediat măsuri proporționale și provizorii, valabile pentru o perioadă de cel mult 18 luni. Aceasta comunică fără întârziere măsurile respective, motivate corespunzător, Comisiei, celorlalte autorități naționale de reglementare și OAREC.
2. După expirarea perioadei de optsprezece luni, măsura provizorie este fie retrasă, fie înlocuită cu o măsură permanentă care face obiectul unei consultări prealabile la nivel național și la nivelul Uniunii, în conformitate cu articolele 85 și 184.
3. Autoritatea națională de reglementare nu adoptă o măsură provizorie pentru a aborda aceeași problemă de concurență pentru care a fost deja adoptată o măsură provizorie.

6. PARTEA VI – SERVICII

6.1. TITLUL I: OBLIGAȚIILE DE SERVICIU UNIVERSAL

Articolul 87

Serviciul universal

1. Toți consumatorii din Uniune au dreptul de a avea acces la un serviciu adecvat de acces la internet și la prețuri accesibile și la servicii de comunicații de voce la calitatea specificată pe teritoriul lor, la un punct fix.
2. Având în vedere lărgimea de bandă minimă de care beneficiază majoritatea consumatorilor de pe teritoriul lor și ținând seama de orientările OAREC prevăzute la al doilea paragraf de la prezentul alineat, fiecare stat membru definește serviciul adecvat de acces la internet menționat la alineatul (1) în vederea asigurării lărgimii de bandă necesare pentru participarea socială și economică la societate.

   Până la [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], după consultarea părților interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, ținând seama de datele disponibile ale Comisiei (Eurostat), OAREC emite orientări pentru a sprijini definirea serviciului adecvat de acces la internet menționat la alineatul (1) și specificarea lărgimii de bandă necesare pentru participarea socială și economică la societate. Orientările trebuie să fie actualizate periodic pentru a reflecta evoluțiile tehnologice și schimbările survenite în privința tiparelor de utilizare ale consumatorilor.

Articolul 88

Furnizarea serviciului universal la prețuri accesibile

1. Autoritățile naționale de reglementare în coordonare cu alte autorități competente monitorizează anual evoluția și nivelul prețurilor cu amănuntul pentru serviciile menționate la articolul 87 alineatul (1) disponibile pe piață, în special în ceea ce privește prețurile naționale și veniturile consumatorilor naționali.
2. În cazul în care statele membre stabilesc că, având în vedere condițiile naționale, prețurile cu amănuntul pentru serviciile menționate la articolul 87 alineatul (1) nu sunt accesibile, deoarece consumatorii care au venituri mici sau nevoi sociale speciale sunt

împiedicați să aibă acces la serviciile respective, acestea iau măsuri pentru a asigura accesibilitatea prețurilor pentru asemenea consumatori de servicii adecvate de acces la internet și servicii de comunicații de voce cel puțin la punct fix.

3. În cazul în care statele membre decid să solicite opțiuni sau pachete tarifare, acestea trebuie să fie oferite de toți furnizorii. Aceste oferte trebuie să fie ușor accesibile consumatorilor cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale. Autoritățile naționale de reglementare în coordonare cu alte autorități competente se asigură, după caz, că respectivele condiții în care întreprinderile furnizează opțiunile sau pachetele tarifare sunt pe deplin transparente și sunt publicate și aplicate conform principiului nediscriminării și eficienței.

   Consumatorii care au dreptul la opțiunile sau pachetele tarifare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat au dreptul de a încheia un contract cu un furnizor de servicii adecvate de acces la internet și de comunicații de voce.

   La cererea consumatorului, contractul se limitează la serviciile de comunicații de voce.

4. Statele membre acordă sprijin, după caz, consumatorilor cu dizabilități și iau alte măsuri specifice, după caz, pentru a garanta faptul că echipamentele terminale conexe, precum și echipamentele specifice și serviciile specifice care îmbunătățesc accesul echivalent, inclusiv, acolo unde este necesar, serviciile de conversație totală și serviciile de redare sunt disponibile și accesibile ca preț.

5. Statele membre utilizează abordarea cea mai eficientă și adecvată pentru măsurile menționate la prezentul articol, respectând în același timp principiile obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității și asigurând compatibilitatea cu piața internă, inclusiv cu normele în materie de concurență.

Articolul 89

Definirea unui serviciu adecvat de acces la internet, a lărgimii de bandă necesare, a criteriilor și a metodologiei pentru accesibilitatea prețurilor

Ținând seama de progresele tehnologice și de modificările modelelor de utilizare a consumatorilor, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili metodologia de definire a serviciului adecvat de acces la internet, inclusiv lărgimea de bandă necesară pentru participarea socială și economică în societate menționată la articolul 87, având în vedere condițiile naționale. Actele de punere în aplicare includ, de asemenea, criteriile și metodologia care trebuie luate în considerare de către autoritățile naționale de reglementare în coordonare cu alte autorități competente pentru a stabili dacă prețurile cu amănuntul ale serviciilor menționate la articolul 87 alineatul (1) sunt accesibile pentru consumatorii cu venituri mici sau cu nevoi sociale speciale menționați la articolul 88.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

Articolul 90

Disponibilitatea serviciului universal

1. În cazul în care un stat membru a stabilit, ținând seama de rezultatele anchetei geografice efectuate în conformitate cu articolul 183, precum și de orice dovezi suplimentare, dacă este necesar, că disponibilitatea la un punct fix a unui serviciu adecvat de acces la internet, astfel cum este definit în conformitate cu articolul 87 alineatul (2), și a serviciilor de comunicații de voce nu poate fi asigurată în condiții comerciale normale pe

teritoriul național sau în diferite părți ale acestuia, statele membre utilizează instrumente de politică publică și, în cazul în care alte instrumente de politică publică nu au avut efectul dorit, pot impune obligații de serviciu universal pentru a se asigura că sunt îndeplinite toate cererile rezonabile de acces la serviciile respective din partea consumatorilor, a microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici și a organizațiilor non-profit în părțile relevante ale teritoriului lor.

2. În cazul în care alte măsuri sau instrumente de politică publică nu au avut efectul dorit, iar statele membre decid să impună obligațiile de serviciu universal menționate la alineatul (1), acestea pot încredința uneia sau mai multor întreprinderi îndeplinirea unor astfel de obligații pe întreg teritoriul național sau pentru a acoperi anumite părți ale teritoriului național.

   Statele membre utilizează abordarea cea mai eficientă și adecvată pentru măsurile menționate la prezentul alineat, respectând în același timp principiile obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității, asigurând compatibilitatea cu piața internă, inclusiv cu normele în materie de concurență.

Articolul 91

Controlul cheltuielilor și al facilităților și serviciilor suplimentare

1. Pentru facilitățile și serviciile suplimentare celor prevăzute la articolul 87, furnizorii de servicii adecvate de acces la internet și de comunicații de voce în conformitate cu articolele 87, 88 și 90 stabilesc de așa manieră condițiile aplicabile încât utilizatorul final eligibil să nu fie nevoit să plătească pentru facilități sau servicii care nu sunt necesare serviciului solicitat ori care nu sunt cerute de acesta.

2. Furnizorii de servicii adecvate de acces la internet și de servicii de comunicații de voce menționate la articolul 87 care furnizează servicii în temeiul articolului 88 oferă următoarele facilități și servicii specifice consumatorilor care beneficiază de măsuri în temeiul articolului 88, după caz, astfel încât consumatorii să poată monitoriza și controla cheltuielile:

   (a) restricționarea selectivă a apelurilor efectuate sau a mesajelor SMS sau MMS premium trimise sau, dacă este fezabil din punct de vedere tehnic, alte tipuri de aplicații similare;

   (b) sistemele de plată în avans;

   (c) plata în rate a taxelor de conectare;

   (d) măsuri proporționale, nediscriminatorii și publicate, care să asigure avertizarea corespunzătoare cu privire la orice întrerupere sau deconectare ulterioară a serviciului, pentru a acoperi neplata facturilor emise de furnizori și măsuri de evitare a deconectării nejustificate a serviciilor, inclusiv un mecanism adecvat de verificare a interesului continuu de a utiliza serviciul;

   (e) consiliere privind tarifele;

   (f) controlul costurilor, inclusiv alerte gratuite adresate consumatorilor în cazul unor modele de consum atipice sau excesive;

   (g) facilitatea de a dezactiva facturarea de către terți.

Articolul 92

Dispoziții tranzitorii privind desemnarea întreprinderilor în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 și revizuirea serviciului universal

1. Întreprinderile care, înainte de *[6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]*, au fost desemnate pentru furnizarea de opțiuni sau pachete tarifare specifice sau pentru asigurarea disponibilității la un punct fix a unui serviciu adecvat de acces la internet în bandă largă și a serviciilor de comunicații de voce în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 își mențin statutul până la expirarea desemnărilor respective.
2. OAREC monitorizează disponibilitatea și accesibilitatea prețurilor în ceea ce privește accesul adecvat la internet și comunicațiile de voce în lumina evoluțiilor pieței și ale tehnologiei și, până la 30 iunie 2033, publică un aviz cu privire la aceste evoluții și la impactul lor asupra aplicării disponibilității și accesibilității prețurilor.
3. Până la 30 iunie 2034, Comisia, ținând seama de avizul OAREC, revizuiește domeniul de aplicare al serviciului universal la prețuri accesibile prevăzut la articolul 88 și disponibilitatea serviciului universal prevăzut la articolul 90, în special pentru a propune Parlamentului European și Consiliului modificarea sau redefinirea domeniului de aplicare.

   Revizuirea se efectuează în lumina evoluțiilor sociale, economice și tehnologice, inclusiv a tranziției la fibră optică și ținând seama, printre altele, de tehnologiile predominante utilizate de majoritatea consumatorilor. Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la rezultatul acestei reexaminări.

6.2. TITLUL II: ACCESUL LA INTERNETUL DESCHIS

Articolul 93

Garantarea accesului la internetul deschis

1. Utilizatorii finali au dreptul de a accesa și distribui informații și conținut, de a utiliza și de a pune la dispoziție aplicații și servicii și de a folosi echipamente terminale la alegere, indiferent de locația utilizatorului final sau a furnizorului, ori de locația, originea ori destinația informațiilor, conținutului, aplicațiilor sau serviciilor, prin intermediul serviciului lor de acces la internet. Prezentul alineat nu aduce atingere dreptului Uniunii sau legislației naționale conforme cu dreptul Uniunii, în ceea ce privește legalitatea conținutului, aplicațiilor sau serviciilor.
2. Contractele între furnizorii de servicii de acces la internet și utilizatorii finali cu privire la caracteristicile și condițiile tehnice și comerciale ale serviciilor de acces la internet, cum ar fi prețul, volumele de date sau viteza, precum și orice practici comerciale utilizate de furnizorii de servicii de acces la internet nu limitează exercitarea drepturilor utilizatorilor finali prevăzute la alineatul (1).
3. Furnizorii de servicii de acces la internet tratează tot traficul în mod egal, atunci când furnizează servicii de acces la internet, fără discriminare, restricții sau imixtiuni și indiferent de expeditor și destinatar, de conținutul accesat sau distribuit, de aplicațiile sau serviciile utilizate sau furnizate sau de echipamentul terminal folosit.

   Primul paragraf nu împiedică punerea în aplicare de către furnizorii de servicii de acces la internet a unor măsuri rezonabile de gestionare a traficului. Pentru a fi considerate rezonabile, astfel de măsuri sunt transparente, nediscriminatorii și proporționale și nu au la bază considerații comerciale, ci cerințele tehnice de calitate a serviciului ale unor

categorii de trafic specifice care sunt diferite în mod obiectiv. Astfel de măsuri nu includ monitorizarea conținutului specific și nu sunt menținute în vigoare mai mult decât este necesar.

Furnizorii de servicii de acces la internet nu aplică măsuri de gestionare a traficului care depășesc măsurile prevăzute la al doilea paragraf și, în special, nu blochează, nu încetinesc, nu modifică, nu restricționează, nu interferează cu, nu degradează sau nu discriminează conținut, aplicații sau servicii specifice ori categorii specifice ale acestora, cu excepția cazului în care este necesar și numai atât timp cât este necesar, pentru:

(a) a respecta dreptul Uniunii sau legislația națională conformă cu dreptul Uniunii, sub incidența cărora intră furnizorul de servicii de acces la internet, sau măsurile conforme cu dreptul Uniunii menite să pună în aplicare acte legislative ale Uniunii sau legislația națională, inclusiv hotărârile judecătorești sau ale autorităților publice învestite cu competențele relevante;

(b) a menține integritatea și securitatea rețelei, ale serviciilor furnizate prin intermediul acestei rețele și ale echipamentelor terminale ale utilizatorilor finali;

(c) a evita congestionarea iminentă a rețelei și a atenua efectele congestionării temporare sau excepționale a rețelei, cu condiția ca categorii echivalente de trafic să fie tratate în mod egal.

4. Orice măsuri de gestionare a traficului pot să implice prelucrarea datelor cu caracter personal numai dacă prelucrarea acestora este necesară și proporțională pentru a atinge obiectivele prevăzute la alineatul (3). Această prelucrare a datelor se efectuează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului. Măsurile de gestionare a traficului respectă de asemenea Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

5. Furnizorii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv furnizorii de servicii de acces la internet și furnizorii de conținut, aplicații și servicii au libertatea de a oferi servicii, altele decât serviciile de acces la internet, care sunt optimizate pentru conținut, aplicații sau servicii specifice sau o combinație a acestora, în cazul în care optimizarea este necesară pentru a îndeplini cerințele pentru un anumit nivel de calitate al conținutului, aplicațiilor sau serviciilor. Furnizorii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv furnizorii de servicii de acces la internet pot oferi sau facilita astfel de servicii numai în cazul în care capacitatea rețelei este suficientă pentru a le furniza în plus față de orice servicii de acces la internet furnizate. Astfel de servicii nu pot fi utilizate sau oferite ca înlocuitor pentru serviciile de acces la internet și nu afectează disponibilitatea sau calitatea generală a serviciilor de acces la internet pentru utilizatorii finali.

6. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care detaliază condițiile menționate la prezentul articol pentru oferirea altor servicii decât serviciile de acces la internet care sunt optimizate pentru conținuturi, aplicații sau servicii specifice sau o combinație a acestora.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

Articolul 94

Supravegherea și asigurarea respectării accesului la internetul deschis

1. Autoritățile naționale de reglementare monitorizează îndeaproape și asigură respectarea articolului 93 și promovează disponibilitatea neîntreruptă a serviciilor de acces la internet nediscriminatorii la niveluri de calitate care reflectă evoluția tehnologică. În aceste scopuri, autoritățile naționale de reglementare pot impune cerințe referitoare la caracteristicile tehnice, cerințe minime de calitate a serviciilor și alte măsuri adecvate și necesare unuia sau mai multor furnizori de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv furnizorilor de servicii de acces la internet.

2. Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv furnizorii de servicii de acces la internet, furnizează autorităților naționale de reglementare, o dată la doi ani, informații relevante pentru obligațiile prevăzute la articolul 93, în special informații cu privire la gestionarea traficului și a capacității rețelelor lor, precum și justificările pentru eventualele măsuri de gestionare a traficului aplicate.

3. Autoritățile naționale de reglementare transmit OAREC informații actualizate cu privire la principalele lor practici și constatări naționale privind accesul la internetul deschis, pe baza informațiilor primite în temeiul alineatului (2). Pe baza informațiilor furnizate de autoritățile naționale de reglementare, OAREC publică, în termen de 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și, ulterior, o dată la doi ani, un raport privind principalele practici și constatări referitoare la accesul la internetul deschis în Uniune.

4. Până la [*12 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*], OAREC publică, în strânsă cooperare cu Comisia, un model comun care să fie utilizat pentru colectarea informațiilor solicitate în temeiul alineatului (2).

5. După consultarea părților interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, OAREC elaborează orientări pentru punerea în aplicare a obligațiilor autorităților naționale de reglementare în temeiul prezentului articol. Orientările detaliază, de asemenea, parametrii relevanți de calitate a serviciului pentru serviciile de acces la internet, inclusiv parametrii pentru mecanismul de monitorizare menționat la articolul 97 alineatul (4) al doilea paragraf, parametrii relevanți pentru utilizatorii finali cu handicap, metodele de măsurare aplicabile, conținutul și formatul informațiilor, astfel cum sunt prevăzute în anexa III, și ale publicării, astfel cum sunt prevăzute în anexa IV, precum și mecanismele de certificare a calității. Parametrii relevanți pentru utilizatorii finali cu handicap includ, de asemenea, parametri pentru serviciile de comunicații interpersonale accesibile publicului.

   Autoritățile naționale de reglementare țin seama de orientările OAREC atunci când asigură respectarea obligațiilor privind calitatea serviciilor.

6.3. TITLUL III: DREPTURILE UTILIZATORILOR FINALI

6.3.1. CAPITOLUL I Drepturile consumatorilor

Articolul 95

Cerințe de informare aplicabile contractelor

1. Înainte ca un consumator să își asume obligații în temeiul unui contract sau al oricărei oferte corespunzătoare și în plus față de cerințele prevăzute în Directiva 2011/83/UE, furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului furnizează informațiile enumerate în anexa III la prezentul

regulament în măsura în care informațiile respective se referă la un serviciu pe care îl furnizează.

Informațiile sunt puse la dispoziție într-un mod clar și ușor de înțeles, pe un suport durabil, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 10 din Directiva 2011/83/UE sau, în cazul în care furnizarea pe un suport durabil nu este posibilă, într-un document care poate fi descărcat ușor pus la dispoziție de furnizor. Furnizorul atrage în mod explicit atenția consumatorului cu privire la disponibilitatea documentului respectiv și la importanța descărcării acestuia în scopuri de informare, de consultare ulterioară și de reproducere fidelă.

Informațiile sunt furnizate, la cerere, într-un format accesibil pentru utilizatorii finali cu dizabilități, în conformitate cu cerințele de accesibilitate prevăzute în anexa I la Directiva (UE) 2019/882.

2. Furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului pun la dispoziția consumatorilor o fișă de sinteză a contractului concisă și ușor de citit. Respectiva fișă de sinteză identifică elementele principale ale cerințelor de informare în conformitate cu alineatul (1). Aceste elemente principale includ:

   (a) denumirea, adresa și informațiile de contact ale furnizorului și, dacă sunt diferite, informațiile de contact pentru orice plângere;

   (b) principalele caracteristici ale fiecărui serviciu furnizat;

   (c) prețurile aferente pentru activarea serviciului de comunicații electronice și pentru orice taxă recurentă sau aferentă consumului, atunci când serviciul este furnizat pentru plăți directe;

   (d) durata contractului și condițiile de reînnoire și încetare a acestuia;

   (e) măsura în care produsele și serviciile sunt concepute pentru utilizatorii finali cu dizabilități;

   (f) în ceea ce privește serviciile de acces la internet, un rezumat al informațiilor care trebuie furnizate în temeiul literelor (d) și (e) din secțiunea 5 a anexei III.

   Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să specifice un model de fișă de sinteză a contractului care să fie utilizat de furnizori pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul prezentului alineat.

   Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

   Furnizorii care fac obiectul obligațiilor prevăzute la alineatul (1) completează în mod corespunzător modelul de fișă de sinteză a contractului cu informațiile necesare și furnizează consumatorilor fișa de sinteză a contractului în mod gratuit, înainte ca consumatorul să își asume obligații în temeiul contractului sau al oricărei oferte corespunzătoare, inclusiv al contractelor la distanță. În cazul în care, din motive tehnice obiective, este imposibil să se furnizeze fișa de sinteză a contractului în momentul respectiv, aceasta se furnizează fără întârzieri nejustificate ulterior și înainte ca consumatorul să își asume obligații în temeiul unui contract sau al oricărei oferte corespunzătoare.

3. Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) devin parte integrantă a contractului și nu se modifică, cu excepția cazului în care părțile contractante convin altfel în mod explicit.

4. În cazul în care furnizorul a respectat cerințele de informare în conformitate cu alineatele (1) și (2), se consideră că acesta a respectat cerințele de informare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (a) sau la articolul 6 alineatul (1) litera (a), la articolul 5 alineatul (1) litera (b) sau la articolul 6 alineatul (1) litera (b) și la articolul 6 alineatul (1) litera (c), la articolul 5 alineatul (1) litera (c) sau la articolul 6 alineatul (1) litera (e), la articolul 5 alineatul (1) litera (f), la articolul 6 alineatul (1) litera (o) și la articolul 6 alineatul (1) litera (p) și la articolul 8 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2011/83/UE.

5. Atunci când serviciile de acces la internet sau serviciile de comunicații interpersonale destinate publicului sunt facturate fie în funcție de durata utilizării, fie în funcție de volumul consumat, furnizorii acestora oferă consumatorilor facilitatea de a monitoriza și a controla utilizarea și costul fiecăruia dintre aceste servicii. Facilitatea include accesul la informații în timp util privind nivelul consumului de servicii incluse într-un plan tarifar. În special, furnizorii informează consumatorii înainte de atingerea oricărei limite de consum incluse în planul lor tarifar și atunci când un serviciu inclus în planul lor tarifar este consumat integral.

6. Furnizorii oferă gratuit consumatorilor nivelul de bază al facturilor detaliate, după caz, astfel încât să le permită acestora:

   (a) să verifice și să controleze taxele suportate pentru utilizarea serviciilor de acces la internet sau a serviciilor de comunicații interpersonale bazate pe numere;

   (b) să își monitorizeze corect utilizarea și cheltuielile aferente și să exercite un anumit control asupra facturilor lor.

   Astfel de facturi detaliate includ o mențiune explicită a identității furnizorului și a duratei serviciilor facturate de orice numere premium, cu excepția cazului în care consumatorul a solicitat ca informațiile respective să nu fie menționate.

   Nu este necesar ca apelurile gratuite pentru utilizatorul final apelant, inclusiv apelurile la liniile de asistență, să figureze pe factura detaliată a consumatorului apelant.

   Consumatorii trebuie să aibă dreptul de a primi facturi fără detaliere. Drepturile consumatorilor care primesc facturi detaliate sunt reconciliate cu dreptul la viață privată al consumatorilor apelanți și apelați, inclusiv prin asigurarea disponibilității pentru acești consumatori a unor metode alternative suficiente de comunicare sau plată care să sporească confidențialitatea.

7. Statele membre nu mențin și nu introduc în legislația lor națională dispoziții privind protecția consumatorilor care se abat de la prezentul articol, inclusiv dispoziții mai stricte sau mai puțin stricte, pentru a asigura un nivel diferit de protecție. Acest lucru nu aduce atingere dreptului statelor membre de a menține dispoziții privind facilitățile suplimentare în temeiul Directivei (UE) 2018/1972.

Articolul 96

Transparența

1. În cazul în care furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului impun condiții pentru furnizarea acestor servicii consumatorilor, aceștia publică informațiile menționate în anexa IV la prezentul regulament într-un mod clar, cuprinzător, prelucrabil automat și într-un format accesibil pentru utilizatorii finali cu dizabilități, în conformitate cu cerințele de accesibilitate

prevăzute în anexa I la Directiva (UE) 2019/882. Informațiile respective se actualizează în mod periodic.

2. Statele membre nu mențin și nu introduc în legislația lor națională dispoziții privind protecția utilizatorilor finali care se abat de la prezentul articol, inclusiv dispoziții mai stricte sau mai puțin stricte, pentru a asigura un nivel diferit de protecție.

Articolul 97

Durata contractului și încetarea acestuia

1. Condițiile și procedurile de reziliere a contractului nu trebuie să descurajeze schimbarea furnizorului de servicii. Contractele încheiate între consumatori și furnizorii de servicii de comunicații electronice accesibile publicului, altele decât serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere și altele decât serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii mașină-mașină, nu trebuie să prevadă o perioadă de angajament mai mare de 24 de luni. Acest lucru nu aduce atingere dreptului statelor membre de a menține dispoziții care prevăd perioade maxime de angajament contractual mai scurte.

   Prezentul alineat nu se aplică duratei unui contract de plată în rate, în cazul în care consumatorul și-a dat acordul în cadrul unui contract separat să plătească în rate exclusiv instalarea unei conexiuni fizice, în special la rețele gigabit. Contractul de plată în rate pentru instalarea unei conexiuni fizice nu include echipamentele terminale, precum routere sau modemuri, și nu îi împiedică pe consumatori să își exercite drepturile în temeiul alineatelor (2)-(6).

2. În cazul în care un contract sau dreptul intern prevede prelungirea automată a perioadelor contractuale cu termen fix pentru servicii de comunicații electronice altele decât serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere și altele decât serviciile de transmisie utilizate pentru furnizarea de servicii mașină-mașină, consumatorii au dreptul, după o astfel de prelungire a perioadei contractuale, să rezilieze contractul în orice moment, cu o perioadă de notificare prealabilă de maximum o lună și fără să suporte vreun cost, cu excepția taxelor aferente beneficierii de serviciu pe durata perioadei de notificare prealabilă. Înainte de prelungirea în mod automat a contractului, furnizorii informează consumatorii într-un mod evident și în timp util și pe un suport durabil cu privire la încetarea angajamentului contractual și la mijloacele de reziliere a contractului. În plus, și, în același timp, furnizorii pun la dispoziția utilizatorilor finali informații privind cele mai bune tarife pentru serviciile lor.

3. Consumatorii au dreptul de a rezilia contractul fără să suporte vreun cost suplimentar în urma primirii notificării conform căreia se vor opera modificări ale condițiilor contractuale propuse de furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului, altele decât serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, cu excepția cazului în care modificările propuse sunt exclusiv în beneficiul consumatorului sau sunt de natură pur administrativă și nu au niciun efect negativ asupra consumatorului sau sunt impuse direct prin dreptul Uniunii sau prin dreptul intern.

   Furnizorii notifică consumatorilor, cu cel puțin o lună înainte, orice modificare a condițiilor contractuale și îi informează în același timp cu privire la dreptul lor de a rezilia contractul fără a suporta vreun cost suplimentar în cazul în care nu acceptă noile condiții. Dreptul de a rezilia contractul se exercită în termen de o lună de la notificare. Notificarea se face într-un mod clar și ușor de înțeles, pe un suport durabil.

4. Orice discrepanță semnificativă, continuă sau care intervine frecvent, între performanța reală a unui serviciu de comunicații electronice, altul decât un serviciu de acces la internet sau un serviciu de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, și performanța indicată în contract, se consideră temei pentru declanșarea măsurilor corective aflate la dispoziția consumatorului în conformitate cu dreptul intern, inclusiv a dreptului de a rezilia gratuit contractul.

   În cazul serviciului de acces la internet, orice discrepanță semnificativă, permanentă sau care se repetă la intervale regulate, între performanța reală a serviciului de acces la internet în ceea ce privește viteza sau alți parametri de calitate a serviciului și performanța indicată de furnizorul de servicii de acces la internet în conformitate cu anexa III secțiunea 5 literele (a)-(d) este considerată, în cazul în care faptele relevante sunt stabilite de mecanismul de monitorizare specificat în orientările OAREC menționate la articolul 94 alineatul (5) și certificate de autoritatea națională de reglementare, ca fiind o neconformitate de performanță în scopul declanșării căilor de atac aflate la dispoziția consumatorului în conformitate cu dreptul intern.

5. În cazul în care un consumator are dreptul de a rezilia un contract pentru servicii de comunicații electronice destinate publicului, altele decât serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, înainte de încetarea perioadei contractuale convenite în conformitate cu prezentul regulament, cu alte dispoziții de drept al Uniunii sau de drept intern, consumatorul nu datorează nicio despăgubire, în afară de cea aferentă echipamentelor terminale subvenționate păstrate.

   În cazul în care consumatorul decide să păstreze un echipament terminal inclus la momentul încheierii contractului, despăgubirea datorată nu depășește cea mai mică valoare dintre valoarea *pro rata temporis* a acestuia, astfel cum a fost convenită la momentul încheierii contractului, și partea restantă din taxa pentru servicii până la încetarea contractului.

   Furnizorul elimină, în mod gratuit, orice condiție de utilizare a echipamentelor terminale în alte rețele cel târziu la achitarea despăgubirii.

6. Statele membre nu mențin și nu introduc în legislația lor națională dispoziții privind protecția utilizatorilor finali care se abat de la prezentul articol, inclusiv dispoziții mai stricte sau mai puțin stricte, pentru a asigura un nivel diferit de protecție. Acest lucru nu aduce atingere dreptului statelor membre de a menține dispozițiile menționate la alineatul (1).

Articolul 98

Ofertele propuse în cadrul unui pachet

1. Dacă un pachet de servicii sau un pachet de servicii și echipamente terminale oferit unui consumator include cel puțin un serviciu de acces la internet sau un serviciu de comunicații interpersonale bazate pe numere destinate publicului, articolul 95 alineatul (2), articolul 96 alineatul (1), articolul 97 și articolul 100 alineatul (1) se aplică tuturor elementelor din pachet, inclusiv mutatis mutandis acelor elemente care altfel nu intră sub incidența dispozițiilor menționate.

2. În cazul în care consumatorul are dreptul, prevăzut de dreptul Uniunii sau de dreptul intern conform cu dreptul Uniunii, de a rezilia orice element din pachetul menționat la alineatul (1) anterior termenului contractual convenit din cauza nerespectării contractului sau a nefurnizării serviciului, consumatorul are dreptul de a rezilia contractul în ceea ce privește toate elementele din pachet.

3. Niciun abonament la servicii sau echipamente terminale suplimentare oferite sau distribuite de același furnizor de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere destinate publicului nu prelungește durata inițială a contractului la care sunt adăugate serviciile sau echipamentele terminale respective, cu excepția cazului în care consumatorul convine altfel în mod explicit la momentul abonării la serviciile sau echipamentele terminale suplimentare.

4. Statele membre nu mențin și nu introduc în legislația lor națională dispoziții privind protecția utilizatorilor finali care se abat de la prezentul articol, inclusiv dispoziții mai stricte sau mai puțin stricte, pentru a asigura un nivel diferit de protecție.

Articolul 99

Drepturi pentru microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii sau organizații non-profit

Articolul 95, articolul 97 alineatul (1), articolul 98 alineatul (1) și articolul 98 alineatul (3) se aplică, de asemenea, utilizatorilor finali care sunt microîntreprinderi sau organizații non-profit, cu excepția cazului în care aceștia au convenit în mod explicit să renunțe integral sau parțial la drepturile prevăzute în dispozițiile respective. Articolul 97 alineatele (2), (3) și (5) se aplică, de asemenea, utilizatorilor finali care sunt microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii sau organizații non-profit, cu excepția cazului în care aceștia au convenit în mod explicit să renunțe integral sau parțial la drepturile prevăzute în dispozițiile respective.

6.3.2. CAPITOLUL II: Drepturile utilizatorilor finali

Articolul 100

Trecerea de la un furnizor la altul și portarea numerelor

1. În cazul trecerii de la un furnizor de servicii de acces la internet la altul, furnizorii în cauză pun la dispoziția utilizatorului final informații adecvate anterior și în cursul procesului de trecere și asigură continuitatea serviciului de acces la internet, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este fezabil din punct de vedere tehnic. Furnizorul către care se realizează trecerea se asigură că activarea serviciului de acces la internet are loc în cel mai scurt termen posibil la data și în intervalul de timp convenite explicit cu utilizatorul final. Furnizorul dinspre care se realizează trecerea continuă prestarea în aceiași termeni a serviciului de acces la internet până la activarea serviciului de acces la internet de către furnizorul către care se realizează trecerea. În timpul procesului de trecere de la un furnizor la altul, perioada de indisponibilitate a serviciului nu poate depăși o zi lucrătoare.

   Autoritățile naționale de reglementare se asigură că procesul de trecere la alt furnizor este eficient și simplu pentru utilizatorul final.

2. Utilizatorii finali cu numere din planul național de numerotație au dreptul de a-și păstra numerele, la cerere, independent de întreprinderea care furnizează serviciul. Acest drept se aplică:

   (a) în cazul numerelor geografice, la un punct determinat;

   (b) în cazul numerelor nongeografice, în orice locație.

   Dreptul prevăzut la primul paragraf nu se aplică portării numerelor între rețelele care furnizează servicii la punct fix și rețelele mobile.

3. În cazul în care un utilizator final reziliază un contract, utilizatorul final are dreptul de a porta un număr din planul național de numerotație către același furnizor sau un alt furnizor pentru minimum o lună după data încetării, cu excepția cazului în care utilizatorul final renunță la acest drept.

4. Autoritățile naționale de reglementare se asigură că tarifele de portare stabilite de furnizori sunt bazate pe costuri și că utilizatorilor finali nu li se aplică tarife directe.

5. Portarea numerelor și activarea ulterioară a acestora se efectuează în cel mai scurt termen posibil la data convenită în mod explicit cu utilizatorul final. În orice caz, utilizatorilor finali care au încheiat un contract pentru portarea unui număr către un alt furnizor li se va activa numărul în termen de o zi lucrătoare de la data convenită cu utilizatorul final. În cazul în care procesul de portare eșuează, furnizorul dinspre care se realizează trecerea reactivează numărul utilizatorului final și serviciile aferente până când portarea se efectuează cu succes. Furnizorul dinspre care se realizează trecerea continuă să furnizeze servicii conform acelorași condiții până la activarea serviciilor furnizorului către care se realizează trecerea. În orice caz, perioada de discontinuitate a serviciului în timpul procesului de trecere de la un furnizor la altul și de portare a numărului nu poate depăși o zi lucrătoare. Operatorii ale căror rețele de acces sau a căror infrastructură sunt utilizate de furnizorul dinspre care sau către care se realizează trecerea, sau ambele, se asigură că nu există nicio indisponibilitate a serviciului care ar putea întârzia procesul de trecere de la un furnizor la altul și de portare a numărului.

6. Procesul de trecere de la un furnizor la altul și de portare prevăzut la alineatele (1) și (5) este în sarcina furnizorului către care se realizează trecerea și, atât furnizorul către care se realizează trecerea, cât și cel dinspre care se realizează trecerea cooperează cu bună credință. Aceștia nu întârzie și nu abuzează de procesul de trecere de la un furnizor la altul sau de portare și nici nu realizează portarea numerelor utilizatorilor finali sau trecerea acestora către un alt furnizor fără consimțământul expres al acestora. Contractele utilizatorilor finali cu furnizorul dinspre care se realizează trecerea încetează automat după încheierea procesului de trecere.

   Până la [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], după consultarea părților interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, OAREC adoptă orientări care precizează detaliile proceselor de trecere de la un furnizor la altul și de portare, ținând seama de fezabilitatea tehnică și de necesitatea de a menține continuitatea serviciului pentru utilizatorii finali. Orientările detaliază, de asemenea, procesul de compensare a utilizatorilor finali de către furnizorii lor în caz de întârzieri sau de abuz în ceea ce privește procesele de portare și de schimbare a furnizorului, de absență a programărilor de servicii și de instalare sau de nerespectare de către furnizor a obligațiilor prevăzute la prezentul articol. Autoritățile naționale de reglementare stabilesc detaliile proceselor de trecere de la un furnizor la altul și de portare, ținând seama de orientările OAREC. În cazul în care este fezabil din punct de vedere tehnic, poate fi inclusă o cerință conform căreia portarea se finalizează prin furnizare pe suport radio, cu excepția cazului în care utilizatorul final solicită altceva.

   Autoritățile naționale de reglementare iau, de asemenea, măsurile corespunzătoare pentru a garanta informarea și protecția adecvate ale utilizatorilor finali în cursul proceselor de trecere de la un furnizor la altul și de portare și faptul că aceștia nu sunt transferați către un alt furnizor împotriva voinței lor.

   Furnizorii dinspre care se realizează trecerea rambursează consumatorilor care utilizează servicii preplătite, la cerere, creditul restant. Rambursarea poate face obiectul unei taxe numai dacă acest lucru este precizat în contract. Orice astfel de taxă este proporțională și

comensurabilă cu costurile reale suportate, la acordarea rambursării, de furnizorul dinspre care se realizează trecerea.

7. Statele membre nu mențin și nu introduc în legislația lor națională dispoziții privind protecția utilizatorilor finali care se abat de la prezentul articol, inclusiv dispoziții mai stricte sau mai puțin stricte, pentru a asigura un nivel diferit de protecție. Acest lucru nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține norme privind compensarea utilizatorilor finali de către furnizorii lor în cazul nerespectării de către un furnizor a obligațiilor prevăzute la prezentul articol, precum și în cazul întârzierilor sau al abuzurilor în ceea ce privește procesele de portare și de schimbare a furnizorului, precum și în cazul absenței programărilor de servicii și de instalare.

Articolul 101

Derogare referitoare la anumite microîntreprinderi

Cu excepția articolului 102, prezentul titlu nu se aplică microîntreprinderilor care furnizează servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, cu excepția cazului în care acestea furnizează și alte servicii de comunicații electronice.

Înainte de încheierea unui contract, o microîntreprindere care beneficiază de o astfel de derogare informează utilizatorii finali cu privire la derogarea prevăzută la primul paragraf.

Articolul 102

Nediscriminarea

Furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice nu aplică utilizatorilor finali cerințe sau condiții generale diferite de acces la rețele sau servicii sau de utilizare a acestora, cu excepția cazului în care acest lucru este justificat în limitele dreptului Uniunii.

6.3.3. CAPITOLUL III: Facilități și funcționalități pentru utilizatorii finali

Articolul 103

Protejarea utilizatorilor finali împotriva activităților frauduloase

1. Furnizorii de servicii de acces la internet și de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului cooperează cu autoritățile naționale competente pentru a identifica măsuri eficace de prevenire a activităților frauduloase comise prin utilizarea serviciilor respective, care afectează utilizatorii finali, asigurând în același timp respectarea deplină a legislației Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal.

2. ODN colectează informații de la autoritățile naționale de reglementare sau de la alte autorități competente, de la organizațiile europene și mondiale relevante și de la părțile interesate, inclusiv EUROPOL și ENISA, cu privire la activitățile frauduloase comise prin utilizarea serviciilor menționate la alineatul (1), în special cu privire la cele care sunt de natură transfrontalieră.

3. După consultarea Comitetului european pentru protecția datelor și a ENISA, OAREC emite orientări privind măsurile tehnice și juridice care ar putea proteja în mod eficace utilizatorii finali împotriva activităților frauduloase din Uniune, în special măsurile care se bazează pe împuternicirea autorităților naționale de reglementare sau a autorităților competente de a bloca numerele și serviciile în temeiul articolului 52 alineatul (2). Primele astfel de orientări ale OAREC se adoptă la [*12 luni de la data intrării în vigoare*

a prezentului regulament]. OAREC actualizează orientările atunci când este necesar, dar cel puțin o dată la doi ani după adoptarea acestora.

4. Autoritățile naționale competente adoptă măsuri de prevenire a activităților frauduloase comise prin utilizarea serviciilor menționate la alineatul (1), ținând seama de orientările emise în temeiul alineatului (3).

5. Comisia poate adopta, în conformitate cu articolul 198, acte delegate de completare a alineatului (3) de la prezentul articol în ceea ce privește măsurile necesare pentru a asigura eficacitatea, coordonarea și complementaritatea măsurilor de prevenire a fraudei în cadrul Uniunii.

Articolul 104

Liniile telefonice de asistență pentru copii dispăruți și pentru copii

1. Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere asigură accesul gratuit al utilizatorilor finali, inclusiv al utilizatorilor finali cu dizabilități, la serviciul de operare a unei linii telefonice de urgență pentru raportarea cazurilor de copii dispăruți. Atunci când călătoresc în interiorul Uniunii, utilizatorii finali au acces gratuit la serviciul furnizat de țara vizitată. Linia telefonică de urgență este disponibilă la numărul „116000”.

2. Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a asigura că autoritatea sau întreprinderea căreia i-a fost atribuit numărul „116000” alocă resursele necesare pentru operarea liniei telefonice.

3. Statele membre și Comisia se asigură că utilizatorii finali sunt informați corespunzător cu privire la existența și utilizarea serviciilor furnizate prin numerele „116000”, respectiv „116111”.

Articolul 105

Difuzarea informațiilor de interes public

Furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului distribuie gratuit informații de interes public utilizatorilor finali, existenți și noi, atunci când este cazul, prin aceleași mijloace pe care le utilizează în mod obișnuit pentru comunicarea cu utilizatorii finali. Informațiile de interes public sunt furnizate de autoritățile publice relevante într-un format standardizat și acoperă cel puțin următoarele subiecte:

(a) utilizările serviciilor de acces la internet și ale serviciilor de comunicații interpersonale accesibile publicului pentru a se angaja în activități ilegale sau pentru a disemina conținuturi prejudiciabile, în special în cazul în care acestea pot aduce atingere respectării drepturilor și libertăților altora, a dreptului la protecția datelor cu caracter personal, a dreptului de autor și a drepturilor conexe;

(b) mijloacele de protecție împotriva riscurilor la adresa securității personale, a vieții private și a datelor cu caracter personal atunci când se utilizează servicii de acces la internet și servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului, inclusiv protecția împotriva activităților frauduloase comise prin utilizarea serviciilor respective.

Articolul *106*

Comunicațiile de urgență și numărul european unic de urgență

1. Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului bazate pe numere oferă utilizatorilor finali acces la serviciile de urgență prin intermediul comunicațiilor de urgență, mandatate de statul membru. Respectivele comunicații de urgență sunt furnizate gratuit și fără a fi necesară utilizarea niciunui mijloc de plată, inclusiv prin utilizarea numărului european unic de urgență „112” și a oricărui număr național pentru apeluri de urgență specificat de statele membre.

   Furnizorii de comunicații de urgență se asigură că PSAP-urile pot apela gratuit utilizatorii finali care inițiază comunicațiile de urgență sau pot iniția gratuit o comunicare interpersonală utilizând același serviciu de comunicații interpersonale ca cel prin care au fost contactați și, în cazul în care acest lucru nu este fezabil din punct de vedere economic, la un tarif cu amănuntul care nu depășește tariful național cu amănuntul al furnizorului care deservește PSAP.

   Statele membre pot impune accesul la serviciile de urgență prin intermediul comunicațiilor de urgență de la serviciile de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere, atât timp cât sistemul PSAP național permite rutarea către cel mai adecvat PSAP și primirea informațiilor de localizare a apelantului.

   Furnizorii de servicii de comunicații electronice care nu sunt accesibile publicului, dar care permit efectuarea de apeluri către rețele publice de comunicații electronice asigură accesul la serviciile de urgență prin utilizarea numărului european unic de urgență „112” atunci când nu este disponibil un acces alternativ și ușor la serviciile de urgență.

2. În termen de cel mult 24 de luni de la adoptarea actului delegat menționat la alineatul (8), statele membre se asigură că utilizatorii finali pot iniția comunicații de urgență prin intermediul unei aplicații mobile cuplate cu portofelele europene pentru identitatea digitală emise în temeiul Regulamentului (UE) nr. 910/2014.

3. Furnizorii de servicii de comunicații electronice interpersonale menționate la alineatul (1) pun în aplicare măsuri tehnice și organizatorice pentru a asigura comunicații de urgență eficace pentru utilizatorii lor finali atunci când călătoresc în interiorul Uniunii.

4. Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale și sistemele PSAP naționale se asigură că informațiile privind comunicațiile de urgență și localizarea apelantului sunt direcționate fără întârziere către cel mai adecvat PSAP. Organizațiile PSAP naționale se asigură că toate comunicațiile de urgență, inclusiv atunci când se utilizează numărul european unic de urgență „112”, primesc răspuns și sunt gestionate în mod corespunzător.

5. Furnizorii menționați la alineatul (1) se asigură că accesul utilizatorilor finali cu dizabilități la serviciile de urgență este disponibil prin intermediul comunicațiilor de urgență și este echivalent cu cel de care beneficiază alți utilizatori finali, inclusiv prin respectarea Directivei (UE) 2019/882.

   Atunci impun mijloace de acces la serviciile de urgență prin intermediul comunicațiilor de urgență pentru utilizatorii finali cu dizabilități, statele membre se asigură, în limitele fezabilității tehnice, că sunt îndeplinite următoarele cerințe de echivalență funcțională:

   (a) comunicația de urgență permite comunicarea interactivă bidirecțională între utilizatorul final cu dizabilități și PSAP;

(b) comunicația de urgență este disponibilă fără sincope, fără înregistrare prealabilă, pentru utilizatorii finali cu dizabilități care călătoresc în Uniune;

(c) comunicația de urgență este asigurată gratuit pentru utilizatorii finali cu dizabilități;

(d) comunicația de urgență este rutată imediat către cel mai adecvat PSAP care este calificat și echipat pentru a răspunde și prelucra în mod corespunzător comunicația de urgență inițiată de utilizatorii finali cu dizabilități;

(e) pentru utilizatorii finali cu dizabilități sunt asigurate niveluri echivalente de acuratețe și fiabilitate privind informațiile de localizare a apelantului pentru comunicația de urgență ca cele aplicabile în cazul apelurilor de urgență efectuate de alți utilizatori finali;

(f) pentru utilizatorii finali cu dizabilități se asigură cel puțin același nivel de sensibilizare cu privire la mijloacele de acces la serviciile de urgență prin intermediul comunicației de urgență de care beneficiază alți utilizatori finali în legătură cu apelurile de urgență la „112”, prin modul de proiectare a mijloacelor de acces sau prin măsuri de sensibilizare.

6. Furnizorii de comunicații de urgență se asigură că informația de localizare a apelantului este pusă la dispoziția celui mai adecvat PSAP imediat după conectarea comunicării de urgență. Aceasta include informații de localizare bazate pe rețea și, în cazul în care echipamentul radio le pune la dispoziție pentru transmisie, informații de localizare a apelantului obținute pe baza telefonului mobil. Furnizorii de comunicații de urgență se asigură că stabilirea și transmiterea informației de localizare a apelantului este gratuită pentru utilizatorul final și pentru PSAP în ceea ce privește toate comunicațiile de urgență către numărul european unic de urgență „112”. Organizațiile PSAP se asigură că sunt instituite măsuri tehnice și organizatorice pentru primirea și prelucrarea informațiilor de localizare a apelantului. Statele membre pot extinde aceste obligații pentru a acoperi și comunicația de urgență către numere de urgență naționale.

7. Statele membre se asigură că utilizatorii finali, inclusiv utilizatorii finali de servicii de roaming, și utilizatorii finali cu dizabilități sunt informați în mod corespunzător cu privire la mijloacele de acces la serviciile de urgență prin intermediul comunicațiilor de urgență, inclusiv prin utilizarea numărului european unic de urgență „112”, precum și cu privire la mijloacele de acces pentru utilizatorii finali cu dizabilități. Informațiile respective trebuie să fie furnizate în formate accesibile, abordând diferite tipuri de dizabilități, în conformitate cu cerințele de accesibilitate prevăzute în anexa I la Directiva (UE) 2019/882. Comisia sprijină și completează acțiunile statelor membre.

8. Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 198 pentru a completa alineatele (1), (2), (3), (5) și (6) de la prezentul articol prin stabilirea măsurilor necesare pentru a asigura o comunicare de urgență eficace în Uniune în ceea ce privește specificațiile tehnice care să permită inițierea comunicării de urgență prin intermediul unei aplicații mobile cuplate cu portofelele europene pentru identitatea digitală, soluțiile privind informațiile de localizare a apelantului, criteriile europene armonizate de localizare a apelantului, accesul echivalent pentru utilizatorii finali cu dizabilități și rutarea către cel mai adecvat PSAP.

9. Statele membre raportează către ODN numerele E.164 pentru a contacta sistemele PSAP ale statelor membre. OAREC, asistat de ODN, creează și întreține o bază de date a numerelor respective pe care sistemele PSAP ale statelor membre le utilizează pentru a se contacta reciproc dintr-un stat membru în altul.

Articolul 107

Transmiterea de avertismente publice

1. Furnizorii de servicii mobile de comunicații interpersonale bazate pe numere transmit avertismente publice utilizatorilor finali în cauză, prin intermediul tehnologiei impuse de statele membre în care furnizează serviciul, în zonele geografice care ar putea fi afectate de urgențe și dezastre majore iminente sau în desfășurare în cursul perioadei de avertizare, astfel cum sunt stabilite de autoritățile competente.
2. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor dispoziții tehnice privind transmiterea de avertismente publice prin intermediul unei aplicații mobile cuplate cu portofelele europene pentru identitatea digitală emise în temeiul Regulamentului (UE) nr. 910/2014 către toți utilizatorii finali în cauză, inclusiv către utilizatorii finali de servicii de roaming. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (3).
3. Statele membre se asigură că, la un an de la primul act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, avertismentele publice sunt transmise, de asemenea, tuturor utilizatorilor finali în cauză prin intermediul unei aplicații mobile cuplate cu portofelele europene pentru identitatea digitală emise în temeiul Regulamentului (UE) nr. 910/2014.

Articolul 108

Prezentarea și restricționarea identificării apelantului, a liniei conectate și a identificării inițiatorului

1. Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, de comunicații interpersonale accesibile publicului sau de servicii de acces la internet furnizează identificarea apelantului sau a inițiatorului.

   Aceștia se asigură că partea inițiatoare este în măsură, prin utilizarea unui mijloc simplu și gratuit, să împiedice prezentarea identificării apelantului sau a identificării inițiatorului în punctul în care comunicarea lor vocală se termină pentru fiecare comunicare în parte.
2. Furnizorul de rețea sau de servicii se asigură că partea destinatară este în măsură, prin utilizarea unor mijloace simple și gratuite pentru o utilizare rezonabilă a acestei funcții, să împiedice prezentarea identificării apelantului sau a inițiatorului apelurilor primite.
3. Înainte de stabilirea comunicării vocale și prezentarea identificării apelantului sau a inițiatorului, furnizorul de servicii se asigură că partea destinatară este în măsură, prin utilizarea unor mijloace simple și gratuite, să respingă comunicațiile vocale de intrare în cazul în care inițiatorul și-a exercitat dreptul prevăzut la alineatul (1).
4. În cazul în care se oferă prezentarea identificării liniei conectate, furnizorul de servicii se asigură că partea destinatară este în măsură, prin utilizarea unor mijloace simple și gratuite, să împiedice prezentarea identificării liniei conectate la care este conectat utilizatorul final apelant.
5. Primul paragraf al alineatului (1) se aplică, de asemenea, în ceea ce privește comunicațiile de voce către țări terțe care sunt inițiate din Uniune. Al doilea paragraf al alineatului (1) și alineatele (2), (3) și (4) se aplică, de asemenea, comunicațiilor de voce de intrare care provin din țări terțe.
6. În cazul în care se afișează prezentarea identificării apelantului sau a liniei conectate sau a inițiatorului, furnizorii de servicii de acces la internet sau de comunicații interpersonale

accesibile publicului informează publicul în acest sens și cu privire la drepturile prevăzute la al doilea paragraf al alineatului (1) și la alineatele (2)-(4) de la prezentul articol, precum și cu privire la excepțiile prevăzute la articolul 109.

Articolul 109

Excepții pentru urmărirea comunicațiilor răuvoitoare sau deranjante și a comunicațiilor de urgență

1. Dreptul apelantului sau al inițiatorului de a nu afișa identificarea apelantului sau a inițiatorului menționat la articolul 108 alineatul (2) poate fi anulat de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice accesibile publicului, cu titlu temporar, pentru a permite autorităților competente sau unui utilizator final să urmărească comunicațiile răuvoitoare sau deranjante în urma unei plângeri adresate autorităților.
2. Furnizorii menționați la articolul 108 alineatul (1) prevalează asupra prevenirii identificării apelantului sau a inițiatorului și prelucrează datele de localizare a inițiatorului cu scopul de a furniza astfel de informații celui mai adecvat PSAP în conformitate cu articolul 106 alineatul (6).

Articolul 110

Redirecționarea automată a apelurilor și sistemele de apelare automată

1. Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale bazate pe numere și accesibile publicului implementează măsuri de ultimă generație pentru a limita, la cererea utilizatorului final apelat, primirea apelurilor răuvoitoare sau deranjante, oferind gratuit următoarele posibilități:
   (a) blocarea, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, a apelurilor primite de la numere specifice sau din surse anonime;
   (b) blocarea transferului automat al apelurilor de către o parte terță către echipamentul terminal al utilizatorului final.
2. Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care oferă sisteme de apelare automată nu împiedică dreptul de a prezenta identificarea apelantului sau a inițiatorului pe linia apelată sau către partea destinatară și prezintă identitatea sau numărul la care pot fi contactați.

Articolul 111

Accesul echivalent și o posibilitate de alegere echivalentă pentru utilizatorii finali cu dizabilități

1. Furnizorii de servicii de comunicații electronice accesibile publicului se asigură că utilizatorii finali cu dizabilități:
   (a) au un acces la servicii de comunicații electronice, inclusiv la informațiile contractuale aferente furnizate în temeiul articolului 95, echivalente celor de care beneficiază majoritatea utilizatorilor finali;
   (b) beneficiază de posibilitatea de alegere între întreprinderi și servicii pe care o au majoritatea utilizatorilor finali.

Autoritățile competente specifică cerințele în acest sens care trebuie îndeplinite de furnizori.

2. La adoptarea măsurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, autoritățile competente încurajează conformitatea cu standardele sau specificațiile relevante stabilite în conformitate cu articolul 187.

Articolul 112

Interoperabilitatea echipamentelor radio auto, a echipamentelor radio pentru consumatori și a echipamentelor de televiziune digitală pentru consumatori

1. Radioreceptoarele auto și echipamentele de televiziune digitală pentru consumatori trebuie să fie interoperabile în conformitate cu anexa V.

2. În cazul în care statele membre decid să adopte măsuri pentru a asigura interoperabilitatea altor radioreceptoare pentru consumatori, aceste măsuri nu se aplică produselor în cazul cărora un radioreceptor este pur auxiliar, cum ar fi telefoanele inteligente, și nici echipamentelor utilizate de radioamatori.

3. Furnizorii de servicii de televiziune digitală trebuie să se asigure, după caz, că echipamentele de televiziune digitală pe care le furnizează utilizatorilor lor finali sunt interoperabile, astfel încât, atunci când acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, echipamentele de televiziune digitală să poată fi reutilizate de către alți furnizori de servicii de televiziune digitală.

   Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului[82], la încetarea contractului lor, utilizatorii finali dispun de o modalitate gratuită și simplă de a returna echipamentele de televiziune digitală, cu excepția cazului în care furnizorul demonstrează că acestea sunt pe deplin interoperabile cu serviciile de televiziune digitală ale altor furnizori de servicii, inclusiv cu cele ale furnizorului la care a trecut utilizatorul final.

   Se consideră că echipamentele de televiziune digitală care sunt conforme cu standardele armonizate ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau cu părți ale acestor standarde îndeplinesc cerința de interoperabilitate prevăzută la al doilea paragraf prevăzută de respectivele standarde sau părți ale acestor standarde.

4. Statele membre nu mențin și nu introduc în legislația lor națională dispoziții privind protecția utilizatorilor finali care se abat de la prezentul articol, inclusiv dispoziții mai stricte sau mai puțin stricte, pentru a asigura un nivel diferit de protecție.

Articolul 113

Obligațiile de difuzare („must carry”)

1. Statele membre pot impune obligații rezonabile de difuzare („must carry”) pentru transmiterea anumitor canale de televiziune și posturi de radio și a unor servicii complementare asociate, în special servicii de accesibilitate care asigură un acces corespunzător al utilizatorilor cu dizabilități și date care permit furnizarea de servicii de televiziune conectată și de grile electronice de programe, întreprinderilor aflate în

[82] Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (JO L 197, 24.7.2012, p. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/19/oj).

jurisdicția lor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice folosite pentru difuzarea către public a canalelor de televiziune și a posturilor de radio, în cazul în care un număr semnificativ de utilizatori finali ai acestor rețele și servicii le folosesc ca mijloace principale de recepție a emisiei posturilor de radio și a canalelor de televiziune. Obligațiile în cauză se impun numai în cazul în care acestea sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general clar definite de către fiecare stat membru și sunt proporționale și transparente.

2. Statele membre revizuiesc obligațiile menționate la alineatul (1) în cazul în care există o modificare relevantă a condițiilor de pe piața națională sau în cazul în care obiectivele de interes general menționate la alineatul (1) se modifică.

3. Nici alineatul (1) de la prezentul articol, nici articolul 65 alineatul (2) nu aduc atingere capacității statelor membre de a stabili o remunerație adecvată, dacă se stabilește o remunerație, privind măsurile luate în conformitate cu prezentul articol, asigurându-se în același timp faptul că, în condiții similare, nu există nicio discriminare în tratamentul furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice. În cazul în care se prevede o remunerație, statele membre stabilesc în mod clar obligația de remunerare în dreptul intern, inclusiv, după caz, criteriile de calculare a acestei remunerații. Statele membre se asigură că aceasta se aplică în mod proporțional și transparent.

Articolul 114

Adaptarea anexelor IV, V și VI

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 198 de modificare a anexelor IV, volt și VI pentru a ține seama de progresele tehnologice și sociale sau de evoluția cererii pe piață.

7. PARTEA A VII-A – GUVERNANȚA

7.1. TITLUL I: AUTORITĂȚILE NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ȘI ALTE AUTORITĂȚI COMPETENTE

Articolul 115

Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente

1. În sensul prezentului regulament, autoritățile naționale de reglementare sunt responsabile cel puțin de următoarele sarcini:

   (a) gestionarea procedurii de notificare și de pașaport unic în cadrul sistemului de autorizare generală;

   (b) punerea în aplicare a reglementării pieței, inclusiv impunerea unor obligații în materie de acces și interconectare;

   (c) colectarea de date, inclusiv privind reziliența și durabilitatea, de care autoritățile naționale de reglementare ar putea avea nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile;

   (d) punerea în aplicare a măsurilor pentru tranziția la fibră optică, inclusiv definirea zonelor de dezactivare a rețelelor de cupru, evaluarea și supravegherea planurilor de dezactivare a rețelelor de cupru prezentate de operatorii de rețea;

(e) asigurarea soluționării litigiilor dintre întreprinderi;

(f) oferirea concilierii voluntare privind cooperarea ecosistemică;

(g) gestionarea și autorizarea spectrului de frecvențe radio sau, în cazul în care aceste sarcini sunt atribuite altor autorități competente, adoptarea de decizii cu privire la elementele de modelare a pieței și de concurență ale proceselor naționale referitoare la drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice;

(h) aducerea unei contribuții la protejarea drepturilor utilizatorilor finali în sectorul comunicațiilor electronice, după caz în coordonare cu alte autorități competente;

(i) supravegherea și asigurarea accesului la internetul deschis;

(j) monitorizarea evoluției și a nivelului prețurilor cu amănuntul ale serviciilor;

(k) asigurarea portabilității numerelor;

(l) alocarea resurselor de numerotație și gestionarea planurilor de numerotație;

(m) furnizarea de sprijin în materie de pregătire și reziliență;

(n) îndeplinirea oricărei alte sarcini care revine autorităților naționale de reglementare în temeiul prezentului regulament sau al altor acte legislative ale Uniunii.

2. Autoritățile naționale de reglementare sprijină în mod activ obiectivele OAREC de promovare a unei mai bune coordonări și coerențe în materie de reglementare.

3. Statele membre publică denumirile autorităților naționale de reglementare și ale altor autorități competente, precum și sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament, într-o formă ușor accesibilă.

Comisiei i se notifică de către statele membre toate autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente cărora le-au fost atribuie sarcini în temeiul prezentului regulament și responsabilitățile care revin fiecăreia, precum și orice modificări ale acestora.

Articolul 116

Independența autorităților naționale de reglementare și a altor autorități competente

1. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente menționate la articolul 115 sunt distincte din punct de vedere juridic și independente din punct de vedere funcțional de orice persoană fizică sau juridică care furnizează rețele, echipamente sau servicii de comunicații electronice. Statele membre care își mențin dreptul de proprietate sau de control asupra unor întreprinderi care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice asigură separarea structurală efectivă a funcției de reglementare de activitățile legate de proprietate sau control.

2. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente își exercită competențele în mod imparțial, transparent și în timp util. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente dețin resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite.

Articolul 117

Numirea și revocarea din funcție a membrilor autorităților naționale de reglementare

1. Conducătorul unei autorități naționale de reglementare sau, după caz, membrii organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul unei autorități naționale de reglementare ori supleanții acestora sunt numiți pentru un mandat de cel puțin trei ani, din rândul unor persoane cu autoritate și experiență profesională recunoscute, pe bază de merit, competențe, cunoștințe și experiență și în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente.

2. Conducătorul unei autorități naționale de reglementare sau, după caz, membrii organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul unei autorități naționale de reglementare sau supleanții acestora nu pot fi demiși în timpul mandatului lor decât în cazul în care nu mai îndeplinesc condițiile cerute pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în dreptul intern anterior numirii lor.

3. Decizia de demitere a conducătorului autorității naționale de reglementare sau, după caz, a membrilor organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul autorității se publică la momentul demiterii. Conducătorul demis al autorității naționale de reglementare sau, după caz, membrii demiși ai organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul autorității primesc o motivare a deciziei de demitere. Motivarea deciziei de demitere se publică la solicitarea persoanei interesate, dacă publicarea nu a avut loc din oficiu. Această decizie face obiectul controlului jurisdicțional exercitat de o instanță, atât cu privire la aspecte de fapt, cât și cu privire la aspecte de drept.

Articolul 118

Independența politică și răspunderea autorităților naționale de reglementare

1. Fără a aduce atingere articolului 122 alineatul (9), autoritățile naționale de reglementare acționează în mod independent și obiectiv, inclusiv la conceperea procedurilor interne și organizarea personalului, își desfășoară activitatea într-un mod transparent și responsabil, în conformitate cu dreptul Uniunii, și nu solicită și nici nu primesc instrucțiuni de la niciun alt organism în legătură cu îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite în temeiul dreptului intern care transpune dreptul Uniunii. Acest lucru nu exclude controlul conform dreptului constituțional intern. Competența de a suspenda sau de a revoca deciziile luate de autoritățile naționale de reglementare revine exclusiv organismelor de soluționare a căilor de atac înființate în conformitate cu articolul 197.

4. Autoritățile naționale de reglementare raportează anual cel puțin cu privire la situația pieței comunicațiilor electronice, la deciziile pe care le emit, la resursele lor umane și financiare și la alocarea respectivelor resurse, precum și cu privire la planurile viitoare. Rapoartele acestora se publică.

Articolul 119

Capacitatea de reglementare a autorităților naționale de reglementare

1. Autoritățile naționale de reglementare au bugete anuale separate și beneficiază de autonomie în executarea bugetului alocat. Bugetele se publică.

2. Autoritățile naționale de reglementare dispun de resurse financiare și umane adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile care le sunt atribuite și pentru a participa activ și a contribui la activitatea OAREC. Autonomia financiară nu împiedică supravegherea sau controlul în conformitate cu dreptul constituțional intern. Orice control exercitat asupra

bugetului autorităților naționale de reglementare se exercită în mod transparent și este public.

Articolul 120

Cooperarea cu autoritățile naționale și cu OAREC

1. În statele membre în care există mai multe autorități naționale sau autorități competente responsabile, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente cooperează și se coordonează între ele, după caz.

   Aceste autorități își furnizează reciproc informațiile necesare pentru aplicarea prezentului regulament.

   În ceea ce privește schimbul de informații, autoritatea destinatară garantează respectarea aceluiași nivel de confidențialitate cu cel al autorității emitente.

2. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente din același stat membru sau din state membre diferite încheie acorduri reciproce de cooperare pentru a favoriza cooperarea în materie de reglementare, atunci când este necesar.

3. În cazul în care statele membre atribuie competențe în temeiul prezentului regulament sau al altor acte legislative ale Uniunii altor autorități competente, autoritățile naționale de reglementare acționează în calitate de coordonatori naționali, asigurându-se că opiniile autorităților competente sunt luate pe deplin în considerare în toate discuțiile și rezultatele OAREC.

   În special, autoritățile naționale de reglementare pun la dispoziția ODN punctele de contacte relevante din cadrul autorităților naționale competente pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile prevăzute la articolele 146 și 147.

7.2. TITLUL II: SARCINILE ȘI ORGANIZAREA OAREC

Articolul 121

Obiectivele OAREC

1. Se instituie Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC), ale cărui responsabilități sunt stabilite prin prezentul regulament. OAREC nu are personalitate juridică și acționează în domeniul de aplicare al prezentului regulament și al Regulamentelor (UE) 2022/612 și (UE) 2015/2120.

   OAREC înlocuiește Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice („OAREC”) instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1971 și îi succedă acestuia.

2. OAREC urmărește obiectivele prevăzute la articolul 3. În special, OAREC asigură punerea în aplicare uniformă a cadrului de reglementare al Uniunii pentru comunicațiile electronice care intră în domeniul de aplicare menționat la alineatul (1) de la prezentul articol.

3. OAREC își îndeplinește sarcinile în mod independent, imparțial, transparent și în timp util.

4. OAREC recurge la cunoștințele de specialitate disponibile la nivelul autorităților naționale de reglementare și al ODN.

Articolul 122

Sarcinile generale ale OAREC

1. Sarcinile generale de reglementare și de consiliere pe care OAREC le poate îndeplini sunt următoarele:

   (a) acordă asistență și consiliere autorităților naționale de reglementare și altor autorități competente, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei și cooperează cu autoritățile naționale de reglementare și cu Comisia, la cerere sau din proprie inițiativă, cu privire la orice aspect tehnic legat de comunicațiile electronice care intră în sfera sa de competență;

   (b) emite avize, orientări și rapoarte, astfel cum se menționează la articolele 124, 125 și 126, precum și recomandări și poziții comune și diseminează cele mai bune practici de reglementare adresate autorităților naționale de reglementare pentru a încuraja punerea în aplicare coerentă și corectă a cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice.

   După caz, Comisia poate solicita OAREC să emită avize, orientări și rapoarte, chiar dacă nu sunt enumerate în mod explicit la articolele 124, 125 și 126.

2. OAREC evaluează necesitatea de inovare în materie de reglementare și coordonează acțiunile între autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente pentru a permite dezvoltarea de noi comunicații electronice inovatoare.

3. În ceea ce privește aspectele legate de spectrul de frecvențe radio, OAREC participă la procedura Uniunii privind piața unică a spectrului de frecvențe radio.

4. OAREC poate fi consultat de Comisie atunci când examinează concentrările economice care au o dimensiune europeană în sectorul comunicațiilor electronice.

5. OAREC promovează cooperarea eficace între furnizorii de rețele de comunicații electronice și întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectorul comunicațiilor electronice sau în sectoare strâns legate de acesta, în conformitate cu articolul 191 alineatul (2).

6. OAREC îndeplinește alte sarcini care îi sunt atribuite prin prezentul regulament sau prin alte acte juridice ale Uniunii, în special prin Regulamentele (UE) 2022/612 și (UE) 2015/2120.

7. OAREC face publice atribuțiile sale și actualizează informațiile ori de câte ori îi sunt încredințate noi atribuții.

8. OAREC face publice toate versiunile finale ale avizelor, orientărilor, rapoartelor, recomandărilor, pozițiilor comune și bunelor practici și orice studiu comandat, precum și proiectele de documente relevante în scopul consultărilor publice menționate la alineatul (10).

9. Fără a aduce atingere respectării dreptului relevant al Uniunii și a altor acte adoptate de Comisie, autoritățile naționale de reglementare și Comisia țin seama în cea mai mare măsură de orice orientări, avize, recomandări, poziții comune și bune practici adoptate de OAREC în conformitate cu prezentul regulament, cu scopul de a asigura punerea în aplicare coerentă a cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice care intră în domeniul de aplicare menționat la articolul 121.

   În cazul în care o autoritate națională de reglementare se abate de la orientările menționate la articolul 125, aceasta își motivează abaterea.

10. Dacă este necesar, OAREC se consultă cu părțile interesate și le oferă ocazia de a prezenta observații într-o perioadă rezonabilă de timp, adecvată complexității chestiunii. Aceste consultări au loc cât mai devreme posibil în procesul decizional. Exceptând circumstanțele excepționale, această perioadă nu este mai scurtă de 30 de zile. OAREC face publice rezultatele unor astfel de consultări, fără a aduce atingere articolului 169.

11. După caz, OAREC consultă autorități naționale relevante cum ar fi cele competente în domeniul concurenței, al protecției consumatorilor, al securității cibernetice și al protecției datelor, și poate coopera cu acestea.

12. După caz, OAREC cooperează cu organe, oficii, agenții și grupuri consultative competente ale Uniunii, precum și cu autoritățile competente din țări terțe și cu organizații internaționale, în conformitate cu articolul 166 alineatul (1).

Articolul 123

Analiza, monitorizarea și colectarea informațiilor

1. OAREC analizează potențialele piețe transnaționale, astfel cum se menționează la articolul 74, și cererea utilizatorilor transnaționali, astfel cum se menționează la articolul 75.

2. OAREC promovează modernizarea, coordonarea și standardizarea colectării de date de către autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente. OAREC pune aceste date la dispoziția publicului într-un format deschis, reutilizabil și prelucrabil automat pe site-ul său și pe portalul digital al UE.

3. OAREC creează și întreține baze de date cu:

   (a) notificările transmise autorităților competente de către furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice care fac obiectul autorizării generale, în conformitate cu articolul 10 alineatul (8) din prezentul regulament;

   (b) resursele de numerotație cu drept de utilizare extrateritorială în interiorul Uniunii, în conformitate cu articolul 48 alineatul (4) al patrulea paragraf;

   (c) numerele E.164 ale PSAP din statele membre, în conformitate cu articolul 106 alineatul (9);

   (d) bazele de date în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/618.

Articolul 124

Avizele OAREC

1. OAREC emite avize fără caracter obligatoriu, astfel cum se menționează în prezentul regulament și în Regulamentul (UE) 2022/612, în special cu privire la:

   (a) strategia de numerotație a Uniunii orientată spre viitor privind gestionarea coerentă a resurselor de numerotație în statele membre și la nivelul Uniunii, în conformitate cu articolul 46 alineatul (3);

   (b) conectivitatea de la un capăt la altul între utilizatorii finali, în conformitate cu articolul 68 alineatul (2) al doilea paragraf punctul (ii);

   (c) piețele care pot face obiectul unei reglementări *ex ante*, în conformitate cu articolul 72 alineatul (1);

(d) specificațiile tehnice, elementele de cost standard, metodologiile de cost și oferta de referință referitoare la produsul (produsele) de acces ale Uniunii în conformitate cu articolul 81;

(e) stabilirea unui tarif unic maxim la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce în rețelele mobile și a unui tarif unic maxim la nivelul Uniunii de terminare a apelurilor de voce în rețelele fixe, în conformitate cu articolul 82;

(f) proiectele de măsuri naționale referitoare la procedurile de reglementare a pieței privind piața internă, în conformitate cu articolul 85;

(g) evoluțiile pieței și ale tehnologiei și impactul acestora asupra aplicării disponibilității și accesibilității ca preț a accesului adecvat la internet și a comunicațiilor de voce, în conformitate cu articolul 92 alineatul (2);

(h) proiectele de decizii și recomandări privind armonizarea, în conformitate cu articolul 186;

(i) soluționarea litigiilor transfrontaliere, în conformitate cu articolul 190;

(j) elementele cazului prezentat pentru o procedură de conciliere voluntară, în conformitate cu articolul 192 alineatul (2).

2. În ceea ce privește aspectele legate de spectrul de frecvențe radio, OAREC emite următoarele avize:

(a) privind metodologiile comune pentru definirea taxelor anuale pentru spectrul de frecvențe radio și a prețurilor de rezervă în conformitate cu articolul 29;

(b) după caz, în conformitate cu procedura pieței unice a spectrului de frecvențe radio a Uniunii menționată la articolul 31.

Articolul 125

Orientările OAREC

OAREC emite orientări privind punerea în aplicare a cadrului de reglementare al Uniunii pentru comunicațiile electronice, în special astfel cum se menționează în prezentul regulament, cu privire la:

(a) un model comun pentru colectarea de informații privind arhitectura, capacitatea, capabilitățile și utilizarea rețelelor de comunicații electronice, în conformitate cu articolul 7 alineatul (4);

(b) condițiile de autorizare generală în cadrul procedurii pașaportului unic, pentru a se asigura că toate condițiile enumerate la articolul 9 alineatul (4) din prezentul regulament sunt aplicate în mod coerent, nediscriminatoriu și proporțional, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1);

(c) modelul de notificare, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3);

(d) aplicarea consecventă a măsurilor de formare a pieței în conformitate cu articolul 32 alineatul (3);

(e) criteriile comune pentru evaluarea capacității de gestionare a resurselor de numerotație și a riscului de epuizare a resurselor de numerotație, în conformitate cu articolul 48 alineatul (2);

(f) definirea serviciului adecvat de acces la internet și specificarea lărgimii de bandă necesare pentru participarea socială și economică în societate, în conformitate cu articolul 87 alineatul (2);

(g) criterii relevante pentru a promova aplicarea consecventă a articolului 69 alineatul (2);

(h) abordări comune în ceea ce privește identificarea punctului terminal al rețelei în diferite topologii de rețea, în conformitate cu articolul 69 alineatul (6);

(i) un model comun care să fie utilizat pentru colectarea informațiilor necesare în temeiul articolului 94 alineatul (4);

(j) punerea în aplicare a obligațiilor autorităților naționale de reglementare în ceea ce privește protejarea accesului la internetul deschis, în conformitate cu articolul 94 alineatul (5), care detaliază, de asemenea, parametrii relevanți de calitate a serviciului pentru serviciile de acces la internet, inclusiv parametrii pentru mecanismul de monitorizare menționat la articolul 97 alineatul (4) al doilea paragraf, parametrii relevanți pentru utilizatorii finali cu handicap, metodele de măsurare aplicabile, conținutul și formatul informațiilor, astfel cum sunt prevăzute în anexa III la prezentul regulament, și ale publicării, astfel cum sunt prevăzute în anexa IV la prezentul regulament, precum și mecanismele de certificare a calității;

(k) precizarea detaliilor proceselor de trecere de la un furnizor la altul și de portare, în conformitate cu articolul 100 alineatul (6) din prezentul regulament;

(l) măsuri tehnice și juridice care ar putea proteja în mod eficace utilizatorii finali împotriva activităților frauduloase, în conformitate cu articolul 103 alineatul (3);

(m) armonizarea cererilor de informații și de raportare, astfel cum sunt descrise la articolul 181 alineatele (1), (3) și (7), cu privire la subiecte relevante, inclusiv domeniul de aplicare, calendarul, frecvența, formatul și procedurile de colectare a informațiilor, în conformitate cu articolul 182 alineatul (1);

(n) punerea în aplicare uniformă a obligațiilor în ceea ce privește anchetele geografice și previziunile, în conformitate cu articolul 183;

(o) facilitarea cooperării ecosistemice în chestiuni tehnice și comerciale legate de furnizarea de servicii de comunicații electronice sau de servicii ale societății informaționale și de produse și servicii inovatoare, în conformitate cu articolul 191 alineatul (1);

(p) alte orientări pot fi emise pentru a asigura punerea în aplicare coerentă a cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice și a deciziilor de reglementare coerente de către autoritățile naționale de reglementare, la cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei, în special în ceea ce privește aspectele de reglementare care afectează un număr semnificativ de state membre sau care au un element transfrontalier;

(q) orice orientări în conformitate cu Regulamentele (UE) 2022/612 și (UE) 2015/2120, după caz.

Articolul 126

Rapoartele OAREC

OAREC emite rapoarte cu privire la aspectele tehnice care intră în sfera sa de competență, în special cu privire la:

(a) planul, inclusiv o evaluare cuprinzătoare a arhitecturii, a capacităților, a capabilităților și a utilizării rețelelor de comunicații electronice ale furnizorilor menționați la articolul 5 alineatul (1), un set de recomandări operaționale și practici de gestionare a crizelor, în conformitate cu articolul 6;

(b) practicile naționale privind acordarea drepturilor de utilizare a numerelor naționale și paneuropene, cu accent pe practicile divergente din cadrul Uniunii, în conformitate cu articolul 48 alineatul (6);

(c) principalele practici și constatări privind accesul la internetul deschis în Uniune, în conformitate cu articolul 94 alineatul (3);

(d) efectele aplicării orientărilor asupra cooperării ecosistemice eficace și asupra funcționării mecanismului de conciliere voluntară, în conformitate cu articolul 193 alineatul (1);

(e) punerea în aplicare la nivel național și funcționarea autorizației generale, precum și impactul acestora asupra funcționării pieței interne în conformitate cu articolul 204 alineatul (4)

și orice rapoarte în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/612.

Articolul 127

Componența Consiliului autorităților de reglementare al OAREC

1. Consiliul autorităților de reglementare este compus din câte un membru din fiecare stat membru. Fiecare membru are drept de vot.

   Fiecare membru este desemnat de către autoritatea națională de reglementare care poartă responsabilitatea primară pentru supravegherea funcționării cotidiene a pieților rețelelor și serviciilor de comunicații electronice în temeiul prezentului regulament. Membrul respectiv este nominalizat dintre șeful autorității naționale de reglementare, un membru al organismului său colectiv sau înlocuitorul oricăruia dintre aceștia.

2. Fiecare membru al Consiliului autorităților de reglementare are un supleant desemnat de către autoritatea națională de reglementare. Membrul supleant îl reprezintă pe membrul titular atunci când acesta lipsește. Supleantul respectiv este nominalizat dintre șeful autorității naționale de reglementare, un membru al organismului său colectiv, înlocuitorul acestora sau personalul autorității naționale de reglementare.

3. Membrii Consiliului autorităților de reglementare și supleanții acestora sunt nominalizați luând în considerare cunoștințele lor în domeniul comunicațiilor electronice, precum și competențele lor manageriale, administrative și bugetare relevante. Pentru a asigura continuitatea activității Consiliului autorităților de reglementare, toate autoritățile naționale de reglementare care efectuează nominalizări depun eforturi pentru a limita rata de înlocuire a membrilor lor și, în măsura posibilităților, și a supleanților lor, și vizează obținerea unei reprezentări echilibrate a bărbaților și a femeilor în Consiliul autorităților de reglementare.

4. Comisia participă, fără drept de vot, la toate deliberările Consiliului autorităților de reglementare și este reprezentată la un nivel adecvat de înalt.

5. O listă actualizată a membrilor Consiliului autorităților de reglementare și a supleanților acestora, însoțită de declarațiile lor de interese, este pusă la dispoziția publicului.

Articolul 128

Independența Consiliului autorităților de reglementare al OAREC

1. Consiliul autorităților de reglementare acționează independent și obiectiv în interesul Uniunii, indiferent de orice interese naționale sau personale specifice.

2. Fără a aduce atingere coordonării, astfel cum se prevede la articolul 120 alineatul (1), membrii Consiliului autorităților de reglementare și supleanții acestora nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern, instituție, persoană sau organism.

Articolul 129

Funcțiile Consiliului autorităților de reglementare al OAREC

1. Consiliul autorităților de reglementare are următoarele funcții:

   (a) îndeplinește atribuțiile OAREC prevăzute la articolele 122-126, mai precis adoptă avizele, orientările, rapoartele, recomandările și pozițiile comune și diseminează bunele practici menționate la respectivele articole; bazându-se, în acest sens, pe activitatea de pregătire desfășurată de grupurile de lucru;

   (b) ia decizii administrative referitoare la organizarea internă a activității OAREC, fără a aduce atingere deciziilor administrative referitoare la organizarea ODN;

   (c) adoptă programul bienal de activitate al OAREC, menționat la articolul 141;

   (d) adoptă raportul bienal de activitate al OAREC, menționat la articolul 142;

   (e) adoptă norme de prevenire și de gestionare a conflictelor de interese, astfel cum se prevede la articolul 173 alineatul (5), precum și în ceea ce privește membrii grupurilor de lucru;

   (f) adoptă normele detaliate privind dreptul de acces la documentele deținute de OAREC în conformitate cu articolul 167;

   (g) adoptă și actualizează periodic planurile de comunicare și diseminare astfel cum se menționează la articolul 168 alineatul (1), pe baza unei analize a nevoilor;

   (h) adoptă, hotărând cu o majoritate de două treimi a membrilor săi, și face public regulamentul său de procedură;

   (i) autorizează, împreună cu directorul ODN, încheierea unor acorduri de lucru cu organele, oficiile, agențiile și grupurile consultative competente ale Uniunii, precum și cu autoritățile competente din țări terțe și cu organizații internaționale, în conformitate cu articolul 166 alineatul (1);

   (j) înființează grupuri de lucru, în coordonare cu ODN, și numește președinții acestora în conformitate cu articolul 140;

   (k) oferă directorului ODN orientări cu privire la îndeplinirea sarcinilor ODN în legătură cu sarcinile OAREC.

2. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC își revizuiește regulamentul de procedură până la [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Articolul 130

Președintele și vicepreședinții Consiliului autorităților de reglementare al OAREC

1. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC numește, hotărând cu o majoritate de două treimi a membrilor săi, un președinte și cel puțin un vicepreședinte din rândul membrilor săi.
2. Vicepreședintele înlocuiește președintele dacă acesta din urmă se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile.
3. Durata mandatului președintelui este de un an, reînnoibil o singură dată. Regulamentul de procedură asigură cât mai multă continuitate posibil în cadrul conducerii consiliului.
4. Președintele Consiliului autorităților de reglementare al OAREC nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunui guvern, instituții, persoane sau organism.
5. Președintele prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind modul în care au fost îndeplinite sarcinile OAREC, atunci când este invitat să facă acest lucru.

7.3. TITLUL III: SARCINILE ȘI ORGANIZAREA RSPB

Articolul 131

Înființarea și obiectivele RSPB

1. Organismul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio („RSPB”) se înființează fără personalitate juridică și cu responsabilitățile prevăzute în prezentul regulament.
2. RSPB înlocuiește și preia sarcinile Grupului pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio („RSPG”), care a fost instituit prin Decizia Comisiei din 11 iunie 2019.
3. RSPB urmărește obiectivele prevăzute la articolul 3 din prezentul regulament. În special, RSPB urmărește să asigure punerea în aplicare coerentă a cadrului de reglementare privind spectrul de frecvențe radio și să sprijine dezvoltarea unei politici în domeniul spectrului de frecvențe radio la nivelul Uniunii.
4. RSPB își îndeplinește sarcinile în mod imparțial, transparent și în timp util.
5. RSPB recurge la cunoștințele de specialitate disponibile la nivelul autorităților naționale competente și al ODN.

Articolul 132

Sarcinile RSPB în sprijinul Comisiei și al altor instituții ale Uniunii

1. RSPB acordă asistență și consiliere Comisiei:
   (a) privind aspecte strategice ale politicii în domeniul spectrului de frecvențe radio în Uniune;
   (b) privind coordonarea abordărilor referitoare la politica în domeniul spectrului de frecvențe radio în Uniune;
   (c) prin emiterea de avize referitoare la recomandările Comisiei privind aplicarea armonizată a dispozițiilor cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice în domeniul spectrului de frecvențe radio, fără a aduce atingere rolului OAREC;

(d) privind coordonarea și cooperarea dintre Comisie, statele membre și autoritățile competente relevante în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației, a programelor și a politicilor existente ale Uniunii în domeniul spectrului de frecvențe radio;

(e) dacă este cazul, privind condițiile armonizate referitoare la disponibilitatea și utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio, care sunt necesare pentru instituirea și funcționarea pieței interne.

2. RSPB acordă asistență Comisiei:

(a) la elaborarea strategiei Uniunii în domeniul spectrului de frecvențe radio în temeiul articolului 17 și la monitorizarea evoluțiilor tehnice, economice și societale pentru a sugera actualizări ale oricărei foi de parcurs a Uniunii privind spectrul de frecvențe radio în temeiul articolului 17 alineatul (3).

(b) în cazul unei cereri de alocare a spectrului de frecvențe radio de către o parte interesată, atunci când chestiunea afectează politica în domeniul spectrului de frecvențe radio, în conformitate cu articolul 19;

(c) la stabilirea condițiilor comune de autorizare relevante și, după caz, la sugerarea procedurii adecvate de autorizare și a condițiilor de atribuire, în conformitate cu articolul 22;

(d) atunci când recomandă metodologii comune pentru definirea taxelor anuale și a prețurilor de rezervă în temeiul articolului 29;

(e) la elaborarea proceselor comune de autorizare favorabile investițiilor și a condițiilor de selecție pentru autorizarea utilizării spectrului de frecvențe radio armonizat în conformitate cu articolul 30 alineatul (10);

(f) după caz, la precizarea condițiilor aferente autorizației generale, în conformitate cu articolul 38 alineatul (3);

(g) la stabilirea tabelului european de alocare a frecvențelor prin satelit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2);

(h) în definirea condițiilor de autorizare și utilizare pentru diferite benzi de frecvențe, în conformitate cu articolul 39 alineatul (4);

(i) la evaluarea cererilor de autorizații ale Uniunii în conformitate cu articolul 40;

(j) la recomandarea partajării coordonate a spectrului de frecvențe radio între utilizările terestre și cele prin satelit, în conformitate cu articolul 45 alineatul (4).

3. RSPB asistă, de asemenea, Comisia în lucrările sale pregătitoare cu privire la propunerile adresate Consiliului pentru adoptarea de decizii în conformitate cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE de stabilire a pozițiilor care urmează să fie adoptate în numele Uniunii în cadrul organizațiilor internaționale competente în domeniul spectrului de frecvențe radio.

4. După caz, Comisia poate solicita RSPB să emită avize sau rapoarte chiar dacă acestea nu sunt enumerate în mod explicit în prezentul articol.

5. Dacă este necesar, RSPB se consultă cu părțile interesate și le oferă ocazia de a prezenta observații într-o perioadă rezonabilă de timp, adecvată complexității chestiunii. Aceste consultări au loc cât mai devreme posibil în procesul decizional. Exceptând

circumstanțele excepționale, această perioadă de consultări nu trebuie să fie mai scurtă de 45 de zile. RSPB face publice rezultatele unor astfel de consultări, fără a aduce atingere articolului 169.

6. RSPB asistă și consiliază Consiliul și Parlamentul European, la cererea acestora, cu privire la planificarea strategică și coordonarea abordărilor de politică în domeniul spectrului de frecvențe radio în Uniune.

Articolul 133

Sarcinile RSPB în sprijinul autorităților naționale competente

1. RSPB sprijină autoritățile naționale competente să coopereze între ele și cu Comisia în sprijinul planificării strategice și al coordonării abordărilor de politică în domeniul spectrului de frecvențe radio în Uniune, prin:

   (a) dezvoltarea de bune practici privind aspectele legate de spectrul de frecvențe radio, în vederea punerii în aplicare a dreptului Uniunii, inclusiv prin colectarea de bune practici privind:

      (i) cel mai adecvat regim de autorizare în conformitate cu articolul 21 alineatul (5);

      (ii) procesele de autorizare a spectrului de frecvențe radio și condițiile de selecție în conformitate cu articolul 30 alineatul (10).

   (b) facilitarea coordonării între statele membre în vederea punerii în aplicare a dreptului Uniunii și a contribuției la dezvoltarea unei piețe unice a comunicațiilor electronice, inclusiv prin îmbunătățirea schimbului de informații, a cooperării și a învățării reciproce între statele membre;

   (c) coordonarea abordărilor statelor membre în ceea ce privește exercitarea drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio și publicarea de rapoarte și avize privind aspecte legate de spectrul de frecvențe radio;

   (d) după caz, organizarea de reuniuni pentru a permite autorităților naționale competente, la cererea acestora, să discute și să facă schimb de opinii și de experiență în ceea ce privește procedurile de autorizare și condițiile de utilizare a spectrului de frecvențe radio;

   (e) organizarea de discuții periodice cu Comisia cu privire la diferite aspecte strategice legate de spectrul de frecvențe radio;

   (f) organizarea de ateliere și audieri cu reprezentanți ai părților interesate și ai mediului academic cu privire la evoluțiile tehnice, economice și societale legate de spectrul de frecvențe radio.

2. RSPB asistă autoritățile competente și Comisia în ceea ce privește:

   (a) furnizarea de bune oficii pentru soluționarea oricărei probleme de coordonare transfrontalieră sau de interferențe prejudiciabile transfrontaliere sau a oricărui litigiu între statele membre sau cu țări terțe și emiterea de avize relevante, în conformitate cu articolul 14;

   (b) monitorizarea punerii în aplicare a foilor de parcurs naționale privind spectrul de frecvențe radio în conformitate cu articolul 17 alineatul (5);

   (c) punerea în aplicare a utilizării în comun a spectrului de frecvențe radio prin adoptarea de orientări în conformitate cu articolul 27 alineatul (5);

(d) identificarea benzilor de frecvențe radio care urmează să fie acoperite de bazele de date și organizarea practică a acestora în conformitate cu articolul 28 alineatul (2);

(e) relația cu cererile depuse pentru sistemele prin satelit și coordonarea sistemelor prin satelit cu UIT, în conformitate cu articolul 37;

(f) monitorizarea conformității sistemelor de comunicații prin satelit care funcționează în temeiul unei autorizații a Uniunii și examinarea încălcărilor acesteia și răspunsul adecvat la acestea, în conformitate cu articolul 43, inclusiv prin emiterea de avize relevante;

(g) schimbul de informații cu privire la acțiunile urgente în conformitate cu articolul 44 alineatul (3).

3. RSPB participă la procedura privind piața unică a spectrului de frecvențe radio din Uniune în temeiul articolului 31 și emite observații și avize, în cazurile prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 134

Componența Consiliului RSPB

1. Consiliul RSPB este alcătuit din câte un membru din fiecare stat membru din partea autorităților responsabile cu politica în domeniul spectrului de frecvențe radio. Fiecare membru are drept de vot.

2. Membrul consiliului numit de fiecare stat membru este un reprezentant la nivel înalt cu responsabilitate generală pentru politica strategică în domeniul spectrului de frecvențe radio.

3. Comisia participă la toate reuniunile Consiliului RSPB fără drept de vot și este reprezentată la un nivel înalt adecvat.

4. Fiecare membru al Consiliului RSPB, precum și Comisia numesc câte un reprezentant supleant care îl înlocuiește pe membru în absența acestuia.

5. Pe site-ul RSPB se publică o listă cu numele și afilierea reprezentanților membrilor Consiliului RSPB, precum și ale supleanților acestora.

Articolul 135

Funcțiile Consiliului RSPB

1. Consiliul RSPB are următoarele funcții:

(a) îndeplinește sarcinile RSPB prevăzute la articolele 132 și 133, și anume adoptă avize și rapoarte și diseminează cele mai bune practici, bazându-se, în acest sens, pe lucrările pregătitoare desfășurate de grupurile de lucru;

(b) ia decizii administrative referitoare la organizarea internă a activității RSPB, fără a aduce atingere deciziilor administrative referitoare la organizarea ODN;

(c) adoptă programul bienal de activitate al RSPB, menționat la articolul 141;

(d) adoptă raportul bienal de activitate al RSPB, menționat la articolul 142;

(e) adoptă norme de prevenire și de gestionare a conflictelor de interese, astfel cum se prevede la articolul 173 alineatul (5), precum și în ceea ce privește membrii grupurilor de lucru;

(f) adoptă normele detaliate privind dreptul de acces la documentele deținute de RSPB în conformitate cu articolul 167;

(g) adoptă și actualizează periodic planurile de comunicare și diseminare astfel cum se menționează la articolul 168 alineatul (1), pe baza unei analize a nevoilor;

(h) adoptă și face public regulamentul său de procedură cu o majoritate de două treimi a membrilor săi;

(i) autorizează, împreună cu directorul ODN, încheierea unor acorduri de lucru cu organele, oficiile, agențiile și grupurile consultative competente ale Uniunii, precum și cu autoritățile competente din țări terțe și cu organizații internaționale, în conformitate cu articolul 166 alineatul (1);

(j) înființează grupuri de lucru, în coordonare cu ODN, și numește președinții acestora în conformitate cu articolul 140;

(k) oferă directorului ODN orientări cu privire la îndeplinirea sarcinilor ODN în legătură cu sarcinile RSPB.

2. Consiliul RSPB își revizuiește regulamentul de procedură până la [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Articolul 136

Președintele și vicepreședinții Consiliului RSPB

1. Consiliul RSPB numește, hotărând cu o majoritate de două treimi a membrilor săi, un președinte și un vicepreședinte din rândul membrilor săi.

2. Vicepreședintele înlocuiește președintele dacă acesta din urmă se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile.

3. Mandatul președintelui este de doi ani, reînnoibil o singură dată. Regulamentul de procedură asigură cât mai multă continuitate posibil în cadrul conducerii consiliului.

4. Președintele prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind modul în care au fost îndeplinite sarcinile RSPB, atunci când este invitat să facă acest lucru.

7.4. TITLUL IV: DISPOZIȚII COMUNE ȘI COOPERAREA DINTRE OAREC ȘI RSPB

Articolul 137

Structura organizatorică a OAREC și a RSPB

OAREC și RSPB cuprind fiecare:

(a) un consiliu;

(b) grupuri de lucru.

Articolul 138

Reuniunile Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și ale Consiliului RSPB

1. Președinții Consiliului OAREC și al Consiliului RSPB convoacă reuniunile Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și, respectiv, ale Consiliului RSPB și stabilesc ordinile de zi ale reuniunilor respective, care sunt făcute publice.

2. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și Consiliul RSPB se reunesc fiecare în cel puțin două ședințe ordinare pe an.

   Reuniunile extraordinare sunt convocate la inițiativa președintelui, la solicitarea a cel puțin trei membri sau la solicitarea Comisiei.

3. Directorul ODN participă la toate deliberările, fără a avea drept de vot.

4. Președinții Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și, respectiv, al Consiliului RSPB pot invita să participe la reuniunile lor în calitate de observator orice persoană a cărei opinie poate prezenta interes pentru aceștia.

5. Membrii și supleanții Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și, respectiv, ai Consiliului RSPB pot, sub rezerva regulamentului lor de procedură, să fie asistați la reuniuni de consilierii lor sau de alți experți.

6. În cazul în care Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și, respectiv, Consiliul RSPB consideră oportun, acestea pot invita reprezentanți relevanți ai sectorului la reuniunile lor respective, numai pentru a prezenta poziții.

7. Comisia poate solicita să fie restricționată participarea la discuțiile referitoare la chestiuni sensibile și confidențiale și despre care Comisia consideră că au o puternică dimensiune europeană. Președintele, de comun acord cu directorul ODN, poate solicita să fie restricționată participarea la discuțiile referitoare la reziliență sau securitate care pot fi necesare pentru îndeplinirea sarcinilor în temeiul prezentului regulament.

8. ODN asigură secretariatul Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și al Consiliului RSPB.

Articolul 139

Reguli de vot

1. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și Consiliul RSPB iau decizii cu majoritatea simplă a membrilor lor, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament.

   Deciziile Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și ale Consiliului RSPB sunt făcute publice și indică eventualele rezerve ale oricărui membru, la cererea acestuia.

2. Fiecare membru al Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și al Consiliului RSPB dispune de un vot. Dacă un membru este absent, supleantul său poate exercita dreptul de vot al acestuia.

   În absența atât a unui membru, cât și a supleantului, dreptul de vot poate fi delegat unui alt membru, în conformitate cu condițiile prevăzute în regulamentul de procedură respectiv.

   Președintele își poate delega dreptul de vot în orice situație. Președintele ia parte la vot, cu excepția cazului în care și-a delegat drepturile de vot.

3. Regulamentul de procedură respectiv al Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și al Consiliului RSPB stabilește în detaliu dispozițiile care reglementează votarea, inclusiv condițiile în care un membru poate acționa în numele altui membru, cvorumul și termenele de notificare a reuniunilor. În plus, regulamentul de procedură asigură faptul că membrii Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și ai Consiliului RSPB primesc ordinea de zi și proiectele de propuneri complete cu suficient timp înaintea fiecărei reuniuni, astfel încât să aibă posibilitatea de a propune amendamente înaintea votării. Regulamentul de procedură poate stabili, printre altele, o procedură de vot în chestiuni urgente, o procedură scrisă și alte modalități practice de funcționare a Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și a Consiliului RSPB.

Articolul 140

Grupuri de lucru

1. În cazuri justificate, Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și Consiliul RSPB pot înființa grupuri de lucru, după consultarea ODN, pentru a-și pune în aplicare programele de lucru.
2. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și Consiliul RSPB numesc președinții grupurilor lor de lucru respective, reprezentând, în măsura posibilului, diferite autorități naționale de reglementare, membrii RSPB și ODN.
3. Grupurile de lucru ale OAREC sunt deschise participării experților din partea tuturor autorităților naționale de reglementare. Grupurile de lucru ale RSPB sunt deschise participării tuturor membrilor RSPB. Experții ODN și ai Comisiei au dreptul de a participa la toate grupurile de lucru. Personalul ODN contribuie, de asemenea, la activitatea de reglementare a grupurilor de lucru și oferă sprijin administrativ acestora.
4. Prin derogare de la alineatul (3):
   (a) experții Comisiei și ai autorității naționale de reglementare în cauză nu participă la grupurile de lucru ale OAREC instituite pentru a îndeplini sarcinile menționate la articolul 124 alineatul (1) litera (f);
   (b) experții Comisiei și ai autorității naționale competente în cauză nu participă la grupurile de lucru ale RSPB și OAREC instituite pentru a îndeplini sarcinile menționate la articolul 133 alineatul (3) și, respectiv, la articolul 124 alineatul (2) litera (b);
   (c) numai experții din partea autorităților statelor membre, a Comisiei și a ODN participă la grupul de lucru RSPB instituit pentru a îndeplini sarcinile menționate la articolul 132 alineatul (3).
5. În cadrul grupurilor de lucru ale OAREC care sunt instituite pentru a îndeplini sarcini legate de competențele atribuite la nivel național altor autorități competente, sunt invitați să participe experți din partea altor autorități competente notificate în temeiul articolului 115 alineatul (3), iar opiniile acestora sunt luate în considerare. În cazul în care experții altor autorități competente nu pot participa la aceste reuniuni, autoritățile naționale de reglementare se asigură că opiniile acestor alte autorități competente au fost luate în considerare.

   De la caz la caz, dacă este necesar, președinții Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și, respectiv, al Consiliului RSPB sau președinții grupurilor de lucru pot invita să participe la reuniunile grupurilor de lucru anumiți experți a căror competență în domeniul relevant este recunoscută.

6. În mod normal, grupurile de lucru se desființează de îndată ce își îndeplinesc mandatul.

7. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și, respectiv, Consiliul RSPB adoptă un regulament de procedură care stabilește modalitățile practice de funcționare a grupurilor de lucru.

Articolul 141

Programul de lucru

1. După consultarea Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei, precum și a altor părți interesate, în conformitate cu articolul 122 alineatul (10) și, respectiv, cu articolul 132 alineatul (5), Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și Consiliul RSPB își adoptă programul de lucru bienal până la data de 31 decembrie a anului care precedă ciclul bienal.

2. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și Consiliul RSPB transmit Parlamentului European, Consiliului și Comisiei programul lor de lucru, de îndată ce acesta este adoptat.

Articolul 142

Raportul bienal de activitate

Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și Consiliul RSPB adoptă fiecare câte un raport bienal cu privire la activitățile lor respective. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC transmite raportul bienal de activitate Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Comitetului Economic și Social European până la data de 15 iunie a fiecărui al doilea an.

Articolul 143

Cooperarea dintre OAREC și RSPB

1. OAREC și RSPB cooperează în mod continuu și sistematic cu privire la chestiuni de importanță reciprocă, în special în cazul în care reglementarea comunicațiilor electronice și politica în domeniul spectrului de frecvențe radio se intersectează. În acest scop, OAREC și RSPB instituie grupuri de lucru comune, după caz, asigură schimburi periodice de informații și de expertiză și își coordonează programele de lucru pentru a promova coerența în materie de reglementare și punerea în aplicare eficace a politicilor.

2. Președintele Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și președintele Consiliului RSPB se reunesc cel puțin de două ori pe an pentru a identifica chestiunile de interes comun care necesită o cooperare strânsă și sistematică între OAREC și RSPB. Președinții prezintă propuneri consiliilor lor respective în vederea adoptării unor activități comune, inclusiv, dacă este cazul, a unor mecanisme de cooperare structurată. Aceste aspecte trebuie să fie luate în considerare la pregătirea programelor de lucru bienale ale OAREC și ale RSPB.

3. Atunci când este necesar, se convoacă reuniuni comune ale Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și ale Consiliului RSPB pentru a aborda chestiuni relevante pentru ambele organisme și pentru a asigura abordări consecvente și coerente în materie de reglementare și de politică.

7.5. TITLUL V: OFICIUL PENTRU REȚELE DIGITALE

7.5.1. CAPITOLUL I: Sarcinile și organizarea ODN

Articolul 144

Înființarea

ODN înlocuiește Agenția de Sprijin pentru OAREC („Oficiul OAREC”), care a fost instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1971, și îi succedă acesteia.

Articolul 145

Mandatul general al ODN

1. ODN acționează în cadrul domeniului de aplicare al prezentului regulament pentru a sprijini dezvoltarea pieței unice a comunicațiilor electronice.
2. În îndeplinirea mandatului său, ODN sprijină și acordă asistență OAREC în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, inclusiv prin furnizarea de expertiză tehnică, capacitate analitică, sprijin pentru coordonare și asistență operațională, fără a aduce atingere independenței OAREC și competențelor sale decizionale. De asemenea, ODN sprijină și asistă în mod activ RSPB în îndeplinirea sarcinilor sale, în special prin asigurarea unei coordonări strânse între politica și reglementarea comunicațiilor electronice și a spectrului de frecvențe radio și prin facilitarea cooperării structurate în cazul în care apar chestiuni de relevanță comună.
3. ODN îndeplinește orice alte sarcini care îi sunt conferite prin prezentul regulament sau prin alte acte ale Uniunii, cu condiția ca aceste sarcini să fie compatibile cu mandatul său și să contribuie la obiectivele menționate la articolul 3.

Articolul 146

Sarcinile ODN

1. ODN are următoarele atribuții:
   (a) să furnizeze OAREC servicii de sprijin de specialitate, profesional, administrativ și logistic în îndeplinirea sarcinilor sale, inclusiv prin participarea și contribuția la toate activitățile grupurilor de lucru, în conformitate cu articolul 140;
   (b) să colecteze date și informații de la autoritățile naționale de reglementare și de la alte autorități competente și să facă schimb de informații și să transmită informații în legătură cu sarcinile atribuite OAREC în temeiul articolului 103 alineatul (2) și al articolelor 122-126;
   (c) de a redacta, pe baza informațiilor menționate la litera (b), proiecte de rapoarte periodice privind anumite aspecte ale evoluțiilor pieței comunicațiilor electronice din Uniune, ca, de exemplu, rapoarte privind roamingul și de evaluare comparativă, care urmează a fi transmise către OAREC;
   (d) să disemineze cele mai bune practici în materie de reglementare în rândul autorităților naționale de reglementare și al altor autorități competente, în conformitate cu articolul 122 alineatul (1) litera (b);

(e) să asiste OAREC în crearea și gestionarea registrelor și a bazelor de date în conformitate cu articolul 123 alineatul (3) și a unui sistem de informații și comunicații în conformitate cu articolul 172;

(f) să creeze și să gestioneze o bază de date privind resursele paneuropene de numerotație, în conformitate cu articolul 47 alineatul (4);

(g) de a sprijini OAREC la desfășurarea consultărilor publice, în conformitate cu articolul 122 alineatul (10);

(h) să contribuie la pregătirea lucrărilor Consiliului autorităților de reglementare și să ofere alt sprijin administrativ și cu privire la conținut pentru a asigura buna funcționare a Consiliului autorităților de reglementare al OAREC;

(i) să acorde asistență pentru înființarea grupurilor de lucru, la cererea Consiliului autorităților de reglementare al OAREC, să contribuie la activitatea de reglementare și să ofere sprijinul administrativ necesar în vederea asigurării bunei funcționări a acestor grupuri;

(j) să pregătească planul, în conformitate cu articolele 6 și 7;

(k) să transmită notificările menționate la articolul 10 alineatul (1) autorităților naționale de reglementare și altor autorități competente pentru a facilita procedura pașaportului unic în conformitate cu articolul 10 alineatul (4);

(l) să mențină o bază de date a Uniunii accesibilă publicului cu notificările transmise autorităților naționale de reglementare, în conformitate cu articolul 10 alineatul (8);

(m) să acorde asistență Comisiei în ceea ce privește planificarea strategică a resurselor de numerotație din Uniune și identificarea utilizării potențiale a resurselor de numerotație pentru servicii transfrontaliere sau paneuropene, precum și în ceea ce privește stabilirea unui plan de numerotație al Uniunii în conformitate cu articolul 46 alineatele (2) și (4);

(n) să coopereze cu autoritățile naționale de reglementare în ceea ce privește alocarea numerelor și gestionarea resurselor paneuropene de numerotație, în conformitate cu articolul 47 alineatul (3);

(o) să stabilească procedura și sistemul de furnizare a informațiilor, în conformitate cu articolul 47 alineatul (4);

(p) să asiste autoritățile naționale de reglementare în coordonarea activităților privind resursele de numerotație cu drept de utilizare extrateritorială, în conformitate cu articolul 48 alineatul (4);

(q) să asiste OAREC la elaborarea modelelor armonizate, în conformitate cu articolul 182;

(r) să execute alte atribuții care îi revin prin prezentul regulament sau prin alte acte juridice ale Uniunii.

2. Până la [doi ani de la data aplicării] și, ulterior, în fiecare an, ODN publică un raport privind progresele înregistrate în direcția realizării pieței unice a comunicațiilor electronice, descriind în special situația pieței, structura pieței și impactul măsurilor puse în aplicare în temeiul prezentului regulament asupra pieței interne, inclusiv efectele *ex post* ale concentrărilor economice asupra pieței. Înainte de publicare, un proiect de raport este transmis OAREC și RSPB spre aprobare. Aceste rapoarte se publică.

Articolul 147

Sarcinile ODN în sprijinul RSPB

ODN are următoarele atribuții:

(a) să furnizeze RSPB servicii de sprijin de specialitate, profesional, administrativ și logistic în îndeplinirea sarcinilor sale, inclusiv prin participarea și contribuția la toate activitățile grupurilor de lucru, în conformitate cu articolul 140;

(b) să colecteze date și informații de la autoritățile naționale competente și să facă schimb de informații și să transmită informații în legătură cu sarcinile atribuite RSPB în temeiul articolelor 132 și 133;

(c) să asiste OAREC la desfășurarea consultărilor publice, în conformitate cu articolul 132 alineatul (5);

(d) să contribuie la pregătirea lucrărilor Consiliului RSPB și să ofere alt sprijin administrativ și cu privire la conținut pentru a asigura buna funcționare a acestuia;

(e) să acorde asistență pentru înființarea grupurilor de lucru, la cererea Consiliului RSPB, să contribuie la activitatea de reglementare și să ofere sprijinul administrativ necesar în vederea asigurării bunei funcționări a acestor grupuri;

(f) să asiste Comisia, la cerere, în desfășurarea procesului de autorizare la nivelul Uniunii, în conformitate cu articolul 22 alineatul (4);

(g) să acționeze ca punct unic de contact pentru depunerea cererilor și a notificărilor în conformitate cu articolul 22 alineatul (5);

(h) să creeze și să administreze baze de date dinamice pentru geolocalizare și monitorizarea oportunităților de utilizare a spectrului de frecvențe radio în conformitate cu articolul 28;

(i) să țină evidența procedurilor privind piața unică a spectrului de frecvențe radio din Uniune, în conformitate cu articolul 31 alineatul (9);

(j) să ofere sprijin RSPB în coordonarea unei poziții a Uniunii în conformitate cu articolul 37 alineatul (3);

(k) să asiste Comisia în gestionarea notificărilor în conformitate cu articolul 38 alineatul (2) al doilea paragraf;

(l) să asiste Comisia și RSPB în procesul de acordare a autorizației Uniunii în conformitate cu articolul 40 și, la cererea Comisiei, să asiste Comisia în desfășurarea unei proceduri de selecție în conformitate cu anexa VI;

(m) să sprijine RSPB pentru a oferi asistență Comisiei în examinarea presupuselor încălcări ale condițiilor în conformitate cu articolul 43 alineatul (2).

Articolul 148

Personalitatea juridică a ODN

1. ODN este un organ al Uniunii. Acesta are personalitate juridică.

2. În fiecare dintre statele membre, ODN se bucură de capacitatea juridică cea mai extinsă acordată unei persoane juridice în temeiul dreptului național. Acesta poate, în special, să

achiziționeze sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.

3. ODN este reprezentat de către directorul acestuia.

4. ODN are responsabilitate exclusivă pentru sarcinile și competențele care i-au fost atribuite.

5. ODN are sediul la Riga.

Articolul 149

Structura organizatorică a ODN

ODN este alcătuit din:

(a) un consiliu de administrație;

(b) un director.

Articolul 150

Componența consiliului de administrație

1. Consiliul de administrație este format din persoanele numite membri ai Consiliului autorităților de reglementare al OAREC, președintele Consiliului RSPB și un reprezentant al Comisiei. Fiecare membru al consiliului de administrație are drept de vot.

   Fiecare autoritate națională de reglementare împuternicită să facă numiri, astfel cum se menționează la articolul 127 alineatul (1) al doilea paragraf, poate numi o altă persoană decât membrul Consiliului autorităților de reglementare al OAREC în calitate de membru al Consiliului de administrație. Persoana respectivă este șeful autorității naționale de reglementare, un membru al organismului său colectiv sau înlocuitorul oricăruia dintre aceștia.

2. Fiecare membru al consiliului de administrație are un supleant. Supleanții îl reprezintă pe membrul titular atunci când acesta lipsește.

   Supleanții fiecărui membru sunt persoanele numite în calitatea de supleanți ai membrilor Consiliului autorităților de reglementare al OAREC. Reprezentantul Comisiei are de asemenea un supleant. Supleantul președintelui Consiliului RSPB este vicepreședintele Consiliului RSPB.

   Fiecare autoritate națională de reglementare împuternicită să facă numiri, astfel cum se menționează la articolul 127 alineatul (1) al doilea paragraf, poate numi o altă persoană decât supleantul membrului Consiliului autorităților de reglementare al OAREC în calitate de supleant al membrului Consiliului de administrație. Persoana respectivă este șeful autorității naționale de reglementare, un membru al organismului său colectiv, înlocuitorul acestora sau membru al personalului autorității naționale de reglementare.

3. Membrii și supleanții din cadrul Consiliului de administrație nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern, instituție, persoană sau organism.

4. Lista actualizată a membrilor Consiliului de administrație, inclusiv a supleanților acestora, însoțită de declarațiile lor de interese, se publică.

Articolul 151

Funcțiile administrative ale Consiliului de administrație

1. Consiliului de administrație îi revin următoarele funcții administrative:

(a) să se asigure că ODN îndeplinește toate sarcinile care îi sunt atribuite în conformitate cu prezentul regulament, ținând seama de necesitatea de a asigura un sprijin adecvat pentru RSPB și de a-și îndeplini sarcinile în conformitate cu articolele 146 și 147;

(b) să ofere orientări generale pentru activitățile ODN și să adopte anual documentul unic de programare al ODN cu o majoritate de două treimi a membrilor săi, ținând seama de avizul OAREC și al RSPB și după primirea avizului Comisiei și în conformitate cu articolul 157;

(c) să adopte, cu o majoritate de două treimi a membrilor săi cu drept de vot, bugetul anual al ODN și să exercite alte funcții în ceea ce privește bugetul ODN în temeiul capitolului II din prezentul titlu;

(d) să adopte, să publice și să dea curs evaluării raportului anual de activitate consolidat privind activitățile ODN, menționat la articolul 161, și să transmită atât raportul, cât și evaluarea acestuia, până la data de 1 iulie a fiecărui an, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi;

(e) să adopte normele financiare aplicabile ODN în conformitate cu articolul 163;

(f) să adopte o strategie antifraudă proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și de beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;

(g) să asigure adoptarea de măsuri adecvate pentru a da curs constatărilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de Parchetul European;

(h) să adopte norme de prevenire și de gestionare a conflictelor de interese, astfel cum se prevede la articolul 173 alineatul (5);

(i) să adopte și să actualizeze periodic planurile de comunicare și diseminare astfel cum se menționează la articolul 168 alineatul (2), pe baza unei analize a nevoilor;

(j) să adopte măsuri practice privind dreptul de acces la documentele ODN, în conformitate cu articolul 167;

(k) să adopte regulamentul său de procedură;

(l) să autorizeze încheierea acordurilor de lucru în conformitate cu articolul 166;

(m) să adopte norme de punere în aplicare pentru punerea în practică a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene[83], în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor;

[83] Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a Statutului funcționarilor Comunităților Europene, precum și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor comunități și de instituire a unor măsuri speciale tranzitorii aplicabile funcționarilor Comisiei (JO L 56, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).

(n) fără a aduce atingere deciziei menționate la alineatul (2) primul paragraf, să exercite, în ceea ce privește personalul ODN, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri conferite prin Statutul funcționarilor și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți („competențe de autoritate împuternicită să facă numiri”);

(o) să numească directorul și, după caz, să îi prelungească mandatul sau să îl demită din funcție, în conformitate cu articolul 156;

(p) să numească un contabil, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și care este complet independent în îndeplinirea îndatoririlor sale;

(q) să ia toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale ODN și, dacă este necesar, privind modificarea acestora, luând în considerare nevoile de activitate ale ODN și având în vedere buna gestiune bugetară.

În ceea ce privește primul paragraf litera (p), ODN poate numi același contabil ca un alt organ sau o altă instituție a Uniunii. În special, ODN și Comisia pot conveni ca contabilul Comisiei să acționeze și în calitatea de contabil al ODN.

2. Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, o decizie în baza articolului 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și a articolului 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, prin care competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri sunt delegate directorului și în care sunt precizate condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată. Directorul este autorizat să subdelege aceste competențe.

   În cazul în care împrejurări excepționale impun acest lucru, Consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri către director și a competențelor subdelegate de către acesta și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi ori unui alt membru al personalului decât directorul.

3. Consiliul de administrație își stabilește regulamentul de procedură până la [6 luni *de la data* intrării în vigoare a prezentului regulament].

Articolul 152

Președintele și vicepreședinții Consiliului de administrație

1. Președintele și vicepreședinții Consiliului de administrație sunt persoanele numite în calitate de președinte și vicepreședinți ai Consiliului autorităților de reglementare al OAREC. Se aplică aceeași durată a mandatului.

   Prin derogare de la primul paragraf, Consiliul de administrație poate, cu o majoritate de două treimi a membrilor săi, să aleagă alți membri ai Consiliului de administrație în calitatea de președinte sau de vicepreședinte/vicepreședinți, din rândul membrilor acestuia care reprezintă statele membre. Mandatele acestora sunt aceleași ca cel al președintelui și cele ale vicepreședinților Consiliului autorităților de reglementare al OAREC.

2. În conformitate cu regulamentul de procedură, unul dintre vicepreședinți preia atribuțiile președintelui în cazul în care acesta din urmă nu este în măsură să le exercite.

3. Președintele Consiliului de administrație prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind modul în care ODN și-a îndeplinit sarcinile, atunci când este invitat să facă acest lucru.

Articolul 153

Reuniunile consiliului de administrație

1. Președintele convoacă reuniunile consiliului de administrație.
2. Directorul ODN participă la toate deliberările, cu excepția celor legate de articolul 156, fără a avea drept de vot.
3. Consiliul de administrație se reunește în ședință ordinară cel puțin de două ori pe an. În plus, președintele convoacă ședințe extraordinare din proprie inițiativă, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin trei dintre membrii săi.
4. Consiliul de administrație poate invita să participe la ședințele sale, în calitate de observator, orice persoană a cărei opinie poate fi de interes.
5. Sub rezerva propriului regulament de procedură, membrii Consiliului de administrație și supleanții acestora pot să fie asistați în cursul reuniunilor de consilieri sau de experți.
6. ODN asigură secretariatul consiliului de administrație.

Articolul 154

Regulile de vot ale consiliului de administrație

1. Consiliul de administrație adoptă decizii cu o majoritate absolută a membrilor săi, cu excepția cazului când se prevede altfel în prezentul regulament.
2. În cazul în care Consiliul de administrație votează cu privire la aspecte legate de Regulamentul delegat (UE) 2019/715, de Statutul funcționarilor și de Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, decizia trebuie să facă obiectul unui vot pozitiv al reprezentantului Comisiei în Consiliul de administrație.
3. Fiecare membru dispune de un singur vot. În absența unui membru cu drept de vot, dreptul de vot al acestuia poate fi exercitat de către supleantul său.
4. Președintele își poate delega dreptul de vot în orice situație. Acesta ia parte la vot, cu excepția cazului în care și-a delegat drepturile de vot.
5. Regulamentul de procedură al consiliului de administrație stabilește în mod detaliat modalitățile de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele altui membru.

Articolul 155

Atribuțiile și responsabilitățile directorului

1. Directorul este reprezentantul legal al ODN și este responsabil de gestionarea administrativă a ODN. Directorul răspunde în fața consiliului de administrație.
2. Directorul pregătește reuniunile Consiliului de administrație și asistă președintele Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și președintele Consiliului RSPB la pregătirea reuniunilor organismelor lor respective.

3. Directorul își îndeplinește sarcinile în mod independent și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern, instituție, persoană sau organism.

4. Directorul prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind modul în care și-a îndeplinit atribuțiile, atunci când este invitat să facă acest lucru.

5. Directorul este responsabil de îndeplinirea atribuțiilor ODN și de respectarea orientărilor furnizate de Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, de Consiliul RSPB și de Consiliul de administrație. În special, directorul este responsabil de:

   (a) administrarea curentă a ODN;

   (b) pregătirea lucrărilor consiliului de administrație și participarea, fără drept de vot, la lucrările consiliului de administrație;

   (c) punerea în aplicare a deciziilor administrative adoptate de Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, de Consiliul RSPB și de Consiliul de administrație;

   (d) pregătirea documentului unic de programare menționat la articolul 157 și prezentarea acestuia spre adoptare consiliului de administrație, după consultarea Comisiei, cu cel puțin patru săptămâni înainte de reuniunea relevantă a consiliului de administrație;

   (e) acordarea de asistență Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și Consiliului RSPB în pregătirea rapoartelor lor de activitate, astfel cum se menționează la articolul 142;

   (f) acordarea de asistență Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și Consiliului RSPB în pregătirea programelor lor de lucru respective, astfel cum se menționează la articolul 141;

   (g) punerea în aplicare a documentului unic de programare și prezentarea către Consiliul de administrație a unui raport cu privire la aceasta;

   (h) elaborarea proiectului de raport anual privind activitățile ODN, astfel cum se menționează la articolul 161, și prezentarea acestuia Consiliului de administrație spre evaluare și adoptare;

   (i) elaborarea unui plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor de audit, a evaluărilor interne sau externe și a investigațiilor desfășurate de OLAF, precum și prezentarea, cel puțin anuală, a unui raport privind progresele înregistrate către Consiliul de administrație;

   (j) protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin realizarea de controale eficace și, în cazul în care se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, după caz, prin măsuri concrete, proporționale și disuasive de natură administrativă, inclusiv prin sancțiuni financiare;

   (k) pregătirea strategiei ODN de combatere a fraudei și prezentarea acesteia spre aprobare Consiliului de administrație;

   (l) elaborarea proiectului de norme financiare aplicabile ODN;

   (m) întocmirea proiectului de estimare a veniturilor și cheltuielilor ODN și execuția bugetului acestuia, în conformitate cu articolul 158;

(n) autorizarea, împreună cu Consiliul autorităților de reglementare al OAREC sau cu Consiliul RSPB, a încheierii unor acorduri de lucru cu organele, oficiile, agențiile și grupurile consultative competente ale Uniunii, precum și cu autoritățile competente din țări terțe și cu organizații internaționale, în conformitate cu articolul 166.

6. Directorul, sub supravegherea Consiliului de administrație, ia toate măsurile necesare, în special în ceea ce privește adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea comunicărilor, pentru a garanta funcționarea ODN în conformitate cu prezentul regulament.

7. Cu acordul prealabil al Comisiei, al Consiliului de administrație și al statului membru/statelor membre interesat(e), directorul decide cu privire la necesitatea detașării, în scopul îndeplinirii sarcinilor ODN într-un mod eficient și concret, a unuia sau mai multor membri ai personalului în unul sau mai multe state membre. Decizia respectivă precizează sfera activităților care urmează să fie efectuate, astfel încât să se evite costurile inutile și suprapunerea funcțiilor administrative ale ODN. Înaintea adoptării unei astfel de decizii, se stabilește impactul său în ceea ce privește alocarea de personal și bugetul în documentul de programare multianuală menționat la articolul 157.

Articolul 156

Numirea directorului

1. Directorul este angajat ca agent temporar al ODN în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.

2. Directorul este numit de Consiliul de administrație în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente, pe baza meritelor, a competențelor manageriale, administrative și bugetare și a competențelor și experienței relevante în domeniul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice. Numirea este condiționată de avizul favorabil al reprezentantului RSPB în Consiliul de administrație.

3. Lista candidaților nu este propusă doar de către președinte sau de un vicepreședinte. Regulamentul de procedură al Consiliului de administrație prevede în detaliu mecanismele care guvernează o procedură de întocmire a unei liste restrânse de candidați eligibili și o procedură de votare.

4. Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selecționat de Consiliul de administrație trebuie să fie audiat în fața comisiei competente a Parlamentului European.

5. Pentru încheierea contractului cu directorul, ODN este reprezentat de președintele Consiliului de administrație.

6. Durata mandatului directorului este de cinci ani. În timp util, înainte de sfârșitul perioadei respective, Consiliul de administrație efectuează o evaluare care ia în considerare evaluarea performanțelor directorului, precum și sarcinile și provocările ODN. Evaluarea respectivă se transmite Comisiei.

7. Consiliul de administrație, ținând seama de evaluarea menționată la alineatul (6), sub rezerva unui aviz favorabil din partea Consiliului RSPB, poate prelungi mandatul directorului cu cel mult cinci ani. Un director al cărui mandat a fost prelungit nu poate să participe la o nouă procedură de selecție pentru același post.

8. Directorul poate fi demis din funcție numai printr-o decizie a Consiliului de administrație care acționează la propunerea Comisiei sau a cel puțin două treimi din membrii

Consiliului de administrație și sub rezerva avizului favorabil al Consiliului RSPB. Consiliul de administrație adoptă deciziile privind numirea, prelungirea mandatului sau demiterea din funcție a directorului cu o majoritate de două treimi a membrilor săi.

7.5.2. CAPITOLUL II: Bugetul și programarea ODN

Articolul 157

Programarea anuală și multianuală

1. În fiecare an, directorul elaborează un proiect de document de programare care conține programarea anuală și multianuală („documentul unic de programare”), în conformitate cu articolul 32 din Regulamentul delegat (UE) 2019/715, ținând seama de orientările stabilite de Comisie.

   În fiecare an, până la data de 31 ianuarie, Consiliul de administrație adoptă proiectul de document unic de programare și îl transmite Comisiei pentru a solicita avizul acesteia. Proiectul de document unic de programare se transmite, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului.

   Consiliul de administrație adoptă ulterior documentul unic de programare, ținând seama de avizul Comisiei. Consiliul de administrație transmite documentul unic de programare, precum și orice versiune ulterioară actualizată a acestuia, Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

   Documentul unic de programare devine definitiv după adoptarea bugetului general al Uniunii și, dacă este necesar, se ajustează în mod corespunzător.

2. Documentul de programare anuală include obiectivele detaliate și rezultatele preconizate, inclusiv indicatorii de performanță. Acesta include, de asemenea, o descriere a acțiunilor care urmează să fie finanțate și informații care indică resursele financiare și umane alocate fiecărei acțiuni, în conformitate cu principiile întocmirii bugetului și ale gestionării pe activități, astfel cum sunt menționate la articolul 164. Documentul de programare anuală trebuie să fie în concordanță cu programul de lucru al OAREC și al RSPB, astfel cum se menționează la articolul 141, și cu documentul de programare multianuală al ODN menționat la alineatul (4) de la prezentul articol. Acesta indică în mod clar sarcinile care au fost adăugate, modificate sau eliminate în comparație cu exercițiul financiar precedent.

3. Consiliul de administrație modifică, dacă este necesar, documentul de programare anuală după adoptarea programelor de lucru ale OAREC și RSPB menționate la articolul 141 și în cazul în care o nouă sarcină este atribuită OAREC, RSPB sau ODN.

   Orice modificare substanțială a documentului de programare anuală se adoptă prin aceeași procedură ca cea utilizată pentru adoptarea documentului inițial de programare anuală. Consiliul de administrație poate delega directorului competența de a aduce modificări neesențiale documentului de programare anuală.

4. Documentul de programare multianuală stabilește programarea strategică globală, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță. Acesta stabilește, de asemenea, programarea resurselor, care include bugetul multianual și personalul.

   Programarea resurselor se actualizează anual. Programarea strategică se actualizează după caz, în special pentru a ține seama de rezultatul evaluării menționate la articolul 179.

5. Documentul unic de programare pentru ODN include punerea în aplicare a strategiilor OAREC și RSPB privind relațiile cu organele, oficiile, agențiile și grupurile consultative competente ale Uniunii, precum și cu autoritățile competente din țări terțe și cu organizații internaționale, astfel cum se menționează la articolul 166 alineatul (3), precum și acțiunile legate de strategia menționată și precizarea resurselor aferente.

Articolul 158

Întocmirea bugetului

1. În fiecare an, directorul elaborează un proiect provizoriu de estimare a veniturilor și cheltuielilor ODN pentru exercițiul financiar următor („proiectul de estimare”), care conține planul de personal, și îl transmite Consiliului de administrație.

   Informațiile conținute în proiectul de estimare sunt în concordanță cu proiectul de document unic de programare menționat la articolul 157 alineatul (1).

2. Pe baza proiectului provizoriu de estimare, Consiliul de administrație adoptă un proiect de estimare a veniturilor agenției pentru exercițiul financiar următor și îl transmite Comisiei până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.

3. Comisia transmite proiectul de estimare Parlamentului European și Consiliului („autoritatea bugetară”) împreună cu proiectul de buget general al Uniunii.

4. Pe baza proiectului de estimare, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea contribuției care urmează să fie suportată de la bugetul general, pe care le prezintă autorității bugetare în conformitate cu articolele 313 și 314 din TFUE.

5. Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru contribuția acordată ODN.

6. Autoritatea bugetară adoptă schema de personal a ODN.

7. Consiliul de administrație adoptă bugetul ODN. Bugetul devine definitiv după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, bugetul se modifică în consecință.

8. În cazul oricărui proiect imobiliar care poate avea implicații semnificative asupra bugetului ODN, se aplică dispozițiile Regulamentului delegat (UE) 2019/715.

Articolul 159

Structura bugetului

1. În fiecare exercițiu financiar se întocmește o estimare a tuturor veniturilor și cheltuielilor ODN, corespunzând anului calendaristic, care se înscrie în bugetul ODN.

2. Bugetul ODN trebuie să fie echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.

3. Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile ODN constau într-o combinație a următoarelor:

   (a) o contribuție din partea Uniunii;

   (b) orice taxă plătită de întreprinderi pentru obținerea și întreținerea autorizațiilor Uniunii pentru sateliți care urmează să fie stabilită prin intermediul unui act de punere în aplicare al Comisiei menționat la articolul 39 alineatul (4), taxele pentru drepturile de utilizare a resurselor paneuropene de numerotație care urmează să fie stabilite prin intermediul unui act de punere în aplicare al

Comisiei menționat la articolul 46 alineatul (4), taxele pentru publicații și orice alt serviciu furnizat de ODN;

(c) orice contribuție financiară în natură sau voluntară din partea statelor membre și a țărilor terțe sau a autorităților de reglementare competente în domeniul comunicațiilor electronice din țările terțe care participă la activitatea ODN, astfel cum se prevede la articolul 166.

4. Venitul perceput de ODN nu compromite neutralitatea, independența sau obiectivitatea acestuia.

5. Comisia examinează periodic nivelul taxelor menționate la alineatul (3) litera (b), pe baza unei evaluări și, dacă este necesar, adaptează metodologia sau nivelul taxelor respective și modul în care acestea trebuie plătite.

6. Autoritatea bugetară reexaminează, atunci când este necesar, nivelul contribuției Uniunii pe baza unei evaluări a nevoilor și ținând seama de nivelul taxelor.

7. Cheltuielile ODN includ cheltuielile cu remunerarea personalului, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuielile de funcționare.

Articolul 160

Execuția bugetului

1. Directorul execută bugetul ODN.

2. În fiecare an, directorul transmite Parlamentului European și Consiliului toate informațiile relevante pentru concluziile procedurilor de evaluare.

Articolul 161

Raportul anual de activitate consolidat

Consiliul de administrație adoptă rapoarte anuale de activitate consolidate, în conformitate cu articolul 48 din Regulamentul delegat (UE) 2019/715, ținând seama de orientările stabilite de Comisie.

Articolul 162

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

1. Contabilul ODN transmite conturile provizorii pentru exercițiul financiar respectiv contabilului Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 martie a exercițiului financiar următor.

2. ODN transmite raportul privind gestiunea bugetară și financiară Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi până la data de 31 martie a exercițiului financiar următor.

3. La primirea observațiilor Curții de Conturi privind conturile provizorii ale ODN, contabilul ODN întocmește conturile finale ale ODN pe propria sa răspundere. Directorul prezintă conturile finale Consiliului de administrație în vederea obținerii unui aviz.

4. Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile finale ale ODN.

5. Până la data de 1 iulie următoare încheierii fiecărui exercițiu financiar, directorul transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile finale împreună cu avizul Consiliului de administrație.

6. ODN publică conturile finale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la data de 15 noiembrie a anului următor.

7. Directorul transmite Curții de Conturi un răspuns la observațiile acesteia până la data de 30 septembrie a următorului exercițiu financiar. Directorul transmite acest răspuns și Consiliului de administrație.

8. Directorul prezintă Parlamentului European, la solicitarea acestuia, toate informațiile necesare pentru a facilita aplicarea procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar în cauză, în conformitate cu articolul 267 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului[84].

9. La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului, înainte de data de 15 mai a anului N + 2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Articolul 163

Normele financiare

Normele financiare aplicabile ODN sunt adoptate de Consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Acestea nu trebuie să se abată de la Regulamentul delegat (UE) 2019/715, cu excepția cazului în care o astfel de abatere este în mod specific necesară pentru funcționarea ODN și Comisia și-a dat acordul prealabil.

Articolul 164

Personalul ODN

1. Personalului ODN i se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.

2. În conformitate cu principiul gestionării resurselor umane pe baza activităților sale, ODN dispune de personalul necesar pentru a-și îndeplini atribuțiile.

3. Numărul de angajați și resursele financiare corespunzătoare se propun în conformitate cu articolul 157 alineatele (2) și (4) și articolul 158 alineatul (1), ținând seama de articolele 146 și 147 și de toate celelalte sarcini alocate ODN prin prezentul regulament sau prin alte acte juridice ale Uniunii, precum și de nevoia de a respecta regulamentele aplicabile tuturor agențiilor descentralizate ale Uniunii.

4. ODN poate folosi experți naționali detașați sau alte categorii de personal care nu sunt angajați ai agenției. Acestor categorii de personal nu li se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți.

5. Consiliul de administrație adoptă o decizie care stabilește norme privind detașarea experților naționali la ODN.

---

84 Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L, 2024/2509, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

7.5.3. CAPITOLUL III: Dispoziții generale

Articolul 165

Privilegii și imunități

Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene se aplică în cazul ODN și al personalului acestuia.

Articolul 166

Cooperarea cu organisme ale Uniunii, cu țări terțe și cu organizații internaționale

1. În măsura în care este necesar pentru atingerea obiectivelor stabilite în prezentul regulament și îndeplinirea sarcinilor care le revin, fără a aduce atingere competențelor respective ale statelor membre și ale instituțiilor Uniunii, OAREC, RSPB și ODN pot coopera cu organe, oficii, agenții și grupuri consultative competente ale Uniunii, precum și cu autoritățile competente din țări terțe și cu organizații internaționale.

   În acest scop, OAREC, RSPB și ODN pot stabili acorduri de lucru, sub rezerva aprobării prealabile de către Comisie. Aceste acorduri nu creează obligații juridice.

2. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, Consiliul RSPB, grupurile de lucru și Consiliul de administrație sunt deschise participării autorităților cu responsabilitate principală în domeniul comunicațiilor electronice sau al politicii în domeniul spectrului radio, după caz, din țări terțe, atunci când respectivele țări terțe au încheiat acorduri cu Uniunea în acest sens.

   În temeiul dispozițiilor relevante ale acestor acorduri, se elaborează acorduri de lucru care să precizeze, în special, caracterul, amploarea și modalitatea participării, fără drept de vot, a acestor autorități ale țărilor terțe în cauză la activitatea OAREC, a RSPB și a ODN, inclusiv dispoziții referitoare la participarea la inițiativele desfășurate de OAREC și de RSPB la contribuțiile financiare și la personalul ODN. În ceea ce privește chestiunile legate de personal, aceste acorduri respectă, în orice caz, Statutul funcționarilor.

3. Ca parte a programului de lucru bienal menționat la articolul 141, Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și Consiliul RSPB adoptă strategia OAREC și, respectiv, a RSPB pentru relațiile cu organele, oficiile, agențiile și grupurile consultative competente ale Uniunii, cu autoritățile competente din țări terțe și cu organizațiile internaționale în ceea ce privește aspectele care intră în sfera de competență a OAREC și, respectiv, a RSPB. Comisia, OAREC, RSPB și ODN încheie un acord de lucru adecvat pentru a se asigura că OAREC, RSPB și ODN își desfășoară activitatea în limitele mandatului lor și ale cadrului instituțional existent.

Articolul 167

Accesul la documente și protecția datelor

1. Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului[85] se aplică documentelor deținute de OAREC, de RSPB și de ODN.

[85] Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/1049/oj)..

2. Consiliul de administrație al ODN actualizează, dacă este necesar, normele detaliate adoptate pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 la documentele deținute de OAREC, RSPB și ODN. ODN este responsabil de prelucrarea cererilor de acces la documentele respective.

3. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către ODN este reglementată de Regulamentul (UE) 2018/1725.

Articolul 168

Transparența și comunicarea

1. OAREC și RSPB, sprijinite de ODN, se pot angaja în activități de comunicare din proprie inițiativă, în limitele domeniului lor de competență, în conformitate cu planurile de comunicare și diseminare relevante adoptate de Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și de Consiliul RSPB. Alocarea de resurse pentru un astfel de sprijin pentru activitățile de comunicare în cadrul bugetului ODN nu aduce atingere exercitării eficace a sarcinilor OAREC, astfel cum sunt menționate la articolele 122-126, și a sarcinilor RSPB, astfel cum sunt menționate la articolele 132 și 133, sau a sarcinilor ODN, astfel cum sunt menționate la articolele 146 și 147.

2. Activitățile de comunicare ale ODN se efectuează în conformitate cu planurile de comunicare și diseminare relevante adoptate de Consiliul de administrație.

Articolul 169

Confidențialitatea

1. Fără a aduce atingere articolului 167 alineatul (1) și articolului 171 alineatul (2), OAREC, RSPB și ODN nu divulgă terților informațiile pe care le prelucrează sau pe care le primesc și pentru care s-a cerut, printr-o solicitare motivată, un tratament confidențial, integral sau parțial.

2. Membrii și alți participanți la reuniunile Consiliului autorităților de reglementare al OAREC, ale Consiliului RSPB, ale Consiliului de administrație și ale grupurilor de lucru, directorul, experții naționali detașați și alte categorii de personal care nu sunt angajate de ODN respectă cerințele de confidențialitate.

3. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, Consiliul RSPB și Consiliul de administrație stabilesc modalitățile practice de punere în aplicare a normelor referitoare la confidențialitate menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 170

Norme de securitate privind protecția informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

OAREC, RSPB și ODN își adoptă propriile norme de securitate care sunt echivalente cu normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor clasificate ale Uniunii Europene și a informațiilor sensibile neclasificate, printre altele, dispoziții privind schimbul, prelucrarea și stocarea unor astfel de informații conform dispozițiilor Deciziilor (UE,

Euratom) 2015/443[86] și (UE, Euratom) 2015/444[87] ale Comisiei. Alternativ, OAREC, RSPB sau ODN pot adopta o decizie de aplicare mutatis mutandis a normelor Comisiei.

Articolul 171

Schimbul de informații

1. La solicitarea motivată a OAREC, a RSPB sau a ODN, Comisia și autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente furnizează OAREC, RSPB sau ODN toate informațiile necesare, în timp util și cu exactitate, pentru a-și îndeplini sarcinile, cu condiția ca acestea să aibă acces la informațiile relevante și ca solicitarea de informații să fie necesară în raport cu natura sarcinii în cauză.

   OAREC, RSPB sau ODN pot solicita, de asemenea, ca aceste informații să fie furnizate la intervale regulate și în formate specificate. Astfel de solicitări sunt făcute, acolo unde este posibil, utilizând formate de raportare comune.

2. La cererea Comisiei, a unui stat membru sau a unei autorități naționale de reglementare sau a unei alte autorități competente, OAREC, RSPB sau ODN furnizează, în timp util și cu exactitate, toate informațiile necesare pentru a permite Comisiei, statului membru, autorității naționale de reglementare sau altei autorități competente să își îndeplinească sarcinile, în temeiul principiului cooperării loiale. Comisia, un stat membru, autoritatea națională de reglementare sau altă autoritate competentă asigură confidențialitatea, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, a informațiilor considerate confidențiale de către OAREC, RSPB sau ODN. Secretul profesional nu împiedică realizarea în timp util a schimbului de informații.

3. Înainte de a solicita informații în conformitate cu prezentul articol și pentru a evita duplicarea obligațiilor de raportare, OAREC, RSPB sau ODN ține seama de orice informație relevantă existentă aflată la dispoziția publicului.

4. În cazul în care informațiile nu sunt puse la dispoziție în timp util de către autoritățile naționale de reglementare sau de către alte autorități competente sau de către statul membru, OAREC, RSPB sau ODN pot adresa o cerere motivată fie altor autorități naționale de reglementare și altor autorități competente ale statului membru în cauză, fie direct întreprinderilor relevante care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice, precum și facilități asociate. OAREC, RSPB sau ODN notifică autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente care nu au furnizat informațiile privind cererile în conformitate cu primul alineat.

   La cererea OAREC, a RSPB sau a ODN, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente asistă OAREC sau RSPB în colectarea informațiilor.

5. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente au competența de a solicita altor autorități naționale responsabile sau întreprinderilor care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice, facilități asociate sau servicii asociate, să transmită toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile menționate la prezentul articol.

---

86 Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/443/oj).

87 Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/444/oj)-.

Alte autorități naționale responsabile sau întreprinderi astfel cum sunt menționate la primul paragraf furnizează astfel de informații în mod prompt la cerere și în conformitate cu calendarele și nivelul de detaliu cerut.

Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente sunt împuternicite să asigure respectarea acestor cereri de informații prin impunerea unor sancțiuni corespunzătoare, concrete, proporționale și disuasive.

Articolul 172

Sistemul de informații și comunicații

1. ODN creează și gestionează un sistem de informare și comunicare având cel puțin următoarele funcții:

   (a) o platformă comună pentru schimbul de informații, furnizând OAREC, RSPB, Comisiei și autorităților naționale de reglementare și autorităților competente responsabile cu spectrul de frecvențe radio informațiile necesare pentru punerea în aplicare coerentă a cadrului de reglementare al Uniunii pentru comunicațiile electronice;

   (b) o interfață specifică pentru cererile de informații și notificarea acestor cereri, astfel cum se menționează la articolul 171, pentru accesul OAREC, al RSPB, al ODN, al Comisiei și al autorităților naționale de reglementare și al autorităților competente responsabile cu spectrul de frecvențe radio;

   (c) o platformă pentru identificarea timpurie a necesității de coordonare între autoritățile naționale de reglementare și autoritățile competente responsabile de spectrul de frecvențe radio.

2. Consiliul de administrație adoptă specificațiile tehnice și funcționale pentru crearea sistemului de informare și comunicare menționat la alineatul (1). Consiliul de administrație se asigură că sistemul respectă legislația privind drepturile de proprietate intelectuală și nivelul de confidențialitate necesar.

Articolul 173

Declarația de interese

1. Membrii Consiliului autorităților de reglementare al OAREC, ai Consiliului RSPB, ai Consiliului de administrație al ODN, directorul, experții naționali detașați și alte categorii de personal care nu sunt angajate de ODN întocmesc, fiecare în parte, o declarație scrisă în care precizează angajamentele lor și absența sau prezența oricăror interese directe sau indirecte care ar putea aduce atingere independenței lor.

2. Aceste declarații sunt întocmite la preluarea responsabilităților, sunt corecte și complete și sunt actualizate ori de câte ori există riscul prezenței oricăror interese directe sau indirecte în privința cărora s-ar putea considera că aduc atingere independenței persoanelor care întocmesc declarațiile.

3. Declarațiile membrilor Consiliului autorităților de reglementare al OAREC, ale membrilor Consiliului RSPB, ale membrilor Consiliului de administrație al ODN și ale directorului sunt făcute publice.

4. Membrii Consiliului autorităților de reglementare al OAREC, ai Consiliului RSPB, ai Consiliului de administrație al ODN și ai grupurilor de lucru și alți participanți la reuniunile acestora, directorul, experții naționali detașați și alte categorii de personal care

nu sunt angajate de ODN declară, fiecare în parte, corect și complet, cel târziu la începutul fiecărei ședințe, toate interesele care ar putea aduce atingere independenței lor în ceea ce privește punctele înscrise pe ordinea de zi și se abțin de la participarea la dezbaterile referitoare la punctele respective și de la votul în legătură cu acestea.

5. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC, Consiliul RSPB și Consiliul de administrație al ODN adoptă norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interese și, în special, modalitățile practice pentru aplicarea alineatelor (1) și (2).

Articolul 174

Combaterea fraudei

1. Până la [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], ODN aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)[88] și adoptă dispozițiile corespunzătoare aplicabile întregului personal al ODN, utilizând modelul prevăzut în anexa la acordul respectiv.

2. Curtea de Conturi are competența de a efectua audituri, pe baza documentelor și a inspecțiilor la fața locului, cu privire la toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii de la ODN.

3. OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[89] și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului[90], cu scopul de a identifica cazurile de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau o decizie de acordare a unui grant sau în legătură cu un contract de finanțare din partea ODN.

4. Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de lucru cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile privind granturile conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele care le revin.

   În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, Parchetul European (EPPO) poate ancheta și trimite în judecată cazuri de fraudă și alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, conform dispozițiilor Directivei (UE) 2017/1371.

---

88 JO L 136, 31.5.1999, p. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/1999/531/oj.

89 Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

90 Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

Articolul 175

Răspundere

1. Răspunderea contractuală a ODN este guvernată de dreptul aplicabil contractului respectiv.
2. Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Curtea de Justiție”) este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze de arbitraj cuprinse în contractele încheiate de către ODN.
3. În materie de răspundere extracontractuală, ODN este obligat să repare, în conformitate cu principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, orice prejudiciu cauzat de departamentele sale sau de membrii personalului său în exercițiul funcțiunii lor.
4. Curtea de Justiție este competentă în litigiile privind acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile menționate la alineatul (3).
5. Răspunderea personală a personalului ODN față de acesta este reglementată de dispozițiile aplicabile prevăzute în Statutul funcționarilor sau în Regimul aplicabil celorlalți agenți.

Articolul 176

Investigații administrative

Activitățile OAREC, ale RSPB și ale ODN fac obiectul investigațiilor efectuate de Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din TFUE.

Articolul 177

Regimul lingvistic

1. Regulamentul nr. 1[91] se aplică în cazul ODN.
2. Serviciile de traducere și toate celelalte servicii lingvistice solicitate de ODN, altele decât interpretarea, sunt asigurate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene, înființat prin Regulamentul (CE) nr. 2965/94 al Consiliului[92].

Articolul 178

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

1. Acordul privind sediul încheiat între Agenția de Sprijin pentru Organismul Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice și Guvernul Republicii Letonia la 21 decembrie 2020 poate fi revizuit după obținerea aprobării Consiliului de administrație.

---

91 Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1958/1(1)/oj).

92 Regulamentul (CE) nr. 2965/94 al Consiliului din 28 noiembrie 1994 de înființare a Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (JO L 314, 7.12.1994, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2965/oj).

2. Statul membru gazdă oferă condițiile necesare pentru a asigura o funcționare corespunzătoare și eficientă a ODN, inclusiv școlarizare în mai multe limbi și de orientare europeană și conexiuni de transport corespunzătoare.

Articolul 179

Evaluare

1. Până la [60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia efectuează o evaluare în conformitate cu orientările Comisiei pentru a analiza performanța OAREC, a RSPB și a ODN în raport cu obiectivele, mandatul, sarcinile și localizarea acestora. Evaluarea analizează, în special, eventuala necesitate de a modifica structura sau mandatul OAREC, ale RSPB și ale ODN, precum și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.
2. În cazul în care consideră că funcționarea în continuare a OAREC, a RSPB sau a ODN nu se mai justifică în raport cu obiectivele, mandatul și atribuțiile care le revin, Comisia poate propune modificarea sau abrogarea prezentului regulament în mod corespunzător.
3. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Consiliului de administrație un raport privind rezultatele evaluării și le publică.

Articolul 180

Dispoziții tranzitorii privind OAREC, succesiunea RSPB la RSPG și succesiunea ODN la Oficiul OAREC

1. ODN succedă Oficiului OAREC care a fost înființat prin Regulamentul (UE) 2018/1971 în ceea ce privește toate aspectele legate de proprietate, acorduri, obligații juridice, contracte de muncă, angajamente financiare și răspunderi.
2. În special, prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor personalului Oficiului OAREC.
3. Începând cu [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], directorul numit în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1971 acționează în calitate de director, având funcțiile prevăzute în prezentul regulament. Celelalte condiții ale contractului directorului rămân neschimbate.
4. Consiliul de administrație poate decide să reînnoiască mandatul directorului menționat la alineatul (3) din prezentul articol. Articolul 156 alineatele (6) și (7) se aplică mutatis mutandis. Mandatul cumulat al directorului nu trebuie să depășească zece ani.
5. Consiliul autorităților de reglementare al OAREC și Consiliul de administrație menționate la articolele 127 și 150 din prezentul regulament sunt compuse din membrii Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și ai Consiliului de administrație menționați la articolele 7 și 15 din Regulamentul (UE) 2018/1971, până la numirea unor noi reprezentanți, cu excepția președintelui RSPG menționat la alineatul (8) de la prezentul articol, care devine membru al Consiliului de administrație al ODN începând cu [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
6. Președintele și vicepreședinții Consiliului autorităților de reglementare al OAREC și cei ai Consiliului de administrație al ODN, care au fost numiți în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1971, rămân în funcție ca Președinte și vicepreședinți ai Consiliului autorităților de reglementare al OAREC, astfel cum sunt menționați la articolul 130 din prezentul regulament, respectiv ca președinte și vicepreședinți ai

Consiliului de administrație, astfel cum sunt menționați la articolul 152 din prezentul regulament, pe durata rămasă a mandatului lor de un an.

7. Comitetul RSPB menționat la articolul 134 din prezentul regulament este compus din membrii RSPG menționați la articolul 3 din Decizia Comisiei din 11 iunie 2019, până la numirea unor noi reprezentanți.

8. Președintele și vicepreședinții RSPG, care sunt în funcție la [data aplicării], rămân în funcție în calitate de președinte și vicepreședinte ai Comitetului RSPB până la sfârșitul mandatului lor.

9. Acordurile de lucru elaborate în temeiul articolului 35 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1971 rămân valabile pentru OAREC și ODN. Membrii RSPG fără drept de vot devin participanți la RSPB fără drept de vot, cu condiția ca modalitățile de lucru să fie elaborate în conformitate cu articolul 166 alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul regulament.

8. PARTEA VIII - DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

8.1. TITLUL I: FURNIZAREA INFORMAȚIILOR, ANCHETE ȘI MECANISMUL DE CONSULTARE

Articolul 181

Furnizarea de informații

1. Întreprinderile care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice, facilități asociate sau servicii asociate trebuie să furnizeze toate informațiile, inclusiv informațiile financiare, necesare pentru ca autoritățile naționale de reglementare, alte autorități competente, OAREC și RSPB să își îndeplinească sarcinile și să asigure conformitatea cu dispozițiile prezentului regulament sau cu deciziile ori avizele adoptate în conformitate cu acesta. În cazul în care informațiile furnizate sunt insuficiente pentru a-și îndeplini sarcinile de reglementare în temeiul dreptului Uniunii, autoritățile naționale de reglementare, alte autorități competente și OAREC și RSPB au dreptul de a solicita astfel de informații de la alte întreprinderi relevante care își desfășoară activitatea în sectorul comunicațiilor electronice sau în sectoare strâns legate de acesta, precum și de la punctele unice de informare instituite în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1309.

2. Orice solicitare de informații trebuie să fie proporțională cu îndeplinirea sarcinilor prevăzute de prezentul regulament și se motivează. În cazul în care autoritățile naționale de reglementare cer întreprinderilor să furnizeze informații în conformitate cu alineatul (1), acestea informează întreprinderile cu privire la modul în care sunt utilizate informațiile. Întreprinderile furnizează informațiile solicitate cu promptitudine și, în orice caz, în termenele stabilite.

3. Autoritățile naționale de reglementare pot solicita întreprinderilor să furnizeze informații cu privire la autorizația generală și la autorizația Uniunii de utilizare a spectrului de frecvențe radio prin comunicații prin satelit, la drepturile de utilizare sau la obligațiile specifice, care să fie proporționale și justificate în mod obiectiv, în special în următoarele scopuri:

   (a) verificarea, în mod sistematic sau de la caz la caz, a respectării condițiilor sau obligațiilor prevăzute la articolul 9 alineatul (4), la articolele 20, 21, 29, 38, 39, 49, 50, 51, 67, la articolul 68 alineatul (1) și la articolele 69 și 77;

(b) verificarea, de la caz la caz, a respectării condițiilor din autorizația generală sau a obligațiilor și condițiilor privind drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a resurselor de numerotație în cazul în care s-a primit o plângere sau în cazul în care autoritatea competentă are alte motive să creadă că o condiție nu este respectată sau în cazul unei investigații efectuate de autoritatea competentă din proprie inițiativă;

(c) desfășurarea procedurilor privind cererile de acordare a drepturilor de utilizare și evaluarea acestora;

(d) publicarea, în interesul consumatorilor, a unor studii comparative privind calitatea și prețul serviciilor;

(e) agregarea, în scopuri clar definite, a unor statistici, rapoarte sau studii;

(f) efectuarea de analize de piață în sensul prezentului regulament, inclusiv date privind piețele din aval sau cu amănuntul asociate sau legate de piețele care fac obiectul analizei de piață și date contabile privind piețele cu amănuntul de la întreprinderile desemnate ca având o putere semnificativă pe piață;

(g) garantarea utilizării eficiente și asigurarea gestionării eficace a spectrului de frecvențe radio și a resurselor de numerotație;

(h) evaluarea evoluțiilor viitoare ale rețelei sau ale serviciilor care ar putea avea un impact asupra serviciilor angro puse la dispoziția concurenților, precum și a informațiilor privind rețelele de comunicații electronice și facilitățile asociate, care sunt defalcate la nivel local și suficient de detaliate în ceea ce privește acoperirea teritorială, conectivitatea disponibilă pentru utilizatorii finali sau pentru efectuarea de anchete geografice în temeiul articolului 183;

(i) răspunsul la cererile motivate de informații din partea OAREC sau a RSPB.

(j) Informațiile menționate la primul paragraf literele (a) și (b) și literele (d)–(i) nu trebuie solicitate înainte de accesul pe piață sau ca o condiție pentru accesul pe piață.

4. Autoritatea națională de reglementare unde sunt furnizate rețele și servicii poate solicita autorității competente desemnate în temeiul Regulamentului privind securitatea cibernetică, care urmează să înlocuiască Regulamentul (UE) 2019/881, să verifice conformitatea cu cerințele de securitate a lanțului de aprovizionare TIC și să comunice constatările atunci când o astfel de verificare este necesară în scopul evaluării conformității cu condițiile autorizației generale în temeiul articolului 9 alineatul (4) litera (d) și al articolului 20.

5. În ceea ce privește drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio, informațiile menționate la alineatul (3) se referă, în special, la utilizarea eficace și eficientă a frecvențelor radio, precum și la respectarea oricăror obligații în materie de acoperire și calitate a serviciului aferente drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio și la verificarea acestora.

6. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente nu dublează cererile de informații deja formulate de OAREC sau de RSPB în temeiul alineatului (1) sau (3) de la prezentul articol în cazul în care OAREC sau RSPB a pus informațiile primite la dispoziția autorităților respective.

7. Autoritățile naționale de reglementare solicită furnizorilor să raporteze cu privire la autorizația generală, drepturile de utilizare și obligațiile specifice cel mult o dată pe an.

Articolul 182

Armonizarea cererilor de informații și a raportării

1. În scopul armonizării cererilor de informații și de raportare adresate întreprinderilor în temeiul articolului 181 alineatele (1), (3) și (7) și în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (c) și cu articolul 202, până la [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], OAREC emite, în strânsă cooperare cu Comisia, orientări cu privire la subiecte relevante, inclusiv cu privire la domeniul de aplicare, calendarul, frecvența și formatul cererilor de informații și de raportare și la procedurile de colectare a informațiilor. Orientările includ, de asemenea, modele pentru cererile de informații și de raportare.

2. După caz, RSPB elaborează modele pentru cererile de informații. Informațiile se solicită și se transmit în conformitate cu modelele elaborate.

3. Comisia poate armoniza, prin intermediul unui act de punere în aplicare, metodologiile de colectare a informațiilor de către autoritățile naționale de reglementare.

   Actul de punere în aplicare menționat la primul paragraf se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 199 alineatul (4).

4. În cazul în care se colectează informațiile privind durabilitatea menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (g), autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente accesează mai întâi informațiile furnizate de întreprinderi în temeiul altor acte legislative relevante ale Uniunii. În cazul în care autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente ajung la concluzia că aceste informații sunt insuficiente pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în prezentul regulament, OAREC poate actualiza orientările menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, prevăzând colectarea datelor suplimentare necesare.

5. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente furnizează Comisiei, în urma unei cereri motivate, informațiile care îi sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute de TFUE. Informațiile solicitate de Comisie sunt proporționale cu îndeplinirea sarcinilor respective. În cazul în care informațiile furnizate se referă la informații transmise anterior de întreprinderi la cererea autorității, întreprinderilor respective le este adus la cunoștință acest lucru. În măsura în care este necesar și cu excepția cazului în care autoritatea care furnizează informațiile a făcut o cerere expresă și motivată în sens contrar, Comisia pune informațiile furnizate la dispoziția altei autorități naționale de reglementare sau competente din alt stat membru.

6. Sub rezerva cerințelor de la alineatul (7), informațiile transmise unei autorități trebuie să fie puse la dispoziția unei alte astfel de autorități din același stat membru sau din state membre diferite, la dispoziția OAREC și a RSPB, în urma unei cereri motivate, dacă acest lucru este necesar pentru a permite fie autorității, fie OAREC sau RSPB să își îndeplinească responsabilitățile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii.

7. În cazul în care informațiile colectate în temeiul articolului 181 alineatele (1) și (3), inclusiv informațiile colectate în contextul unei anchete geografice în temeiul articolului 183, sunt considerate confidențiale de către o autoritate națională de reglementare sau de către o altă autoritate competentă în conformitate cu normele Uniunii și cu normele naționale privind confidențialitatea informațiilor, Comisia, OAREC și orice alte autorități competente în cauză protejează această confidențialitate. Comisia, OAREC și orice alte autorități competente în cauză nu sunt împiedicate să facă schimb de informații între ele în timp util în scopul revizuirii, monitorizării și supravegherii aplicării prezentului regulament.

8. Acționând în conformitate cu normele interne privind accesul publicului la informații și sub rezerva normelor de drept al Uniunii și a celor de drept intern privind secretul comercial și protecția datelor cu caracter personal, autoritățile naționale de reglementare publică informațiile care contribuie la o piață deschisă și concurențială.

9. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente publică prevederile care reglementează accesul publicului la informații prevăzut la alineatul (7), inclusiv procedurile de obținere a unui astfel de acces.

Articolul 183

Anchete geografice privind instalarea rețelelor

1. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente efectuează o anchetă geografică privind sfera de acoperire a rețelelor de comunicații electronice capabile să furnizeze servicii în bandă largă („rețele în bandă largă”) până la [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, o actualizează cel puțin o dată la trei ani.

2. Ancheta geografică trebuie să includă o anchetă privind acoperirea geografică actuală a disponibilității (incinte deservite), a gradului de pregătire (incinte conectate) și a adoptării (incinte activate, unde serviciul este operațional și funcțional) fiecărei rețele de comunicații electronice, după caz, făcând distincție între segmentele rezidențial, comercial și public de pe teritoriul lor, astfel cum este necesar pentru sarcinile autorităților naționale de reglementare sau ale altor autorități competente în temeiul prezentului regulament. Ancheta geografică contribuie, de asemenea, la aplicarea normelor privind ajutoarele de stat, dacă sunt îndeplinite cerințele relevante.

3. Ancheta geografică trebuie să includă o previziune pentru o perioadă stabilită de autoritatea relevantă cu privire la acoperirea rețelelor în bandă largă de pe teritoriul său, incluzând cel puțin incintele deservite și, după caz, incintele conectate prin rețele gigabit. Ancheta geografică contribuie la cartografierea necesară pentru aplicarea normelor privind ajutoarele de stat, dacă sunt îndeplinite cerințele relevante.

4. Previziunile menționate la alineatul (3) includ toate informațiile relevante, inclusiv informații privind implementările de rețele planificate de către orice întreprindere sau autoritate publică, cel puțin în ceea ce privește rețelele gigabit. În acest scop, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente solicită întreprinderilor și autorităților publice să furnizeze astfel de informații, în măsura în care acestea sunt disponibile și pot fi furnizate cu eforturi rezonabile.

5. Autoritatea națională de reglementare decide în ce măsură este adecvat să se bazeze pe toate sau pe o parte din informațiile colectate în contextul unei asemenea previziuni, în contextul sarcinilor care îi sunt atribuite în mod specific în temeiul prezentului regulament.

6. În cazul în care ancheta geografică nu este efectuată de autoritatea națională de reglementare, aceasta se efectuează în cooperare cu autoritatea respectivă în măsura în care poate fi relevantă pentru îndeplinirea sarcinilor acesteia. Informațiile colectate în cadrul anchetei geografice trebuie să aibă un nivel adecvat de detaliere locală, ajungând, dacă este necesar, la nivelul adresei, să includă suficiente informații privind calitatea serviciului, inclusiv cel puțin vitezele de descărcare și de încărcare, mediul de transmisie (fără fir sau cu fir) și tehnologia utilizată, și trebuie să fie tratate în conformitate cu articolul 182 alineatul (6).

7. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente pot desemna o zonă cu limite teritoriale clare în cazul în care, pe baza informațiilor colectate și a oricăror previziuni elaborate în temeiul alineatului (1), se stabilește că, pe durata perioadei de previzionare relevante, nicio întreprindere sau autoritate publică nu a instalat sau nu intenționează să instaleze o rețea gigabit sau să își modernizeze în mod semnificativ rețeaua existentă de comunicații electronice la o rețea gigabit. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente publică informații privind zonele desemnate.

8. Autoritățile relevante pot invita întreprinderile și autoritățile publice să își declare intenția de a instala rețele gigabit într-o zonă determinată pe durata previziunii relevante. În cazul în care această invitație are ca rezultat o declarație din partea unei întreprinderi sau a unei autorități publice cu privire la intenția sa de a face acest lucru, autoritatea relevantă poate solicita altor întreprinderi și autorități publice să declare orice intenție de a instala rețele gigabit. Autoritatea relevantă precizează informațiile care trebuie incluse în ofertele respective, pentru a se asigura cel puțin același nivel de detaliere ca cel luat în considerare în orice previziune în temeiul alineatului (1).

9. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente colectează date în conformitate cu o procedură eficientă, automatizată, dacă este posibil, obiectivă, transparentă și nediscriminatorie, prin care nicio întreprindere nu este exclusă *a priori*.

10. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, precum și autoritățile locale, regionale și naționale responsabile de alocarea de fonduri publice pentru instalarea rețelelor de comunicații electronice, de elaborarea planurilor naționale în materie de bandă largă, de definirea obligațiilor de acoperire aferente drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio și de verificarea disponibilității serviciilor care intră sub incidența obligațiilor de serviciu universal pe teritoriul lor țin seama de rezultatele anchetei geografice și ale celor privind zonele desemnate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3). În scopul alocării fondurilor publice pentru instalarea rețelelor de comunicații electronice, se iau în considerare rezultatele anchetelor geografice și oricare dintre zonele desemnate în temeiul alineatelor (1), (2) și (3), în măsura în care acestea sunt relevante și adecvate pentru îndeplinirea obligațiilor care decurg din aplicarea normelor privind ajutoarele de stat. Autoritățile care efectuează ancheta geografică furnizează rezultatele respective, cu condiția ca autoritatea care le primește să asigure același nivel de confidențialitate și protecție a secretului comercial ca și autoritatea care le furnizează, și informează părțile care au furnizat informațiile. Aceste rezultate se pun, de asemenea, la dispoziția OAREC și a Comisiei, la cererea acestora și în aceleași condiții.

11. Dacă informațiile relevante nu sunt disponibile pe piață, autoritățile competente pun datele din anchetele geografice, care nu intră sub incidența secretului comercial, direct la dispoziție în conformitate cu Directiva (UE) 2019/1024 pentru a permite reutilizarea lor. În cazul în care astfel de instrumente nu sunt disponibile pe piață, aceste autorități pun de asemenea la dispoziție instrumente de informare care să le permită utilizatorilor finali să identifice disponibilitatea conectivității în diferite zone, cu un nivel de detaliere care este util pentru a-i sprijini să opteze pentru un operator sau furnizor de servicii.

12. Autoritatea națională de reglementare analizează rezultatele informațiilor colectate în contextul unei anchete geografice în temeiul prezentului articol și decide dacă este necesar să se efectueze o analiză a pieței în sensul articolelor 72 și 73. Autoritatea națională de reglementare pune la dispoziția publicului rezultatele acestei analize sub forma unui raport.

13. În perioada de tranziție la fibră optică, raportul menționat la alineatul (12) de la prezentul articol include analiza informațiilor privind anchetele geografice, precum și analiza informațiilor colectate în temeiul articolului 181 sau din alte surse disponibile cu privire la prețurile și calitatea serviciilor disponibile în raport cu prețurile cuprului și ale fibrei optice. Raportul este utilizat pentru a evalua condițiile de durabilitate prevăzute la articolul 57. Primul raport se publică cel târziu la [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*].

Articolul 184

Mecanismul de consultare și transparență

1. Cu excepția cazurilor care intră sub incidența articolului 86, 188 sau 189, atunci când autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente intenționează să adopte măsuri în conformitate cu prezentul regulament sau când intenționează să instituie restricții în conformitate cu articolul 16 alineatele (1) și (2) care au un impact major asupra pieței relevante, acestea oferă părților interesate posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la proiectul de măsură într-un termen rezonabil, având în vedere complexitatea chestiunii și, în orice caz, într-un termen de minimum 30 de zile.
2. În sensul articolului 31 din prezentul regulament, autoritățile competente informează Comisia, RSPB, OAREC și autoritățile competente ale altor state membre la momentul publicării cu privire la orice proiect de măsură care intră în domeniul de aplicare al procedurii de selecție comparative sau concurențiale în temeiul articolului 30 alineatul (4) din prezentul regulament și care se referă la utilizarea spectrului de frecvențe radio armonizat pentru a permite utilizarea acestuia pentru rețelele și serviciile pe suport radio de bandă largă.
3. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente își publică procedurile naționale de consultare prin intermediul unui punct unic de informare prin care pot fi accesate toate consultările actuale.
4. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente pun la dispoziția publicului rezultatele procedurii de consultare, cu excepția informațiilor confidențiale, în conformitate cu normele Uniunii și cu normele naționale privind confidențialitatea comercială.

Articolul 185

Consultarea părților interesate

1. Autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, iau în considerare opiniile utilizatorilor finali, în special cele ale consumatorilor și ale utilizatorilor finali cu dizabilități, ale producătorilor și ale întreprinderilor care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice cu privire la aspectele referitoare la toate drepturile utilizatorilor finali și ale consumatorilor, inclusiv la accesul în condiții echivalente și la opțiunile utilizatorilor finali cu dizabilități, în ceea ce privește serviciile de comunicații electronice destinate publicului, în special dacă acestea au un impact semnificativ pe piață.
2. Autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, pun la dispoziția utilizatorilor finali cu dizabilități o modalitate de consultare care garantează faptul că, în luarea deciziilor referitoare la aspectele privind drepturile utilizatorilor finali și ale consumatorilor în ceea ce privește serviciile de

comunicații electronice destinate publicului, se acordă atenția cuvenită intereselor consumatorilor cu privire la comunicațiile electronice.

3. Părțile interesate pot elabora, sub îndrumarea autorităților competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, mecanisme care să implice consumatorii, grupurile de utilizatori și furnizorii de servicii, pentru a îmbunătăți calitatea generală a furnizării de servicii, printre altele prin elaborarea unor coduri de conduită și a unor standarde de operare și prin monitorizarea aplicării acestora.

4. Fără a aduce atingere normelor de drept intern, conforme cu dreptul Uniunii, privind promovarea obiectivelor de politică în domeniul culturii și al mass-mediei, precum diversitatea culturală și lingvistică și pluralismul în mass-media, autoritățile competente, în coordonare, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare, pot promova cooperarea dintre întreprinderile care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice și sectoarele interesate de promovarea conținutului legal în cadrul rețelelor și al serviciilor de comunicații electronice. Cooperarea respectivă poate include, de asemenea, coordonarea informațiilor de interes public care urmează să fie furnizate în temeiul articolului 105.

8.2. TITLUL II: PROCEDURILE DE ARMONIZARE

Articolul 186

Procedurile de armonizare

1. Atunci când consideră că divergențele în punerea în aplicare de către autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente a sarcinilor în materie de reglementare prevăzute de prezentul regulament ar putea constitui un obstacol pe piața internă, Comisia, ținând cont de avizul OAREC sau, după caz, al RSPB, poate adopta recomandări sau, sub rezerva alineatului (3) de la prezentul articol, poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, decizii care să garanteze aplicarea armonizată a prezentului regulament și cu scopul de a sprijini îndeplinirea obiectivelor generale stabilite la articolul 3.

2. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente țin cont de recomandările menționate la alineatul (1) în îndeplinirea sarcinilor care le revin. În cazul în care o autoritate națională de reglementare sau o altă autoritate competentă alege să nu dea curs unei recomandări, aceasta informează Comisia, prezentând motivele care justifică poziția sa.

3. Deciziile adoptate în temeiul alineatului (1) includ doar identificarea unei abordări armonizate sau coordonate în scopul soluționării următoarelor aspecte:

   (a) punerea în aplicare inconsecventă de către autoritățile de reglementare a abordărilor generale de reglementare cu ocazia reglementării piețelor de comunicații electronice în aplicarea articolelor 72 și 73, atunci când creează un obstacol în calea pieței interne; astfel de decizii nu se referă la notificările specifice emise de autoritățile naționale de reglementare în temeiul articolului 85; într-o astfel de situație, Comisia propune un proiect de decizie numai:

      (i) după minimum doi ani de la adoptarea unei recomandări a Comisiei pe aceeași temă;

(ii) ținând cont de avizul OAREC privind cazul pentru care se adoptă o astfel de decizie, aviz care este emis de OAREC în termen de trei luni de la solicitarea Comisiei;

(b) numerotația, inclusiv seriile de numere, portabilitatea numerelor și a identificatorilor, sistemele de conversie a numerelor și a adreselor și accesul la serviciile de urgență prin intermediul comunicării de urgență.

4. Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 199 alineatul (4).

5. OAREC poate, din proprie inițiativă, să consilieze Comisia cu privire la oportunitatea adoptării unei măsuri în temeiul alineatului (1).

6. În cazul în care Comisia nu a adoptat o recomandare sau o decizie în termen de un an de la data adoptării unui aviz de către OAREC care indică existența unor divergențe în punerea în aplicare de către autoritățile naționale de reglementare sau de către alte autorități competente a sarcinilor în materie de reglementare prevăzute în prezentul regulament, care ar putea să constituie un obstacol pe piața internă, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la motivele sale și le publică.

În cazul în care Comisia a adoptat o recomandare în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, dar punerea în aplicare inconsecventă care creează bariere în calea pieței interne persistă timp de doi ani după aceea, Comisia adoptă, sub rezerva alineatului (3) de la prezentul articol, o decizie de abordare a aspectelor menționate la alineatul (3) de la prezentul articol prin intermediul unor acte de punere în aplicare, în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

În cazul în care Comisia nu a adoptat o decizie într-un nou termen de un an de la recomandarea adoptată în temeiul celui de al doilea alineat (1), aceasta informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la motivele sale și le publică.

Articolul 187

Standardizarea

1. Comisia elaborează și publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* o listă de standarde sau specificații tehnice fără caracter obligatoriu menite să servească drept bază pentru încurajarea furnizării armonioase a rețelelor de comunicații electronice, a serviciilor de comunicații electronice și a facilităților și serviciilor asociate. Dacă este necesar, Comisia poate, în urma consultării comitetului instituit prin Directiva (UE) 2015/1535, în temeiul articolului 10 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012[93], să solicite uneia sau mai multor organizații de standardizare europene să elaboreze standarde.

2. Statele membre încurajează utilizarea standardelor sau a specificațiilor tehnice prevăzute la alineatul (1) privind furnizarea de servicii, interfețe tehnice sau funcții de rețele, în măsura strict necesară pentru a asigura interoperabilitatea serviciilor, conectivitatea de la

93 Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj).

un capăt la altul, facilitarea trecerii de la un furnizor la altul și a portabilității numerelor și a identificatorilor și pentru a spori libertatea de alegere a utilizatorilor.

3. În absența publicării unor astfel de standarde sau specificații tehnice în conformitate cu alineatul (1), statele membre încurajează punerea în aplicare a standardelor sau a specificațiilor tehnice adoptate de organismele europene de standardizare. În absența unor astfel de standarde sau specificații, statele membre încurajează punerea în aplicare a standardelor sau a recomandărilor internaționale adoptate de UIT, Conferința europeană a administrațiilor de poștă și telecomunicații (CEPT), Organizația Internațională pentru Standardizare (ISO) și Comisia Electrotehnică Internațională (IEC).

4. În cazul în care există deja standarde internaționale, statele membre încurajează organizațiile europene de standardizare să utilizeze aceste standarde, sau părțile relevante ale acestora, ca bază pentru standardele pe care le elaborează, cu excepția cazului în care respectivele standarde internaționale sau părți relevante ar fi ineficace. Niciun standard sau specificație tehnică menționat(ă) la alineatul (1) sau în prezentul alineat nu împiedică accesul care ar putea fi solicitat în temeiul prezentului regulament, dacă este fezabil.

5. În cazul în care standardele sau specificațiile prevăzute la alineatul (1) nu au fost puse în aplicare în mod corespunzător, astfel încât în unul sau mai multe state membre interoperabilitatea serviciilor nu poate fi asigurată, punerea în aplicare a respectivelor standarde sau specificații poate deveni obligatorie în temeiul procedurii prevăzute la alineatul (6), în măsura strict necesară pentru asigurarea unei astfel de interoperabilități și pentru spori libertatea de alegere a utilizatorilor.

6. În cazul în care Comisia intenționează să introducă obligativitatea punerii în aplicare a anumitor standarde sau specificații tehnice, aceasta publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și invită toate părțile în cauză să formuleze public observații. Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia introduce obligativitatea punerii în aplicare a standardelor sau a specificațiilor tehnice relevante, făcând trimitere la acestea ca standarde obligatorii sau specificații tehnice obligatorii în lista de standarde sau specificații tehnice publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

7. În cazul în care Comisia consideră că standardele sau specificațiile tehnice menționate la alineatul (1) nu mai contribuie la furnizarea unor servicii armonizate de comunicații electronice sau nu mai corespund nevoilor consumatorilor ori împiedică dezvoltarea tehnologică, le elimină de pe lista de standarde sau specificații tehnice menționată la alineatul (1).

8. În cazul în care Comisia consideră că standardele sau specificațiile prevăzute la alineatul (6) nu mai contribuie la furnizarea de servicii armonizate de comunicații electronice sau nu mai răspund nevoilor consumatorilor ori împiedică dezvoltarea tehnologică, aceasta elimină standardele sau specificațiile respective din lista de standarde sau specificații menționată la alineatul (1) prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

9. Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (6) și (8) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 199 alineatul (4).

10. Prezentul articol nu se aplică niciunor cerințe esențiale, specificații ale interfeței sau standarde armonizate cărora li se aplică Directiva 2014/53/UE.

8.3. TITLUL III: SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

Articolul 188

Soluționarea alternativă a litigiilor

1. Autoritatea națională de reglementare sau o altă autoritate competentă responsabilă cu aplicarea articolelor 95, 96, 97, 98 și 100 din prezentul regulament sau cel puțin un organism independent cu expertiză dovedită în aplicarea acestora este inclus(ă) pe listă ca entitate de soluționare alternativă a litigiilor în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/11/UE în vederea soluționării litigiilor dintre furnizori și consumatori, precum și, după caz și în limitele mandatului organismului relevant, microîntreprinderi și întreprinderi mici, care decurg din prezentul regulament și se referă la executarea contractelor.
2. Fără a aduce atingere Directivei 2013/11/UE, în cazul în care aceste litigii implică părți din state membre diferite, organele competente menționate la alineatul (1) își coordonează eforturile în vederea soluționării litigiului.
3. Furnizorii de servicii de acces la internet instituie proceduri transparente, simple și eficiente de soluționare a reclamațiilor utilizatorilor finali referitoare la drepturile și obligațiile prevăzute la articolul 93 și a reclamațiilor consumatorilor, microîntreprinderilor și organizațiilor non-profit referitoare la drepturile prevăzute în secțiunea 5 din anexa III.

Articolul 189

Soluționarea litigiilor dintre întreprinderi

1. În cazul unui litigiu apărut în legătură cu obligațiile existente în temeiul prezentului regulament între furnizori de rețele sau servicii publice de comunicații electronice într-un stat membru sau între astfel de întreprinderi și alte întreprinderi din statul membru care beneficiază de obligații în materie de acces sau interconectare sau între furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice într-un stat membru și furnizorii de facilități asociate, autoritatea națională de reglementare în cauză emite, la solicitarea oricăreia dintre părți, o decizie cu caracter obligatoriu pentru a soluționa litigiul în cel mai scurt timp posibil pe baza unor proceduri clare și eficiente și, în orice caz, în termen de patru luni, cu excepția unor circumstanțe excepționale. Toate părțile cooperează pe deplin cu autoritatea națională de reglementare.
2. La soluționarea unui litigiu, autoritatea națională de reglementare emite decizii menite să ducă la îndeplinirea obiectivelor generale prevăzute la articolul 3. Toate obligațiile impuse unei întreprinderi de către o autoritate națională de reglementare pentru soluționarea unui litigiu se conformează prezentului regulament.
3. Decizia autorității naționale de reglementare se publică, cu respectarea cerințelor privind secretul comercial. Autoritatea națională de reglementare transmite părților vizate expunerea completă a motivelor care stau la baza deciziei.
4. Procedura menționată la alineatele (1), (2) și (3) nu împiedică niciuna dintre părți să introducă o acțiune în instanță.

Articolul 190

Soluționarea litigiilor transfrontaliere

1. În cazul unui litigiu care intră sub incidența prezentului regulament, apărut între întreprinderi din state membre diferite, se aplică alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol. Dispozițiile menționate nu se aplică litigiilor referitoare la coordonarea spectrului de frecvențe radio care intră sub incidența articolului 14.
2. Oricare dintre părți poate sesiza autoritatea națională de reglementare sau autoritățile vizate. În cazul în care un litigiu afectează relațiile comerciale dintre statele membre, autoritatea sau autoritățile naționale de reglementare competente notifică litigiul către OAREC pentru a-l soluționa în mod corespunzător, în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 3.
3. În cazul unei astfel de notificări, OAREC emite un aviz în care invită autoritățile naționale de reglementare sau autoritățile vizate să întreprindă, în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de patru luni, cu excepția circumstanțelor excepționale, o anumită acțiune pentru a soluționa litigiul sau să se abțină de la a acționa.
4. Autoritatea națională de reglementare sau autoritățile vizate așteaptă avizul OAREC înainte de a întreprinde orice acțiune pentru soluționarea litigiului. În situații excepționale, în cazul în care există o nevoie urgentă de a acționa pentru a garanta concurența sau a proteja interesele utilizatorilor finali, oricare dintre autoritățile naționale de reglementare competente poate, fie la cererea părților, fie din proprie inițiativă, să adopte măsuri provizorii.
5. Toate obligațiile impuse unei întreprinderi de către autoritatea națională de reglementare în cadrul soluționării litigiului se conformează prezentului regulament, ținând cont de avizul adoptat de OAREC și se adoptă în termen de o lună de la emiterea avizului respectiv.
6. Procedura prevăzută la alineatul (2) nu împiedică niciuna dintre părți să introducă o acțiune în instanță.

8.4. TITLUL IV: COOPERAREA ECOSISTEMICĂ

Articolul 191

Orientări pentru facilitarea cooperării ecosistemice

1. Până la [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], după consultarea părților interesate și în strânsă cooperare cu Comisia, OAREC publică orientări pentru a sprijini furnizorii de rețele de comunicații electronice și alte întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul comunicațiilor electronice sau în sectoare strâns legate de acesta, în aplicarea practicilor sectoriale și în facilitarea cooperării în chestiuni tehnice și comerciale legate de furnizarea de servicii de comunicații electronice sau de servicii ale societății informaționale într-un mod eficient, durabil din punct de vedere economic și fiabil, precum și legate de furnizarea de produse și servicii inovatoare, în beneficiul utilizatorilor finali. Aceste orientări se referă la aspecte care nu intră în domeniul de aplicare al obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și care au un efect asupra furnizării de servicii de comunicații electronice sau de servicii ale societății informaționale.
2. Cu sprijinul ODN, OAREC promovează cooperarea eficace între furnizorii de rețele de comunicații electronice și întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectorul comunicațiilor electronice sau în sectoare strâns legate de acesta, asigurându-se că o

astfel de cooperare este în concordanță cu orientările menționate la alineatul (1). OAREC facilitează aplicarea coerentă a acestor orientări, încurajează dezvoltarea de practici tehnice și comerciale comune și monitorizează efectele acestora asupra furnizării de servicii de comunicații electronice și de servicii ale societății informaționale într-un mod eficient, sustenabil din punct de vedere economic și fiabil.

Articolul 192

Mecanismul de conciliere voluntară

1. La cererea furnizorilor de rețele de comunicații electronice sau a altor întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul comunicațiilor electronice sau în sectoare conexe, autoritățile naționale de reglementare oferă o reuniune de conciliere între doi furnizori de rețele de comunicații electronice sau între un astfel de furnizor și o altă întreprindere care își desfășoară activitatea în sectorul comunicațiilor electronice sau în sectoare conexe cu privire la acordurile tehnice și comerciale care fac obiectul orientărilor menționate la articolul 191 alineatul (1). Reuniunea de conciliere este convocată de autoritatea națională de reglementare a părții care depune cererea de conciliere, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.
2. În termen de 1 săptămână de la cererea de conciliere voluntară, autoritatea națională de reglementare informează OAREC cu privire la elementele cazului. În termen de două luni de la solicitare, OAREC emite un aviz cu privire la elementele cazului și la opțiunile pentru o cooperare eficace în conformitate cu orientările menționate la articolul 191.
3. În cooperare cu OAREC, autoritatea națională de reglementare menționată la alineatul (1) de la prezentul articol convoacă reuniunea părților în termen de cel mult trei luni de la depunerea cererii de instituire a mecanismului de conciliere voluntară. În termen de cel mult o lună de la reuniune, ținând seama de avizul OAREC, autoritatea națională de reglementare furnizează un raport scris al reuniunii, inclusiv următoarele informații:
    (a) opiniile părților implicate;
    (b) pașii următori posibili;
    (c) elementele acordului, dacă este cazul și dacă ambele părți au fost prezente la reuniune;
    (d) opțiunile propuse de autoritatea națională de reglementare pentru o cooperare eficace, în cazul în care ambele părți au fost prezente la reuniune și nu s-a ajuns la niciun acord.

Articolul 193

Raportarea cu privire la funcționarea cooperării ecosistemice și revizuirea acesteia

Până la [*24 de luni de la data aplicării prezentului regulament și, ulterior, o dată la doi ani*], OAREC publică un raport privind efectele aplicării orientărilor menționate la articolul 191 alineatul (1) asupra cooperării ecosistemice eficace, precum și asupra funcționării mecanismului de conciliere voluntară menționat la articolul 192.

Până la [*36 de luni de la data aplicării prezentului regulament*], ținând seama de raportul OAREC menționat la alineatul (1), Comisia revizuiește funcționarea cooperării ecosistemice.

8.5. TITLUL V: CONFORMITATEA ȘI DREPTUL LA O CALE DE ATAC

Articolul 194

Modificarea drepturilor și obligațiilor în temeiul autorizației generale și al autorizațiilor individuale pentru resurse limitate

1. Drepturile, condițiile și procedurile privind autorizația generală și drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a resurselor de numerotație ori drepturile de a instala infrastructuri pot fi modificate numai în cazuri justificate în mod obiectiv și într-o manieră proporțională, luând în considerare, după caz, condițiile specifice aplicabile drepturilor transferabile de utilizare a spectrului de frecvențe radio și a resurselor de numerotație.

2. Cu excepția cazului în care modificările propuse sunt minore și au fost convenite cu titularul drepturilor sau al autorizației generale, intenția de a efectua astfel de modificări se notifică cu suficient timp înainte. Titularilor de drepturi sau titularilor autorizației generale și altor părți interesate, inclusiv utilizatorilor și consumatorilor, li se acordă suficient timp pentru a-și exprima opiniile cu privire la modificările propuse. Termenul respectiv nu poate fi decât în cazuri excepționale mai mic de patru săptămâni. Autoritățile naționale competente publică modificările, împreună cu motivele acestora.

Articolul 195

Limitarea sau retragerea drepturilor

1. Fără a aduce atingere articolului 196 alineatele (10) și (11), autoritățile competente nu limitează și nu retrag drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a resurselor de numerotație acordate pe o perioadă limitată de timp, înainte de expirarea perioadei pentru care drepturile respective au fost acordate, cu excepția cazurilor în care acest lucru este justificat în temeiul alineatului (2) al prezentului articol și, după caz, în conformitate cu articolul 20, 21 sau 50 și cu dispozițiile relevante de drept intern referitoare la compensarea pentru retragerea drepturilor.

2. Autoritățile competente pot limita sau retrage drepturile de utilizare a spectrului radio, altele decât cele acordate pentru o perioadă nedeterminată, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura utilizarea eficientă și eficace a spectrului de frecvențe radio, sau punerea în aplicare a măsurilor tehnice de armonizare adoptate în temeiul articolului 4 din Decizia 676/2002/CE. Orice astfel de decizie se bazează pe proceduri prestabilite și clar definite în dreptul intern, în conformitate cu principiile proporționalității și nediscriminării. În cazul în care drepturile de utilizare au fost atribuite pentru o anumită durată, cu excepția cazului în care se prevede altfel la momentul acordării dreptului, titularii drepturilor au dreptul de a fi compensați în mod corespunzător pentru costul direct al migrării sau al realocării spectrului de frecvențe radio în conformitate cu dreptul intern.

3. O modificare a utilizării spectrului de frecvențe radio ca urmare a aplicării articolului 16 alineatul (1) sau (2) nu constituie în sine un motiv pentru retragerea unui drept de utilizare a spectrului de frecvențe radio.

4. Orice intenție de a limita sau de a retrage drepturile care decurg din autorizațiile generale ori drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a resurselor de numerotație fără consimțământul titularului drepturilor face obiectul consultării cu părțile interesate în conformitate cu articolul 185.

Articolul 196

Respectarea condițiilor din autorizația generală și a obligațiilor și condițiilor privind drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio, resursele de numerotație, obligațiile și măsurile specifice în caz de neconformitate

1. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente monitorizează și supraveghează respectarea condițiilor din autorizația generală menționată la articolul 9 alineatul (4), a obligațiilor și condițiilor privind drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio menționate la articolele 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 33 și 34, în ceea ce privește resursele de numerotație menționate la articolele 46, 49 și 50, precum și a obligațiilor specifice menționate în partea V.

2. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente au competența de a solicita întreprinderilor care fac obiectul unei autorizații generale sau care beneficiază de drepturi de utilizare a spectrului de frecvențe radio sau a resurselor de numerotație să furnizeze toate informațiile necesare pentru a verifica respectarea condițiilor din autorizația generală sau a obligațiilor și condițiilor privind drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio și a resurselor de numerotație sau a obligațiilor specifice menționate în partea V, în conformitate cu articolul 181.

3. În cazul în care o autoritate competentă constată că o întreprindere nu respectă una sau mai multe condiții aferente autorizației generale sau obligațiile și condițiile privind drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio, a resurselor de numerotație sau obligațiile specifice menționate în partea V, aceasta notifică întreprinderii constatările respective și îi oferă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere într-un termen rezonabil.

4. Autoritatea competentă are competența de a solicita încetarea încălcării menționate la alineatul (3) fie imediat, fie într-un termen rezonabil și adoptă măsuri corespunzătoare și proporționale menite să asigure respectarea condițiilor sau a obligațiilor respective.

   În acest sens, autoritățile competente au competența de a impune:

   (a) sancțiuni financiare cu efect de descurajare, după caz, care pot include sancțiuni cu titlu cominatoriu cu efect retroactiv;

   (b) ordine de încetare sau de întârziere a furnizării unui serviciu sau a unui pachet de servicii care, dacă ar continua, ar provoca daune semnificative concurenței, până la conformarea cu obligațiile în materie de acces impuse în urma unei analize de piață efectuate în conformitate cu articolul 73.

   Autoritățile competente comunică fără întârziere întreprinderii în cauză măsurile și motivele care stau la baza acestora și indică un termen rezonabil până la care întreprinderea în cauză să se conformeze măsurilor.

5. Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile, inclusiv, după caz, amenzile și penalitățile fără caracter penal în cuantum prestabilit sau cu titlu cominatoriu aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor prezentului regulament sau a oricărei decizii obligatorii emise de Comisie, de autoritatea națională de reglementare sau de altă autoritate competentă în temeiul prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura faptul că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie concrete, proporționale și disuasive.

6. În pofida alineatelor (3) și (4) de la prezentul articol, statele membre împuternicesc autoritatea competentă să impună, după caz, sancțiuni financiare întreprinderilor care nu furnizează informații în conformitate cu obligațiile impuse în temeiul articolului 181

alineatul (3) primul paragraf litera (a) sau (b) și cu obligațiile de transparență, într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea competentă.

7. Statele membre prevăd sancțiuni în cadrul procedurii prevăzute la articolul 183 alineatul (8) numai în cazul în care o întreprindere sau o autoritate publică a furnizat cu intenție sau din neglijență gravă informații înșelătoare, eronate sau incomplete.

8. La stabilirea valorii amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu care urmează să fie impuse unei întreprinderi sau autorități publice pentru furnizarea cu intenție sau din neglijență gravă a unor informații înșelătoare, eronate sau incomplete, în cadrul procedurii prevăzute la articolul 183 alineatul (8), se ține seama, printre altele, dacă comportamentul întreprinderii sau al autorității publice a avut un impact negativ asupra concurenței și, în special, dacă, contrar informațiilor furnizate inițial sau actualizate ulterior, întreprinderea sau autoritatea publică fie a instalat, extins sau modernizat o rețea, fie nu a instalat o rețea și nu a oferit o justificare obiectivă pentru respectiva modificare a planului.

9. În cazul unei încălcări grave sau al unor încălcări repetate ale condițiilor aferente autorizației generale sau ale obligațiilor și condițiilor privind drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio și a resurselor de numerotație sau ale obligațiilor specifice menționate în partea V, atunci când măsurile menite să garanteze conformitatea menționate la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol au eșuat, statele membre acordă autorităților competente dreptul să împiedice o întreprindere să continue furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice ori să suspende sau să retragă acesteia drepturile de utilizare. Respectivele sancțiuni se pot aplica astfel încât să acopere durata oricărei încălcări, chiar dacă încălcarea a fost ulterior remediată.

10. La cererea autorității competente desemnate în temeiul Regulamentului privind securitatea cibernetică, care urmează să înlocuiască Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului după epuizarea măsurilor de remediere a neconformității în temeiul Regulamentului privind securitatea cibernetică, autoritatea națională de reglementare în care sunt furnizate rețelele și serviciile retrage dreptul de a furniza rețele și servicii în temeiul autorizației generale sau al drepturilor individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio în temeiul articolului 9 alineatul (4) litera (d) și al articolului 20 în cazurile în care furnizorul nu respectă cerințele de securitate a lanțului de aprovizionare TIC prevăzute în Regulamentul privind securitatea cibernetică.

11. În pofida alineatelor (3), (4) și (9) de la prezentul articol și fără a aduce atingere articolului 39 privind o autorizație a Uniunii pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio prin satelit, autoritatea competentă poate lua măsuri provizorii urgente pentru a remedia situația înainte de a ajunge la o decizie finală, în cazul în care are dovada încălcării condițiilor din autorizația generală, a obligațiilor și condițiilor privind drepturile de utilizare a spectrului de frecvențe radio și a resurselor de numerotație sau a obligațiilor specifice menționate în partea V care reprezintă o amenințare imediată și gravă la adresa siguranței publice, a securității publice sau a sănătății publice sau care riscă să creeze probleme economice sau operaționale grave pentru alți furnizori sau utilizatori de rețele sau servicii de comunicații electronice sau pentru alți utilizatori ai spectrului de frecvențe radio. Autoritatea competentă oferă întreprinderii în cauză posibilitatea de a-și exprima opiniile și de a propune eventuale măsuri corective. Dacă este cazul, autoritatea competentă poate confirma măsurile provizorii, care au o valabilitate de cel mult trei luni, dar care, în circumstanțe în care procedurile de executare nu au fost finalizate, pot fi prelungite pentru o durată suplimentară de maximum trei luni.

Articolul 197

Dreptul la o cale de atac

1. Orice utilizator sau orice întreprindere care furnizează rețele sau servicii de comunicații electronice sau facilități asociate care este afectat (afectată) de o decizie a unei autorități competente are dreptul de a ataca decizia în fața unui organism de soluționare a căilor de atac care este independent de părțile implicate și de orice intervenție externă sau presiune politică care ar putea pune în pericol evaluarea independentă de către acesta a chestiunilor care îi sunt înaintate. Acest organism, care poate fi o instanță judecătorească, dispune de expertiză corespunzătoare pentru a-și putea exercita funcțiile în mod eficace.
2. Până la soluționarea căii de atac, decizia autorității competente rămâne valabilă, cu excepția cazului în care sunt stabilite măsuri provizorii în conformitate cu dreptul intern.
3. În cazul în care organismul în fața căruia se exercită calea de atac menționat la alineatul (1) din prezentul articol nu are caracter judiciar, acesta își motivează întotdeauna decizia în scris. De asemenea, într-un astfel de caz, decizia poate face obiectul controlului jurisdicțional exercitat de o instanță în sensul articolului 267 din TFUE.
4. Statele membre garantează existența unei proceduri efective pentru exercitarea căii de atac.

8.6. TITLUL VI: DISPOZIȚII FINALE

Articolul 198

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 22 alineatul (3), la articolul 39 alineatul (4) litera (f), la articolul 82 alineatul (1), la articolul 103 alineatul (5), la articolul 106 alineatul (8) și la articolul 114 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la [*data intrării în vigoare a prezentului regulament*]. Comisia întocmește un raport cu privire la delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 22 alineatul (3), la articolul 82 alineatul (1), la articolul 103 alineatul (5), la articolul 106 alineatul (8) și la articolul 114 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunuia dintre actele delegate aflate deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 22 alineatul (3), al articolului 82 alineatul (1), al articolului 103 alineatul (5), al articolului 106 alineatul (8) și al articolului 114 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 199

Procedura comitetelor

1. Comisia este asistată de Comitetul pentru comunicații instituit prin Directiva (UE) 2018/1972. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Pentru actele de punere în aplicare menționate la articolul 14 alineatul (8), la articolul 17 alineatul (3) și la articolul 45 alineatul (3) din prezentul regulament, Comisia este asistată de Comitetul pentru spectrul de frecvențe radio instituit prin articolul 3 alineatul (1) din Decizia 676/2002/CE. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
4. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 200

Schimbul de informații

1. Comisia furnizează Comitetului pentru comunicații toate informațiile relevante privind rezultatul consultărilor periodice avute cu reprezentanții operatorilor de rețele, ai furnizorilor de servicii, ai utilizatorilor, ai consumatorilor, ai producătorilor și ai sindicatelor, precum și cu țările terțe și cu organizațiile internaționale.
2. Comitetul pentru comunicații, ținând seama de politica Uniunii în domeniul comunicațiilor electronice, promovează schimbul de informații între statele membre și între statele membre și Comisie privind situația și evoluția activităților de reglementare referitoare la rețelele și serviciile de comunicații electronice.

Articolul 201

Publicarea informațiilor

1. Statele membre asigură publicarea informațiilor actualizate cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament într-un mod care să asigure faptul că toate părțile interesate au acces cu ușurință la acestea. Statele membre publică un aviz în jurnalul oficial național în care se precizează modul și locul în care se publică informațiile. Primul astfel de aviz se publică înainte de [*24 de luni* de la *data intrării în vigoare a prezentului regulament*] și, ulterior, se publică un aviz în cazul în care intervine o modificare a informațiilor conținute în acesta.

2. Statele membre transmit Comisiei o copie a tuturor acestor avize în momentul publicării. Comisia transmite informațiile Comitetului pentru comunicații, după caz.

3. Statele membre se asigură că toate informațiile relevante privind drepturile, condițiile, procedurile, taxele, redevențele și deciziile cu privire la autorizațiile generale, drepturile de utilizare și drepturile de a instala infrastructuri se publică și sunt actualizate în mod corespunzător, pentru ca toate părțile interesate să aibă cu ușurință acces la acestea.

4. În cazul în care informațiile menționate la alineatul (3) sunt deținute la diferite niveluri ale administrației, în special informațiile privind procedurile și condițiile aplicabile drepturilor de a instala infrastructuri, autoritatea competentă depune toate eforturile rezonabile, ținând seama de costurile aferente, pentru a elabora o prezentare generală ușor de consultat a acestor informații, inclusiv a informațiilor privind nivelurile administrative relevante și autoritățile responsabile, pentru a facilita cererile de drepturi de a instala infrastructuri.

5. Statele membre se asigură că obligațiile specifice impuse întreprinderilor în temeiul prezentului regulament se publică și că produsul și serviciul specific și piețele geografice sunt identificate. Sub rezerva necesității de a proteja secretul comercial, statele membre se asigură că sunt accesibile publicului informații actualizate într-un mod care garantează accesul cu ușurință al tuturor părților interesate la informațiile în cauză.

6. Statele membre transmit Comisiei informațiile publicate în temeiul alineatului (5). Comisia pune la dispoziție aceste informații într-un format ușor accesibil și le distribuie, după caz, Comitetului pentru comunicații.

Articolul 202

Utilizarea portofelelor europene pentru întreprinderi

În aplicarea prezentului regulament, statele membre, autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente, precum și OAREC, RSPB, ODN și Comisia permit și utilizează portofelele europene pentru întreprinderi, astfel cum au fost instituite prin Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului [XXX][94].

Articolul 203

Notificarea și monitorizarea

Autoritățile naționale de reglementare notifică Comisiei denumirile întreprinderilor desemnate ca având o putere semnificativă pe piață în sensul prezentului regulament, precum și obligațiile impuse acestora în temeiul prezentului regulament. Orice modificare privind obligațiile impuse întreprinderilor sau privind întreprinderile care intră sub incidența prezentului regulament se notifică fără întârziere Comisiei.

Articolul 204

Procedura de reexaminare

1. Până la [*60 de luni* de la *data* intrării în vigoare *a prezentului regulament*] și, ulterior, o dată la cinci ani, Comisia revizuiește funcționarea prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului.

[94] [A se introduce trimiterea la Regulamentul privind instituirea portofelelor europene pentru întreprinderi, după adoptarea propunerii COM].

2. Aceste revizuiri trebuie să evalueze, în special, implicațiile asupra pieței ale articolelor 69 și 83 și dacă competențele de intervenție *ex ante* și de altă natură în temeiul prezentului regulament sunt suficiente pentru a permite autorităților naționale de reglementare să se asigure că concurența pe piețele comunicațiilor electronice continuă să prospere în beneficiul utilizatorilor finali.

3. În sensul prezentului articol, Comisia poate solicita informații de la statele membre, care sunt furnizate fără întârzieri nejustificate.

4. Până la [*36 de luni* de la *data* intrării în vigoare *a prezentului regulament*] și, ulterior, o dată la trei ani, OAREC publică un raport privind punerea în aplicare și funcționarea la nivel național a autorizației generale și privind impactul acestora asupra funcționării pieței interne.

5. Ținând seama de raportul OAREC, Comisia poate prezenta o propunere legislativă de modificare a dispozițiilor respective în cazul în care consideră că acest lucru este necesar în scopul abordării obstacolelor din calea bunei funcționări a pieței interne.

Articolul 205

Dispoziții tranzitorii privind modelul de fișă de sinteză a contractului

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2243 al Comisiei[95] continuă să se aplice, *mutatis mutandis*, în scopul specificării unui model de fișă de sinteză a contractului care trebuie utilizat de furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale destinate publicului pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul articolului 95 alineatul (2) din prezentul regulament, până la data aplicării actului de punere în aplicare menționat la articolul respectiv.

Articolul 206

Modificarea Regulamentului (UE) 2015/2120

Regulamentul (UE) 2015/2120 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind tarifele cu amănuntul pentru comunicațiile în interiorul UE reglementate”;

(b) la articolul 1, alineatele (1) și (2) se elimină;

(c) la articolul 2, punctele 1 și 2 se elimină;

(d) articolele 3, 4, 5 și 9 se elimină;

(e) la articolul 6, primul paragraf se elimină;

(f) articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), literele (a), (b) (c) și (d) se elimină;

(b) alineatele (3) și (4) se elimină.

[95] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2243 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de stabilire a modelului fișei de sinteză a contractului care trebuie utilizat de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 336, 30.12.2019, p. 274, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2243/oj).

Articolul 207

Modificări ale Directivei 2002/58/CE

Articolele 7, 8, 10, 11 și 12 din Directiva 2002/58/CE se elimină.

Trimiterile la articolul 8 din Directiva 2002/58/CE se interpretează ca trimiteri la articolul 109 din prezentul regulament.

Articolul 208

Modificări ale Deciziei nr. 676/2002/CE

La articolul 4 din Decizia No 676/2002/CE, se introduce următorul alineat:

„(2a) Pentru elaborarea măsurilor tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (1) care pot afecta securitatea sau suveranitatea tehnologică a Uniunii sau a statelor sale membre, Comisia poate solicita statelor membre să stabilească poziții comune în vederea participării lor la activitățile CEPT.

Comisia hotărăște în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 3 alineatul (3).”

Articolul 209

Abrogare

Regulamentul (UE) 2018/1971, Directiva (UE) 2018/1972 și Decizia 243/2012/UE se abrogă de la [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Trimiterile la Regulamentul (UE) 2018/1971, la Directiva (UE) 2018/1972 și la Decizia 243/2012/UE se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 210

Intrarea în vigoare și aplicare

1. Prezentul regulament intră în vigoare în a [douăzecea zi] de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
2. Se aplică de la [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
3. Prin derogare de la alineatul (2):
   (a) Articolele 38, 39 și 40 se aplică de la [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*].

   Autoritățile naționale competente cărora li s-au atribuit competențe de autorizare generală în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 continuă să își exercite funcțiile cel târziu până la [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

   Întreprinderile autorizate să furnizeze comunicații prin satelit în temeiul Directivei (UE) 2018/1972 continuă să dețină drepturile și să facă obiectul condițiilor și obligațiilor respective până la [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament];

   (b) Articolul 115 alineatul (1) litera (a) se aplică de la [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*].

Autoritățile competente, altele decât autoritățile naționale de reglementare cărora li s-au atribuit competențe de autorizare generală în temeiul Directivei (UE) 2018/1972, își pot exercita funcțiile în continuare cel târziu până la [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președinta	*Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ ȘI DIGITALĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI 3
1.1. Titlul propunerii/inițiativei 3
1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e) 3
1.3. Obiectiv(e) 3
1.3.1. Obiectiv(e) general(e) 3
1.3.2. Obiectiv(e) specific(e) 3
1.3.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate 3
1.3.4. Indicatori de performanță 3
1.4. Obiectul propunerii/inițiativei 4
1.5. Motivele propunerii/inițiativei 4
1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei 4
1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiuni, „valoarea adăugată a intervenției UE” este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre. 4
1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare 4
1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare 5
1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor 5
1.6. Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar 6
1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate) 6
2. MĂSURI DE GESTIUNE 8
2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare 8
2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control 8
2.2.1. Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse 8
2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor 8
2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere) 8
2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor 9
3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI 10

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate) 10
3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor 12
3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale 12
3.2.1.1. Credite din bugetul votat 12
3.2.1.2. Credite din venituri alocate externe 17
3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale 22
3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative 24
3.2.3.1. Credite din bugetul votat 24
3.2.3.2.Credite din venituri alocate externe 24
3.2.3.3. Total credite 24
3.2.4. Necesarul de resurse umane estimat 25
3.2.4.1. Finanțare din bugetul votat 25
3.2.4.2. Finanțare din venituri alocate externe 26
3.2.4.3. Necesarul total de resurse umane 26
3.2.5. Prezentare generală a impactului estimat asupra investițiilor legate de tehnologia digitală 28
3.2.6. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual 28
3.2.7. Contribuțiile terților 28
3.3. Impactul estimat asupra veniturilor 29
4. DIMENSIUNILE DIGITALE 29
4.1. Cerințe cu relevanță digitală 30
4.2. Date 30
4.3. Soluții digitale 31
4.4. Evaluarea interoperabilității 31
4.5. Măsuri de sprijinire a implementării digitale 32

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului referitor la un act legislativ privind rețelele digitale (DNA)

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Propunerea se referă la domenii de politică legate de dezvoltarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, cu accent pe asigurarea unei tranziții line și în timp util către rețele digitale de înaltă calitate, reziliente și orientate spre viitor. Scopul său este de a stabili condițiile de reglementare pentru o piață unică a conectivității, stimulând investițiile în rețele fixe, mobile și prin satelit (inclusiv fibră optică, 5G de înaltă calitate, viitoarele rețele 6G și sisteme avansate de comunicații mobile prin satelit) și sprijinind cerințele în materie de conectivitate care decurg din tehnologiile emergente, cum ar fi IA, internetul obiectelor (IoT), comunicațiile cuantice și serviciile avansate de cloud. Prin modernizarea cadrului actual, inițiativa urmărește să faciliteze investițiile eficiente, să promoveze concurența durabilă și să reducă dependențele tehnologice, sprijinind astfel competitivitatea și reziliența pe termen lung a Uniunii Europene.

Propunerea urmărește să elimine barierele persistente din calea furnizării transfrontaliere de servicii de comunicații electronice și să îmbunătățească coerența și predictibilitatea în materie de reglementare între statele membre. În acest scop, aceasta prevede ajustări ale competențelor de reglementare și ale structurilor de guvernanță, inclusiv o armonizare sporită a condițiilor de autorizare a spectrului de frecvențe radio și o aplicare mai coerentă a normelor UE. Aceste măsuri sunt menite să consolideze funcționarea pieței unice, să faciliteze economiile de scară pentru furnizori și să asigure faptul că întreprinderile și consumatorii din întreaga Uniune pot beneficia de servicii de conectivitate de înaltă calitate.

În plus, inițiativa contribuie la politicile Uniunii privind securitatea, reziliența și pregătirea. Rețelele de comunicații electronice, inclusiv sistemele prin satelit, constituie infrastructuri critice esențiale pentru funcționarea economiei, a serviciilor publice și a societății în general. Prin urmare, propunerea include măsuri de sprijinire a dezvoltării și integrării rețelelor non-terestre avansate, de abordare a provocărilor legate de interferențe și de consolidare a fiabilității și securității conectivității în toate regiunile. Prin consolidarea rezilienței digitale a Europei, prin asigurarea unor capacități de comunicare solide și prin sprijinirea autonomiei strategice în domenii-cheie tehnologice, inițiativa răspunde priorităților prezentate în rapoartele recente la nivel înalt și contribuie la obiectivele mai ample ale Uniunii în materie de pregătire și securitate.

1.3. Obiectiv(e)

1.3.1. Obiectiv(e) general(e)

Obiectivul general al inițiativei este de a pregăti UE pentru **tranziția către viitoare rețele digitale de înaltă calitate, fiabile și reziliente**, în conformitate cu prioritățile în materie de competitivitate, piață unică și pregătire identificate în rapoartele Draghi, Letta și Niinistö. Asigurarea unei conectivități avansate pentru toate regiunile, inclusiv pentru zonele rurale și îndepărtate, este esențială pentru

menținerea puterii economice, a standardelor sociale și a poziției de lider tehnologic a Europei.

Pentru a realiza acest lucru, propunerea urmărește să instituie norme care să faciliteze investițiile în rețele digitale moderne și dezvoltarea acestora. Aceasta înseamnă sprijinirea trecerii de la vechile rețele de cupru la fibră optică, accelerarea introducerii rețelelor 5G de înaltă calitate și a viitoarelor rețele 6G și facilitarea dezvoltării altor infrastructuri fără fir și bazate pe cloud. Aceste rețele avansate sunt esențiale pentru tehnologiile care depind de date rapide și în timp real și de IA, cum ar fi dispozitivele conectate, automobilele autonome, sistemele energetice inteligente și industria automatizată. Consolidarea acestor baze va ajuta UE să rămână competitivă în economia mondială.

Obiectivul implică, de asemenea, aprofundarea pieței unice a conectivității prin îmbunătățirea coerenței în materie de reglementare, a predictibilității și a furnizării de servicii transfrontaliere. În cele din urmă, reflectând raportul Niinistö, propunerea subliniază rolul comunicațiilor electronice, inclusiv al sistemelor prin satelit, în consolidarea securității, a rezilienței și a pregătirii UE.

1.3.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr. 1

Implementarea și adoptarea rapidă a rețelelor de fibră optică

Acest obiectiv se axează pe accelerarea implementării rețelelor de fibră optică și pe promovarea adoptării serviciilor bazate pe fibră optică în întreaga UE. Scopul său este de a oferi o conectivitate de mare viteză și de înaltă calitate pentru societate și economie, sprijinind în același timp concurența durabilă și investițiile eficiente. Inițiativa urmărește, de asemenea, să faciliteze furnizarea de servicii transfrontaliere și să raționalizeze cadrul de reglementare pentru a face piața mai eficientă pentru toate părțile interesate.

Obiectivul specific nr. 2

Eliminarea decalajelor în ceea ce privește calitatea rețelelor mobile

Acest obiectiv vizează îmbunătățirea performanței rețelelor mobile pentru a corespunde liderilor mondiali. Acesta subliniază investițiile în rețele 5G de înaltă calitate, densificarea rețelelor și viitoarea implementare a tehnologiei 6G pentru a îmbunătăți vitezele de descărcare și de încărcare, pentru a reduce latența și pentru a asigura o mai bună conectivitate generală pentru consumatori și întreprinderi. Realizarea acestui obiectiv va debloca întregul potențial de inovare al rețelelor mobile în mai multe sectoare din cadrul pieței unice.

Obiectivul specific nr. 3

Extinderea operării rețelelor paneuropene și a furnizării de servicii

Acest obiectiv urmărește să faciliteze exploatarea rețelelor și furnizarea de servicii în întreaga piață unică, precum și implementarea infrastructurilor avansate, inclusiv a constelațiilor de sateliți LEO, alături de rețelele terestre. Acesta urmărește să elimine barierele de reglementare, să promoveze integrarea tehnologiilor prin satelit și terestre și să sprijine tehnologiile transformatoare, cum ar fi rețelele bazate pe cloud care utilizează și facilitează IA, consolidând în același timp capacitatea industrială și autonomia strategică a Europei în sectorul spațial și în cel digital.

Acest lucru este strâns legat de obiectivul 4 de aprofundare a pieței unice pentru conectivitate, printre altele prin intermediul unui sistem de guvernanță consolidat.

1.3.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

1. Tranziția către rețelele de fibră optică

Măsurile propuse privind instalarea fibrei optice se axează pe accelerarea introducerii și adoptării rețelelor FTTH, îmbunătățind în același timp reglementarea accesului. Aceasta menține elemente eficace ale cadrului existent, dar pune accentul pe măsuri de reglementare bazate pe piață, mai puțin intruzive, după caz. Printre efectele preconizate ale măsurilor propuse se numără creșterea acoperirii cu fibră optică (până la 98 % până în 2035) și a ratelor de adoptare (până la 78 %), viteze mai mari ale internetului, efecte pozitive asupra PIB-ului și reducerea emisiilor de CO_2. Printre beneficiari se numără consumatorii și întreprinderile care obțin acces la o conectivitate mai rapidă și mai fiabilă, în timp ce operatorii de rețea beneficiază de norme mai clare și de condiții de investiții predictibile.

2. Gestionarea spectrului de frecvențe radio

În ceea ce privește spectrul de frecvențe radio, măsurile propuse asigură un echilibru între armonizarea necesară și flexibilitatea pentru statele membre, asigurând inițial o armonizare fără caracter obligatoriu și măsuri mai ferme numai în cazul în care disparitățile persistă. Această abordare oferă securitate juridică, reduce riscurile de investiții și sprijină implementarea la scară largă și transfrontalieră a spectrului de frecvențe radio pentru rețelele 5G și viitoarele rețele 6G. Printre grupurile vizate se numără operatorii de telefonie mobilă, investitorii și utilizatorii finali care vor beneficia de o implementare mai rapidă a rețelei, de o acoperire sporită și de servicii inovatoare, permițând în același timp o conectivitate eficientă din punctul de vedere al costurilor în zonele în care fibra optică nu este viabilă, inclusiv prin acces fix pe suport radio sau soluții prin satelit.

3. Autorizarea

Propunerea introduce o autorizație unică pentru rețelele terestre și o autorizație la nivelul UE pentru spectrul satelitar, reducând sarcinile administrative și de asigurare a conformității. Acest lucru asigură coerența în materie de reglementare, transparența și predictibilitatea, în special în beneficiul IMM-urilor și al noilor operatori de pe piață, prin reducerea barierelor la intrare și prin facilitarea implementării mai rapide a serviciilor. Operatorii de sateliți beneficiază de proceduri armonizate, de o fragmentare legislativă redusă și de utilizarea strategică a spectrului de frecvențe radio, sprijinind proiectele de conectivitate paneuropene sau globale și sporind reziliența, securitatea și continuitatea serviciului pentru utilizatorii finali.

4. Guvernanță

Sistemul de guvernanță propus asigură continuitatea, consolidând în același timp coordonarea la nivelul UE. Acesta se bazează pe structura existentă a OAREC și a Oficiului OAREC, modernizând RSPG de la un grup de experți al Comisiei la un organism similar OAREC, sprijinit de un secretariat asigurat de Oficiul pentru Rețele Digitale (ODN), care va înlocui Oficiul OAREC. Acest lucru sporește eficacitatea gestionării spectrului de frecvențe radio și îmbunătățește coerența dintre OAREC și RSPG. Competențele decizionale îi revin în continuare Comisiei, menținând o

puternică dimensiune a pieței unice, în timp ce Oficiul pentru Rețele Digitale (bazat pe consolidarea Oficiului OAREC) oferă servicii administrative și de sprijin ambelor organisme. Această abordare asigură beneficiile dorite, inclusiv o mai bună coordonare, monitorizare și sprijin consultativ, la costuri moderate, și completează celelalte măsuri privind fibra optică, spectrul de frecvențe radio și autorizarea.

1.3.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

1. Implementarea și adoptarea rapidă a rețelelor de fibră optică

Progresele înregistrate în ceea ce privește instalarea și adoptarea rețelelor de fibră optică vor fi monitorizate cu ajutorul unor indicatori care măsoară atât acoperirea, cât și utilizarea. Indicatorii-cheie includ numărul de locuințe FTTH deservite și procentul de gospodării deservite, numărul de locuințe FTTH conectate și rata de adoptare a serviciilor FTTH. Acești indicatori vor permite să se evalueze cât de rapid sunt implementate și adoptate rețelele de fibră optică în întreaga UE și dacă inițiativa permite cu succes o conectivitate digitală de mare viteză și de înaltă calitate pentru consumatori și întreprinderi.

2. Eliminarea decalajelor în ceea ce privește calitatea rețelelor mobile

Pentru a urmări îmbunătățirile în ceea ce privește calitatea rețelelor mobile, inițiativa va utiliza o combinație de indicatori privind acoperirea, spectrul și calitatea serviciilor. Printre aceștia se numără acoperirea și disponibilitatea rețelelor 5G de sine stătătoare, acoperirea demografică cu rețele 5G de bandă medie și gradul de pregătire pentru spectrul de frecvențe măsurat în MHz per populație în benzile 5G și în viitoarele benzi „pionier” 6G. Indicatorii suplimentari se referă la calitatea serviciului și la experiența utilizatorului, la timpul necesar pentru obținerea autorizației de utilizare a spectrului, la numărul de licențe cu condiții de utilizare în comun și la numărul de frecvențe utilizate de mai mulți utilizatori sau de mai multe categorii. Împreună, acești parametri vor arăta dacă UE recuperează decalajul față de liderii mondiali în ceea ce privește conectivitatea mobilă și facilitarea aplicațiilor inovatoare.

3. Intensificarea operării rețelelor paneuropene și a furnizării de servicii

Eficacitatea eforturilor de extindere a rețelelor și serviciilor paneuropene va fi evaluată prin intermediul unor indicatori referitori la autorizațiile furnizorilor și la operațiunile prin satelit. Printre aceștia se numără numărul de furnizori care utilizează regimul de autorizare generală transfrontalieră, numărul de noi titulari de autorizații UE pentru sateliți și numărul de operatori selectați prin proceduri centralizate pentru benzile armonizate pentru sateliți. Indicatorii suplimentari includ timpul necesar pentru finalizarea proceselor de autorizare a sateliților și numărul de probleme de interferență care sunt abordate în timp util și în mod eficace, reflectând fiabilitatea și integrarea infrastructurii digitale paneuropene.

4. Aprofundarea pieței unice a conectivității

Realizarea obiectivelor pieței unice va fi monitorizată cu ajutorul unor indicatori care urmăresc rezultatele în materie de reglementare și eforturile de armonizare. Aceasta include numărul de rezultate de înaltă calitate legate direct de obiectivele pieței unice, măsurate prin procentul de rezultate planificate obținute la timp, precum și calitatea (impact, adoptare, relevanță în materie de reglementare) și cantitatea acestora (volumul rezultatelor, cum ar fi orientările sau avizele OAREC). Oficiul

pentru Rețele Digitale va urmări progresele înregistrate, oferind o evaluare continuă a eficacității cu care structurile de guvernanță și competențele de reglementare sprijină o piață a comunicațiilor digitale a UE pe deplin integrată.

1.4. Obiectul propunerii/inițiativei

☐ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare[96]

☐ prelungirea unei acțiuni existente

☒ o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Intrarea în vigoare a Regulamentului DNA este așteptată în termen de 20 de zile de la publicarea în *Jurnalul Oficial*. Aplicarea ar trebui să aibă loc în termen de șase luni, cu excepții notabile pentru normele care necesită o perioadă de tranziție suplimentară. Acestea se referă, de exemplu, în special la orientările OAREC și la actele de punere în aplicare/delegate ale Comisiei prevăzute în DNA, care acordă OAREC, RSPB și Comisiei, cu sprijinul Oficiului pentru Rețele Digitale, suficient timp pentru pregătirea și adoptarea lor.

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiuni, „valoarea adăugată a intervenției UE” este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivelul UE (*ex ante*)

Consolidarea competitivității europene necesită o infrastructură digitală rapidă, sigură și rezilientă. Peisajul conectivității digitale evoluează rapid, fiind determinat de integrarea tehnologiilor de telecomunicații, satelit, cloud și edge, precum și de virtualizare și IA. În acest context, abordările naționale fragmentate riscă să creeze cadre de reglementare inconsecvente și să perturbe practicile administrative, ceea ce ar putea împiedica investițiile, inovarea și buna funcționare a pieței unice. Experiența cu CECE a dus la o punere în aplicare lentă și la o reglementare excesivă din cauza transpunerii divergente a directivelor UE de către statele membre. Având în vedere caracterul transfrontalier al provocărilor, este necesară o acțiune la nivelul UE pentru a asigura un mediu juridic armonizat, pentru a facilita planificarea coordonată și pentru a aborda provocările sectoriale în mod eficient și eficace.

Valoarea adăugată la nivelul UE pe care se preconizează că o va avea intervenția (*ex post*)

Se preconizează că implicarea UE va aduce o valoare adăugată clară, dincolo de ceea ce statele membre ar putea realiza în mod individual. Acționând la nivelul UE, inițiativa poate:

[96] Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

Asigura securitatea juridică și armonizarea în întreaga Uniune, evitând normele naționale fragmentate care ar putea limita oportunitățile în cadrul pieței unice.

Accelera implementarea infrastructurii digitale prin punerea în aplicare coordonată și reducerea barierelor administrative.

Obține o mai mare eficacitate și eficiență în general prin abordarea provocărilor la nivelul UE, mai degrabă decât a celor fragmentate la nivel național.

Crearea de complementarități între inițiativele naționale, reducerea costurilor și maximizarea beneficiilor investițiilor în toate statele membre.

În general, se preconizează că acțiunea la nivelul UE va produce rezultate mai rapide, mai coerente și mai eficiente din punctul de vedere al costurilor, generând beneficii care nu ar putea fi obținute dacă statele membre ar acționa în mod independent.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Propunerea regulamentului respectiv se bazează pe experiența practică în punerea în aplicare a normelor pentru sectorul comunicațiilor electronice, astfel cum se detaliază în documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei [anexa 11 – Evaluarea Codului european al comunicațiilor electronice (CECE), Regulamentul OAREC, Programul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio (RSPP), Regulamentul privind internetul deschis (OIR) și anumite aspecte ale Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice]. Raportul de evaluare a cadrului juridic actual identifică o serie de deficiențe specifice în ceea ce privește existența rețelelor de cupru tradiționale și reglementarea accesului, politica în domeniul spectrului de frecvențe radio, regimul de autorizare generală, dispozițiile privind utilizatorii finali, obligațiile de serviciu universal și guvernanța. Propunerea se bazează, de asemenea, pe o consultare amplă a părților interesate, în conformitate cu strategia de consultare a părților interesate, astfel cum este rezumată în anexa 2 la documentul de lucru al serviciilor Comisiei.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Propunerea este compatibilă cu cadrul financiar multianual, deoarece normele actualizate asigură continuarea cadrului de reglementare pentru piața comunicațiilor electronice.

Sunt prevăzute cheltuieli suplimentare mici pentru a asigura punerea în aplicare de către Comisie a noilor elemente ale regulamentului și sunt prevăzute venituri suplimentare din surse externe pentru a sprijini buna funcționare a agenției descentralizate modernizate (ODN).

În același timp, prezentul regulament se bazează pe anumite elemente fundamentale ale Directivei privind Codul european al comunicațiilor electronice (CECE), cum ar fi modelul de reglementare și de guvernanță adaptat la nevoile domeniului conectivității aflat în schimbare dinamică, ținând seama de o abordare treptată a reglementării în acest domeniu.

Propunerea s-ar baza pe structurile și mecanismele dezvoltate în contextul altor acte legislative privind reziliența și securitatea cibernetică, cum ar fi Directiva 2022/2555 (Directiva NIS 2) și Directiva 2022/2557 (Directiva CER), și ar asigura coordonarea cu acestea.

De asemenea, propunerea este compatibilă cu propunerea negociată în prezent de regulament privind siguranța, reziliența și durabilitatea activităților spațiale în Uniune [SEC (2025) 335 final (Actul legislativ privind spațiul)] și cu propunerea Omnibus privind sectorul digital [propunere de modificare a Regulamentelor (UE) 2016/679, (UE) 2018/1724, (UE) 2018/1725, (UE) 2023/2854 și a Directivelor 2002/58/CE, (UE) 2022/2555 și (UE) 2022/2557 în ceea ce privește simplificarea cadrului legislativ digital și de abrogare a Regulamentelor (UE) 2018/1807, (UE) 2019/1150, (UE) 2022/868 și a Directivei (UE) 2019/1024].

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Gestionarea domeniilor de acțiune atribuite ODN corespunde mandatului său existent și sarcinilor generale ale Oficiului OAREC. Cu toate acestea, noile domenii de activitate, cum ar fi cele legate de aspectele legate de spectrul de frecvențe radio și de RSPB, procesele de autorizare, aspectele legate de piața internă și reziliența, vor necesita profiluri specializate sau noi sarcini care nu pot fi absorbite de nivelurile actuale de personal sau abordate exclusiv prin realocare internă.

În mod similar, gestionarea domeniilor de acțiune atribuite Comisiei rămâne aliniată la mandatul acesteia, dar domeniul de aplicare tot mai extins al măsurilor legate de spectrul de frecvențe radio va necesita expertiză suplimentară. Complexitatea tehnică și operațională din ce în ce mai mare a procedurilor de selecție și autorizare legate de sateliți, inclusiv supravegherea și aplicarea coordonată a principiilor UIT, necesită specialiști cu cunoștințe avansate în domeniul gestionării spectrului de frecvențe radio, al tehnologiilor de monitorizare, al sateliților și al mecanismelor de coordonare internațională. Noile responsabilități în ceea ce privește examinarea măsurilor naționale, analizarea cererilor de petiții, evaluarea cadrelor de conformitate și contribuția la viitoarele instrumente de reglementare necesită, de asemenea, capacități economice, tehnice și de reglementare consolidate. În plus, evoluțiile tehnologice emergente și scenariile dinamice de utilizare a spectrului necesită experți calificați în proiectarea și supravegherea instrumentelor și metodologiilor inovatoare bazate pe date. În plus, vor fi necesare cunoștințe de specialitate în ceea ce privește regimurile de autorizare și procedurile și normele conexe, inclusiv în materie de securitate națională. În ceea ce privește reziliența și pregătirea, vor fi necesare competențe în ceea ce privește cartografierea rețelelor, evaluarea capacităților rețelei și gestionarea crizelor. În general, amploarea, sensibilitatea și caracterul transfrontalier al acestor noi sarcini necesită recrutarea de experți specializați pentru a asigura punerea în aplicare eficace și coerența în întreaga Uniune.

Pentru anumite sarcini orizontale, cum ar fi sprijinul administrativ, consilierea juridică și gestionarea contractelor, agenția se poate baza pe resursele existente, generând creșteri ale eficienței. De asemenea, vor fi dezvoltate sinergii cu structurile tehnice interne, cum ar fi cele care sprijină schimbul de informații cu centrele de monitorizare a securității din statele membre.

1.6. Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar

☐ **durată limitată**

☐ de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

☒ **durată nelimitată**

Punere în aplicare cu o perioadă de pregătire din 2028 până în 2030,

urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)[97]

☒ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

☒ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii

☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☒ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea

☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza)

☐ Băncii Europene de Investiții și Fondului European de Investiții

☒ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar

☐ organismelor de drept public

☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate

☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și cărora li se furnizează garanții financiare adecvate

☐ organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul politicii externe și de securitate comună, în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, și care sunt identificate în actul de bază relevant

☐ organismelor stabilite într-un stat membru, reglementate de dreptul privat al unui stat membru sau de dreptul Uniunii și eligibile pentru a li se încredința, în conformitate cu normele sectoriale, execuția unor fonduri sau a unor garanții bugetare ale Uniunii, în măsura în care aceste organisme sunt controlate de organisme de drept public sau de organisme de drept privat cu misiune de serviciu public și beneficiază de garanții financiare adecvate care sunt furnizate sub formă de răspundere solidară din partea organismelor de control sau de garanții

[97] Explicații detaliate privind metodele de execuție a bugetului, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

financiare echivalente și care pot fi limitate, pentru fiecare acțiune, la cuantumul maxim al sprijinului din partea Uniunii.

Observații

Pentru Comisie este prevăzută gestiunea directă, iar în cazul noului Oficiu pentru Rețele Digitale, metoda de execuție bugetară este gestiunea indirectă, în conformitate cu articolul 70 din Regulamentul financiar.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

Regulamentul va fi revizuit și evaluat la cinci ani de la intrarea sa în vigoare. Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport privind constatările evaluării.

În plus, OAREC ar trebui să sprijine monitorizarea punerii în aplicare la nivel național și să contribuie la coerența pieței interne. OAREC publică la fiecare trei ani un raport referitor la punerea în aplicare la nivel național și la funcționarea autorizației generale și cu privire la impactul lor asupra funcționării pieței interne.

Pentru a sprijini punerea în aplicare coerentă și monitorizarea eficace a regulamentului, statele membre ar trebui să se asigure că informațiile relevante privind desemnarea întreprinderilor și obligațiile impuse acestora sunt puse la dispoziția Comisiei în timp util.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Regulamentul stabilește un nou cadru de politică pentru norme armonizate care reglementează furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice pe piața internă, sprijinind în același timp obiectivele de politică ale Uniunii privind bunăstarea consumatorilor, competitivitatea industrială, securitatea și reziliența, precum și durabilitatea. Regulamentul DNA urmărește să simplifice și să îmbunătățească coordonarea cadrului de reglementare, permițând furnizorilor să opereze și să inoveze mai eficient pe piața unică. Aceste obiective necesită o coordonare și o capacitate operațională consolidate la nivelul UE, care, la rândul lor, necesită resurse bugetare specifice și proporționale.

Regulamentul introduce modificări proporționale ale modelului de guvernanță, instituind un sistem de guvernanță atât pentru reglementarea pieței (OAREC), cât și pentru gestionarea spectrului de frecvențe radio (RSPB), care este adaptat la noile sarcini la nivelul UE cu o dimensiune clară a pieței unice, asigurându-se, în același timp, că procesul decizional rămâne la nivelul cel mai eficient. Modelul de guvernanță ales se bazează pe structurile și mandatele existente, limitând astfel necesitatea unor noi entități și permițând execuția bugetului prin mecanisme administrative și financiare stabilite, asigurând eficacitatea din punctul de vedere al costurilor și predictibilitatea cheltuielilor.

Noile norme necesită un mecanism consolidat de asigurare a coerenței pentru aplicarea transfrontalieră a obligațiilor în temeiul prezentului regulament. Acest lucru necesită consolidarea Oficiului OAREC, care să ofere sprijin administrativ, tehnic și analitic autorităților naționale de reglementare și instituțiilor UE, cu obiectivul de a asigura aplicarea uniformă a dreptului Uniunii și alinierea la obiectivele de politică de la nivelul UE. Oficiul OAREC (care va fi înlocuit de Oficiul pentru Rețele Digitale) este cel mai în măsură să îndeplinească aceste sarcini, având în vedere expertiza sa existentă, structura sa de guvernanță și capacitatea sa operațională. În consecință, bugetul va fi executat prin gestiune directă pentru Comisie și prin gestiune indirectă pentru agenția descentralizată (Oficiul pentru Rețele Digitale),

astfel cum se menționează la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar, în principal prin cheltuieli cu personalul și credite de funcționare pentru Oficiul OAREC/ODN și Comisie. Finanțarea va acoperi costurile cu personalul, activitățile de coordonare, sprijinul analitic, instrumentele informatice și reuniunile, utilizând credite anuale în conformitate cu programarea multianuală.

Pentru a îndeplini aceste noi sarcini, sunt necesare resurse umane suplimentare. Se estimează că punerea în aplicare și asigurarea respectării regulamentului vor necesita 25 de echivalente normă întreagă (ENI) suplimentare pentru ODN și 5 ENI suplimentare pentru Comisie, în special pentru sarcinile transfrontaliere legate de gestionarea spectrului, de sistemul de autorizare generală, de autorizarea sateliților și de numerotație. Nivelurile de personal propuse sunt direct legate de volumul și complexitatea noilor responsabilități și reflectă opțiunea cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor, evitând duplicarea la nivel național și reducând sarcina administrativă pentru participanții la piață.

Plățile vor respecta procedurile bugetare standard ale UE, inclusiv angajamentele și plățile efectuate anual, în conformitate cu Regulamentul financiar și în limitele plafoanelor cadrului financiar multianual aplicabil, sprijinite de contribuțiile anuale din taxele care acoperă costurile aferente sarcinilor suplimentare, inclusiv costurile pe termen lung. Cheltuielile vor face obiectul cadrului de control intern al Comisiei, inclusiv al controalelor *ex ante*, al auditurilor *ex post*, al monitorizării performanței și al raportării. Această strategie de control asigură buna gestiune financiară, legalitatea și regularitatea cheltuielilor, precum și utilizarea eficace a fondurilor Uniunii, permițând în același timp punerea în aplicare la timp a regulamentului.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Pentru a se asigura că membrii OAREC și ai RSPB au posibilitatea de a efectua analize în cunoștință de cauză pe baza unor dovezi concrete, se prevede că aceștia ar trebui să fie sprijiniți de Oficiul pentru Rețele Digitale (ODN), care înlocuiește Oficiul OAREC, și că personalul ODN ar trebui să furnizeze expertiză suplimentară atunci când este necesar.

Dispozițiile DNA privind guvernanța oferă un cadru organizațional, financiar și de răspundere cuprinzător pentru ODN, în calitate de organism al Uniunii care sprijină atât OAREC, cât și RSPB. DNA stabilește sarcinile, structura de guvernanță, programarea, normele bugetare și de personal ale ODN și asigură transparența, buna gestiune financiară și supravegherea eficace, inclusiv mecanisme antifraudă, de audit și de evaluare.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Pentru cheltuielile aferente reuniunilor referitoare la două comitete: Comitetul pentru comunicații (COCOM) și Comitetul pentru spectrul de frecvențe radio (RSC), având în vedere valoarea scăzută per tranzacție (de exemplu, rambursarea cheltuielilor de deplasare pentru un delegat pentru o reuniune, costurile de catering), procedurile standard de control par suficiente.

Costurile RSPB care va înlocui actualul RSPG (și subgrupurile sale) vor fi preluate de ODN, care va oferi sprijin administrativ RPSB. În ceea ce privește costurile operative și operaționale ale ODN, există un sistem de control intern în conformitate

cu cadrul organizațional, financiar și de responsabilitate al DNA (partea VII Guvernanța).

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

Creditele suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament vor intra sub incidența actualelor măsuri de prevenire a fraudei aplicabile Comisiei.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif.[98]	din partea țărilor AELS[99]	din partea țărilor candidate și potențial candidate[100]	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	OAREC/Oficiul ODN	Dif./Nedif.	DA	NU	NU	NU
	Venituri din taxe (nu s-a decis dacă taxa va fi colectată de COM sau ODN) [XX.YY.YY.YY]	Dif./Nedif.	DA	NU	NU	NU
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./Nedif.	DA	NU	NU	NU

98 Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

99 AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

100 Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos

3.2.1.1. Credite din bugetul votat

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual		

DG: CNECT			Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
Credite operaționale[101] < eCOMM>										
Linia bugetară	Angajamente	(1a)	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	**4,200**
	Plăți	(2a)		0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	**3,600**
Linia bugetară	Angajamente	(1b)								**0**
	Plăți	(2b)								**0**
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice[102]										
Linia bugetară		(3)								
TOTAL credite	Angajamente	=1a+1b+3	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**4,200**

101 eComm.

102 Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

pentru DG CNECT	Plăți	=2a+2b+3		**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**3,600**

milioane EUR (cu trei zecimale)

[Agenția]: <Oficiul OAREC / Oficiul pentru Rețele Digitale>	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
Linia bugetară: / Contribuția de la bugetul UE pentru agenția OAREC/Oficiul ODN								

. <……>..Tabel obligatoriu

			Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
Total credite operaționale (inclusiv contribuția pentru agenția descentralizată)	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)	0	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	**3,600**
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)		0	0	0	0	0	0	0
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <7> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+6								
	Plăți	=5+6	**0**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**3,600**

Rubrica din cadrul financiar multianual	4	„Cheltuieli administrative”[103]

DG: <CNECT>		Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028-2034
• Resurse umane		7,293	7,592	7,786	7,786	7,786	7,786	7,786	**53,815**
• Alte cheltuieli administrative		0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	**3,003**
TOTAL PENTRU DG <CNECT>	Credite	**7,722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 4 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	**7,722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028-2034
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-4	Angajamente	**8,322**	**8,621**	**8,815**	**8,815**	**8,815**	**8,815**	**8,815**	**61,018**
din cadrul financiar multianual	Plăți	**0,000**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**0,600**	**3,600**

[103] Pentru determinarea creditelor necesare, ar trebui utilizate cifrele anuale privind costurile medii disponibile pe pagina web BUDGpedia.

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos

3.2.3.1. Credite din bugetul votat

CREDITE VOTATE	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL 2028-2034**
RUBRICA 4								
Resurse umane	7,293	7,592	7,786	7,786	7,786	7,786	7,786	**53,815**
Alte cheltuieli administrative	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	0,429	**3,003**
Subtotal de la RUBRICA 4	**7,722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**
Resurse umane	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Subtotal în afara RUBRICII 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
TOTAL	**7. 722**	**8,021**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**8,215**	**56,818**

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Cifrele privind personalul și creditele solicitate ar trebui considerate orientative și nu pot aduce atingere rezultatului negocierilor în curs privind viitorul cadru financiar multianual.

3.2.4. Necesarul de resurse umane estimat

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos

3.2.4.1. Finanțare din bugetul votat

Estimări în echivalent normă întreagă (ENI)[104]

CREDITE VOTATE	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	30 (net)	31 (net)	32	32	32	32	32
20 01 02 03 (delegațiile UE)	0	0	0	0	0	0	0
(cercetare indirectă)	0	0	0	0	0	0	0

[104] Vă rugăm să precizați după tabel câte ENI din numărul indicat de ENI sunt deja alocate gestionării acțiunii și/sau pot fi redistribuite în cadrul DG-ului dumneavoastră și care vă sunt nevoile nete.

(cercetare directă)		0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza)		0	0	0	0	0	0	0
• Personal extern (în ENI)								
20 02 01 (AC, END din „pachetul global")		14 (net)	15 (net)	15	15	15	15	15
20 02 03 (AC, AL, END și JPD în delegațiile UE)		0	0	0	0	0	0	0
Linia de sprijin administrativ	- la sediu	0	0	0	0	0	0	0
[XX.01.YY.YY]	- în delegațiile UE	0	0	0	0	0	0	0
(AC, END – cercetare indirectă)		0	0	0	0	0	0	0
(AC, END – cercetare directă)		0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – rubrica 4		0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – în afara rubricii 4		0	0	0	0	0	0	0
TOTAL		**44**	**46**	**47**	**47**	**47**	**47**	**47**

Personalul necesar pentru punerea în aplicare a propunerii (în ENI):

	Personal ce urmează să fie acoperit de personalul actual disponibil în cadrul serviciilor Comisiei	**În mod excepțional, personal suplimentar***		
		Personal ce urmează să fie finanțat în cadrul rubricii 4 sau Cercetare	**Personal ce urmează să fie finanțat de la linia BA**	**Personal ce urmează să fie finanțat din taxe**
Posturi din schema de personal	29	3	N/A	
Personal extern (AC, END, INT)	13	2		

În total, 42 ENI solicitate pentru inițiativă sunt deja în vigoare în cadrul DG CNECT și vor fi redistribuite, constând în 29 de posturi din schema de personal și 13 membri ai personalului extern (AC și END). Pe lângă aceste resurse existente, inițiativa necesită 5 ENI de personal suplimentar excepțional (3 funcționari și 2 membri ai personalului extern – AC sau END), care sunt solicitate în plus față de nivelurile actuale de personal pentru a asigura punerea în aplicare deplină și eficace a inițiativei.

Noile sarcini introduse de propunere – în special cele legate de guvernanța spectrului de frecvențe radio, autorizarea prin satelit, controlul *ex ante* al atribuirii spectrului și o coordonare mai strânsă cu OAREC și RSPG, alături de sprijinirea armonizării condițiilor de

autorizare generală și a procedurii pașaportului unic – nu pot fi absorbite de resursele umane existente ale DG CNECT.

Unitatea principală pentru chestiunile legate de spectru și satelit responsabilă de aceste domenii este foarte mică și gestionează deja un portofoliu amplu de dosare complexe din punct de vedere tehnic și sensibile la factorul timp, legate de toate aspectele politicii UE în domeniul spectrului de frecvențe radio. Pe lângă sarcinile sale existente, aceeași echipă găzduiește în prezent întreaga funcție de secretariat al RSPG, care este gestionată de 1,5 ENI, în pofida creșterii constante a volumului de muncă și a numărului tot mai mare de aspecte legate de spectrul de frecvențe radio care necesită coordonare la nivelul UE. Evaluările interne arată că unitatea nu are capacitatea de a-și asuma responsabilități suplimentare fără a compromite activitatea principală în curs sau fără a diminua calitatea și promptitudinea coordonării politicii în domeniul spectrului de frecvențe radio și al sateliților la nivelul UE.

Redistribuirea în cadrul DG CNECT nu este o opțiune fezabilă. Alte unități nu dispun de personal excedentar și nici de expertiza tehnică specializată necesară pentru a lucra în mod eficace la comunicațiile prin satelit, la ingineria avansată a spectrului de frecvențe radio, la gestionarea interferențelor sau la ecosistemul emergent satelit-dispozitiv. Acestea sunt domenii extrem de inovatoare și solicitante din punct de vedere tehnic, în care profilurile generale sau personalul redistribuit din domenii de politică neînrudite nu se pot substitui experților specializați. Sarcinile prevăzute în propunere necesită cunoștințe aprofundate, specifice domeniului, și colaborarea continuă cu autoritățile naționale, cu industria și cu organismele internaționale. Având în vedere combinația dintre o echipă existentă foarte mică, volumul mare de muncă deja existent, inclusiv secretariatul RSPG format dintr-o singură persoană, și natura specializată a activității în domeniul sateliților și al spectrului de frecvențe radio, sunt indispensabile posturi specifice suplimentare astfel încât Comisia să își îndeplinească noile responsabilități atribuite în temeiul propunerii.

Tipul de personal este specificat în tabelul de mai sus.

Cifrele privind personalul și creditele solicitate ar trebui considerate orientative și nu pot aduce atingere rezultatului negocierilor în curs privind viitorul cadru financiar multianual.

Descrierea sarcinilor care trebuie îndeplinite de Comisie:

Funcționari și personal temporar	Sarcini noi: 1. Autorizarea UE pentru sateliți, inclusiv și eventualele proceduri viitoare de selecție, precum și supravegherea și asigurarea respectării condițiilor aplicabile autorizării pentru spectrul satelitar și 2. Punerea în aplicare coordonată la nivelul UE a comunicațiilor prin satelit în ceea ce privește interferențele prejudiciabile și coordonarea depunerii de cereri la UIT 3. Controlul *ex ante* al licitațiilor – emiterea de scrisori cu observații/decizii (similare piețelor fixe și procedurii privind căile de atac) 4. Petiție pentru elaborarea de norme 5. Lucrări privind actele delegate/de punere în aplicare planificate (de exemplu, condiții armonizate, metodologia costurilor, satelit) 6. Lucrări pentru o mai bună armonizare a sistemului de autorizare generală și a procedurii pașaportului unic aferente, inclusiv a normelor în materie de securitate națională.
Personal extern	Sarcini noi: 7. Autorizarea UE pentru sateliți, inclusiv și eventualele proceduri viitoare de selecție, precum și supravegherea și asigurarea respectării condițiilor aplicabile autorizării pentru spectrul satelitar și 8. Punerea în aplicare coordonată la nivelul UE a comunicațiilor prin

	satelit în ceea ce privește interferențele prejudiciabile și coordonarea depunerii de cereri la UIT 9. Controlul *ex ante* al licitațiilor – emiterea de scrisori cu observații/decizii (similare pieței fixe și procedurii privind căile de atac) 10. Petiție pentru elaborarea de norme 11. [Posibila lansare a proiectului privind bazele de date dinamice pentru geolocalizare și monitorizarea oportunităților de utilizare a spectrului] 12. Lucrări privind actele delegate/de punere în aplicare planificate (de exemplu, condiții armonizate, metodologia costurilor, satelit) 13. Lucrări pentru o mai bună armonizare a sistemului de autorizare generală și a procedurii pașaportului unic aferente, inclusiv a normelor în materie de securitate națională.

3.2.5. Prezentare generală a impactului estimat asupra investițiilor legate de tehnologia digitală

TOTAL credite pentru componenta digitală și IT	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL CFM 2028-2034**
RUBRICA 4								
Cheltuieli IT (corporative)	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Subtotal de la RUBRICA 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
În afara RUBRICII 4								
Cheltuieli de politică IT pentru programele operaționale	0	0	0	0	0	0	0	**0**
Subtotal în afara RUBRICII 4	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
TOTAL	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**

3.2.6. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

☐ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)

☒ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM

Pe lângă resursele existente în cadrul Comisiei/DG CNECT, inițiativa necesită 5 ENI de personal suplimentar excepțional (3 funcționari și 2 personal extern – AC sau END), care sunt necesare pentru a asigura punerea în aplicare deplină și eficace a inițiativei.

☐ necesită revizuirea CFM

3.2.7. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

nu prevede cofinanțare din partea terților

☒ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	Total
Contribuțiile voluntare ale țărilor terțe	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTAL credite cofinanțate	0	0	0	0	0	0	0	0

3.2.8. Estimarea resurselor umane și utilizarea creditelor necesare în cadrul unei agenții descentralizate

Necesarul de personal (unități echivalent normă întreagă – finanțate integral din taxe, astfel cum se explică la punctul 3.3)

Agenția: Oficiul pentru Rețele Digitale	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**
Agenți temporari (gradele AD)	1	4	8	10	10	10	10
Agenți temporari (gradele AST)							
Subtotal agenți temporari (AD+AST)	1	4	8	10	10	10	10
Agenți contractuali	1	3	5	5	5	5	5
Experți naționali detașați	2	6	8	10	10	10	10
Subtotal agenți contractuali și experți naționali detașați	*3*	*9*	*13*	*15*	*15*	*15*	*15*
TOTAL personal	**4**	**13**	**21**	**25**	**25**	**25**	**25**

Credite acoperite de taxe, în milioane EUR (cu trei zecimale)

Agenția: <Oficiul pentru Rețele Digitale>.>	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL 2028-2034**
Titlul 1: Cheltuieli cu personalul	0,495	1,673	2,833	3,415	3,415	3,415	3,415	**18,661**

Titlul 2: Cheltuieli cu infrastructura și cheltuieli operaționale	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	0,348	**2,348**
Titlul 3: Cheltuieli operaționale	0,264	0,264	0,264	0,264	0,264	0,264	0,264	**1,848**
TOTAL credite acoperite de taxe	**1,107**	**2,285**	**3,445**	**4,027**	**4,027**	**4,027**	**4,027**	**22,857**

Prezentare generală/sinteză a resurselor umane și a creditelor (venituri din taxe) în milioane EUR necesare pentru propunere/inițiativă în cadrul unei agenții descentralizate

Agenția: Oficiul OAREC/ODN	Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**	**TOTAL 2028-2034**
Agenți temporari (AD+AST)	**1**	**4**	**8**	**10**	**10**	**10**	**10**	**10**
Agenți contractuali	**1**	**3**	**5**	**5**	**5**	**5**	**5**	**5**
Experți naționali detașați	**2**	**6**	**8**	**10**	**10**	**10**	**10**	**10**
Total personal	**4**	**13**	**21**	**25**	**25**	**25**	**25**	**25**
Credite acoperite de bugetul UE	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Credite acoperite de taxe (dacă este cazul)	0,495	1,673	2,833	3,415	3,415	3,415	3,415	**18,661**
Credite cofinanțate (dacă este cazul)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
TOTAL credite	**0,495**	**1,673**	**2,833**	**3,415**	**3,415**	**3,415**	**3,415**	**18,661**

Cifrele privind personalul și creditele solicitate ar trebui considerate orientative și nu pot aduce atingere rezultatului negocierilor în curs privind viitorul cadru financiar multianual.

Descrierea sarcinilor care trebuie îndeplinite de Oficiul pentru Rețele Digitale

Funcționari și personal temporar	1. Cu participarea ODN la grupurile de lucru ale OAREC, angajații agenției vor fi implicați în activitățile de fond ale tuturor fluxurilor de lucru în materie de reglementare ale OAREC. Aceasta înseamnă că personalul Oficiului OAREC va fi implicat, de asemenea, în sarcinile deja încredințate OAREC în temeiul CECE, pentru care acesta furnizează în prezent doar sprijin administrativ și logistic. 2. ODN va avea sarcina de a publica un raport cuprinzător privind piața internă a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, care să descrie situația, tendințele, să acopere efectele concentrărilor economice asupra pieței și

	provocările cu care se confruntă sectorul comunicațiilor electronice. Comisia ar trebui, în special, să raporteze cu privire la impactul măsurilor puse în aplicare în cadrul DNA asupra pieței interne. Primul raport ar putea fi publicat la doi ani de la data aplicării, pentru a acorda suficient timp pentru colectarea datelor privind efectele măsurilor DNA și, ulterior, ar trebui publicat anual. 3. În cadrul DNA, RSPG va evolua de la un grup de experți al Comisiei la un organism de sine stătător similar OAREC (Organismul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio sau RSPB). ODN va prelua secretariatul RSPG, care este asigurat în prezent de Comisie; cu toate acestea, pe lângă asistența administrativă și organizațională, ODN va sprijini RSPB și pe fond. În mod concret: 4. Furnizarea de sprijin analitic, administrativ și logistic pentru RSPB și grupurile sale de lucru. 5. Colectarea celor mai bune practici cu privire la alegerea între autorizațiile generale și drepturile individuale, la procesele de autorizare și la condițiile de atribuire aferente, cum ar fi conceperea licitațiilor favorabile investițiilor, metodologia de calculare a prețurilor de rezervă, taxele anuale, obligațiile de acoperire. 6. Îndeplinirea rolului de punct unic de contact pentru depunerea cererilor și a notificărilor pentru a facilita acordarea drepturilor și autorizațiilor de utilizare a spectrului atunci când Comisia creează procedura ghișeului unic. 7. Crearea și administrarea unor baze de date dinamice pentru geolocalizare și monitorizarea oportunităților de utilizare a spectrului de frecvențe radio. 8. Sprijinirea RSPB în organizarea și prezidarea forumurilor de procedură privind piața unică a spectrului de frecvențe radio și ținerea evidenței lucrărilor. 9. Îndeplinirea rolului de punct de contact pentru informații privind cererile de coordonare în conformitate cu normele UIT a frecvențelor sau a unei poziții orbitale pentru un sistem prin satelit sau o stație terestră. 10. La cererea Comisiei, furnizarea de asistență Comisiei în procesul de emitere/acordare a autorizației UE pentru sateliți. De asemenea, la solicitarea Comisiei, furnizarea de asistență Comisiei în desfășurarea procedurilor de selecție în cazurile în care spectrul satelitar este insuficient. 11. Sprijinirea Comisiei și a RSPB în supravegherea și punerea în aplicare a autorizațiilor UE pentru sateliți. Îndeplinirea rolului de punct de notificare a faptului că titularul unei autorizații UE nu respectă condițiile aplicabile în temeiul autorizației UE. 12. Gestionarea facturării taxelor din licitațiile privind sateliții la nivelul UE și a procedurilor de autorizare.
Personal extern	În plus, personalul extern din cadrul Oficiului OAREC are următoarele sarcini de sprijinire a activității OAREC: 1. să ofere sprijin de specialitate OAREC în îndeplinirea sarcinilor sale de reglementare, inclusiv contribuind cu cunoștințele de specialitate ale experților din cadrul noului Oficiu OAREC la toate activitățile grupurilor de lucru; 2. să sprijine coordonarea între autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente în contextul noului mecanism al pașaportului unic și să faciliteze emiterea declarațiilor privind pașaportul unic; 3. să sprijine OAREC în monitorizarea disponibilității serviciilor, a capacității și a utilizării rețelelor de comunicații electronice pentru a contribui la sporirea rezilienței și a gradului de pregătire a rețelelor; să analizeze informațiile privind disponibilitatea serviciilor, capacitatea și utilizarea rețelelor de comunicații electronice [și a altor infrastructuri digitale relevante și să sprijine OAREC în elaborarea orientărilor privind reziliența; 4. să colecteze date și informații de la ANR-uri și de la autoritățile competente și să facă schimb de informații și să transmită informații în legătură cu noile sarcini de reglementare atribuite OAREC, cum ar fi reziliența și pregătirea rețelei și noul mecanism al pașaportului unic; 5. să elaboreze proiecte de rapoarte periodice privind aspecte specifice ale evoluțiilor de pe piața europeană a comunicațiilor electronice, cum ar fi rapoarte

	de evaluare comparativă privind noile subiecte menționate mai sus, care să fie prezentate OAREC; 6. sub supravegherea OAREC, să sprijine OAREC în crearea și dezvoltarea registrelor și a bazelor de date (ale notificărilor întreprinderilor care fac obiectul unei autorizații generale și care sunt necesare pentru o nouă procedură de „pașaport” în cadrul DNA, ale resurselor de numerotație și ale numerelor E.164 ale serviciilor de urgență ale statelor membre); 7. să sprijine OAREC în desfășurarea de consultări publice în noile domenii din cadrul DNA.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

☒ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

☐ asupra resurselor proprii

☒ asupra altor venituri

☐ vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei						
		Anul **2028**	Anul **2029**	Anul **2030**	Anul **2031**	Anul **2032**	Anul **2033**	Anul **2034**
Oficiul OAREC/ODN		**2,337**	**3,515**	**4,675**	**5,257**	**5,257**	**5,257**	**5,257**

Actuala linie bugetară de cheltuieli a Oficiului OAREC, care va fi înlocuit de Oficiul pentru Rețele Digitale, va continua să finanțeze partea neschimbată a Oficiului pentru Rețele Digitale (contribuția UE la Oficiul OAREC nu se va modifica). În același timp, cheltuielile suplimentare pentru Oficiul pentru Rețele Digitale descrise mai sus vor fi finanțate din taxele de autorizare a spectrului satelitar și, dacă sunt disponibile, din taxele pentru drepturile de utilizare a resurselor paneuropene de numerotație și din contribuțiile voluntare și în natură din partea statelor membre.

Taxele satelitare sunt legate de două surse principale: taxele pentru spectrul de frecvențe radio legate de procedurile pentru viitoarea alocare/extindere/reînnoire a spectrului la nivelul UE stabilite în DNA și MSS (se preconizează că prima procedură pentru banda MSS de 2 GHz va avea loc în 2027). Aceste taxe pot fi repartizate pe perioade mai lungi de 10 ani și, prin urmare, asigură un venit constant și stabil, de exemplu, s-ar putea baza pe o anumită sumă pe MHz pe care operatorii de satelit ar trebui să o plătească, pe baza cantității de spectru care le este acordată sub licență în cazul unei noi selecții/extinderi/reînnoiri.

În completare, dacă este necesar și fezabil din punct de vedere operațional, taxele administrative/taxele pentru spectrul de frecvențe radio ar putea fi colectate de la întreprinderile care fac obiectul autorizării UE pentru sateliți după intrarea în vigoare a DNA. Detaliile pentru calcularea cuantumului taxelor și colectarea acestora vor fi stabilite într-un act de punere în aplicare.

În cazul în care ar deveni disponibile resurse paneuropene de numerotație, taxele colectate pentru drepturile de utilizare a acestor resurse vor contribui la bugetul ODN.

În plus, contribuțiile voluntare din partea statelor membre și contribuțiile în natură ar putea fi primite ca venituri. Contribuțiile din partea țărilor SEE-AELS și a țărilor terțe ale căror autorități naționale de reglementare participă în prezent la activitatea OAREC și a Oficiului OAREC pe baza unui acord de lucru și care vor continua să participe la activitatea OAREC și a ODN, precum și contribuțiile din partea oricăror autorități competente responsabile cu spectrul de frecvențe radio care vor participa la activitatea RSPB și ODN ar putea, de asemenea, să contribuie la bugetul ODN.

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

Cheltuielile suplimentare vor fi acoperite din două surse principale:

- o parte din taxele pentru spectrul de frecvențe radio din procedurile de selecție desfășurate la nivelul UE pentru autorizarea sateliților (din care prima va fi efectuată în 2027 pentru banda MSS de 2 GHz). În cazul în care procedura de selecție nu se desfășoară în 2027, drepturile actuale de utilizare care expiră în mai 2027 vor trebui prelungite. Într-un astfel de caz, taxele vor fi impuse operatorilor tradiționali în schimbul prelungirii, asigurând astfel recuperarea integrală a costurilor;

- taxele administrative/taxele pentru spectrul de frecvențe radio pentru autorizația la nivelul UE.

Metoda de calculare a acestora va fi definită de la caz la caz pentru fiecare procedură de selecție și va acoperi cel puțin cheltuielile suplimentare solicitate. În primii ani până la încheierea perioadei de tranziție, veniturile necesare vor fi percepute din rezultatul primei proceduri de selecție deja prevăzute. Valoarea taxelor (care vor acoperi în mare parte costurile) va fi indicată înainte de procedură și, având în vedere caracterul limitat al acestui spectru, se preconizează că va fi percepută efectiv.

Având în vedere că această sumă este repartizată pe o perioadă lungă de peste 10 ani, vom fi în măsură să finanțăm cheltuielile suplimentare începând din 2028. Partea din veniturile provenite din taxe care depășește cheltuielile care urmează să fie acoperite va fi transferată, de exemplu, către bugetul general al UE.

Orice venituri complementare provenite din alte taxe de autorizare a sateliților UE, din autorizația UE de numerotație, precum și din contribuțiile voluntare și în natură ale statelor membre, ale țărilor SEE-AELS și ale țărilor terțe care participă la lucrările OAREC și ODN, precum și ale RSPB și ODN, vor fi utilizate fie pentru a acoperi cheltuielile suplimentare din 2028, alături de veniturile provenite din selecția planificată, fie vor fi transferate, de exemplu, către bugetul general al UE.

4. DIMENSIUNILE DIGITALE

4.1. Cerințe cu relevanță digitală

Descriere la nivel înalt a cerințelor privind relevanța digitală și a categoriilor conexe (date, digitalizarea și automatizarea proceselor, soluții digitale și/sau servicii publice digitale)

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
Partea II – Pregătire și reziliență	Fluxurile de date legate de Planul de pregătire al Uniunii pentru infrastructurile digitale; sau în contextul răspunsului la situații de criză.	OAREC ODN Comisia Europeană Autoritățile naționale de reglementare ENISA EU-CyCLONe	Elaborarea și difuzarea rapoartelor Cooperarea instituțională (inclusiv răspunsul în situații de criză)	Date
Partea III – Autorizația de introducere pe piața unică și procedura pașaportului unic	Fluxurile de date referitoare la autorizația generală, procedura pașaportului unic, asistența reciprocă și taxele administrative. Soluția digitală: baza de date a Uniunii accesibilă publicului cu notificările transmise autorităților naționale de reglementare (baza de date centralizată pentru punerea în aplicare a sistemului pașaportului unic).	Comisia Europeană Statele membre (autoritățile naționale de reglementare) Furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice OAREC ODN	Autorizația de introducere pe piață	Date Soluția digitală Serviciul public digital

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul I, Principii și obiective	Fluxurile de date legate de planificarea strategică și gestionarea spectrului de frecvențe radio. Fluxurile implicite de date referitoare la cooperarea în contextul coordonării transfrontaliere a utilizării spectrului de frecvențe radio (inclusiv în scopul abordării interferențelor prejudiciabile).	Autoritățile competente ale statelor membre Comisia Europeană RSPB Titularii unui drept de utilizare a spectrului de frecvențe radio Țări terțe	Planificare și gestionare strategică Cooperarea transfrontalieră a autorităților naționale	Date
Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul II, Alocarea	Fluxurile de date referitoare la strategia și foile de parcurs ale Uniunii privind spectrul de frecvențe radio, calendarul coordonat al alocărilor și cererile de armonizare a spectrului de frecvențe radio.	Comisia Europeană Autoritățile competente ale statelor membre RSPB Inițiatorii cererii de armonizare Comitetul pentru spectrul de frecvențe radio	Planificare strategică Cooperare instituțională Gestionarea cererilor	Date
Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul III, Atribuiri	Fluxurile de date referitoare la drepturile individuale de utilizare a spectrului de frecvențe radio, condițiile comune de autorizare pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio, utilizarea în comun a spectrului și procedurile de selecție pe piața	Autoritățile competente ale statelor membre Părțile interesate (în ceea ce privește drepturile individuale de utilizare) RSPB și RSPG	Autorizarea și drepturile de utilizare Baza de date	Date Soluția digitală Serviciul public digital

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
	unică a spectrului de frecvențe radio. Soluția digitală: baza de date dinamică pentru geolocalizare și monitorizarea oportunităților de utilizare a spectrului pentru a promova și a permite utilizarea în comun a unor benzi de frecvențe specifice	Comisia Europeană ODN Comitetul pentru comunicații sau experți externi OAREC		
Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul II, Utilizarea spectrului de frecvențe radio prin satelit	Fluxuri de date referitoare la: - depunerea și coordonarea sistemelor prin satelit cu Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (UIT); - autorizațiile generale pentru furnizarea de rețele prin satelit și/sau de servicii de comunicații prin satelit; - Autorizația Uniunii pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio/satelit; - supravegherea și căile de atac în contextul conformității rețelelor prin satelit și a serviciilor de comunicații prin satelit care funcționează în temeiul unei autorizații a Uniunii; - rezoluția interferențelor prin satelit și	Potențiali utilizatori ai spectrului de frecvențe radio Autoritățile competente în domeniul spectrului de frecvențe radio Comisia Europeană UIT RSPB Furnizori de rețele prin satelit și/sau de servicii de comunicații prin satelit Titularii unei autorizații a Uniunii (despre care se constată că încalcă condițiile)	Gestionarea cererilor Autorizarea Supraveghere și căi de atac	Date

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
	- cererile de coordonare a utilizării spectrului de frecvențe radio între aplicațiile terestre și cele spațiale.	Comitetul pentru spectrul de frecvențe radio		
Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul III, Resurse de numerotație	Fluxuri de date referitoare la: resurse paneuropene de numerotație; resurse de numerotație naționale și acordarea drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație. Soluția digitală: Baza de date a resurselor paneuropene de numerotație	Autoritățile naționale de reglementare ODN OAREC Întreprinderi pentru furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice	Baza de date Schimbul de informații (inclusiv publicarea) Diseminarea rapoartelor Procedura de acordare a drepturilor	Date Soluția digitală Serviciul public digital
Partea V – Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea pieței și concurență; Titlul I, Tranziția către rețelele de fibră optică	Date și fluxuri de date: - Actualizarea și publicarea zonelor CSO, publicarea zonelor CSO în care sunt îndeplinite condițiile de durabilitate - Notificarea planului național de tranziție la fibră optică - Fluxuri de informații implicite pentru utilizatorii finali din zonele afectate de dezactivarea rețelelor de cupru	Autoritățile naționale de reglementare Statele membre Operatorii	Schimb de informații Transmiterea informațiilor Publicarea informațiilor	Date

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
	- Transmiterea de către operatori a planurilor de dezactivare a rețelelor de cupru către autoritățile naționale de reglementare			
Partea V – Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea piețelor și concurență; Titlul III, Interconexiuni Capitolul II: Reguli simetrice de acces	Date și fluxuri de date: - Elaborarea de orientări și punerea la dispoziția publicului a procedurilor de obținere a accesului și a interconectării - Notificarea rezultatului evaluării cadrului de reglementare în temeiul articolului 69	Autoritățile naționale de reglementare	Elaborarea de orientări și publicarea de informații Notificarea informațiilor	Date
Partea V – Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea piețelor și concurență; Titlul IV: Piețe și concurență Capitolul I - Analiza pieței și puterea semnificativă pe piață	Date și fluxuri de date: - Recomandarea de identificare a piețelor de produse și servicii care justifică impunerea de obligații de reglementare - Analiza pieței și notificarea proiectelor de măsuri de reglementare corespunzătoare - Fluxuri implicite de informații privind identificarea piețelor și a cererilor transnaționale - Orientări pentru analiza pieței și evaluarea puterii semnificative pe	Comisia Europeană Autoritățile naționale de reglementare OAREC	Elaborarea de recomandări Notificarea informațiilor Elaborarea de orientări	Date

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
	piață			
Partea V – Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea piețelor și concurență; Titlul IV: Piețe și concurență Capitolul II: Măsuri corective impuse întreprinderilor care dețin o putere semnificativă pe piață	Date și fluxuri de date: - Descrierea sistemului de contabilitate analitică pus la dispoziția publicului - Informații privind procedura de angajare	Autoritățile naționale de reglementare Operatorii	Punerea la dispoziția publicului Transmiterea informațiilor	Date
Partea V – Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea piețelor și concurență; Titlul IV: Piețe și concurență CAPITOLUL III: Procedurile pieței interne pentru reglementarea pieței	Fluxurile de informații privind consolidarea pieței interne în domeniul comunicațiilor electronice	Autoritățile naționale de reglementare OAREC Comisia Europeană	Emiterea avizelor Transmiterea informațiilor	Date
Partea VI – Servicii Titlul II: Accesul la internetul	Date și fluxuri de date: - Transmiterea de informații privind accesul la internetul deschis	Furnizorii de comunicații electronice pentru public Autoritățile naționale de	Schimb de informații Elaborarea de	Date

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
deschis	- Schimbul de informații cu OAREC - Raportul OAREC privind principalele practici și constatări ale autorităților naționale de reglementare - Modelul comun al OAREC pentru colectarea informațiilor de la furnizori - Orientările OAREC privind punerea în aplicare a obligațiilor autorităților naționale de reglementare	reglementare OAREC	orientări Elaborarea unui model Raportare	
Partea VI – Servicii Titlul III: Drepturile utilizatorilor finali Capitolul I: Drepturile consumatorilor	Date și fluxuri de date: - Cerințe de informare aplicabile contractelor - Informații privind transparența - Cerințe de informare privind durata și încetarea contractului	Furnizorii de servicii de acces la internet Consumatori	Schimb de informații	Date
Partea VI – Servicii Titlul III: Drepturile utilizatorilor finali Capitolul II: Drepturile utilizatorilor finali	Date și fluxuri de date: - Cerințe de informare privind schimbarea furnizorului și portabilitatea numerelor	Furnizorii de servicii de acces la internet Consumatori ODN OAREC	Schimbul de informații Elaborarea de orientări Informare	Date

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
		Microîntreprinderile		
Partea VI – Servicii Titlul III: Drepturile utilizatorilor finali Capitolul III: Facilități și funcționalități pentru utilizatorii finali Soluția digitală în temeiul articolului 107 alineatul (13). Temeiul juridic inițial este articolul 109 alineatul (8) din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (reformare)	Datele și fluxurile de date legate de cerințele privind protecția utilizatorilor finali și serviciile de comunicații (prevenirea fraudelor, serviciile de urgență, funcționalitățile apelurilor, interoperabilitatea echipamentelor) Soluția digitală: - Statele membre raportează către ODN, cu scopul de a întreține o bază de date de către ODN sub supravegherea OAREC, numerele E.164 pentru a contacta sistemele PSAP ale statelor membre pentru a se asigura că acestea sunt în măsură să se contacteze reciproc dintr-un stat membru în altul.	Utilizatori finali Furnizori de servicii Statele membre ENISA ODN	Colectarea informațiilor Schimbul de informații Raportare	Date Soluția digitală

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
Partea a VII-a – Guvernanța Titlul I: Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente	Date și fluxuri de date: - Notificarea tuturor autorităților naționale de reglementare și a altor autorități competente - Raportarea bugetară de către autoritățile naționale de reglementare - Raport implicit rezultat din controlul bugetar	Statele membre Comisia Europeană Autoritățile naționale de reglementare	Publicarea informațiilor Notificare Raportare	Date
Partea a VII-a – Guvernanța Titlul II: Sarcinile și organizarea OAREC	Date și fluxuri de date legate de sarcinile și organizarea OAREC	OAREC, ODN, autoritățile naționale de reglementare, Comisia, Parlamentul European, Consiliul și alte părți interesate	Publicarea informațiilor Supraveghere	Date
Partea a VII-a – Guvernanța Titlul IV: Dispoziții comune și cooperarea dintre OAREC și RSPB	Date și fluxuri de date - Fluxurile de informații legate de dispozițiile comune și de cooperarea dintre OAREC și RSPB, inclusiv programele de lucru bienale și notificările, precum și rapoartele de activitate.	OAREC Consiliul RSPB Parlamentul European Consiliul Comisia Comitetul Economic și	Transmiterea raportului	Date

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
		Social European		
Partea a VII-a – Guvernanța Titlul V: Oficiul pentru Rețele Digitale Capitolul I: Sarcinile și organizarea ODN	Date și fluxuri de date: - Fluxurile de informații legate de sarcinile și organizarea ODN	ODN ENISA OAREC RSPB Comisia Parlamentul European Consiliul Curtea de Conturi	Transmiterea de rapoarte Elaborarea de documente și rapoarte	Date
Partea a VII-a – Guvernanța Titlul V: Oficiul pentru Rețele Digitale Capitolul II: Bugetul și programarea ODN	Date și fluxuri de date: - Fluxurile de informații legate de bugetul și programarea ODN	ODN, Parlamentul European, Consiliul, Curtea de Conturi	Transmiterea informațiilor Publicarea informațiilor	Date
Partea a VII-a – Guvernanța Titlul V: Oficiul pentru Rețele Digitale Capitolul III: Dispoziții	Date și fluxuri de date: - Fluxurile de informații legate de dispozițiile generale ale ODN, inclusiv cooperarea cu OAREC și RSPB	ODN, OAREC, RSPB, Comisia, autoritățile naționale de reglementare, autoritățile competente, statele membre, Parlamentul	Schimbul de informații Depunerea declarațiilor Raportare	Date Soluții digitale

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
generale	Soluții digitale: - Soluții digitale pentru crearea unui sistem de informare și comunicare în temeiul articolului 174	European, Consiliul		
PARTEA VIII: Dispoziții generale și finale TITLUL I: Furnizarea informațiilor, anchete și mecanismul de consultare	Date și fluxuri de date: - Fluxuri de informații legate de furnizarea de informații, sondaje și mecanisme de consultare	Întreprinderi care furnizează rețele/servicii de comunicații electronice, autorități naționale de reglementare, alte autorități competente, OAREC, RSPB, Comisia, autoritățile statelor membre, autoritățile publice, punctele unice de informare, utilizatorii finali, consumatorii, producătorii	Transmiterea informațiilor Schimbul de informații	Date
PARTEA VIII: Dispoziții generale și finale TITLUL II: Procedurile de armonizare	Date și fluxuri de date: - Fluxurile de informații legate de activitățile de standardizare	Comisia Europeană, autoritățile naționale de reglementare, alte autorități competente, OAREC, RSPB, Parlamentul European, Consiliul, organizațiile	Publicarea standardelor Transmiterea informațiilor	Date

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
		europene de standardizare, publicul		
PARTEA VIII: Dispoziții generale și finale TITLUL III: Soluționarea litigiilor	Date și fluxuri de date: - Fluxurile de informații legate de soluționarea litigiilor	Autoritățile naționale de reglementare OAREC	Punerea la dispoziția publicului Trimiterea notificărilor	Date
PARTEA VIII: Dispoziții generale și finale TITLUL IV: Cooperarea ecosistemică	Date și fluxuri de date: - Fluxurile de informații legate de cooperarea ecosistemică	OAREC, ODN, Comisia, autoritățile naționale de reglementare, furnizorii de rețele de comunicații electronice, întreprinderile care își desfășoară activitatea în domeniul comunicațiilor electronice sau în sectoare strâns legate de acestea, părțile interesate	Publicarea informațiilor Transmiterea informațiilor	Date
PARTEA VIII: Dispoziții generale și finale TITLUL VI: Dispoziții finale	Date și fluxuri de date: - Fluxuri de informații generale	Comisia, Parlamentul European, Consiliul, statele membre, autoritățile naționale de reglementare, Comitetul pentru comunicații, Comitetul pentru spectrul	Trimiterea notificărilor Publicarea informațiilor	Date

Trimiterea la cerință	Descrierea cerinței	Actori afectați sau vizați de cerință	Procese la nivel înalt	Categorii
		de frecvențe radio, OAREC, RSPB, ODN, întreprinderi, experți, părți interesate		

4.2. Date

Descrierea la nivel înalt a datelor care intră în domeniul de aplicare

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
„Planul de pregătire al Uniunii pentru infrastructurile digitale” și informațiile utilizate la elaborarea planului menționat	Partea II – Pregătire și reziliență	O descriere a ceea ce ar trebui să includă planul este furnizată în textul juridic. OAREC publică un model comun care să fie utilizat de autoritățile naționale de reglementare pentru colectarea informațiilor care vor sta la baza planului.	Autoritățile naționale de reglementare furnizează o dată la doi ani către ODN informațiile necesare privind arhitectura, capacitatea, capabilitățile și utilizarea rețelelor de comunicații electronice. Fluxurile de date implicate de cooperarea dintre ODN, Comisia Europeană și Grupul de cooperare instituit în temeiul articolului 14 din Directiva (UE) 2022/2555, Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică (ENISA) și autoritățile europene relevante de coordonare a răspunsului la situații de criză și a protecției civile în pregătirea planului. Fluxurile de date implicate în punerea la dispoziție a planului.

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			La cerere, ODN comunică Comisiei detaliile analizei utilizate pentru elaborarea planului. *De îndată ce va fi disponibil, OAREC publică modelul comun pentru colectarea de informații de la autoritățile naționale de reglementare.*
Informații pentru a asigura conștientizarea comună a situației și coerența răspunsului în situații de criză	Partea II – Pregătire și reziliență	//	În cazul în care o perturbare naturală sau provocată de om, o criză sau un caz de forță majoră implică o situație de securitate cibernetică de mare amploare sau coincide cu aceasta, OAREC furnizează informațiile relevante Rețelei europene a organizațiilor de legătură în materie de crize cibernetice (EU-CyCLONe) și Comisiei.
Date în contextul autorizației de introducere pe piață și al procedurii pașaportului unic	Partea III – Autorizația de introducere pe piața unică și procedura pașaportului unic	// Notificarea intenției de a furniza rețele sau servicii se efectuează în conformitate cu un model de notificare care urmează să fie pus la dispoziție de OAREC.	Statele membre informează Comisia cu privire la impunerea oricărei limitări a libertății de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice. Un furnizor care intenționează să furnizeze rețele sau servicii în unul sau mai multe state membre transmite o notificare autorității naționale de reglementare din unul dintre statele membre respective în cadrul procedurii pașaportului unic. Autoritățile competente notificate transmit notificarea primită către ODN. În cazul în care notificarea se referă la mai multe

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
		O descriere, dacă este furnizată, a informațiilor care trebuie incluse în confirmarea autorizației.	state membre, ODN o transmite spre informare autorităților competente ale celorlalte state membre în care furnizorul intenționează să își desfășoare activitatea. În cazul în care notificarea se referă la intenția unui furnizor care își desfășoară deja activitatea într-unul sau mai multe state membre de a-și extinde operațiunile la alte state membre, ODN transmite această notificare spre informare autorităților competente din toate statele membre în cauză. Autoritatea notificată confirmă furnizorului autorizația de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice. Autoritățile notificate actualizează informațiile cu privire la toate notificările primite în baza de date a Uniunii accesibilă publicului cel puțin o dată la două luni.
Orientări privind regimul de autorizare generală și datele în contextul asistenței reciproce	Partea III – Autorizația de introducere pe piața unică și procedura pașaportului unic	//	OAREC publică orientări privind regimul de autorizare generală, asigurându-se că informațiile relevante sunt accesibile furnizorilor prin intermediul paginii web ODN. Fiecare stat membru desemnează un punct unic de contact național. Punctul unic de contact național menține informații

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			actualizate cu privire la legislația și procedurile naționale aplicabile furnizării de rețele și servicii de comunicații electronice. Fluxuri implicite de date referitoare la asistența reciprocă între autoritățile relevante din diferitele state membre.
Informații privind costurile și taxele administrative	Partea III – Autorizația de introducere pe piața unică și procedura pașaportului unic	//	În cazul în care se impun taxe administrative, autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente publică o prezentare anuală a costurilor lor administrative și a valorii totale a taxelor colectate.
Informații privind planificarea strategică și gestionarea spectrului de frecvențe radio (inclusiv în scopul abordării interferențelor prejudiciabile)	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul I, Principii și obiective	//	Autoritățile competente trebuie să informeze Comisia și alte autorități competente relevante cu privire la o decizie de a permite o utilizare alternativă a benzii de frecvențe radio armonizate în temeiul Deciziei 676/2002/CE. Titularii drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe radio pot solicita RSPB să soluționeze problemele legate de coordonarea transfrontalieră sau de interferențele transfrontaliere prejudiciabile. RSPB poate emite un aviz prin care propune o soluție coordonată (și *trebuie* să emită un astfel de aviz dacă acest lucru este solicitat de titularul drepturilor de utilizare a spectrului de frecvențe

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			radio menționat mai sus). În cazul în care problemele transfrontaliere nu sunt soluționate într-un anumit interval de timp, autoritățile competente din orice stat membru afectat sau titularii unui drept de utilizare a spectrului de frecvențe radio pot solicita Comisiei să intervină.
Strategia și foile de parcurs ale Uniunii privind spectrul de frecvențe radio	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul II, Alocarea	// Cerințe succinte privind conținutul foilor de parcurs naționale privind spectrul de frecvențe radio.	Comisia prezintă o strategie a Uniunii privind spectrul de frecvențe radio. În termen de nouă luni de la stabilirea foilor de parcurs ale Uniunii privind spectrul de frecvențe radio, autoritățile competente prezintă Comisiei și RSPB foile lor de parcurs naționale privind spectrul. Autoritățile competente publică foile de parcurs naționale privind spectrul de frecvențe radio și le actualizează periodic. Autoritățile competente raportează periodic Comisiei și RSPB cu privire la punerea în aplicare a foilor lor de parcurs naționale privind spectrul de frecvențe radio.
Cereri de revizuire a prelungirilor termenelor pentru	Partea IV – Resurse (spectru și	//	Un potențial utilizator al spectrului sau Comisia poate emite astfel de cereri de reexaminare către

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
autorizarea utilizării alternative în mod excepțional (*în cazul în care utilizarea spectrului de frecvențe radio a fost armonizată prin măsuri tehnice de punere în aplicare în conformitate cu Decizia 676/2002/CE*)	numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul II, Alocarea		autoritatea competentă în cauză.
Cereri de armonizare a spectrului de frecvențe radio	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul II, Alocarea	//	Orice parte interesată poate prezenta Comisiei o cerere motivată de a lua în considerare armonizarea condițiilor de disponibilitate și/sau utilizare eficientă a unei anumite benzi de frecvențe. În urma unei astfel de cereri, Comisia organizează o consultare publică și transmite cererea respectivă fie RSPB, în vederea obținerii unui raport sau a unui aviz, și/sau Comitetului pentru spectrul de frecvențe radio (care poate adopta, de asemenea, un aviz). Comisia transmite un răspuns rezonabil autorului cererii (care este un termen rezonabil, de preferință șase luni de la primire). Comisia publică cererea și răspunsul.
Informații privind drepturile	Partea IV – Resurse (spectru și	//	Autoritățile competente informează părțile interesate cu privire la condițiile care urmează să

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
individuale de utilizare	numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul III, Atribuiri		fie impuse pentru drepturile individuale de utilizare înainte ca acestea să fie impuse. De asemenea, în ceea ce privește criteriile de evaluare a conformității. RSPB colectează bune practici privind opțiunea între autorizațiile generale și drepturile individuale.
Date referitoare la condițiile comune de autorizare pentru utilizarea spectrului de frecvențe radio	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul III, Atribuiri	//	Potențialii utilizatori ai spectrului de frecvențe radio din două sau mai multe state membre (sau Comisia) pot solicita autorităților competente din statul membru în cauză să stabilească în comun, în cadrul RSPB, condiții comune de autorizare. Autoritățile competente informează Comisia cu privire la astfel de solicitări. Fluxurile de date implicite în cazul în care Comisia ar solicita asistență din partea RSPB, ODN, a Comitetului pentru comunicații sau a experților externi în desfășurarea procesului de autorizare.
Alte date privind drepturile individuale	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul III, Atribuiri	//	Cererile de reînnoire ale titularilor de drepturi individuale. Titularul drepturilor de utilizare notifică autorității competente intenția sa de a transfera sau de a ceda prin leasing drepturile de utilizare. Autoritatea competentă respectivă face publice aceste

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			informații. Orice parte terță interesată să utilizeze o parte a spectrului de frecvențe radio într-un anumit teritoriu sau într-o anumită perioadă de timp are dreptul de a-și exprima interesul în fața autorității competente.
Date pentru baza de date dinamică pentru geolocalizare și monitorizarea oportunităților de utilizare a spectrului de frecvențe radio	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul III, Atribuiri	Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a defini benzile de frecvențe acoperite de baza de date și pentru a elabora modalități practice și formate uniforme pentru colectarea și furnizarea de date de către autoritățile competente către Comisie.	Baza de date include informații actualizate colectate și furnizate de statele membre.
Date utilizate în contextul procedurii privind piața unică a spectrului de frecvențe radio	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul III, Atribuiri	Cerințe minime de conținut	Atunci când intenționează să desfășoare o procedură de selecție (sau să modifice sau să reînnoiască anumite drepturi), autoritățile competente publică proiectul lor de măsură finală și îl comunică Comisiei, RSPB, OAREC și autorităților competente ale altor state membre. Autoritățile competente, RSPB, OAREC și Comisia pot prezenta observații cu privire la proiectul de măsură în termen de 30 de zile lucrătoare.

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			În acest caz, Comisia informează OAREC și autoritățile naționale de reglementare cu privire la rezervele sale și, în același timp, le publică. În termen de 30 de zile lucrătoare de la notificarea rezervelor Comisiei, RSPB și OAREC emit avize cu privire la notificarea Comisiei. În termen de 60 de zile lucrătoare de la notificarea rezervelor sale, Comisia poate lua o decizie. În termen de șase luni de la data deciziei Comisiei, autoritatea competentă notifică RSPB, OAREC și Comisiei un nou proiect de măsură. ODN ține evidența procedurilor Uniunii privind piața unică a spectrului de frecvențe radio.
Date în contextul depunerii și coordonării sistemelor prin satelit cu Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (UIT)	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul II, Utilizarea spectrului de frecvențe radio prin satelit	//	O autoritate competentă în materie de spectru de frecvențe radio informează Comisia și alte autorități competente din cadrul RSPB cu privire la orice solicitare de a depune, coordona sau înregistra la UIT un sistem prin satelit destinat să acopere mai multe state membre sau stații terestre. - Statele membre și Comisia pot prezenta observații cu privire la cerere. La primirea unei cereri de coordonare în conformitate cu normele UIT a frecvențelor sau a

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			unei poziții orbitale pentru un sistem prin satelit sau o stație terestră, autoritatea competentă în cauză informează Comisia și celelalte autorități competente prin intermediul RSPB. - Fluxuri implicite de date în rolul de coordonare al RSPB, în cazul în care două sau mai multe autorități competente primesc cereri privind aceeași bandă de frecvențe sau aceeași poziție orbitală. Atunci când se confruntă cu o cerere de coordonare a utilizării spectrului între aplicațiile terestre și spațiale în temeiul normelor UIT în ceea ce privește spectrul de frecvențe radio care a fost armonizat în temeiul Deciziei 676/2002/CE, autoritatea competentă în cauză comunică această cerere Comisiei în vederea transmiterii imediate către membrii Comitetului pentru spectrul de frecvențe radio.

Tipul de date	**Trimitere la cerință (cerințe)**	**Standard și/sau specificație (dacă este cazul)**	**Descrierea fluxului de date**
Date referitoare la autorizațiile la nivelul Uniunii pentru utilizarea spectrului satelitar	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul II, Utilizarea spectrului de frecvențe radio prin satelit	//	Furnizorii transmit o notificare Comisiei. Fluxurile implicite de date din statele membre care fac obiectul unei autorizații a Uniunii, acordată de Comisie. Autoritățile competente sau solicitanții pot solicita Comisiei să aibă în vedere limitarea numărului de autorizații ale Uniunii într-o anumită bandă de frecvențe radio. În acest caz, Comisia oferă părților interesate posibilitatea de a-și exprima punctele de vedere în cadrul unei consultări publice. Orice întreprindere prezintă Comisiei o cerere de autorizație a Uniunii de utilizare a spectrului de frecvențe radio pentru furnizarea de servicii de comunicații prin satelit și de rețele prin satelit. - Comisia publică aceste cereri atunci când le primește. - RSPB transmite Comisiei un aviz în termen de 10 zile lucrătoare.

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
Date în contextul supravegherii și al căilor de atac (inclusiv soluționarea interferențelor prin satelit)	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul II, Utilizarea spectrului de frecvențe radio prin satelit	//	Fluxurile de date implicite în contextul examinării de către Comisie (cu sprijinul RSPB) a presupuselor încălcări ale condițiilor aferente autorizației Uniunii sau ale dispozițiilor legale. - În cazul în care o autoritate competentă consideră că un titular al unei autorizații a Uniunii nu se conformează, aceasta aduce chestiunea în atenția Comisiei și a RSPB. - În cazul în care constată că titularul unei autorizații a Uniunii nu respectă cerințele, Comisia informează operatorul respectiv cu privire la constatările sale. - Comisia informează statele membre cu privire la măsurile sale de asigurare a respectării legislației. În cazul în care o autoritate competentă decide să amâne aplicarea oricărei măsuri decise de Comisie, aceasta informează Comisia în prealabil. În cazul în care o autoritate competentă ia măsuri provizorii, din proprie inițiativă, pentru a evita interferențele prejudiciabile pe teritoriul său, aceasta informează Comisia și celelalte autorități competente. - În schimb, Comisia poate solicita, de

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			asemenea, adoptarea unor astfel de măsuri provizorii.
Date în contextul planificării strategice și al gestionării resurselor de numerotație	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul III, Resurse de numerotație	//	Fluxurile implicite de date în cadrul cooperării dintre Comisie, ODN și autoritățile naționale de reglementare în scopul planificării strategice a resurselor de numerotație din Uniune și al identificării utilizării potențiale a resurselor de numerotație pentru servicii transfrontaliere sau paneuropene.

Tipul de date	**Trimitere la cerință (cerințe)**	**Standard și/sau specificație (dacă este cazul)**	**Descrierea fluxului de date**
Date privind resursele paneuropene de numerotație	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul III, Resurse de numerotație	// La șase luni de la adoptarea planului de numerotație al Uniunii, ODN stabilește procedura și sistemul de furnizare de informații.	Fluxul de date implicit furnizat de cooperarea autorităților naționale de reglementare cu ODN în ceea ce privește alocarea numerelor sau a seriilor de numere pentru resursele paneuropene de numerotație. Informații care trebuie furnizate în timp util de către autoritățile naționale de reglementare cu privire la alocarea numerelor și la beneficiarii numerelor (date necesare pentru a alimenta baza de date creată de ODN a resurselor paneuropene de numerotație).

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
Date privind resursele naționale de numerotație	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul III, Resurse de numerotație	//	Întreprinderile, altele decât furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice, pot solicita autorităților naționale de reglementare să le acorde drepturi de utilizare a resurselor de numerotație din planurile naționale de numerotație pentru furnizarea de servicii specifice. Autoritățile naționale de reglementare pot solicita asistență din partea ODN în coordonarea activităților lor pentru a asigura gestionarea eficientă a resurselor de numerotație. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente transmit periodic către ODN datele necesare pentru baza de date privind resursele de numerotație cu drept de utilizare extrateritorială în cadrul Uniunii. Autoritățile naționale de reglementare publică planurile naționale de numerotație, precum și toate completările sau modificările ulterioare aduse acestora. O dată la doi ani, OAREC prezintă un raport privind practicile naționale referitoare la acordarea drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație naționale și paneuropene.

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
Date în contextul acordării drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul III, Resurse de numerotație	//	Întreprinderile pot solicita acordarea de drepturi individuale de utilizare a resurselor de numerotație de către autoritățile naționale de reglementare. Autoritățile naționale de reglementare iau o decizie cu privire la cererea menționată anterior și fac publice deciziile respective. Autoritatea națională de reglementare a unui stat membru poate adresa o cerere autorităților naționale de reglementare din statul membru în care au fost acordate drepturile de utilizare a resurselor de numerotație, demonstrând o încălcare a normelor relevante de protecție a consumatorilor sau a legislației naționale. Fluxurile de date implicate în atribuirea de sarcini către ODN pentru a facilita și a coordona schimbul de informații între autoritățile naționale de reglementare ale diferitelor state membre implicate și a se asigura că acestea își coordonează în mod corespunzător activitatea.

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
Informații privind dezactivarea rețelelor de cupru și date privind planificarea tranziției	Partea V – Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea piețelor și concurență; Titlul I, Tranziția către rețelele de fibră optică	Zonele CSO sunt delimitate ținând seama de orientările Comisiei care urmează să fie adoptate până la 29 februarie 2028. Condițiile de durabilitate impun rețelelor de fibră optică să treacă în imediata apropiere a cel puțin 95 % din locuințele din zona CSO. Autoritățile naționale de reglementare specifică parametri și criterii obiective și transparente pentru evaluarea proximității, a efortului rezonabil, a costului rezonabil și a accesibilității financiare.	Autoritățile naționale de reglementare publică lista zonelor OSC și orice actualizări ale acesteia, împreună cu listele zonelor OSC în care sunt îndeplinite condițiile de durabilitate (publicate până la 30 iunie 2029 și, ulterior, cel puțin o dată la 12 luni timp de cinci ani). Până la 31 octombrie 2029, statele membre pregătesc și notifică Comisiei un plan de tranziție către fibră optică, care conține informații privind acoperirea rețelei de cupru și fibră optică, măsurile de instalare, statutul zonelor OSC și etapele de migrare, cu un plan actualizat care trebuie notificat până la 30 iunie 2034, raportând progresele înregistrate în punerea în aplicare. Operatorii prezintă autorităților naționale de reglementare planurile lor de dezactivare a rețelelor de cupru în termen de șase luni de la adoptarea mandatului și raportează progresele înregistrate în punerea în aplicare la intervale stabilite de autoritate. Utilizatorii finali din zonele afectate sunt informați cu privire la calendarul dezactivării rețelelor de cupru, la modificările necesare ale serviciilor sau echipamentelor și la serviciile alternative disponibile.

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
Procedurile de acces și interconectare și rezultatele evaluării reglementărilor	Partea V – Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea pieței și concurență; Titlul III, Interconexiuni Capitolul II: Reguli simetrice de acces	Procedurile trebuie să asigure faptul că întreprinderile, inclusiv IMM-urile și furnizorii cu acoperire geografică limitată, pot beneficia de obligațiile impuse. Obligațiile și condițiile trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii și să fie puse în aplicare în conformitate cu articolele 186 și 85.	Autoritățile naționale de reglementare oferă orientări și pun la dispoziția publicului procedurile aplicabile pentru obținerea accesului și a interconectării. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente care au impus obligații și condiții în temeiul articolului 69 evaluează rezultatele acestora în termen de cinci ani de la adoptarea măsurii anterioare și notifică rezultatul evaluării lor în conformitate cu procedurile menționate la articolele 186 și 85.

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
Definiții ale pieței, rezultate ale analizelor de piață, măsuri de reglementare și documente de orientare	Partea V – Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea piețelor și concurență; Titlul IV: Piețe și concurență Capitolul I - Analiza pieței și puterea semnificativă pe piață	Recomandarea identifică piețele de produse și servicii definite în conformitate cu principiile dreptului concurenței. Analiza de piață trebuie să urmeze procedurile prevăzute la articolele 186 și 85, să fie efectuată în timp util și să se încheie în termen de un an. Piețele pe care se impune reglementarea *ex ante* sunt revizuite o dată la cinci ani pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite cele trei criterii de la articolul 72 alineatul (1). Orientările PSP trebuie să fie în conformitate cu principiile relevante ale dreptului concurenței și să includă orientări privind aplicarea conceptului de putere semnificativă pe piață la reglementarea *ex ante* a piețelor comunicațiilor electronice.	Comisia adoptă o recomandare care identifică piețele relevante de produse și servicii, după o consultare publică și ținând seama de avizul OAREC, și o revizuiește periodic o dată la cinci ani. Autoritățile naționale de reglementare efectuează analize de piață și notifică proiectele de măsuri de reglementare corespunzătoare în conformitate cu articolul 85 în termen de cinci ani de la adoptarea unei măsuri anterioare. OAREC efectuează o analiză a potențialelor piețe transnaționale la cererea motivată a Comisiei sau a cel puțin două autorități naționale de reglementare sau o analiză a cererii transnaționale a utilizatorilor finali la cererea motivată a Comisiei, a cel puțin două autorități naționale de reglementare sau a participanților la piață. Comisia publică orientări PSP după consultarea OAREC.
Informații privind sistemul de contabilitate analitică și date de	Partea V – Tranziția către rețelele de fibră	O descriere a sistemului de contabilitate analitică, prezentând	Întreprinderile desemnate ca având o putere semnificativă pe piață și care fac obiectul

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
verificare a conformității	optică, funcționarea piețelor și concurență; Titlul IV: Piețe și concurență Capitolul II: Măsuri corective impuse întreprinderilor care dețin o putere semnificativă pe piață	cel puțin categoriile principale în cadrul cărora sunt grupate costurile și regulile utilizate pentru alocarea costurilor trebuie să fie pusă la dispoziția publicului. Sistemul trebuie verificat de un organism independent calificat	obligațiilor de contabilitate analitică pun la dispoziția publicului o descriere a sistemului lor de contabilitate analitică. Un organism independent calificat verifică respectarea sistemului de contabilitate analitică și publică anual o declarație de conformitate. În cazul în care o întreprindere are o obligație de orientare a prețurilor în funcție de costuri, aceasta furnizează autorității naționale de reglementare o justificare completă a prețurilor sale, inclusiv dovada că tarifele sunt derivate din costuri și includ o rată rezonabilă de rentabilitate a investiției. Autoritățile naționale de reglementare pot impune întreprinderilor să ajusteze prețurile pe baza acestor informații.
Informații privind angajamentele oferite de operatorii cu putere semnificativă pe piață	Partea V – Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea piețelor și concurență; Titlul IV: Piețe și concurență Capitolul II: Măsuri corective impuse întreprinderilor care	Angajamentele trebuie să fie suficient de detaliate în ceea ce privește domeniul de aplicare, durata, calendarul și modalitatea de punere în aplicare pentru a permite evaluarea de către autoritatea națională de reglementare.	Întreprinderile desemnate ca având o putere semnificativă pe piață pot oferi angajamente autorităților naționale de reglementare în ceea ce privește condițiile de acces, coinvestiții sau ambele. Autoritățile naționale de reglementare organizează o consultare publică (test de piață) cu privire la angajamentele propuse cu părțile interesate, în special cu părțile terțe direct afectate. Potențialii coinvestitori sau solicitanți de acces pot oferi opinii

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
	dețin o putere semnificativă pe piață		cu privire la conformitate și pot propune modificări. Autoritatea națională de reglementare comunică concluziile preliminare întreprinderii, care își poate revizui oferta inițială. Odată ce angajamentele devin obligatorii, întreprinderea informează autoritatea națională de reglementare, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice modificare a circumstanțelor relevante pentru angajamente. Autoritățile naționale de reglementare monitorizează, supraveghează și asigură respectarea angajamentelor obligatorii.
Proiecte de măsuri de reglementare, observații, avize, decizii și măsuri finale adoptate	Partea V – Tranziția către rețelele de fibră optică, funcționarea pieței și concurență; Titlul IV: Piețe și concurență Capitolul III: Procedurile pieței interne pentru reglementarea pieței	Proiectele de măsuri trebuie publicate și comunicate simultan Comisiei, OAREC și autorităților naționale de reglementare din alte state membre, precizând motivele în conformitate cu articolul 20 alineatul (3). OAREC emite un aviz în termen de 30 de zile lucrătoare de la începutul perioadei de 90 de zile. Măsurile provizorii prevăzute la articolul 86 sunt valabile maximum 12 luni.	Autoritățile naționale de reglementare comunică Comisiei, OAREC și altor autorități naționale de reglementare proiectele de măsuri care intră sub incidența articolului 69, a articolului 72 și a articolelor 73-84 și care ar afecta comerțul dintre statele membre. Aceste entități pot prezenta observații în termen de 30 de zile lucrătoare. În cazul în care Comisia indică îndoieli sau obstacole serioase în calea pieței interne, OAREC emite un aviz în termen de 30 de zile lucrătoare. Autoritățile naționale de reglementare comunică Comisiei și OAREC toate măsurile finale adoptate. Pentru măsurile provizorii, autoritățile naționale de

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			reglementare le comunică fără întârziere Comisiei, altor autorități naționale de reglementare și OAREC. Comisia poate adopta recomandări sau orientări după o consultare publică, consultând autoritățile naționale de reglementare și ținând seama în cea mai mare măsură de avizul OAREC.
Informații privind gestionarea capacității rețelei, măsurile de gestionare a traficului, parametrii de calitate a serviciului, datele privind conformitatea și constatările în materie de asigurare a respectării legii	Partea VI – Servicii Titlul II: Accesul la internetul deschis	Raportarea bienală de către furnizori, care acoperă gestionarea rețelei/traficului și justificările. Modelul OAREC până la [data adoptării + 1 an]. Orientările OAREC detaliază parametrii QoS, metodele de măsurare, formatul informațiilor (anexa III), formatul de publicare (anexa IV) și mecanismele de certificare a calității, inclusiv parametrii pentru utilizatorii finali cu handicap.	Furnizorii prezintă o dată la doi ani autorităților naționale de reglementare informații privind capacitatea rețelei și gestionarea traficului. Autoritățile naționale de reglementare fac schimb de informații cu OAREC. OAREC publică rapoarte bienale privind practicile și constatările autorităților naționale de reglementare, un model comun de colectare și orientări privind punerea în aplicare, după consultarea părților interesate și cooperarea cu Comisia. Autoritățile naționale de reglementare țin seama în cea mai mare măsură de orientările OAREC în materie de asigurare a respectării legislației.
Informații contractuale, informații privind transparența, date privind performanța, notificări privind modificările contractuale, date de	Partea VI – Servicii Titlul III: Drepturile utilizatorilor finali Capitolul I: Drepturile	Informații furnizate în mod clar și inteligibil pe un suport durabil sau într-un document care poate fi descărcat cu ușurință [articolul 96	Furnizorii de servicii de acces la internet sau de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului furnizează consumatorilor informații contractuale (anexa III) și fișa de sinteză a

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
monitorizare a consumului	consumatorilor	alineatul (2)]. Modelul fișei de sinteză a contractului poate fi specificat de Comisie după consultarea OAREC. Informații privind transparența publicate într-un mod clar, cuprinzător și prelucrabil automat, în conformitate cu anexa IV. Format accesibil în conformitate cu anexa 1 la Directiva (UE) 2019/882 pentru utilizatorii finali cu handicap. Monitorizarea performanței în conformitate cu orientările OAREC [articolul 95 alineatul (3)].	contractului înainte de încheierea contractului. Furnizorii publică informații privind transparența (anexa IV) într-un format prelucrabil automat. Furnizorii oferă facilități de monitorizare a consumului cu informații în timp util cu privire la nivelurile de utilizare și la notificări înainte de atingerea limitelor. Furnizorii informează consumatorii cu cel puțin o lună înainte cu privire la modificările contractuale pe un suport durabil. Datele privind performanța serviciilor de acces la internet sunt monitorizate în conformitate cu orientările OAREC și certificate de autoritățile naționale de reglementare.
Informații privind procesul de schimbare a furnizorului, date privind portabilitatea numerelor, calendare de portare, date privind continuitatea serviciului, informații privind compensarea, evidențe privind consimțământul	Partea VI – Servicii Titlul III: Drepturile utilizatorilor finali Capitolul II: Drepturile utilizatorilor finali	//	Furnizorii de servicii de acces la internet către care se realizează trecerea și dinspre care se realizează trecerea le oferă utilizatorilor finali informații în timpul procesului de schimbare a furnizorului. Ambii furnizori fac schimb de date pentru a asigura continuitatea și activarea în termenele convenite. Autoritățile naționale de reglementare primesc informații pentru a monitoriza conformitatea și pentru a se asigura că utilizatorii finali sunt

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			informați și protejați. OAREC elaborează orientări privind detaliile procesului și compensațiile după consultarea părților interesate și cooperarea cu Comisia. Microîntreprinderile informează utilizatorii finali cu privire la derogări înainte de încheierea contractului.
Informații privind activitatea frauduloasă, date privind comunicațiile de urgență, date privind avertismentele publice, date de identificare a apelantului, informații de interes public, informații privind accesibilitatea utilizatorilor finali cu handicap	Partea VI – Servicii Titlul III: Drepturile utilizatorilor finali Capitolul III: Facilități și funcționalități pentru utilizatorii finali	Informații privind localizarea apelantului pentru fiecare criteriu european armonizat (act delegat până la [data adoptării + 2 ani]). Informații de interes public în format standardizat. Identificarea apelantului prin mijloace simple și gratuite. Accesibilitate în conformitate cu Directiva (UE) 2019/882.	ODN colectează informații privind fraudele de la autoritățile naționale, Europol și părțile interesate. OAREC emite orientări privind prevenirea fraudelor, după consultarea ENISA. Statele membre raportează către ODN numerele PSAP E.164 pentru întreținerea bazelor de date sub supravegherea OAREC. Furnizorii distribuie informații de interes public de la autoritățile publice către utilizatorii finali. Furnizorii asigură informațiile de localizare a apelantului transmise către PSAP fără întârziere în timpul comunicațiilor de urgență. Furnizorii transmit avertismente publice utilizatorilor finali din zonele geografice afectate. Furnizorii pun în aplicare mecanisme de prezentare și restricționare a identificării apelantului pentru

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			fiecare cerere a utilizatorului final.
Denumirile autorităților naționale de reglementare și ale altor autorități competente și sarcinile acestora, notificarea autorităților naționale de reglementare și a altor autorități competente și responsabilitățile acestora, rapoartele anuale ale autorităților naționale de reglementare, bugetele anuale ale autorităților naționale de reglementare	Partea a VII-a – Guvernanța Titlul I: Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente	Publicarea într-o formă ușor accesibilă. Raportare anuală. Controlul bugetar se exercită în mod transparent și este făcut public.	Statele membre publică denumirile autorităților naționale de reglementare și ale altor autorități competente, precum și sarcinile acestora. Statele membre notifică Comisiei toate autoritățile cărora li s-au atribuit sarcini în temeiul prezentului regulament și responsabilitățile care le revin, inclusiv orice modificări. Autoritățile naționale de reglementare raportează anual cu privire la situația pieței, la decizii, la alocarea resurselor și la planurile viitoare. Bugetele anuale ale autorităților naționale de reglementare sunt publicate. Controlul bugetar este exercitat în mod transparent și este făcut public.
Sarcinile de reglementare ale OAREC (lista publică), avizele OAREC, orientările, rapoartele, recomandările, pozițiile comune, cele mai bune practici, studiile comandate, rezultatele consultării publice, datele colectate de autoritățile naționale de reglementare, programul de lucru bienal, raportul de activitate bienal,	Partea a VII-a – Guvernanța Titlul II: Sarcinile și organizarea OAREC	Format deschis, reutilizabil, prelucrabil automat. Publicații pe site-ul OAREC și pe portalul digital al UE.	OAREC publică lista sarcinilor de reglementare și actualizări atunci când îi sunt atribuite noi sarcini. OAREC publică avize finale, orientări, rapoarte, recomandări, poziții comune, bune practici, studii comandate și proiecte de documente pentru consultare publică. Rezultatele consultării publice sunt puse la dispoziția publicului. OAREC supraveghează ODN în ceea ce privește crearea și întreținerea bazelor de date privind notificările, resursele de numerotație, PSAP-urile, serviciile cu valoare adăugată și accesul la serviciile de urgență.

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
membrii Consiliului autorităților de reglementare și supleanții acestora, regulamentul de procedură, acordurile de lucru cu organismele/autoritățile competente			Datele colectate de autoritățile naționale de reglementare publicate într-un format deschis și prelucrabil automat pe site-ul OAREC/portalul digital al UE. Lista membrilor consiliului și a supleanților, cu declarațiile de interese făcute publice. OAREC adoptă și publică programul de lucru bienal, raportul de activitate bienal și regulamentul de procedură.
Programul de lucru bienal al RSPB și raportul de activitate bienal al RSPB, precum și schimburile de informații dintre OAREC și RSPB	Partea a VII-a – Guvernanța Titlul IV: Dispoziții comune și cooperarea dintre OAREC și RSPB	//	Consiliul RSPB transmite programul său de lucru bienal Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, precum și raportul său bienal de activitate Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Comitetului Economic și Social European. OAREC și RSPB asigură schimburi periodice de informații și de expertiză cu privire la chestiuni de interes reciproc.
Bugetul anual al ODN și raportul anual de activitate consolidat Raport anual privind progresele înregistrate în direcția realizării pieței unice a comunicațiilor electronice	Partea a VII-a – Guvernanța Titlul V: Oficiul pentru Rețele Digitale Capitolul I: Sarcinile și organizarea ODN	//	Directorul pregătește proiectul de raport anual privind activitățile ODN în vederea evaluării și adoptării de către Consiliul de administrație. Consiliul de administrație prezintă raportul anual de activitate consolidat și evaluarea sa Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 iulie a fiecărui

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			an. ODN, în coordonare cu ENISA, publică un raport anual privind progresele înregistrate în ceea ce privește piața unică a comunicațiilor electronice. Un proiect de raport este transmis OAREC și RSPB spre aprobare înainte de publicare.
Documentul unic de programare al ODN, bugetul anual, raportul anual de activitate consolidat și conturile financiare	Partea a VII-a – Guvernanța Titlul V: Oficiul pentru Rețele Digitale Capitolul II: Bugetul și programarea ODN	//	ODN transmite proiectul Comisiei, Parlamentului European și Consiliului. După primirea avizului Comisiei, ODN adoptă documentul unic de programare final și bugetul. ODN prezintă conturile provizorii contabilului Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 martie. Directorul prezintă conturile finale Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi până la data de 1 iulie, împreună cu avizul Consiliului de administrație și cu raportul anual de activitate consolidat.
Schimbul de informații, accesul la documente, declarațiile de interese, activitățile de comunicare și evaluările	Partea a VII-a – Guvernanța Titlul V: Oficiul pentru Rețele Digitale Capitolul III:	Modele comune	Comisia și autoritățile naționale fac schimb de informații cu OAREC, RSPB și ODN pe baza unei cereri motivate, utilizând formate comune de raportare, acolo unde este posibil. ODN gestionează un sistem de informații și comunicații care permite acest schimb.

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
	Dispoziții generale		Membrii consiliului de administrație, directorul și personalul prezintă declarații de interese, care sunt publicate pentru membrii consiliului de administrație și pentru director. OAREC, RSPB și ODN furnizează publicului informații cu privire la activitățile și rezultatele lor. Comisia efectuează evaluări cincinale ale OAREC, RSPB și ODN, raportând constatările Parlamentului European, Consiliului, Consiliului de administrație și publicului. Cetățenii și persoanele juridice pot solicita accesul la documentele deținute de OAREC, RSPB și ODN.
Furnizarea de informații, anchete geografice și mecanisme de consultare, rezultatele anchetelor	PARTEA VIII: Dispoziții generale și finale TITLUL I: Furnizarea informațiilor, anchete și mecanismul de consultare	Orientările OAREC, formatele și modelele comune de raportare	Întreprinderile care furnizează rețele și servicii de comunicații electronice furnizează informații autorităților naționale de reglementare, altor autorități competente, OAREC și RSPB, la cerere. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente fac schimb de astfel de informații cu Comisia, OAREC, RSPB și autoritățile din alte state membre, pe baza unei cereri motivate. Autoritățile naționale de reglementare sau alte autorități competente efectuează anchete geografice privind instalarea rețelelor în bandă largă, colectând date privind acoperirea actuală și previziunile

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
			viitoare de la întreprinderi și de la autoritățile publice. Aceste rezultate ale sondajului sunt comunicate autorităților locale, regionale și naționale, OAREC și Comisiei. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente publică proiecte de măsuri în vederea consultării publice, punând rezultatele la dispoziția publicului. Autoritățile consultă utilizatorii finali, consumatorii, producătorii și întreprinderile cu privire la aspecte legate de serviciile de comunicații electronice.
Activități de standardizare și măsuri de armonizare	PARTEA VIII: Dispoziții generale și finale TITLUL II: Procedurile de armonizare	standarde europene; standarde internaționale (UIT, CEPT, ISO, IEC)	Comisia publică în *Jurnalul Oficial* liste de standarde și specificații tehnice neobligatorii. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente informează Comisia atunci când aleg să nu urmeze recomandările Comisiei, motivându-și poziția. OAREC emite avize adresate Comisiei cu privire la aspecte legate de armonizare și poate oferi consiliere cu privire la măsurile propuse. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul atunci când nu adoptă recomandări sau decizii, făcând publice motivele.
Proceduri și decizii de	PARTEA VIII:	//	Autoritățile naționale de reglementare emit decizii

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
soluționare a litigiilor	Dispoziții generale și finale TITLUL III: Soluționarea litigiilor		cu caracter obligatoriu pentru a soluționa litigiile dintre întreprinderi în termen de patru luni, punând deciziile la dispoziția publicului. În litigiile transfrontaliere, autoritățile naționale de reglementare notifică OAREC, care emite avize prin care solicită acțiuni specifice.
Orientări și conciliere privind cooperarea ecosistemică	PARTEA VIII: Dispoziții generale și finale TITLUL IV: Cooperarea ecosistemică	Orientările OAREC privind cooperarea ecosistemică	OAREC publică orientări pentru a facilita cooperarea dintre furnizorii de rețele de comunicații electronice și întreprinderile din sectoare strâns legate. Autoritățile naționale de reglementare informează OAREC în termen de o săptămână cu privire la cererile de conciliere voluntară și convoacă reuniuni de conciliere. OAREC emite avize în termen de două luni cu privire la elementele cazului și la opțiunile de cooperare. Autoritățile naționale de reglementare prezintă rapoarte scrise ale reuniunilor în termen de o lună, ținând seama în cea mai mare măsură de avizele OAREC. OAREC publică un raport privind efectele cooperării ecosistemice. Comisia revizuiește funcționarea cooperării ecosistemice pe baza raportului OAREC.
Proceduri administrative,	PARTEA VIII:	//	Comisia notifică actele delegate Parlamentului

Tipul de date	Trimitere la cerință (cerințe)	Standard și/sau specificație (dacă este cazul)	Descrierea fluxului de date
notificări și raportare	Dispoziții generale și finale TITLUL VI: Dispoziții finale		European și Consiliului. Statele membre publică anunțuri privind punerea în aplicare în monitoarele oficiale naționale și transmit copii Comisiei, care distribuie informații Comitetului pentru comunicații. Statele membre publică informații privind drepturile, autorizațiile și obligațiile, pe care le transmit Comisiei pentru a fi accesibile publicului. Autoritățile naționale de reglementare notifică Comisiei întreprinderile cu putere semnificativă pe piață și obligațiile impuse. Statele membre furnizează Comisiei informațiile solicitate în scopul revizuirii. OAREC publică rapoarte privind punerea în aplicare a autorizației generale o dată la trei ani. Comisia revizuiește funcționarea regulamentului o dată la cinci ani și prezintă rapoarte Parlamentului European și Consiliului.

Alinierea la Strategia europeană privind datele

Prezenta inițiativă legislativă este în concordanță cu utilizarea datelor aflate în proprietate privată de către autoritățile guvernamentale (*business-to-government* – B2G) pentru a asigura elaborarea de politici și luarea de decizii de politică bazate pe dovezi.

Alinierea la principiul înregistrării unice

Principiul înregistrării unice este respectat în acest caz, astfel încât să se reducă la minimum sarcina administrativă pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața unică. Statele membre și Comisia asigură protecția informațiilor comerciale confidențiale.

4.3. Soluții digitale

Descriere la nivel înalt a soluțiilor digitale

Soluția digitală	Trimitere (trimiteri) la cerință (cerințe)	Principalele funcționalități obligatorii	Organismul responsabil	Cum este asigurată accesibilitatea?	Cum se ia în considerare potențialul de reutilizare?	Utilizarea tehnologiilor IA (dacă este cazul)
Baza de date a Uniunii cu notificări	Partea III – Autorizația de introducere pe piața unică și procedura pașaportului unic	Baza de date a Uniunii accesibilă publicului cu notificările transmise autorităților naționale de reglementare pentru punerea în aplicare a sistemului pașaportului unic.	ODN	Nu se specifică	Nu se specifică	Nu se specifică
Baza de date dinamică privind spectrul de frecvențe radio	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul III, Atribuiri	Baza de date dinamică pentru geolocalizare și monitorizarea oportunităților de utilizare a spectrului de frecvențe radio. Baza de date include informații actualizate colectate și furnizate de statele membre cu privire la geolocalizarea utilizărilor existente ale spectrului. Această bază de date este direct accesibilă oricărui potențial utilizator al spectrului de frecvențe radio.	ODN	Nu se specifică	Nu se specifică	Nu se specifică

Baza de date a resurselor paneuropene de numerotație	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul III, Resurse de numerotație	Baza de date a resurselor paneuropene de numerotație, pe baza informațiilor furnizate de autoritățile naționale de reglementare cu privire la alocarea numerelor și la beneficiarii numerelor. (*) ODN are sarcina de a institui procedura *și sistemul* de furnizare a informațiilor. Aceasta poate constitui încă o soluție digitală sau poate fi integrată în baza de date analizată.	ODN	Nu se specifică	Nu se specifică	Nu se specifică
Sistemul de informații și comunicații ODN	Partea a VII-a – Guvernanța Titlul V: Oficiul pentru Rețele Digitale Capitolul III: Dispoziții generale Articolul 41 din Regulamentul	Platforma comună pentru schimbul de informații între OAREC, RSPB, Comisie, autoritățile naționale de reglementare și autoritățile competente responsabile cu spectrul de frecvențe radio Interfața specifică pentru cererile de informații și notificări (articolul 173) Platforma pentru identificarea timpurie a nevoilor de coordonare între autoritățile naționale de reglementare și autoritățile competente responsabile de	ODN (specificații tehnice și funcționale adoptate de Consiliul de administrație)	Nu se specifică	Nu se specifică	Nu se specifică

	OAREC	spectrul de frecvențe radio				

4.4. Evaluarea interoperabilității

Descriere la nivel înalt a serviciului (serviciilor) public(e) digital(e) afectat(e) de cerințe

Serviciul public digital sau categoria de servicii publice digitale	**Descriere**	**Trimitere (trimiteri) la cerință (cerințe)**	**Soluție (soluții) pentru Europa interoperabilă** **(NU ESTE CAZUL)**	**Altă (alte) soluție (soluții) de interoperabilitate**
Autorizația de introducere pe piața unică și procedura pașaportului unic	Stabilește cadrul unic privind procedura pașaportului unic pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice în cadrul unui regim de autorizare generală. Include întreținerea unei baze de date a Uniunii accesibile publicului cu notificările transmise autorităților naționale de reglementare și diverse fluxuri de date.	Partea III – Autorizația de introducere pe piața unică și procedura pașaportului unic	//	Nu sunt menționate.
Cadrul pentru gestionarea, alocarea și utilizarea resurselor esențiale de comunicații electronice (spectru și numerotație)	În mod concret: - O bază de date a resurselor paneuropene de numerotație și - O bază de date dinamică pentru geolocalizare și monitorizarea oportunităților de utilizare	Partea IV – Resurse (spectru și numerotație); Titlul I, Spectrul – Capitolul III, Atribuiri; Titlul III, Resurse de numerotație	//	Nu sunt menționate.

Serviciul public digital sau categoria de servicii publice digitale	Descriere	Trimitere (trimiteri) la cerință (cerințe)	Soluție (soluții) pentru Europa interoperabilă (NU ESTE CAZUL)	Altă (alte) soluție (soluții) de interoperabilitate
	a spectrului de frecvențe radio. O bază de date dinamică axată pe benzi de frecvență specifice ar trebui să contribuie la identificarea spectrului insuficient utilizat și să sprijine utilizarea mai eficientă a spectrului și practicile de partajare.			

Impactul cerinței (cerințelor) asupra interoperabilității transfrontaliere din perspectiva serviciului public digital

Serviciul public digital #1 - Autorizația de introducere pe piața unică și procedura pașaportului unic

Evaluare	Măsură (măsuri)	Obstacole potențiale rămase (dacă este cazul)
Alinierea la politicile digitale și sectoriale existente Vă rugăm să enumerați politicile digitale și sectoriale aplicabile	Introduce un sistem simplificat bazat pe notificare, care permite furnizorilor să își desfășoare activitatea în unul sau mai multe state membre pe baza unei autorizații unice, îmbunătățind astfel interoperabilitatea juridică.	

Evaluare	Măsură (măsuri)	Obstacole potențiale rămase (dacă este cazul)
identificate		
Măsurile organizatorice în vederea unei furnizări transfrontaliere fără probleme a serviciilor publice digitale Vă rugăm să enumerați măsurile de guvernanță prevăzute	În cadrul procedurii pașaportului unic, se stabilește că un furnizor transmite o notificare autorității naționale de reglementare a unuia dintre statele membre în care intenționează să furnizeze rețele sau servicii. Sunt instituite fluxuri de date suplimentare pentru a reglementa modul în care trebuie să arate coordonarea dintre statele membre și ODN. Fiecare stat membru desemnează un punct unic de contact național. ODN are sarcina de a întreține o bază de date centrală a tuturor notificărilor furnizate în contextul procedurii pașaportului unic. Autoritățile competente ar trebui să transmită ODN numai notificări complete.	
Măsurile luate pentru a asigura o înțelegere comună a datelor Vă rugăm să enumerați astfel de măsuri	Notificarea intenției de a furniza rețele sau servicii se efectuează în conformitate cu un model de notificare care urmează să fie pus la dispoziție de OAREC.	
Utilizarea specificațiilor și standardelor tehnice deschise stabilite de comun acord	Nu se specifică nimic în acest stadiu.	

Evaluare	Măsură (măsuri)	Obstacole potențiale rămase (dacă este cazul)
Vă rugăm să enumerați astfel de măsuri		

Serviciul public digital # 2 – Cadrul pentru gestionarea, alocarea și utilizarea resurselor esențiale de comunicații electronice (spectru și numerotație)

Evaluare	Măsură (măsuri)	Obstacole potențiale rămase (dacă este cazul)
Alinierea la politicile digitale și sectoriale existente Vă rugăm să enumerați politicile digitale și sectoriale aplicabile identificate	//	
Măsurile organizatorice în vederea unei furnizări transfrontaliere fără probleme a serviciilor publice digitale Vă rugăm să enumerați măsurile de guvernanță prevăzute	ODN creează și administrează baze de date dinamice pentru geolocalizare și monitorizarea oportunităților de utilizare a spectrului. ODN, în cooperare cu autoritățile naționale de reglementare și sub supravegherea OAREC, creează și actualizează o bază de date a resurselor paneuropene de numerotație.	

Evaluare	Măsură (măsuri)	Obstacole potențiale rămase (dacă este cazul)
Măsurile luate pentru a asigura o înțelegere comună a datelor Vă rugăm să enumerați astfel de măsuri	Comisia, ținând seama în cea mai mare măsură de opiniile RSPB, poate adopta acte de punere în aplicare pentru a defini benzile de frecvențe acoperite de baza de date dinamică și pentru a dezvolta formate uniforme pentru colectarea și furnizarea de date de către autoritățile competente. La șase luni de la adoptarea planului de numerotație al Uniunii, ODN stabilește procedura de furnizare a informațiilor care vor alimenta baza de date a resurselor paneuropene de numerotație.	
Utilizarea specificațiilor și standardelor tehnice deschise stabilite de comun acord	ODN stabilește specificații tehnice pentru baza de date dinamică pentru geolocalizare și monitorizarea oportunităților de utilizare a spectrului de frecvențe radio, precum și pentru baza de date a resurselor paneuropene de numerotație, la o dată ulterioară.	

4.5. Măsuri de sprijinire a implementării digitale

Descriere la nivel înalt a măsurilor de sprijinire a implementării digitale

Descrierea măsurii	Trimitere (trimiteri) la cerință (cerințe)	Rolul Comisiei (dacă este cazul)	Actorii care urmează să fie implicați (dacă este cazul)	Calendarul preconizat (dacă este cazul)
Modalitățile de schimb de informații între autoritățile naționale competente și ODN în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/903 pot fi specificate mai în detaliu de către	Articolul 11	Adoptarea actelor de punere în aplicare	//	După adoptarea DNA

Descrierea măsurii	**Trimitere (trimiteri) la cerință (cerințe)**	**Rolul Comisiei** (dacă este cazul)	**Actorii care urmează să fie implicați** (dacă este cazul)	**Calendarul preconizat** (dacă este cazul)
Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare.				
Actele de punere în aplicare pot defini benzile de frecvențe acoperite de baza de date și elabora modalități practice și formate uniforme pentru colectarea și furnizarea de date de către autoritățile competente către Comisie.	Articolul 28	Adoptarea actelor de punere în aplicare	RSPB (puncte de vedere care trebuie luate în considerare)	După adoptarea DNA
ODN stabilește procedura și sistemul de furnizare de informații în temeiul articolului 47 alineatul (4) și al articolului 48 alineatul (4) al patrulea paragraf.	Articolul 47	//	ODN	Șase luni de la adoptarea planului de numerotație al Uniunii
Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să stabilească specificațiile tehnice, elementele de cost standard, metodologiile de cost pentru produsele armonizate și oferta de referință referitoare la produsul (produsele) de acces armonizat(e),	Articolul 81	Adoptarea actelor de punere în aplicare	OAREC	6 luni de la adoptarea prezentului regulament

Descrierea măsurii	**Trimitere (trimiteri) la cerință (cerințe)**	**Rolul Comisiei** (dacă este cazul)	**Actorii care urmează să fie implicați** (dacă este cazul)	**Calendarul preconizat** (dacă este cazul)
pe baza unui aviz al OAREC.				
Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor dispoziții tehnice privind transmiterea de avertismente publice prin utilizarea portofelului digital emis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 910/2014 către toți utilizatorii finali în cauză, inclusiv către utilizatorii finali de servicii de roaming.	Articolul 108	Adoptarea actelor de punere în aplicare	Comisia Europeană Utilizatori finali	//
Comisia poate armoniza, inclusiv prin intermediul unui act de punere în aplicare, metodologiile de colectare a informațiilor de către autoritățile naționale de reglementare.	Articolul 184	Adoptarea actelor de punere în aplicare	Comisia Europeană	//
Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia introduce obligativitatea punerii în aplicare a standardelor sau a specificațiilor tehnice relevante, făcând trimitere la acestea ca standarde obligatorii sau specificații tehnice obligatorii în	Articolul 189	Adoptarea de acte și standarde de punere în aplicare	Comisia Europeană	//

Descrierea măsurii	**Trimitere (trimiteri) la cerință (cerințe)**	**Rolul Comisiei** (dacă este cazul)	**Actorii care urmează să fie implicați** (dacă este cazul)	**Calendarul preconizat** (dacă este cazul)
lista de standarde sau specificații tehnice publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.				
Comisia este împuternicită să adopte, după consultarea OAREC, acte delegate de stabilire a măsurilor necesare pentru a asigura eficacitatea comunicațiilor de urgență în Uniune în ceea ce privește specificațiile tehnice pentru a permite inițierea comunicațiilor de urgență prin utilizarea portofelului digital, a soluțiilor privind informațiile de localizare a apelantului, a criteriilor europene armonizate de localizare a apelantului, a accesului echivalent al utilizatorilor finali cu handicap și rutarea către cel mai adecvat PSAP.	Articolul 107	Adoptarea de acte delegate	Comisia Europeană OAREC	Data adoptării + 2 ani pentru primul act delegat
Consiliul de administrație adoptă specificațiile tehnice și funcționale pentru crearea sistemului de informare și comunicare menționat	Articolul 174	//	Consiliul de administrație al ODN	//

Descrierea măsurii	**Trimitere (trimiteri) la cerință (cerințe)**	**Rolul Comisiei** (dacă este cazul)	**Actorii care urmează să fie implicați** (dacă este cazul)	**Calendarul preconizat** (dacă este cazul)
la alineatul (1). Sistemului respectiv i se aplică dispozițiile referitoare la drepturile de proprietate intelectuală și nivelul de confidențialitate necesar.				